COMMENTARIORUM
R. P. PAULI LAYMANNI
SOCIETATIS IESU

REPERTORIUM

ſeu

COMPENDIOSA PER ALPHABETICUM ORDINEM
DESCRIPTIO,
IN GRATIAM LECTORIS FACTA
AB
ALIO EX EADEM SOCIE[illegible]

DILINGÆ,
Cum Facultate Superiorum.
Formis Academicis,
Apud Ignatium Mayer.
ANNO M. DC. LXIV.

BENEVOLO
LECTORI.

REpertorium damus, Amice Lector, quod & Indicis & Compendii loco servire posit. Auctoris hic exemplum secuti sumus, quod in theologia sua morali præivit. Ignosces, si non simus ad amussim assecuti. Rerum vbertas & verborum brevitas coëgit, vt sæpius non tam mentem eruditissimi scriptoris, possemus exprimere, quàm quæstionem duntaxat eiúsque locum indicare. Approbabis saltem Conatum, vt spero, tibi nec inutilem nec ingratum. Vale & fruere.

P Denotat paginam. N. Numerum marginalem; Par. Paraphrasin. Prin. Principium Commentarii nullo numero notati. Omittitur quandoque marginalis numerus, quia nec in Commentariis brevioribus reperitur.

A

COMMENTARIORVM IN LIBRVM I. DECRETALIVM REPERTORIVM,

Abbas.

ABbas habet plenam administrationem rerum monasterii. p. 105. n. 1.
Ex iure communi independentem à conventu, p. 105. num. 3. Nisi in arduis & præiudicialibus Conuentui. p.106. n. 5. & 6.
Abbatis est pro rebus sui monasterii in iudicio stare. p.105. n.2. Contrariæ glossæ satisfit. p. 107. n.10.
Abbas Procuratorem constituere potest ; non tamen universalem sine consensu Conuentûs. p. 105. n. 2.
Abbas irrequisito Conventu potest corrigere regularem subditum. p. 105. nu. 3. ordinare necessaria ad cultum Dei & bonum Ecclesiæ. ibid
Abbas minùs à Conuentu, quàm Episcopus à Capitulo pendet. p. 105. n. 3.
Abbas non potest bona Conuentûs absq; eius consensu alienare. p. 107. n. 10.
Abbas subiectus Papæ aut Episcopo non potest sine eorum licentia renuntiare suæ Ecclesiæ. p.103. n. 2.
Abbatem ut Episcopus sine capituli consilio deponat, consuetudine obtineri potest. p. 203. n.1.
Abbatis in Episcopum electio est quodammodo postulatio. p.217. n. 4.
Abbates exempti; & non exempti à quo debeant confirmari? p. 239. n. 3.
Abbates aliique Presbyteri in dignitate cum Episcopo sufficiunt ad consecrandum Episcopum. p.252.n.6.
Abbas Regularis beneficia vacantia intra sex menses conferre debet. p.262. n.7.
Abbas aut Prælatus ex alio ordine non potest eligi, sed tantùm à Papa postulari. p.271.n.1.
Abbas benedicitur, vt ea, quæ ordinis sunt, exerceat. p. 277. n. 3 ante benedictionem potest exercere, quæ sunt iurisdictionis. p. 278. n.4. p 490. n.2. alicubi etiam ea, quæ sunt Ordinis. p.277. n.4.p.490.n.3 quænam illæ? p.277. n.3.
Abbas non debet quidem, sed solet die dominico aut festo benedici. p. 278. n. 5. Semel benedictus non debet iterum benedici. p. 278. n.6.
Abbas qui eligitur, debet iã ante esse professus. p.334. n.2. nisi Pontifex, qui solus id potest, dispẽset. p 336. n. 5.
Abbas Monasterij superioris an & quando possit constituere Prælatum in Monasterio subiecto? p.371. n.3.
Abbas si eligatur ad aliam prælaturam, debet licentiã consentiendi petere à proximo superiore. p.401. n.4. p.440. n.2. intra quod tempus? p.400. n.3.
Abbas ad Episcopatum non tantùm postulari potest : sed & eligi p.440. n.1.
Abbatem alium potest Episcopus instituere, si Monachi eligant indignum. p.442. n.5.
Abbatum resignatio ægrè admittenda. p.467. n 3.
Abbas fieri potest, qui ex Episcopo factus est religiosus. p.475. n.2.
Abbas renuntiare debet in manu Episcopi, p. 485 n.3. si exẽptus, in manu superioris regularis, vel Papæ. ibi.
Abbates Cisterciensium an ad exercenda pontificalia opus habeant benedictione, & cuius? p. 489.
Abbas absque benedictione exercere suum officium potest, quando Episcopus ter requisitus eam conferre non vult. p 489. n. 1.
Nisi rationabilem causam nolendi prætendat. num. 2. Imò sufficit quandoque semel tantùm petiisse. ibid.
Abbatis officium quosnam & quales actus comprehendat. p.492. n.11. Consistit non tam in usu ordinis, quàm in gubernatione. p. 534 n.2.
Abbati tribuit confirmatio potestatem Iurisdictionis; potestatem Ordinis benedictio. p.490. n 2.
Abbatum Confirmatio alicubi nihil est aliud, quàm eorundem solemnis benedictio. p.490. n.2.
Abbas ante benedictionem, loco Confirmationis dandam non debet administrare. p.278.n.4.p. 490. n. 2.
Abbatibus quinam actus ordinis Episcopalis à Pontifice committi soleant? p.491. n.6.
Abbates ex priuilegio possunt in suis Ecclesiis, non extra dare benedictionem solemnem, p.493. n.12. Si præsens sit Episcopus, non sine eius licentia. n.13.
Abbates de iure antiquo Tonsuram & Lectoratum; sed Acolythatum & exorcistatum ex consuetudine tantùm potuerunt conferre. p. 493. n. 13. De iure nouo possunt conferre Tonsuram & quatuor Minores suis regularibus. n.14. Si habeant ius Mitræ & Baculi. n. 16. Secularibus, non nisi habeant etiam proprium territorium & iurisdictionem quasi Episcopalem. n.15 Vel Episcopus speciatim de singulis ordinãdis consentiat. n.17.
Abbas qui in suis Ecclesiis potest cum chrismate benedicere vasa & campanas, potest id etiam in aliis cum speciali licentia Episcopi. p. 493. n.17.
Abbas vbi residet, non potest Episcopus parochiam monasterio unitam visitare, p.498. n.10.
Abbates vnius monasterij non possunt esse duo, p.498. n.10.
Abbas debet fieri Presbyter. p. 527. par. an & quomodo impeditus debeat dignitatem dimittere, p.528.
Abbas esse potest, qui nequit fieri sacerdos, vel adhuc est in Minoribus. p. 534. n.1. & 2.
Abbas benedictus olim etiam suis secularibus conferre poterat Tonsuram & Minores : non item hodie. p.535. n.2.
Abbates olim erant laici. p.538. n.2. quanta in iis requiratur prudentia & scientia? ibid.

Abbates interesse debent synodo. p.781. n.3. p.748. n.1. Cum qualibus mitris, ibid.

Abbatis est de iure ad professionẽ admittere. p.751. n.10. Conuentus id potest ex consuetudine. ibid.

Abbas Vt se conferat ad aliam prælaturam vel diœcesin, an Capitulum sede vacante dare posit potestatem? p.752 n.12.

Abbas, an & quomodo posit transigere sine Capituli consensu? p.771. n.2. an si data sit potestas generalis & libera. ibid.

Abbatia.

Abbatia est beneficium sacerdotale. p.254. n.2.

Abbatissa.

Abbatissa habet rerum monasterii liberam administrationem. p.106. n.4.

Abbatissa non habet iurisdictionem spiritualem, eius tamen aliquem vsum & exercitium. p.106. n.4. p.447. p 746. n.1. & 2.

Abbatissa in suas moniales habet potestatem non tantùm politicam & œconomicam; sed etiam spiritualem. p.106 n.4 p 746. n.4. Quomodo differat, aut separari posit à Iurisdictione spirituali. p.746. n.4.

Abbatissa potest suis monialibus præcipere aliquid in virtute obedientiæ. p.106 n.2. & 3. p.447 n.13.

Abbatissæ electæ à quo Confirmationem petere debeant & quomodo? p.240. n.4.

Abbatissa potest benedici quouis die, eiúsque benedictio iterari. p 278. n.5. & 6.

Abbatissa iure suo excidit, si intra annum à sua confirmatione non accipiat benedictionem p.278. n 7.

Abbatissa seu Priorissa quot ætatis, & professionis annos olim habere debuerit; & hodie debeat? p. 445. n.1. & 3.

Abbatissa seu Priorissa si in discordia eligatur, quid de confirmatione, benedictione, vel administratione agendum? p.447. n.4. & seq.

Abbatissa & Priorissa electa, à quo confirmanda, p.446. n.11. An & quando benedicenda. p.447. n.12.

Abbatissa quodammodo Prælatæ dici possunt. p.106 n.4. p.747. n.4. Non possunt Censuras inferre propriè dictas. p 746. n.1.

Abbatissa potest Clericos instituere & destituere quoad beneficia pleno iure subiecta. p.746 n.2.

Absens.

Absentes longè an ad electionem Prælati advocandi. p.281. n.2 p.331. n.3.

Absentes longè si fuerint vocati an debeant ad dictam electionis diem expectari? p.281. n.3.

Absentibus ab electione aliis ius totum eligendi est penes præsentes. p. 284. n. 3.

Absentes ob violentiæ metum aliúdve impedimentum non personale sed reale, possunt inhibere electionem. p.293. n.1. & 2. Si non inhibeant, electio est valida. ibid.

Absentes non tantùm intra sed etiam extra prouinciam vocandi sunt ad electionem, si posint. p.330. n. 1. nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3. Vocandi ad diem, intra quam venire posint. ibid.

Absens an vocari potuerit, iudicabit in dubio confirmans electionem, p. 330. n.2.

Absens aut præsens quis censeatur in ordine ad præscriptionem? p.339. n.3.

Absentes & legitimè impediti procuratorem mittere possunt ad electionem. p 349. par. & n.1.

Absentes cùm ad electionem eunt, an ipsi debeant facere itineris expensas? p.358. n.3.

Absens debet apud Gallos è toto regno vocari ad electionem. p 379. par.

Absens & citatus ad tractandum de die electionis, an & quando citandus iterum ad diem ipsam. p.383. n.2.

Absens si sciat statutam diem electionis an adhuc ad eam citandus? p.383. n.3.

Absens si post apertum scrutinium adveniat, non potest suum suffragium ulli parti adiicere. p 384. n.5. An & quando petere posit inchoari nouum scrutinium. n. 6. Vel ad illud nondum peractum admitti. p.385. n.6.

Absens si electioni semel consensit, non potest eam postea quoad personam electi impugnare, nisi ex noua causa, vel antè ignorata. p. 401. par. ignorantiam iuramento probare debet, ibid.

Absens ob informandum Romæ de electione, vel aliam Ecclesiæ utilitatem, percipere debet interea integros fructus. p.424 n.1. Non obstante contraria consuetudine vel statuto. n.2.

Absens non potest suffragiũ mittere in scripto; etsi ex Capitularibus procuratorẽ habere nequeat, p.449. n.2.

Absente Episcopo quid possit Vicarius? p 598. n.9.

Absens non potest damnari etiam in possessorio *Rei [illegible]*, nisi sit Contumax. p.613. imò nec semper si sit Contumax. ibid.

Abesse censetur etiam, qui est mortuus. p.678. n.2.

Absentes an ad alios tractatus vniuersitatis præter electionem vocandi sint? p.756. n.3.

Absens an possit in causa criminali sé tueri per procuratorem. p.787. n.1.

Absolutio.

Absolui petens ab excommunicatione, an eam fateatur. p.329. n.17. p 661. n.1.

Absolutio à peccatis bona fide confitenti data ab intruso curato, vel malæ fidei, quomodo valeat, vel non valeat? p.377. n.5.

Absolutio Monachorum ab obedientia ante renuntiationem Prælati est nulla. p. 485. n.1.

Absolutio à suspensione latâ ad tempus, vel sub conditione requiritur tantùm pro foro externo. p.533. n.1.

Absoluere in criminalibus potest Vicarius Generalis absque speciali commissione; non damnare. p.593 n.2.

Absoluere à reseruatis Episcopo non potest Vicarius Generalis sine speciali commissione. p. 594. n. 4. Nec à reseruatis Pontifici, licet occulta sint. ibid. Potest id ei vel alteri ab Episcopo delegari. ibid.

Absoluere à casibus Papalibus sed occultis potest capitulum sede vacante. p.617. n.1. p.750. n.5.

Absoluendi à casibus reseruatis potestas an expiret per mortem concedentis? p.627. n.7. an potestas absoluendi ab aliis. p.628. n. 8.

Absolui ab excommunicatione per quem & quomodo possit Actor? p.632. n.6.

Absoluere ab excommunicatione ad reincidentiam an possit delegatus? p.632. n.6.

Absoluendi à reseruatis potestas alicui delegata an & quan-

& quando possit subdelegari? p. 645. num. 9.
Absolutionem ab excommunicatione quomodo delegatus aut subdelegatus possit alteri committere? p. 645. n. 11.
Absolui in foro externo quis non debet à censura ante satisfactionem pro iniuria. p. 651. n. 2.
Absoluendúsne ante omnia ab excommunicatione, qui eam inualidā aut iniustam esse contēdit? p. 660. n. 1.
Absoluendi potestatem à Censura Canonis præscripserunt Legati à latere. p 690. n. 3. Possunt absoluere quemcunq; ab egressu ex urbe usq; ad reditū. p. 695. n. 1.
Absoluere à Censura Canonis possunt etiam Legati non - à latere: sed suos tantùm Prouinciales. p 695. n. 2. nomine prouincialium quinam comprehendantur. ibid.
Absoluere à Censura lata per inferiorem, an & quomodo possit superior? p. 703. n. 1. & seq.
Absolutionem à censura impetrans supprimendo verum, vel suggerendo falsum, nō est absolutus. p. 706. n. 1.
Absolui quis ab una ex pluribus censuris potest sine altera. p. 706. n. 1.
Absolutio à censura plerumq; expresse continet eius causam. p. 706. n. 1.
Absoluendus in foro externo ab excommunicatione debet antè præstare cautionem, saltem iuratoriam. p. 712. n. 4.
Absoluere an & quomodo possit Archiepiscopus excommunicatum ab Episcopo? p. 712. n. 3.
Absoluere excommunicatum ab homine extra articulum mortis, non potest nisi auctor, superior, vel successor. p. 715. n. 4.
Absoluendi potestas à censura Canonis, quibus competat ex officio seu iure ordinario? p 724. prin.
Absoluendi potestatem ex officio competentem potes alteri delegare. p. 724. n. 1. etiam generaliter. n. 2. & non quoad ministerium tantùm, sed etiam quoad cognitionem causæ. n. 3.
Absoluere & ligare an & quomodo sint connexa. p. 755. n. 5.
Absoluere excommunicatos à iure vel homine potest Capitulum sede vacante. p. 756.
Absolutio à censura per metum extorta est ipso iure irrita. p. 811. n. 6. p. 819. par. & prin. Etiam ab excommunicatione minore. p. 819. n. 3. extorquens ipso facto excommunicatur. p. 819. par. modo censura eiusmodi fuerit invalida. n. 2.

Abrogatio.

Abrogatio legis adhuc utilis, est quidem valida, sed illicita. p. 56. n. 10.
Abrogando legem per desuetudinem non usurpatur iurisdictio. p. 194. n. 3.

Abusus.

Abusus priuilegij inducit eius priuationem quandoque ipso facto. p. 112. n. 1.
Abutentibus omnibus vel aliquibus Capitularibus iure eligendi, ad quem id deuoluatur. p. 294. n. 4.
Abusu laicæ potestatis fieri electionem quid sit. p. 350 n. 2.
Abusus non est quod fit cum titulo colorato & bona fide. p. 350. n. 3
Abusu laicæ potestatis facto electio est ipso iure irrita. p. 350. n. 1. nil iuuante consuetudine etiam immemoriali. n. 3.

Acceptatio.

Acceptatio est actus personalis. p 123. n 5.
Acceptatio meo nomine ab alio facta valet, si ratam habeam. ibid.
Acceptatio beneficij per procuratorem, etsi reuocationis fuæ inscius fit, non valet. p. 132. n. 7.
Acceptatio beneficij an valeat, si collationi primo dissentiens postea consentiat. p 805. n 3.
Acceptatio electionis an valeat, si primo dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.

Accessorium.

Accessoria pars Rescripti corruit corruente principali. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.
Accessoria causæ quando iudex possit ex officio prosequi. p. 216. n. 2.
Accessorio sublato non tollitur principale. p. 252. n. 5.
Accessoria suæ causæ, quæ & quo modo expedire possit delegatus. p. 632. n. 6.

Accusator.

Accusans criminaliter obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n 32.
Accusans criminaliter an finito iudicio possit eundem de eodem delicto accusare ciuiliter, & econtra? p. 787. n. 4. & 5.

Actor, agere, Actio.

Ad agendum temporalia, sunt perpetua ad excipiendum; quo sensu? p. 81. n. 3.
Actio doli post elapsum bienniū non datur. p. 81. n. 9.
Actio competit domino, si deijciatur colonus. p. 84. n. 2.
Actio competit ei, qui Matricis simul & Capellæ Rector est, si eius Capellanus deiiciatur. ibid.
Agere in iudicio potest non suo sed alieno nomine, qui non potest alienare. p. 107. n. 10.
Actor in causa beneficiaria non potest in possessionem mitti, nisi iure suo ostenso. p. 114. n. 1.
Ad agendum pro altero admittitur absque mandato persona coniuncta. p. 123. n. 6.
Actionem qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur. p. 128. n. 3.
Ad agendum inhabilis potest agere de sua inhabilitate. p. 145. n. 1.
Actiones personales plures contra aliquem habens, si impetret Rescripta ad diuersos iudices, istorum processus erit ipso iure irritus. p. 148. prin.
Actio seu ius semel extinctum nunquam renascitur. p. 156. n 2.
Actor & reus si sint eiusdem ciuitatis, aut diœcesis, cui Iudici possit causa delegari? p 164. n. 9. Si sint diversæ ciuitatis aut diœcesis? p. 165. n. 10.
Actiones per non usum 30. annor. extinguuntur. p. 207. n. 5.
Actor stare debet producto à se instrumento secundum omnem eius partem. p 216. n 2.
Actorem notoriè inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216 n. 2.
Actio propriè dicta * Cùm deficit, officium iudicis implorari potest. p. 218. n. 7.

Acta in alio iudicio, vel inter alias personas an alicui obesse possint? p.304. n.2.

Actor succumbens quãdo evadat pœnam? p.318.n.8.

Actio est ius petendæ eius rei, quæ ex Iustitia debetur. p.356.n.8.

Actor debet petitionis suæ si ius commune ei resistat, causam exponere. p.361. n.1.

Actoris intentionem elidit causa allegata contraria iuri. p.3. .n.5.

Agere in causa populari an quis possit per procuratorem. p.377. n.1. Et quæ illa? ibid.

Actor si intentionem suam non legitimè probauit, condemnandus est in expensas. p. 894. n. 2. Nisi probabilem litigandi causam habuerit. n 3.

Actor in uno deficiens an & quomodo admittendus ad alia probanda? p. 404.

Actor suæ petitionis, non item reus exceptionis causam exprimere debet. p.469. n.2.

Actor quando potiùs ad replicam, quàm reus ad exceptionem probandam sit admittendus? p.469. n 3.

Actorem repellere potest reus objiciendo excommunicationem. p. 632. n. 6.

Actor audiendus est, si reus excommunicationem contra illum obiectam intra debitum tempus non probet. p.632. n.5.

Actoris de excommunicatione si constet, à quo & quo modo possit absolui? p.632.n.6.

Actor ab excommunicatione per delegatum absolutus, à quo debeat ad satisfaciẽdum compelli? p.633.n.7.

Actor non est in proprium commodum absoluendus ad reincidentiam. p.633.n.6.

Agenda coram iudice, ubi agi debeant eo absente, vel mortuo? p.716.n 6.

Actio ciuilis duplex competit iniustè læso. p.727.n.2.

Actio & Iudicis imploratio quomodo differant? p.735. n 2.

Actio oritur in iure Canonico ex nudo pacto & simplici promissione. p.759. Nisi promittens habuisset animum se obligandi tantùm ex fidelitate. ibid.

Acta procuratoris falsi non sunt ullius momenti. p. 786. n. 2.

Actione criminali finitâ an & quomodo ob idem delictum liceat intentare ciuilẽ, & econtra. p.787.n.4.& 5.

Acta & pacta inter violentum detentorem ac detentum possunt in iudicio rescindi. p.791.n.2.

Agere in iudicio excomunicatus ne quidem per procuratorem potest. p.797. n.1.

Actio *quod metus causa* non est propriè actio p.808. num.1.

Actio *quod metus causâ* competit metum passo contra incutientem eiúsq; hæredes. p.811.n.4.

Actio in rem scripta competit eidem contra quemvis possessorem rei extortæ. ibid. Cur actio *utilis*. p.813. n.2.

Actio *Quod metus causa* quomodo sit pœnalis. p.811.n.5. Quando reus in triplum vel quadruplum sit damnandus? ibid.

Actio in factum quid? p.840. n.1.

Actor si dolo cedat alteri actionem mutandi iudicij causâ, quid iuris competat Reo? p. 840. n.3.

Actionem potentiori cedens ex dolo cadit causa. p.841. n. 1. Non item si cedat bona fide. ibid.

Actionis cessio cuicunque fiat cum dolo, nullius est efficaciæ. p. 842. n. 2.

Actio quænam competat alicui contra compromittentem absolutè in arbitros. p.853.n.3. & seq. Quænam contra compromittentem sub pœna in eos? p. 854. n.6.& sequenti.

Actionem an pariat Iuramentum de stando sententiâ arbitri. p.854. n.11.

Actio & obligatio ex pactis & contractibus transit ordinariè ad hæredes. p. 859. n. 1. Non item ex compromisso. n.1, & 2.

Actus.

Actus non præsumitur in dubio protestationi antecedenti contrarius. p. 35. n.12.

Actus in dubio ita interpretandus, ut etiam adiecta clausula subsistat. p.36. n 14.

Actus iurisdictionis coactiuæ qui? p. 44.n.16. Laici non possunt eos exercere in Ecclesiam aut Clericos. ibid.

Actui appositum Iuramentum intelligitur secundum eius naturam. p.46. n.9.

Actui non dat valorem confirmatio in forma communi. p. 48. n.3.

Actus in dubio interpretandus potiùs ut valeat quàm ut pereat. p. 48. n.8.

Actus nullus est, si agens sit inhabilis. p.121. n.3.

Actus pendet necessariò à consensu sed non à consilio, cum quo iubebatur fieri. p.169 n.2.

Actus alicuius incapax non potest vnquam per illum usucapere. p.178.n.2.

Actus iure tantum positiuo invalidus, potest adhuc in Conscientia esse validus. p.258 n. 15.

Actus etsi iure naturæ sit validus, potest à magistratu etiam quoad conscientiam reddi irritus. p.258.n.16. Id in dubio non præsumitur. ibid.

Actus diversi in una persona concurrentes quando possint aut non possint una actione impleri? p. 263. n. 3. p. 281. n.4.

Actus iudiciarij & publici non noctu sed de die peragendi. p.313. n.6.

Actus Capitulares ut valeant, debet pars maior & sanior Capituli præsentis consentire. p.364 n.1. Quænam ista? ibid. & n.2.

Actus v.g. electionis, alienationis &c. si faciendus cum consilio aliorum, potest exerceri erga unum ex istis, cum consilio cæterorum. p.372 n 4.

Actûs maiorem ad solemnitatem & robur interdum requiritur iuramentum corporale. p. 398. n. 1. Et quid hoc? ibid.

Actus publicæ potestatis debet exerceri secundum publicam notitiam, & non secundum priuatam scientiam gubernantis. p. 507.

Actus præcedens an & quomodo per consensum subsequentem sufficienter possit confirmari. p. 631. n. 2. p.760.

Actus ut sit legitimus requirit copulativè & potestatem agendi & voluntatem. p.636. n.4.

Actus ab universitate gestus an valeat, si ex agentibus aliqui sint inhabiles. p.798. n.3.

Admin

Administratio, Administrator.

Administrator rei debet pro ea in judicio respondere. p. 105. num. 1.

Administratio rerum monasterij temporalium & spiritualium competit Prælato. p. 105. n. 1. eáque ex jure communi independens à Conuentu ibid. n. 3. ex consuetudine & statuto in rebus arduis aut præjudicialibus dependens. p. 106. n. 5. & 6.

Administratio bonorum ad quem spectet vacante Prælatura regulari. p. 109. n. 5. p. 745. n. 5.

Administrans beneficium religiosus habet à lege Ius disponendi de fructibus ad sustentationem & causas pias p. 197. n. 8.

Administrare Prælaturam aut beneficium non potest electus antè sed post Confirmationem. p. 229. n. 4.

Administrationem plenam habent Generales Mendicantium statim post acceptam electionem. p. 239. n. 3.

Administ..tioni quando quis se ingerere possit ante suam Confirmationem, installationē. p. 264. n. 1. & seq.

Administrationi si se ingerat electus ante confirmationē, est eius electio cassanda. p. 279. n. 1. Imò ipso facto juxta probabiliorem cassata. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1. Maximè si se ingessit sub prætextu œconomi vel Procuratoris. p. 399. n. 1. Non item si constituatur œconomus à Pontifice ibid. Vel ab alio, sed reipsa non administret. n. 3. Prærequiritur etiam sententia Iudicis & executio. p. 399. n. 1.

Administratorem Ecclesię Cathedrali vacante quandoque Pontifex dare potest p. 284. n. 8.

Administrationem postulato ante dispensationem, aut electo ante confirmationem tribuentes, an & quomodo puniantur? p. 294. n. 5.

Administratio non competit conuentui, si Prælatus ob dilapidationem est depositus. p. 110. n. 5. p. 304 1.

Administratio permittitur Archiepiscopis ante Cōfirmationem & Pallium? hoc indicatur infra verbo Archiepiscopus & verbo confirmatio, 306. fol, 36. versu 20. par,

Administrare Imperium statim potest electus Imperator. p. 327. n. 14.

Administrare an vterque possit Imperium, si duo sint in discordia Electi. p. 328. n. 14.

Administratio ad quem spectet Imperio, Rom. vacante. p. 328. n. 15.

Administrator Imperij vacantis quid possit ibid.

Administratio quibus competat ante confirmationē? p. 355. n. 4. & seq Etiam extra necessitatem aut periculum. p. 355. n. 7. Non extenditur hæc concessio legis ad postulatos. p. 356 n. 8. An ad electos immediatè non Pontifici sed Episcopis subjectos? p. 356. n. 9.

Administrationem si juxta *cap. nihil* ante confirmationem susceperit Electus, an acta ejus valeant, rescissâ postea electione? p. 356. n. 10.

Administratori quæ sit alienatio prohibita? p. 357. num. 11.

Administrationem si ex *cap. nihil.* ante Confirmationem suscipiat electus, an sit in possessione Prælaturæ? p. 357. n. 11.

Administrare sede vacante alicubi solent Capitulares per vices. p. 357. n. 12.

Administratio nulla potest in Ordine committi non dum professo. p. 366. n. 2.

Administrator vniuersalis an esse possit laicus in vacante Ecclesia? 407. n. 2. & 3.

Administrator vacantis Ecclesiæ Cathedralis *cum libera* quantam habeat potestatem? p. 444. Quomodo quoad eam æquiparetur Prælato? ibid. datur, si Capitulum sit suspectum. p. 504 n. 1

Sed à solo Pontifice, & rarò p. 444. p. 504 n. 1. Ab Archiepiscopo non nisi ob negligentiam Capituli & cognitâ causa. p. 504. n. 1.

Administrare Abbas non debet ante benedictionem, quo sensu? p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Administrator Regni *cum libera* quas facere possit donationes. p. 502. n. 3. p 504. n. 2.

Administrat Capitulum Episcopo capto ab infidelibus. p. 503. Profecto in remotas partes non relicto Vicario ibid. Facto prorsus inutili ibid. Sede vacante p. 504. n. 1. Et quidem ex officio p. 443. n. 2. p. 744. n. 2.

Administrator Cathedralis vacantis non potest conferre beneficia ad liberam solius Episcopi collationem spectantia. p. 504. n 2. Nisi à Pontifice constitutus. ib.

Administrator beneficij vacantis constituit ille, qui potest illud conferre. p. 705. n. 5. Nisi patronus sit Ecclesiasticus. ibid.

Administratio vacantis Ecclesiæ si jurisdictionem quasi Episcopalem habeat & exempta sit, competit Capitulo. p 744. n. 2. An & vacantis Ecclesiæ Collegiatæ. p. 744 n. 3. & 4. An & Regularis non exemptæ. p. 745. n. 5.

Administrator habens potestatem generalem, & liberam potest etiam transigere. p. 771. n. 2. Non tamen donare ibid.

Administratores Ecclesiæ sunt velut ejus curatores. p. 861. n, 1. Possunt ejus rem facere meliorem, non deteriorem, ibid.

Adulter.

Adulteræ dotem non acquirit maritus leno. p. 12. n. 5. Nec eam potest accusare, ibid.

Adultera dotem amittit in pœnam criminis. p. 787. n. 1. Et adulter donationem propter nuptias. p. 787. n. 1.

Adulteris quænam olim decreta pœna; quæ hodie: p. 787. n. 1.

Adulterij causam, quis Iudex cognoscat? p. 787 n. 3.

Adultero an & quomodo post actionem criminalem liceat ob idem delictum intentare Ciuilem; & econtra? p. 787. n. 4. 788. n 5.

Adulteram criminaliter accusans non potest finito hoc judicio petere diuortium. p. 787. n. 4. Nec dotis amissionem. p. 788. n. 4.

Aduocatia.

Aduocatia, custodia, seu Regale loci Ecclesiastici quid? p. 406. n. 1. Ea sibi de nouo vendicans & propterea bona Ecclesiastica vsurpans excommunicatur. ibid. Non item id faciens ex fundatione vel recepta consuetudine. p. 407. n. 1.

Aduocatus fructus vacantis Ecclesiæ Successori seruare debet. p. 407. n. 4. An & quomodo possit sibi accipere. n. 4. & 5.

Aduocatus.

Aduocatis aliqua omittentibus, an & quæ possit supplere aut debeat Iudex? p. 215. n. 2.

Aduocatum notoriè inhabilem Iudex ex officio debet repellere. p. 216. n. 2.

Aduocatus & defensor Ecclesiæ est Imperator. p. 326. n. 10. p. 327. n. 13. p. 328. n. 16.

Aduocatum si pars habere non possit, debet eum dare Iudex ex officio. p. 734. n. 2.

Aduocatus tenetur, & cogi potest gratis seruire pauperi. p. 734. n. 2.

Aduocati duarum partium ne nimis sint inter se inæquales, attendere debet Iudex. p. 734. n. 3.

Aduocatus in causa sui Monasterij potest esse Religiosus. p. 734. n. 4.

Aduocatus si sit subditus aut familiaris Iudicis, an possit recusari? p. 734. n. 5.

Aduocatus alicuius an possit pro eo esse testis; & econtra? p. 774. n. 1.

Aduocatum agere in qua causa & foro possint Clerici in Minoribus? p. 779. n. 1. Clerici in Maioribus, & beneficiati? n. 2. Religiosi? p. 780. n. 2. & 3. Sacerdores? 781. par. & n. 2.

Aduocati comparantur. p. 782. n. 4.

Aduocatum si quis agat contra suum donatorem, reuocari potest donatio. p. 782. n. 5. Nisi faciat ex mandato Superioris, ibid vel pro persona coniuncta. ib.

Aduocatum agere an quis possit contra Rempublicā; vel dominum, à quo habet salarium annuū? p. 782. n. 6.

Aduocatus & Procurator ad lites quomodo differant? remissiuè. p. 782.

Aetas.

Aetas XXIV. annorum completorum requiretur ad beneficium curatum. p. 156. par. p. 157. n. 1.

Aetas minor XXIV. annis est inhabilis ad beneficium curatum; non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 1.

Aetas ad Dignitatem aut personatum sine cura sunt anni XXII. completi. p. 254. n. 1. p. 529 p. 539. n. 3. Quomodo in ea possit Episcopus dispensare? p. 539. n. 2.

Aetas ad quodlibet beneficium curatum, Episcopatu inferius, est annus XXV. inchoatus. p. 254. n. 1.

Aetatem ad beneficia requisitam quando sufficiat cōpleri intra annum? p. 255. n. 4. & 5.

Aetas per se ad beneficia requisita dispensari non potest ab Episcopo sine speciali concessione. p. 255. n. 4. Potest tamen dispensari ætas per accidens tantùm requisita. p. 257. n. 8.

Aetatis annus XXII. inchoatus requiritur ad Canonicum Cathedralem. p. 256. n. 6. In Germania non obseruatur. ibid.

Aetas ad Capellaniam ex fundatione sacerdotalem, quæ sufficiat? p. 256. n. 7.

Aetas annorum XXX. olim ad Presbyterium requirebatur. p. 260. n. 20.

Aetatis defectu inualidè electus potest iterum elegi. p. 269. n. 2.

Aetas anni XXIV. completi ad Parochiam necessaria. p. 408.

Aetatem anni XIV. inchoati qui non habet, non potest hodie vllum beneficium obtinere. p. 435. n. 1.

Aetas quænam olim ad Canonicatum Cathedralis, & Collegiatæ suffecerit? ibid.

Aetatis & professionis anni quinam in Abbatissa seu Priorissa olim & hodie requisiti? p. 445. n. 1. & 3.

Aetas, quā virgines possunt consecrari. p. 505. n. 2.

Aetas Iudicis Ordinarij quæ? p. 667. n. 1. quæ delegati? p. 668. n. 2. Quæ compromissarij & Arbitri? n. 3. Quæ successoris in regni administratione? n. 4.

Aetati præcedentia deferenda, vbi reliqua sunt paria. p. 736.

Aetas Procuratoris ad lites quæ? p. 803. quæ ad negotia; ibid.

Aequiparata.

Aequiparatorum de vno quod statuitur etiam in materia pœnali, statutum est quoque de altero. p. 211. n. 5. p. 413.

Aequiparata sunt electis & Postulatio quoad Ius suffragandi. p. 220. n. 3. Non in alijs. p. 227. n. 5.

Affinitas.

Affinitatis secundo in gradu dispensatio contra Tridētinum valet sine clausula eius derogatoria. p. 120. n. 6.

Affines non intelliguntur nomine consanguineorum. p. 405. n. 5.

Alienatio.

Alienare bona Conuentùs non potest Abbas sine eius consensu. p. 107. n. 10.

Alienare bona Ecclesiæ vt Episcopus aut Prælatus sine Capituli consensu possit, per consuetudinem obtinere nequit. p. 203. n. 1.

Alienatio rei Ecclesiasticæ iure positiuo inualida, an & in conscientia sit inualida. p. 258. n. 15.

Alienans malè res Ecclesiæ tenetur ad compensationem damni. p. 309. n. 12.

Alienatio rerum Ecclesiasticarum quam solemnitatem requirat? p. 309. n. 12.

Alienatio rerum Ecclesiasticarum si jure naturæ saltem sit valida, reddit acceptantem tutum in conscientia. p. 310. n. 1. Potest conualescere postea etiam pro iure positiuo. ibid.

Alienare res Imperij non potest eius Vicarius p. 328. n. 15.

Alienanda si sit res Ecclesiastica, non est necesse vocare Capitulares absentes. p. 331. n. 3.

Alienatio quædam est, Ius Suffragij concedere dignitati extraneæ vel in perpetuum personæ. p. 363. n. 5.

Alienandi Ius qui non habet, non potest lite cedere. p. 378. n. 8.

Alienare ex justa causa potest mobilia administrator vacantis Cathedralis *cum libera*; non item immobilia. p. 444.

Alienatio quædam est renunciare priuilegio, dignitati concesso. p. 494. n. 18.

Alienationes facere non potest Capitulum sede vacante. p. 751. n. 8.

Alienatio rerum facta à Prælato potest per subsequentem cōsensum Capituli aut Superioris confirmari. p. 760.

Alienationes rerum immobilium quomodo olim instituere potuerint Mendicantes? p. 768. n. 1. Quomodo hodie? n. 2.

Alienari res Ecclesiæ Episcopo subiectæ non potest sine eius consensu. p. 770. n. 1.

Alienare quænam possit Prælatus sine Capituli consensu? p. 771. n. 2.

Alienationi vt assensum præstare possint, solet Generalis committere Prouincialibus. p. 768. n. 1.

Alienare non potest patèr bona materna, delata ad filios in sua potestate constitutos. p. 833. n. 1.

Alienet si minor bona immobilia sine Iudicis auctoritate irrita est alienatio. p. 833. n. 2.

Alienans dolo rem futuri iudicij mutandi causa, tenetur *actione in factum* ad interesse & damna. p. 840. n. 1. Quis censeatur dolo alienare. n. 2. iam supra dictum actio. idem est de alienante actionem mutandi iudicij causâ. n. 3. p. 841. n. 1. & 3.

Alienatio rei iam litigiosæ est ipso iure irrita. p. 840. n. 4. p. 842. n. 4. Vti & actionis. p. 842. n. 5. Nisi fiat per ultimam voluntatem vel legatum. n. 6. Quandonam res censeatur litigiosa? n 4.

Alienans rem litigiosam & scienter acceptans quibus pœnis sint subiecti? p. 840. n. 4.

Alienatio rei litigiosæ si facta sit per legatum, debet hæres prosequi litem; non legatarius. p. 842. n. 6.

Alienare qui rem non potest, an possit de eâ compromittere? p. 850. n. 3.

Alimenta.

Alimentorum suorum causa potest religiosus in iudicio stare. p. 109. n. 1.

Alimenta filiis debentur à parentibus. p. 196. n 7.

Alimenta non comprehendit Renuntiatio generalis. p 469. n. 2.

Alimenta vel beneficium dare debet Episcopus ei, quem sine titulo aut patrimonio ordinauit. p. 514. n. 3. Nisi Prælatus aut Archidiaconus præsentauerit. p. 537. n. 4.

Alimentorum & Victualium nomine quid comprehendatur? p 730. n. 1.

Alimenta si petat filius à Patre, procedendum est de plano p. 736 n. 3.

Alere debet Ecclesia Clericum etiam Depositum. p. 475. n. 1.

Alere an debeat Archidiaconus Clericum inidoneum, quem Episcopo præsentauit? p. 537. n. 4.

Alius. Alia.

Alius Alia sunt voces ordinariè implicatiuæ similium. p. 92. n. 3. Non tamen semper. p. 93. n. 4.

Alius cum signo universali comprehendit maiora quàm sine expressa, nisi stylus repugnet p. 92 n. 3.

Alius refertur ad proximè antecedentia maximè in odiosis. p. 153. n. 1.

Alius, Alia post casus speciales denotat similes & minores; non item maiores. p. 862.

Altare.

Altare unum non est denudandum, ut vestiatur aliud. p. 181. n. 1.

Altaria consecrandi potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.

Altaris paramenta benedicendi potestas potest per consuetudinem obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Pontificalibus. p. 492. n. 10. In Germania pro suis & alienis Ecclesiis. ibid.

Altaris paramenta benedicere ex priuilegio possunt Mendicantium Prælati. p. 492. n. 10.

Altare cùm consecratur, inungitur. p. 540.

Altaria validè possunt consecrari ab Episcopo hæretico, excommunicato, aut degradato. p. 541. n. 1. Probabiliter in iis sine dispensatione celebrari non potest. p. 543. Decet ante à benedici. n. 2.

Altaris ministerium comprehendit etiam ministerium Diaconi & Subdiaconi. p. 564. n. 2.

Alternatiua.

In Alternatiuis debitoris est electio. p. 71 n. 1.

Alternatiuè de duobus si inquirendum, sufficit ad effectum ostendi unum. ibid.

Alternatiuè decretis in pœnis optio penes quem sit. ibid.

Alternatiua *Aut*, *Vel*, sæpe non optionem, sed ordinem significat. p. 71. n. 2.

Ambitiosus.

Ambitiosus in Electione repellendus, ut indignus. p. 319 n. 1. q. 334. n. 1.

Ambitioni seruiens pactū est reprobatū. p. 329. n. 18.

Angaria.

Angarias Domino debitas nemo tenetur alteri præstare. p. 730. n. 2. Non possunt alteri vendi. ibid.

Numerantur inter Regalia. ibid.

Annata.

Annatæ sunt fructus primi anni ex vacante aliquo beneficio. p. 159. n. 2. De ijs dubium est decretum Trid. ibid.

Annatarum concessio Episcopo facta est fauorabilis; facta aliis est odiosa. p. 159. n. 3.

Annatæ si concedantur Episcopo ex omnibus beneficiis, censentur concessæ etiam ex dignitatibus. p. 159. n. 3. Non tamen ex beneficiis & prælaturis exemptis. p. 160. n. 4.

Annatæ imponi solent beneficiis ante eorum collationem. p. 159. n. 2. Imponi possunt non tantùm à Pontifice, sed etiam ab Episcopo. ibid.

Annatas applicare suæ mensæ non possunt Episcopi sine autoritate Pontificis. ibid. His tamen in Germania competit aliqua pars. ibid.

Annulus.

Annulum ex Iure deferre debent soli Episcopi. p. 454 n. 3. Alij id faciunt ex consuetudine vel priuilegio. ibid.

Annuli usus solet esse coniunctus cum mitra. p. 492 n. 12.

Apocrisarius.

Apocrisarius idem est ac Referens. p. 242. par.

Apostasia.

Apostasiæ species est subtrahere se obedientiæ Pontificis. p. 49. n. 1.

In Apostasia ordinatus Religiosus incurrit suspensionem Pontifici reseruatam. p. 510.

Apostata non est Religiosus ad laxiorem ordinem sine licentia transiens, sed peccat. p. 510. Estq; excommunicatus, si sit mendicans. ibid.

Apostoli.

Apostolorum Caput à Christo constitutus est S. Petrus. p. 411.

Apostoli iurisdictionem Ecclesiasticam acceperunt à Christo cum subiectione ad S. Petrum. ibid.

Apostolicæ Traditiones quo modo dicantur diuinæ? p. 455. n 9.

Appellatio.

Appellare ab interlocutoriâ potest laicus agens coram Clerico contra Clericum. p.7. n.12. Et omisso medio ad Pontificem ibid.

Appellationis remedium potest alicui supremus Princeps per delegationem auferre. p.63.n 3. nemo alius. p.642.n.5.

Appellandi liberè priuilegium quid ultra Ius commune tribuat? p.63.n.2.p.64.n.3.

Appellationis mentio facienda à petente Rescriptum in causa, in qua appellauit. p.84.n.3.

Appellatione etiam extraiudiciali interpositâ si quæ attentata, restituenda sunt in pristinum statum. p. 84. n.3.748. n.3.

Appellationem intra terminum definitum non prosequens, condemnandus est in expensas. ibid.

Appellatio ab interlocutoriâ an sit legitima, discernit Iudex Appellationis, vel eius delegatus. p.124.n 4.

Appellans de iniusta excommunicatione remittitur ordinariè pro absolutione ad excommunicantem. p.141. n. 1.

Appellari non potest in eo, quod conscientiæ Iudicis relinquitur. p 166. n.17.

Appellatio essentialiter est ad alium, & maiorem Iudicem prouocatio. p.202. n.1.

Appellari à Vicario Generali ad Episcopum non potest. p.202.n.1 p.587. n.2. Alicubi nec ab Officiali. q.202.n 5.

Appellari à Præfecto Prætorij ad Imperatorem non potuit. p.202.n.3.

Appellatio extraiudicialis non facit gesta sequentia ipso jure irrita, sed suspendit. p.267.n.1.

Appellare non potest, nisi cuius vel proprio vel alieno nomine interest. p.276 n.2.

Appellatione interpositâ quando possit aut non possit adhuc procedi in negotio v g. Electionis. p.283 n.2.

Appellatio, quam extra iudicium facit, qui de Electione iudicare debet, censetur iudicialis. p.283 n.2.

Appellatio Electioni ab aliquibus interposita, in quâtum ab iisdem obseruandi. p.294 n.6.

Appellatio à laico electioni Ecclesiasticæ interposita est frustranea. p.306. par.

Appellatum si non sit intra decem dies à sententia, transit ea in rem iudicatam. p.318. n.2.

Appellationi in causa electionis Episcopalis quomodo sit vel non sit deferendum? p.403. par.

Appellans potest ab ea nondum Pontifici præsentata recedere. ibid. Nisi id faciat ex simoniaca prauitate. ib. Est proinde de hoc examinandus. p. 448.

Appellantibus maximè in causa beneficiali non est facile deferendum. p.403.n.1.

Appellans renuntiare potest appellationi antequam præsentetur superiori, aut aduersario intimetur. p.404 n.2.

Appellans contra electionem, postulationem aut prouisionem factam, quomodo debeat obiecta exprimere, & iurare. p.397. par. p.413. Quomodo si appellet contra faciendam. p 413. Intra vel extra iudicium. p 443.

Appellatione facta non potest Ordinarius validè confirmare electionem, alioqui sui juris. p. 436. n. 1. In aliis ante definitiuam facta appellatio non impedit processum. n.2

Appellantes Moniales ad sedem Apostolicam debent procuratorem mittere. p 447. n.15.

Appellans contra definitiuam, statuere potest terminum comparendi in Curia Romana. p. 483. n 3. Quid tum agere possit & debeat aduersarius? ibid.

Appellatio extra iudicialis quid operetur? p.500.

Appellari à sententia Episcopi potest ad Archiepiscopum. p.501. n. 1.

Appellari non potest ad Episcopum à Vicario, sed ab Archidiacono. p.574. n.3.

Appellationi æquivalet nullitas sententiæ. p.612.n.8.

Appellatio facit, ut executio sententiæ à Delegato datæ sit differenda. p.620.n.2.

Appellatio à subdelegato non suspendit Iurisdictionem Delegati. p 622. par.

Appellare ordinariè licet ad Papam omisso intermedio superiore. 623. n.1.

Appellandúmne sit ad Delegatum Papæ ab eiusdem subdelegato? p. 623. n. 1.

Appellare possunt partes si ex magna distantia citentur. p.624 n.5. Nisi res ardua. ibid.

Appellationi renuntiat, qui ei contrarium actum exercet. p. 629 n. 13. Quinam tales actus? ibid.

Appellatio non conceditur in Imperio criminaliter condemnatis. p.640.n.2.

Appellari à subdelegato potest, si verus sit Iudex. p.642.n2. Excepto uno casu. p.650.n.8. ad quem? p.642.n.3. p.644.n.10. an ad subdelegantem, si cum delegato cognoscat condelegatus? p. 675. n 1. an si reus neget Delegato Iurisdictionem non reperi. p.684. an ad successorem Delegati mortui. p. 687. Prin. an ad primum Delegantem, si delegatus longè absit? p.687. n.1.

Appellari an & quomodo possit ab Auditore? p.642. n 6. p 646. n.14.

Appellari potest à Condelegato principis cum clausula: *remota appellatione*; si subdelegationem à socio acceptauit. p. 646. n. 13.

Appellatio quandóque admittitur contra Delegatum cum clausula: *remota appellatione*. p 648. n. 3.

Appellationis Iudex sententiam priorem si confirmet, non ipse sed prior exequi debet. p 649. n.6.

Appellatio an & quomodo detur in Notoriis. p.673. num.2.

Appellari semper à Delegato Ordinarij potest ad delegantem. p.676.n.2.

Appellari ad quem à subdelegato possit, si subdelegatio facta sit cum reseruatione. p.679. n 3.

Appellari ab Arbitris voluntariis non potest. p.682. p.844.n.5. Potest tamen contra eos reclamari. p.682. p. 844. n. 5. Apud quem & quando? p. 853. n. 5. V. *Laudum*.

Appellari potest ab Arbitris, qui à iure vel Iudice dantur. p.682. p.844. n.5. ad quem? p.682.

Appellatio non debet esse patrocinium malitiæ. p.707. n. 1.

Appellationis Iudex si malè cesset, potest Ordinarium

rius cogere reum ad desistendum à peccato pubblico, ibid.

Appellatio à sententia censuræ parit effectum non suspensiuum; sed deuolutiuum. p.711.n.2.

Appellationis causa delegari potest alteri de iure Canonico, non ciuili. p.715.n.2. Etiam à non-principe. p.730. n.2.

Appellare non licet à correctione legitimâ; nisi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p.717.n.1.

Appellare & appellationem prosequi an debeat procurator ad lites? p 797.n.4.

Appellationi dubiæ potest quis addere supplicationem pro Restitutione in integrum. p.827.n.3.

Appellare si possit maiorennis, non conceditur ei restitutio in integrum. p. 827.n.4. Conceditur minorenni & Ecclesiæ. ibid. Imo neque his, si ipso jure tuti sint. ibid.

Appellari non potest à sententia Papæ, vel alterius principis. p.830. n. 1. Potest tamen eidem supplicari. ibid.

Appellari non potest, sed supplicari causâ iam bis iudicatâ. p.830.n.2.

Appellationis omissæ causâ, si Restitutio in integrum petatur, quis possit esse Iudex? p.836.n.3.

Appellare non licet à Iudice, qui ut vir bonus arbitratur. p.861, n.8.

Appellare an liceat à Iudice, coram quo petitur sententia arbitratoris reduci ad arbitrum boni viri. ibid.

Apparere.

Non apparere, & non esse paria censentur. p.402.n.2.

Apprehensio.

Apprehensione fictâ non tantùm dominium; sed & possessio potest acquiri. p.174.n.1. maximè si verba convenientia intercedant. p.175.n.2.

Approbatio.

Approbare Confessarios potest de Iure etiam Vicarius. p.598.n.9.

Arbiter.

Arbitri sunt eligendi, si Iudices delegati non possint in dubio suæ iurisdictionis conuenire. p.90.n.8.

Arbitros eligere in suis controuersiis debent supremi Principes, si aliter nequeant convenire. p.90 n 8.

Arbiter iussus procedere secundùm Iura & leges, potest procedere secundum consuetudines. p.173. n.4.

Arbitrum partes per se vel per alios constituere possunt. p.312. n.1.

Arbitri si sint plures, sententia ab omnibus; vel ab uno nomine omnium in plurali; vel à nullo pronuntianda. p. 414.

Arbitri sententia præsumitur iusta. p.470.n.2. Nisi dubitetur de eius potestate. p 471.n.2. Vel appellatio sit interposita. ibid. Vel contrarium ostendatur. ibid. An & quomodo præsumptio hæc sit Iuris & de Iure? p.471. n.3.

Arbitri eligendi, qui de recusatione Iudicis suspecti cognoscant. p.665. n. 1. p.675. n. 1. & seqq.

Arbitris pluribus constitutis si unus moriatur, an expiret Iurisdictio reliquorum? p 669. n. 1. An si unus priuetur potestate iudicandi? p. 669. n.1.

Arbitri constituendi, si Episcopum inter & Clericum sit controversia de causa ciuili. p.714. n.1.

Arbitri non solent, nec possunt assumi in causa criminali. p.715. n. 1. p.835 n.9. & 10. Nec in matrimonialibus, aut de libertate hominis. p.835. n. 9. & 10.

Arbitri non possunt læsos restituere in integrum. p.835. n. 7. Quomodo id possint incipenter? n.8.

Arbiter latè & strictè, quid? p.669.n.2. p.843.n.1.

Arbitri alij Iuris seu necessarij, alij voluntarij seu compromissarij. p. 843. n.2. Discrimen inter hos est multiplex. n.3.& seqq.

Arbitri Iuris possunt cogi ad suscipiendum hoc munus; non itē Arbitri voluntarij. p.665. n.3. p843. n. 3.

Arbitri Iuris habent Iurisdictionem. p. 847. n. 4. non item voluntarij. ibid.

Arbitri voluntarij sententia dicitur Laudū. p.844 n 4.

Arbitri si sint Iuris, potest ab ijs appellari. p.682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682. à Voluntariis non potest appellari, sed tantum reclamari. p.682. p.844. n. 5. Quando, quomodo &c. V. *Laudum.* elapso reclamandi decennio non potest peti reductio ad arbitrium boni viri, p.860. n.4. læso tamen competit exceptio erroris, doli, metus. p.861.n.4.

Arbiter compromissarius alius debet seruare formam Iudicij. p. 844 n.6. Alius non tenetur eam seruare. ibid. & iste dicitur Arbitrator. ibid.

Arbitri iudicio etiam iniquo an stare debeant compromittentes? p.845. n 6. p.84. n.2. & 3.

Arbitri & Arbitratoris nomen in iure sumitur sine discrimine. p.845.n.6.

Arbiter quomodo differat à compositore amicabili. p.845. n.7.

Arbitris possunt partes causam definiendam committere. p.845. n.1. Quandonam etiam debeant? p.90. n.8. p.895. n. 1.

Arbitri possunt assumi numero pari; præstat tamen impari. p. 846. n.2.

Arbitri si plures sunt assumpti, statur sententiâ plurium. p 846. n 3. Vno absente non valet Arbitrium aliorum. ibid.

Arbitri Laudum non continet simoniam, si iubeat temporale dare non pro Iure beneficij, sed pro bono pacis. p.847. n.3.

Arbitra esse & arbitrium dicere an possit fœmina? p.848. n.1. An eius arbitrio stare debeant partes, si iuratæ in illam compromiserunt? p.849. n.3.

Arbiter non potest constitui super exemptionem Ecclesiæ aut Monasterij. p.850 n. 2. Potest tamen constitui super incorporatione Parochiæ cum exempto v. g. Monasterio. ibid.

Coram Arbitris non est locus reconventioni. p.850. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Arbiter nihil potest extra compromissum facere. p. 851. n.4.

Arbiter an possit partem punire? p. 851. n.4. Potest condemnare in expensas. ibid. Diem solutioni assignare. ibid.

Arbitri sententia si quis staturum se iuret, ad quid teneatur? p.854. n.11. & seq.

Arbitri possunt discordiam in causa electionis terminare. p.855. n.1. Saluo Iure Confirmatoris. ibid.

Arbiter quibus præsentibus sententiam dicere debeat? p. 556. n. 2. intra quod tempus? ibid. quo loco? ibid.

Ad arbitros possunt partes recedere à Delegatis in suum fauorem. p. 857. n. 1. & ab Arbitris iterum redire ad Delegatos. n. 2.

Arbitri Compromissarij duo si sint discordes, assumere sibi debent cum Iudicis authoritate tertium. p. 665. n. 2. p. 857. n. 4. an etiam post latas in discordia sententias? p. 665. n. 2. an iste tertius assumptus sit verus Arbiter. p. 858. n. 5.

Arbitri duo Constituti ita ut in discordia ipsi eligant sibi tertium, an validè constituantur? p. 857. n. 3. an valeat electio tertij concorditer ab istis duobus facta? p. 858. n. 4. an valeat sententia ab ijsdē concorditer. ibid.

Arbiter non potest vices suas alteri delegare. p. 858. potest tamen ad arbitrium dicendum constituere alium, vel alios ibid.

Arbitri compromissarij potestas an extinguatur per mortem unius ex compromittentibus: p. 856. n. 4. p. 859. n. 1. & 2.

Arbitri v.g. tres si in arbitrio non concordi valeat majora. p. 859. si singuli diversum dicant arbitrium, ad quid teneatur condemnatus? ibid.

Arbitrorum plurium si aliqui adesse possint & nolint, reliqui validè procedunt secundū Ius canonicum. p. 860. n. 1. modo major pars eorum adsit. n. 3, non item secundum Ius civile. n. 2. neque si partes expresse aliud voluerunt ibid.

Arbitrator.

Arbitrator quid sit? p. 669. n. 2. p. 844. n. 1.

Arbitratorum uno mortuo vel privato, an exspiret etiam potestas reliquorum; sicut in Arbitro 669. n. 2.

Arbitrator quomodo differat à composito amicabili, p. 845. n. 7.

Arbitrator non tenetur servare formam Iudicij. p. 844. n. 6.

Arbitratrix etiam fœmina potest esse. p. 84.

Arbitratoris sententia ad arbitrium prudentis Viri reduci potest? p. 861. n. 5. Coram quo Iudice petenda hæc reductio? n. 6. Intra quod tempus? n. 7. An in causa reductionis liceat ab eius iudice appellare? n. 8.

Arbitramentum.

Arbitramentum est sententia Arbitratoris. p. 844. n. 6.

Arbitramentum de ijs tantùm ferri potest; super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Arbitramentum reduci potest ad arbitrium boni viri p. 861. n. 5.

Arbitrium.

Arbitrium V. *laudum.*

Arbitrium de ijs tantùm ferri potest, super quibus Compromissum est. p. 851. n. 4.

Archidiaconus.

Archidiaconatus subinde Officium appellatur p. 300. n. 1.

Archidiaconus debet ordinandos in Diaconos aut presbyteros præsentare Episcopo. p. 523. par. p. 577. Testari eos esse Dignos, quo sensu? p. 524. Quid ei agendum, si sciat occultam alicuius indignitatem. 525. n. 4.

Archidiaconus debet fieri Diaconus p. 254. n. 2. p. 527. par. impeditus etiam iustè, an sit priuandus beneficio? p. 526.

Archidiaconatus requirit ætatis annos XXIV. complete. p. 529.

Archidiaconus præsentans Episcopo clericum non idoneum, an teneatur eum alere? p. 537. n. 4.

Archidiaconus est princeps diaconorum seu primus Diaconus. p. 573. n. 1, olim fuit Vicarius Episcopi in omnibus. ibid.

Archidiaconi officium hodie est iuxta cujusuis Ecclesiæ consuetudinem diversum. p. 573 n. 2.

Archidiaconus est Vicarius natus Episcopi. p. 574. n 3. Iurisdictionem habet ordinariam & quo modo? ibid. ab eo appellari potest ad Episcopum. ibid.

Archidiaconus ex Iure communi est qui dignitate præferendus Præposito & Archipresbytero seu Decano. 574. n. 4. uti & Vicario Generali, p. 575. n. 4.

Archidiaconi officium vt olim fuit, & quod Vicarij Generalis, quomodo differt. p. 574. n. 3.

Archidiaconus olim tertio quouis anno visitare debuit, si Episcopus non fecit. p. 573. par.

Archidiaconi olim fuit ministros altaris instruere, & ad Euangelium legendum constituere. p. 525. res Ecclesiæ custodire. ibid.

Archidiaconus non potest sine consensu Episcopi conferre beneficia curata. 576.

Archidiaconus an & quomodo habeat potestatem excommunicandi? p. 576.

Archidiaconus ordinariè non potuit Ecclesias intra triennium nisi semel visitare. p. 576.

Archidiaconi Iurisdictioni quinam fuerint subiecti? p. 577.

Archidiaconus quomodo olim clericos, decanos rurales potuerit instituere p. 577. quomodo Abbates & Abbatissas?

Archidiaconus non potest dare sine consensu Episcopi dimissorias. p. 577.

Archidiaconi Iurisdictio quem habeat districtum; p. 578 n. 1. est subordinata Consistorio Episcopi. ibid.

Archidiaconus habet Iurisdictionē in totū clerum sui Archidiaconatus. p. 578. non item in Monasteria ibid. sita n. 2. nisi legitimè præscripserit. ibid. præsumitur præscripsisse contra omnia, si præscripsit contra aliqua. n. 2.

Archidiaconus, Archipresbyter, Custos sunt tres columnæ Ecclesiæ. p. 582.

Archidiaconus delinquentem in suo territorio clericum peregrinum non potest punire. 731. n. 1.

Archidiaconi territorium si sit de noua diæcesi est ille subiectus Episcopo; & non econtra. p. 754. n. 2. n. 2. Si non sit de illa, neuter est alteri subiectus. ibid.

Archiepiscopus V. Metropolitanus.

Archiepiscopi non est concedere, ut Episcopus cum consensu Capituli supprimat beneficium in proprium & capituli commodum. p. 33. n. 3.

Archiepiscopali & Episcopali dignitate maior est Cardinalatus. p. 217. n. 4.

Archiepiscopus translatus pallium suum secum defert, quem in finem? p. 222. n. 11. p. 459. n. 3. in noua Metropolitana, petere debet nouum. ibid. In utroq; dein sepeliendus, & quomodo? p. 222. n. 12. p. 459. n. 3.

Archiepiscopo translatio ad aliam Metropolitanam non facilè conceditur à Pontifice. p. 222. n. 10.

Archiepiscopus ad Episcopatum alium postulari; non eligi

eligi potest. p.223.n.1. Nisi ante confirmationem aut post legitimam Renuntiationem. p.224.n.2.

Archiepiscopi debent esse uniti cum Episcopis & Pontifice, ut membra cum membris & capite. p.244.n.3.

Archiepiscopus in schisma aut hæresin lapsus, amittit Ius consecrandi Episcopos prouinciæ. p.245.n.4.

Archiepiscopus ad agendum ex Iure deuoluto, nec consensu nec consilio Capituli opus habet. p.262. n 7.

Ad Archiepiscopum quando deuoluatur Ius conferendi, confirmandi, ob negligentiam vel delictum Episcopi. p.262.n.7.

Archiepiscopus & velut Dux & Princeps inter Coëpiscopos suæ prouinciæ. p 268.n.1. unde dicatur Metropolitanus? ibid.

Archiepiscopus statim post Confirmationem, ante Consecrationem aut pallium habet vsum Iurisdictionis. p.268.n.1. Quoad actus minores, non maiores p.459. num. 1.

Archiepiscopus post Consecrationem debet Petere pallium intra trimestre sub pœna amittendæ dignitatis. p.369. n.2.

Archiepiscopus confirmat Episcopum Ecclesiæ Regularis cathedralis sibi subiectæ p.286.n.1.

Archiepiscopis quomodo ante Confirmationem & pallium permittatur administratio? p.306.par.

Archiepiscopus Salisburgensis etiam hodie habet Episcopos, quos confirmet. p.341.n.6.

Archiepiscopus potest sine pallio, non tamen ante acceptum pallium, consecrare Ecclesiam, vel ordinare extra prouinciam. p.458.n.3. Imò potest id etiam ante acceptum Pallium, si ante iam fuit consecratus Episcopus. n.4.

Archiepiscopus nemo appellari debet ante acceptum pallium. p.458.n 3. p.459. par.

Archiepiscopus unus non potest alteri commodare suum pallium. p. 458. n.1.

Archiepiscopali dignitati adhæret quidem Ius petendi pallii, non tamen concessio usus. p.458.n 2.

Archiepiscopalis officij plenitudinem ante acceptum pallium nemo habet; & quid illa? p.459.n.1.

Archiepiscopus, quos actus Iurisdictionis & ordinis Possit vel non possit ante acceptum pallium exercere? p.306.par. p.459 n.1.

Archiepiscopus potest uti pallio intra, non extra Ecclesiam, nisi consuetudo ferat. p.459.n.1. In missarum solemniis. p 460. n. 1. Diebus solemnibus à consuetudine suæ Ecclesiæ determinatis. p.460.n.3.

Archiepiscopus ordinaturus Clericos in altera diœcesi cum pallio, quorum consensu indigeat? p.461.n.2.

Archiepiscopus in castris aut domo priuata celebrans, an uti possit pallio? p.461.n.1. An si ob confluxum populi extra fores Ecclesiæ celebret? p.461.n.2. An in Missa pro Defunctis? p 462.n.3.

Archiepiscopus celebrare potest in sua & aliena Diœcesi sine pallio. p.462.n.1.

Archiepiscopus potest in aliena diœcesi celebrare cum Pontificalibus absque licentia proprij Episcopi. p.462.n.2. Etiam solemniter benedicere populo. ibid. in Germania est contraria consuetudo. ibid.

Archiepiscopus resignans fieri potest Episcopus. p.475.n.2. & 3.

Archiepiscopus habet Iurisdictionem in Episcopos suffraganeos, etiam coactiuam. p.501.n. 1. An si adhuc negligentes sint, possit etiam vices eorum obire? n.2. Est ordinarius eorum superior. p.714.par.

Archiepiscopus nullam habet Iurisdictionem in subditos suffragandi, nisi in casibus iure expressis. p. 501. n.2. p.503. p.714. prin. Inter quos non est, suffraganeum esse excommunicatum. p.501. n.2. Quis tum subditis Ius dicat? ibid.

Archiepiscopus non potest cathedrali vacanti administratorem dare, nisi ob negligentiam capituli & causa cognitâ. p.504. n.1.

Archiepiscopi consecratio quibus præsentibus peragenda. p.508. n.1. In qua Ecclesia? p. 306. par. p.307.n.2. p.508.n.1. p.509.n.4. Quo die? p.253 n.6. p.509. n.5.

Archiepiscopus non potest concedere facultatem plures ordines sacros uni una die conferendi. p.514.par.

Archiepiscopus non potest in universali canone Ecclesiæ dispensare. p.614 n. 1.

Archiepiscopus an & quomodo possit punire Vicarium Generalem alicuius sui suffraganei p.589. n. 8.

Archiepiscopus adiri potest, si Episcopus sententiam ipso jure irritam tulit. p.612. n 3.

Archiepiscopus { Salisburgensis in Germania. Cantuariensis in Anglia. Pisanus in Italia. Rhemensis in Gallia. Pragensis in Bohemia. } est Legatus, p 687. n. 1.

Archiepiscopus, qui est Legatus Natus, potest procedere in omnibus causis, quas ad ipsum subditi suffraganeorum deferunt. p.687. par. Quomodo hæc potestas sit hodie per Tridentinum restricta? p.688.n.5.

Archiepiscopus an absoluere possit excommunicatum á Coëpiscopo? p.703.n 1.p.712 n.3.

Archiepiscopi de Iure est consecrare Episcopos. p.713.n.1. In Germania id peragit vicinus Episcopus. ibid.

Archiepiscopus potest committere aliis etiam ea, quæ sunt mixti aut meri Imperij. p. 713.n.2.

Archiepiscopus an sit Iudex in causa criminali inter Episcopum & Clericum controuersia? p 714 n.1.

Archiepiscopus nullum habet Ius in subditos Coëpiscopi ante appellationem. p.725.par.

Archiepiscopus nullam habet Iurisdictionem in diœcesi Coëpiscopi, nisi in habitu, p.725. n 1. Non potest in ea constituere officialem pro casibus futuris. ibid. Nisi ex consuetudine immemoriali. p.726.

Archiepiscopi Vicarius non potest ferre censuram in Coëpiscopos. p.726.par. An si ferat, validè ferat? n.3. Etiam in electos tantùm & confirmatos? ibid. Potest autem delegatus Archiepiscopi. p.726. n. 2.

Archiepiscopus ubi cognoscere possit causam ex diœcesi Coëpiscopi ad se deuolutam? p.60 n.4. p.729. n. 1. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Legatū. ib.

Archiepiscopus delinquens in Diœcesi sui Coëpiscopi non potest ab eo puniri. p. 754. n. 3. Delinquens extra prouinciam potest puniri à locali Episcopo. n.4. quo modo? ibid.

Archiepiscopus non potest esse Iudex in causa restitutio-

utionis, quam subditus suffraganei petit ob omissam appellationem. p. 836. n. 3.

Archipresbyter. V. *Decanus.*

Archipresbyter debet fieri Presbyter. p. 527. par. impeditus etiam iustè, an sit priuandus beneficio? p. 528.
Archipresbyter est idem ac Decanus. p. 579. n. 1. alius est urbanus, alius ruralis. ibid. Subest Archidiacono, & praeest reliquis presbyteris. p. 579. n. 1.
Archipresbyteri urbani quodnam sit officium? p. 580.
Archipresbyter quam habeat Iurisdictionem in foro externo, pendet ex consuetudine cuiusque Ecclesiae? p. 580. n. 1.
Archipresbytero urbano olim confiteri debebant reliqui presbyteri. p. 580. n. 2.
Archipresbyter urbanus censetur habere dignitatem seu personatum. p. 581. n. 3. Non item ruralis. ibid.
Archipresbyter, Archidiaconus & Custos sunt tres columnae Ecclesiae. p. 582.

Argumentum. Argumentatio.

Argumentatio negatiua à consuetudine ad pactum valet; non item affirmatiua. p. 191. n. 2.
Argumentatio negatiua à statuto ad pactum valet; non item affirmatiua. p. 192. n. 3.
Argumentum valet à sensu contrario ei, quod in dispositione ponitur causatiuè. p. 389. n. 6. Non item assertiuè tantùm, vel exemplificatiuè. p. 390. n. 7. Declaratur utrumque per exempla. ibid. & seqq.
Argumentum à sensu contrario non valet, si sequatur absurdum. p. 390. n. 7. Aut Ius clarum obstet, ibid. p. 731. n. 3.

Arma.

Armata manu an ad executionem uti possit Delegatus Papae. p. 609. n. 1. vnde accersenda. n. 2.
Armatam familiam an habere possit Episcopus Iurisdictione temporali carens? p. 609. n. 3.
Armorum usum facit necessitas Clericis licitum. p. 609. n. 3.

Articulus.

Articulus jurisdictionalis & non jurisdictionalis quid? p. 645. n. 11.
Articulus mortis est quodvis probabile moriendi periculum. p. 715. n. 4.

Artifex.

Artificum causas circa artem cognoscit praepositus collegij. p. 20. n. 4.
Artificum Collegia non habent Ius petendi restitutionem in integrum. p. 837. n. 2.

Assessor.

Assessor à Delegato non adhibendus sine necessitate. p. 165. n. 15. Salarium competens ei à partibus dandum. p. 166. n. 16.
Assessores & Consiliarij quales esse debeãt? p. 177. n. 4.

Auditor.

Auditor quomodo possit à partibus recusari? p. 642. num. 4.
Auditor ut suspectus potest recusari. p. 642. n. 6. p. 647. n. 14.
Auditor à quo constitui possit? p. 645. n. 11.

Avocatoriae. V. *Littera.*

Authentica.

Authenticae Imperatoris Iustiniani de Ecclesiis, Episcopis, &c. per se nullam habent vim. p. 39. n. 3.

Authoritas.

Authoritas ubi maior, non semper est etiam probabilitas maior. p. 8. n. 18.
Autoritas eligentis consistit in eiusdem dignitate, aetate & tempore possessionis. p. 290. n. 3.
Autoritate Apostolica agere quae potest Episcopus, ea non potest Capitulum sede vacante. p. 750. n. 4.
Autoritas plus est quàm consensus. p. 760.
Autoritas Veterum I.C. non est ut indubitata quoad omnia recipienda. p. 823. n. 8.

Balsamum.

Balsamum in chrismate quid significet? p. 540.
Balsamum an sit pars substantialis in materia Confirmationis? p. 542. n. 2.

Bannus.

Banni sententia non excedit territorium bannientis. p. 60. n. 4.

Baptismus.

Baptismus est invalidus, si alius materiam, & alius formam apponat. p. 544. n. 2.

Bellum.

Bello inter communitates subiectas orto, princeps eas ad pacem cogere potest. p. 757. n. 1.
Belli tempore quęnam personae plena securitate gaudere debeant? p. 758. par. & n. 1. Subinde tamen etiam istae possunt invadi. n. 2.

Benedictio.

Benedici solent Abbates electi, non consecrati, p. 277. n. 3.
Benedictio Abbatis differt in multis à Consecratione Episcopi. 277. n. 4. p. 490. n. 3.
Benedictio ipsa Abbatis est alicubi eius Confirmatio, p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.
Benedictio Abbatis communiter solet die dominico peragi. p. 278. n. 5. Potest etiam quouis festo fieri. p. 490. n. 4. Non est peccatum graue, si fiat die non festo. ibid. Non debet iterari ob aliam nouam praelaturam. p. 278. n. 6. p. 490. n. Potest iterari si transferatur. p. 278. 6. Non tamen debet. p. 491. n. 5.
Benedicenda Abbatissa & Priorissa an & quando? p. 447. n. 12.
Benedicendi an sint, & à quo Abbates Cisterciensium ut Pontificalia exerceant? p. 489.
Benedicere solemniter populum non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.
Benedictio non est Abbati ad actus ordinis substantialiter necessaria. p. 490. n. 3. Alicubi non omnino omittitur. ibid.
Benedici non solent coniuges accepta iam semel benedictione nuptiali. p. 490. n. 5.
Benedicendi corporalia, aliáque paramenta potestas potest à non-episcopo per consuetudinem obtineri. p. 491. n. 3. Quis eam & quantam habeat? p. 492. n. 10. An sit actus Episcopalis? p. 519. n. 8.
Benedictio alia priuata, alia publica; & haec vel simplex, vel solemnis. p. 493. n. 12. & 13. Quae à quo dari possit? ibid.

Benedictionem dare quomodo possit sacerdos & Abbas præsente Episcopo? 493. n. 13.

Benedicere populo per vias potest Legatus in accessu ad prouinciam. p. 696. n. 2.

Benedicere in alienâ diœcesi potest Archiepiscopus solemniter populo sine licentia Ordinarij. p. 492. n. 2. sed contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.

Benedictionem solemnem an & quomodo dare possint Prælati? p. 492. n. 12. & 13.

Beneficium *vide*,

Collatio, Vnio, Pluralitas, Vacatio, Deuolutio Reseruatio, Rescriptum beneficiale.

Beneficiorum liberam habet dispositionem Pontifex p. 24 n. 12.

Beneficij collatio propter negligentiam Inferioris deuoluitur ad superiorem. p. 27. n. 1.

Beneficij extinguendi causa iusta sunt reditus stabiliter tenues aliorum canonicorum. p. 27. n. 2. p. 32. n. 1.

Beneficia non potest Episcopus Consentiente etiam capitulo supprimere in commodum utriusque simul, p. 32. n. 3.

Beneficium Episcopus potest extinguere in commodum solius capituli. ibid.

Beneficium non potest Episcopus vnire, eiusque reditus mensæ capitulari applicare, nisi ad tempus. ibid.

Beneficia Ecclesiastica Personis idoneis conferenda. p. 48. n. 4.

Beneficialia Rescripta sunt strictæ interpretationis. p 66 n. 10.

Beneficium notoriè indigno, si iubeatur conferri, quid agendum commissario? p. 73. n. 3.

Beneficij collatio est Gratia & species donationis. p. 78. prin. p. 140.

Beneficia possunt Conferri etiam Iudæo satis in fide probato. p. 79. n. 3.

Beneficium impetraturus à Pôtifice debet exprimere dignitatem aut personatum, si quem iam ante habet. p. 79. n 1. Imo quoduis beneficium & Ius beneficiale p. 128. n. 3. p. 129 n. 7. etiamsi modicum sit p. 193. n. 1. pensionem quoque, licet sit simoniacè obtenta, p. 127. n. 3. non itê impetraturus ab inferiore. p. 80. n. 2.

Beneficium sufficiens habenti non est Conferendum aliud. p. 96. n. 1. Nec solet à Pontifice conferri sine mentione prioris. p. 116. par. p. 117. n. 3.

Beneficiorum pluralitas quanta ferat incommoda? ibid. prohibita in Tridentino. ibid. p. 154. n. 1.

Beneficij Ecclesiastici non est capax laicus. p. 97. n. 2. p. 774 n. 3.

Beneficij sui tuendo pro iure potest religiosus stare in Iudicio p. 109. n. 1.

Beneficium quod ex mandato conferendum Doctori vel [illegible]minato, inualidè confertur alteri. p. 111. n. 6.

Be[illegible]ficij fructus sequesttari possunt, si quis in causa beneficiaria sit Contumax. p. 114. n. 1.

Beneficij in possessionem mitti non potest Actor Reo contumace, nisi Ius suum probet. ibid.

Beneficij in lite si diffidas probationi, impetrare potes litteras in forma, *si neutri*, vel *si nulli*. p 114. n. 3.

Beneficiales litteræ aliæ sunt Iustitiæ siue in forma communi, & pauperum. p. 116. n. 1. aliæ gratiæ seu gratiosæ. ibid.

Beneficium pro alio absque omni eius mandato potest impetrari. p. 122. n. 5.

Beneficij Residentiam exigentis locus est clerici domicilium. p. 124 n. 1.

Beneficia plura prouideri ab vno collatore si iubeant litteræ Pontificis, posteriores debent habere clausulam: *non obstante quod pro alio scripserimus*. p. 126. n. 3. p. 140.

Beneficiorum permutationes sunt odiosæ. p. 127. n. 2.

Beneficium est Ius perpetuum recipiendi reditus ex bonis Ecclesiæ ratione officij spiritualis, autoritate ecclesiastica Constitutum. p. 128. n. 1.

Beneficium non habet Canonicus, habens solum expectationem præbendæ. ibid.

Beneficialis gratia Papæ est obreptitia, si priores per concursum aut pro mense Papali collatæ non fiat mentio p. 128. n. 6.

Beneficij acceptatio per procuratorem, etsi reuocationis suæ inscius sit, non valet. p. 131. n. 7. Valet tamen Renunciatio, ibid.

Beneficium Vacans v. g. per cessionem non potest conferri habenti Rescriptum ad vacans per obitum. p. 135. v. *Rescriptum*. Nec vacans per obitum habenti concessionem ad vacans per Renuntiationem. ibid & p. 152. n. 1. Neque vacans per Matrimonium habenti concessionem ad vacans per aliud incompatibile. p. 153. n. 1.

Beneficia omnia vacant ipso iure per promotionem ad Episcopatum. p. 150. n 1. Quando & quomodo vacent p. 151. n. 1. 2. 4. & 5. sunt reseruata Pontifi. ibid. Gratia ea retinendi est strictè interpretan[illegible]. p. 150. n. 1.

Beneficium per obitum aut renuntiationem vacare, sunt quasi specie distincta. ibid. p. 152. n. 1.

Beneficium Sacristæ v. g. validè Confertur, etsi in Rescripto vocetur Dignitas. p. 136 n. 3.

Beneficiorum collatio spectat Iure ordinario ad Episcopum; Iure speciali quandoque ad alios. p. 141. n. 2. p. 700.

Beneficium si dicitur vacans per obitum, intellige naturalem. p. 154 n. 4

Beneficij sibi collati ignarus validè impetrat à Pontifice Rescriptum ad aliud. p. 154. par. Idem est de eo, qui collationem nondum acceptauit n. 1. Optionem habet eligendi alterutrum, si sint incompatibilia. ibid.

Beneficio legitimè priuatus non potest per Ordinarium restitui sine Consensu patroni. p. 156. n. 3.

Beneficij vacantis fructus primi anni. V. *Annata*.

Beneficij nomine in odiosis non comprehenduntur Dignitates. p. 159. n. 3.

Beneficiorum diœcesis nomine in odiosis non comprehenduntur exempta. p. 160 n. 4.

Beneficium & Dignitas habent se vt excessum & excedens. p. 163. n. 5.

Beneficium est propter officium. p. 170. par.

Beneficium nouum non est instituendum cum detrimento aliorum beneficiariorum. p. 181. n. 1. Nisi necessitas sit, aut magna utilitas Ecclesiæ, n. 2. Vel detrimentum modicum. n. 3.

Ad

Abbates interesse debent synodo. p.721. n.3. p.742. n.1. Cum qualibus mitris, ibid.

Abbatis est de iure ad professioné admittere. p.751. n.10. Conuentus id potest ex consuetudine. ibid.

Abbas Vt se conferat ad aliam prælaturam vel diœcesin, an Capitulum sede vacante dare posit potestatem? p.752 n.12.

Abbas, an & quomodo posit transigere sine Capituli consensu? p.771. n.2. an si data sit potestas generalis & libera. ibid.

Abbatia.

Abbatia est beneficium sacerdotale. p.254. n.2.

Abbatissa.

Abbatissa habet rerum monasterii liberam administrationem. p.106. n.4.

Abbatissa non habet iurisdictionem spiritualem, eius tamen aliquem vsum & exercitium. p.106. n.4. p.447. p 746. n.1. & 2.

Abbatissa in suas moniales habet potestatem non tantùm politicam & œconomicam; sed etiam spiritualem. p.106 n.4 p 746. n.4. Quomodo differat, aut separari posit à Iurisdictione spirituali. p.746. n.4.

Abbatissa potest suis monialibus præcipere aliquid in virtute obedientiæ. p.106 n.2. & 3. p.447 n.13.

Abbatissæ electæ à quo Confirmationem petere debeant & quomodo? p.240. n.4.

Abbatissa potest benedici quouis die, eiúsque benedictio iterari. p 278. n.5. & 6.

Abbatissa iure suo excidit, si intra annum à sua confirmatione non accipiat benedictionem p.278. n 7.

Abbatissa seu Priorissa quot ætatis, & professionis annos olim habere debuerit; & hodie debeat? p. 445. n.1. & 3.

Abbatissa seu Priorissa si in discordia eligatur, quid de confirmatione, benedictione, vel administratione agendum? p.447. n.4. & seq.

Abbatissa & Priorissa electa, à quo confirmanda, p.446. n.11. An & quando benedicenda. p.447. n.12.

Abbatissa quodammodo Prælatæ dici possunt, p.106 n.4. p.747. n.4. Non possunt Censuras inferre propriè dictas. p 746. n.1.

Abbatissa potest Clericos instituere & destituere quoad beneficia pleno iure subiecta. p.746 n.2.

Absens.

Absentes longè an ad electionem Prælati advocandi. p.281. n.2 p.331. n.3.

Absentes longè si fuerint vocati an debeant ad dictam electionis diem expectari? p.281. n.3.

Absentibus ab electione aliis ius totum eligendi est penes præsentes. p. 284. n. 3.

Absentes ob violentiæ metum aliúdve impedimentum non personale sed reale, possunt inhibere electionem. p.293. n.1. & 2. Si non inhibeant, electio est valida. ibid.

Absentes non tantùm intra sed etiam extra prouinciam vocandi sunt ad electionem, si posint. p.330. n. 1. nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3. Vocandi ad diem, intra quam venire posint. ibid.

Absens an vocari potuerit, iudicabit in dubio confirmans electionem, p.330. n.2.

Absens aut præsens quis censeatur in ordine ad præscriptionem? p.339. n.3.

Absentes & legitimè impediti procuratorem mittere possunt ad electionem. p 349. par. & n.1.

Absentes cùm ad electionem eunt, an ipsi debeant facere itineris expensas? p.358. n.3.

Absens debet apud Gallos è toto regno vocari ad electionem. p 379. par.

Absens & citatus ad tractandum de die electionis, an & quando citandus iterum ad diem ipsam. p.383. n.2.

Absens si sciat statutam diem electionis an adhuc ad eam citandus? p.383. n.3.

Absens si post apertum scrutinium adveniat, non potest suum suffragium ulli parti adiicere. p 384. n.5. An & quando petere posit inchoari nouum scrutinium. n. 6. Vel ad illud nondum peractum admitti. p.385. n.6.

Absens si electioni semel consensit, non potest eam postea quoad personam electi impugnare, nisi ex noua causa, vel antè ignorata. p. 401. par. ignorantiam iuramento probare debet, ibid.

Absens ob informandum Romæ de electione, vel aliam Ecclesiæ utilitatem, percipere debet interea integros fructus. p.424 n.1. Non obstante contraria consuetudine vel statuto. n.2.

Absens non potest suffragiũ mittere in scripto; etsi ex Capitularibus procuratoré habere nequeat, p.449. n.2.

Absente Episcopo quid possit Vicarius? p 598. n.9.

Absens non potest damnari etiam in possessorio *Res cuperanda*, nisi sit Contumax. p. 613. imò nec semper si sit Contumax. ibid.

Abesse censetur etiam, qui est mortuus. p.678. n.2.

Absentes an ad alios tractatus vniuersitatis præter electionem vocandi sint? p.756. n.3.

Absens an possit in causa criminali sé tueri per procuratorem. p.787. n.1.

Absolutio.

Absolui petens ab excommunicatione, an eam fateatur. p.329. n.17. p 661. n.1.

Absolutio à peccatis bona fide confitenti data ab intruso curato, vel malæ fidei, quomodo valeat, vel non valeat? p.377. n.5.

Absolutio Monachorum ab obedientia ante renuntiationem Prælati est nulla. p. 485. n.1.

Absolutio à suspensione latá ad tempus, vel sub conditione requiritur tantùm pro foro externo. p.533. n.1.

Absoluere in criminalibus potest Vicarius Generalis absque speciali commissione; non damnare. p.593 n.2.

Absoluere à reseruatis Episcopo non potest Vicarius Generalis sine speciali commissione. p. 594. n. 4. Nec à reseruatis Pontifici, licet occulta sint. ibid. Potest id ei vel alteri ab Episcopo delegari. ibid.

Absoluere à casibus Papalibus sed occultis potest capitulum sedè vacante. p.617. n.1. p.750. n.5.

Absoluendi à casibus reseruatis potestas an expiret per mortem concedentis? p.627. n.7. an potestas absoluendi ab aliis. p.628. n. 8.

Absolui ab excommunicatione per quem & quomodo possit Actor? p.632. n.6.

Absoluere ab excommunicatione ad reincidentiam an possit delegatus? p.632. n.6.

Absoluendi à reseruatis potestas alicui delegata an & quan-

& quando possit subdelegari? p. 643. num. 9.

Absolutionem ab excommunicatione quomodo delegatus aut subdelegatus possit alteri committere? p. 645. n. 11.

Absolui in foro externo quis non debet à censura ante satisfactionem pro iniuria. p. 651. n. 2.

Absoluendúsne ante omnia ab excommunicatione, qui eam inualidã aut iniustam esse contẽdit? p. 660. n. 1.

Absoluendi potestatem à Censura Canonis præscripserunt Legati à latere. p. 690. n. 3. Possunt absoluere quemcunq; ab egressu ex urbe usq; ad reditũ. p. 695. n. 1.

Absoluere à Censura Canonis possunt etiam Legati non-à latere; sed suos tantùm Prouinciales. p. 695. n. 2. nomine prouincialium quinam comprehendantur. ibid.

Absoluere à Censura lata per inferiorem, an & quomodo possit superior? p. 703. n. 1. & seq.

Absolutionem à censura impetrans supprimendo verum, vel suggerendo falsum, nõ est absolutus. p. 706. n. 1.

Absolui quis ab una ex pluribus censuris potest sine alterã. p. 706. n. 1.

Absolutio à censura plerumq; expresse continet eius causam. p. 706. n. 1.

Absoluendus in foro externo ab excommunicatione debet antè præstare cautionem, saltem iuratoriam. p. 712. n. 4.

Absoluere an & quomodo possit Archiepiscopus excommunicatum ab Episcopo? p. 712. n. 3.

Absoluere excommunicatum ab homine extra articulum mortis, non potest nisi auctor, superior, vel successor. p. 715. n. 4.

Absoluendi potestas à censura Canonis, quibus competat ex officio seu iure ordinario? p. 724. prin.

Absoluendi potestatem ex officio competentem potes alteri delegare. p. 724. n. 1. etiam generaliter. n. 2. & non quoad ministerium tantùm, sed etiam quoad cognitionem causæ. n. 3.

Absoluere & ligare an & quomodo sint connexa. p. 755. n. 5.

Absoluere excommunicatos à iure vel homine potest Capitulum sede vacante. p. 756.

Absolutio à censura per metum extorta est ipso iure irrita. p. 811. n. 6. p. 819. par. & prin. Etiam ab excommunicatione minore. p. 819. n. 3. extorquens ipso facto excommunicatur. p. 819. par. modo censura eiusmodi fuerit invalida. n. 2.

Abrogatio.

Abrogatio legis adhuc utilis, est quidem valida, sed illicita. p. 56. n. 10.

Abrogando legem per desuetudinem non usurpatur iurisdictio. p. 194. n. 3.

Abusus.

Abusus priuilegij inducit eius priuationem quandoque ipso facto. p. 212. n. 1.

Abutentibus omnibus vel aliquibus Capitularibus iure eligendi, ad quem id deuoluatur. p. 294. n. 4.

Abusu laicæ potestatis fieri electionem quid sit. p. 350. n. 2.

Abusus non est quod fit cum titulo colorato & bona fide. p. 350. n. 3.

Abusu laicæ potestatis facto electio est ipso iure irrita. p. 350. n. 1. nil iuuante consuetudine etiam immemoriali. n. 3.

Acceptatio.

Acceptatio est actus personalis. p. 123. n. 5.

Acceptatio meo nomine ab alio facta valet, si ratam habeam. ibid.

Acceptatio beneficij per procuratorem, etsi reuocationis suæ inscius sit, non valet. p. 132. n. 7.

Acceptatio beneficij an valeat, si collationi primo dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.

Acceptatio electionis an valeat, si primo dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.

Accessorium.

Accessoria pars Rescripti corruit corruente principali. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.

Accessoria causæ quando iudex possit ex officio prosequi. p. 216. n. 2.

Accessorio sublato non tollitur principale. p. 252. n. 5.

Accessoria suæ causæ, quæ & quo modo expedire possit delegatus. p. 632. n. 6.

Accusator.

Accusans criminaliter obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 32.

Accusans criminaliter an finito iudicio possit eundem de eodem delicto accusare ciuiliter, & econtra? p. 787. n. 4. & 5.

Actor, agere, Actio.

Ad agendum temporalia, sunt perpetua ad excipiendum; quo sensu? p. 81. n. 3.

Actio doli post elapsum bienniũ non datur. p. 81. n. 3.

Actio competit domino, si deijciatur colonus. p. 84. n. 2.

Actio competit ei, qui Matricis simul & Capellæ Rector est, si eius Capellanus deiiciatur. ibid.

Agere in iudicio potest non suo sed alieno nomine, qui non potest alienare. p. 107. n. 10.

Actor in causa beneficiaria non potest in possessionem mitti, nisi iure suo ostenso. p. 114. n. 1.

Ad agendum pro altero admittitur absque mandato persona coniuncta. p. 123. n. 6.

Actionem qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur. p. 128. n. 3.

Ad agendum inhabilis potest agere de sua inhabilitate. p. 145. n. 1.

Actiones personales plures contra aliquem habens, si impetret Rescripta ad diuersos iudices, istorum processus erit ipso iure irritus. p. 148. prin.

Actio seu ius semel extinctum nunquam renascitur. p. 156. n. 2.

Actor & reus si sint eiusdem ciuitatis, aut diœcesis, cui Iudici possit causa delegari? p. 164. n. 9. Si sint diuersæ ciuitatis aut diœcesis? p. 165. n. 10.

Actiones per non usum 30. annor. extinguuntur. p. 207. n. 5.

Actor stare debet producto à se instrumento secundum omnem eius partem. p. 216. n. 2.

Actorem notoriè inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.

Actio propriè dicta * Cùm deficit, officium iudicis implorari potest. p. 218. n. 7.

Acta in alio iudicio, vel inter alias personas an alicui obesse possint? p.304. n.2.

Actor succumbens quãdo evadat pœnam? p.318.n.3.

Actio est ius petendæ eius rei, quæ ex Iustitia debetur. p.356.n.8.

Actor debet petitionis suæ si ius commune ei resistat, causam exponere. p.361. n.1.

Actoris intentionem elidit causa allegata contraria iuri. p.3. n.5.

Agere in causa populari an quis possit per procuratorem. p.377.n.1. Et quæ illa? ibid.

Actor si intentionem suam non legitimè probauit, condemnandus est in expensas. p. 894. n. 2. Nisi probabilem litigandi causam habuerit. n 3.

Actor in uno deficiens an & quomodo admittendus ad alia probanda? p. 404.

Actor suæ petitionis, non item reus exceptionis causam exprimere debet. p.469. n.2.

Actor quando potiùs ad replicam, quàm reus ad exceptionem probandam sit admittendus? p.469. n 3.

Actorem repellere potest reus obijciendo excommunicationem. p.632. n. 6.

Actor audiendus est, si reus excommunicationem contra illum obiectam intra debitum tempus non probet. p.632. n.5.

Actoris de excommunicatione si constet, à quo & quo modo possit absolui? p.632.n.6.

Actor ab excommunicatione per delegatum absolutus, à quo debeat ad satisfaciẽdum compelli? p.633.n.7.

Actor non est in proprium commodum absoluendus ad reincidentiam. p.633.n.6.

Agenda coram iudice, ubi agi debeant eo absente, vel mortuo? p.716.n 6.

Actio ciuilis duplex competit iniustè læso. p.727.n.2.

Actio & Iudicis imploratio quomodo differant? p.735. n 2.

Actio oritur in iure Canonico ex nudo pacto & simplici promissione. p.759. Nisi promittens habuisset animum se obligandi tantùm ex fidelitate. ibid.

Acta procuratoris falsi non sunt ullius momenti. p. 786. n. 2.

Actione criminali finitâ an & quomodo ob idem delictum liceat intentare ciuilẽ; & econtra. p.787.n.4.& 5.

Acta & pacta inter violentum detentorem ac detentum possunt in iudicio rescindi. p.791.n.2.

Agere in iudicio excõmunicatus ne quidem per procuratorem potest. p.797. n.1.

Actio *quod metus causa* non est propriè actio p.808. num.1.

Actio *quod metus causâ* competit metum passo contra incutientem eiúsq; hæredes. p.811.n.4.

Actio in rem scripta competit eidem contra quemvis possessorem rei extortæ. ibid. Cur actio *utilis*. p.813. n.2.

Actio *Quod metus causa* quomodo sit pœnalis. p.811.n.5. Quando reus in triplum vel quadruplum sit damnandus? ibid.

Actio in factum quid? p.840. n.1.

Actor si dolo cedat alteri actionem mutandi iudicij causâ, quid iuris competat Reo? p. 840. n.3.

Actionem potentiori cedens ex dolo cadit causa, p.841. n. 1. Non item si cedat bona fide. ibid.

Actionis cessio cuicunque fiat cum dolo, nullius est efficaciæ. p. 842. n. 2.

Actio quænam competat alicui contra compromittentem absolutè in arbitros. p.853.n.3.& seq. Quænam contra compromittentem sub pœna in eos? p.854. n.6.& sequenti.

Actionem an pariat Iuramentum de stando sententiâ arbitri. p.854. n.11.

Actio & obligatio ex pactis & contractibus transit ordinariè ad hæredes. p. 859. n. 1. Non item ex compromisso. n.1. & 2.

Actus.

Actus non præsumitur in dubio protestationi antecedenti contrarius. p. 35. n.12.

Actus in dubio ita interpretandus, ut etiam adiecta clausula subsistat. p.36. n 14.

Actus iurisdictionis coactiuæ qui? p. 44.n.16. Laici non possunt eos exercere in Ecclesiam aut Clericos. ibid.

Actui appositum Iuramentum intelligitur secundum eius naturam. p. 46. n. 9.

Actui non dat valorem confirmatio in forma communi. p. 48. n.3.

Actus in dubio interpretandus potiùs ut valeat quàm ut pereat. p. 48. n.8.

Actus nullus est, si agens sit inhabilis. p.122. n.3.

Actus pendet necessariò à consensu sed non à consilio, cum quo iubebatur fieri. p.169 n.2.

Actus alicuius incapax non potest vnquam per illum usucapere. p.178.n.2.

Actus iure tantum positiuo invalidus, potest adhuc in Conscientia esse validus. p.258. n. 15.

Actus etsi iure naturæ sit validus, potest à magistratu etiam quoad conscientiam reddi irritus. p.258.n.16. Id in dubio non præsumitur. ibid.

Actus diversi in una persona concurrentes quando possint aut non possint una actione impleri? p. 263. n. 8. p.281. n.4.

Actus iudiciarij & publici non noctu sed de die peragendi. p.313. n.6.

Actus Capitulares ut valeant, debet pars maior & senior Capituli præsentis consentire. p.364 n.1. Quænam ista? ibid. & n.2.

Actus v.g. electionis, alienationis &c. si faciendus cum consilio aliorum, potest exerceri erga unum ex istis, cum consilio cæterorum. p.372 n 4.

Actûs maiorem ad solemnitatem & robur interdum requiritur iuramentum corporale. p. 398. n. 1. Et quid hoc? ibid.

Actus publicæ potestatis debet exerceri secundum publicam notitiam, & non secundum priuatam scientiam gubernantis. p. 507.

Actus præcedens an & quomodo per consensum subsequentem sufficienter possit confirmari. p. 631. n. 2. p.760.

Actus ut sit legitimus requirit copulativè & potestatem agendi & voluntatem. p.636. n.4.

Actus ab universitate gestus an valeat, si ex agentibus aliqui sint inhabiles. p.798. n.3.

Administratio, Administrator.

Administrator rei debet pro ea in iudicio respondere. p. 105. num. 1.
Administratio rerum monasterij temporalium & spiritualium competit Prælato. p. 105. n. 1. eáque ex jure communi independens à Conuentu ibid. n. 3. ex consuetudine & statuto in rebus arduis aut præjudicialibus dependens. p. 106. n. 5. & 6.
Administratio bonorum ad quem spectet vacante Prælatura regulari. p. 109. n. 5. p. 745. n. 5.
Administrans beneficium religiosus habet à lege Ius disponendi de fructibus ad sustentationem & causas pias p. 197. n. 8.
Administrare Prælaturam aut beneficium non potest electus antè sed post Confirmationem, p. 229. n. 4.
Administrationem plenam habent Generales Mendicantium statim post acceptam electionem. p. 239. n. 3.
Administ .tioni quando quis se ingerere possit ante suam Confirmationem, installationē, p. 264. n. 1. & seq.
Administrationi si se ingerat electus ante confirmationē, est eius electio cassanda, p. 279. n. 1. Imò ipso facto juxta probabiliorem cassata. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1. Maximè si se ingessit sub prætextu œconomi vel Procuratoris. p. 399. n. 1. Non item si constituatur œconomus à Pontifice ibid. Vel ab alio, sed reipsa non administret. n. 3. Prærequiritur etiam sententia Iudicis & executio. p. 399. n. 1.
Administratorem Ecclesię Cathedrali vacante quandoque Pontifex dare potest p. 284. n. 8.
Administrationem postulato ante dispensationem, aut electo ante confirmationem tribuentes, an & quomodo puniantur? p. 294. n. 5.
Administratio non competit conuentui, si Prælatus ob dilapidationem est depositus. p. 110. n. 5. p. 304. 1.
Administratio permittitur Archiepiscopis ante Cōfirmationem & Pallium? hoc indicatur infra verbo Archiepiscopus & verbo confirmatio, 306. fol, 36. versu 20. par,
Administrare Imperium statim potest electus Imperator. p. 327. n. 14.
Administrare an vterque possit Imperium, si duo sint in discordia Electi. p. 328. n. 14.
Administratio ad quem spectet Imperio, Rom. vacante, p. 328. n. 15.
Administrator Imperij vacantis quid possit ibid.
Administratio quibus competat ante confirmationē? p. 355. n. 4. & seq Etiam extrà necessitatem aut periculum. p. 355. n. 7. Non extenditur hæc concessio legis ad postulatos. p. 356 n. 8. An ad electos immediatè non Pontifici sed Episcopis subjectos? p. 356. n. 9.
Administrationem si juxta *cap. nihil* ante confirmationem susceperit Electus, an acta ejus valeant, rescissâ postea electione? p. 356. n. 10.
Administratori quæ sit alienatio prohibita? p. 357. num. 11.
Administrationem si ex *cap. nihil.* ante Confirmationem suscipiat electus, an sit in possessione Prælaturæ? p. 357. n. 11.
Administrare sede vacante alicubi solent Capitulares per vices. p. 357. n. 12.
Administratio nulla potest in Ordine committi non dum professo. p. 366. n. 2.
Administrator vniuersalis an esse possit laicus in vacante Ecclesia? 407. n. 2. & 3.
Administrator vacantis Ecclesiæ Cathedralis *cum libera* quantam habeat potestatem? p. 444. Quomodo quoad eam æquiparetur Prælato? ibid. datur, si Capitulum sit suspectum. p. 504 n. 1
Sed à solo Pontifice, & rarò p. 444. p. 504 n. 1. Ab Archiepiscopo non nisi ob negligentiam Capituli & cognitâ causa. p. 504. n. 1.
Administrare Abbas non debet ante benedictionem, quo sensu? p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.
Administrator Regni *cum libera* quas facere possit donationes. p. 502. n. 3. p 504. n. 2.
Administrat Capitulum Episcopo capto ab infidelibus. p. 503. Profecto in remotas partes non relicto Vicario ibid. Facto prorsus inutili ibid. Sede vacante, p. 504. n. 1. Et quidem ex officio p. 443. n. 2. p. 744. n. 2.
Administrator Cathedralis vacantis non potest conferre beneficia ad liberam solius Episcopi collationem spectantia. p. 504. n 2. Nisi à Pontifice constitutus. ib.
Administrator beneficij vacantis constituit ille, qui potest illud conferre. p. 705. n. 5. Nisi patronus sit Ecclesiasticus. ibid.
Administratio vacantis Ecclesiæ si jurisdictionem quasi Episcopalem habeat & exempta sit, competit Capitulo. p 744. n. 2. An & vacantis Ecclesiæ Collegiatæ. p. 744 n. 3. & 4. An & Regularis non exemptæ. p. 745. n. 5.
Administrator habens potestatem generalem, & liberam potest etiam transigere. p. 772. n. 2. Non tamen donare ibid.
Administratores Ecclesiæ sunt velut ejus curatores. p. 861. n. 1. Possunt ejus rem facere meliorem, non deteriorem, ibid.

Adulter.

Adulteræ dotem non acquirit maritus leno. p. 12. n. 5. Nec eam potest accusare, ibid.
Adultera dotem amittit in pœnam criminis. p. 787. n. 1. Et adulter donationem propter nuptias, p. 787. n. 1.
Adulteris quænam olim decreta pœna: quæ hodie: p. 787. n. 1.
Adulterij causam, quis Iudex cognoscat? p. 787 n. 3.
Adultero an & quomodo post actionem criminalem liceat ob idem delictum intentare Ciuilem; & econtra? p. 787. n. 4. 788. n 5.
Adulteram criminaliter accusans non potest finito hoc judicio petere diuortium. p. 787. n. 4. Nec dotis amissionem. p. 788 n. 4.

Aduocatia.

Aduocatia, custodia, seu Regale loci Ecclesiastici quid? p. 406. n. 1. Ea sibi de nouo vendicans & propterea bona Ecclesiastica vsurpans excommunicatur. ibid. Non item id faciens ex fundatione vel recepta consuetudine. p. 407. n. 1.
Aduocatus fructus vacantis Ecclesiæ Successori seruare debet. p. 407. n. 4. An & quomodo possit sibi accipere. n. 4 & 5.

Aduocatus.

Aduocatis aliqua omittentibus, an & quæ possit supplere aut debeat Iudex? p. 215. n. 2.

Aduocatum notoriè inhabilem Iudex ex officio debet repellere. p. 216. n. 2.

Aduocatus & defensor Ecclesiæ est Imperator. p. 326. n. 10. p. 327. n. 13. p. 328. n. 16.

Aduocatum si pars habere non possit, debet eum dare Iudex ex officio. p. 734. n. 2.

Aduocatus tenetur, & cogi potest gratis seruire pauperi. p. 734. n. 2.

Aduocati duarum partium ne nimis sint inter se inæquales, attendere debet Iudex. p. 734. n. 3.

Aduocatus in causa sui Monasterij potest esse Religiosus. p. 734. n. 4.

Aduocatus si sit subditus aut familiaris Iudicis, an possit recusari? p. 734. n. 5.

Aduocatus alicuius an possit pro eo esse testis; & econtra? p. 774. n. 1.

Aduocatum agere in qua causa & foro possint Clerici in Minoribus? p. 779. n. 1. Clerici in Maioribus, & beneficiati? n. 2. Religiosi? p. 780. n. 2. & 3. Sacerdotes? 781. par. & n. 2.

Aduocati comparantur. p. 782. n. 4.

Aduocatum si quis agat contra suum donatorem, reuocari potest donatio. p. 782. n. 5. Nisi faciat ex mandato Superioris, ibid vel pro persona coniuncta. ib.

Aduocatum agere an quis possit contra Rempublicã; vel dominum, à quo habet salarium annuũ? p. 782. n. 6.

Aduocatus & Procurator ad lites quomodo differant? *remissiuè*. p. 782.

Aetas.

Aetas XXIV. annorum completorum requiretur ad beneficium curatum. p. 156. par. p. 157. n. 1.

Aetas minor XXIV. annis est inhabilis ad beneficium curatum; non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 1.

Aetas ad Dignitatem aut personatum sine cura sunt anni XXII. completi. p. 254. n 1. p. 529 p. 539. n. 3. Quomodo in ea possit Episcopus dispensare? p. 539. n. 2.

Aetas ad quodlibet beneficium curatum, Episcopatu inferius, est annus XXV. inchoatus. p. 254. n. 1.

Aetatem ad beneficia requisitam quando sufficiat cõpleri intra annum? p. 255. n. 4. & 5.

Aetas per se ad beneficia requisita dispensari non potest ab Episcopo sine speciali concessione. p. 255. n. 4. Potest tamen dispensari ætas per accidens tantùm requisita. p. 257. n. 8.

Aetatis annus XXII. inchoatus requiritur ad Canonicum Cathedralem. p. 256. n. 6. In Germania non obseruatur. ibid.

Aetas ad Capellaniam ex fundatione sacerdotalem, quæ sufficiat? p. 256. n. 7.

Aetas annorum XXX. olim ad Presbyterium requirebatur. p. 260. n. 20.

Aetatis defectu inualidè electus potest iterum elegi. p. 269. n. 2.

Aetas anni XXIV. completi ad Parochiam necessaria. p. 408.

Aetatem anni XIV. inchoati qui non habet, non potest hodie vllum beneficium obtinere. p. 435. n. 1.

Aetas quænam olim ad Canonicatum Cathedralis, & Collegiatæ suffecerit? ibid.

Aetatis & professionis anni quinam in Abbatissa seu Priorissa olim & hodie requisiti? p. 445. n. 1. & 3.

Aetas, quâ virgines possunt consecrari. p. 505. n. 2.

Aetas Iudicis Ordinarij quæ? p. 667. n 1. quæ delegati? p. 668. n. 2. Quæ compromissarij & Arbitri? n. 3. Quæ successoris in regni administratione? n. 4.

Aetati præcedentia defetenda, vbi reliqua sunt paria. p. 736.

Aetas Procuratoris ad lites quæ? p. 803. quæ ad negotia; ibid.

Aequiparata.

Aequiparatorum de vno quod statuitur etiam in materia pœnali, statutum est quoque de altero. p. 211. n. 5. p. 413.

Aequiparata sunt electis & Postulatio quoad Ius suffragandi. p. 220. n. 3. Non in alijs. p. 227. n. 5.

Affinitas.

Affinitatis secundo in gradu dispensatio contra Tridentinum valet sine clausula eius derogatoria. p. 120. n 6.

Affines non intelliguntur nomine consanguineorum. p. 405. n. 5.

Alienatio.

Alienare bona Conuentûs non potest Abbas sine eius consensu. p. 107. n. 10.

Alienare bona Ecclesiæ vt Episcopus aut Prælatus sine Capituli consensu possit, per consuetudinem obtinere nequit. p. 203. n. 1.

Alienatio rei Ecclesiasticæ jure positiuo inualida, an & in conscientia sit inualida. p. 258. n. 15.

Alienans malè res Ecclesiæ tenetur ad compensationem damni. p. 309. n. 12.

Alienatio rerum Ecclesiasticarum quam solemnitatem requirat? p. 309. n. 12.

Alienatio rerum Ecclesiasticarum si jure naturæ saltem sit valida, reddit acceptantem tutum in conscientia. p. 310. n. 1. Potest conualescere postea etiam pro jure positiuo. ibid.

Alienare res Imperij non potest eius Vicarius p. 328. n. 15.

Alienanda si sit res Ecclesiastica, non est necesse vocare Capitulares absentes. p. 331. n. 3.

Alienatio quædam est, Ius Suffragij concedere dignitati extraneæ vel in perpetuum personæ. p. 363. n. 5.

Alienandi Ius qui non habet, non potest lite cedere. p. 378. n. 8.

Alienare ex justa causa potest mobilia administrator vacantis Cathedralis *cum libera*; non item immobilia. p. 444.

Alienatio quædam est renunciare priuilegio, dignitati concesso. p. 494. n. 18.

Alienationes facere non potest Capitulum sede vacante. p. 751. n. 8.

Alienatio rerum facta à Prælato potest per subsequentem cõsensum Capituli aut Superioris confirmari. p. 760.

Alienationes rerum immobilium quomodo olim instituere potuerint Mendicantes? p. 768. n. 1. Quomodo hodie? n. 2.

Alienari res Ecclesiæ Episcopo subiectæ non potest sine eius consensu. p. 770. n. 1.

Alienare

Alienare quænam possit Prælatus sine Capituli consensu? p. 771. n. 2.

Alienationi vt assensum præstare possint, solet Generalis committere Prouincialibus. p. 768. n. 1.

Alienare non potest patèr bona materna, delata ad filios in sua potestate constitutos. p. 833. n. 1.

Alienet si minor bona immobilia sine Iudicis auctoritate irrita est alienatio. p. 833. n. 2.

Alienans dolo rem futuri iudicij mutandi causa, tenetur *actione in factum* ad interesse & damna. p. 840. n. 1. Quis censeatur dolo alienare. n. 2. iam supra dictum act:o. idem est de alienante actionem mutandi iudicij causâ. n. 3. p. 841. n. 1. & 3.

Alienatio rei iam litigiosæ est ipso iure irrita. p. 840. n. 4. p. 842. n. 4. Vti & actionis. p. 842. n. 5. Nisi fiat per vltimam voluntatem vel legatum. n. 6. Quandonam res censeatur litigiosa? n 4.

Alienans rem litigiosam & scienter acceptans quibus pœnis sint subiecti? p. 840. n. 4.

Alienatio rei litigiosæ si facta sit per legatum, debet hæres prosequi litem; non legatarius. p. 842. n. 6.

Alienare qui rem non potest, an possit de eâ compromittere? p. 850. n. 3.

Alimenta.

Alimentorum suorum causa potest religiosus in iudicio stare. p. 109. n. 1.

Alimenta filiis debentur à parentibus. p. 196. n 7.

Alimenta non comprehendit Renunciatio generalis. p 469. n. 2.

Alimenta vel beneficium dare debet Episcopus ei, quem sine titulo aut patrimonio ordinauit. p. 514. n. 3. Nisi Prælatus aut Archidiaconus præsentauerit. p. 537. n. 4.

Alimentorum & Victualium nomine quid comprehendatur? p 730. n. 1.

Alimenta si petat filius à Patre, procedendum est de plano p. 736 n. 3.

Alere debet Ecclesia Clericum etiam Depositum. p. 475. n. 1.

Alere an debeat Archidiaconus Clericum inidoneum, quem Episcopo præsentauit? p. 537. n. 4.

Alius. Alia.

Alius Alia sunt voces ordinariè implicatiuæ similium. p. 92. n. 3. Non tamen semper. p. 93. n. 4.

Alius cum signo universali comprehendit maiora quàm sine expressa, nisi stylus repugnet p. 92 n. 3.

Alius refertur ad proximè antecedentia maximè in odiosis. p. 153. n. 1.

Alius, Alia post casus speciales denotat similes & minores; non item maiores. p. 862.

Altare.

Altare unum non est denudandum, ut vestiatur aliud. p. 181. n. 1.

Altaria consecrandi potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.

Altaris paramenta benedicendi potestas potest per consuetudinem obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Pontificalibus. p. 492. n. 10. In Germania pro suis & alienis Ecclesiis. ibid.

Altaris paramenta benedicere ex priuilegio possunt Mendicantium Prælati. p. 492. n. 10.

Altare cùm consecratur, inungitur. p. 540.

Altaria validè possunt consecrari ab Episcopo hæretico, excommunicato, aut degradato. p. 541. n. 1. Probabiliter in iis sine dispensatione celebrari non potest. p. 543. Decet ante à benedici. n. 2.

Altaris ministerium comprehendit etiam ministerium Diaconi & Subdiaconi. p. 564. n. 2.

Alternatiua.

In Alternatiuis debitoris est electio. p. 71 n. 1.

Alternatiuè de duobus si inquirendum, sufficit ad effectum ostendi unum. ibid.

Alternatiuè decretis in pœnis optio penes quem sit. ibid.

Alternatiua *Aut*, *Vel*, sæpe non optionem, sed ordinem significat. p. 71. n. 2.

Ambitiosus.

Ambitiosus in Electione repellendus, ut indignus. p. 319 n. 1. q. 334. n. 1.

Ambitioni seruiens pactũ est reprobatũ. p. 329. n. 18.

Angaria.

Angarias Domino debitas nemo tenetur alteri præstare. p. 730. n. 2. Non possunt alteri vendi. ibid. Numerantur inter Regalia. ibid.

Annata.

Annatæ sunt fructus primi anni ex vacante aliquo beneficio. p. 159. n. 2. De iis dubium est decretum Trid. ibid.

Annatarum concessio Episcopo facta est fauorabilis; facta aliis est odiosa. p. 159. n. 3.

Annatæ si concedantur Episcopo ex omnibus beneficiis, censentur concessæ etiam ex dignitatibus. p. 159. n. 3. Non tamen ex beneficiis & prælaturis exemptis. p. 160. n. 4.

Annatæ imponi solent beneficiis ante eorum collationem. p. 159. n. 2. Imponi possunt non tantùm à Pontifice, sed etiam ab Episcopo. ibid.

Annatas applicare suæ mensæ non possunt Episcopi sine autoritate Pontificis. ibid. His tamen in Germania competit aliqua pars. ibid.

Annulus.

Annulum ex Iure deferre debent soli Episcopi. p. 454 n. 3. Alij id faciunt ex consuetudine vel priuilegio. ibid.

Annuli usus solet esse coniunctus cum mitra. p. 492 n. 12.

Apocrisarius.

Apocrisarius idem est ac Referens. p. 242. par.

Apostasia.

Apostasiæ species est subtrahere se obedientiæ Pontificis. p. 49. n. 1.

In Apostasia ordinatus Religiosus incurrit suspensionem Pontifici reseruatam. p. 510.

Apostata non est Religiosus ad laxiorem ordinem sine licentia transiens, sed peccat. p. 510. Estq; excommunicatus, si fit mendicans. ibid.

Apostoli.

Apostolorum Caput à Christo constitutus est S. Petrus. p. 411.

Apostoli iurisdictionem Ecclesiasticam acceperunt à Christo cum subiectione ad S. Petrum. ibid.

Apostolicæ Traditiones quo modo dicantur diuinæ? p. 455. n 9.

Appellatio.

Appellare ab interlocutoriâ potest laicus agens coram Clerico contra Clericum. p.7. n.12. Et omisso medio ad Pontificem ibid.

Appellationis remedium potest alicui supremus Princeps per delegationem auferre. p.63.n 3. nemo alius. p.642.n.5.

Appellandi liberè priuilegium quid ultra Ius commune tribuat? p.63.n.2.p.64.n.3.

Appellationis mentio facienda à petente Rescriptum in causa,in qua appellauit. p.84.n.3.

Appellatione etiam extraiudiciali interpositâ si quæ attentata, restituenda sunt in pristinum statum. p. 84. n.3.748. n.3.

Appellationem intra terminum definitum non prosequens, condemnandus est in expensas. ibid.

Appellatio ab interlocutoriâ an sit legitima,discernit Iudex Appellationis,vel eius delegatus. p.124.n 4.

Appellans de iniusta excommunicatione remittitur ordinariè pro absolutione ad excommunicantem. p.141. n. 1.

Appellari non potest in eo,quod conscientiæ Iudicis relinquitur. p 166. n.17.

Appellatio essentialiter est ad alium,& maiorem Iudicem prouocatio. p.202. n.1.

Appellari à Vicario Generali ad Episcopum non potest. p.202.n.1 p.587. n.2. Alicubi nec ab Officiali. q.202.n 5.

Appellari à Præfecto Prætorij ad Imperatorem non potuit. p.202.n.3.

Appellatio extraiudicialis non facit gesta sequentia ipso jure irrita, sed suspendit. p.267.n.1.

Appellare non potest,nisi cuius vel proprio vel alieno nomine interest. p.276.n.2.

Appellatione interpositâ quando possit aut non possit adhuc procedi in negotio v g.Electionis. p.283 n.2.

Appellatio, quam extra iudicium facit, qui de Electione iudicare debet, censetur iudicialis. p.283 n.2.

Appellatio Electioni ab aliquibus interposita, in quãtum ab iisdem obseruandi. p.294 n.6.

Appellatio à laico electioni Ecclesiasticæ interposita est frustranea. p.306. par.

Appellatum si non sit intra decem dies à sententia, transit ea in rem iudicatam. p.318. n.2.

Appellationi in causa electionis Episcopalis quomodo sit vel non sit deferendum? p.403. par.

Appellans potest ab ea nondum Pontifici præsentata recedere. ibid. Nisi id faciat ex simoniaca prauitate.ib. Est proinde de hoc examinandus. p. 448.

Appellantibus maximè in causa beneficiali non est facile deferendum. p.403.n.1.

Appellans renuntiare potest appellationi antequam præsentetur superiori, aut adversario intimetur. p.404 n.2.

Appellans contra electionem, postulationem aut prouisionem factam,quomodo debeat obiecta exprimere,& iurare. p.397. par. p.413. Quomodo si appellet contra faciendam, p 413. Intra vel extra iudicium. p 443.

Appellatione facta non potest Ordinarius validè confirmare electionem, alioqui sui juris. p. 436. n. 1. In aliis ante definitiuam facta appellatio non impedit processum. n.2

Appellantes Moniales ad sedem Apostolicam debent Procuratorem mittere. p 447. n.15.

Appellans contra definitiuam, statuere potest terminum comparendi in Curia Romana. p. 483. n 3. Quid tum agere possit & debeat adversarius? ibid.

Appellatio extra iudicialis quid operetur? p.500.

Appellari à sententia Episcopi potest ad Archiepiscopum. p.501. n.1.

Appellari non potest ad Episcopum à Vicario, sed ab Archidiacono. p.574. n.3.

Appellationi æquivalet nullitas sententiæ.p.612.n.8.

Appellatio facit, ut executio sententiæ à Delegato datæ sit differenda. p.620.n.2.

Appellatio à subdelegato non suspendit Iurisdictionem Delegati. p 622. par.

Appellare ordinariè licet ad Papam omisso intermedio superiore. 623. n.1.

Appellandúmne sit ad Delegatum Papæ ab eiusdem subdelegato? p. 623. n. 2.

Appellare possunt partes si ex magna distantia citentur. p.624 n.5. Nisi res ardua. ibid.

Appellationi renuntiat, qui ei contrarium actum exercet. p. 629 n. 13. Quinam tales actus? ibid.

Appellatio non conceditur in Imperio criminaliter condemnatis. p.640.n.2.

Appellari à subdelegato potest, si verus sit Iudex. p.642.n2. Excepto uno casu. p.650.n.8. ad quem? p.642.n.3. p.644.n.10. an ad subdelegantem, si cum delegato cognoscat condelegatus? p. 675. n 1. an si reus neget Delegato Iurisdictionem non reperi. p.684. an ad successorem Delegati mortui. p. 687. Prin. an ad primum Delegantem, si delegatus longè absit? p.687. n.1.

Appellari an & quomodo possit ab Auditore? p.642. n 6. p 646. n.14.

Appellari potest à Condelegato principis cum clausula: *remota appellatione*; si subdelegationem à socio acceptauit. p. 646. n. 13.

Appellatio quandóque admittitur contra Delegatum cum clausula: *remota appellatione*. p 648. n. 3.

Appellationis Iudex sententiam priorem si confirmet, non ipse sed prior exequi debet. p 649.n.6.

Appellatio an & quomodo detur in Notoriis. p.673. num.2.

Appellari semper à Delegato Ordinarij potest ad delegantem. p.676.n.2.

Appellari ad quem à subdelegato possit,si subdelegatio facta sit cum reseruatione. p.679. n 3.

Appellari ab Arbitris voluntariis non potest. p.682. p.844.n.5. Potest tamen contra eos reclamari.p.682. p. 844.n. 5. Apud quem & quando? p. 853.n.5.V. *Laudum.*

Appellari potest ab Arbitris, qui à iure vel Iudice dantur. p.682.p.844.n.5. ad quem? p.682.

Appellatio non debet esse patrocinium malitiæ. p.707.n.1.

Appellationis Iudex si malè cesset, potest Ordinarius

rius cogere reum ad desistendum à peccato pubblico, ibid.

Appellatio à sententia censuræ parit effectum non suspensiuum; sed deuolutiuum. p. 711. n. 2.

Appellationis causa delegari potest alteri de iure Canonico, non ciuili. p. 715. n. 2. Etiam à non - principe. p. 730. n. 2.

Appellare non licet à correctione legitimâ; nisi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p. 717. n. 1.

Appellare & appellationem prosequi an debeat procurator ad lites? p 797. n. 4.

Appellationi dubiæ potest quis addere supplicationem pro Restitutione in integrum. p 827. n. 3.

Appellare si possit maiorennis, non conceditur ei restitutio in integrum. p. 827. n. 4. Conceditur minorenni & Ecclesiæ. ibid. Imo neque his, si ipso jure tuti sint. ibid.

Appellari non potest à sententia Papæ, vel alterius principis. p. 830. n. 1. Potest tamen eidem supplicari. ibid.

Appellari non potest, sed supplicari causâ iam bis iudicatâ. p. 830. n. 2.

Appellationis omissæ causâ, si Restitutio in integrum petatur, quis possit esse Iudex? p. 836. n. 3.

Appellare non licet à Iudice, qui ut vir bonus arbitratur. p. 861. n. 8.

Appellare an liceat à Iudice, coram quo petitur sententia arbitratoris reduci ad arbitrum boni viri. ibid.

Apparere.

Non apparere, & non esse paria censentur. p. 402. n. 2.

Apprehensio.

Apprehensione fictâ non tantùm dominium; sed & possessio potest acquiri. p. 174. n. 1. maximè si verba convenientia intercedant. p. 175. n. 2.

Approbatio.

Approbare Confessarios potest de Iure etiam Vicarius. p. 598. n. 9.

Arbiter.

Arbitri sunt eligendi, si Iudices delegati non possint in dubio suæ iurisdictionis conuenire. p. 90. n. 8.

Arbitros eligere in suis controuersiis debent supremi Principes, si aliter nequeant convenire. p. 90. n 8.

Arbiter iussus procedere secundùm Iura & leges, potest procedere secundum consuetudines. p. 173. n. 4.

Arbitrum partes per se vel per alios constituere possunt. p. 312. n. 2.

Arbitri si sint plures, sententia ab omnibus; vel ab uno nomine omnium in plurali; vel à nullo pronuntianda. p. 414.

Arbitri sententia præsumitur iusta. p. 470. n. 2. Nisi dubitetur de eius potestate. p 471. n. 2. Vel appellatio sit interposita. ibid. Vel contrarium ostendatur. ibid. An & quomodo præsumptio hæc sit Iuris & de Iure? p. 471. n. 3.

Arbitri eligendi, qui de recusatione Iudicis suspecti cognoscant. p. 665. n. 1. p. 675. n. 1. & seqq.

Arbitris pluribus constitutis si unus moriatur, an expiret Iurisdictio reliquorum? p 669. n. 1. An si unus priuetur potestate iudicandi? p. 669. n. 1.

Arbitri constituendi, si Episcopum inter & Clericum sit controversia de causa ciuili. p. 714. n. 1.

Arbitri non solent, nec possunt assumi in causa criminali. p. 715. n. 1. p. 835 n. 9. & 10. Nec in matrimonialibus, aut de libertate hominis. p. 835. n. 9. & 10.

Arbitri non possunt læsos restituere in integrum. p. 835. n. 7. Quomodo id possint incipenter? n. 8.

Arbiter latè & strictè, quid? p. 669. n. 2. p. 843. n. 1.

Arbitri alij Iuris seu necessarij, alij voluntarij seu compromissarij. p. 843. n. 2. Discrimen inter hos est multiplex. n. 3. & seqq.

Arbitri Iuris possunt cogi ad suscipiendum hoc munus; non itē Arbitri voluntarij. p. 665. n. 3. p 843. n. 8.

Arbitri Iuris habent Iurisdictionem. p. 847. n. 4. non item voluntarij. ibid.

Arbitri voluntarij sententia dicitur Laudū. p. 844 n 4.

Arbitri si sint Iuris, potest ab ijs appellari. p. 682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682. à Voluntariis non potest appellari, sed tantum reclamari. p. 682. p. 844. n. 5. Quando, quomodo &c. V. *Laudum.* elapso reclamandi decennio non potest peti reductio ad arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. læso tamen competit exceptio erroris, doli, metus. p. 861. n. 4.

Arbiter compromissarius alius debet seruare formam Iudicij. p. 844 n. 6. Alius non tenetur eam seruare. ibid. & iste dicitur Arbitrator. ibid.

Arbitri iudicio etiam iniquo an stare debeant compromittentes? p. 845. n 6. p. 84. n. 2. & 3.

Arbitri & Arbitratoris nomen in iure sumitur sine discrimine. p. 845. n. 6.

Arbiter quomodo differat à compositore amicabili. p. 845. n. 7.

Arbitris possunt partes causam definiendam committere. p. 845. n. 1. Quandonam etiam debeant? p. 90. n. 8. p. 895. n. 1.

Arbitri possunt assumi numero pari; præstat tamen impari. p. 846. n. 2.

Arbitri si plures sunt assumpti, statur sententiâ plurium. p 846. n. 3. Vno absente non valet Arbitrium aliorum. ibid.

Arbitri Laudum non continet simoniam, si iubeat temporale dare non pro Iure beneficij, sed pro bono pacis. p. 847. n. 3.

Arbitra esse & arbitrium dicere an possit fœmina? p. 848. n. 1. An eius arbitrio stare debeant partes, si iuratæ in illam compromiserunt? p. 849. n. 3.

Arbiter non potest constitui super exemptionem Ecclesiæ aut Monasterij. p. 850. n. 2. Potest tamen constitui super incorporatione Parochiæ cum exempto v. g. Monasterio. ibid.

Coram Arbitris non est locus reconventioni. p. 850. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Arbiter nihil potest extra compromissum facere. p. 851. n. 4.

Arbiter an possit partem punire? p. 851. n. 4. Potest condemnare in expensas. ibid. Diem solutioni assignare. ibid.

Arbitri sententia si quis staturum se iuret, ad quid teneatur? p. 854. n. 11. & seq.

Arbitri possunt discordiam in causa electionis terminare. p. 855. n. 1. Saluo Iure Confirmatoris. ibid.

Arbiter quibus præsentibus sententiam dicere debeat? p.556.n.2. intra quod tempus? ibid. quo loco? ibid.
Ad arbitros possunt partes recedere à Delegatis in suum fauorem. p.857.n. 1. & ab Arbitris iterum redire ad Delegatos. n. 2.
Arbitri Compromissarij duo si sint discordes, assumere sibi debent cum Iudicis authoritate tertium. p. 665.n.2. p. 857. n. 4. an etiam post latas in discordia sententias? p. 665. n. 2. an iste tertius assumptus sit verus Arbiter. p. 858. n. 5.
Arbitri duo Constituti ita ut in discordia ipsi eligant sibi tertium, an validè constituantur? p. 857. n. 3. an valeat electio tertij concorditer ab istis duobus facta? p. 858. n. 4. an valeat sententia ab ijsdē concorditer. ibid.
Arbiter nón potest vices suas alteri delegare. p. 858. potest tamen ad arbitrium dicendum constituere alium, vel alios ibid.
Arbitri compromissarij potestas an extinguatur per mortem unius ex compromittentibus: p. 856. n. 4. p. 859. n. 1. & 2.
Arbitri v.g. tres si in arbitrio non concordi valeant majora. p. 859. si singuli diversum dicant arbitrium, ad quid teneatur condemnatus? ibid.
Arbitrorum plurium si aliqui adesse possint & nolint, reliqui validè procedunt secundū Ius canonicum. p. 860. n. 1. modo major pars eorum adsit. n. 3. non item secundum Ius civile. n. 2. neque si partes expresse aliud voluerunt ibid.

Arbitrator.

Arbitrator quid sit? p. 669. n. 2. p. 844. n. 1.
Arbitratorum uno mortuo vel privato, an exspiret etiam potestas reliquorum; sicut in Arbitro 669. n. 2.
Arbitrator quomodo differat à composito amicabili, p. 845. n. 7.
Arbitrator non tenetur servare formam Iudicij. p. 844. n. 6.
Arbitratrix etiam fœmina potest esse. p. 84.
Arbitratoris sententia ad arbitrium prudentis Viri reduci potest? p. 861. n. 5. Coram quo Iudice petenda hæc reductio? n. 6. Intra quod tempus? n. 7. An in causa reductionis liceat ab eius iudice appellare? n. 8.

Arbitramentum.

Arbitramentum est sententia Arbitratoris. p 844 n. 6.
Arbitramentum de ijs tantùm ferri potest; super quibus compromissum est p. 851. n. 4.
Arbitramentum reduci potest ad arbitrium boni viri p. 861. n. 5.

Arbitrium.

Arbitrium V. *laudum.*
Arbitrium de ijs tantùm ferri potest, super quibus Compromissum est. p 851. n. 4.

Archidiaconus.

Archidiaconatus subinde Officium appellatur p. 200. n. 1.
Archidiaconus debet ordinandos in Diaconos aut presbyteros præsentare Episcopo. p. 523. par. p. 577. Testari eos esse Dignos, quo sensu? p. 524. Quid ei agendum, si sciat occultam alicuius indignitatem. 525. n. 4.
Archidiaconus debet fieri Diaconus p. 254. n. 2. p. 527. par. impeditus etiam iuste, an sit priuandus beneficio? p. 526.
Archidiaconatus requirit ætatis annos XXIV. completè. p. 529.
Archidiaconus præsentans Episcopo clericum non idoneum, an teneatur eum alere? p. 537. n. 4.
Archidiaconus est princeps diaconorum seu primus Diaconus. p. 573. n. 1, olim fuit Vicarius Episcopi in omnibus. ibid.
Archidiaconi officium hodie est iuxta cujusuis Ecclesiæ consuetudinem diversum, p. 573 n. 2.
Archidiaconus est Vicarius natus Episcopi. p. 574. n 3. Iurisdictionem habet ordinariam & quo modo? ibid. ab eo appellari potest ad Episcopum. ibid.
Archidiaconus ex Iure communi est qui dignitate præferendus Præposito & Archipresbytero seu Decano. 574. n. 4. uti & Vicario Generali, p. 575. n. 4.
Archidiaconi officium vt olim fuit, & quod Vicarij Generalis, quomodo differt. p. 574. n. 3.
Archidiaconus olim tertio quouis anno visitare debuit, si Episcopus non fecit. p. 573. par.
Archidiaconi olim fuit ministros altaris instruere, & ad Euangelium legendum constituere. p. 525. res Ecclesiæ custodire. ibid.
Archidiaconus non potest sine consensu Episcopi conferre beneficia curata. 576.
Archidiaconus an & quomodo habeat potestatem excommunicandi? p. 576.
Archidiaconus ordinariè non potuit Ecclesias intra triennium nisi semel visitare. p. 576.
Archidiaconi Iurisdictioni quinam fuerint subiecti? p. 577.
Archidiaconus quomodo olim clericos, decanos rurales potuerit instituere p. 577. quomodo Abbates & Abbatissas?
Archidiaconus non potest dare sine consensu Episcopi dimissorias. p. 577.
Archidiaconi Iurisdictio quem habeat districtum; p. 578 n. 1. est subordinata Consistorio Episcopi. ibid.
Archidiaconus habet Iurisdictionē in totū clerum sui Archidiaconatus. p. 578. non item in Monasteria ibid. sita n. 2. nisi legitimè præscripserit. ibid. præsumitur præscripsisse contra omnia, si præscripsit contra aliqua. n. 2.
Archidiaconus, Archipresbyter, Custos sunt tres columnæ Ecclesiæ. p. 582.
Archidiaconus delinquentem in suo territorio clericum peregrinum non potest punire. 731. n. 1.
Archidiaconi territorium si sit de noua diæcesi est ille subiectus Episcopo; & non econtra. p. 754. n. 2. n. 2. Si non sit de illa, neuter est alteri subiectus. ibid.

Archiepiscopus V. Metropolitanus.

Archiepiscopi non est concedere, ut Episcopus cum consensu Capituli supprimat beneficium in proprium & capituli commodum. p. 33. n. 3.
Archiepiscopali & Episcopali dignitate maior est Cardinalatus. p. 217. n. 4.
Archiepiscopus translatus pallium suum secum defert, quem in finem? p. 222. n. 11. p. 459. n. 3. in noua Metropolitana, petere debet nouum. ibid. In utroq; dein sepeliendus, & quomodo? p. 222. n. 12. p. 459. n. 3.
Archiepiscopo translatio ad aliam Metropolitanam non facile conceditur à Pontifice. p. 222. n. 10.
Archiepiscopus ad Episcopatum alium postulari; non eligi

eligi potest. p.223.n.1. Nisi ante confirmationem aut post legitimam Renuntiationem. p.224.n.2.

Archiepiscopi debent esse uniti cum Episcopis & Pontifice, ut membra cum membris & capite. p.244.n.3.

Archiepiscopus in schisma aut hæresin lapsus, amittit Ius consecrandi Episcopos prouinciæ. p.245.n.4.

Archiepiscopus ad agendum ex Iure devoluto, nec consensu nec consilio Capituli opus habet. p.262. n 7.

Ad Archiepiscopum quando deuoluatur Ius conferendi, confirmandi, ob negligentiam vel delictum Episcopi. p.262.n.7.

Archiepiscopus & velut Dux & Princeps inter CoEpiscopos suæ prouinciæ. p 268.n.1. unde dicatur Metropolitanus? ibid.

Archiepiscopus statim post Confirmationem, ante Consecrationem aut pallium habet vsum Iurisdictionis. p.268.n.1. Quoad actus minores, non maiores p.459. num. 1.

Archiepiscopus post Consecrationem debet Petere pallium intra trimestre sub pœna amittendæ dignitatis. p.369. n.2.

Archiepiscopus confirmat Episcopum Ecclesiæ Regularis cathedralis sibi subiectæ. p.286.n 1.

Archiepiscopis quomodo ante Confirmationem & pallium permittatur administratio? p.306.par.

Archiepiscopus Salisburgensis etiam hodie habet Episcopos, quos confirmet. p.341.n.6.

Archiepiscopus potest sine pallio, non tamen ante acceptum pallium, consecrare Ecclesiam, vel ordinare extra prouinciam. p.458.n.3. Imò potest id etiam ante acceptum Pallium, si ante iam fuit consecratus Episcopus. n.4.

Archiepiscopus nemo appellari debet ante acceptum pallium. p.458.n 3. p.459. par.

Archiepiscopus unus non potest alteri commodare suum pallium. p.458.n.1.

Archiepiscopali dignitati adhæret quidem Ius petendi pallii, non tamen concessio usus. p.458.n 2.

Archiepiscopalis officij plenitudinem ante acceptum pallium nemo habet; & quid illa? p.459.n.1.

Archiepiscopus, quos actus Iurisdictionis & ordinis Possit vel non possit ante acceptum pallium exercere? p.306.par. p.459 n.1.

Archiepiscopus potest uti pallio intra, non extra Ecclesiam, nisi consuetudo ferat. p.459.n.1. In missarum solemniis. p 460. n. 1. Diebus solemnibus à consuetudine suæ Ecclesiæ determinatis. p.460.n.3.

Archiepiscopus ordinaturus Clericos in altera diœcesi cum pallio, quorum consensu indigeat? p.461.n.2.

Archiepiscopus in castris aut domo priuata celebrans, an uti possit pallio? p.461.n.1. An si ob confluxum populi extra fores Ecclesiæ celebret? p.461.n.2. An in Missa pro Defunctis? p 462.n.3.

Archiepiscopus celebrare potest in sua & aliena Diœcesi sine pallio. p.462.n.1.

Archiepiscopus potest in aliena diœcesi celebrare cum Pontificalibus absque licentia proprij Episcopi. p.462.n.2. Etiam solemniter benedicere populo. ibid. in Germania est contraria consuetudo. ibid.

Archiepiscopus resignans fieri potest Episcopus. p.475.n.2. & 3.

Archiepiscopus habet Iurisdictionem in Episcopos suffraganeos, etiam coactiuam. p.501.n. 1. An si adhuc negligentes sint, possit etiam vices eorum obire? n.2. Est ordinarius eorum superior. p.714. par.

Archiepiscopus nullam habet Iurisdictionem in subditos suffragandi, nisi in casibus iure expressis. p. 501. n.1. p.503. p.714. prin. Inter quos non est, suffraganeum esse excommunicatum. p.501. n.2. Quis tum subditis Ius dicat? ibid.

Archiepiscopus non potest cathedrali vacanti administratorem dare, nisi ob negligentiam capituli & causa cognitâ. p.504. n.1.

Archiepiscopi consecratio quibus præsentibus peragenda. p.508. n.1. In qua Ecclesia? p. 306. par. p.307.n.2. p.508.n.1. p.509.n.4. Quis? p.253 n.6. p.509. n.5.

Archiepiscopus non potest concedere facultatem plures ordines sacros uni una die conferendi. p.514. par.

Archiepiscopus non potest in universali canone Ecclesiæ dispensare. p.614 n. 1.

Archiepiscopus an & quomodo possit punire Vicarium Generalem alicuius sui suffraganei. p.589. n. 8.

Archiepiscopus adiri potest, si Episcopus sententiam ipso iure irritam tulit. p.612.n 3.

Archiepiscopus { Salisburgẽsis in Germania. / Cantuariensis in Anglia. / Pisanus in Italia. / Rhemensis in Gallia. / Pragensis in Bohemia. } est Legatus, p 687. n. 1.

Archiepiscopus, qui est Legatus Natus, potest procedere in omnibus causis, quas ad ipsum subditi suffraganeorum deferunt. p.687. par. Quomodo hæc potestas sit hodie per Tridentinum restricta? p.688.n.5.

Archiepiscopus an absoluere possit excommunicatum á Coëpiscopo? p.703.n 1. p.712 n.3.

Archiepiscopi de Iure est consecrare Episcopos. p.713.n.1. In Germania id peragit vicinus Episcopus. ibid.

Archiepiscopus potest committere aliis etiam ea, quæ sunt mixti aut meri Imperij. p.713.n.2.

Archiepiscopus an sit Iudex in causa criminali inter Episcopum & Clericum controuersia? p 714 n.1.

Archiepiscopus nullum habet Ius in subditos Coëpiscopi ante appellationem. p.725. par.

Archiepiscopus nullam habet Iurisdictionem in diœcesi Coëpiscopi, nisi in habitu. p.725. n 1. Non potest in ea constituere officialem pro casibus futuris. ibid. Nisi ex consuetudine immemoriali. p.726.

Archiepiscopi Vicarius non potest ferre censuram in Coëpiscopos. p.726. par. An si ferat, validè ferat? n.3. Etiam in electos tantùm & confirmatos? ibid. Potest autem delegatus Archiepiscopi. p.726. n. 2.

Archiepiscopus ubi cognoscere possit causam ex diœcesi Coëpiscopi ad se devolutam? p.60 n.4. p.729. n. 1. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Legatũ. ib.

Archiepiscopus delinquens in Diœcesi sui Coëpiscopi non potest ab eo puniri. p. 754. n. 3. Delinquens extra prouinciam potest puniri à locali Episcopo. n.4. quo modo? ibid.

Archiepiscopus non potest esse Iudex in causa restitutio-

Benedictionem dare quomodo possit sacerdos & Abbas præsente Episcopo? 493. n. 13.

Benedicere populo per vias potest Legatus in accessu ad prouinciam. p. 696. n. 2.

Benedicere in alienâ diœcesi potest Archiepiscopus solemniter populo sine licentia Ordinarij. p. 492. n. 2. sed contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.

Benedictionem solemnem an & quomodo dare possint Prælati? p. 492. n. 12. & 13.

Beneficium *vide*,

Collatio, Vnio, Pluralitas, Vacatio, Deuolutio Reseruatio, Rescriptum beneficiale.

Beneficiorum liberam habet dispositionem Pontifex p. 24 n. 12.

Beneficij collatio propter negligentiam Inferioris deuoluitur ad superiorem, p. 27. n. 1.

Beneficij extinguendi causa iusta sunt reditus stabiliter tenues aliorum canonicorum. p. 27. n. 2. p. 32. n. 1.

Beneficia non potest Episcopus Consentiente etiam capitulo supprimere in commodum utriusque simul, p. 32. n. 3.

Beneficium Episcopus potest extinguere in commodum solius capituli. ibid.

Beneficium non potest Episcopus vnire, eiusque reditus mensæ capitulari applicare, nisi ad tempus. ibid.

Beneficia Ecclesiastica Personis idoneis conferenda. p. 48. n. 4.

Beneficialia Rescripta sunt strictæ interpretationis. p. 66 n. 10.

Beneficium notoriè indigno, si iubeatur conferri, quid agendum commissario? p. 73. n. 3.

Beneficij collatio est Gratia & species donationis. p. 78. prin. p. 140.

Beneficia possunt Conferri etiam Iudæo satis in fide probato. p. 79. n. 3.

Beneficium impetraturus à Pôtifice debet exprimere dignitatem aut personatum, si quem iam ante habet. p. 79. n. 1. Imo quoduis beneficium & Ius beneficiale p. 128. n. 3. p. 129 n. 7. etiamsi modicum sit p. 193. n. 1. pensionem quoque, licet sit simoniacè obtenta, p. 127. n. 3. non itē impetraturus ab inferiore. p. 80. n. 2.

Beneficium sufficiens habenti non est Conferendum aliud. p. 96. n. 1. Nec solet à Pontifice conferri sine mentione prioris. p. 116. par. p. 117. n. 3.

Beneficiorum pluralitas quanta ferat incommoda? ibid. prohibita in Tridentino. ibid. p. 154. n. 1.

Beneficij Ecclesiastici non est capax laicus. p. 97. n. 2. p. 774 n. 3.

Beneficij sui tuendo pro iure potest religiosus stare in Iudicio p. 109. n. 1.

Beneficium quod ex mandato conferendum Doctori vel e minato, inualidè confertur alteri. p. 111. n. 6.

Be... ficij fructus sequestrari possunt, si quis in causa beneficiaria sit Contumax. p. 114. n. 1.

Beneficij in possessionem mitti non potest Actor Reo contumace, nisi Ius suum probet. ibid.

Beneficij in lite si diffidas probationi, impetrare potes litteras in forma, *si neutri*, vel *si nulli*. p. 114. n. 3.

Beneficiales litteræ aliæ sunt Iustitiæ siue in forma communi, & pauperum. p. 116. n. 1. aliæ gratiæ seu gratiosæ. ibid.

Beneficium pro alio absque omni eius mandato potest impetrari. p. 122. n. 5.

Beneficij Residentiam exigentis locus est clerici domicilium. p. 124 n. 1.

Beneficia plura prouideri ab vno collatore si iubeant litteræ Pontificis, posteriores debent habere clausulam: *non obstante quod pro alio scripserimus*. p. 126. n. 3. p. 140.

Beneficiorum permutationes sunt odiosæ. p. 127. n. 2.

Beneficium est Ius perpetuum recipiendi reditus ex bonis Ecclesiæ ratione officij spiritualis, autoritate ecclesiastica Constitutum. p. 128. n. 1.

Beneficium non habet Canonicus, habens solum expectationem præbendæ. ibid.

Beneficialis gratia Papæ est obreptitia, si priores per concursum aut pro mense Papali collatæ non fiat mentio p. 128. n. 6.

Beneficij acceptatio per procuratorem, etsi reuocationis suæ inscius sit, non valet. p. 131. n. 7. Valet tamen Renuntiatio, ibid.

Beneficium Vacans v. g. per cessionem non potest conferri habenti Rescriptum ad vacans per obitum. p. 135. v. *Rescriptum*. Nec vacans per obitum habenti concessionem ad vacans per Renuntiationem. ibid & p. 152. n. 1. Neque vacans per Matrimonium habenti concessionem ad vacans per aliud incompatibile. p. 153. n. 1.

Beneficia omnia vacant ipso iure per promotionem ad Episcopatum. p. 150. n. 1. Quando & quomodo vacent p. 151. n. 1. 2. 4. & 5. sunt reseruata Pontifi. ibid. Gratia ea retinendi est strictè interpretanda. p. 150. n. 1.

Beneficium per obitum aut renuntiationem vacare, sunt quasi specie distincta. ibid. p. 152. n. 1.

Beneficium Sacristæ v. g. validè Confertur, etsi in Rescripto vocetur Dignitas. p. 136 n. 3.

Beneficiorum collatio spectat Iure ordinario ad Episcopum; Iure speciali quandoque ad alios. p. 141. n. 2. p. 700.

Beneficium si dicitur vacans per obitum, intellige naturalem. p. 154 n. 4

Beneficij sibi collati ignarus validè impetrat à Pontifice Rescriptum ad aliud. p. 154. par. Idem est de eo, qui collationem nondum acceptauit n. 1. Optionem habet eligendi alterutrum, si sint incompatibilia. ibid.

Beneficio legitimè priuatus non potest per Ordinarium restitui sine Consensu patroni. p. 156. n. 3.

Beneficij vacantis fructus primi anni. V. *Annata*.

Beneficij nomine in odiosis non comprehenduntur Dignitates. p. 159. n. 3.

Beneficiorum diœcesis nomine in odiosis non comprehenduntur exempta. p. 160 n. 4.

Beneficium & Dignitas habent se vt excessum & excedens. p. 163. n. 5.

Beneficium est propter officium. p. 170. par.

Beneficium nouum non est instituendum cum detrimento aliorum beneficiariorum. p. 181. n. 1. Nisi necessitas sit, aut magna utilitas Ecclesiæ, n. 2. Vel detrimentum modicum. n. 3.

Ad

Ad Beneficium non potest assumi suspensus ab officio, aut beneficio, excommunicatus, interdictus personaliter, aut irregularis p. 187. n. 5.

Beneficia vniformia in eadem Ecclesia nemo potest obtinere absque dispensatione papali. p. 201. n. 6.

Beneficium non potest sine canonicâ institutione obtineri. p. 205. prin.

Beneficiorum permutatio si fiat, an optandi præbendas consuetudo locum habeat? p. 206. n. 4.

Beneficia vacantia in Curia aut reseruata non admittunt consuetudinem optandi. p. 207. n. 6.

Beneficia deuoluta sicut antè, ita & post optari possunt. p. 207. n. 6.

Beneficia conferendi Ius non potest laicis competere, nisi ex solo Pontificis priuilegio. p. 234. & seq. n. 14. Non competit Imperatori alijsque magnatibus Germaniæ p. 236 n. 15.

Beneficia Suffraganei titularis non vacant per promotionem ad eiusmodi Episcopatum. p. 252. n. 5.

Beneficia aliqua requirunt ordinem sacrum, alia non requirunt. p. 254. n. 2. Alia requirunt eum secundum aptitudinem alia secundum actum. p. 255. n. 3.

Beneficio annexum ordinem sacrum sufficit ex iure communi recipere intra annum. p. 255. n. 3. Aliud subinde habent verba statuti & fundationis. ibid.

Beneficij simplicis olim capaces erant impuberes post primum septennium. p. 256. n. 6.

Beneficialibus in causis potest Pontifex & Episcopus partes cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Beneficia claustralia etsi sint manualia, possunt tamen à Pontifice alicui concedi in perpetuũ. p 276. n. 1.

Beneficia commẽdata maneat semper in manu Commendantis. p. 297. n. 1.

Beneficialis causa cum per Procuratorem agitur, sententia non contra hunc, sed contra Principalem fertur. p 298. n. 5.

Beneficia ultra quod tempus vacare non debeant. p. 339. n. 1.

Beneficia incompatibilia quæ? p. 377. n. 2. Quomodo se gerere debeat aut possit Ordinarius cum habente plura incompatibilia? p. 727. par. p. 728. n. 2. Quomodo cum habente plura compossibilia? ibid.

Beneficium mala fide possidens quasi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus si percipiat, propriè furatur. ibid.

Beneficium non Canonicè possidens grauiter peccat. p. 378 n 9

Beneficia plura incompatibilia absque dispensatione si quis possideat, est eius ut improbi electio ipso iure irrita p. 378. n. 9. Etiam post illa dimissa. ibid.

Beneficio sponte cedens mitius habetur, quàm amotus per sententiam. p. 389. n. 5.

Beneficia Ecclesiastica non possunt sine dispendio diu vacare. p 393. n. 5.

Beneficiales causæ celerem expeditionem postulant. p. 393. n 4. In iis proceditur contra Contumacem lite etiam non contestata. n. 5.

Beneficium unitum sequitur naturam principalis. p. 408. n. 1.

Beneficium hodie nemo ante inchoatum annum XIV. potest obtinere. p. 435. n. 1. In qua ætate olim? ibid.

Beneficium Nouitij administrandum tempore probationis per Vicarium. p. 465. n. 4.

Beneficium deserens propria autoritate, potest reuocari. p. 466. n. 2. Nisi habuisset tantum Ius ad rem. ibid. An & si Ius in re sit dubium & litigiosum? ibid.

Beneficij simplicis renuntiatio facilè admittenda. p. 466. n. 3.

Beneficium impetraturus debet iuxta stylum curiæ meminisse, si alius sit in possessione etiã colorata. p. 500.

Beneficium impetraturus à Papa exprimere debet vacationem & vacationis modum. p. 483. n. 1.

Beneficium reseruatum est, cui Pontifex manum apposuit. p 511.

Beneficiis, quæ quis in suspensione accepit, est priuandus. p 533. n 1. An & quo modo etiã antè habitis n 2.

Beneficium simplex conferri illegitimis potest per dispensationem Episcopi. p. 556. Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.

Beneficia supprimere non potest Vicarius absque speciali commissione. p. 597. n. 8.

Beneficia vacatura conferendi potestatem quis & cui dare possit? p. 596. n. 5.

Beneficialibus in causis transactio & sententia Iudicis non confert Ius. p. 611. n. 3.

Beneficialis materia est odiosa & strictissimi Iuris. p. 681. n. 3.

Beneficia exempta ad exemptos spectantia potest conferre etiam Legatus à latere. p. 688. n. 4.

Beneficia ad liberam collationem Episcopi spectantia sunt vacante sede reseruata Pontifici. p. 750. n. 3. Non potest ea conferre Capitulum. p. 705. n. 3. Potest tamen administratorem eorum constituere. p. 705. n. 3. Vel ad sex menses commendatarium. ibid.

Beneficium etiam exemptum potest alicui conferre Episcopus iussus, à Pontifice conferre proximè vacaturum. p. 723. n 2.

Beneficij Iure aut lite cedere ex pacto pro re temporali est transactio simoniaca. p. 761. n. 2. Nisi intercedat superioris autoritas. ibid.

Beneficia non possunt obtineri per successionem quasi hæreditariam. p. 762.

Beneficia sine diminutione conferenda. p. 762. n. 1.

Beneficiali de jure transigere in dubio propriâ autoritate, an & quomodo censeatur simonia cum? p. 772. p 775. n. 1. seqq.

Beneficio à quo & qualis imponi possit pensio? V. *Pensio*.

Beneficij impetratio sine mentione possessionis ab alio habitæ, an sit subreptitia. p. 774. n. 4.

Beneficiaria lis amicabiliter componi potest dato etiam dono, sed absque prævio pacto. p. 775. n. 1. An etiam dando aliquid temporale ex pacto ob bonum pacis? n. 2. p. 847. n. 3. An dando aliud beneficium, vel pensionem spiritualem? n. 3.

Beneficium resignari & acceptari potest per Procuratorem laicum. p 799. n 1.

Beneficij renuntiatio per Clericos dominium temporale habentes extorta est ipso jure irrita. p. 813. n. 3.

Beneficium Curatum.

Beneficij curati gratiâ obreptitiè impetrata à non habente legitimam ætatem, est invalida. p. 157 n. 1.

Nisi sit ex motu proprio concessa. ibid.
Beneficium curatum accipiens debet resignare parochiale, quod ante habuit. p. 243. n. 1.
Beneficia curata omnia Episcopatu inferiora requirunt annum XXV. inchoatum. p. 254. n. 1. p. 256. par. p. 257. n. 1. Residentiam, & saltem intra annum Sacerdotium. p. 408. par. Alioqui promotus est ipso facto priuatus. p. 255. n. 3 p. 408. par. & p. 530.
Beneficium curatum ipso iure invalidè confertur illiterato. p. 257. n. 11.
Beneficium curatum æquiparatur Dignitati aut Personatui quo ad pluralitatem; non quoad alia. p. 351. n. 7.
Beneficium curatum si ab Episcopo conferatur indigno quomodo deuoluatur ad Capitulum vel Metropolitanum. p. 262. n. 7.
Beneficia curata nemo potest plura simul habere in titulum sine dispensatione Pontificis. p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam. p. 399. n. 1. Altero obtento vacat prius ipso jure. p. 377. n. 2. Vtrumque præsumens retinere est utroque priuandus. ibid. Imo ipso jure est hodie priuatus, & ad omnia alia inhabilis. p. 378. n. 9. Præterquam si sint insufficientia ad alendum sacerdotem. p. 529. par.
Beneficium curatum mala fide possidens decipit animas. p. 377. n. 4.
Beneficium curatum aut personatus non potest retineri simul cum Cardinalatu sine dispensatione Papæ. p 383. n. 1.
Beneficia quæ possint simul cum Cardinalatu retineri? ibid.
Beneficij curati Renuntiatio quandò & quomodo admittenda. p. 466. n. 3.
Beneficium curatum minorenni collatum non potest admiuistrari per Vicarium laicum. p. 529. n. 3.
Beneficium curatum de jure non potest conferri, nisi constituto in sacris. p. 530. Dispensatiuè etiam habenti tantum minores. ibid.
Ad Beneficium curatum non decet dispensari cum filio sacerdotis. p. 550. n. 1.
Beneficium curatum non potest illegitimis conferri sine dispensatione Papæ. p. 556. Si unitum sit simplici potest dispensare Episcopus. ibid.
Beneficia curata conferre sine Episcopi consensu non potest Archidiaconus. p. 576.

Beneficium electivum.

Beneficium electivum in aliquibus Ecclesijs est etiam Decanatus & Præpositura. p. 228. n. 1.
Beneficium electivum latè & strictè acceptum quid? p. 290. n. 1.
Beneficia electiua non potest conferre aut sibi reservare Legatus à latere. p. 699. n. 1. Nisi sint deuoluta ad Papam. ibid.

Beneficium Vacans V. *Vacatio.*

Beneficij vacantis fructus cui sint applicandi? p. 706. n. 5. p. 733. n. 1.

Beneficiarius.

Beneficiarij etiam absentes possunt ex consuetudine percipere fructus. p. 15. prin.
Beneficiati non sunt à suis prælatis grauandi exactionibus sine necessitate. p. 174. n. 3.
Beneficiatus Regularis habet à Lege Ius dispensandi de fructibus ad sustentationem & causas pias. p. 197. n. 8. p. 708.
Beneficiarius post Confirmationē aut institutionem non post validè renunciare, nisi in manu Ordinarij collatoris aut superioris. p. 229. n. 4.
Beneficiarius laicorum electione, collatione aut institutione promotus, est excommunicatus & remouendus. p. 236. n. 16.
Beneficiatus debet ex gratitudine Collatori & promotori suo obsequia & honorem. p. 243. n. 1.
Beneficiatus ordinem debitum intra annum non recipiens, quam pænam incurrat? p. 254. n. 3.
Beneficiatus tenetur ordinem sacrum beneficio annexum saltem intra añum recipere, non actu habere. p. 255. n. 3. Nisi aliud habeant verba statuti aut fundationis. ibid.
Beneficiati maximè in Dignitate & Cura quales esse debeant? p. 257. n. 9.
Beneficiatus accepta institutione potest de iure communi statim adire & administrare beneficium vacans. p. 265. n. 4. Alicubi Consuetudo prærequirit etiam solemnem installationem. p. 266. n. 5.
Beneficiatus curatus. V. *Parochus.*
Beneficiatus religionem ingressurus, vt renuntiet beneficijs suis, non est consultum p. 465. n. 4. Necesse est vt petat licentiam ab Episcopo, sed non vt impetret. p. 467. n. 5.
Beneficiatos instituere & destituere spectat jure ordinario ad Episcopum. p. 466. n. 1.
Beneficiati propria autoritate deserentes beneficia reuocari possunt. p. 466. n. 2. Nisi habuissent tantum Ius ad rem per electionem. ibid. an & si Ius in re sit dubium & litigiosum? ibid.
Beneficiatum non potest Episcopus impedire in majore cura aut Dignitate. p. 467. n. 6.
Beneficiati Renuntiationem antequam admittat Episcopus, requirendus Consensus Patroni. p. 486. Collatoris & eligentium. n. 5. Quomodo & Cur? ibid.
Beneficiatus an & quomodo debeat dimittere beneficium, impeditus ab ordine ei annexo. p. 528.
Beneficiatos quo in casu & quo modo possit Episcopus ad altiorem ordinem Compellere. p. 531. n. 1. An & beneficijs priuare, si impeditos se prætendant? n. 2.
Beneficiatos Curatos sanctius est paucos habere bonos & idoneos, quàm multos malos & imperitos p. 538.
Beneficiatum contra Canones institutum quis possit amouere? p. 549. n. 2.
Beneficiatus culpabiliter negligens officium debitum, non potest percipere fructus. p. 727. n. 1.
Beneficiati an sint canonicè instituti, debet inquirere ordinatius. p. 728. n. 1.
Beneficiati an & quomodo possint de fructibus inde perceptis disponere? p. 633. n. 1.
Beneficiatus si facit in Iuribus suis transactionem aut contractum, non obligat Ecclesiam, aut successorem. p. 776. n. 2. Nisi adsit autoritas superioris. ibid.
Beneficiatus potest esse Iudex & testis in causa suæ Ecclesiæ. p. 781. n. 1.
Beneficiatus contra Ecclesiam suam agens in Iudicio, priuandus est beneficio. p. 782. n. 4. Nisi faciat ex man-

mandato superioris. n.5. Vel pro persona coniuncta. ibid.

Bigamus.

Bigamus non potest postulari. p. 208.

Bigamis non solet Pontifex dare dispensationem. p.479. n. 10.

Bigami sunt irregulares. p 566. n. 1.

Bigamus interpretatiuus est, qui repudiatam ab alio ducit & cognoscit. p.566. n 3.

Bigamus est ab Ordinibus sacris, si quos accepit, penitus remouendus. p.566. n. 1. Cum eo an in acceptis vel accipiendis Pontifex dispensare possit? p. 566. n. 2. Non facilè solet, nisi ad accipiēdos minores. p.567. n. 2.

Bigamus non est Clericus in sacris ducens mortuâ sua uxore aliam & cognoscens. p.567. n. 1. p. 569. n. 2. Incurrit tamen irregularitatem indispensabilem. p 567. n. 1. p 569. n. 1. An idem sit de laico secundas nuptias etiam invalidè celebrante. p. 568. n. 2.

Bigamus non est, qui ex duabus uxoribus alterutram non cognouit. p.568. Item qui duxit viduam, quam vel ipse vel prior maritus non cognouit. p. 568.

Bigamus est qui alteram ducit & cognoscit uxorem, vel viduam, vel corruptam. p 568.

Bigamiæ irregularitas oritur ex defectu Sacramenti, quo sensu? p.568.

Bigamus non est, qui plures habuit cōcubinas. p 568.

Bigamus non est Clericus in sacris aut Religiosus si ducat Virginem p.569 n. 2. Est tamen irregularis sed ab Episcopo dispensabilis. ibid.

Bigamus clericus caret omni priuilegio clericorum. p. 569. Prohibitus est ei sub excommunicatione habitus clericalis & tonsura. ibid.

Bona Vacantia.

Bonis vacantibus accensetur Ecclesia aut monasterium domino & possessore carens. p. 213. n. 4.

Bona Ecclesiastica.

Bona clericorum aliòdeferenda non possunt à magistratu ciuili v. g decimari. p. 41. n. 7.

Bona sua immobilia possunt clerici vendere exteris Contra statutum aliquod ciuile. ibid.

Bona clericorum subiecta sunt Magistratui Ecclesiastico. 42. n. 9. Saluo jure laicorum quo ad onera realia. ibid.

Bona Monasterij administrat Prælatus ex jure communi independenter à conventu. p.105. n.3. Ex consuetudine vel statuto in arduis & præiudicialibus dependenter. p. 106. n.5.6.

Bona Conventus & Prælati debent de jure esse communia; possunt tamen etiam esse divisa. p. 107. n. 9. Sed id plerumque est noxium. ibid. n. 10.

Bonum publicum.

Boni publici causa sæpe quis damnum absque culpa sustinere debet. p. 9. n. 1.

Boni publici causâ potest priuatis Ius suum auferri. p.22. n. 10. Quatuor in hoc obseruanda. p.23. n. 11.

Brachium seculare.

Brachij secularis invocatio est extra ordinarium Iudicis Ecclesiastici remedium. p.601. n. 3.

Brachium seculare invocare etiam potest Delegatus. p 6 9. n. 1.

Brachium seculare potest invocare Ordinarius. p.719. n. 3.

Calix Vide *Vasa sacra.*

Calumnia.

Calumniæ crimen malam intentionem requirit. p.394. n 3.

Calumniæ pœnâ & suspicione liber est, qui ostendit se ex probabili errore egisse. ibid.

Calumniæ Iuramentum præstans quid iuret? p 398. n. 2.

Calumnia committi potest vel vno ex obiectis falso. p. 413.

Camera Spirensis.

Camera Spirensis sententiam semper fert contra Principalem, etsi per Procuratorem egerit. p. 299. n. 5.

Campana.

Campanas benedicere cum vnctione chrismatis non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p.490. n. 3.

Campanas cum chrismate benedicendi in suis Ecclesijs licentiam quomodo Episcopus dare possit Abbati? p. 493. n. 17.

Cancellarius.

Cancellarius Vniversitatis potest à Pontifice eiusque Legato dari delegatus. p. 163. n. 5. Personatum habet, non beneficium. ibid.

Concellarius apud secularem Principem potest ex consuetudine esse Clericus. p. 560. n. 3.

Canones.

Canones dirigunt Christianos ad salutem & vitam æternam. p. 1. n. 1.

Canones sunt in vtroque foro obseruandi, cum vertitur periculum animæ. p 1. n. 2. p. 6. n. 7.

Canones morum possunt mutari aut abrogari per homines; non item Canones Fidei. p. 4.

Canones obseruandi ab omnibus, vel in tota Ecclesia, vel in vno certo genere. p. 5. n 2. 3.

Canones obligant Hæreticos; non item Catechumenos & Infideles. p 5. n. 2.

Canonibus in materia Ecclesiastica contrariæ leges Ciuiles sunt etiam pro foro ciuili abolitæ. p. 6. n. 7.

Canones & Leges si in materia politica discrepent, sunt vtraque in suo foro seruanda. p. 6. n. 11. p.160. n. 3. maxime quoad ordinem Iudicij. p. 6. n. 12.

Canonibus sacris & non proprio sensui inhærendum. p. 14

Canones approbando Leges ciuiles maximè approbant communes & Imperiales; non particulares. p. 41. n. 13.

Canones priuata persona mutare non potest. p. 186. n. 2.

Canon generaliter positus, generaliter est accipiendus. p. 203. n. 1.

Canon 22. & 23. dist. 63. reijciuntur ut fabulosi. p. 234. n. 14.

Canon correctorius Iuris antiqui non est extendendus ad casum non expressum. p. 412. n. 2.

Canoni Vniversali Ecclesiæ nihil contrarium statuere possunt Episcopi. 452. n. 3.

Canon Hoc nequaquam 7. q. 1. de Episcopo, qui Religiosus factus, an possit redire ad Episcopatum. p. 45[illegible]

p. 480. Est Concilij Constantinop. sed non Generalis I. p. 481. n. 2.
In Canonibus Concilij Generalis non facilè dispensat Pontifex. p. 481. n. 2.
Cap. 1. de Capellis Monach. explicatur. p. 498. n. 10.
Canon, qui est latæ sententiæ, habet in se executionem, quo sensu? p. 499.
Canonibus universalis Ecclesiæ conformari particulares Ecclesias valde expedit. p. 505. n. 1.
In Canone Vniversali Ecclesiæ dispensare non possunt Episcopi aut Archiepiscopi. p. 514. n. 1.

Canonia.

Canonia & Præbenda sunt diuersa & separabilia. p. 33. n. 5.
Canoniæ obtentæ meminisse debet, qui ad aliam in alia Ecclesia litteras petit. p. 129. n. 2.
Canoniam habenti vt beneficium vacaturum conferatur, potest Episcopus mandare. p. 597. n. 5.

Canonicatus.

Canonicatus cui ex mandato est conferendus, conferenda est etiam præbenda. p. 140.
Canonicatus distinguitur à Præbenda. p. 168. n. 1.
Canonicatus Ecclesiæ non Collegiatæ, sed Cathedralis requirit Subdiaconatum. p. 254. n. 2. Ætatem anni 22. inchoati. p. 256. n. 6.
Canonicatûs Iurisq; Capitularis possessionem certo habens admittendus est ad Electionem sine protestatione. p. 379. n. 1. Vnde hæc possessio colligatur ibid.
Canonicatus si sit simul Præpositura, Vel ei unitus, an tum poena Canonici etiam liget Præpositum. p. 415.
Canonicatum conferri Adolescentibus annum 14. ingressis, non est contra Trid. p. 438. n. 2.
Canonicatûs resignatio facilè admittenda p. 466 n. 3. Eam accipere potest Capitulũ, quod confert. p. 467. n. 7.
Canonicatus in Ecclesia non numerata non vacat per mortem Canonici. p. 554.
Canonicatus Ecclesiæ Cathedralis non potest conferri illegitimo sine Dispensatione Pontificis. p. 557. n. 5. An ei ob Rescriptum Pontificis conferendus sit contra statutum propriæ Ecclesiæ? p. 66 n. 10.

Canonicus. Vide *Capitularis.*

Canonici non residentes possunt ex consuetudine percipere fructus. p. 15. prin. Sed iuxta Trid. non possunt in anno ultra tres menses ab Ecclesia abesse ibid.
Canonici solent in Statuta Capituli ad majus robur jurare. p. 16. n. 2.
Canonici tot instituendi, quot decenter possunt sustentari. p. 32. n. 1.
Canonicorum singulorum causa non est Capituli. p. 33. n. 3.
Canonicus sine Præbenda propriè nondum habet beneficium. p. 33. n. 5.
Canonicus saltem obligatus ad horas non debet diu esse sine Præbenda. p. 34. n. 6.
Canonici sine Præbenda, an habeant Ius ad distributiones, & vocem in Capitulo? p. 34. n. 6.
Canonicos nouos decet in reditibus esse antiquis æquales. p. 34. n. 8.
Canonicus potest ex gratia supra numerum recipi ea lege, ut reditus non percipiat, donec Præbenda vacet p. 34. n. 9.
Canonici receptio cum clausula: *ut prabendâ careat*: valet, & clausula ordinariè habetur pro non adiecta. p. 36 n. 15.
Canonicus habens solum exspectationem præbendæ non habet Beneficium. p. 128. n. 1.
Canonico debetur præbenda. p. 140.
Canonicus quandonam censeatur Autoritate Pontificis vel ordinarij Collatoris receptus. p. 149.
Canonicus Autoritate Papali receptus, est in assecutione præbendæ præferendus cuiuis alteri. p. 149. n. 1.
Canonicus Cathedralis Ecclesiæ potest esse delegatus Pontificis, eiúsque Legati. p. 161. n. 1. Etsi ingressus sit Religionem. p. 164. n. 7. Vel careat præbendâ. p. 164. n. 8.
Canonici seniores præferendi Iunioribus in electione, responsione, & subscriptione. p. 205. prin p. 736.
Canonici an & quomodo Clericorum nomine comprehendantur? p. 215. n. 1.
Canonicorum Cathedralium saltem media pars sint Presbyteri. p. 254 n. 2.
Canonici Cathedrales debent esse Subdiaconi. p. 254. n. 2. Habere annum XXII. inchoatum; quod in Germania non obseruatur. p. 256. n. 6.
Canonici sacro ordine carentes non habent vocem in Capitulo. p. 254. n. 2.
Canonico mortuo aut resignante Iura eius ad Capitulum transeunt. p. 368. n. 7.
Canonici creatio quandoque dicitur Electio impropriè. p. 315. n. 1.
Canonici creatio ad quem de Iure communi spectet. p. 316. n. 5.
Canonicus accusans Prælatum, si vincat, recipit expensas ab Ecclesia. p. 359. n. 4.
Canonici poena quomodo comprehendat Præpositum? p. 414.
Canonicus potest in causa contra alium Canonicum ut suspectus recusari. p. 660. n. 3.

Canonicus Regularis.

Canonicus Regularis si Monachus fiat, & redeat, debet esse cucullatus & ultimus in choro. p. 535. par.
Canonici Regulares laxiorem habent regulam quàm Monachi. p. 536. n. 1. Hodie possunt transire ad Monachos, non item olim. ibid.

Canonissa.

Canonissarum electio eodem modo peragenda, quo Monialium. p. 447. n. 17. V. *Monialis.*

Canonista.

Canonista, an Theologus aptior sit ad Episcopatum? p. 250. n. 5. & 6.

Cantoria.

Cantoria seu Præcentoria an sit dignitas seu personatus? p. 581.

Capella.

Capella intra fines Parochiæ sita, non est hoc ipso ei subiecta. p. 84 n. 1.
Capellæ & Matricis si idem sit Rector, tunc Capellanus non suo sed Rectoris nomine possidet Capellam. p. 84. n. 2.
Capella noua intra Parochiæ fines quando possit extrui. p. 181. n. 2. & 3. p. 658 n. 1.

Capellania.

Capellania ex fundatione Sacerdotalis in qua ætate possit recipi? p. 256. n. 7.

Capellanus.

Capellanus non possidet Capellam suo nomine, quæ eundem cum Matrice Rectorem habet. p. 84. n. 2. Eo deiecto competit Actio Rectori. ibid.

Capellani nisi sint Canonici non habent vocem in Capitulo. p. 367. n. 2.

Capellani unius Ecclesiæ non faciunt unum corpus; nec possunt habere commune sigillum. p. 367. n. 2.

Capitulares.

Capitularium aliqui si sint inhabiles, tunc reliqui, etsi pauciores, habent Ius eligendi aut postulandi. p. 213. n. 2.

Capitularium unus si supersit habilis, potest ille eligere; non tamen seipsum. P. 213. n. 5.

Capitularium postulationem à duabus eorum partibus factam potest Superior sine cuiusquam injuriâ rejicere. p. 217. n. 6. Ex officio admittenda est ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ. p. 218. n. 6.

Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparente, quomodo acta Capituli valeant vel non valeant? p. 220. n. 4. & 5.

Capitularis post Legitimam vocationem absens non censetur esse in numero pro illo actu. p. 221. n. 5. p. 307. num. 4.

Capitularibus omnibus extinctis uno excepto, quid iste debeat aut possit facere? p. 231. n. 3.

Capitulares possunt non pro semper, sed pro una vice Ius suum eligendi conferre alteri v. g. Episcopo. p. 233. n. 10. Aut ut una cum illis eligat, extraneum Clericum admittere. n. 11.

Capitulares ob Censuram invalidè eligentes, an novam possint electionem facere? p. 279. n. 8.

Capitulares præsentes mortuo Prælato alicubi diem Electionis capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Non possunt ultra trimestre à die cognitæ vacationis differre. p. 367. n. 1. Nec expedit anticipare. p. 281. n. 3. Debent pro electione facienda convenire ad locum, ubi est Ecclesia ipsorum. p. 281. n. 2.

Capitulares an alium diem aut locum statuere possint ob impedimenta realia. p. 293. n. 3.

Capitulares longè absentes an sint ad electionem advocandi? p. 281. n. 2.

Capitularium pars minor, & unicus potest eligere, aliis venire negligentibus. p. 281. n. 2.

Capitulares an teneantur longè absentes, si vocarint, exspectare? p. 281. n. 3.

Capitulares quando possint aut non possint in negotio procedere aliquo appellante? p. 283. n. 2. Debebent tamen prius de veritate causæ inquirere. ibid.

Capitulares ubi sunt legitimè congregati, ibi est Capitulum. p. 293. n. 3.

Capitulares incurrunt pœnas Canonicas, si patiantur Laicos se immiscere Electioni. p. 301. n. 1.

Capitulares possunt, si velint, alios collegas Iure eligendi privatos ad electionem admittere. p. 301. n. 2.

Capitularium unus impedire potest, ne extraneus, aut privatus Iure electionis, ad eam admittatur. p. 301. n. 3. Item compromissum ad eligendum. ibid. p. 312. n. 2. 3.

Capitulares eligere possunt sine ijs, qui vocati nolunt vel nequeunt venire. p. 307. n. 4.

Capitularium unus non potest etiam re integra revocare compromissum, maiore parte non consentiente. p. 314. n. 8.

Capitulares Ius suffragij habentes vocandi sunt omnes ad electionem, si possint. p. 330. n. 1. Nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3.

Capitulares absentes non est necesse vocare ad alios Tractatus quàm Electionis. p. 331. n. 8.

Capitulares quinam eligentibus non sint annumerandi? p. 344. n. 2.

Capitulares aliqui, si aliis non contradicentibus scrutinium faciant, valet. p. 344 n. 3.

Capitularium quilibet Scrutinij publicationem petere potest. p. 345. n. 7.

Capitulares inter si controversia oriatur, an Capitulum esse possit Iudex? p. 346. n. 8.

Capitulares an & quomodo procuratorem ad electionem mittere possint? p. 349. par. & n. 1. 2.

Capitulares ordinariè cogi non possunt, ut per se vel alios Electionis tractatui intersint. p. 349. n. 2.

Capitulum.

Capitulo non obest delictum Prælati, nisi consentiat, aut de consensu suspectum sit. p. 3. n. 3.

Capitulum viuo Episcopo non habet Iurisdictionem in Ecclesia. p. 15. n. 1.

Capitulum non sine, sed cum Autoritate Episcopi potest antiquam consuetudinem tollere. ibid. p. 190. n. 4.

Capitulum absque Episcopo spectatum est Collegium & Vniuersitas. p. 16. n. 1.

Capitulum per se potest statutum condere vi rebus suæ administrationis, aliisque minoribus, & pœnam addere. ibid.

Capituli Decanus ex consuetudine Germaniæ eligitur. ibid.

In Capitoli statuta ad majus robur solent jurare Canonici. p. 16. n. 2.

Capituli statutis obligatur etiam Præpositus & Decanus. p. 17. n. 6.

Capitulum potest sine Autoritate Episcopi tollere consuetudinem Ecclesiæ damnosam. p. 16. n. 3.

Capitulum potest facere statutum obligans nouos tantum, non veteres Canonicos. p. 18. n. 7.

Capitulum ut renuntiet suo favori, an opus habeat consensu omnium, vel maioris partis? p. 28. n. 6. An Autoritate Episcopi? p. 16. n. 3.

Capitulum etiam cum Episcopo non potest renuntiare Privilegio Comunitati concesso & utili. p. 30. n. 12.

Capitulo consentiente potest Episcopus supprimere beneficia ob tenues reditus Canonicorum. p. 32. n. 1. Nisi sint patronata. n. 2. Vel suppressio cedat in Episcopi & Capituli commodum simul. ibid.

Capitulari mensæ non potest Episcopus unire beneficium. p. 33. n. 3. Nisi ad tempus. ibid. Vel bona Episcopi & Capituli sint divisa. ibid.

In Capitulo an habeat vocem Canonicus sine præbenda? p. 34. n. 6.

Capitulum potest ex gratia supra numerum recipere Canonicum ita, ut reditus non habeat, donec præbenda vacet. p. 34. n. 9.

Capitu-

Capitulum Episcopalia negotia exercere nequit à tempore, quo Episcopus est confirmatus. ibid.
Capitulorum plurium collegiatim sumptorum consensus communis in quo consistat? p. 90. n 9.
Capitulum etiam Cathedrale non habet Iurisdictionem spiritualem nisi ex priuilegio vel consuetudine. p. 130. n. 1.
Capituli cum consensu potest Episcopus beneficiis vacantibus imponere Annatas. p. 159. n. 2. Non tamen suæ mensæ sine consensu Pontificis applicare. ibid.
Capituli sine consilio quæ per consuetudinem possit Episcopus expedire? p. 203. n. 1.
Capitulum contra, ut præscribat Episcopus, requiritur titulus & 40. anni; sine titulo tempus immemoriale. p. 203. n. 2.
Capitulo inconsulto Episcopus aut Prælatus non potest de Iure punire subditos. p. 203. n. 1.
Capituli maior pars quod agit, omnes censentur agere. p. 221. n. 5. p. 364. n. 2. Si id non fit contra Iura singulorum Capitularium. p. 301. n. 3. Nec contra, sed pro Ecclesia. p. 741. n. 1.
Capitulum totum duæ eius partes repræsentat. p. 220. n. 4.
Capituli acta quomodo valeant aut non valeant Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparente. p. 220. n. 4. & 5.
Capitulum est distinctum à Prælato, & iste eius nomine non comprehenditur. p. 231. n. 1.
Capitulum de Iure communi debet eligere Prælatum. p. 233. n. 8. Qua ratione id possit etiam alij Clerici. p. 233. n. 9. & seq.
Capitulum Cathedrale in Germania eligit Episcopum à Pontifice confirmandum. p. 240. n. 3.
Capitulum Romanæ Ecclesiæ repræsentant Cardinales. p. 246. n. 1.
Ad Capitulum quomodo deuoluatur Ius conferendi beneficia ob negligentiam aut delictum Episcopi? p. 262. n. 7.
Capitulum Collegiatæ potest Ius suum eligendi per compromissum dare Episcopo suo. p. 263. n. 2. non tenetur tamen ab eo nominatum recipere, nisi sit idoneus. p. 264. n. 4
Capitulum quandiu habet Ius eligendi, electio non potest ab alterius assensu pendere. p. 273. n. 2.
Capitulum diem Electionis mortuo Prælato nominat. p. 281. n. 1.
Capitulum legitimè congregatur an maiore parte ex conuentu digrediente dissoluatur? p. 284. n. 5.
Capitulum ibi est, ubi Capitulares legitimè sunt congregati. p. 293. n. 3.
Capituli consilium & consensus requiritur de Iure communi ad creandos Canonicos. p. 316. n. 5.
Capituli caput in Germania est Decanus. p. 338. n. 2.
Capituli consensus & consilium non sunt necessaria Episcopo ad expedienda Iuris deuoluti. p. 341. n. 7.
Capituli consensus communis fieri non potest nisi à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.
Capitulum qualitates eligendi discutere potest non per modum Iudicij, sed informationis. p. 346. n. 8.
Capitulum an possit esse Iudex in controuersia inter Capitulares. p. 346. n. 8.
Capitulum expensas in prosequenda Electione accipit à Prælatura. p. 359. n. 3.
Capituli vim & Ius ad eligendum habent duæ partes eorum, qui adesse volunt & possunt. p. 364. n. 1.
Capituli actus vt valeant debet pars maior in eos consentire. p. 364. n. 1. Quænam pars maior? n. 1. & 2.
Capitulum quomodo proprium iuramentum edere possit? p. 398. n. 4. Quomodo oppugnare prouisionem ab Episcopo factam. ibid.
Capitulum accipit resignationem Canonicatus, quem confert. p. 467. n 7.
Capituli gratiæ qui se committit, non renuntiat Iuri v. g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4 472.
Capitulum dicit subditis Ius, quando Episcopus est excommunicatus. p. 501. n. 2.
Capitulum, si Episcopus capiatur, debet monere Pontificem & interea administrare. p. 503.
Capitulum administrat, si Episcopus longè abeat, non relicto Vicario. ibid.
Capitulum in quem defectum Episcopi exerceat Iurisdictionem? p. 503.
Capitulo quid agendum, si Episcopus ob senium vel morbum sit ex parte tantum inutilis? p. 503.
Capituli consilium & consensus est Prælato necessarius ad expedienda ardua. p. 604. n. 3.
Capitulum potest Iurisdictionem in Diœcesanos præscribere contra Episcopum. p. 717. n. 2. Ius corrigendi non potest ei omne adimere. p. 718. n. 3.
Capitulum etsi habeat Iurisdictionem, non potest facere cessationem à diuinis sine justa & manifesta causa. p. 718. n. 5.
Capitulum citatur vt per procuratorem, non vt personaliter veniat. p. 756. n. 4.

Capitulum sede Vacante.

Capitulum sede vacante potest exequi sedis Apostolicæ mandata de rebus alioquin proprijs Episcopi. p. 78. n. 2.
Capitulum tenetur ad restitutionem ob damnum malæ administrationis sede vacante. p. 357. n. 12.
Capitulum sede vacante non potest in Iudicio agere pro Iuribus Episcopalibus. 826. n. 3.
Capitulum potest sede vacante prorogare tempus Commendæ vltra sex menses. p. 409. n. 3.
Capitulum non potest bona Prælati defuncti, aut sede Vacante obuenientia sibi accipere. p. 443. n. 1. Nec obuenientia ex actibus Iurisdictionis exercitæ. n. 2.
Capitulum ex officio debet sede vacante administrare. p. 443. n. 2. p. 504. n. 1.
Capitulum si Cathedrali vacante sit suspectum, dari solet Administrator *cum libera*. p. 444.
Capitulum sede vacante dispensare in interstitijs Ordinum potest etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 3.
Capitulum sede vacante non potest intra annum dare dimissorias, nisi in certis casibus. p. 520. n. 3. Cur? p. 577.
Capitulum sede vacante potest intra annum dare alicui Episcopo licentiam ordinandi exteros. p. 521. n. 3.
Capitulum mortuo Episcopo confirmare Vicarium Generalem, vel alium constituere debet intra decem dies. p. 592. n. 16.
Capituli Iurisdictio per noui Episcopi confirmationem expirat. p. 592. n. 16.

Capitulum sede vacante potest ea, quæ sunt de Iurisdictione Episcopi ordinaria. p. 745. n. 2. Non item illa quæ sunt speciali Iure aut privilegio ei concessa. p. 338. n. 3. p 617. n. 1. p. 745. n. 4.

Capitulum sede vacante potest dispensare & absolvere in Casibus Papalibus occultis, p. 617. n. 1.

Capitulum sede vacante non potest conferre beneficium ad liberam collationem Episcopi spectans. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Nisi ex mandato Pontificis. p. 78. n. 2. Potest tamen eius administratorem constituere. p. 705. n. 3. Vel ad sex menses commendatarium. ibid.

Capitulum administrat vacante Ecclesiâ Cathedrali. p. 744. n. 2. Item vacante aliâ, sed exemptâ & quasi Episcopalem Iurisdictionem habente. p. 744. n. 2. An & vacante Ecclesia Collegiata? n. 3. & 4. An & vacante Ecclesia regulari non exempta? n. 5.

Capitulum Cathedrale vacante sede potest ferre Censuras. p. 744. n 1. An & Collegiale vel regulare? n. 3. & seq.

Capitulum quid possit vel non possit vacante sede Cathedrali, explicatur fusè. p. 749. n. 2. & seq. maxime. p. 750. à n. 4.

Cardinalis.

Cardinalibus non sunt conferenda beneficia infra 200. ducatos, nisi vacent per obitum familiaris. p. 80. n. 1.

Cardinalatus & Episcopatus qui & quomodo sint incompatibiles? p. 216. n. 3.

Cardinalis officium est assistere Rom. Pontifici, eumque suis consilijs adiuvare. p. 216. n. 3.

Cardinales an postulari vel eligi possint ad Episcopatum? p. 216. n. 4.

Cardinali in Episcopum assumpto vacat Cardinalatus; sed Praxis est alia. p 217. n. 4.

Cardinalatus est dignitas Episcopali & Archiepiscopali maior. ibid.

Cardinalium est Rom. Pontificem eligere. p. 246. n. 1.

Cardinales repræsentant Capitulum Rom. Ecclesiæ. ibid.

Cardinalis habet Iurisdictionem quasi Episcopalem in Ecclesiam sui tituli & Capellas incorporatas, p. 297. n. 2. p. 744. n. 1.

Cardinalis potest in absentia Pontificis ex eius commissione consecrare & coronare Imperatorem electum, p 326. n. 9.

Cardinalis, si non sit Episcopus, potest simul esse Canonicus Cathedralis. p. 383. n. 1. Quæ cum Cardinalatu possit vel non possit retinere vel accipere beneficia? p. 383. n. 1.

Cardinales quando, quomodò & Vbi instituere debeant Electionem Rom. Pont. p. 396. par.

Cardinales nihil possunt ex Camera aut obuentionibus Sedis vacantis usurpare sub pœna suspensionis. ibid.

Cardinalibus in conclaui nemo potest sub Excommunicatione scripturam vel nuntium mittere, aut secretè colloqui. ibid.

Cardinales sede vacante nil possunt; nisi defuncto Camerario aut Pœnitentiario alium subrogare. p. 397. n. 2.

Cardinalis si eligatur ad aliam Prælaturam, debet licentia consentiendi peti à Pontifice. p. 401. n. 4. Intra quod tempus. 400. n. 3.

Cardinalis ex Ord Mend. si ad aliam Prælaturam eligatur v. g. in discordia, an electio sit irrita? 478. n. 4.

Cardinalibus non Episcopis quinam actus Ordinis Episcopalis à Pontifice committi soleant? 491. n. 6.

Cardinalium consilium adhibere in arduis tenetur Pontifex. p. 604. n. 3.

Cardinales an sede vacante Papali possint Legatum revocare. p. 697. n. 3.

Caret.

Caret in Lege pœnali significat privationem ipso facto. p. 95. n. 6.

Carmelitæ.

Carmelitarum Prælati quos aliorum ordinum Prælatos præcedant vel non præcedant. p. 109. n. 4.

Carolus Magnus.

Caroli M. in persona translatum Imperium occidentale à Græcis ad Germanos per quem, quando, & quomodo? p. 322. n. 1.

Carolus M. natione Germanus. p 322. n. 1.

Carolus M. Romam eiusque dominia Longobardis erepta professus est, se Ecclesiæ restituere. p. 411. n. 1.

Carolus V.

Carolus V. & vltimus Imperator coronatus. p. 326 n. 9.

Casus.

Casus omissus manet in dispositione Iuris communis, nisi sit cum excepto connexus. p. 11. n. 2.

Casus Episcopalis nomine non intelliguntur papales occulti Episcopis permissi. p. 598. n. 10.

Castratus.

Castratus voluntariè à se vel ab alio est irregularis? p. 564. etsi bona fide ex Zelo castimoniæ id factum sit. p. 564. n. 1.

Castratus in cunis non est irregularis. p. 564. Vel nec castratus per malitiam hominum. ibid. Vel ob morbum ex consilio Medicorum. p. 565.

Catechumeni.

Catechumeni non obligantur Legibus aut pœnis Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Cathedraticum.

Cathedraticum annuatim exigere est de Lege Diœcesana. p. 721. n. 3. Quantum possit exigi? ibid.

Causa.

Causæ decidendæ ex statutis & consuetudinibus quibus litigantes obligantur. p. 7. n. 12.

Causa sine cognitione est irrita sententia. p. 44 n. 17.

Causa publica est fauorabilior quam privata. p. 43. n. 14.

Causa pia magis est exempta quam Clericus particularis. ibid.

Causæ piæ relicta in testamento non solemni valent; non item relicta Clerico. ibid.

Causæ sine cognitione inualidè dispensat Inferior in lege Superioris. p. 73. n. 3.

Causâ alicui cum generalitate delegatâ tribuitur Iurisdictio quasi in habitu. p. 91. par.

Causæ inpulsivæ falsitas non tollit Voluntariū. p. 101. n. 1.

Causa vnde dignoscatur esse impulsiua? ibid.

Causæ ante cognitionem non restituitur iniustè à Iudice spoliatus. p. 115. n. 2.

In Causa propria nemo potest esse Iudex; quo sensu? p. 131. n. 2.

In

In Causa una nemo est ad diversos Iudices trahendus. p. 144. n. 3.

In Causis connexis debent personæ etiam diversi fori coram uno Iudice litigare. p. 144 n. 3.

In Causis pijs interponere Iudex suum officium ultro debet. p. 145 n. 5.

Causæ Iudiciales & Ecclesiasticæ quibus & qualibus possint à Pontifice eiusve Legato delegari. p. 161. n. 1. & seqq.

Causæ cognitio Iudicialis non prærequiritur ad id, quod Conscientiæ Iudicis relinquitur. p. 166. n. 17.

Causas etiam Criminales Clericorum potest judicare Episcopus nondum consecratus. p. 274. n. 2.

In Causis beneficialibus potest Pontifex partes cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Causa cum per Procuratorem agitur, an sententia contra hunc vel contra principalē ferenda sit. p. 298. n. 5.

Causa Iuri contraria si allegetur, evertit intentionem Actoris. p. 363. n. 5. An in ea quis possit agere per Procuratorem? ibid.

Causæ beneficiales celerem expeditionem postulant. p. 393. n. 4. Cur? n. 5. In ijs contra contumacem proceditur etiam lite non contestata. ibid.

Causa alicui ratione dignitatis delegata an transeat ad Successorem. p. 592. n. 16.

Causam à Pontifice delegatam Vicario Episcopi an cognoscere possit Vicarius Capituli. p. 592. n. 16. An Successor aut substitutus Vicarij? ibid. An ipse Episcopus? ibid.

Causa valdè grauis & ardua non potest etiam à Delegato Principis subdelegari. p 604. n. 3.

Causa quænam sit grauis & ardua. p. 604. n. 3. Quomodo in ea expedienda se gerere debeat Prælatus, Iudex, Commissarius, & Pontifex? ibid.

Causarum Vniuersitas quid? & quomodo possit committi? p. 627. n. 8. p. 628. n. 12. p 643 n. 8.

Causas arduas an & quasnam Capitulum sede vacante expedire non possit. p. 752. n. 13.

In causa totam Provinciam concernente sufficit consensus Prælatorum & Capitulorum Cathedralium. p. 755. n. 1. Est autem necessarius consensus. n. 2.

Causa Ecclesiastica quæ? p. 779. n. 2.

In Causa spirituali si duo Procuratores constituantur, Iudex potest magis idoneum eligere. p. 804. Quid tum alter possit? ibid.

In Causis arduis non potest Procurator sibi substituere alium. p. 806. n. 2.

Causa matrimonialis. Vide *Matrimonium*.

Causâ jam bis judicata appellari non potest, sed supplicari. p. 830. n. 2.

Causis in quibus non possit assumi Arbiter? p. 835. n 9 & 10.

Causâ cadit, qui eam in Iudicium jam deductam potentioris patrocinio committit. p. 841. n. 1.

Cautio.

Cautio expressa non obest, sed prodest ad tollendum dubium. p. 152. n. 6.

Cautionem saltem juratoriam præstare debet, qui in foro externo absolvendus est ab Excommunicatione. p. 712. n. 4. Non tantum offerenda, sed etiam præstanda. p. 716. n. 7.

Cautionem nimiam ab aliquo exigere est injuriosum. p. 737. n. 1.

Ad Cautionem de non offendendo cogi potest suspectus de vi. p. 757. n. 3.

Censura.

Ad Censuram incurrendam requiritur contumacia. p. 59. n 1.

Censuram non incurrit ignorans, saltem ignorantia non crassa. ibid. n. 1. & 2.

Censurarum absolutio præmittenda Rescriptis Pontificiis ad effectum illorum. p 146. n. 4.

Censura est nervus Ecclesiasticæ disciplinæ. p. 180. n. 2 Eam violandi consuetudo non valet. p. 180. n 2.

Censura nulla eligentium aut electi obstat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 2.

Censuram suspensionis aut interdicti non incurrunt Episcopi nisi de ijs expressa fiat mentio. p. 441. n. 4.

A Censura per Canones indefinitè lata & non reservata potest Episcopus absoluere. p. 514. n. 1. Nisi crimen, ob quod est lata, sit enorme & notorium vel homicidium voluntarium. p. 515. n. 2.

Censuram per Canones ad certum tempus latam non potest Episcopus relaxare. p. 515. n. 1.

Censura non solum ex Iure sed etiam ex consuetudine potest introduci. p. 568. n. 2.

Censura est remedium ordinarium Iudicis Ecclesiastici. p. 601. n. 3.

Censuram qui contraxit, non debet ab ea in foro externo absolui ante satisfactionem præstitam. p. 651 n. 2.

Censuræ contra personas sublimes gradatim gerendæ. p. 674. n. 1. Valida tamen est censura gradatione etiam omissa. n. 2.

A Censura Canonis absoluere possunt Legati à latere ex præscriptione. p. 690. n. 3. Et quidem quemcunq; ab egressu ex urbe usque ad reditum. p. 695. n. 1.

A Censura Canonis quos absoluere possint Legati non à latere. p. 695. n. 2.

Censuram ab inferiore latam an & quomodo relaxare possit Superior. p. 703. n. 1. & seqq.

Censuram in Parochianos an ferre possint Parochi. p. 704. n 4.

Censura non tollitur nisi per Canonicam absolutionem. p. 712. n. 2.

Censuris compescere potest Prælatus regulares contumaces. p. 743. n. 1.

Censuræ absolutio aut Revocatio metu extorta est ipso jure irrita. p. 811. n. 6 p. 819. par. & prin. Etiam Excommunicationis minoris. p. 819. n. 3. Extorquens est ipso facto excommunicatus. par. & n. 1. Modò censura fuerit validè lata. n. 2.

Census.

Census reservativus quid? p. 820.

Cessatio à Divinis.

Cessatio à divinis quid? à quo & cur possit ferri remissivè. p. 727. prin. Eam dolo vel culpa sua accusans, tenetur Ministris & Ecclesiæ ad compensationem. p. 727. n. 3.

Cessationem à divinis potest instituere Capitulum ex triplici causa. p. 732. Sub qua forma. ibid. Formam hanc non tenentur seruare alij. ibid.

Cessio.

Cessio bonorum quomodo differat à Renuntiatione beneficij? p. 482. n. 2.

Cessisse bonis quem pœnitet, potest consequi, ne bona eius vendantur. p. 482. n. 2.

Cessio actionis mutandi Iudicij causâ facta potest à Reo exceptione repelli. p. 840. n. 3.

Cistercienses.

Cistertiensium specialibus priuilegiis nil obstant Rescripta Pontificis, nisi etiam Ordinis Cistert. mentionem faciant. p. 74. n. 1.

Cistertienses olim non habebant tanta privilegia, quanta hodie. p. 489.

Citatio.

Citatio est actus Iurisdictionis coactiuæ. p. 44. n. 16.

Citatione partis omissâ est sententia irrita p. 44. n. 17.

Citatus si comparet, non potest in ea causa ad alium Iudicem abstrahi. p. 94. n. 1. Rescriptum partis facit sibi commune. p. 95. n. 2. p. 148. n. 2.

Citando Iudex concurrens prævenit alterum. ibid.

Citatus non tenetur comparere ad allegandam exemptionem, si per priuilegium Iuri insertum est exemptus. p. 76. n. 8. Vel per Ius commune. p. 77. n. 12.

Citandus non est reus ex loco valdè remoto fine necessitate. p. 119. n. 1.

Citandus nemo ultra duas; imo nec ultra unam dietam à finibus suæ diœcesis. p. 119. n. 2. 3.

Citatione rei alióve processu an sit opus in causa notoria. p. 295. n. 7.

Citatio facta à non habente potestatem etsi fiat in diem, quâ habebit, est invalida. p. 332. n. 2.

Citatus ad tractandum de die Electionis, an & quando iterum citandus ad diem eius. p. 383. n. 2.

Citatus & contumax ad unum actum citari debet iterum ad aliũ, nisi sit ab initio citatus ad totam causam. ib.

Citatio ad solam notificationem ordinata non est facienda scienti. p. 383. n. 3.

Citandi nominatim vel generatim ante confirmationem electionis, quorum interest. p. 450. n. 1. Alioqui confirmatio est irrita. ibid.

Citatione & confirmatione iam peracta si quis opponere aliquid velit, an sit audiendus? p. 450 n. 2.

Citandus an sit reus, cuius contumacia est manifestâ. p. 489. n. 2.

Citatio est fundamentum & principium Iurisdictionis contentiosæ. p. 625. n. 1. Ea iam facta si moriatur delegatus, non expirat Iurisdictio delegati. ibid.

Citatio quomodo olim, & hodie fieri soleat? p. 625. num. 2.

Citatus à duobus ex tribus delegatis an teneatur comparere? p. 629. pan. p. 634. n. 1. Si tamen compareat, & omnes sint præsentes, tenetur respondere. p. 634. n. 1.

Citatio an debeat esse trina, vel sufficiat etiam una? p. 634. n. 3.

Citationis peremptoriæ terminus non debet sine necessitate nimis arctari. p. 637. par.

Citati ad certum diem debent tempore congruo vel consueto adesse. p. 638. n. 1.

Citati ad diem Electionis debent mane adesse. p. 638. n. 1.

Citatus si seruirè non possit accedere, an & quomodo teneatur comparere. p. 659. n. 1.

Citatio expedita à Iudice incipit processum Iudicialem. p. 696. n. 6.

Citatione sola an executor à Legato constitutus perpetuet Iurisdictionem. p. 698. n. 1.

Citationi nemo tenetur parere, si iniustam causam exprimat, vel notorium sit fieri ad illicita. p. 742. n. 3.

Citatur Capitulum vt per procuratorem, non vt personaliter veniat. p. 756. n. 4.

Citatus ad totam causam censetur contumax si recedat, vel procuratorem reuocet. p. 790. n. 1. Condemnandus in expensas à tempore recessûs factas. n. 2.

Citandus dominus seu Principalis, si possit, & non eius procurator Generalis. p. 792. n. 2.

Citatio vna peremptoria quomodo æquiualeat trinæ? p. 830. n. 6.

Civitas.

Ciuitatis nomine in materia odiosâ vel fauorabili quid comprehendatur? p. 137. n. 3.

Ciuitas si interdicto subijcitur, subijcitur etiam suburbium. ibid.

Ciuitas Episcopalis in odiosis non comprehenditur nomine Diœcesis. p. 138. n. 4.

Ciuitatis consuetudo extenditur ad loca vicina eiusdem Iurisdictionis. p. 182. n. 5.

Character.

Caracterem imprimit consecratio Episcopalis. p. 277. n. 4. Non tamen novum, sed in presbyteratu acceptũ perficit. p. 535. n. 1.

Characterem imprimentia Sacramenta non sunt iteranda. p. 542. n. 2.

Charitativum.

Charitativum subsidium aliásque exactiones an & quomodo teneantur præstare Vicarij. p. 496. n. 5. An & exempti, si habeant Parochiam non exemptam. ibid.

Charitativum subsidium qui potest exigere, potest tardantes etiam cogere. p. 607. n. 2.

Charitatiui subsidij exactio est de lege Diœcesana Episcopi. p. 721. n. 3.

Charitativum subsidium postulare an possit Capitulũ sede vacante. p. 752. 13.

Chiemensis.

Chiemensis Ecclesia est Regularis & Cathedralis. p. 286. n. 1.

Chirurgus.

Chirurgus cum debita diligentia agens non fit irregularis ob homicidium aut mutilationem. p. 532. n. 1.

Chirurgiam exercens Clericus quomodo ob homicidium fiat irregularis? p. 532. n. 1. & 2.

Chrisma.

Chrismatis vnctione aliquid benedicendi potestas non potest obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.

Chrisma fit ex oleo & balsamo; quid significet? p. 540.

Chrismate unguntur manus & Caput Episcopi in eius consecratione. p. 540. id non obseruant Græci. ibid.

Chrismate vnguntur fideles post baptismum in vertice. ibid.

Chrismatione frontis indicatur Impositio manûs seu Confirmatis. p. 549.

Clavis.

Clavis.

Clauium traditione traditur possessio domus. p. 174 n. 1.

Clauium Ecclesiasticarum potestatem nullam habet Abbatissa. p. 746. n. 2. & 3. V. *Abbatissa.*

Clausula.

Clausula, quæ de Iure communi inest, semper subintelligitur. p. 48. n. 4. Nisi expressio requiratur vt forma. p. 67. n. 1.

Clausula naturali actus substantiæ contraria reddit eum nullum. p. 35. n. 13.

Clausula legali actûs substantiæ contraria relinquit validum, sed mutat in alium. p. 35. n. 14.

Clausula contractûs in dubio pro valida potius quàm pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.

Clausula generalis *Non obstante* adiecta legi communi tollit omnes particulares consuetudines & statuta. p. 57. n. 12. Et priuilegia. p. 58. n. 16.

Clausula *Motûs proprij* non est contra rationem Rescripti. 62. n. 4.

Clausula: *si preces veritate nitantur*, in omni Rescripto subintelligitur. p. 68. n. 3. Est substantialis in Rescriptis non Iustitiæ, sed gratiæ. p. 67. n. 2.

Clausula *ex certa scientia* nil operatur in ijs, quæ præsumitur Princeps ignorare. p. 72. n. 2.

Clausula *si non omnes potestis*, quid operetur? p. 85. n. 2. p. 631. n. 3.

Clausula generalis Rescripti aut Legis derogat Regularium priuilegio extra corpus Iuris. p. 75. n. 4.

Quamvis priuilegium habeat Clausulam de speciali mentione. ibid. n. 5. 6. Nisi sit remuneratorium aut in modum contractûs. p. 76. n. 7.

Clausula generalis non derogat Priuilegio Regularium in corpore Iuris. p. 75. n. 4.

Clausula *ex certa scientia* æquivalet quandoque plenitudini potestatis. p. 82. n. 3.

Clausula *& quædam alia persona* non multos sed ad summum quatuor denotat. p. 92. par. p. 147. par. Nec maiores aut digniores, sed æquales aut minores præmemoratis. p. 92. n. 3.

Clausula *& alia negotia* denotat non maiora sed æqualia aut minora prædictis. p. 92. n. 3.

Clausula generalis seu indefinita comprehendit tantum similia prædictis. p. 92. n. 3. Nisi habeat signum vniversale, stylo non repugnante. ibid. Vel nisi sit expressè alia mens disponentis. p. 93. n. 4.

Clausula *si non obstet Impedimentum Canonicum*: semper subintelligitur in Rescriptis ad beneficium. p. 97. n. 3.

Clausula transponenda est, ut Rescriptum Iustitiæ concordetur cum Iure communi. p. 97. n. 2.

Clausula in medio posita ordinariè non refertur ad utrumque extremum. p. 97. n. 2.

Clausula *quantum de Iure possumus*, quid comprehendat? p. 97. n. 1. 2.

Clausula *non obstante pacto* non tollit pactum iuratum. p. 99. n. 2.

Clausula *si ita est*; subinde tantum ad immediatè antecedens, subinde ad omnia refertur. p. 114. n. 3. p. 142. par.

Clausula sequentium dispositionum derogatoria si in lege conciliari expressè vel tacitè ponatur, quid intersit? p. 120. n. 6.

Clausula ex *certa scientia*, *proprio motu* non derogat Regi speciale sui mentionem requirenti. p. 121. n. 6.

Clausula *ex certa scientia* vel *motu proprio* potest obreptionem tollere. p. 121. n. 6. p. 548. n. 5. Sed non potest supplere voluntatem. p. 121. n. 6.

Clausula ex *certa scientia* facit Rescriptum validum, licet prioris, cui est contrariũ, non meminerit. p. 648. n. 5.

Clausulam *non obstante, quod pro alio scripserimus*, debent habere litteræ posteriores ad eundem collatorem datæ de providendis beneficiis. p. 126. n. 3.

Clausula, *vel alio quovis modo* refertur tantum ad proximè antecedentia, maximè in odiosis. p. 152. n. 1.

Clausula *non obstantibus* non tollit obstacula temporalia sed quæ gratiam extinguunt. p. 158. prin. Intelligenda secundum limites concessionis. p. 158. n. 1.

Clausula generalis non sufficienter derogat statuto aut consuetudini particulari. p. 255. n. 3.

Clausula Canonis *nisi dispensetur* quid valeat? p. 351. num. 6.

Clausula *aliter non valeat* in c. *quia propter* refertur non ad ea quæ Iustitiam, sed quæ formam spectant Electionis. p. 385. n. 7.

Clausula in fine quando referatur vel non referatur ad omnia antecedentia. p. 385. n. 7. p. 394. n. 5.

Clausula *non obstantibus* indicat voluntatem dispensandi in impedimento quocunque. p. 548. n. 5. p. 559. n. 2.

Clausula *si non ambo* quomodo intelligenda quoad impeditum. p. 659. n. 3.

Clausula prælectionis: *si non omnes, tunc tu*. p. 670. num. 1.

Clausula commissioni adiecta an per consensum partium tolli possit, vel non possit? p. 670. n. 3.

Clausula generalis *ex certa scientia*, *plenitudine potestatis*. Non supplet defectum speciali dispensatione dignum. p. 769. n. 3.

Clausula in decreto electionis: *& alii mihi consentientes* non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3.

Clausula procuratorij: *ad omnia, etiam speciale mandatum requirentia*, quid comprehendat? p. 802. Quid si speciales casus sint expressi cum clausula: *& ad alia*. ibid.

Clericus.

Clerici non possunt à Laicis onerari propter defensionem aut alia commoda collata. p. 40. n. 6.

Clericis exactiones, collectas, angarias imponere est contra immunitatem. p. 40. n. 7.

Clericos illegitimè natos non comprehendit Rex Civilis, reddens tales intestabiles. p. 40. n. 7.

Clerici possunt sua immobilia vendere externis contra statutum civile. p. 41. n. 7.

Clericis non obest temporis ad præscriptionem necessarij abbreviatio per statutum civile. ibid.

Clericos dehonestant onere à Laicis imposita. p. 41. num. 8.

Clerici eorúmq; bona subsunt Magistratui Ecclesiastico. p. 42. n. 9.

Clerici si quoad se vel res suas subessent etiam Laicis, durioris forent conditionis quàm Laici. ibid.

Clerici non comprehenduntur Legibus civilibus, genera-

Ad Beneficium non potest assumi suspensus ab officio, aut beneficio, excommunicatus, interdictus personaliter, aut irregularis p. 187. n. 5.

Beneficia vniformia in eadem Ecclesia nemo potest obtinere absque dispensatione papali. p. 201. n. 6.

Beneficium non potest sine canonicâ institutione obtineri. p. 205. prin.

Beneficiorum permutatio si fiat, an optandi præbendas consuetudo locum habeat? p. 206. n. 4.

Beneficia vacantia in Curia aut reseruata non admittunt consuetudinem optandi. p. 207. n. 6.

Beneficia deuoluta sicut antè, ita & post optari possunt. p. 207. n. 6.

Beneficia conferendi Ius non potest laicis competere, nisi ex solo Pontificis priuilegio. p. 234. & seq n. 14 Non competit Imperatori alijsque magnatibus Germaniæ p. 236 n. 15.

Beneficia Suffraganei titularis non vacant per promotionem ad eiusmodi Episcopatum. p. 252. n. 5.

Beneficia aliqua requirunt ordinem sacrum, alia non requirunt. p. 254. n. 2. Alia requirunt eum secundum aptitudinem alia secundum actum. p. 255. n. 3.

Beneficio annexum ordinem sacrum sufficit ex iure communi recipere intra annum. p. 255. n. 3. Aliud subinde habent verba statuti & fundationis. ibid.

Beneficij simplicis olim capaces erant impuberes post primum septennium. p. 256. n. 6.

Beneficialibus in caussis potest Pontifex & Episcopus partes cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Beneficia claustralia etsi sint manualia, possunt tamen à Pontifice alicui concedi in perpetuū. p 276. n. 1.

Beneficia commēdata manent semper in manu Commendantis. p. 297. n. 1.

Beneficialis causa cum per Procuratorem agitur, sententia non contra hunc, sed contra Principalem fertur. p 298. n. 5.

Beneficia ultra quod tempus vacare non debeant. p. 339. n. 1.

Beneficia incompatibilia quæ? p. 377. n. 2. Quomodo se gerere debeat aut possit Ordinarius cum habente plura incompatibilia? p. 727. par. p. 728. n. 2. Quomodo cum habente plura compossibilia? ibid.

Beneficium mala fide possidens quasi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus si percipiat, propriè furatur. ibid.

Beneficium non Canonicè possidens grauiter peccat. p. 378 n 9

Beneficia plura incompatibilia absque dispensatione si quis possideat, est eius ut improbi electio ipso iure irrita p. 378. n. 9. Etiam post illa dimissa. ibid.

Beneficio sponte cedens mitius habetur, quàm amotus per sententiam. p. 389. n. 5.

Beneficia Ecclesiastica non possunt sine dispendio diu vacare. p 393. n. 5.

Beneficiales causæ celerem expeditionem postulant. p. 393. n 4. In iis proceditur contra Contumacem lite etiam non contestata. n. 5.

Beneficium unitum sequitur naturam principalis. p. 408. n. 1.

Beneficium hodie nemo ante inchoatum annum XIV. potest obtinere. p. 435. n. 2. In qua ætate olim? ibid.

Beneficium Novitij administrandum tempore probationis per Vicarium. p. 465. n. 4.

Beneficium deserens propria autoritate, potest reuocari. p. 466. n. 2. Nisi habuisset tantum Ius ad rem. ibid. An & si Ius in re sit dubium & litigiosum? ibid.

Beneficij simplicis renuntiatio facilè admittenda. p. 466. n. 3.

Beneficium impetraturus debet iuxta stylum curiæ meminisse, si alius sit in possessione etiā colorata. p. 500.

Beneficium impetraturus à Papa exprimere debet vacationem & vacationis modum. p. 483. n. 1.

Beneficium reseruatum est, cui Pontifex manum apposuit. p. 511.

Beneficiis, quæ quis in suspensione accepit, est priuandus. p 533. n. 1. An & quo modo etiā antè habitis n 2.

Beneficium simplex conferri illegitimis potest per dispensationem Episcopi. p. 556. Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.

Beneficia supprimere non potest Vicarius absque speciali commissione. p. 597. n. 8.

Beneficia vacatura conferendi potestatem quis & cui dare possit? p. 596. n. 5.

Beneficialibus in caussis transactio & sententia Iudicis non confert Ius. p. 611. n. 5.

Beneficialis materia est odiosa & strictissimi Iuris. p. 681. n. 5.

Beneficia exempta ad exemptos spectantia potest conferre etiam Legatus à latere. p. 688. n. 4.

Beneficia ad liberam collationem Episcopi spectantia sunt vacante sede reseruata Pontifici. p. 750. n. 3. Non potest ea conferre Capitulum. p. 705. n. 3. Potest tamen administratorem eorum constituere. p. 705. n. 3. Vel ad sex menses commendatarium. ibid.

Beneficium etiam exemptum potest alicui conferre Episcopus iussus à Pontifice conferre proximè vacaturum. p. 723. n 2.

Beneficij Iure aut lite cedere ex pacto pro re temporali est transactio simoniaca. p. 761. n. 1. Nisi intercedat superioris autoritas. ibid.

Beneficia non possunt obtineri per successionem quasi hæreditariam. p. 762.

Beneficia sine diminutione conferenda. p. 762. n. 1.

Beneficiali de jure transigere in dubio propriâ autoritate, an & quomodo censeatur simonia cum? p. 772. p 775. n. 1. seqq.

Beneficio à quo & qualis imponi possit pensio? V. *Pensio*.

Beneficij impetratio sine mentione possessionis ab alio habitæ, an sit subreptitia. p. 774. n. 4.

Beneficiaria lis amicabiliter componi potest dato etiam dono, sed absque prævio pacto. p. 775. n. 1. An etiam dando aliquid temporale ex pacto ob bonum pacis? n. 2. p. 847. n. 3. An dando aliud beneficium, vel pensionem spiritualem? n. 3.

Beneficium resignari & acceptari potest per Procuratorem laicum. p 799. n 1.

Beneficij renuntiatio per Clericos dominium temporale habentes extorta est ipso jure irrita. p. 813. n. 3.

Beneficium Curatum.

Beneficij curati gratiâ obreptitiè impetrata à non habente legitimam ætatem, est invalida. p. 157 n. 1. Nisi

Nisi sit ex motu proprio concessa. ibid.
Beneficium curatum accipiens debet resignare parochiale, quod ante habuit. p. 243. n. 1.
Beneficia curata omnia Episcopatu inferiora requirunt annum XXV. inchoatum. p. 254. n. 1. p. 256. par. p. 257. n. 1. Residentiam, & saltem intra annum Sacerdotium. p. 408. par. Alioqui promotus est ipso facto priuatus. p. 255. n. 3. p. 408. par. & p. 530.
Beneficium curatum ipso Iure inualidè confertur illiterato. p. 257. n. 11.
Beneficium curatum æquiparatur Dignitati aut Personatui quo ad pluralitatem; non quoad alia. p. 351. n. 7.
Beneficium curatum sub Episcopo conferatur indigno quomodo deuoluatur ad Capitulum vel Metropolitanum. p. 262. n. 7.
Beneficia curata nemo potest plura simul habere in titulum sine dispensatione Pontificis. p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam. p. 399. n. 1. Altero obtento vacat prius ipso jure. p. 377. n. 2. Vtrumque præsumens retinere est utroque priuandus. ibid. Imo ipso jure est hodie priuatus, & ad omnia alia inhabilis. p. 378. n. 9. Præterquam si sint insufficientia ad alendum sacerdotem. p. 529. par.
Beneficium curatum mala fide possidens decipit animas. p. 377. n. 4.
Beneficium curatum aut personatus non potest retineri simul cum Cardinalatu sine dispensatione Papæ. p. 383. n. 1.
Beneficia quæ possint simul cum Cardinalatu retineri? ibid.
Beneficij curati Renuntiatio quando & quomodo admittenda. p. 466. n. 3.
Beneficium curatum minorenni collatum non potest admiuistrari per Vicarium laicum. p. 529. n. 3.
Beneficium curatum de jure non potest conferri, nisi constituto in sacris. p. 530. Dispensatiuè etiam habenti tantum minores. ibid.
Ad Beneficium curatum non decet dispensari cum filio sacerdotis. p. 550. n. 1.
Beneficium curatum non potest illegitimis conferri sine dispensatione Papæ. p. 556. Si unitum sit simplici potest dispensare Episcopus. ibid.
Beneficia curata conferre sine Episcopi consensu non potest Archidiaconus. p. 576.

Beneficium electivum.

Beneficium electivum in aliquibus Ecclesijs est etiam Decanatus & Præpositura. p. 228. n. 1.
Beneficium electivum latè & strictè acceptum quid? p. 290. n. 1.
Beneficia electiua non potest conferre aut sibi reseruare Legatus à latere. p. 699. n. 1. Nisi sint deuoluta ad Papam. ibid.

Beneficium Vacans V. *Vacatio.*

Beneficij vacantis fructus cui sint applicandi? p. 706. n. 5. p. 733. n. 1.

Beneficiarius.

Beneficiarij etiam absentes possunt ex consuetudine percipere fructus. p. 15. prin.
Beneficiati non sunt à suis prælatis grauandi exactionibus sine necessitate. p. 174. n. 3.
Beneficiatus Regularis habet à Lege Ius dispensandi de fructibus ad sustentationem & causas pias. p. 197. n. 8. p. 708.
Beneficiarius post Confirmationē aut institutionem non post validè renuntiare, nisi in manu Ordinarij collatoris aut superioris. p. 229. n. 4.
Beneficiarius laicorum electione, collatione aut institutione promotus, est excommunicatus & remouendus. p. 236. n. 16.
Beneficiatus debet ex gratitudine Collatori & promotori suo obsequia & honorem. p. 243. n. 1.
Beneficiatus ordinem debitum intra annum non recipiens, quam pœnam incurrat? p. 254. n. 3.
Beneficiatus tenetur ordinem sacrum beneficio annexum saltem intra añum recipere, non actu habere. p. 255. n. 3. Nisi aliud habeant verba statuti aut fundationis. ibid.
Beneficiati maximè in Dignitate & Cura quales esse debeant? p. 257. n. 9.
Beneficiatus accepta institutione potest de iure communi statim adire & administrare beneficium vacans. p. 265. n. 4. Alicubi Consuetudo prærequirit etiam solemnem installationem. p. 266. n. 5.
Beneficiatus curatus. V. *Parochus.*
Beneficiatus religionem ingressurus, vt renuntiet beneficijs suis, non est consultum p. 465. n. 4. Necesse est vt petat licentiam ab Episcopo, sed non vt impetret. p. 467. n. 5.
Beneficiatos instituere & destituere spectat jure ordinario ad Episcopum. p. 466. n. 1.
Beneficiati propria autoritate deserentes beneficia reuocari possunt. p. 466. n. 2. Nisi habuissent tantum Ius ad rem per electionem. ibid. an & si Ius in re sit dubium & litigiosum? ibid.
Beneficiatum non potest Episcopus impedire in majore cura aut Dignitate. p. 467. n. 6.
Beneficiati Renuntiationem antequam admittat Episcopus, requirendus Consensus Patroni. p. 486. Collatoris & eligentium. n. 5. Quomodo & Cur? ibid.
Beneficiatus an & quomodo debeat dimittere beneficium, impeditus ab ordine ei annexo. p. 528.
Beneficiatos quo in casu & quo modo possit Episcopus ad altiorem ordinem Compellere. p. 531. n. 1. An & beneficijs priuare, si impeditos se prætendant? n. 2.
Beneficiatos Curatos sanctius est paucos habere bonos & idoneos, quàm multos malos & imperitos p. 538.
Beneficiatum contra Canones institutum quis possit amouere? p. 549. n. 2.
Beneficiatus culpabiliter negligens officium debitum, non potest percipere fructus. p. 727. n. 1.
Beneficiati an sint canonicè instituti, debet inquirere ordinarius. p. 728. n. 1.
Beneficiati an & quomodo possint de fructibus inde perceptis disponere? p. 633. n. 1.
Beneficiatus si facit in Iuribus suis transactionem aut contractum, non obligat Ecclesiam, aut successorem. p. 776. n. 2. Nisi adsit autoritas superioris. ibid.
Beneficiatus potest esse Iudex & testis in causa suæ Ecclesiæ. p. 781. n. 1.
Beneficiatus contra Ecclesiam suam agens in Iudicio, priuandus est beneficio. p. 782. n. 4. Nisi faciat ex man-

mandato superioris. n. 5. Vel pro persona coniuncta. ibid.

Bigamus.

Bigamus non potest postulari. p. 208.

Bigamis non solet Pontifex dare dispensationem. p. 479. n. 10.

Bigami sunt irregulares. p 566. n. 1.

Bigamus interpretatiuus est, qui repudiatam ab alio ducit & cognoscit. p. 566. n 3.

Bigamus est ab Ordinibus sacris, si quos accepit, penitus remouendus. p. 566. n. 1. Cum eo an in acceptis vel accipiendis Pontifex dispensare possit? p. 566. n. 2. Non facilè solet, nisi ad accipiẽdos minores. p. 567. n. 2.

Bigamus non est Clericus in sacris ducens mortuâ sua uxore aliam & cognoscens. p. 567. n. 1. p. 569. n. 2. Incurrit tamen irregularitatem indispensabilem. p. 567. n. 1. p 569. n. 1. An idem sit de laico secundas nuptias etiam invalidè celebrante. p. 568. n. 2.

Bigamus non est, qui ex duabus uxoribus alterutram non cognouit. p. 568. Item qui duxit viduam, quam vel ipse vel prior maritus non cognouit. p. 568.

Bigamus est qui alteram ducit & cognoscit uxorem, vel viduam, vel corruptam. p 568.

Bigamiæ irregularitas oritur ex defectu Sacramenti, quo sensu? p. 568.

Bigamus non est, qui plures habuit cõcubinas. p 568.

Bigamus non est Clericus in sacris aut Religiosus si ducat Virginem p. 569 n. 2. Est tamen irregularis sed ab Episcopo dispensabilis. ibid.

Bigamus clericus caret omni priuilegio clericorum. p. 569. Prohibitus est ei sub excommunicatione habitus clericalis & tonsura. ibid.

Bona Vacantia.

Bonis vacantibus accensetur Ecclesia aut monasterium domino & possessore carens. p. 213. n. 4.

Bona Ecclesiastica.

Bona clericorum aliò deferenda non possunt à magistratu ciuili v. g decimari. p. 41. n. 7.

Bona sua immobilia possunt clerici vendere externis Contra statutum aliquod ciuile. ibid.

Bona clericorum subiecta sunt Magistratui Ecclesiastico. 42. n. 9. Saluo jure laicorum quo ad onera realia. ibid.

Bona Monasterij administrat Prælatus ex jure communi independenter à conventu. p. 105. n. 3. Ex consuetudine vel statuto in arduis & præiudicialibus dependenter. p. 106. n. 5. 6.

Bona Conventus & Prælati debent de jure esse communia; possunt tamen etiam esse divisa. p. 107. n. 9. Sed id plerumque est noxium. ibid. n. 10.

Bonum publicum.

Boni publici causâ sæpe quis damnum absque culpa sustinere debet. p. 9. n. 1.

Boni publici causâ potest priuatis Ius suum auferri. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc obseruanda. p. 23. n. 11.

Brachium seculare.

Brachij secularis invocatio est extra ordinarium Iudicis Ecclesiastici remedium. p. 601. n. 3.

Brachium seculare invocare etiam potest Delegatus. p 6 9. n. 1.

Brachium seculare potest invocare Ordinarius. p. 719. n. 3.

Calix Vide *Vasa sacra.*

Calumnia.

Calumniæ crimen malam intentionem requirit. p. 394. n 1.

Calumniæ pœnâ & suspicione liber est, qui ostendit se ex probabili errore egisse. ibid.

Calumniæ Iuramentum præstans quid iuret? p 398. n. 2.

Calumnia committi potest vel vno ex obiectis falso. p. 413.

Camera Spirensis.

Camera Spirensis sententiam semper fert contra Principalem, etsi per Procuratorem egerit. p. 299. n. 5.

Campana.

Campanas benedicere cum vnctione chrismatis non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Campanas cum chrismate benedicendi in suis Ecclesijs licentiam quomodo Episcopus dare possit Abbati? p. 493. n. 17.

Cancellarius.

Cancellarius Vniversitatis potest à Pontifice eiusque Legato dari delegatus. p. 163. n. 5. Personatum habet, non beneficium. ibid.

Concellarius apud secularem Principem potest ex consuetudine esse Clericus. p. 560. n. 3.

Canones.

Canones dirigunt Christianos ad salutem & vitam æternam. p. 1. n. 1.

Canones sunt in vtroque foro obseruandi, cum vertitur periculum animæ. p. 1. n. 2. p. 6. n. 7.

Canones morum possunt mutari aut abrogari per homines; non item Canones Fidei. p. 4.

Canones obseruandi ab omnibus, vel in tota Ecclesia, vel in vno certo genere. p. 5. n. 2. 3.

Canones obligant Hæreticos; non item Catechumenos & Infideles. p 5. n. 2.

Canonibus in materia Ecclesiastica contrariæ leges Ciuiles sunt etiam pro foro ciuili abolitæ. p. 6. n. 7.

Canones & Leges si in materia politica discrepent, sunt vtraque in suo foro seruanda. p. 6. n. 11. p. 660. n. 3. maxime quoad ordinem Iudicij. p. 6. n. 12.

Canonibus sacris & non proprio sensui inhærendum. p. 14

Canones approbando Leges civiles maximè approbant communes & Imperiales; non particulares. p. 41. n. 13.

Canones privata persona mutare non potest. p. 186. n. 2.

Canon generaliter positus, generaliter est accipiendus. p. 203. n. 1.

Canon 22. & 23. dist. 63. reijciuntur ut fabulosi. p. 234. n. 14.

Canon correctorius Iuris antiqui non est extendendus ad casum non expressum. p. 412. n. 2.

Canoni Vniversali Ecclesiæ nihil contrarium statuere possunt Episcopi. 452. n. 3.

Canon Hoc nequaquam 7. q. 1. de Episcopo, qui Religiosus factus, an possit redire ad Episcopatum. p. 45[illegible].

p. 480. Est Concilij Constantinop. sed non Generalis I. p. 481. n. 2.

In Canonibus Concilij Generalis non facilè dispensat Pontifex. p. 481. n. 2.

Cap. 1. de Capellis Monach. explicatur. p 498. n. 10.

Canon, qui est latæ sententiæ, habet in se executionem, quo sensu? p. 499.

Canonibus universalis Ecclesiæ conformari particulares Ecclesias valde expedit. p. 505. n. 1.

In Canone Vniversali Ecclesiæ dispensare non possunt Episcopi aut Archiepiscopi. p. 514. n. 1.

Canonia.

Canonia & Præbenda sunt diuersa & separabilia. p. 33. n. 5.

Canoniæ obtentæ meminisse debet, qui ad aliam in alia Ecclesia litteras petit. p. 129. n. 2.

Canoniam habenti vt beneficium vacaturum conferatur, potest Episcopus mandare. p. 597. n. 5.

Canonicatus.

Canonicatus cui ex mandato est conferendus, conferenda est etiam præbenda. p. 140.

Canonicatus distinguitur à Præbenda. p. 168. n. 1.

Canonicatus Ecclesiæ non Collegiatæ, sed Cathedralis requirit Subdiaconatum. p. 254. n. 2. Ætatem anni 22. inchoati. p 256. n. 6.

Canonicatûs Iurisq; Capitularis possessionem certo habens admittendus est ad Electionem sine protestatione. p. 379. n. 1. Vnde hæc possessio colligatur ibid.

Canonicatus si sit simul Præpositura, Vel ei unitus, an tum pœna Canonici etiam liget Præpositum. p. 415.

Canonicatum conferri Adolescentibus annum 14. ingressis, non est contra Trid. p. 438. n. 2.

Canonicatûs resignatio facilè admittenda p 466 n. 3. Eam accipere potest Capitulũ, quod confert. p. 467. n. 7.

Canonicatus in Ecclesia non numerata non vacat per mortem Canonici. p. 554.

Canonicatus Ecclesiæ Cathedralis non potest conferri illegitimo sine Dispensatione Pontificis. p. 557. n. 5. An ei ob Rescriptum Pontificis conferendus sit contra statutum propriæ Ecclesiæ? p. 66 n. 10.

Canonicus. Vide *Capitularis.*

Canonici non residentes possunt ex consuetudine percipere fructus. p. 15. prin. Sed iuxta Trid. non possunt in anno ultra tres menses ab Ecclesia abesse ibid.

Canonici solent in Statuta Capituli ad majus robur jurare. p. 16. n. 2.

Canonici tot instituendi, quot decenter possunt sustentari. p. 32. n. 1.

Canonicorum singulorum causa non est Capituli. p. 33. n. 3.

Canonicus sine Præbenda propriè nondum habet beneficium. p. 33. n. 5.

Canonicus saltem obligatus ad horas non debet diu esse sine Præbenda. p. 34. n. 6.

Canonici sine Præbenda, an habeant Ius ad distributiones, & vocem in Capitulo? p. 34. n. 6.

Canonicos nouos decet in reditibus esse antiquis æquales. p. 34. n. 8.

Canonicus potest ex gratia supra numerum recipi eâ lege, ut reditus non percipiat, donec Præbenda vacet p. 34. n. 9.

Canonici receptio cum clausula: *ut præbendâ careat*: valet, & clausula ordinariè habetur pro non adiecta. p 36 n 15.

Canonicus habens solum exspectationem præbendæ non habet Beneficium. p. 128. n. 1.

Canonico debetur præbenda. p. 140.

Canonicus quandonam censeatur Autoritate Pontificis vel ordinarij Collatoris receptus. p. 149.

Canonicus Autoritate Papali receptus, est in assecutione præbendæ præferendus cuiuis alteri. p. 149. n. 1.

Canonicus Cathedralis Ecclesiæ potest esse delegatus Pontificis, eiúsque Legati. p. 161. n. 1. Etsi ingressus sit Religionem. p 164. n. 7. Vel careat præbendâ p. 164. n. 8.

Canonici seniores præferendi Iunioribus in electione, responsione, & subscriptione. p. 205. prin p. 736.

Canonici an & quomodo Clericorum nomine comprehendantur? p. 215. n. 1.

Canonicorum Cathedralium saltem media pars sint Presbyteri. p. 254 n. 2.

Canonici Cathedrales debent esse Subdiaconi. p. 254. n. 2. Habere annum XXII. inchoatum; quod in Germania non obseruatur. p. 256. n. 6.

Canonici sacro ordine carentes non habent vocem in Capitulo. p 254. n. 2.

Canonico mortuo aut resignante Iura eius ad Capitulum transeunt. p. 368. n. 7.

Canonici creatio quandoque dicitur Electio impropriè. p 315. n 1.

Canonici creatio ad quem de Iure communi spectet. p. 316. n. 5.

Canonicus accusans Prælatum, si vincat, recipit expensas ab Ecclesia. p. 359. n. 4.

Canonici pœna quomodo comprehendat Præpositum? p. 414.

Canonicus potest in causa contra alium Canonicum ut suspectus recusari. p. 660. n. 3.

Canonicus Regularis.

Canonicus Regularis si Monachus fiat, & redeat, debet esse cucullatus & ultimus in choro. p. 535. par.

Canonici Regulares laxiorem habent regulam quàm Monachi. p. 536. n. 1. Hodie possunt transire ad Monachos, non item olim. ibid.

Canonissa.

Canonissarum electio eodem modo peragenda, quo Monialium. p. 447. n. 17. V. *Monialis.*

Canonista.

Canonista, an Theologus aptior sit ad Episcopatum? p. 250. n. 5. & 6.

Cantoria.

Cantoria seu Præcentoria an sit dignitas seu personatus? p. 581.

Capella.

Capella intra fines Parochiæ sita, non est hoc ipso ei subiecta. p. 84 n. 1.

Capellæ & Matricis si idem sit Rector, tunc Capellanus non suo sed Rectoris nomine possidet Capellam. p. 84. n. 2.

Capella noua intra Parochiæ fines quando possit extrui. p. 181. n. 2. & 3. p. 658 n. 1.

Capellania.

Capellania ex fundatione Sacerdotalis in quâ ætate possit recipi? p. 256. n. 7.

Capellanus.

Capellanus non possidet Capellam suo nomine, quæ eundem cum Matrice Rectorem habet. p. 84. n. 2. Eo deiecto competit Actio Rectori. ibid.

Capellani nisi sint Canonici non habent vocem in Capitulo. p. 367. n. 2.

Capellani unius Ecclesiæ non faciunt unum corpus; nec possunt habere commune sigillum. p. 367. n. 2.

Capitulares.

Capitularium aliqui si sint inhabiles, tunc reliqui, etsi pauciores, habent Ius eligendi aut postulandi. p. 213. n. 2.

Capitularium unus si supersit habilis, potest ille eligere, non tamen seipsum. P. 213. n. 5.

Capitularium postulationem à duabus eorum partibus factam, potest Superior sine cuiusquam injuriâ rejicere. p. 217. n. 6. Ex officio admittenda est ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ. p. 218. n. 6.

Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparente, quomodo acta Capituli valeant vel non valeant? p. 220. n. 4. & 5.

Capitularis post Legitimam vocationem absens non censetur esse in numero pro illo actu. p. 221. n. 5. p. 307. num. 4.

Capitularibus omnibus extinctis uno excepto, quid iste debeat aut possit facere? p. 231. n. 3.

Capitulares possunt non pro semper, sed pro una vice Ius suum eligendi conferre alteri v. g. Episcopo. p. 233. n. 10. Aut ut una cum illis eligat, extraneum Clericum admittere. n. 11.

Capitulares ob Censuram invalidè eligentes, an novam possint electionem facere? p. 279. n. 8.

Capitulares præsentes mortuo Prælato alicubi diem Electionis capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Non possunt ultra trimestre à die cognitæ vacationis differre. p. 367. n. 1. Nec expedit anticipare. p. 281. n. 3. Debent pro electione facienda convenire ad locum, ubi est Ecclesia ipsorum. p. 281. n. 2.

Capitulares an alium diem aut locum statuere possint ob impedimenta realia. p. 293. n. 3.

Capitulares longè absentes an sint ad electionem advocandi? p. 281. n. 2.

Capitularium pars minor, & unicus potest eligere, aliis venire negligentibus. p. 281. n. 2.

Capitulares an teneantur longè absentes, si vocarint, exspectare? p. 281. n. 3.

Capitulares quando possint aut non possint in negotio procedere aliquo appellante? p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate causæ inquirere. ibid.

Capitulares ubi sunt legitimè congregati, ibi est Capitulum. p. 293. n. 3.

Capitulares incurrunt pœnas Canonicas, si patiantur Laicos se immiscere Electioni. p. 301. n. 1.

Capitulares possunt, si velint, alios collegas Iure eligendi privatos ad electionem admittere p. 301. n. 2.

Capitularium unus impedire potest, ne extraneus, aut privatus Iure electionis, ad eam admittatur. p. 301. n. 3. Item compromissum ad eligendum. ibid. p. 312. n. 2. 3.

Capitulares eligere possunt sine ijs, qui vocati nolunt vel nequeunt venire. p. 307. n. 4.

Capitularium unus non potest etiam re integra revocare compromissum, maiore parte non consentiente. p. 314. n. 8.

Capitulares Ius suffragij habentes vocandi sunt omnes ad electionem, si possint. p. 330. n. 1. Nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3.

Capitulares absentes non est necesse vocare ad alios Tractatus quàm Electionis. p. 331. n. 3.

Capitulares quinam eligentibus non sint annumerandi? p. 344. n. 2.

Capitulares aliqui, si aliis non contradicentibus scrutinium faciant, valet. p. 344 n 3.

Capitularium quilibet Scrutinij publicationem petere potest. p. 345. n. 7.

Capitulares inter si controversia oriatur, an Capitulum esse possit Iudex? p. 346. n. 8.

Capitulares an & quomodo procuratorem ad electionem mittere possint? p. 349. par. & n. 1. 2.

Capitulares ordinariè cogi non possunt, ut per se vel alios Electionis tractatui intersint. p. 349. n. 2.

Capitulum.

Capitulo non obest delictum Prælati, nisi consentiat, aut de consensu suspectum sit. p. 3. n. 3.

Capitulum vivo Episcopo non habet Iurisdictionem in Ecclesia. p. 15. n. 1.

Capitulum non sine, sed cum Autoritate Episcopi potest antiquam consuetudinem tollere. ibid. p. 190. n. 4.

Capitulum absque Episcopo spectatum est Collegium & Vniversitas. p. 16. n. 1.

Capitulum per se potest statutum condere vi rebus suæ administrationis, aliisque minoribus, & pœnam addere. ibid.

Capituli Decanus ex consuetudine Germaniæ eligitur. ibid.

In Capituli statuta ad majus robur solent jurare Canonici. p. 16. n. 2.

Capituli statutis obligatur etiam Præpositus & Decanus. p. 17. n. 6.

Capitulum potest sine Autoritate Episcopi tollere consuetudinem Ecclesiæ damnosam. p. 16. n. 3.

Capitulum potest facere statutum obligans novos tantum, non veteres Canonicos. p. 18. n. 7.

Capitulum ut renuntiet suo favori, an opus habeat consensu omnium, vel maioris partis? p. 28. n. 6. An Autoritate Episcopi? p. 16. n. 3.

Capitulum etiam cum Episcopo non potest renuntiare Privilegio Communitati concesso & utili. p. 30. n. 1. 2.

Capitulo consentiente potest Episcopus supprimere beneficia ob tenues reditus Canonicorum. p. 32. n. 1. Nisi sint patronata. n 2. Vel suppressio cedat in Episcopi & Capituli commodum simul. ibid.

Capitulari mensæ non potest Episcopus unire beneficium. p. 33. n. 3. Nisi ad tempus. ibid. Vel bona Episcopi & Capituli sint divisa. ibid.

In Capitulo an habeat vocem Canonicus sine præbenda? p. 34. n. 6.

Capitulum potest ex gratia supra numerum recipere Canonicum ita, ut reditus non habeat, donec præbenda vacet. p. 34. n. 9.

Capitu-

Capitulum Episcopalia negotia exercere nequit à tempore, quo Episcopus est confirmatus. ibid.

Capitulorum plurium collegiatim sumptorum consensus communis in quo consistat? p.90.n 9.

Capitulum etiam Cathedrale non habet Iurisdictionem spiritualem nisi ex priuilegio vel consuetudine. p.130. n.1.

Capituli cum consensu potest Episcopus beneficiis vacantibus imponere Annatas. p.159. n. 2. Non tamen suæ mensæ sine consensu Pontificis applicare. ibid.

Capituli sine consilio quæ per consuetudinem possit Episcopus expedire? p.203. n.1.

Capitulum contra, ut præscribat Episcopus, requiritur titulus & 40.anni; sine titulo tempus immemoriale. p. 203.n.2.

Capitulo inconsulto Episcopus aut Prælatus non potest de Iure punire subditos. p. 203.n.1.

Capituli maior pars quod agit, omnes censentur agere. p. 221. n. 5. p. 364. n. 2. Si id non fit contra Iura singulorum Capitularium. p. 301. n. 3. Nec contra, sed pro Ecclesia. p.741. n. 1.

Capitulum totum duæ eius partes repræsentat.p.220. n.4.

Capituli acta quomodo valeant aut non valeant Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparente. p.220. n. 4. & 5.

Capitulum est distinctum à Prælato, & iste eius nomine non comprehenditur. p. 231. n.1.

Capitulum de Iure communi debet eligere Prælatum. p. 233. n.8. Qua ratione id possit etiam alij Clerici. p.233. n. 9. & seq.

Capitulum Cathedrale in Germania eligit Episcopum à Pontifice confirmandum. p. 240. n. 3.

Capitulum Romanæ Ecclesiæ repræsentant Cardinales. p. 246. n. 1.

Ad Capitulum quomodo deuoluatur Ius conferendi beneficia ob negligentiam aut delictum Episcopi? p.262. n.7.

Capitulum Collegiatæ potest Ius suum eligendi per compromissum dare Episcopo suo. p. 263. n. 2. non tenetur tamen ab eo nominatum recipere, nisi sit idoneus. p. 264. n. 4

Capitulum quandiu habet Ius eligendi, electio non potest ab alterius assensu pendere. p.273. n. 2.

Capitulum diem Electionis mortuo Prælato nominat. p. 281. n. 1.

Capitulum legitimè congregatur an maiore parte ex conuentu digrediente dissoluatur? p.284. n. 5.

Capitulum ibi est, ubi Capitulares legitimè sunt congregati. p. 293. n. 3.

Capituli consilium & consensus requiritur de Iure communi ad creandos Canonicos. p. 316. n. 5.

Capituli caput in Germania est Decanus. p. 338. n.2.

Capituli consensus & consilium non sunt necessaria Episcopo ad expedienda Iuris deuoluti. p. 341. n. 7.

Capituli consensus communis fieri non potest nisi à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.

Capitulum qualitates eligendi discutere potest non per modum Iudicij, sed informationis. p.346. n. 8.

Capitulum an possit esse Iudex in controuersia inter Capitulares. p. 346. n.8.

Capitulum expensas in prosequenda Electione accipit à Prælatura. p. 359. n. 3.

Capituli vim & Ius ad eligendum habent duæ partes eorum, qui adesse volunt & possunt. p. 364. n. 1.

Capituli actus vt valeant debet pars maior in eos consentire. p. 364. n. 1. Quænam pars maior? n. 1. & 2.

Capitulum quomodo proprium iuramentum edere possit? p. 398. n. 4. Quomodo oppugnare prouisionem ab Episcopo factam. ibid.

Capitulum accipit resignationem Canonicatus, quem confert. p. 467. n 7.

Capituli gratiæ qui se committit, non renuntiat Iuri v. g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4 472.

Capitulum dicit subditis Ius, quando Episcopus est excommunicatus. p. 501. n. 2.

Capitulum, si Episcopus capiatur, debet monere Pontificem & interea administrare. p. 503.

Capitulum administrat, si Episcopus longè abeat, non relicto Vicario. ibid.

Capitulum in quem defectum Episcopi exerceat Iurisdictionem? p. 503.

Capitulo quid agendum, si Episcopus ob senium vel morbum sit ex parte tantum inutilis? p. 503.

Capituli consilium & consensus est Prælato necessarius ad expedienda ardua. p. 604. n. 3.

Capitulum potest Iurisdictionem in Diœcesanos præscribere contra Episcopum. p. 717. n. 2. Ius corrigendi non potest ei omne adimere. p. 718. n. 3.

Capitulum etsi habeat Iurisdictionem, non potest facere cessationem à diuinis sine justa & manifesta causa. p. 718. n. 5.

Capitulum citatur vt per procuratorem, non vt personaliter veniat. p. 756. n. 4.

Capitulum sede Vacante.

Capitulum sede vacante potest exequi sedis Apostolicæ mandata de rebus alioquin proprijs Episcopi. p. 78. n. 2.

Capitulum tenetur ad restitutionem ob damnum malæ administrationis sede vacante. p. 357. n. 12.

Capitulum sede vacante non potest in Iudicio agere pro Iuribus Episcopalibus. 826. n. 3.

Capitulum potest sede vacante prorogare tempus Commendæ vltra sex menses. p. 409. n. 3.

Capitulum non potest bona Prælati defuncti, aut sede Vacante obuenientia sibi accipere. p. 443. n. 1. Nec obuenientia ex actibus Iurisdictionis exercitæ. n. 2.

Capitulum ex officio debet sede vacante administrare. p. 443. n. 2. p. 504. n. 1.

Capitulum si Cathedrali vacante sit suspectum, dari solet Administrator *cum libera*. p. 444.

Capitulum sede vacante dispensare in interstitijs Ordinum potest etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 3.

Capitulum sede vacante non potest intra annum dare dimissorias, nisi in certis casibus. p. 520. n. 3. Cur? p. 577.

Capitulum sede vacante potest intra annum dare alicui Episcopo licentiam ordinandi exteros. p. 521. n. 3.

Capitulum mortuo Episcopo confirmare Vicarium Generalem, vel alium constituere debet intra decem dies. p. 592. n. 16.

Capituli Iurisdictio per noui Episcopi confirmationem expirat. p. 592. n. 16.

Capitulum sede vacante potest ea, quæ sunt de Iurisdictione Episcopi ordinaria. p. 745. n. 2. Non item illa quæ sunt speciali Iure aut privilegio ei concessa. p. 338. n. 3. p. 617. n. 1. p. 745. n. 4.

Capitulum sede vacante potest dispensare & absolvere in Casibus Papalibus occultis, p. 617. n. 1.

Capitulum sede vacante non potest conferre beneficium ad liberam collationem Episcopi spectans. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Nisi ex mandato Pontificis, p. 78. n. 2. Potest tamen eius administratorem constituere. p. 705. n. 3. Vel ad sex menses commendatarium. ibid.

Capitulum administrat vacante Ecclesia Cathedrali. p. 744. n. 2. Item vacante aliâ, sed exemptâ & quasi Episcopalem Iurisdictionem habente. p. 744. n. 2. An & vacante Ecclesia Collegiata? n. 3. & 4. An & vacante Ecclesia regulari non exempta? n. 5.

Capitulum Cathedrale vacante sede potest ferre Censuras. p. 744. n. 1. An & Collegiale vel regulare? n. 3. & seq.

Capitulum quid possit vel non possit vacante sede Cathedrali, explicatur fusè. p. 749. n. 2. & seq. maxime p. 750. à n. 4.

Cardinalis.

Cardinalibus non sunt conferenda beneficia infra 200. ducatos, nisi vacent per obitum familiaris. p. 80. n. 1.

Cardinalatus & Episcopatus qui & quomodo sint incompatibiles? p. 216. n. 3.

Cardinalis officium est assistere Rom. Pontifici, eumque suis consilijs adiuvare. p. 216. n. 3.

Cardinales an postulari vel eligi possint ad Episcopatum? p. 216. n. 4.

Cardinali in Episcopum assumpto vacat Cardinalatus; sed Praxis est alia. p. 217. n. 4.

Cardinalatus est dignitas Episcopali & Archiepiscopali maior. ibid.

Cardinalium est Rom. Pontificem eligere. p. 246. n. 1.

Cardinales repræsentant Capitulum Rom. Ecclesiæ. ibid.

Cardinalis habet Iurisdictionem quasi Episcopalem in Ecclesiam sui tituli & Capellas incorporatas, p. 297. n. 2. p. 744. n. 1.

Cardinalis potest in absentia Pontificis ex eius commissione consecrare & coronare Imperatorem electum. p. 326. n. 9.

Cardinalis, si non sit Episcopus, potest simul esse Canonicus Cathedralis. p. 383. n. 1. Quæ cum Cardinalatu possit vel non possit retinere vel accipere beneficia? p. 383. n. 1.

Cardinales quando, quomodò & Vbi instituere debeant Electionem Rom. Pont. p. 396. par.

Cardinales nihil possunt ex Camera aut obuentionibus Sedis vacantis usurpare sub pœna suspensionis. ibid.

Cardinalibus in conclaui nemo potest sub Excommunicatione scripturam vel nuntium mittere, aut secretè colloqui. ibid.

Cardinales sede vacante nil possunt, nisi defuncto Camerario aut Pœnitentiario alium subrogare. p. 397. n. 2.

Cardinalis si eligatur ad aliam Prælaturam, debet licentiam consentiendi peti à Pontifice. p. 401. n. 4. Intra quod tempus. 400. n. 3.

Cardinalis ex Ord. Mend. si ad aliam Prælaturam eligatur v. g. in discordia, an electio sit irrita? 478. n. 4.

Cardinalibus non Episcopis quinam actus Ordinis Episcopalis à Pontifice committi soleant? 491. n. 6.

Cardinalium consilium adhibere in arduis tenetur Pontifex. p. 604. n. 3.

Cardinales an sede vacante Papali possint Legatum revocare. p. 697. n. 3.

Careat.

Careat in Lege pœnali significat privationem ipso facto. p. 95. n. 6.

Carmelitæ.

Carmelitarum Prælati quos aliorum ordinum Prælatos præcedant vel non præcedant. p. 109. n. 4.

Carolus Magnus.

Caroli M. in persona translatum Imperium occidentale à Græcis ad Germanos per quem, quando, & quomodo? p. 322. n. 1.

Carolus M. natione Germanus. p. 322. n. 1.

Carolus M. Romam eiúsque dominia Longobardis erepta professus est, se Ecclesiæ restituere. p. 411. n. 1.

Carolus V.

Carolus V. & vltimus Imperator coronatus. p. 326 n. 9.

Casus.

Casus omissus manet in dispositione Iuris communis, nisi sit cum excepto connexus. p. 11. n. 2.

Casus Episcopalis nomine non intelliguntur papales occulti Episcopis permissi. p. 598. n. 10.

Castratus.

Castratus voluntariè à se vel ab alio est irregularis? p. 564. etsi bona fide ex Zelo castimoniæ id factum sit. p. 564. n. 1.

Castratus in cunis non est irregularis. p. 564. Vti nec castratus per malitiam hominum. ibid. Vel ob morbum ex consilio Medicorum. p. 565.

Catechumeni.

Catechumeni non obligantur Legibus aut pœnis Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Cathedraticum.

Cathedraticum annuatim exigere est de Lege Diœcesana. p. 721. n. 3. Quantum possit exigi? ibid.

Causa.

Causæ decidendæ ex statutis & consuetudinibus quibus litigantes obligantur. p. 7. n. 12.

Causa sine cognitione est irrita sententia. p. 44 n. 17.

Causa publica est fauorabilior quam privata. p. 43. n. 14.

Causa pia magis est exempta quam Clericus particularis. ibid.

Causæ piæ relicta in testamento non solemni valent; non item relicta Clerico. ibid.

Causæ sine cognitione inualidè dispensat Inferior in lege Superioris. p. 73. n. 3.

Causâ alicui cum generalitate delegatâ tribuitur Iurisdictio quasi in habitu. p. 91. par.

Causæ impulsivæ falsitas non tollit Voluntariū. p. 101. n. 1.

Causa vndè dignoscatur esse impulsiua? ibid.

Causæ ante cognitionem non restituitur iniustè à Iudice spoliatus. p. 125. n. 2.

In Causa propria nemo potest esse Iudex; quo sensu? p. 131. n. 2.

In Causa una nemo est ad diversos Iudices trahendus. p. 144. n. 3.

In Causis connexis debent personæ etiam diversi fori coram uno Iudice litigare. p. 144 n. 3.

In Causis pijs interponere Iudex suum officium ultro debet. p. 145 n. 5.

Causæ Iudiciales & Ecclesiasticæ quibus & qualibus possint à Pontifice eiusve Legato delegari. p. 161. n. 1. & seqq.

Causæ cognitio Iudicialis non prærequiritur ad id, quod Conscientiæ Iudicis relinquitur. p. 166. n. 17.

Causas etiam Criminales Clericorum potest judicare Episcopus nondum consecratus. p. 274. n. 2.

In Causis beneficialibus potest Pontifex partes cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Causa cum per Procuratorem agitur, an sententia contra hunc vel contra principalē ferenda sit. p. 298. n. 5.

Causa Iuri contraria si allegetur, evertit intentionem Actoris. p. 363. n. 5. An in ea quis possit agere per Procuratorem? ibid.

Causæ beneficiales celerem expeditionem postulant. p. 393. n. 4. Cur? n. 5. In ijs contra contumacem proceditur etiam lite non contestata. ibid.

Causa alicui ratione dignitatis delegata an transeat ad Successorem. p. 592. n. 16.

Causam à Pontifice delegatam Vicario Episcopi an cognoscere possit Vicarius Capituli. p. 592. n. 16. An Successor aut substitutus Vicarij? ibid. An ipse Episcopus? ibid.

Causa valdè grauis & ardua non potest etiam à Delegato Principis subdelegari. p 604. n. 3.

Causa quænam sit grauis & ardua. p. 604. n. 3. Quomodo in ea expedienda se gerere debeat Prælatus, Iudex, Commissarius, & Pontifex? ibid.

Causarum Vniuersitas quid? & quomodo possit committi? p. 627. n. 8. p. 628. n. 12. p 643 n. 8.

Causas arduas an & quasnam Capitulum sede vacante expedire non possit. p. 752. n. 13.

In causa totam Provinciam concernente sufficit consensus Prælatorum & Capitulorum Cathedraliū. p. 755. n. 1. Est autem necessarius consensus. n. 2.

Causa Ecclesiastica quæ? p. 779. n. 2.

In Causa spirituali si duo Procuratores constituantur, Iudex potest magis idoneum eligere. p. 804. Quid tum alter possit? ibid.

In Causis arduis non potest Procurator sibi substituere alium. p. 806. n. 2.

Causa matrimonialis. Vide *Matrimonium*.

Causâ jam bis judicata appellari non potest, sed supplicari. p. 830. n. 2.

Causis in quibus non possit assumi Arbiter? p. 835. n 9 & 10.

Causâ cadit, qui eam in Iudicium jam deductam potentioris patrocinio committit. p. 841. n. 1.

Cautio.

Cautio expressa non obest, sed prodest ad tollendum dubium. p. 152. n. 6.

Cautionem saltem juratoriam præstare debet, qui in foro externo absolvendus est ab Excommunicatione. p. 712. n. 4. Non tantum offerenda, sed etiam præstanda. p. 716. n. 7.

Cautionem nimiam ab aliquo exigere est injuriosum. p. 737. n. 1.

Ad Cautionem de non offendendo cogi potest suspectus de vi. p. 757. n. 3.

Censura.

Ad Censuram incurrendam requiritur contumacia. p. 59. n. 1.

Censuram non incurrit ignorans, saltem ignorantia non crassa. ibid. n. 1. & 2.

Censurarum absolutio præmittenda Rescriptis Pontificiis ad effectum illorum. p 146. n. 4.

Censura est nervus Ecclesiasticæ disciplinæ. p. 180. n. 2. Eam violandi consuetudo non valet. p. 180. n 2.

Censura nulla eligentium aut electi obstat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 2.

Censuram suspensionis aut interdicti non incurrunt Episcopi nisi de ijs expressa fiat mentio. p. 441. n. 4.

A Censura per Canones indefinitè lata & non reseruata potest Episcopus absoluere. p. 514. n. 1. Nisi crimen, ob quod est lata, sit enorme & notorium vel homicidium voluntarium. p. 515. n. 2.

Censuram per Canones ad certum tempus latam non potest Episcopus relaxare. p. 515. n. 1.

Censura non solum ex Iure sed etiam ex consuetudine potest introduci. p. 568. n. 2.

Censura est remedium ordinarium Iudicis Ecclesiastici. p. 601. n. 3.

Censuram qui contraxit, non debet ab ea in foro externo absolui ante satisfactionem pręstitam. p. 651 n. 2.

Censuræ contra personas sublimes gradatim gerendæ. p. 674. n. 1. Valida tamen est censura gradatione etiam omissa. n. 2.

A Censura Canonis absoluere possunt Legati à latere ex præscriptione. p. 690. n. 3. Et quidem quemcunq; ab egressu ex urbe usque ad reditum. p. 695. n. 1.

A Censura Canonis quos absoluere possint Legati non à latere. p. 695. n. 2.

Censuram ab inferiore latam an & quomodo relaxare possit Superior. p. 703. n. 1. & seqq.

Censuram in Parochianos an ferre possint Parochi. p. 704. n 4.

Censura non tollitur nisi per Canonicam absolutionem. p. 712. n. 2.

Censuris compescere potest Prælatus regulares contumaces. p. 743. n. 1.

Censuræ absolutio aut Revocatio metu extorta est ipso jure irrita. p 811. n. 6 p. 819. par. & prin. Etiam Excommunicationis minoris. p. 819. n. 3. Extorquens est ipso facto excommunicatus. par. & n. 1. Modò censura fuerit validè lata. n. 2.

Census.

Census reservativus quid? p. 820.

Cessatio à Divinis.

Cessatio à divinis quid? à quo & cur possit ferri remissivè. p. 727. prin. Eam dolo vel culpa sua accusans, tenetur Ministris & Ecclesiæ ad compensationem. p. 727. n. 3.

Cessationem à divinis potest instituere Capitulum ex triplici causa. p. 732. Sub qua forma. ibid. Formam hanc non tenentur seruare alij. ibid.

Cessio.

Cessio bonorum quomodo differat à Renuntiatione beneficij? p. 482. n. 2.

Cessisse bonis quem pœnitet, potest consequi, ne bona eius vendantur. p. 482. n. 2.

Cessio actionis mutandi Iudicij causâ facta potest à Reo exceptione repelli. p. 840. n. 3.

Cistercienses.

Cistertiensium specialibus priuilegiis nil obstant Rescripta Pontificis, nisi etiam Ordinis Cistert. mentionem faciant. p. 74. n. 1.

Cistertienses olim non habebant tanta privilegia, quanta hodie. p. 489.

Citatio.

Citatio est actus Iurisdictionis coactiuæ. p. 44. n. 16.

Citatione partis omissâ est sententia irrita p. 44. n. 17.

Citatus si comparet, non potest in ea causa ad alium Iudicem abstrahi. p. 94. n. 1. Rescriptum partis facit sibi commune. p. 95. n. 2. p. 148. n. 2.

Citando Iudex concurrens prævenit alterum. ibid.

Citatus non tenetur comparere ad allegandam exemptionem, si per priuilegium Iuri insertum est exemptus. p. 76. n. 8. Vel per Ius commune. p. 77. n. 12.

Citandus non est reus ex loco valdè remoto sine necessitate. p. 119. n. 1.

Citandus nemo ultra duas; imo nec ultra unam dietam à finibus suæ diœcesis. p. 119. n. 2. 3.

Citatione rei alióve processu an sit opus in causa notoria. p. 295. n. 7.

Citatio facta à non habente potestatem etsi fiat in diem, quâ habebit, est invalida. p. 332. n. 2.

Citatus ad tractandum de die Electionis, an & quando iterum citandus ad diem eius. p. 383. n. 2.

Citatus & contumax ad unum actum citari debet iterum ad aliũ, nisi sit ab initio citatus ad totam causam. ib.

Citatio ad solam notificationem ordinata non est facienda scienti. p. 383. n. 3.

Citandi nominatim vel generatim ante confirmationem electionis, quorum interest. p. 450. n. 1. Alioqui confirmatio est irrita. ibid.

Citatione & confirmatione iam peracta si quis opponere aliquid velit, an sit audiendus? p. 450 n. 2.

Citandus an sit reus, cuius contumacia est manifesta. p. 489. n. 2.

Citatio est fundamentum & principium Iurisdictionis contentiosæ. p. 625. n. 1. Ea iam facta si moriatur delegatus, non expirat Iurisdictio delegati. ibid.

Citatio quomodo olim, & hodie fieri soleat? p. 625. num. 2.

Citatus à duobus ex tribus delegatis an teneatur comparere? p. 629. par. p. 634. n. 1. Si tamen compareat, & omnes sint præsentes, tenetur respondere. p. 634. n. 1.

Citatio an debeat esse trina, vel sufficiat etiam una? p. 634. n. 3.

Citationis peremptoriæ terminus non debet sine necessitate nimis arctari. p. 637. par.

Citati ad certum diem debent tempore congruo vel consueto adesse. p. 638. n. 1.

Citati ad diem Electionis debent mane adesse, p. 638. n. 1.

Citatus si seruirè non possit accedere, an & quomodo teneatur comparere. p. 659. n. 1.

Citatio expedita à Iudice incipit processum Iudicialem. p. 696. n. 6.

Citatione sola an executor à Legato constitutus perpetuet Iurisdictionem. p. 698. n. 1.

Citationi nemo tenetur parere, si iniustam causam exprimat, vel notorium sit fieri ad illicita. p. 742. n. 3.

Citatur Capitulum vt per procuratorem, non vt personaliter veniat. p. 756. n. 4.

Citatus ad totam causam censetur contumax si recedat, vel procuratorem reuocet. p. 790. n. 1. Condemnandus in expensas à tempore recessûs factas. n. 2.

Citandus dominus seu Principalis, si possit, & non ejus procurator Generalis. p. 792. n. 2.

Citatio vna peremptoria quomodo æquiualeat trinæ? p. 830. n. 6.

Civitas.

Ciuitatis nomine in materia odiosâ vel fauorabili quid comprehendatur? p. 137. n. 3.

Ciuitas si interdicto subijcitur, subijcitur etiam suburbium. ibid.

Ciuitas Episcopalis in odiosis non comprehenditur nomine Diœcesis. p. 138. n. 4.

Ciuitatis consuetudo extenditur ad loca vicina eiusdem Iurisdictionis. p. 182. n. 5.

Character.

Caracterem imprimit consecratio Episcopalis. p. 277. n. 4. Non tamen novum, sed in presbyteratu occeptũ perficit. p. 535. n. 1.

Characterem imprimentia Sacramenta non sunt iteranda. p. 542. n. 2.

Charitativum.

Charitativum subsidium aliásque exactiones an & quomodo teneantur præstare Vicarij. p. 496. n. 5. An & exempti, si habeant Parochiam non exemptam. ibid.

Charitativum subsidium qui potest exigere, potest tardantes etiam cogere. p. 607. n. 2.

Charitatiui subsidij exactio est de lege Diœcesana Episcopi. p. 721. n. 3.

Charitativum subsidium postulare an possit Capitulũ sede vacante. p. 752. 13.

Chiemensis.

Chiemensis Ecclesia est Regularis & Cathedralis. p. 286. n. 1.

Chirurgus.

Chirurgus cum debita diligentia agens non fit irregularis ob homicidium aut mutilationem. p. 532. n. 1.

Chirurgiam exercens Clericus quomodo ob homicidium fiat irregularis? p. 532. n. 1. & 2.

Chrisma.

Chrismatis vnctione aliquid benedicendi potestas non potest obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.

Chrisma fit ex oleo & balsamo; quid significet? p. 540.

Chrismate unguntur manus & Caput Episcopi in eius consecratione. p. 540. id non obseruant Græci. ibid.

Chrismate vnguntur fideles post baptismum in vertice. ibid.

Chrismatione frontis indicatur Impositio manûs seu Confirmatis. p. 549.

Clavis.

Clavis.

Clauium traditione traditur possessio domus. p. 174 n. 1.

Clauium Ecclesiasticarum potestatem nullam habet Abbatissa. p. 746. n. 2. & 3. V. *Abbatissa.*

Clausula.

Clausula, quæ de Iure communi inest, semper subintelligitur. p. 48. n. 4. Nisi expressio requiratur vt formæ. p. 67. n. 1.

Clausula naturali actus substantiæ contraria reddit eum nullum. p. 35. n. 13.

Clausula legali actûs substantiæ contraria relinquit validum, sed mutat in alium. p. 35. n. 14.

Clausula contractûs in dubio pro valida potius quàm pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.

Clausula generalis *Non obstante* adiecta legi communi tollit omnes particulares consuetudines & statuta. p. 57. n. 12. Et priuilegia. p. 58. n. 16.

Clausula *Motûs proprij* non est contra rationem Rescripti. 62. n. 4.

Clausula: *si preces veritate nitantur*, in omni Rescripto subintelligitur p. 68. n. 3. Est substantialis in Rescriptis non Iustitiæ, sed gratiæ. p. 67. n. 2.

Clausula *ex certa scientia* nil operatur in ijs, quæ præsumitur Princeps ignorare. p. 72. n. 2.

Clausula *si non omnes potestis*, quid operetur? p. 85. n. 2. p. 631. n. 3.

Clausula generalis Rescripti aut Legis derogat Regularium privilegio extra corpus Iuris. p. 75. n. 4.

Quamvis privilegium habeat Clausulam de speciali mentione. ibid. n. 5. 6. Nisi sit remuneratorium aut in modum contractûs. p. 76. n. 7.

Clausula generalis non derogat Priuilegio Regularium in corpore Iuris. p. 75. n. 4.

Clausula *ex certa scientia* æquivalet quandoque plenitudini potestatis. p. 82. n. 3.

Clausula *& quædam alia persona* non multos sed ad summum quatuor denotat. p. 91. par. p. 147. par. Nec maiores aut digniores, sed æquales aut minores præmemoratis. p. 92. n. 3.

Clausula *& alia negotia* denotat non maiora sed æqualia aut minora prædictis. p. 92. n. 3.

Clausula generalis seu indefinita comprehendit tantum similia prædictis. p. 92. n. 3. Nisi habeat signum universale, stylo non repugnante. ibid. Vel nisi sit expresse alia mens disponentis. p. 93. n. 4.

Clausula *si non obstet Impedimentum Canonicum*: semper subintelligitur in Rescriptis ad beneficium. p. 97. n. 3.

Clausula transponenda est, ut Rescriptum Iustitiæ concordetur cum Iure communi. p. 97. n. 2.

Clausula in medio posita ordinariè non refertur ad utrumque extremum. p. 97. n. 2.

Clausula *quantum de Iure possumus*, quid comprehendat? p. 97. n. 1. 2.

Clausula *non obstante pacto* non tollit pactum juratum. p. 99. n. 2.

Clausula *si ita est*; subinde tantum ad immediatè antecedens, subinde ad omnia refertur. p. 114. n. 3. p. 142. par.

Clausula sequentium dispositionum derogatoria si in lege conciliati expressè vel tacitè ponatur, quid intersit? p. 120. n. 6.

Clausula ex *certa scientia*, *proprio motu* non derogat Regi speciale sui mentionem requirenti. p. 121. n. 6.

Clausula *ex certa scientia* vel *motu proprio* potest obreptionem tollere. p. 121. n. 6. p. 548 n. 5. Sed non potest supplere voluntatem. p. 121. n. 6.

Clausula ex *certa scientia* facit Rescriptum validum, licet prioris, cui est contrariũ, non meminerit. p. 648. n. 5.

Clausulam *non obstante, quod pro alio scripserimus*, debent habere litteræ posteriores ad eundem collatorem datæ de providendis beneficiis. p. 126. n. 3.

Clausula, *vel alio quovis modo* refertur tantum ad proximè antecedentia, maximè in odiosis. p. 152. n. 1.

Clausula *non obstantibus* non tollit obstacula temporalia sed quæ gratiam extinguunt. p. 158. prin. Intelligenda secundum limites concessionis. p. 158. n. 1.

Clausula generalis non sufficienter derogat statuto aut consuetudini particulari. p. 255. n. 3.

Clausula Canonis *nisi dispensetur* quid valeat? p. 351. num. 6.

Clausula *aliter non valeat* in c. *quia propter* refertur non ad ea quæ Iustitiam, sed quæ formam spectant Electionis. p. 385. n. 7.

Clausula in fine quando referatur vel non referatur ad omnia antecedentia. p. 385. n. 7. p. 394. n. 5.

Clausula *non obstantibus* indicat voluntatem dispensandi in impedimento quocunq;. p. 548. n. 5. p. 559. n. 2.

Clausula *si non ambo* quomodo intelligenda quoad impeditum. p. 659. n. 3.

Clausula præelectionis: *si non omnes, tunc tu.* p. 670. num. 1.

Clausula commissioni adiecta an per consensum partium tolli possit, vel non possit? p. 670. n. 3.

Clausula generalis *ex certa scientia, plenitudine potestatis.* Non supplet defectum speciali dispensatione dignum. p. 769. n. 3.

Clausula in decreto electionis: *& alii mihi consentientes* non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3.

Clausula procuratorij: *ad omnia, etiam speciale mandatum requirentia*, quid comprehendat? p. 802. Quid si speciales casus sint expressi cum clausula: *& ad alia.* ibid.

Clericus.

Clerici non possunt à Laicis onerari propter defensionem aut alia commoda collata. p. 40. n. 6.

Clericis exactiones, collectas, angarias imponere est contra immunitatem. p. 40. n. 7.

Clericos illegitimè natos non comprehendit Rex Civilis, reddens tales intestabiles. p. 40. n. 7.

Clerici possunt sua immobilia vendere externis contra statutum civile. p. 41. n. 7.

Clericis non obest temporis ad præscriptionem necessarij abbreviatio per statutum civile. ibid.

Clericos dehonestant onere à Laicis imposita. p. 41. num. 8.

Clerici eorúmq; bona subsunt Magistratui Ecclesiastico. p. 42. n. 9.

Clerici si quoad se vel res suas subessent etiam Laicis, durioris forent conditionis quàm Laici. ibid.

Clerici non comprehenduntur Legibus civilibus, genera-

neratim quidem latis sed ex obiecto onerosis. p. 39. n. 4.
Clericorum nomine in odiosis non intelligitur Episcopus aut Religiosi, sed in fauorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414. p. 578. n. 1.
Clerici in odiosis non intelliguntur nomine populi, sed in fauorabilibus. ibid.
Clericus Episcopo inferior est incapax conferendi Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis. p. 178. n. 2.
Clerici seniores præferendi Iunioribus in electione, responsione & subscriptione. p. 205. prin.
Clericorum nomine an & quomodo comprehendantur Canonici. p. 215. n. 1.
Clerici plures vnius Ecclesiæ quando faciant vel non faciant unam Congregationem seu Collegium. p. 230. prin.
Clerici seipsos ab vna ad aliam transferre non possunt Ecclesiam. p. 238 n. 2.
Clerici in causis etiam criminalibus possunt iudicari ab Episcopo confirmato, nondum consecrato. p. 274. n. 2. Degradari solemniter non possunt, nisi à consecrato. ibid.
Clerici violantibus immunitatem Ecclesiasticam si se non opponant, interdum censuram incurrunt. p. 407. n. 6.
Clericus non potest renuntiare priuilegio fori & Canonis. p. 463. prin.
Clerici & Episcopi sunt ab Ecclesia alendi. p. 475. n. 1. Etsi ob crimen sint à beneficijs suspensi vel depositi. ibid.
Clericum occultè suspensum aut irregularem non potest Episcopus à ministerio aut susceptione Ordinis repellere. p. 507.
Clericum occultè criminosum non potest Episcopus prohibere, sed monere, ne ordinem exerceat aut suscipiat. p. 507. p. 515. Occultè criminosus quis? ibid.
Clericus ob crimen graue & notorium potest prohiberi ab exercitio & susceptione ordinis. p. 515. n. 1. Si non prohibeatur, potest post emendationem publicè notam suscipere vel iterum exercere ordinem. p. 515. n. 3.
Clericus in peccato mort: actum Ordinis sacri exercens probabiliter peccat mortaliter. p. 515. n. 2.
Clerici tantum, & non laici, possunt pro ordinibus liberè accedere ad alium, si Ordinarius sit suspensus ob ordinationem alieni. p. 522. n. 1.
Clericus in minoribus Chirurgiam aut Medicam exercens fit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1. In maioribus, ob homicidium aut mutilationem prorsus inculpabilem. n. 2.
Clericis non licet Chirurgiam aut Medicen exercere, nisi necessitas aut pietas exigat. p. 532. n. 1.
Clericus in minoribus non potest eligi sed tantum postulari in Episcopum. p. 534. n. 2.
Clericus ad sacrum Ordinem sine titulo aut patrimonio promotus, à quo sit alendus? p. 514. n. 3. p. 537. n. 4.
Clerici possunt ex consuetudine esse Principum secularium consiliarij, Cancellarij, & Iudices in ciuilibus. p. 560. n. 3.
Clerici possunt esse legitimi Tutores suorum agnatorum. p. 560. n. 3.
Clerici possunt esse Tutores & Defensores personarum miserabilium. p. 660. n. 2.
Clericus in sacris ducens mortuâ vxore, aliam non est bigamus. 567. n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indispensabilem. ib d.
Clericus in sacris ducens Virginem non est bigamus. p. 569. n. 2. Est tamen irregularis sed dispensabiliter ab Episcopo. ibid.
Clericus bigamus privatus est omni privilegio Clericorum p. 569. sub excommunicatione prohibitus est ei clericalis habitus & tonsura. p. 569.
Clerico in sacris si abire velit, an negari possint commendatitiæ aut testimoniales. p. 570. n. 4.
Clerici seculares olim debebant Archipresbytero; hodie possunt cuiuis approbato confiteri. p. 580. n. 2.
Clericus ad agendum pro Ecclesia sua, admittitur sine mandato, si caueat de rato. p. 659. n. 2. si in causa criminali, quis tum Iudex? ibid.
Clericus an teneatur Episcopo promittere obedientiam in scripto, vel cum iuramento? 737. n. 2.
Clerici in maioribus coram quo Iudice & quibus in causis possint esse aduocati? p. 779. n. 2.
Clericorum collegia comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Possunt petere restitutionem in integrum. ibid. Vide *Restitutio in integrum.*
Clerici possunt per Legatum & vltimam voluntatem obtinere rem litigiosam. p. 842. n. 7. Imo etiam per emptionem. n. 8. Sed hoc dedecet. n. 9.
Clerici possunt in temporalibus compromittere in Laicum. p. 849. n. 4.

Clericus Peregrinus.

Clerico in sacris, si peregrinari velit, an commendatitiæ aut testimoniales possint negari? p. 570. n. 4.
Clericus peregrinus sine dimissorijs ordinandus non est, etsi Iuramento supplere velit. p. 571. par. An si per legitimos testes probet? p. 571. n. 2.
Clericus peregrinus sine Formatis aut commendatitijs an sit permittendus celebrare? p. 570. n. 2. p. 571. n. 1.
Clericus peregrinus ob defectū formatarum repulsus, an adhuc possit celebrare priuatim? p. 572. n. 2. Idque tolerare Episcopus? ibid.
Clericis peregrinis quibus & quomodo prohibere possit Episcopus celebrationem in Ecclesijs Regularium p. 572. n. 3.
Clerici peregrini non sunt à collatoribus inferioribus sine Episcopi examine instituendi. p. 572. n. 1.
Clericum peregrinum non potest Archidiaconus in suo territorio delinquentem punire. p. 731. n. 1.

Coadiutor.

Coadiutor cum potestate succedendi nulli Prælato dari potest sine facultate Pontificis. p. 333. n. 5. p. 762.
Coadiutor Episcopo seni aut infirmo dandus. p. 478. n. 6. Alendus ex reditibus Episcopatûs. ibid.
Coadiutor si detur, non hoc ipso habet Ius succedendi. p. 502. n. 2.
Coadiutor subinde datur Episcopo de dilapidatione suspecto. p. 662. n. 2.

Cœmeterium.

Cœmiterio benedicere potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p. 460. n. 1.

Collatio.

Collatorem vnum Beneficiorum non solet Papa duobus gravare mandatis de prouidendo. p.125.n.3.p.140. Etiam respectu diuersarum Ecclesiarum. p. 142. n. 2. Collator grauatus ab vno Pontifice de Providendo potest similiter ab alio sine clausula grauari. p. 141. par.

Collatio Beneficiorum spectat Iure ordinario ad Episcopum; Iure speciali quandoque ad alios. p. 142. n. 2.

Collatio Beneficij à Pontifice impetrata sine mentione prioris est irrita & obreptitia. p. 143. n. 1.

Collatio. beneficij non acceptata quid tribuat Iuris? p. 154. n. 1.

Conferendorum Beneficiorum Ius non potest præscribi à Laicis. p. 179. n. 2.

Collatio beneficij à Suspenso, Excommunicato, personaliter interdicto, sed non denuntiato valet, nisi contra exceptum sit. p. 188. n. 6. & 7.

Collationem antè factam, in communicatione acceptans non acquirit Ius in beneficium. p. 206. n. 1.

Collatio beneficij interdum dicitur Electio. p. 227. n. 1.

Collatio libera Beneficij quomodo differat ab Electione. p. 228. n. 4.

Collatio Laicorum authoritate facta est irrita, & acceptans est excommunicatus, & suspendendus. p. 236. n. 16.

Collatio facta non habenti legitimam ætatem est invalida. p. 255. n. 4.

Collatio facta illiterato, quando sit ipso Iure irrita vel rescindenda. p. 257. n. 10. & 11.

Collatio Simoniaca est omni Iure invalida. p. 259. n. 17.

Conferens dignitatem, Prælaturam, aut beneficium curatum indigno quam pœnam incurrat? p. 261. n. 5. p. 262. n. 6. 8. Quam conferens beneficium simplex? p. 262 n. 9.

Collatio an ei, cui invalidè facta est, possit iterum fieri? p. 270 n. 2.

Collationem Dignitatis à Laico acceptans redditur ad illam & quamuis aliam inhabilis. p. 351. n. 8.

Collatio facta cum pravitate simoniaca, etiam ignorante prouiso est inualida. p. 387. n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. Post triennalem tamen possessionem tutus est talis prouisus. p. 388. n. 2.

Collatorem Ecclesiasticum si quis ob personam certam præteritam iniustè grauet, ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 1. Licet eum grauet ex mandato alieno n. 4. aut eius tantum consanguineum. n. 5. Idem est quoad eligentem, postulantem, confirmantem. n. 3.

Collationis primæ valor si sit dubius, consultò petitur alia. p. 419. p. 846. n. 1. Potest prouisus vtraque se defendere. p. 420.

Conferens Parochiam non habenti animum intra annum suscipiendi Sacerdotium, tenetur in huius defectum restituere fructus. 439. n. 5.

Collatio Pontificis est irrita, si Ordinarius præuenit. p. 448.

Collatio Ordinarij est irrita, si Pontifex præuenit. p. 448. n. 1.

Conferre beneficia potest Episcopus ante Consecrationem. p. 452. n. 5.

Conferre qui potest beneficium, non hoc ipso potest etiam eius resignationem accipere. p. 4. Sæpè tamen ita consuetudo legitima fert. ibid.

Collatoris consensus requirendus, antequam admittatur ab Episcopo renuntiatio Beneficiati. p. 486. n. 5. quomodo & Cur? ibid.

Collationis Ius deuoluitur ad Archiepiscopū si Capitulum ei immediatè subiectum per semestre id negligat. p. 499. Ad Pontificem, si & Archiepiscopus per aliud semestre negligat. ibid.

Collatio si ad Episcopum & Capitulum simul spectet, quando possit ab vno sine altero fieri? p. 500. p. 504. n. 2.

Collegium ex Clericis & Laicis numero vel potestate æqualibus est Ecclesiasticum. p. 46. n. 7.

Collegiorum plurium collegiatim sumptorū consensus communis in quo consistat? p. 90. n. 9.

Collegia plura si ad vnum actum concurrant, singula vnam tantum habent vocem. p. 90. n. 9.

Collegium quando faciant aut non faciant plures Clerici vnius Ecclesiæ? p. 230. prin.

Collegium quodvis vt primo constituatur, requirit minimùm tres personas. p. 230. n. 1. p. 232. n. 5. Vt conseruetur saltem imperfectè, requirit duas. p. 231. n. 2. In vna conseruantur Iura Collegij, non Collegium. ibid.

Collegium vnus non facit. p. 213. n. 3.

Collegij Iura vnus non potest acquirere, sed retinere. p. 213. n. 2. & 5. p. 231. n. 2.

Collegium Ecclesiasticum vt constituatur, requirit Caput; non item Politicum. p. 231. n. 1. p. 232. n. 6.

Collegij Iura personalia extinguuntur extinctis omnibus personis; realia remānent in loco aut solo. p. 231. n. 5.

Collegium Ecclesiasticum vnum debet vnum habere caput non plura. p. 232. n. 6. Nisi inuicem subordinata. p. 233. n. 7.

Collegia plura si conueniant vt plura, vel vt vnum, quomodo eorum computanda suffragia. p. 338. n. 5.

Collegij consensus communis potest tantum fieri à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.

Collegij pars major in decretis & consultationibus non sumenda à numero sed authoritate, ratione, &c. p. 354. n. 4.

Collegium quomodo proprium Iuramentum possit præstare. 398. n. 4.

Collegium an inter se facere possint Studiosi. p. 789. n. 2.

Collegia Clericorum & Religiosorum comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Gaudent beneficio Restitutionis in integrum. ibid.

Collegia opificum aut Mercatorum non gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2.

Collegia Studiosorum gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2. & p. 838. n. 4.

Colonus.

Colonus fundum non suo sed domini nomine possidet p. 84. n. 2. eo deiecto competit actio Domino. ibid.

Colonus, præter casus in specie, excipiens & cæteros

fortuitos intelligit prioribus æquales tantum, & minores. p 93. n 3.

Colonus negans pensionem in posterum, spoliat dominúm possessione Iuris. p. 299. n. 6.

Coloni originarij vecturas angarioles domino debitas non tenentur alteri præstare. p. 730. n. 2.

Coloni an tempore belli gaudere debeant securitate. p. 758. n. 1. & 2.

Commenda.

Commenda quid sit, p. 297 n. 1.

Commenda perpetua habet vim & effectum tituli. ibid. p. 399. n. 1. In quo differat à titulo. p. 297. n. 1.

Comendata beneficia semper manent in manu commendantis. ibid.

Commenda perpetua, habenti jam aliam Ecclesiam, dari non potest nisi à Pontifice. p. 297. n. 1.

Commendanda Ecclesia Parochialis nemini nisi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec vltra sex menses. p. 408. par. Tempus hoc prorogare ob necessitatem Ecclesiæ potest Episcopus, vel sede vacante Capitulum. p 408. n. 3.

Commendæ ab Episcopis & Prælatis non dandæ, nisi ob necessitatem vel vtilitatem Ecclesiæ. p. 409. n. 1.

Commendam duarum Ecclesiarum curatarum nemo potest simul habere. p. 409. n. 2.

Commendari ad sex menses potest à Capitulo sede vacante Beneficium, cuius libera collatio est Episcopi. p 705. n. 3.

Commissio Commissarius Vide *Delegatio, Iudex Delegatus.*

Commissio etsi generalissimè facta non est ad tollendum Ius tertij. p. 22 n. 10.

Commissione intrinsecè modificatâ irritus est actus conditione aut modo non seruato. p. 48. n. 7.

Commissionis forma substantiali non seruata processus est irritus. p. 110. n. 6. quæ forma sit substantialis? ibid.

Commissario si de duobus alternatiuè inquirendum, sufficit ad effectum ostendi vnum p. 71. n. 1.

Commissario quid agendum, si beneficium notoriè indigno jubeatur conferri. p. 73. n. 3.

Commissarius constitutus an sit habilis, colligi potest ex tempore *Data* p. 78. n. 1.

Commissarius Pontificis eiúsque Legati, sed non ad lites, si munus accipit, validè accipit. p. 166. n. 14.

Commissarij in arbitrio subinde est, an reuocationem renuntiantis admittat. p. 482. n. 4.

Commissarius non debet ardua expedite sine relatione ad Superiorem. p. 604. n. 3.

Commissionis proprium est, vt re integra possit reuocari. p. 313. n 7.

Commissio generalis non comprehendit ea, quæ sunt specialia. p. 607. n. 2.

Committere causam appellationis remedio ablato potest solum Princeps. p. 642. n. 5.

Commissarius quod facit secundū voluntatem committentis, censetur non ipse sed committens facere. p. 660. n. 4.

Committere causam secularem nulli solet Iudex Ecclesiasticus, antequā ea sit ad ipsum deuoluta. p. 664. n. 2.

Committens non facile præsumendus est elegisse industriam personę. p. 670. n. 1.

Commissioni adiecta clausula an & quando per partium consensum tolli possit, vel non possit? p 670. n 3.

Commissarius Principis ad nudum ministerium debet plerumque ipse personaliter exequi. p. 671. n. 5.

Commissionis verba benignè accipienda, ut valeat. p. 678. n. 2.

Commissio specialis derogat generali etiam absque eius mentione. p 688. n. 1.

Commissarius generalis an & quando prohibere possit Speciali processum? p. 688. n. 1.

Commissio noua non est necessaria ad incidentia. p. 835. n. 6.

Commendatitia.

Commendatitiæ quid sint? p. 570. n. 3. Olim dictæ sunt communicatoriæ & pacificæ, ibid.

Commendatitiæ vel testimoniales an negari possint Clerico peregrinaturo, vel abituro? p 570. n. 4.

Commendatitiæ quomodo differant à Dimissorijs, testimonialibus & formatis? p. 570. n. 3.

Commendatitiæ non debent dari indignis commendatione. p. 571. n. 5.

Communio.

Communio Laica & Clericalis quid? p. 237. n. 1.

Communio nulli criminoso negatur in fine vitæ, si pœniteat. p. 238. n. 2.

Communionem in fermentato sumere non possunt latinæ Ecclesiæ subditi in viciniâ Græca. p. 510.

Communio etiam in occulto non potest negari indigno, ex sola confessione noto. p. 702. n. 5.

Communitas. Vide *Collegium.*

Communitas carens Iurisdictione non potest facere statutum, nisi per modum pacti. p. 19. n. 3.

Communitas independens absolutam habet potestatem, sicut Princeps. p. 20. n. 4.

Communitas studiosorum sine Rectore non potest facere statutum nisi per modum pacti. p. 20. n. 4.

Communitas tota potest renuntiare priuilegio communi. p. 30. n. 12.

Communitas in statutis suis non censetur velle recedere ab antiquis consuetudinibus. p 46. n. 4.

Communitas pagi non potest per pactum aut statutum instituere festum, sed per consuetudinē. p. 191. n. 2.

Communitate aut eius Regente delinquente vel contumace potest totum territorium subijci Interdicto locali. p. 210. n. 1.

Communitatis parte aliqua peccante an & quomodo possint puniri etiam reliqui? p. 214. n. 5.

Communitatis Iura personalia extinguuntur extinctis omnibus personis; realia remanent in loco aut solo. p. 231. n. 5.

Communitas cum per procuratorem agit, sententia contra illam, non contra istum ferri debet. p. 298. n. 5.

Communitas potest perdere Iura sua, si totum *corpus* delinquat. p. 741. n. 1.

Communitatis autoritate gestus actus an valeat, si aliqui ex gerentibus sint inhabiles? p. 798. n. 3.

Communitas seu Respubl. potest petere restitutionem in integrum. p. 837. n. 2. Etiam post elapsum qua-

quadriennium à facta læsione. p. 838. n. 4. Ex quibus causis? n. 5. Quamdiu? n. 6.

Compositio.

Compositor amicabilis quomodo differat ab Arbitro & Arbitratore. p. 845. n. 7. Quandoque dicitur Arbitrator. ibid.

Compositor amicabilis alius est compromissarius; alius non compromissarius. p. 845. n. 7.

Vide *Arbitrator.*

Compromissum.

Compromittere possunt eligentes in alium, unum vel plures. p 263. n. 1. Non tamen in Laicos. ibid.

Compromittere potest Capitulum Collegiatæ in suum Episcopum. p. 263. n. 2.

Compromittentes non tenentur recipere nominatum, nisi idoneus sit. p. 364. n. 4

Compromissarij Electores si elegerint invalidè, non possunt ad aliam electionem accedere. p. 267. n. 3. Sed functi sunt officio. p. 314. n 7. p. 441. n. 2.

Compromitti potest in aliquos ab aliis nominandos. p. 312. n. 1.

Compromissio fieri potest in personas numero pares vel impares p. 312. n. 2.

Compromissum de electione ut valeat, debent omnes Capitulares consentire. p. 301 n. 3. p. 312. n. 3. Vide etiam. p 347. n. 1. An tacitus sufficiat consensus? p. 312. n. 3.

Compromissarij ad eligendum possunt etiam postulare. p. 313. n. 5.

Compromissum revocari non potest re non amplius integra. p. 313. n 7. An revocari possit re adhuc integra? ibid. Quid sit hic rem esse vel non esse integram? ibid.

Compromissum in dubio censetur in utilitatem Ecclesiæ, non Compromissariorum. p. 313. n. 7.

Compromissum re etiam integra non potest revocari nisi per maiorem partem Capituli. p. 314. n. 8.

Compromissariis potest dari potestas absoluta vel limitata. p. 318. n. 1.

Compromissarius si sit unus tantum, nullo modo potest seipsum eligere. p 319. n. 1. Quomodo possit seipsum coeligere? ibid.

Compromissarij possunt unum ex seipsis eligere. p. 320. n 3.

Compromissi formam assumere non tenentur eligentes, etsi eorum sint pauci. p. 347. n. 12.

Compromisso si fiat Electio, non debent seruari requisita ad formam scrutinij. p 348. n. 16.

Compromissariorum aliqui si scienter indignum eligant, priuantur Iure eligendi. p. 349. n. 17. ad quem id tum deuoluatur? ibid.

Compromissariis tempus, intra quod eorum potestas eligendi expiret, constitui potest. p. 372. n 2.

Compromisso si fiat electio, est etiam ab uno, communi nomine promulganda; alioqui irrita. p. 414.

Compromissi forma, ut eligatur in quem plures eligentium non absolutè sed comparatione aliorum consenserint, est invalida p. 415. Idem est de eiusmodi pluribus ex compromissariis. p. 416.

Compromissum valet sub hac forma, ut in quem maior & sanior pars capitularium secretis suffragiis consenserint, compromissarij eligant. p. 413. Estque forma ex scrutinio & compromisso mixta. ibid.

Compromissarij si intra trimestre à die Vacationis negligant eligere Episcopum, deuoluitur Ius ad proximum superiorem p. 440 n. 1. Si eligant indignum ad compromittentes p. 441 n. 2. Et si scienter elegerint indignum ad Episcopatum, suspensi sunt à beneficiis ad triennium. p. 3. & p. 442 n. 7. Non item si ad inferiorem dignitatem vel beneficium. p. 441. n. 5. Aut si compromissarius sit Episcopus. n. 4.

Compromittere Moniales quoad electionem non possunt, nisi in Episcopum, vel Ordinis Prælatum. p. 447. num. 14.

Compromissarius à partibus constitui non potest, qui est minor XX. annis. p. 668. n. 3.

Compromittere non potest Procurator, nisi habeat speciale mandatum vel liberam administrationem. p. 802.

Compromissarij seu Voluntarij Arbitri qui? p. 843. n. 2. Quomodo differant ab Arbitris Iuris seu necessarijs. n. 3. & seqq.

Vide *Arbiter.*

Compromissum ad similitudinem Iudiciorum redactum est. p. 844. n. 6. p. 848. n. 1.

Compromittentium mens non est, iniquo Arbitri Iudicio stare. p. 845. n. 6 p 846. n. 2 & 3.

Compromittentes cum iuramento in fœminam an debeant eius arbitrio stare? p. 849. n 3.

Compromittere in temporalibus possunt Clerici in Laicum. p. 849. n. 4. Non item in spiritualibus. p. 852. n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis Papalis. n. 2. Vel nisi adiunctus sit Clerico. p. 853. n. 2.

Compromittere an possint, qui rem alienare non possunt? p. 850. n 3. An qui Iuri renuntiare non possunt? ibid

Compromitti potest etiam in Iudicem siue Ordinarium siue delegatum. p. 851. n. 1.

Compromittere non potest, qui nequit transigere. p. 853. n. 1.

Compromittens absolutè in Arbitrum quomodo teneatur arbitrium seruare; vel parti, quanti interest, soluere? p. 853. n. 3. & seqq.

Compromittens sub pœna in arbitrum, quomodo teneatur ad arbitrium, vel pœnam, vel utrumque? p. 854. n. 6. & seqq.

Compromittens ad quid teneatur, si iurauit se sententia arbitri staturum? p. 854. n. 11. & seqq.

Compromissum in Ordinarium finitur morte compromittentis. p. 856. n. 4. Sed salua Iurisdictione ordinaria. ibid.

Compromissum fieri non potest super rebus per sententiam certam iam decisis. p. 856. n. 1.

Compromissum ad firmandum dari possunt obsides. p. 856. n. 2. Quando soleant dari? ibid.

Compromissum in duos arbitros ita, ut in discordia eligant tertium incertum, non valet. p. 857. n. 3. An vi talis compromissi valeat sententia concorditer ab ijs lata? p. 858. n. 4. An valeat, si concorditer eligant unum tertium? ibid.

Compromissi obligatio non transit ad hæredes compromittentium. p. 859. n. 1.

Compromissum Prælati aut Rectoris Ecclesiæ an & quomodo transeat ad Successorem. p. 859. n. 2.

Compromittendo videtur quis transigere. p 861. n. 4.

Compromissum censetur Iure transactionis. p. 861. num 4.

Concessio.

Concesso uno conceduntur & alia ad id necessaria. p. 607. n. 2. Nisi sint specialia. ibid. An etiam ea, quæ non simpliciter sed moraliter tantum sunt necessaria. ibid.

Concessa à Iure communi subinde conceduntur etiam à Principe, cur? p 789. n. 3.

Concessio specialis æstimatur pluris quàm generalis. p. 789. n. 3.

Concessum intelligitur in materia communiter non prohibita, quod prohibitum non reperitur. p. 454. n. 5. p. 799. n 2.

Concilia.

Concilium Lateranense an. 1215. habitum. p 1. n. 3. Proponit fidei Catholicæ explicationem. ibid.

Concilium generale Lugdunense sub Gregorio X. celebratum An. 1274. p. 3. n 1. Definit Spiritum sanctum à Patre & Filio ut ab uno prinoipio procedere. ibid.

Concilia generalia habent tacitam clausulam derogatoriam omnium sequentium dispositionum. p. 56. n 7. p. 120. n 5.

Concilio nouissimo, ut est modò Tridentinum, non derogatur per posteriora, nisi cum speciali eius mentione. p. 56. n 8. Vide p. 120. n. 6.

Concilio generali ut derogetur per posteriorem legem, opus est clausula. p 56 n. 7. Nisi aliunde satis de mente legislatoris constet. p. 56. n. 9.

Conciliari legi tacitam tantum habenti clausulam derogatur per clausulam generalem, vel ex certa scientia, motu proprio. p. 120. n. 6. Non item habenti clausulam expressam. ibid.

Concilium Lateran. præscribit formam in Excommunicatione seruandam. p. 142. par.

Concilium Sardicense Oecumenicum An. 347. prohibet, ne Episcopus ad alium se transferat Episcopatum. p. 237 prin.

Concilium posterius concordandum cum prioribus. p. 238. n 2.

Concilia per Rom. Ecclesiæ autoritatem robur accipiunt, eique legem non præfigunt p 242. par.

Concilio generali quomodo sit vel non sit superior Pontifex Rom. p. 243. n 2.

Concilium generale quando possit eligere Pontificem Rom. p. 248. n. 5.

Conciliis quomodo olim Imperatores interfuerint? p. 273 n. 6.

Concilij generalis in Canone quando dispensare possit Episcopus? p. 351. n. 6.

Concilium generale congregare est reseruatum Pontifici. p. 451. n n.

Concilij generalis in Canonibus non facilè dispensat Pontifex. p. 481. n. 2.

Concilia quatuor generalia, ut sancta Evangelia recipienda. p. 481. n. 2.

Concilij Constantinop. I. generalis Canones non recepit Ecclesia, sed solum definitionem contra Macedonium. p. 481 n. 2.

Concionator. V. *Prædicare.*

Concionator quomodo possit de Criminibus ex sola confessione notis in Cathedra agere. p. 703. n 6. Quomodo indignum ex sola confessione notum ab Eucharistia dehortari. n. 7. An & quomodo si habeat Iurisdictionem, eiusmodi peccatorem publicè excommunicare. n. 8.

Concordata.

Concordata Germaniæ non relinquunt locum gratijs exspectatiuis. p. 126. n. 3.

Concordata Galliæ habent, vt hodie adhuc electio Prælati spectet ad Capitulum. p. 233. n. 8. p. 240. n. 3.

Concordatis Germaniæ non obstantibus potest Pontifex quandoque negare confirmationem legitimè electo. p 239. n. 1.

Concordata Germaniæ censentur transijsse in pactum p. 692. n. 2. Ijs ex plenitudine potest, sed non solet derogare Pontifex. ibid.

Concordia.

Concorditer aliquid fieri, quid sit? 312. n. 4.

In Concordia facta Electio quæ censeatur? p. 355. n. 6.

Concubinarius.

Concubinarius olim ipso facto & Iure fuit suspensus. p. 568.

Concubinas plures qui habuit non est bigamus. p. 568.

Concupiscentia.

Concupiscentia est radix omnis mali. p. 14. prin.

Conditio.

Conditio negotij intrinseca si omittatur, agitur invalidè. p. 48. n. 7. Si extrinseca, validè. ibid. n. 8.

Conditio non ponit rem in esse. p. 103. n. 4.

Conditionis, quæ de Iure inest, expressio nihil operatur. p. 110 n. 6. Neque obest. p. 152. n. 6.

Conditio de futuro contingenti suspendit dispositionem. p. 169. n. 1.

Conditio ex natura vel necessitate inexistens, non facit etiam expressa dispositionem conditionatam. p. 243. n. 1.

Conditiones quæ de Iure insunt, sæpè expressè ponuntur. p. 609 n. 1.

Conditioni aut formæ potest renuntiari, si in bonum priuatum requiratur; non item si in bonum publicum. p. 631. n. 3.

Confessarius.

Confessarius cautè examinet in rescriptis Veritatem precum ex tempore *Data* & forma literarum. p 100. n. 7.

Confessarius Episcopi potest eum ab omni suspensione & irregularitate ex occulto delicto contracta liberare. p. 478. n. 5.

Confessarius Clericorum secularium olim fuit Archipresbyter; hodie potest esse quiuis approbatus. p. 580. n. 2.

Confessarij pro vna vice eligendi priuilegium quomodo intelligendum? p. 589. n. 7.

Confessarius approbare potest de Iure Vicarius p 598. n. 2.

Con-

Confessarium eligendi potestas an expiret per mortem concedentis? p. 672. n. 7.
Confessarius an possit pro pœnitentia iniungere opus, quod alius designauerit? p. 645. n. 11.
Confessarius interrogatus de delicto ex sola confessione noto, dicere etiam cum Iuramento potest, se id nescire. p. 702. n. 4. Non potest ob tale delictum alicui, etiam in occulto negare Eucharistiam. n. 5. An et quomodo talem peccatorem possit dehortari? p 703. n. 7. An possit in concione de eiusmodi delicto agere? n. 6. An & quomodo eum publicè excomunicare? n. 8.
Confessarius quid Iuris habeat in pœnitentem voto obedientiæ sibi obstrictum? p. 747. n. 4. Confessarius Pontificis. p. 755. n. 4.

Confessio.

Confessio extraiudicialis in criminibus non præiudicat confitenti. p. 115. n. 4.
Confessio propria in vno Iudicio adduci contra confitentem potest in alio. p. 305. n. 3.
Confessus sponte defectum Proprietatis elidit possessionem. p. 363. n. 5.
Confessus bona fide alicui Curato intruso, aut malam fidem habenti, an & quomodo validè absoluatur? p. 377. n. 5.
Confiteri Clerici seculares olim debebant Archipresbytero; hodie possunt cuiuis approbato. p. 580. n. 2.
Confessus si sis debitum causâ non expressâ, tenetur id adhuc Creditor probare. p. 469. n. 2.
Confitearis si solutionem causâ non expressa, liber est debitor. p. 469. n. 2.
Confessio metu graui iniustè extorta non valet. p. 621. n. 3.
Confessiones audiendi facultas an expiret per mortē concedentis? p 628. n. 8.
Confessio non tantum fit ore, sed etiam facto. p. 636. n. 5.
Confitetur pertinentia & consecutiua ad actum, qui illum exercet. ibid.
Confessio recepti debiti respectu cuius probet solutionem? p 656. n. 6.
Confessione Prælati aut Procuratoris si læsa in Iudicio Ecclesia, quomodo possit ea iuvari? p. 838. n. 1.

Confirmatio actûs.

Confirmatio statuti alia essentialis, alia accidentalis. p. 27. n. 3. Quid operetur? ibid.
Confirmans nihil novi dat. ibid. & p. 48. n. 3.
Confirmationem petere à Superiore tenetur Prælatus electus. 183. n. 3. Nisi, vt in aliquibus Religionibus, habeat priuilegium. p. 184. n. 3.
Confirmatio electi non potest ei sine suâ, & electorum iniuria negari. p. 239. n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis. ibid.
Confirmatio Episcopi electi subinde ad Metropolitanum; ordinariè ad summum Pontificem spectat. p. 239. n. 3 p. 341. n. 6. p. 404. par.
Confirmandi de moribus & scientiâ examen instituendum, & quomodo? p. 240. n. 5. p. 354 n. 1.
Confirmationem electi Romani Pontifi. male sibi Impp. aliqui arrogarunt, p 246. n. 1.
Confirmatione non indiget electus Pontifex. p. 248. n. 7.
Confirmatio simoniaca? omni Iure inualida. p. 259. n. 17.
Confirmationem dans indigno ad Episcopatum aut inferiorem Prælaturam, quam pœnam incurrat? p 261. n. 5. p. 354 n. 2
Confirmatione vel Collectione plena obtenta potest quis de Iure communi statim Prælaturam aut beneficiū administrare p. 265. n 4. alicubi debet prius etiam in possessionem introduci. p. 266. n. 5.
Confirmare electos Abbates aut Præpositos regulares spectat de Iure communi ad Episcopum. p. 186. n. 1. p. 271. n. 2. Sede vacante ad Capitulum p 749. n. 2.
Confirmatio tribuit Episcopo merum Imperium. p. 274. n. 2.
Confirmatio Abbatis est alicubi ipsi benedictio p. 278. n. 4.
Confirmatio & Electio non possunt fieri vno actu. p. 281. n 4.
Confirmator electi debet ex officio inquirere in eius personam. 284 n. 6.
Confirmatio Episcopi pro Ecclesia Regulari cathedrali spectat ad Archiepiscopum, cui ea subiecta est, p 286. n. 1.
Confirmanti indignum ex ignorantia incumbit probatio. 287. n. 6.
Confirmationis obtinendæ quænam causa. p. 286 n 5.
Confirmatione & pallio nondum accepto permittitur Archiepiscopis admiuistratio, quomodo? p. 306. par.
Confirmatio actûs innititur actui, & corruit cum illo. p. 308. n. 9.
Confirmare Imperatorem Rom. spectat ad Pontificem p. 326. n. 9.
Confirmantis electionem est iudicare, an quis sit contemptus? 330. n. 2.
Confirmationem Electionis Canonicæ petere possunt à Superiore eligentes. p. 338. n. 1.
Confirmare renuens certam personam, si propterea grauatur iniustè, grauans ipso facto excommunicatur. p. 405 n. 1. & seq.
Confirmari non potest Electio, quæ non subsistit. p. 352. n. 8.
Confirmationem ante, quinam Electi possint administrationem suscipere? p. 355. n. 4 & seq. Etiam extra necessitatem aut periculum? n. 7. Non extendendum hoc ad postulatos. p. 356. n. 8. An ad electos immediatè non Pontifici, sed Episcopo subiectos? n. 9.
Confirmatio electi æquiparatur Institutioni & tribuit titulum. p. 357. n. 11.
Confirmat Metropolitanus inualidè Episcopum ante examinatas causas desertæ Appellationis contra eius Electionem p. 448. Confirmans est per annum suspensus. ibid.
Confirmationem vt petat electus, an & quomodo intra mensem à dato consensu arripere debeat iter Romam p. 410.
Confirmatio est instar decreti, & non debet esse circa incertum. p 419.
Confirmare electionem, alioqui sui Iuris, non potest ordinarius validè, pendente appellatione. p. 436. n 1.

Con-

Confirmatio est nulla, si Electio sit invalida, non contra. p. 442.

Confirmatio electionis est irrita, si non ante nominatim vel generatim citentur, quorum interest. p. 450. n. 1. An post citationem & confirmationem veniens sit audiendus? n. 2.

Confirmare electos potest Episcopus nondum consecratus. p. 452. n. 5.

Confirmatio facit matrimonium spirituale inter Episcopum & Ecclesiam. p. 453. n. 2.

Confirmatus Episcopus non potest amplius, etiam ante consecrationem, deserere Ecclesiam. ibid.

Confirmato Episcopo expirat Capituli Administrantis Iurisdictio. p. 592. n. 16.

Confirmare electionem Episcopi aut exempti Prælati potest Legatus à latere. p. 691. n. 1.

Confirmatio actûs est duplex, nim. alia in forma communi, alia ex certa scientia. p. 769. n. 3. Illa non tribuit valorem actui sed supponit. p. 48. n. 3. p. 769. n. 3. Ista reddit actum validum. p. 769. n. 3. Nisi actus sit contra Ius naturale. ibid. Vel indigeat speciali dispensatione. ibid.

Confirmatio Electionis de intruso etsi fiat ex certa scientia, est tamen subreptitia; nisi exprimatur intrusio. p. 770.

Confirmandi Ius est res spiritualis. p. 777. De eo transigere per rem temporalem est simoniacum. ibid.

Confirmari aut infirmari ante litis decisionem non potest electio, eâ pendente facta. p. 825. n. 4.

Confirmatoris Iuri non obstat Arbitrorum de electione & electo judicium. p. 855. n. 1.

Confirmatio Sacramentum.

Confirmare non potest Episcopus, antequam sit consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Confirmans suos subditos in aliena diœcesi sine expressa licentia est suspensus per annum à Pontificalibus. p. 519. n. 6. Etsi intra locum exemptum confirmet. n. 7.

Confirmatio, quæ etiam Impositio manûs dicitur, fit chrismatione frontis. p. 440.

Confirmationis Materia an essentialiter requirat admixtum balsamum? p. 541. n. 2.

Confraternitas.

Confraternitates ad pietatem institutæ comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Possunt petere restitutionem in integrum. ibid.

Vide *Restitutio.*

Congregatio.

Congregatio generalis etiam cum Generali non potest renuntiare privilegio communitati concesso & utili. p. 30. n. 12.

Coniuncta persona.

Coniunctæ personæ quænam censendæ, pendet ex arbitrio Iudicis. p. 123. n. 6. An etiam frater spiritualis? p. 781. n. 2.

Coniux.

Coniugato an & quomodo dari possit tonsura? p. 522.

Coniugato male conferens Tonsuram est suspensus per annum. ibid. Non item conferens quatuor minores. ibid. n. 2.

Connexa.

Connexorum de uno quod statuitur, censetur statutum & de altero. p. 11. prin.

Connexum quod est, non censetur omissum. p. 11. n. 2.

Connexio causæ non est dividenda. p. 144. n. 3.

Connexorum ab uno extenditur præscriptio ad alterum. p. 220. n. 1.

Connexa quomodo sint *solvere* & *ligare*? p. 755. n. 5.

Consanguinitas.

Consanguinitatis secundo in gradu dispensatio valet etiam sine clausula Tridentini derogatoria. p. 120. n. 6.

Consanguineum eius, qui negavit collationem beneficij, iniustè gravans, ipso facto excommunicatur. p. 405. num. 5.

Consanguineorum nomine intelliguntur consanguinei usque ad quartum gradum. p. 405. n. 9. Non item affines. ibid.

Consanguineus Accusatoris potest esse testis, nisi reus excipiat. p. 621. n. 1.

Consanguineis & filiis suis potest quis exercere Iurisdictionem voluntariam. p. 622. n. 3.

Conscientia.

Conscientiæ in foro creditur excusanti se, sicut & accusanti. p. 10. n. 6.

Conscientiæ Iudicis si quid relinquitur, non potest ab eo appellari. p. 166. n. 17. Nec prærequirit judicialem causæ cognitionem. ibid.

Consecratio.

Consecrandi provinciales Episcopos amittit Ius Archiepiscopus in schisma aut hæresin lapsus. p. 245. num. 4.

Consecrari & coronari solet, non confirmari electus Pontifex. p. 248. n. 6.

Consecrari tribus post Confirmationem mensibus debet Episcopus. p. 251. n. 3. p. 509. n. 3. Alioqui fructus non facit suos. ibid. Si per semestre non consecretur, ipso facto est privatus suâ Ecclesiâ. ibid. Et potest à Metropolitano cogi ad cedendum. p. 453. n. 2.

Consecratio Episcopi de iure spectat ad Archiepiscopum. p. 713. n. 1. In Germania peragi solet à vicino Episcopo. ibid. Assistentibus duobus Episcopis. p. 252. n. 6. Vel duobus Abbatibus, aut aliis Presbyteris in dignitate constitutis. ibid. Peragenda die Dominico. p. 253. n. 6. p. 509. n. 5. In Ecclesia cathedrali, non ex debito sed decoro. p. 252. n. 6. p. 509. n. 4. Olim prærequirendus erat comprovincialium consensus. p. 508. n. 2.

Consecrandi Episcopi facultatem dare potest aliis Archiepiscopus, nondum obtento pallio aut consecratione. p. 268. n. 1.

Consecrare Episcopum quomodo possint suffraganei Archiepiscopo pallium non petente? p. 269. n. 2.

Consecratus esse debet Episcopus ad Clericum solemniter degradandum. p. 274. n. 2.

Consecratio Episcopi in multis differt à Benedictione Abbatum & Præpositorum Regularium. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimit characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Con-

Consecrare Episcopos non potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p.306. par.
Consecratur Pontifex ante Hymnum Angelicum; alij Episcopi inter Epistolam & Euangelium p. 306. par.
Consecrationis suæ die Episcopus non debet alios ordinare, nisi necessitas exigat. p.308. n 10.
Consecrare & coronare Imperatorem est Pontificis. p.316. n.9. Quo modo & loco fieri possit? ibid.
Consecratio electi quomodo sit invalida, si fiat ante examinatas causas desertæ appellationis contra eum. p. 448.
Consecratione nondum acceptâ Episcopus non simpliciter, sed cum addito dici solet *electus*, *confirmatus* p.277.n.4.p.452.n.5.p.490.n.3.
Consecratio nihil addit ad matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia. p.453 n.2.
Consecrare Ecclesiam potest Archiepiscopus extra provinciam sine pallio; non tamen ante acceptum pallium. p.458. n.3. Imo & ante acceptum, si antè fuit Episcopus. n. 4.
Consecratio est necessaria ad actus Ordinis, non Iurisdictionis Episcopalis. p. 277. n.4. p.490. n.3.
Consecrandi Virgines, Altaria, Ecclesias, &c. Potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p.491. n. 8.
Consecratio Virginum qua die fieri possit? p. 505. In qua ætate? ibid. Fieri debet ab Episcopo, nec potest alteri nisi à Pontifice delegari. ibid.
. Die Dominico. p. 509. n. 5.
Consecrari die Dominicâ potest Episcopus, qui Sabbatho ante factus fuit Sacerdos. p. 512. n. 3.
Consecratur quando Episcopus, debet Chrismate ungi in capite & manibus; & cur? p. 540. Sed est ceremonia accidentalis, quam non obseruant Græci. ibid.
Consecratio Sacerdotis, Regis, Ecclesiæ, Altaris, & Calicis qua fiat Vnctione. p. 540.

Consensus.

Consensus alterius si requiratur ad agendum, an actus sine eo sit validus. p. 373. n. 8.
Consentire electioni & eligere quomodo censeantur paria? p.402. n. 5.
Consentire vendenti est aliud, & aliud vendere. ibid.
Consensum electioni dare debet electus intra mensem à die Præsentationis vel Notitiæ. p. 410.
Consentiens & malè faciens pari pœna digni sunt. p.602. n.4.
Consensus in malum alius est negligentiæ, alius consilij, cooperationis, vel mandati. ibid.
Consensus subsequens actum, an & quomodo sufficiat ad eum ratificandum. p.631. n.2. & 3. p.760.
Consensus Prælatorum & Cathedralium Capitulorum sufficit in causa totius provinciæ. p.755. n.1. Est autem consensus necessarius, non solum consilium. n. 2.
Consensus est minus quid quam Autoritas. p. 760.

Conservator.

Conservator quid sit? p.82. n.1. p 672. n.1.
Conservatores ad manifesta delegati possunt cognoscere de dubio manifesti. p.89. n.7. p 672. n.1.
Conservator constitui potest Decanus Ecclesiæ Cathedralis. p. 581. n. 5.
Conservator an & quomodo suas vices possit alteri committere? p.671. n.7.
Conservator an dari possit à solo Pontifice? p. 672. num. 1. In suo officio à nemine potest impediri. ibid. Datur ad arcendas manifestas iniurias. ibid.
Conseruator, si qualitates alias habeat, an possit ut suspectus recusari? p 673. n. 3.
Conservator datur super injuriis non tantum illatis, sed etiam inferendis quibuscunque; quo modo? p 673. n.3. & 4.
Conservatorem sibi Regulares Ordines eligere ex privilegio possunt etiam in non-manifestis. p.673. n 5. p. 686. n. 5. In quibus aliis? p 673. n.5.
Conservatores hodie plerumque habent cognitionem judicialem. p.674. n.5. Alioqui se intromittentes in non-manifestis, aut judicialem cognitionem requirentibus, sunt ipso Iure per annũ suspensi. p.686. n.5.
Conservator est Iudex delegatus; sed ab aliis delegatis multum differt. p.685 n.1. & seqq.
Conservator quisnam esse vel non esse possit? p.581. n.3. p.684. par. p.685. n.1. Non potest partes ultra unam dietam à finibus provinciæ citare. p. 685. n. 3. An & quam partem causæ, ac quibus possit committere? n.4. ibid.
Conservatoris à Papa designati officium per mortem designantis expirat quoad negotia nondũ cœpta. p. 686. n.6.7.
Conservatores à Religiosis ordinibus electi in quibus sint privilegiati? p. 685. n. 2. 3. p 686. n. 5. 6. & 7.
Conservatores, ut alij delegati observare debent *cap. Statutum 11. de Rescrip. § Insuper.* p. 686. n.7.
Conservator potest etiam Legatum Natum aut à latere sibi obstantem coërcere censuris. p. 689. n.4.

Consiliarii.

Consiliarij sunt Principi pars corporis. p 55. n.4.
Consiliariis non debet à Principe Respubl. penitus relinqui. p.177. n. 3.
Consiliarij & Assessores quales esse debeant? p. 177. num. 4.

Consilium.

Consilium pro actu petendum, si omittatur, non vitiat actum. p. 169. n 1.
Consilia aliorum debet quidem Iudex audire, non tamen sequi. p. 176. n. 2.
Consilio aliorum gerendum negotium si sit commissum, potes committere alteri cum eadem conditione. p 372 n. 1.
Consilium alicuius si requirendum, dari debet tempus sufficiens deliberationi. p. 372. n. 3.
Consultorum unus impedire potest, ne ante tempus detur responsum. p.372. n. 3.
Consilio aliorum si quis actus v. g. Electionis, testamenti &c. sit agendus, exerceri potest erga unum ex ijs, cum consilio cæterorum. p. 372. n 4.
Consilium alterius si petendum, fieri id debet re integra, & dum superest tempus sufficiens deliberationi. p.373. n.6.
Consilium, quod debebas, si nequeas petere, an sine eo possis procedere? p.373. n.7.
Consilium aliorum, qui in actu debet exquirere, an teneatur etiam sequi. p.373. n. 9. p. 851. n. 2.

Ex Cōsilio, si fraudulentū sit, quilibet obligatur. p. 472.
Consilium delinquendi præbens quomodo puniendus? p. 602. n. 4.
Consilium & Consensus Capituli est Prælato necessarius in expediendis arduis. p. 604. n. 3.
Consilium, sub cuius conditione facta est delegatio, an ad valorem actus sit requirendum, aut sequendum? p 604. n. 4.
Consilium etsi sit de Iure v. g. requirendum, non est tamen necessario sequendum. p. 604. n. 4. Nisi requirendum sit ab eo, qui particeps est officij. p. 605. n. 4.

Constantinus Magnus.

Constantinus M. palatium Lateranense & Vrbem Romanam S. Sylvestro Pontif. eiúsque Successoribus donauit. p 411, n. 1. Vnde id constet? n. 2. Edictum de hac donatione corruperunt Græci. ibid.
Constantinopolis nova Roma. p. 411. n. 1.

Constitutio.

Constitutio facta in rebus Ecclesiæ per Laicos non valet. 25. n. 13.
Constitutio Pontificis solemniter promulgata obligat statim singulos, qui certo vndecunque norunt. p. 210. n. 3. Vide *Lex. Promulgatio.*

Consuetudo.

Consuetudinem antiquam potest Capitulum nouo statuto cum, sed non sine consensu Episcopi tollere. p. 15. prin.
Consuetudinem si Ecclesiæ sit damnosa potest Capitulum sine autoritate Episcopi tollere. p. 16. n. 3.
Consuetudines loci in contractibus & judiciis obseruandæ à Clericis. p. 44. n. 16.
Consuetudines receptas non censetur Communitas velle per statuta evertere. p. 46. n. 4.
Consuetudines particulares non tolluntur per contrariam legem communem. p. 57. n. 11. Nisi habeat clausulam. n. 12.
Consuetudinem etsi maior Doctorum pars testetur, non credendum ad præiudicium alterius. p. 58. n. 14.
Consuetudinibus & Statutis locorum nō derogat Rescriptum Principis, nisi id exprimat. p. 79. n. 4.
Consuetudo habet, ut in arduis & præiudicialibus Prælatus requirat consensum conuentûs. p. 106. n. 5. 6.
Consuetudo est Ius moribus constitutum. p. 172 n. 1. p. 194. n. 2. Vt habeat vim legis debet durâsse longo tempore. p. 194. n. 4. p. 197. n. 9. Esse iusta rationabilis, & Reipub. vtilis. p. 172. n. 2. p. 191. n. 1. p. 195. n. 6. Introducta cum consensu sui Principis. p. 172. n. 3.
Consuetudinis Ius non possunt introducere mulieres. p. 173. n. 3.
Consuetudo contra libertatem Ecclesiasticam est irrita. p. 173. prin.
Consuetudo standi sententiâ carentis Iurisdictione est nulla. p. 176. n. 1.
Consuetudine fortius est privilegium. p. 179. n. 2.
Consuetudo etiam immemorialis & cum fama privilegij non sufficit ad præscriptionem eorum, quorum es incapax. 179. n. 3.
Consuetudo vim privilegij habet, introducta permittente eo, qui potest privilegiare. p. 179. n. 4.
Consuetudo Interdictum aliamue censuram violandi non valet. p. 180. n. 2.
Consuetudo contra disciplinam Ecclesiasticam non valet. p. 180. n. 2. p. 183. n. 2. & 3. Quænam talis? ibid.
Consuetudo alia facti, Iuris. p. 181. n. 4. p. 193. n. 1.
Consuetudo localis non derogat Iuri communi, nisi in loco. p. 182. n. 5.
Consuetudo civitatis v. g. extenditur ad loca vicina eiusdem Iurisdictionis. p. 182. n. 5.
Consuetudo si sit diversa, agendum iuxta meliorem; sed ex consilio tantum, non præcepto. p. 182. n. 6.
Consuetudo, ut Prælatus renuntiet Ecclesiæ absque licentia Superioris, est invalida. p. 183. n. 2.
Consuetudo, ut electus non petat confirmationem à Superiore, est inualida. p. 183. n. 3.
Consuetudo Ecclesiæ particularis contra finem universalis est invalida. ibid.
Consuetudine immemoriali obtinere potest capax, quidquid potest per privilegium. p 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 235. n. 15.
Consuetudo generalis alicuius loci etsi sit invalida, excusat tamen à pœna. 184. n. 4.
Consuetudo est optima legum interpres. p. 186. n. 3. quando eas faciat aut non faciat sub peccato obligare. p. 187. n. 4.
Consuetudo per errorem introducta non valet. p. 187. n. 4. p. 198. n. 10.
Consuetudo per errorem, non facti, sed Iuris introduci potest. p. 199. n. 10.
Consuetudo interpretatiua universæ Ecclesiæ non potest errare. p. 187. n 4
Consuetudo habet vim legis. p. 189. n. 1. p. 194. n. 2.
Consuetudo contra Ius in quo differat à Lege Revocatoria Iuris. p. 190. n. 3.
Consuetudo inducens ad peccatum aut dissipationem bonorum est invalida. p. 191. n. 1.
A Consuetudine ad pactum valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.
Consuetudines noxias Reipubl. tollere est Magistratus non tantum Ciuilis, sed etiam Ecclesiastici. p. 192. num. 6.
Consuetudo alienandi dotem vxoris invalida. ibid.
Consuetudine nulla derogari potest Iuri naturali. p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. p. 196. n. 7. Nec Iuri divino aut Iuri gentium præceptiuo. ibid. Nec aliquibus legibus humanis. p 203. n. 1.
Consuetudo rationabilis & præscripta tollit legem positiuam contrariam. p. 193. n. 1. Et quidem omnem tam Ecclesiasticam quàm Ciuilem. p. 195. n. 5. Nisi lex ei resistat. p. 194. n. 3. p. 424. n. 2.
Consuetudo alia Iuris constitutiua, alia abrogatiua. p. 193. Illa requirit concursum potestatis legislatiuæ, non item ista. p. 194. n. 3.
Consuetudo Constitutiua legis Ciuilis & Ecclesiasticæ requirit decennium. p. 194. n. 4.
Consuetudo abrogatiua legis Ciuilis requirit decennium. ibid. abrogatiua legis Ecclesiasticæ requirit 40. annos. ibid. Nisi aliud ex scientia aut tolerantia Principis colligatur. p. 195. n. 4.
Consuetudo quæ sit rationabilis. p. 195. n. 6. Quæ irrationabilis. p. 195. n. 6.
Consuetudo immunitati Ecclesiasticæ contraria est irrationabilis. p. 196. n. 7. p. 272. n. 1.

Consuetudo an sit rationabilis, relinquendum in dubio Iudicis arbitrio. p. 196. n. 7.

Consuetudo, vt vniuersim Laici in Quadragesima ter tantum per hebdomadem jejunent, est irrationabilis. p. 196. n. 7.

Consuetudine non possunt Religiosi obtinere facultatem testamentum faciendi, sed priuilegio. p. 197. n. 8.

Consuetudo quæ & quomodo dicatur præscripta. p. 197. n. 9.

Consuetudo abrogatoria legis non est extendenda ad alias similes casus. p. 198. n. 10.

Consuetudinis Ius non introducitur per actus liberæ Voluntatis. p. 199. n. 10.

Consuetudo à Canonibus reprobata non valet, etsi sit iurata. p. 200 n. 2.

Consuetudo plures Dignitates, Personatus, aut officia habendi in vna Ecclesia, neque jurata valet. p. 200. n. 3.

Consuetudo homicidas pecuniâ mulctandi non valet. p. 200. n 4

Consuetudo appellandi à Vicario Generali ad Episcopum non valet. p. 202. n. 1. Alicubi nec ab Officiali. p. 202. n. 5

Consuetudine potest testium numerus pro testamentis minui. p. 202. n. 1.

Consuetudine obtinere quæ possit & non possit Episcopus vel Prælatus, ut solus sine Capitulo expediat? p. 203 n. 1.

Consuetudo optandi præbendas valet. 205. n. 1. Vide *Optio.*

Consuetudini Ecclesiæ non derogat Pontifex Rescripto gratiæ, nisi exprimat. p. 79. n. 4. p. 206. n. 1.

Consuetudine obtenta facultas an & quomodo per Non-usum amittatur. p. 207. n. 5.

Consuetudo in Prælatum regularem eligendi non Professum vel alterius Ordinis & Habitûs non valet. p. 305. n. 1.

Consuetudo Prouinciæ, si Iuri communi sit contraria, non extenditur ad locum, ubi non viget. p. 317. n. 6.

Consuetudo dat & aufert Iurisdictionem. p. 331. n. 3.

Consuetudinis nomine absolutè posito an semper intelligatur præscripta. p. 367. n. 4.

Consuetudo particularis contra Canones vbique receptos non est laudabilis, sed tollenda. p. 505. n. 1. Excusat tamen à culpa & pœna, quamdiu viget. n. 2.

Consuetudine obtineri non potest Ius instituendi aliquem ad curatum beneficium sine consensu Episcopi. p. 576.

Consuetudine immemoriali præscribi possunt Reseruata Principi. p. 690. n. 1. Nisi sint supremæ potestati intrinseca. n. 2.

Consuetudo antiqua sufficit etiam sine titulo in præjudicium alterius. p. 712. n. 2.

Consuetudo à casu ad casum omnimodè æquiparatum potest extendi. p. 849 n. 1.

Contemptus.

Contemptus Virtualis est transgressio Legis ex ignorantia crassa. p. 59. n. 1.

Contemptus quilibet petere potest Electionis aut Postulationis rescissionem. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6. p. 307. n. 5.

Contemptus esse quis dicatur? p. 307. n. 5.

Contempto uno vel pluribus si fiat electio an sit ipso Iure irrita? p. 307. n. 6.

Contempto mortuo an eius successor possit agere contra electionem? p. 308. n. 7.

Contemptus si Iuri suo renuntiet, non potest Electio ex officio Iudicis rescindi. p. 308. n. 8.

Contemptus potest petere rescissionem electionis etiam iam confirmatæ. p. 308. n. 9. Nisi antea monitus tacuerit. ibid.

Contemptus unius plus obest electioni, quàm multorum contradictio. p. 321. par. p. 333 n. 7.

Contemptus an aliquis sit, iudicabit confirmans electionem. p. 330. n. 2.

Contemptus ut Electionis, ita & aliorum quoque actuum rescissionem petere potest. p. 333. n. 7.

Contemptus debet ipse expensas in oppugnanda electione præstare. p. 359. n. 4.

Contemptos se queri possunt, si non vocentur quasi possidentes Ius suffragij. p. 363. n. 5. Bona, non malâ fide. ibid.

Contemptus an sit, qui non ad diem electionis, sed tantùm ad tractandum de die citatus est. p. 383. n. 2.

Contemptus si ante formatum electionis decretum adueniat, potest petere nouum scrutinium. p. 384. n. 6. p. 386. n. 2.

Contractus.

Contractûs species ut cognoscatur, potius pacta quàm verba, quibus appelletur attendenda. p. 35. n. 14.

Contractûs clausula in dubio potius pro valida quam pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.

Contractus æstimandus secundum leges illius temporis, quo est celebratus. p. 52. n. 8.

Contractus sunt interdum prohibiti, sed tantum pro foro externo. p 58 n. 12.

Contractûs lege si quis optionem fecerit, quando possit ab ea iterum recedere. p. 226. n. 3.

Contractus an ut Iure positiuo, ita sit semper quoad conscientiam inualidus? p. 258. n. 15.

Contractum innominatum si pars una non impleat, potest altera ad implendum cogere, vel rescindere. p. 276. n. 2.

Contractus si cum consilio aliorum ineundus, iniri potest cum uno alioqui consulendo. p. 372. n. 4.

Contractus fieri possunt noctu. p. 638. n. 3.

In Contractu innominato datur secundum Ius ciuile pœnitentia; non item secundum Canonicum. p 760.

Contractus pupilli non confirmatur per autoritatem Tutoris primum subsequentem. p. 760.

Contractus & alienationes quomodo olim potuerint instituere Mendicantes? p. 768 n. 1. Quomodo hodie? n. 2.

Contractui præsens aut subscribens ut testis an possit eundem impugnare. p. 774. n. 5.

Contractui præsens ut testis an possit esse pro eodem aduocatus. p. 774. n. 1.

Contractus à beneficiato super suis Iuribus factus non obligat Ecclesiam aut Successores. p. 776. n. 2.

Contractus cui cùm primo dissenseris, postea consentis, est ratus, si alter in eadem voluntate perseueret. p. 805. n. 2.

Corporalia aliáque paramenta benedicere ex priuilegio possunt Mendicantium Prælati, p. 492. n. 10. non-Episcopis ægrè priuilegium hoc conceditur. ibid.

Corporalia benedicere an sit actus Episcopalis? p. 519. num. 8.

Copulatiua.

Copulatiua *&* accipitur pro disiunctiua *Vel*, si ex pluribus membris unum sufficiat ad effectum propositum. p. 71. n. 3.

Crimen.

Crimen executionem officij impediens sufficit ad renuntiandum Episcopatui. p. 477. n. 5. quænam talia. ibid. Occultum est quod neque populariter, neq; judicialiter notorium. ibid.

Criminis occulti censuras absolvere vel dispensare potest Episcopus, exceptâ Homicidij voluntarij. p. 515. num. 2.

Crimen adulterij, incestus, periurij &c. si sit occultum non facit ipso Iure suspensum aut irregularê. p. 515. n. 2.

Criminalia non subsunt Iurisdictioni Vicarij Generalis sine speciali commissione Episcopi. p. 593. n. 2.

De Crimine inquirere & cognoscere quomodo possit Vicarius generalis absq; speciali comissione? p. 593. n. 2.

Criminaliter condemnato non conceditur in imperio Appellatio. p. 640. n. 2.

Crimen falsi. Vide *falsum*.

Criminis notitiam potest aliquis habere tripliciter, nim. ut priuatus, ut Iudex in foro interno, & ut Iudex in externo p. 702. n. 1.

Crimina occultè cognita, occultè non publicè puniendà. p. 702. n. 2.

Criminis accusationem admittere & pœnam decernere quomodo possit Iudex, si id ante etiam ex confessione nouit? p. 702 n. 3.

Criminali in causa inter Episcopum & Clericum quis sit Iudex. p. 714. n. 1.

Criminali in causa non solent constitui arbitri. p. 718. n. 1. an possint? p. 835. n. 10.

Criminali in causa si agatur de pœna capitali, an debeant partes personaliter adesse? p. 787. n. 1.

Criminaliter accusans obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 2.

Culpa.

Culpâ carens, damnum sustinere non debet, nisi aliter propria cõventio aut bonum publicũ exigat. p. 9. n. 1.

Culpa & pœna sunt correlata. p. 9. n. 3.

Culpæ annumeratur imperitia in ijs, qui ut periti operam promittunt. p. 532. n. 1.

Cumulatio.

Cumulatio oppositorum cum clausula: *prout melius de Iure valere potest*; in quibus admittatur vel non admittatur? p. 225. n. 2.

Cumulatio Iudicij possessorij & petitorij fieri potest in eodem libello. p. 315. n. 2.

Curia Rom. Vide *Stylus*.

Curiâ Rom. valdè remotè distare quinam censeantur. p. 354 n. 3.

Custos.

Custodis claustralis officium est manuale; à Pontifice tamen potest concedi in perpetuum. p. 276. n. 1.

Custodia, Advocatia, & Regalia loci Ecclesiastici, quid? p. 406. n. 1. Ea de nouo sibi vendicans & propterea bona Ecclesiastica usurpans excommunicatur. ib. Non item id faciens ex fundatione vel consuetudine antiqua. p. 407. n. 1.

Custos Ecclesiæ an & quomodo teneatur non tantum ex suâ, sed etiam inferiorum culpa. p. 575.

Custodia rerum Ecclesiæ pertinebat olim ad officium Archidiaconi. p. 575.

Custos si habeat inter alios Canonicos præeminentiam, habet dignitatem seu personatum. p. 581.

Custodis officium quod? p. 582.

Custos idem est cum Thesaurario & Sacrista. ibid.

Custos, Archidiaconus, & Archipresbyter sunt tres columnæ Ecclesiæ. p. 502.

Damnum.

Damnum sustinere non debet culpa carens, nisi aliud propria conventio aut bonum publicum exigat. p. 9. n. 1.

Damnum compensare an debeat Princeps quod etiam ob bonum publicum intulit priuatis. p. 25. n. 14.

Damni quantitatem læsus ex maleficio probare potest Iuramento Veritatis, seu veræ æstimationis. p. 817. n. 1. Non est facilè deferendum, si alia probatio suppetat. p. 818. n. 2. Quomodo sit deferendum? n. 4.

Damnum in contractu vel quasi probare quomodo debeat petens restitutionem in integrum? p. 821. n. 2.

Data Vide *Rescriptum*.

Datæ tempus inspiciendum in Rescriptis ad cognoscendam taciturnitatem Veri, & suggestionem falsi p. 99. n. 6 p. 100. n. 7.

Datæ tempore si persona, cui vel contra quâm datum est Rescriptum, sit mortua, est illud irritum p. 144. num. 1.

Ex Datæ tempore dignoscendum, an Rescriptum ad Beneficium sit obreptitium. p. 157. n. 1.

Debitum.

Debitis parentis aut Viri, si aliter non possit, debent alicubi liberi & Vxor per propria bona satisfacere. p. 192. n. 7.

Debiti merè personalis an haberi possit possessio vel quasi; & quomodo? p. 299. n. 6. Sine titulo nasci non potest, sed continuari. p. 300. n. eod.

Debiti inducendi aptus modus non est temporis decursus. ibid.

Debiti titulus præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Debitum censetur condonare, qui Instrumentum debiti, non item qui pignus reddit. p. 472. n. 1.

Debiti recepti confessio respectu cuius probet solutionem? p. 656. n. 6.

Debitum si contrahat religiosus, ubi conveniendus? p. 710. n. 5.

Debitor.

Debitoris est electio in alternatiuis. p. 71. n. 1.

Debitor ex empto non potest conveniri vi Rescripti per errorem pro mutuo dati. p. 103 n. 4.

Debitor non tenetur reddere rem debitã, si plus, quàm valeat, in transmissione expendendũ sit. p. 119. n. 1.

Debitum si confitearis causâ non expressâ, probare id tenetur Creditor. p. 469. n. 2.

Debitor est liber, si creditor causâ non expressâ fateatur solutionem. p. 469. n. 2.

Debitor qui non est soluendo, an possit ordinari? p. 561. n. 4.

Debitor delegatus quis? p. 600.

Debitori iniuria fit, si nimia cautio ab ipso exigatur. p. 737. n. 1. Quæ sit nimia? ibid.

Debitori si vi extorta sit solutio, non competit actio *Quod metus causa*, sed ex L. Iulia. de vi. p. 808. n. 2.

Debitor Minoris si soluat, adhibeat præter Tutorem etiam decretum Iudicis. p 821. n. 4.

Decanus.

Decanus obligatur statutis Capituli. p. 17. n 6. Maior pars potest contra eius suffragium condere statutum. ibid.

Decani facultatum possunt facere statuta. p. 20. n. 4.

Decani causa non est Capituli, p 33. n. 3.

Decanatus non comprehenditur nomine beneficij in odiosis. p. 159. n. 3.

Decanatus est dignitas. p. 200. n. 1. in aliquibus Ecclesiis electiua. p. 16. n. 1. p. 227. n. 1.

Decanus alicubi non opus habet confirmatione suæ electionis. p. 239. n. 1.

Decanatus est beneficium sacerdotale. p. 254. n. 2.

Decanus alicubi diem electionis nominat. p. 281. n. 1.

Decanus est caput capituli in Germania. p. 338. n. 2. Etsi in Præpositura sit prima dignitas post Episcopalem. ibid.

Decanus si sede Vacante Iurisdictionem exerceat, potest fructus inde prouenientes sibi retinere. p. 443. n. 2.

Decanus debet fieri Presbyter. p. 527. par. Impeditus etiam iustè, an sit priuandus decanatu? p. 528.

Decanatus requirit ætatis annos 24. completè. p 529.

Decano præferendus quoad dignitatem Archidiaconus. p. 574. n. 4.

Decani rurales institui & destitui possunt ab Archidiacono; sed non sine consensu Episcopi. p. 577.

Decani rurales an & qualem habeant Iurisdictionem? p. 579. n. 2 p. 580. n. 1. Quodnam eorum officium? p. 580. par.

Decani rurales non habent Dignitatem seu personatum p 581. n 3.

Decanus Cathedralis esse potest delegatus Pontificis, aut legati Pontificij. p. 581. n. 3. Item conseruator. ibid.

Decanus monasterij quid possit mortuo Prælato. p. 745. n 6.

Decennium.

Decennium est in Iure Tempus longum. p. 773. n 1.

Deceptus.

Decepto ex simplicitate an & quomodo succurratur? p. 817. n. 6.

Decima.

Decimarum immunitas plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 11.

Decimarum Ius spirituale non potest præscriptione acquiri à Laicis, sed per priuilegium. p. 178 n 2.

Decimarum quarta portio debetur ex lege diœcesana Episcopo. p. 721. n. 3. Sed ferè abiit in desuetudinem. ibid.

A Decimis Episcopus neminem potest eximere; sed in dubio mansigere. p. 770. n. 1.

De Decimis an possit Parochus cum Parochianis transigere? p. 770. n. 2.

Decimas potest Clericus locare vel vendere ad vitam suam. p. 847. n. 2. Easdem in dotem date filiæ aut sorori non potest. ibid.

Decimas prædiales Parocho soluere tenentur etiam Religiosi de Iure communi. p. 776. n. 1. Hodie exempti sunt per priuilegium Pontificis. ibid. In quo priuilegium hoc consistat? ibid.

Decimas iniustè negans condemnari debet ad soluendas futuras, & compensandas præteritas. p. 776. n 3.

Declaratio.

Declarans nihil dat, sed datum significat. p. 51. n. 6.

Declaratiua Lex absoluta, extendenda est etiam ad præterita. ibid.

Declarans nihil de nouo agit. p. 191. n. 1.

Decretum.

Decreta fidei abrogari nunquam possunt, sed morum. p. 4.

Decreta fidei & morum valent, etsi falsum quid contineant. p. 84. n. 3.

Decretis in Ecclesiasticis sententia decisionis, non ratio attendenda. p. 84. n. 3.

Decreta Pontificis obseruanda sunt, siue scripta sint, siue non. p. 265. n. 3.

Decretis suis non potest Princeps obligare suum successorem. p. 286. n. 4.

Decreto electionis formato censetur primum illa facta. p. 302. n. 4. p. 346. n. 10.

Decreto iam formato non potest Electio aliorum accessione conualescere. p. 310. n. 2.

Decretum commune alicuius collegij quid? p. 343. n. 2.

Decretum Electionis formandum & publicandum post collata suffragia quoad numerum. p 346. n. 9 Et quidem mox seu uno contextu; & quid hoc sit? p. 360. n. 2.

Decretum quo Electio facta promulgatur, fieri debet communi nomine. p. 380. n. 2. in eo si Elector inhabilis exprimatur in specie potest Electio impugnari. p. 798. n. 3. Non item si exprimatur tantum in confuso. ibid.

Decretum capitulare ut valeat, debet in id consentire pars respectu totius præsentis capituli maior. p. 414.

Decretum Electionis clausulam: *& alij mihi consentientes* non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3.

Dedicatio.

Dedicare Ecclesias non potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p. 306. par.

Dedicationis die conferre ordines est abusus. p. 505. par.

Defensio.

Defensio contra falsitatem est Iuris naturalis, nec ulli potest eripi. p. 68. n. 3.

Defensio propria nemini negatur. p. 146. n. 2.

Degradatio.

Degradandus Clericus si litteras Papales falsificet. p. 114. n. 2.

Degradare solemniter Clericum non potest Episcopus nisi consecratus. p. 274. n. 2. Nec solus. p. 452.

Degradatus Episcopus potest, ad huc validè consecrare Ecclesias, altaria, calices, &c. p. 542. n. 1. probabiliter tamen sine dispensatione ad Missam adhibenda non sunt. p. 543. n. 1. Saltem ante simplicem benedictionem. n. 2.

Delegatio V. Commissio, Iudex delegatus.

Delegatio causæ cum generalitate tribuit Iurisdictionem quasi in habitu. p. 91.

Delegatio Canonico facta censetur personalis. p. 164. n. 6.

Delegationis vi non potest actor & reus ejusdem civitatis aut Diœcesis trahi extra illam. p. 164 n. 9.

Delegatio causæ à Pontifice ejúsque legato ut fiat carenti requisitis qualitatibus non potest consuetudine obtineri. p. 178. n. 2.

Delegari in Iure ciuili non possunt, quæ meri aut mixti Imperij sunt alicui commissa. p. 389. n. 6.

Delegari absolutè possunt, quæ sunt Iurisdictionis ordinariæ. p. 594. n. 4.

Delegata alicui causa ratione dignitatis an & quomodo transeat ad successorem? p. 592. n. 16.

Delegatáne sit an ordinaria potestas Vicarij ad specialia. p. 600. n. 14.

Delegare est alterum in suum locum sufficere. p. 600.

Delegatio si fiat sub conditione petendi consilij, an id necessario petendum aut sequendum? p. 604. n. 4.

Delegantis vices in Iurisdictione gerit delegatus. p. 613. n. 1.

Delegatio facta alicui sub nomine dignitatis transit ad successorem in dignitate. p. 617. n. 1. p. 715. n. 4. Etiam re adhuc integra. ibid. Non ad successorem in administratione tantùm. ibid.

Delegatio facta alicui sub nomine proprio, non transit ad successorem. p. 617. n. 1.

Delegationem factam esse sub nomine dignitatis vel proprio, unde dignoscatur. p. 617. n. 1.

Delegatio sub nomine dignitatis & proprio simul facta an personalis vel realis? p. 618. n. 2.

Delegatio facta intuitu dignitatis amittitur cum dignitate. p. 618. n. 3. An etiam facta intuitu personæ? n. 4.

Delegatio facta Legato sedis Apostolicæ intuitu dignitatis hujus an transeat ad successorem. p. 619. n. 6.

Delegatio facta Vicario intuitu Officij transit ad Successorem. p. 619. n. 6.

Delegare remoto Appellationis remedio nemo potest, nisi Princeps. p. 642. n. 5.

Delegare ad causam contentiosam est actus Iurisdictionis. p. 647. n. 1.

Delegationis reuocatio est odiosa. p. 651. prin.

Delegatio si sit intuitu dignitatis facta, an delegato deposito vel renuntiante expiret Iurisdictio subdelegati. p. 652. n. 2. An si sit intuitu personæ facta. n. 3.

Delegatio aut subdelegatio ordinariè non procedit à dignitate sed à persona. 652. n. 2. Facta expressè nomine *sedis Apostolicæ* expirat per mortem delegantis. ibid. fieri non potest hoc modo ab ijs, qui sunt inferiores Principe. ibid.

Delegationis negatiua quomodo si probanda. p. 654. n. 2.

Delegationis Rescriptum est strictæ interpretationis, non extendendum ad non expressa, nisi connexa. p. 655.

Delegatam potestatem an & quomodò delegans possit reuocare? p. 662 n. 4. & seq.

Delegationis verba ita explicanda, ut ea potius valeat quàm pereat. p. 678. n. 2.

Delegatio intuitu dignitatis si facta sit ante mortem delegati valet, eámque exequitur successor. p. 681. n. 2.

Delegari potest causa appellationis secundum Ius non ciuile, sed Canonicum. p. 715. n. 2.

Delegare quis potest causam etiam non subdito. p. 715. n. 3.

Delegare potes alteri quamuis potestatem tibi ex officio & Iure ordinario competentem. p. 724. n. 1. Etiam generaliter. n. 2. Non quoad ministerium tantùm sed etiam quoad cognitionem causæ. n. 3.

Delegare an & quomodo possit Prælatus Regularis alteri suam Iurisdictionem. p. 745. n. 6.

Delictum Vide *Culpa, Crimen.*

Delicti Venia data à Principe, lege &c. extenditur ad præterita tantùm, non ad futura. p. 53. n. 11.

Delicti alieni causâ an & quomodo puniri possit innocens? p. 389. n. 3.

Delictum non impediens, consulens, adjuvans, mandans, & exequens an pari pœnâ digni? p. 602. n. 4.

Delictum Prælati non obest Ecclesiæ, p. 740. n. 1. Nisi ei consentiat conuentus. p. 741. n. 1.

Denuntiatio.

Denuntiatio Canonica contra electum fieri potest etiam post Consecrationem. p. 450. n. 2.

In Denuntiationibus Matrimonij dispensare de Iure potest Vicarius. p. 598. n. 9.

Denuntiatio fieri ad fidem potest per Officiales juratos vel per litteras sigillo munitas. p. 630. n. 1.

Denuntiatio noui operis habet etiam locum, quando fit præparatio ad opus. p. 655. n. 2.

Depositio V. suspensio.

Deponendus Clericus si in causa beneficiaria falsi crimine fuerit conuictus. p. 114. n. 2.

Depositus à beneficio non potest per Ordinarium restitui sine consensu Patroni. p. 156. n. 3. p. 288. n. 9.

Depositio Abbatis aut Præpositi ut fiat ab Episcopo sine Capituli consilio, obtineri potest per consuetudinem. p. 203. n. 1.

Deponere Episcopum non potest Metropolitanus. p. 452.

Depositus absolutè amittit omne Ius ad beneficium; & si restituatur, ultimum locū tenere debet. p. 465. n. 2.

Deposito eo, cui fuit intuitu dignitatis facta delegatio, an expiret Iurisdictio subdelegati. p. 652. n. 2. An & si intuitu personæ sit facta? n. 3.

Deponendi beneficiati potestatem habent quidam Prælati. p. 467. n. 7.

Depositi Clerici sunt adhuc ab Ecclesia alendi. p. 475. num. 1.

Deponendus ob infirmitatem aut senium non est Episcopus, nec Prælatus. p. 478. n. 6.

Derogatio *Vide* Ius, Lex, Privilegium, Rescriptum, Statutum.

Devolutio.

Devolutio beneficiorum non mutat eorum naturam aut qualitatem. p.207. n.6.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, si eligentes vel electus fuerint in censura. p.279. n 8.

Devolvitur Ius eligendi ad ceteros, si aliqui scienter eligant indignum. p.291. n.4.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, si eo capitulares omnes vel aliqui abutantur. p. 294 n.4.

Devolvitur Ius eligendi ad Superiorem, si aliquibus eo iam privatis priventur & reliqui. p 302. n.4.

Devolvi Ius providendi quomodo ad Superiorem possit in Ecclesia non numerata? p.315. n.1.

Devolvatur quando ad Pontificem eligendi Ius Imperatorem? p.327. n. 10.

Devolvitur Ius eligendi in Cathedrali ob electionem indigni ad Papam. p.340. n.6. p.412. n.1. Ob negligenter omissam electionem per trimestre ad Metropolitanum, ut olim, ita & hodie. p.341. n 6. p. 412. n.1. Si tamen ad eum spectet confirmare electum Episcopum. p.341. n.6. In aliis Ecclesiis devolvitur Ius eligendi ad proximum Superiorem ad quem Electi confirmatio spectat. p. 341. n.6. p 412. n.5.

Devoluto Iure, quæ agit Prælatus, ad ea necessarius illi non est consensus aut consilium Capituli. p.341. n.7.

Devoluto Iure eligens eligere debet, si potest, aliquem ex gremio eiusdem Ecclesiæ. p.341. n.8.

Devolutio non mutat naturam & qualitates Iuris eligendi. p.341. n.8.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, si forma scrutinij non sit servata. p. 348. n.14.

Devolutio potestatis ob negligentiam Prælati fit ordinariè ad proximum superiorem. p.422. n.5.

Devolvitur Ius eligendi ad proximum superiorem, si compromissarij intra trimestre negligant eligere Episcopum. p 440. n.1. Si eligant indignum, ad compromittentes. n. 2.

Devolvitur Ius collationis ad Archiepiscopum, si Capitulum ei immediatè subiectum per semestre negligat. p.499. Ad Pontificem, si & Archiepiscopus per alterum semestre sit negligens. ibid.

Devolvatur ad quem Ius conferendi ob negligentiam, si ad solum Episcopum, vel ad solum Capitulum, vel ad utrumque simul spectet. p.500.

DEUS.

Divina Essentia trium personarum est una & simplicissima. p. 2. n. 2. à Relatione distinguitur tantùm ratione. ibid.

Diaconus.

Diaconus nullam dare potest publicam benedictionem. p.493. n.12.

Diaconus sine manus impositione ordinatus non potest ministrare priusquam suppleatur defectus. p. 541. n.1. Quomodo supplendus? p. 543. n. 1. Quomodò ei imponatur manus? p.544 n.4.

Diaconi olim in quavis cathedrali erant septem ad negotia Episcopi procuranda. p. 574. n 4.

Diaconos inter & Presbyteros olim de præcedentia gravis contentio. p. 574. n. 4.

Diaconi sunt oculi Episcopi. p. 576.

Dies.

Dies naturalis à medio unius noctis usque ad medium sequentis se extendit. p 637. par.

Die factum censetur, quod ante mediam noctem est factum. p.638. n 3. Nisi speciatim requisitum sit, ut lucis tempore fiat. ibid.

Dieta.

Dietam unam ultra fines suæ diœcesis nemo citandus. p.119. n.2. p.165. n.9.

Dieta una legalis complectitur XX. milliaria Italica seu XX. millia passuum. p.119. n.3.

Dieta vulgaris quantum spatium complectatur, pendet ex arbitrio Iudicis. ibid.

Dieta vulgaris intelligitur, ubi non expressè legalis nominatur. p. 119. n. 3.

Dieta, ultra quam citandus nemo, computanda est à diœcesi domicilij, non rei sitæ. p. 124. n. 2.

Dieta unde computanda, si quis habeat diversa domicilia in diversis diœcesibus. p. 124 n. 3.

Dignitas.

Dignitas sine autoritate Pontificis quæ possit extingui ab Episcopo. p 27. n. 2.

Dignitates non conprehenduntur nomine beneficij in odiosis. p. 159. n. 3.

Dignitas & personatus subinde pro eodem, subinde pro diversis accipiuntur. p 161. prin. p. 199. n. 1.

Dignitas est Ecclesiastica præeminentia cum Iurisdictione fori externi. p. 161. prin. p. 199. n. 1.

Dignitatem habens amobilem ad nutum potest esse delegatus pro Rescripto Papali Iustitiæ. p. 162. n. 2.

Dignitas est Prioratus non claustralis, sed conventualis. p. 163. n. 4.

Dignitatem, quam habet exprimere debet impetraturus aliud beneficium à Pontifice. p 79. n. 1. Non item impetraturus ab Ordinario. p. 80 n. 2.

Dignior censetur, qui prior nominatur in Instrumento. p. 109. n. 4 p. 449. prin.

Dignitas & beneficium habent se ut excedens & excessum. p. 163. n. 5.

Dignitas nova non instituenda cum detrimento aliorum beneficiorum. p. 181. n. 1. Nisi necessitas sit aut magna Ecclesiæ utilitas. n. 2. Vel detrimentum tenue. n. 3.

Dignitas nova si instituatur instituenda iuxta consuetudinem vicinarum Ecclesiarum. p. 182. n. 4. Nisi de illa Ius commune extet. n. 5.

Ad Dignitatem Ecclesiasticam qui non possint eligi? p. 187. n. 5.

Dignitates Personatus aut officia duo in una Ecclesia quis habere non potest ex consuetudine, sed ex dispensatione. p. 200. n. 3. & 4.

Dignitatem, Personatum, aut Officium cum Canonicatu habere quis potest in Ecclesia una per consuetudinem, per Episcopum, &c. p. 201. n. 6.

Dignitas pastoralis est Prælatura. p. 228. n. 2.

Dignitas sine cura requirit annos 22. completos. p. 254. n. 1.

Dignitas si ab Episcopo conferatur indigno, ad quem tunc Ius conferendi devoluatur. p. 262. n. 7.

Dignitas personæ accipitur ex officio, genere, scientia. p. 290. n. 2.

Dignitates & beneficia ultra quod tempus vacare non debeant? p. 339. n. 1.

Dignitatis omnis incapax est, electioni suæ per abusũ potestatis laicæ factæ consentiens. p. 351. n. 4. Nisi dispenset Pontifex aut Episcopus. n. 6.

Dignitati aut personatui æquiparatur beneficium curatum quoad pluralitatem, non quoad alia. p. 351. n. 7.

Dignitatis collationem à Laico acceptans redditur ad illam & quamuis aliam inhabilis. p. 351. n. 8.

Dignitates plures nemo potest simul habere in titulũ sine dispensatione Pontificis. p. 377. n. 2. Altera obtenta vacat prior ipso Iure. ibid. Vtramque præsumens retinere est utraque privandus. ibid. Imo hodie ipso Iure utraque privatus est, & ad omne aliud beneficium inhabilis. p. 378. n. 9.

In Dignitatibus non licet descendere. p. 475. n. 2.

Dignitati publicæ renuntiari non potest, nisi in manu eius à quo fuit accepta. p. 485. n. 3.

Dignus æstimari debet, qui non scitur indignus esse. p. 524. par. & n. 2.

Ad dignitates & personatus quænam ætas requiratur. p. 528. p. 539. n. 2. 3. Quomodo in ea possit vel non possit dispensare Episcopus. ibid.

Dignitates Ecclesiasticæ non possunt conferri illegitimis sine dispensatione Pontificis. p. 556.

Dignitates Archidiaconi, Præpositi, Decani & Vicarij quam habeant inter se præeminentiam. p. 574. n. 4.

Dignitatibus accensetur officium Vicarij generalis in spiritualibus. p. 588. n. 4.

Dignitatis ratione si cui sit delegata causa, an ad successorem devolvatur. p. 592. n. 16.

Dignitatis ratio quomodo habenda in pœna inferenda. p. 648. n. 3.

Dimissoria.

Dimissoriis carens si suscipiat sacrum Ordinem, est ab eo suspensus. p. 509.

Dimissoriæ ad Græcos Episcopos non sunt dandæ Latinis. p. 510.

Dimissorias impetrans petat ijs inseri facultatem dispensandi in interstitiis. p. 513. n. 4.

Dimissorias dare potest, qui & ordines conferre. p. 520. n. 1.

Dimissorias ad alienum Episcopum non possunt dare Prælati suis regularibus. p. 520. n. 2. Nisi diœcesanus absit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in Dimissoriis exprimendum. ibid. Vel speciale habeant privilegium, ut fere exempti. p. 521. n. 5.

Dimissorias secularibus suis si dent Prælati, sunt suspensi ab officio & beneficio. p. 521. n. 4.

Dimissorias an & quomodo dare possit Vicarius? p. 520. n. 2. An & quomodo Capitulum sede Vacante? p. 520. n. 3. p. 577.

Dimissorias dare potest Episcopus suspensus. p. 522. num. 1.

Dimissoriæ quid? p. 570. n. 3. Quomodo differant à testimonialibus, commendatitijs & formatis? ibid.

Dimissoriarum defectus suppleri ab ordinando non potest per Iuramentum. p. 571. par. An per legitimos testes? n. 2.

Dimissorias sine consensu Episcopi dare non potest Archidiaconus. p. 577.

Dimissorias dare non potest Vicarius nisi ex speciali commissione Episcopi. p. 520. n. 2. p. 596. n. 1. Vel Episcopo in remotas partes abeunte. p. 520. n. 2. Quo tamen casu spectanda consuetudo. ibid.

Dimissoriæ an expirent per mortem concedentis. p. 627. n. 7.

Diœcesis.

Diœcesis una pro alia si ponatur in Rescripto ad lites, potest contra illud ut obreptitium excipi. p. 133. n. 1.

Diœcesis nomine non comprehenditur in odiosis civitas Episcopalis seu Cathedralis. p. 138. n. 4. Nec loca exempta. ibid.

Diœcesis unius unus tantum potest esse Episcopus. p. 719. n. 2.

Diœcesanus.

Diœcesani an in loco exempto obligentur legibus sui Episcopi. p. 60. n. 5.

Diœcesanorum nomine in odiosis non intelliguntur Exempti in diœcesi sed in favorabilibus. p. 138. n. 4.

Diœcesana Lex V. Lex.

Disciplina.

Disciplinæ Ecclesiasticæ nervus est Censura. p. 180. n. 2.

Disciplinæ Ecclesiasticæ contraria consuetudo non valet. p. 180. n. 2. 3. p. 183. n. 2. & 3.

Disciplinam Ecclesiasticam conseruare possunt Episcopi & Prælati suis moribus & scientiâ. p. 249. n. 2. Si collabatur in Monasterijs, plerumque id fit vitio Prælati. n. 3.

Disciplina potius quàm temporalia sunt salus Monasterij. p. 335. n. 3.

Discordia V. Electio in discordia.

Discordia, in qua fit Electio, postulatio, &c. quid sit? p. 416. n. 1.

Discordias parere solet Iurisdictionis communio. p. 630. n. 1.

Discordia si fit inter duos arbitros, assumere ij debent tertium. p. 665. n. 2.

Dispensatio V. Privilegium.

Dispensatio etsi sit strictæ interpretationis extenditur ad connexa. p. 11. n. 1. Vti & ad accessoria. p. 231. n. 5. p. 558. n. 6.

Dispensare in Iure naturali præceptivo non potest Magistratus humanus. p. 21. n. 6.

Dispensatio voti non fit mutando legem naturalem, sed eius objectum. ibid.

Dispensatio est ipso Iure irrita, *si preces veritate non nitantur.* p. 68. n. 2.

Dispensare in lege superioris non potest inferior validè sine legitima causa. p. 73. n. 3.

Dispensare in inhabilitate ex Iure positivo ortâ potest Princeps validè sine omni causa. ibid.

Dispensatio valet, si eo tempore, quo fit, precum Veritas subsistat. p. 100. n. 7.

Dispensatio in duobus impedimentis valet quoad unum, etsi quoad alterum sit allegata causa falsa. p. 103. n. 4.

Dispensatio in secundo gradu contra Trid. valet quandoque sine clausula eius derogatoria. p. 110. n. 6.

Dispensatio pro alio absq; omni eius mandato potest impetrari. p. 122. n. 5. p. 287. n. 7.

Diſpenſatio valet, ſi in nomine aut alia qualitate petentis erretur, ſed de perſona conſtet. p. 134. n. 2. An & quomodo ſi etiam iu perſona erretur, ibid. §. *Sed dubium eſt.*

Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum illegitimis ad beneficia & Ordines minores p. 191. n. 1. Sed non poteſt eos ad hoc generali ſtatuto habilitare. ibid.

Diſpenſatione obtineri poteſt, cuius conſuetudo eſſet irrationabilis. p. 200. n. 3. & 4.

Diſpenſatio ſine iuſta cauſa circa pluralitatem beneficiorum eſt valida, ſed ex parte dantis & uſurpantis illicita p. 200. n. 5.

Diſpenſatio circa pluralitatem beneficiorum exhibenda Ordinariis. p. 200. n. 5.

Diſpenſatio omnis fit ex gratia, non ex Iuſtitiæ debito. p. 218. n. 6. In neceſſitate autem vel Vtilitate ex officio. ibid.

Diſpenſare in ſtatutis conciliorum de moribus poteſt Pontifex; imo & in neceſſitate Epiſcopus. p. 243. n. 2.

Diſpenſare poteſt Pontifex cum Schiſmaticis ad Epiſcopalem dignitatem p. 244. n. 2. Vti & cum ordinatis à Schiſmaticis p. 244. n. 3.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ætate ad beneficia per ſe requiſitâ à SS. Canonibus. p. 255. n. 4. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. An in requiſita à ſtatuto. p. 528. n. 2. Vel ratione ordinis annexi. p. 257. n. 8. Vel ad Dignitatem non curatam. p. 539. n. 2.

Diſpenſatio ad dignitatem non intelligitur de Epiſcopali aut Cardinalitiâ p. 286. n. 2. p. 558. n. 6.

Diſpenſandi cauſæ quænam ſint? p. 286. n. 5.

Diſpenſare in Anno Novitiatus olim potuit Legatus; hodie ſolus Pontifex. p. 335. n. 5.

Diſpenſare ſolus Pontifex poteſt, ut Non-Profeſſus eligatur in Abbatem. p. 336. n. 5.

Diſpenſare poteſt etiam Epiſcopus cum conſentiente in ſui electionem abuſu laicæ poteſtatis factam. p. 351. num 6.

Diſpenſans ex qua diſtantia colligat difficultatem adeundi Pontificem? p. 354. n. 3.

Diſpenſatio Pontificis eſt neceſſaria, ut haberi poſſint in titulum plura ſimul curata, dignitates, aut perſonatus. p. 377. n. 2. Plerumque tamen etiam non facit tutum in conſcientia, ſi reditus abundent. p. 378. n. 6.

Diſpenſans ad plura beneficia ſimul retinenda intelligit ea tantùm, quæ canonicè ſunt obtenta. p. 378. n. 7.

Diſpenſatione Papali opus eſt ad retinendum Curatum aut Perſonatum cum Cardinalatu. p. 383. n. 1.

Diſpenſare cum ſimoniacè electo aut proviſo an & quomodo poſſit Epiſcopus? p. 389. n. 4. & p. 391. n. 7.

Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Curato in Reſidentia quoad breve tempus; & quodnam illud? p. 408. n. 2. Studiorum cauſa uſque ad ſeptennium, etiam in Sacerdotio. p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis, quamdiu videbitur expediens. p. 438. n. 2.

Diſpenſare in lege divina quomodo poſſit Pontifex? p. 454. n. 8. p. 778. n. 2.

Diſpenſatio ad dignitatem maiorem non valet pro pari. p. 456. par.

Diſpenſatio facta Epiſcopo ad alium Epiſcopatum confert hoc, ut poſſit eligi ſicut alij. p. 457. n. 2. Tutius tamen eſt, ut ſervetur nomen Poſtulationis. ibid.

Diſpenſare poteſt Epiſcopus in omnibus ſuſpenſionibus & irregularitatibus ex occulto delicto ortis. p. 478. n. 5. Excepto homicidio voluntario. p. 515. n. 1. Cum ipſo Epiſcopo autem eius confeſſarius. p. 478. n. 5.

Diſpenſare cum bigamis non ſolet Pontifex. p. 479. n. 10. Difficulter cum Spuriis. ibid.

Diſpenſare ſolet Pontifex cum Epiſcopo in Irregularitate ob homicidium occultum, non notorium. p. 479. num. 10.

Diſpenſat non facilè Pontifex in Canone Concilij generalis. p. 481. n. 2.

Diſpenſare in interſtitiis Ordinum poteſt Epiſcopus, vel ſede Vacante Capitulum, etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 4. Cum ſubditis alterius Epiſcopi, non niſi in dimiſſorialibus ſit expreſſum. ibid.

Diſpenſare in univerſali Canone Eccleſię non poſſunt Epiſcopi aut Archiepiſcopi. p. 514. n. 1. p. 539. n. 2. In neceſſitate tamen poſſunt ex præſumpta Pontificis facultate. p. 243. n. 2.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ætate ad beneficium requiſitâ iuxta Canones. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. Sed in requiſitâ iuxta proprium ſtatutum. p. 528. n. 2.

Diſpenſare non præſumitur Pontifex in ætate beneficij, niſi exprimat. p. 529. n. 1.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ætate cum ordinandis aut præficiendis. p. 539. n. 1. Nec in ætate ad dignitatem curatam requiſitâ. n. 2. An in requiſita ad non curatam? n. 3.

Diſpenſare non decet cum filio Sacerdotis ad beneficium curatum. p. 550. n. 1.

Diſpenſatio cum illegitimo & Legitimatio plurimum inter ſe differunt. p. 557. n. 1.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ſtatuto Collegiatæ à ſe iurato vel à Papa confirmato. p. 558. n. 5.

Diſpenſatio Pontificis cum illegitimo ad Ordines & beneficia quomodo explicanda? p. 558. n. 6.

Diſpenſatio *ad inſtantiam* reſtringitur ad expreſſa in poſtulatione. p. 559. n. 1.

Diſpenſatio ut valeat, debet totum Impedimentum fuiſſe expreſſum. p. 559. n. 1. Niſi habeat clauſulam *motu proprio, ex certa ſcientia, non obſtantibus.* n. 2.

Diſpenſatio à Iure communi eſt odioſa & ſtrictæ interpretationis. p. 565. n. 2.

Diſpenſare Vicarius non poteſt in ijs, in quibus poteſt Epiſcopus. p. 597. n. 9. Niſi ipſum Ius hoc tribuat. p. 598. n. 9. Aut Epiſcopus ſaltem tacitè committat, ibid.

Diſpenſare quis poteſt cum conſanguineis ſuis, filijs & familiaribus p. 622. n. 3.

Diſpenſare in caſibus Papalibus occultis poteſt Capitulū ſede Vacante. p. 617. n. 1.

Diſpenſandi poteſtas in votis, Matrimonijs, &c. An expiret per mortem concedentis? 627. n. 7.

Diſpenſare cum exemptis in Voto, Ieiunio, &c. poteſt etiam Epiſcopus. 667. n. 3.

Diſpenſatio Matrimonialis commiſſa Officiali an expiret per mortem committentis. p. 680. n. 2.

Diſpenſandi poteſtatem tibi ex officio competentem potes alteri delegare. p. 724. n. 1. Etiam generaliter. n. 2. & non quoad miniſterium tantum ſed etiam quoad cognitionem cauſæ. n. 3.

Diſpen-

Dispensare in casibus reseruatis, si per se vel per accidens sint Episcopales, potest Capitulum sede vacante. p. 750. n. 5.

Dispositio.

Dispositio ita accipienda, ut sit Iuri communi conformis. p. 173. n. 4.

Dispositio quævis sic interpretanda, salvâ Verborum proprietate, ut à Iure communi non recedatur. p. 188. n. 8.

Dispositio duplicem habens sensum accipienda in improprio, non ut cum Iure communi concordetur. p. 188. n. 8. Sed ut non cedat in præiudicium tertij. p. 189. n. 9.

Dispositionem dubiam in sensu falso accipiens excusatur. p. 189. n. 10.

Dispositionis à Verbis non est recedendum, nisi manifestum sit, aliud sensisse disponentem. p. 413.

Dispositio generalis si in certâ specie verificanda sit, est in eventu specialis. p. 615. n. 3. Ei non derogatur per posteriorem specialem sine illius mentione. ibid.

Disputare.

Disputare de potestate principis est instar sacrilegij. p. 73. n. 4.

Disputare de fide in conventiculis prohibitum. p. 390. n. 7.

Distantia.

Distantia ab Vrbe quænam censeatur valdè remota? p. 354. n. 3.

Distantes valdè remotè à curia Rom. ubicunque ea sit, quinam censeantur? p. 354. n. 3.

Distantia quæ faciat difficultatem adeundi Pontificem. p. 354. n. 3.

Distantia magna ab Vrbe tribuit electo Ius administrandi ante confirmationem. p. 355. n. 4.

Nisi in provincia sit Legatus à latere, qui confirmare possit. n. 5.

Distantia si magna, partes inde non sunt citandæ, nisi in arduis. p. 624. n. 5.

Distributiones.

Distributiones an debeantur Canonico non habenti præbendam? p. 34. n. 6.

Distributiones plures recipit, qui plura habet in eadem Ecclesia beneficia, nisi consuetudo obstet. p. 201. n. 7.

Distributiones quotidianas non percipiunt, qui ob dandam Romæ de electione Informationem, aliámve Ecclesiæ utilitatem absunt. p. 424 par. & n. 1.

Doctor.

Doctores etsi semel à Republ. approbati sint, possunt ex causa iterum reprobari. p. 46. n. 2.

Doctori de particulari consuetudine, statuto vel privilegio testanti non est statim fides habenda. p. 58. n. 14. An & quomodo maiori Doctorum parti? ibid.

Doctoratûs conditio, sub quâ mandatur conferri beneficium est collationi substantialis. p. 111. n. 6.

Doctorum omnium uniformi sententiæ non potest subesse error. p. 187. n. 4.

Doctor exclusus si restituatur in Collegium, quem locum obtinere debeat. p. 741. n. 4.

Doctorum veterum responsa non sunt quoad omnia indubitatè recipienda. p. 823. n. 8.

Dolus. Vide *Fraus.*

Doli actio conceditur ad biennium; exceptio doli est perpetua. p. 81. n. 2.

Dolus non præsumitur. p. 82. n. 4. p. 354. n. 2.

Doli probatio fit per conjecturas. p. 84. n. 3. p. 354. n. 2. p. 82. n. 4.

Dolus & propria fraus nemini patrocinari debent. p. 94. n. 4.

Dolo impetrantis si rescriptum sit obreptitium, potest ab Adversario totum irritari per exceptionem. p. 102. n. 2. Nisi quoad eam partem, quæ penitus separata & dolo non est infecta. ibid.

Dolum continens factum est gravius puniendum. p. 399. n. 1.

Dolus mandatarij non obesse debet principali. p. 441. n. 2.

Doli actio conceditur læsis, quibus alia non competit. p. 487.

Dolosis malitia sua non debet esse lucrosa. ibid.

Dolus malus est machinatio ad alterum decipiendum accomodata. p. 817. n. 5.

Doli actio parit condemnato infamiam. p. 817. n. 6.

Dolo alienare rem mutandi Iudicij causâ quis censeatur? p. 840. n. 2.

Dolo proprio ne quis teneatur, non potest inter partes conveniri. p. 854. n. 8.

Domicilium.

Domicilium Clerici est locus Beneficij Residentiam postulantis. p. 124. n. 1.

Domicilium Religiosi est locus sui Monasterij. ibid.

Domicilium Originis amittit Religiosus quoad onera, non quoad commoda. p. 124. n. 1.

Dominus.

Dominus unius partis si sit Iudex, an merito ab altera ut suspectus recusetur. p. 621. n. 1. p. 639. n. 3.

Domini nomine quis comprehendatur. p. 621. n. 1.

Dominus si sit suspectus, tota eius familia recusari potest. 639. n. 1.

Domini tui Inimicus si sit Iudex, potes eum recusare ut suspectum. p. 639. n. 1.

Dominium.

Dominium ecclesiasticorum redituum habent Clerici. p. 24. n. 12. Sed quoad superflua obligantur Ecclesiæ. ibid.

Dominium potest ex consuetudine per fictam apprehensionem acquiri. p. 174. prin.

Donatio.

Donatio mortis causâ si fiat cum irrevocabilitate est donatio inter vivos. p. 36. n. 14.

Donatio ultra 500. solidos facta Ecclesiæ aut causæ piæ valet sine insinuatione; non item facta Clerico particulari. p. 43. n. 14. Idem est de donatione aut legato contra pactum familiæ. p. 43. n. 16.

Donationis species est Beneficij Ecclesiastici collatio. p. 78. prin.

Donata ab Episcopo Villa cum suis aliis in ea Iuribus quid intelligatur donatum? p. 92. n. 3.

Donatio nolenti non potest acquiri. p. 400. n. 1.

Donatio perfecta conditiones postea non capit. p. 186. n. 2.

Donatio cum acceptata est, est perfecta & irrevocabilis. p. 313. n. 7.

Donatio Constantini M. facta S. Sylvestro quænam? p. 411. n. 1. Eandem Carolus M. à Longobardis vindicauit & restituit. n. 2. Edictum de illa corruperunt Græci. ibid.

Donare nemo facili de causa creditur. p. 469. n. 1.

Donationes an & quas facere possit Administrator Regni. p. 501. n. 3.

Donare ob merita, pietatem &c. non est perdere. p. 502. n. 3.

Donationes quas facere possit Prælatus Monasterij. p. 502. n. 3.

Donatio executioni non data ante mortem donantis an sit postea exequenda. p. 627. n. 8.

Donationes facere non potest Capitulum sede Vacante. p. 751. n. 8.

Donare an possit Administrator cũ litera? p. 772. n. 2.

Donare gratis aliquid Præsentatori aut Collatori non est simonia. p. 778. n. 2.

Donatio revocari potest, Donatorio contra donantem agente in Iudicio. p 782. n. 5. Nisi agat ex mandato Superioris. ibid. Vel pro persona coniuncta. ib.

Donationem propter nuptias lucratur mulier ob adulterium Mariti. p. 787. n. 1.

Donatio per incarcerationem extorta an valeat. p. 811. n. 6.

Dos.

Doti aut hæreditati ingredientium Religionem nihil potest per statutum civile detrahi. p. 41. n. 7.

Dotalibus in bonis tenetur maritus non tantum de dolo, sed & de negligentia. p 191. n. 1.

Dotem amittit adultera in pœnam criminis. p. 192. n. 5. p. 787. n. 1.

Dotem uxoris alienandi consuetudo invalida. p. 192. num. 6.

Dotem quasi possidet maritus propter administrationem. p. 357. n. 11.

Dotem non comprehendit Renuntiatio generalis. p. 469. n. 1.

Dotator Ecclesiæ acquirit eius Patronatum, non curam aut reditus. p. 498. n. 10. Nisi Episcopus ultrò concedat. ibid.

Dotalibus pro bonis agere potest maritus suo nomine. p. 793. n. 1.

Dotalem fundum non tenetur Maritus defuncta uxore restituere, donec compensentur meliorationes. p. 822. n. 7. Fructus ex melioratione interea perceptos facit suos. ibid.

Dotis nomine non potest Clericus dare filiæ aut Sorori decimas. p. 847. n. 2.

Dubium Vide *Interpretatio, Præsumptio.*

Dubium Politicum in Iure civili solvendum est per decisionem Canonum, si habeatur. p. 6. n. 10.

In Dubio præsumendum pro Principe. p. 23. n. 10.

In Dubio non præsumitur actus subsequens protestationi contrarius. p 35. n. 12.

Dubium de sua Iurisdictione potest ipse Iudex cognoscere. p. 87. n. 1. p. 131. n. 3. p. 654. n. 3. Vide *Iudex.*

Dubium de sua Iurisdictione si pro se resolvat bona fide Iudex, validè procedit in causa principali. p. 87. n. 2. Nisi forte Iurisdictio non potest in eo fundari. p. 88. n. 3. Vt fit si rescriptum aut Commissio sint falsa. num. 4.

Aut causa ex[...]
Dubium si [...]
se de eo cogn[...]
In dubio de[...]
sumptio Iuris [...]
In Dubio c[...]
Ordinarius est[...]
Dubium se[...]
n. 3. & 4.
Dubium di[...]
excusatur. p. [...]
Dubium an[...]
Iudicis arbitr[...]
Dubium Le[...]
Dubium R[...]
pretatur eius I[...]
Dubium p[...]
p. 226. n. 4.
In Dubio, [...]
etiam in conf[...]
Dubia seu C[...]
scrutinio mo[...]
Dubium si [...]
potest vterque [...]
Dubia in re[...]
In Dubio d[...]
strumento vel [...]
Dubium a[...]
dijudicabit Ep[...]
Dubium si [...]
quis præferen[...]
Dubium si [...]
plenitudine p[...]
Dubium si [...]
Ordinario. p. [...]
Dubia in c[...]
sine consensu [...]

Duelli pœn[...]

Ecclesiæ in [...]
lictum. p. 3. [...]
Ecclesiæ Iu[...]
tutis. p. 19. [...]
Ecclesiæ un[...]
& licitè transf[...]
Ecclesiæ bo[...]
testatem Laica[...]
Ecclesiæ bo[...]
Ecclesiæ fut[...]
non administr.[...]
adiecta. p. 36[...]
Ecclesiæ fu[...]
quælibet; Ca[...]
Ecclesiarum [...]
bus & personis [...]
Ecclesiæ de [...]
privilegio aut [...]
Ecclesijs au[...]
nendi privileg[...]
De Ecclesia[...]

cie si lex civilis aliquid statuit, est quoad hoc irrita p. 38. n. 1. p. 39. n. 5. Etiamsi videatur in comodum statuere. p. 38. n. 1. Nisi sit privilegiativa. n. 2. Generatim quoque lata non comprehendit Ecclesiam aut Ecclesiasticos, si sit ex obiecto onerosa. p. 39. n. 4. 5. Aliæ leges civiles obligant Ecclesiam & Ecclesiasticos non coactivè sed directivè. p. 42. n. 11. p. 44. n. 16. Si tamen eæ sint indifferentes ad onus. p. 12. Et maximè si non locales sed universales. n. 13.

Ecclesia & Ecclesiastici in judicijs contra laicos debent servare leges civiles. p. 44. n. 16. Vti & in contractibus. ibid.

Ecclesia magis est exempta quàm Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Ecclesiæ facta donatio, aut legatum valet, etsi sit contra pactum familiæ. p. 43. n. 16. Non item si sit contra fidei commissum vel Maiora. p. 44. n. 16.

Ecclesiæ universalis statum ut absque ratione immutet Pontifex non permittendum. p. 57. n. 10.

Ecclesiæ & Monasteria Religiosorum exemptorum non sunt plenissimè exempta. p. 61. n. 6. In ijs Diœcesani manent obligati Legibus Episcopi. ibid. Episcopi in ijs validè exercent Iudicium. ibid.

Ecclesia Parochialis respectu Capellæ subiectæ est Matrix. p. 84 n. 1. Contra Capellam tamen intra fines suos sitam non habet fundatam intentionem de subjectione. ibid.

Ecclesia Cathedralis est Matrix, habetque intentionem fundatam super omnes Ecclesias Diœcesis. ibid.

Ecclesia quandoque venit nomine Sancti sui Titularis. p. 93. n. 3.

Ecclesiæ nomine in odiosis non comprehenditur Cathedralis. p. 138 n. 4.

Ecclesiæ non sunt à suis Prælatis gravandæ exactionibus sine necessitate. p. 174. n. 3.

Ecclesijs quoque orientalibus Pontifex suos præficit Vicarios. p 178.

Ecclesiæ exemptæ non possunt ab Episcopo nisi indirectè subijci interdicto. p 180. n. 1.

Ecclesia exempta est, quæ imediatè Rom. sedi subijcitur. p. 183. n 1.

Ecclesiæ universalis consuetudini non potest error subesse. p 187. n. 4.

Ecclesia carens domino & possessore est bonum vacans. p 213. n. 4.

Ecclesia Collegiata quando comprehendatur nomine Parochialis? p. 215. n. 1.

Ecclesia Collegiata quid? p. 230. prin. An & quo modo eiu Capitulum possit facere statutum? p. 16. n. 1. & 2. ad hæc pœnam & ad eam subeundam cogere. ibid.

Ecclesia quævis debet habere caput visibile. p. 232. n. 6. Vnum non plura nisi subordinata. p. 233. n. 7.

Ecclesiæ plurimum interest, Episcopos & Prælatos esse honestate morum & scientiâ claros. p. 249. n. 2.

Ecclesia Cathedralis est, locus in quo decet eius Episcopum consecrari. p. 252. n. 6.

Ecclesia Romana est omnium Ecclesiarum Mater. p. 282. par.

Ecclesiæ Cathedrali vacanti quandoque Pontifex dare potest administratorem. p. 284. n. 8.

Ecclesia Regularis potest quandoque esse cathedralis; & regulares eligere Episcopū etiam seculare. p. 286. n. 1.

Ecclesiæ Regularis in prælatum non potest eligi nonprofessus, aut alterius ordinis, vel habitus. p. 305 n. 1.

Ecclesiæ Regularis cathedralis in Prælatum eligi potest etiam Novitius & Clericus secularis. p. 305. n. 1.

Ecclesiæ Cathedrales & Regulares vacare ultra tres menses non debent. p. 339. n. 1. Probabiliter nec Collegiatæ. p. 340. n. 2. à quo possint hi menses restringi. n. 3 à qua die computandi. n. 4. Non currit hoc tempus justè impeditis. n. 5.

Ecclesiæ collegiatæ Prælati de Iure non communi sed speciali habent Iurisdictionē in Clericos. p. 340. n. 1.

Ecclesia viduata quæ dicatur? p. 347. n. 11. p. 453. num. 2.

Ecclesia Romana si diu vacet, gravia pericula provenire possint. p. 396. par.

Ecclesia si sit collegiata simul & Parochialis, eius Rector non est ipso facto privatus Iure, licet intra annum non fiat Sacerdos. p. 415.

Ecclesiæ collegiatæ ad Prælaturam an eligi possint Religiosi. p. 421. n. 3.

Ecclesiæ collegiatæ electio facienda intra semestre, à die cognitæ vacationis. p. 420. Si intra hoc tempus facta sit sine effectu, conceditur tantundem ad novam; modò fraus absit. ibid.

Ecclesiæ ob utilitatem absens percipere debet integros fructus. p. 424. n. 1. Non obstante consuetudine vel statuto contrario. n. 2.

Ecclesia indiget viris doctis ad instruendos & regendos fideles. p. 437 par.

Ecclesiæ cathedralis vacantis Administrator *cum libera* quam habeat potestatem? p. 444. à quo & quando dari soleat? ibid.

Ecclesiæ Episcopalis nomine intelligitur communiter Cathedralis. p. 457 n. 1. Subinde omnes Ecclesiæ, etiam exemptæ, totius provinciæ. p. 458 n. 1.

Ecclesiam consecrare potest Archiepiscopus extra Provinciam sine pallio; non tamen ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. p. 460. n. 1. Imo & ante acceptum pallium, si ante fuit Episcopus. n. 5.

Ecclesia tenetur alere Episcopos & Clericos, etiam suspensos & depositos. p. 475. n. 1.

Ecclesia potest monere & rogare, non tamen cogere Pontificem ad retinendum Papatum. p. 487. n. 2.

Ecclesiam consecrandi potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem p. 491. n. 8. Nec reconciliandi violatas. ibid.

Ecclesiæ unius Iura non potest Episcopus donare alteri sine consensu capituli. p. 495. n. 3.

Ecclesiæ est curam gerere miserabilium personarum. p 502. n. 1.

Ecclesia potest validè consecrari ab Episcopo hæretico, excommunicato, degradato &c. p. 542. n. 1. Sed probabiliter sine dispensatione in eâ celebrari non potest. p. 543. n. 1. Et antea decet simpliciter benedici. p. 543. n. 2.

Ecclesiæ suæ in causa potest quis esse Iudex. p. 639. num. 3.

Ecclesiam ordinare si cui committitur, quid sit? p. 640. n. 1.

Ecclesiæ suæ causam ut agat, admittitur Clericus sine mandato, si caveat de rato. p. 659. n. 2.

Ecclesia Patriarchalis quid? & quot? p. 713.

Ecclesiæ Romanæ ritum conveniens est ut sequantur aliæ. p. 719. n. 1. Metropolitanæ ritum non tenentur servare alij. ibid.

Ecclesia in hæresin vel schisma lapsa privatur suis Iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non item si solus Prælatus, aut solum capitulum, vel populus deficiat. ibi. Nec si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Ecclesia lapsa si revertatur an & quomodo recuperet sua Iura. p. 741. n. 3. An etiam ea, quæ interea sunt in alios translata. n 4.

Ecclesiæ per transactionem læsæ conceditur restitutio. p. 769. n. 2.

Ecclesiæ causa non est causa Rectoris aut beneficiati, p. 781 n 1.

Ecclesia gaudet Iure Minoris p. 755. n. 2. p. 820. n. 1. Privilegium restitutionis in integrum habet maius quàm Minorennis. p. 821. n. 1. An non tantùm extructa sed etiam primum exstruenda. p. 837. n. 3. Debet eo uti intra quadriennium à tempore læsionis. 837. n. 1. Imo id ei etiam post elapsum quadriennium competit. p. 838. n. 4. Ex quibus causis? n. 5. Quamdiu? n 6.

Ecclesiæ restitutio in integrum. Vide *Restitutio*.

Ecclesia in Iudicio læsa an restitutionem in integrum petere possit, vel contra Procuratorem agere debeat? p. 824. n. 2.

Ecclesia potest exemptionem à Iurisdictione Diœcesani acquirere per privilegium Papæ. p. 825 n. 1. Vel præscriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.

Ecclesiam adstringit etiam Terminus probationum peremptorius. p. 826. n. 4.

Ecclesiæ licet appellare posset, adhuc conceditur restitutio in integrum. p. 827. n. 4. Non item si ipso Iure tuta sit. ibid.

Ecclesia si judiciali confessione Prælati aut Procuratoris læsa sit, quomodo possit juvari. p. 838. n. 1.

Ecclesia restituenda est non tantum ob læsionem sed etiam ob periculum læsionis. p. 848. n. 3.

Ecclesiasticus Vide *Canonicus, Clericus, Ecclesia.*

Ecclesiasticam causam à Laico delegatam si quis etiam bonâ fide judicet, acta eius sunt irrita. p. 88. n. 5.

Ecclesiasticis rebus nec principaliter, nec incidenter potest se secularis intromittere. p. 89. n. 6.

Ecclesiasticæ personæ tempore belli gaudere debent plenâ securitate. p. 758. n. 1.

Electio Vide *Absens, Contemptus, Compromissum, Scrutinium, Suffragia.*

Electio à pluribus Collegiis collegiatim sumptis quomodo communi consensu facienda? p. 90. n. 9. p. 338. n. 5.

Electio de suspenso fieri non potest. p. 185. par. p. 187. n 5. Nec de Excommunicato etiam tolerato. p. 188. n. 5. & 6. p 336. n. 2. Nec de personaliter interdicto. p. 188. n. 5. & 6. Nec de irregulari. ibid.

Electio à Suspenso, excommunicato, vel personaliter interdicto, sed non denuntiato valet, nisi contra excipiatur. p. 188. n. 6. p. 278. n. 8. p. 336. n. 2.

Electio q
eàque differa
Electio & p
gandi. p. 21
alijs. p. 227
posita. p. 22
pro eodem.
Electione
cio impedire
Electio &
à Superiore p
Electionis
tere quilibet
p. 307. n. 5.
Electionis
re irritæ. p.
Electio tri
Electio pr
tis pastorale
Electio dif
In multis æc
modo differa
Quandoque i
Quomodo à
Electio a
p. 228. n 3.
petendi illam
Electio ab
Promulgato
p 310. n. 2.
p. 346. n. 10.
p. 239. n. 2
scrutinium.
Electio fa
n. 8. p. 247
ficari. p. 23
Electio Pr
ad Capitulum
etiam ex Con
Clerici possu
p. 272. n. 1.
concessione
collegiata eti
Electio ill
denda. p. 2
n. 1. In Abb
Electio ali
modo fit inva
Electio Iu
tutum in conf
Electionis
empla. p. 25
Electio pot
tionem priori
Electione c
potest antea e
simonia interc
ta sit ob electi
Vel ob vitium
Electio Præ
bitrio Episcop

Electio unius ex pluribus per metum gravem injustè extorta valet, sed est rescindenda p. 273. n. 3.

Electio tractanda, donec idoneus fuerit canonicè electus. p. 273. n. 3.

Electio cassatâ sunt rescindenda omnia ratione officij & Iurisdictionis gesta. p. 280. n. 3. Non tamen si Electio non fuerit ipso Iure irrita, vel saltem non ob defectum notorium. p. 356. n. 10. Vti nec semper cassatâ Confirmatione aut institutione. 280. n. 3.

Ad Electionem an vocandi valdè remoti? p. 281. n. 2. An post vocationem sint exspectandi? n. 3.

Electio & confirmatio an possint fieri uno actu. p. 263. n. 3. p. 281 n. 4.

Electio post appellationem quando possit aut non possit adhuc fieri? p. 283 n. 2.

Electioni qui adesse nolunt, non censentur in numero eligentium. p. 283. n. 3. Sicut & nonnulli alij p. 284. n. 5.

Electione iam cœptâ si aliqui discedant, sed duæ tertiæ, aut saltem pars maior remaneat, possunt isti in ea pergere. p. 284. n. 4. An etiam si pars maior discessit? n. 5.

Electio eius, qui postulari debet, non valet. p. 287. n. 7.

Electio ob defectum Electi invalida quomodo per dispensationem convalescat? p. 287. n. 9.

Electionem inhibere possunt absentes ob metum violentiæ aut aliud impedimentum non personale, sed reale. p. 293. n. 1.

Electionis inhibitio ab aliquibus facta non est ab ijsdem servanda, si alij neglexerint. p. 294. n. 6.

Electio facta cum unius vel plurium contemptu potest ab ijs in irritum revocari. p. 307 n. 5. Etiamsi jam confirmata esset. p. 308. n. 9 Modo contempti non cesserint Iure suo. ibid Possunt eam etiam ratificare. p. 307. n. 6. Ipso enim Iure non est irrita. n. 6. p 333. n. 7.

Electionem factam cum unius contemptu an eius etiam successor possit oppugnare. p. 308. n. 7.

Electionem factam cum contemptu unius non potest Judex ex officio rescindere. p. 308. n. 8

Electio si contemptu unius fiat, eligentes non sunt privati Iure eligendi. p. 333 n. 8. Possunt tamen privari. ibid.

Electio non valet nisi congregatis duabus partibus Capitularium vocandorum, hoc est, qui volunt & possunt interesse. p. 307. n. 6. p. 309. n. 1. p. 311. n. 3. p. 385. n. 7. Ita ut aliter nec Iure naturali sit valida. p. 309. n. 1.

Electio ipso Iure naturali irrita nunquam potest postea convalescere. p. 309. n. 1. Potest autem, si sit tantùm Iure positivo irrita. p. 310. n. 1. Per Principem ex plenitudine potestatis. p. 337. n. 4.

Electio omni Iure irrita, quo sensu dicatur irritari. p. 311. n. 3 p. 357. n. 2.

Electio orta ex pacto de certa persona ante mortem Prælati inito potest irritari. p. 332. n 3.

Electio non potest aliorum post promulgatum decretum accessione convalescere. p. 310. n. 2. Nec post publicatum scrutinium. ibid.

Electio an sit irrita, si ad eam sine necessitate admittatur excommunicatus non-toleratus. p. 336. n. 3.

Electio minoris partis quàm tertiæ valet, si alij postulaverint indignum. p. 339. n. 5.

Electionis tres sunt formæ per Scrutinium, Compromissum, & inspirationem Spiritus Sancti. p. 342. par.

Electioni cuivis quænam præmittenda accidentalia. p. 343. n. 1.

Electionis per scrutinium quæ sint substantialia Requisita. p. 343. n. 2.

Nim. 1. Convocandi electores, ibid.
2. Eligendi scrutatores. p. 344 n. 3.
3. Faciendum scrutinium. n. 4.
4. Publicanda suffragia. p. 345. n. 7.
5. Ea mox conferenda quoad numerum, zelum & meritum. n. 8.
6. Discutienda dubia, si aliqua occurrant; & quænam possint occurrere? p. 346. n. 8.
7. Electionis decretum formandum & promulgandum. p. 346. n. 9.
Et quidem etiam mox atque uno contextu. p. 360. n. 2.

Electio Prælatorum, qui habent ordinariam Iurisdictionem Spiritualem, si fiat per scrutinium, debet fieri ad præditam formam. p. 347. n. 11 Nisi adsit alia consuetudo. n. 12. Privilegium. ibid. Vel paucitas eligentium. ibid.

Electio facta per scrutinium sed absque debita forma, an sit ipso Iure irrita? p. 348 n. 13.

Electio per compromissum non requirit conditiones ad formam Scrutinij necessarias. p. 348. n 16.

Electio per inspirationem Spiritus Sancti quid requirat? p. 349. n. 18.

Electionis forma & Electi qualitates diligenter examinandæ ante confirmationem. p. 354. n. 1.

Electionis expensæ. V. de *Expensa*.

Electio tendit in bonum Prælaturæ vacantis. p. 358. num. 1.

Electio si non uno contextu fiat, irrita judicari debet. p. 360. n. 2. p. 375. n. 1. Nisi eligentes fraudulenter interrumpant. p. 386. n. 4. Quid sit uno contextu fieri? p. 360. n. 2.

Electio est irrita, si quis ante promulgatum decretum ei consentiat quasi de se iam factæ. p. 361. n. 2. Non item si consentiat tantùm ut faciendæ. ibid.

Electio si fiat non vocato eo, qui bona fide possidet Ius eligendi, potest rescindi. p. 363. n. 5.

Electio ut valeat, debet esse facta à Capituli præsentis parte & maiore & saniore copulativè. p. 364. n. 1. p. 366. par. p. 384. n. 4. p. 403. n. 1. In quavis etiam collegiata Ecclesia p. 416. Exceptis quibusdam casibus. p 417. n. 3. Quænam pars sit maior? p. 364. n. 1. p. 385. n. 7. Pars quæ tantùm respectu aliarum compartium est maior, ne quidem in vel ex compromisso sufficit. p. 414. Pars maior præsumitur etiam sanior, nisi aliud clarè pateat. p. 290. n. 3. p. 364. n. 2. p. 384. n. 4. Pars sanior non censetur hoc ipso esse maior. p. 403. n. 1.

Electio quænam ut valeat, sit Verbo & non solo facto promulganda. p. 365. n. 4.

Electio est irrita, si publicatis suffragiis omittatur eorum collatio. p. 369. n. 12. p. 379. par.

Electio Prælati seu Prioris in inferiore Monasterio, quando spectet ad Prælatum in Superiore. p. 371 n. 3.

Electio si cum consilio aliorum facienda, potest eligi unus ex ijs cum consilio ceterorum. p. 372. n. 4.

Electio plura beneficia incompatibilia simul absque dispensatione retinentis est ipso Iure irrita. p. 378. n. 9. Etiam post illa dimissa & actam pœnitentiam. ibid.

Electio debet post data singulorum suffragia fieri cōmunis & collectiuo modo enuntiari. p. 380 n. 3. Non tamen omnis. ibid.

Electionis decreto nondum promulgato an propter adventum unius capitularis sit faciendum novum scrutinium. p. 384. n 6. p. 386. n. 2.

Electionem etsi ignoret electus esse simoniacè factam, ea tamen est invalida. p. 387. n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. Redditque electum ad beneficium illud pro ea vice inhabilem. p. 388. n. 3. Post triennalem tamen possessionem est tutus. p. 388. n. 2.

Electio est actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 395. n. 1. Non potest fieri per suffragia incerta, alternatiua aut conditionata. ibid. Quæ omnia haberi debent pro non datis. n. 2. Possunt tamen ante publicationem scrutinij à suis Autoribus corrigi. p. 396. n. 2.

Electio si suffragia quædam reperiantur illegitima, potest & debet peragi secundum reliqua. p. 395. n. 2.

Electio est ipso facto irrita, si electus administrationi se immisceat ante confirmationem. p. 399. n. 1. Opus tamen est sententiâ & executione superioris. ibid.

Electio ad Episcopatus & Archiepiscopatus est reservata Pontifici. p 403 par. In Germania competit adhuc Capitulo. ibid.

Electio quamprimum commodè potest, est electo præsentanda. p 399. par. p. 409. Vltra octiduum differentes suspenduntur à beneficiis eius Ecclesiæ ad triennium. ibid.

Electio alicubi ex consuetudine perficitur per publicationem scrutinij. p. 401. par.

Electio potentis personæ in Senatorem aut Rectorem Rom. sine scripta licentia Pontificis est invalida. p. 411. n. 3. Nisi ea sit Romæ oriunda aut perpetuo inhabitet. n. 4.

Electio per compromissum est etiam communi nomine promulganda; alioquin est irrita. p. 414.

Electio facta à minore parte quibus in casibus possit esse valida? p. 417. n. 3.

Electionibus duabus si quis eligatur ad unam Prælaturam, debet ipse determinare quam prosequi velit. p. 419.

Electio ex scrutinio & compromisso mixta quæ? p. 423. an valeat? ibid.

Electionis in causa Romam missi, dum absunt, fructus beneficij sui percipiunt. p. 424. par. Non obstante contraria consuetudine. n. 2.

Electio si sit invalida, confirmatio quoque est nulla; non econtra. p. 442.

Electionem aut Provisionem canonicè peractam non censetur revocare Pontifex. p. 448.

Electio ad Episcopatum facta etiam ignoranter post inhibitionem Pontificis est irrita. p. 448. n. 1. Ad alia beneficia, non nisi facta sit post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Electio à
est irrita, si
& facta à pl
bilis aliquis
matur tant
Election
mittere deb
test eandem
Electio S
re irrita. p.
Election
Renuntiat
Electio i
ri aut infirm

Electio
p. 447. n.

Election
diem ordina
ibid.
Election
gularibus est
à die vacati
n. 1. Prob
tus habet or
n. 2, in alijs
Electio P
& suspecta.
Election
p. 343 n. 1.
Electioni
necessitatis,
à solo Ponti
impeditis ne
Electioni
ij ulterius ve
& 3.
Electio si
fectu, datur
item si fraus
Electioni
tulares præse
p. 367. n. 1.
expedit præv
duæ Capitul
Electio p
præsentibus
n. 3. æquum
rogari. n. 2.
ElectioPra
Sive iam in
p. 288 n. 1.
ambitum Ecc
fiat. p. 293.
Electionis
iudicare & al
Electionis
eum constitu
Electio no
tas cogat. 31
peragenda se
ibid.

Electionis Confirmatio.

Vide Confirmatio.

Electio in discordia vel Concordia.

Electionum duarum in discordia promulgatarum si una fit de indigno, valet altera de digno. p. 291. n. 4.

Electio in discordia præferenda est postulationi, si hæc non à duabus, & illa à maiore quàm tertia parte sit facta. p. 217. n. 5. p. 338. n. 4. Imo si postulatus sit indignus, sufficit etiam pars eligentium minor quàm tertia. p. 339. n. 5.

Electio quænam censeatur facta esse in concordia? p. 355. n. 6.

Electionem, Postulationem &c. factam esse in discordia quid sit? p. 416. n. 1.

Electionem unam in discordia si fecit pars maior, & aliam pars sanior, utra alteri præferenda? p. 402. n. 1. & seqq.

Electio in discordia Religioso Ord. Mend. nullum tribuit Ius ad Prælaturam extraneam. p. 416 n. 1.

Electio semel valida per supervenientem discordiam non vitiatur. p. 416. n. 1. Nec in discordia facta per supervenientem concordiam convalescit. ibid.

Electio Abbatissæ seu Priorissæ si fiat in discordia, quid agendum? p. 446. n. 4. & seqq. Director inter eligentes excitans aut non componens discordiam, ipso facto excommunicatur. p. 447. n. 16.

Electionis in causa potest discordia terminari per arbitros p. 855 n. 1. Salvo Iure Confirmatoris. ibid.

Electio nova potest institui, si ex duobus in discordia electis unus moriatur. p. 856. n. 3. Et lis super alterius Iure sit finita. ibid.

Electionis impugnatio. Vide *Contemptus.*

Electioni faciendæ interposita appellatio quid operetur? p. 283. n. 2.

Electio Imperatoris Rom. si fiat in discordia, potest Pontifex dirimere litem. p. 327. n. 13. An ambo in discordia electi possint interea administrare. n. 14.

Electionem oppugnans unde accipiat expensas. p. 359. n. 4. Vnde Capitulum aut Electus si eam prosequatur. n. 3. 6.

Electioni Prælati Regularis opponi non potest, quod pars maior non fuerit sanior. p. 365. n. 3.

Electionem non canonicè factam impugnare possunt Capitulares etiam per procuratorem. p. 377. n. 1. p. 392. n. 3. p. 442. Sed sufficienter instructum ad totam causam. p. 392. n. 4. Et cum speciali mandato de præstando Iuramento. p. 442. Vel ob formam, vel ob aliud de Iure requisitum prætermissum. p. 392. n. 1. Debent autem partes intra mensem à die Appellationis Romam pergere. p. 392. par. Vna præsente post XX. dies proceditur. ibid.

Electionem oppugnans debet plenè & non semiplenè tantùm probare. p. 393 n. 1. Si deficiat in probatione, condemnandus est in expensas. p. 393. par. Quodsi quoad personam electi oppugnauit, suspensus est ipso facto ad triennium à beneficiis illius Ecclesiæ. p. 394. n. 4. p. 442. n. 7. Iisque se interea ingerens est in perpetuum privatus. p. 393. par. Excusat tamen utrobique error probabilis. p. 394. n. 5.

Electionis, provisionis &c. oppugnandæ causa appellans debet obijcienda in Instrumento exprimere cum Iuramento. p. 397. par. videl. quod credat omnia esse vera, & quid per τὸ *omnia* intelligatur. p. 413. Sive iam factam oppugnet. p. 413. Sive primum faciendam. ibid. Et non in Iudicio sed extra appellet. p. 443. An & quomodo liceat postea alia præter expressa obijcere. p. 397 par.

Electionem quoad electi personam impugnare non possunt eligentes, nisi ex causa postea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam iuramento probare debent. ibid. Idem est de absente, si electioni semel consensit. ibid

Electionis Episcopalis in causa quomodo sit vel non sit deferendum Appellationi. p. 403. par. Ab ea nondum Pontifici præsentata potest appellans recedere. ibi. Modo id non fiat ex simoniaca prauitate. ibid.

Electionem impugnare non potest Canonicus, si adhuc pupillus non sit vocatus. p. 435.

Electio impugnari potest & facienda nova, si ex una parte Autoritas multò; ex altera numerus non multò sit maior. p. 402. n. 1. 2.

Electionem oppugnans si defectum manifestum electi objiciat, est de hoc primo audiendus. p. 404. p. 424. Si in eo probando defíciat, ordinariè non est audiendus in aliis. p. 404. p. 424. Non potest ab eiusmodi obiectione postea recedere. p. 424. Etiam consentiente electo. p. 435.

Electionem si quis post citationem & confirmationem oppugnare velit, an sit audiendus. p. 450. n. 2. An si tantùm aliquid contra denuntiare velit. ibid.

Electio potest impugnari, si in decreto electionis exprimatur elector inhabilis. p. 798. n. 3.

Electio quoad Laicos. Vide *Laicus.*

Electioni Episcopi populus olim interfuit pro testimonio dando. p. 234. n. 12. Item pro nominando uno vel pluribus à clero eligendis. n. 13.

Electio Laicorum autoritate facta est irrita. p. 236. n. 16. Per eam acceptans beneficium subiacet excommunicationi & privationi. ibid.

Electio Ecclesiastica non potest pendere ab assensu Laici Principis, nisi ex privilegio. p. 272. n. 1. p. 307. n. 3 p. 370. n. 1. Quandoque tamen ei & Patrono intimari debet ex consuetudine. p. 273. n. 5. Ex qua olim etiam vocandi & admittendi erant pro consilio. n. 5. Hodie solum pro defensione. n. 6. Vnde ipsis subinde etiam denuntianda est mors Prælati. n. 7. Ad tractatum Electionis omnino non sunt admittendi. p. 370. n. 1. Quomodo Molina sit circa hæc intelligendus? ibid.

Electio per abusum potestatis Laicæ facta est ipso Iure irrita; p. 301. n. 1 p. 350. n. 1. p. 380. n. 1. Licet Laici non temerè sed ex metu gravi sint admissi. p. 352. n. 11. Neque iuvat consuetudo etiam immemorialis, nisi cum fama privilegij. p. 350. n. 3. Quid sit electionem fieri per abusum potestatis secularis. o. n. 2.

Electioni suæ per abusum potestatis Laicæ consentiens privatur Iure suo, & fit ineligibilis ad omnem dignitatem. p. 351. n. 4. p. 352. n. 8. p. 380. n. 1. Non item ad alia beneficia, etiam curata. p. 351. n. 7. Pœna hæc est latæ sententiæ. n. 5. Dispensare tamen potest etiam Episcopus. n. 6.

Electionem si Clerici per abusum potestatis Laicæ faci-

faciant, privantur Iure eligendi ipso facto p 352. n. 9. Sed pro ea tantum vice n. 12. suspendi quoque debent per triennium ab officijs & beneficijs. ibid. Ab utraque tamen pœna excusantur, si metus grauis vel probabilis error adegerit n. 10.

Electio est ipso Iure irrita, si ad eam Laici concurrant coëligendo. p. 380. n. 1. Idque probabiliter, licet Clerici ex motu tantum, & cum protestatione permittant Laicos coëligere. p 381. n. 1. Sive iam sit Electio Episcopi, sive alia Ecclesiastica. ibid. Qui nam per Laicos intelligantur. n. 2.

Electio Regularium.

Vide *Novitius*, *Professus*, *Religiosus*.

Electionis suæ causâ potest Religiosus stare in Iudicio. p. 108. n. 1. Sine alia licentia. p. 185. n. 1.

Electio Prælati non potest pendere ab arbitrio principis Laici nisi ex privilegio papali p. 272. n. 1. Nec ab arbitrio v. g. Episcopi, quamdiu Conventus retinet Ius eligendi. n 2. Potest tamen hoc per consuetudinem auferri vel restringi. ibid

Electio ejus ad Prælaturam non valet, qui primum unacum illa facit Professionem. p 334. n. 2. Quanto tempore professio debeat electionem præcedere. p. 335. n. 4.

Electio eius, qui cum pacto Prælaturæ professus est, simoniaca & irrita. p. 334 n. 2. Eius, qui tantum ob spem Prælaturæ professus est, potest irritari. p. 334. n. 1.

Electio non Professi in Abbatem ut valeat, solus Pontifex olim & hodie dispensat. p. 335 n. 5.

Electio Regularis sæpe fit per schedas clausas. 384. n. 4.

Electio in discordia nullum Religioso Ordinis Mendicantis tribuit Ius ad Prælaturam extraneam. p. 416. n. 1. An saltem si jam factus Episcopus aut Cardinalis ita eligatur vel postuletur. p 418. n. 4.

Electio a minore parte facta etsi quandoque valeat, tamen de Religioso non Mendicante ad nullam valet Prælaturam. p. 417 n. 2.

Electio Religiosi non Mendicantis à media parte Capituli an valeat? p. 418. n 4.

Electioni suæ extra Monasterium non potest consentire Religiosus sine licentia. p. 420 n. 1. Potest autem dari hæc licentia Capitulo non requisito. n 2. p. 422. n 4 Non tamen ante sed tantum post factam electionem. p. 421. n. 3. A quo? p 422 n. 4 p. 440. n. 2. An ad eam dandam Prælatus cogi possit; & per quem? p. 422. n. 5.

Electioni legitimè acceptatæ potest Religiosus renuntiare non consentiente Prælato Ordinis. p. 422. n. 6.

Electioni Religiosæ ut intersint Laici conversi nullum habent Ius. p. 435 Nisi ex diuturna consuetudine præscripserint. p. 436.

Electionem Prælati ad Episcopum devolutum non potest instituere Capitulum sede vacante. p. 750. n 3

Electio Monialium. p. 445. n. 1. & seq. *Vide* Monialis.

Electionis Tractatus.

Electionis Tractatui immiscere se non potest Princeps aut Patronus Laicus. p. 273. n. 5. Vocari tamen & adesse potest ut defensor. n. 6.

Electionis tractatus ante mortem Prælati est illicitus & invalidus. p 332. n. 1. Nisi ipse Prælatus instituat. n. 4.

Electionis tractatus an & ante sepulturam Prælati sit illicitus. p. 333. n. 6. Tractatûs huius nomine quid intelligatur? p. 332. n. 3 p 343. n. 1.

Electio Rom. Pontificis.

Electio Rom. Pontificis non valet, nisi duæ tertiæ in vnum consentiant. p. 245. par. p. 246 n. 2. Si à pauctoribus electus gerat se vt Pontifex est ipso facto excommunicatus, suspensus, & SS. Communione privatus. p 245. par. uti & recipientes eum. ibid.

Electio Rom Pontif. spectat ad Cardinales. p. 246. n 1. Etiam cum electus reijcitur à Concilio generali. p. 248 n 5. In necessitate devolvi potest ad Concil. generale. p. 148. n. 5. Ad eam olim etiam populi testimonium ad hibitum. 246. n 1.

Electioni Rom Pontif. olim Imperatoris legatus cur & quomodo interfuerit? p. 246. n. 1. id consentientibus Impp sublatum ibid.

Electio Rom. Pontif. à duabus partibus præsentium Cardinalium facta est omnimodè rata. p. 246. n. 2. Ob defectum numeri invalida potest accessu aliorum suffragiorum convalescere. p. 248. n. 6.

Electionis formam novam præscripsit Gregorius XV. in eamque jurarunt XL Cardinales. p. 248. n. 6.

Electio Romani Pontificis non indiget confirmatione p. 248. n. 7.

Electio Rom. Pontif. non est invalida, licet eligentes & electus sint in excommunicatione aliáve censura. p. 246. n 2.

Electio Rom. Pontificis est ipso Iure irrita, si eligatur aliquis notoriè hæreticus p. 246. n. 3.

Vel Infans, Amens, aut Mulier. ibid.

Vel simoniacè. p. 247 n. 3. 4.

Vel per metum gravem & injustè incussum. ibid. p. 811. n. 6

Vel per non habentes Ius eligendi. p. 247. n. 3.

Electio Rom Pontif. facienda est è uno ex Collegio Cardinalium. p. 247 n. 4. Valet tamen etiam de alio Clerico vel Laico. ibid.

Electionem Rom. Pontif. invalidam vel Ecclesia non acceptat. p. 247 n. 4.

Vel Deus supplet defectum Electi p 248. n 4.

Vel probabiliter omnino impedit Electionem. ibid.

Electio Rom. Pontif. quando, vbi & quomodo à Cardinalibus instituenda? p. 396. par. Tenentur in ea præscriptam formam servare. p. 247. n. 4 p. 397. n. 1.

Elector Imperij.

Electores Imperij sunt probabiliter circa tempora Innoc. IV. longe post Ottonem III. & Gregor V. constituti. p. 324. n. 3. Antea Principes Imperij universim eligebant. ibid.

Electores quo ordine sua debeant edicere suffragia. p. 324. n. 4.

Elector olim Rex Bohemiæ non fuit; hodie inter seculare

culares, est primus. p. 325. n. 4. Potest in discordia electionem de se confirmare suo suffragio. ibid. *Vide* Compromissum.

Electores an possint non tantum Regem Rom. sed & Imperatorem eligere. p. 325. n 5.

Electores ad electionem vocandi à Moguntino. p. 325. n. 6.

Electores intra quod tempus ad eligendum debeant convenire. p. 325. n. 6.

Electores alicuius indigni ad imperium non privantur Iure eligendi. p. 326. n. 10.

Electorum pauciorum suffagia prevalent, si alij indignum ad Imperium eligant. p. 327. n. 11.

Electores alicuius excommunicati in Imperatorem an validè agant. p. 327. n. 12.

Electorum discordiam post debitam monitionem & moram dirimere potest Pontifex. 327. n 13.

Electorum præsentium plures si in unam personam concordent, valet Electio. p. 327. n. 13.

Electorum privilegia debet Imperator electus statim confirmare. p. 328. n. 14.

Electoribus panis & aqua solum danda, si elapsis à Iuramento triginta diebus non eligant Imperatorem. p 328. n. 14.

Electus.

Electus Prælatus tenetur à Superiore petere Confirmationem. p. 183. n. Nisi ut in aliquibus Religionibus habeat privilegium. p. 184. n. 3.

Electus Religiosus ad Prælaturam potest sine alia licentia Ius suum in Iudicio prosequi. p. 185. n. 1.

Electi Prælati confirmatio spectat Iure communi ad Episcopum. p. 186. n. 2. p. 271. n. 2. Nec potest generali statuto à se abdicare. p. 186. n. 2. Sede vacante confirmat Capitulum non exemptos. p. 749. n. 2.

Electus & postulatus cumulativè determinare debet, quam viam prosequi velit. p. 226. n. 3. Facta determinatione non habet regressum ad alteram. ibid. Idem est de electo duplici electione. p. 419.

Electus à consensu potest ante confirmationem resilire p. 226. n. 3. p. 228. n. 4.

Electus acceptata electione habet Ius non in re sed ad rem. p. 228. n 3 & 4. Nec Iurisdictionem sed tantùm Ius petendi illam. p. 264 n. 2.

Electus non ante sed post confirmationem potest administrare Prælaturam. p. 229 n. 4 Et exercere omnia, quæ sunt iurisdictionis. p. 274. n. 1. Etiam in causis criminalibus. n. 2. Solemni tantùm degradatione excepta. ibid. Vacantem quoque possessionem potest propria autoritate capere, nisi consuetudo obstet. p. 229. n. 4. p. 265 n. 4.

Electum inter & eligentes inchoatur spirituale Matrimonium. p. 237. n. 18. perficitur per Confirmationem. p 453. n. 2.

Electo non potest sine eius & electorum iniuria denegari confirmatio. p. 239. n 1.

Electi confirmatio ordinariè ad proximum superiorem spectat. p. 239. n. 3.

Electi qualitates diligenter à Confirmatore examinandæ. p. 240. n. 5. Vti & ipsa Electio. p. 354. n. 1.

Electi qualitates aliæ sunt intrinsecæ, aliæ extrinsecæ. p. 240. n. 5. De intrinsecis non sufficit, si testes solum ex præsumptione respondeant. ibid.

Electi Episcopi examen quomodo instituendum? p. 242. n. 8.

Electi Excommunicatio aliáve censura non obstat electioni Rom. Pontif. p. 247. n. 2.

Electus in infamia facti, irregularitate, suspensione, alióve defectu an indigeat revalidatione tituli? p. 258. num. 14.

Electus ex Iure tantùm naturali validè est tutus in conscientia, donec rescindatur electio. p. 258. n. 15.

Electus invalidè si per se administret, intrusionis vitium contrahit. p. 258. n. 17.

Electus cum occulta inhabilitate tenetur eam manifestare, vel abstinere à beneficio. p. 259. n. 18. p. 283. n. 1. Nisi necessitas vitandi infamationem excuset. p. 259 n 19.

Electus Episcopus ante confirmationem non potest se ingerere administrationi. p. 264. n. 1. p. 279. n. 1. Etiam sub prætextu Oeconomi. p. 399 n. 1. Imo nec ante acceptas Confirmationis litteras. p. 265 n. 3. Alioqui ipso facto privatur Iure Electionis. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1 2. Opus tamen est sententia declaratoria & executione Iudicis p. 399. n. 1.

Electus solet alicubi statim post acceptationem inthronizari; & quid hoc significet? p. 266. n. 5.

Electus semel, sed ob alium quàm personæ defectum invalidè, potest iterum eligi. p. 268. n. 4. p. 269. n. 1. An & si ob defectum personæ invalidè sit electus? n. 2. p 280. n. 1.

Electi gesta omnia sunt rescindenda cassatâ Electione. p. 280. n. 3. Si ob defectum notorium sit cassata, vel ipso Iure fuerit irrita. p. 356. n. 10. Non item cassatâ sola confirmatione. ibid.

Electus ex Romana Ecclesia non censetur extraneus. p. 281. par.

Electus si quis sit ob defectum invalidè, Ius eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n 9.

Electo quando incumbat probatio morbi sublati. p 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Electum ante confirmationem recipientes ad administrationem, quibus subiaceant pœnis? p. 265. n. 3. Eligendi Iure non sunt ipso facto privati. p. 294 n. 5.

Electus est tutus in conscientia, si electio sit saltem Iure naturæ valida. p 310. n. 1. p. 348. n. 13. Post elapsum triennium molestari amplius non potest. ibid.

Electus ad aliam novam Prælaturam, iterum est examinandus. p. 339. n. 6.

Electorum nomina collectis omnibus suffragiis mox sunt publicanda & quare? p. 345. n. 7.

Electus per abusum laicæ potestatis si consentiat privatus est Iure & ineligibilis ad omnes dignitates p. 350. n. 4. Nisi Papa vel Episcopus dispenset. n 6 Non tamen ad alia beneficia, etiam curata. n 7. Pœna hæc est latæ sententiæ. n. 5.

Electus indignus. *Vide* Indignus.

Electo Episcopo ab Vrbe valdè remoto sive extra Italiam dispensativè permittitur administratio ante Confirmationem. p. 355. n. 4. Si in Concordia sit electus. n. 6. Idem est de aliis Prælatis immediatè Pontifici

subiectis. n. 5. Neque tantum in necessariis sed etiam in aliis. n. 7. Idque videtur posse in Germania practicari. p 357. n. 12. Sed non est extendendum ad postulatos. p. 356. n. 8. Probabiliter autem extenditur etiam ad electos immediatè non Pontifici sed Episcopo subjectos. n. 9.

Electi & ante Confirmationem ex cap. *Nihil* administrantis acta an & quænam valeant, rescissa postea Electione. p. 356. n. 10.

Electus si ante confirmationem ex cap. *Nihil* administret, an habeat possessionem Prælaturæ. p. 357. n. 11.

Electus an & quando facere debeat ipse expensas in prosequenda electione. p. 359. n. 6.

Electus per simoniam, etsi eius non sit conscius, invalidè est electus. p 387 n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. tenetúrq; post cognitam Simoniam beneficium & fructus extantes restituere. p. 388. n. 2. Nisi triennali possessione se tueri possit. ibid.

Electus simoniacè, etiam inscius, non potest ea vice ad idem beneficium promoveri sine dispensatione. p. 270. n. 3. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare possit Episcopus? p. 389. n. 4.

Electus debet purè & simpliciter consensum dare electioni p. 395. n. 2. Ipso facto est privatus Iure suo, si non consentiat intra mensem à die præsentationis. p. 399. par. Imo à die notitiæ etiam aliundè acceptæ. p. 410. Si licentia pro consensu petenda, habet integrum mensem à die impetrationis. p. 401. n. 5.

Electus potest ante confirmationem à Pontifice constitui beneficij Oeconomus. p 399. n. 1. Ab aliis constitutus non privatur Iure Electionis nisi reipsa administret. n. 3.

Electus privatur suo Iure, si intra sufficiens tempus non impetret necessaria licentia consentiendi. p. 400. par. & n. 3. à quo petenda? p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Ad ea n dandam Superior ordinariè non potest cogi. p. 401. n. 6. p. 422. n. 5.

Electus debet intra trimestre à die consensus confirmationem petere. p. 400. par. p. 410. p 509. n. 3. Pro ea petenda iter Romam arripere intra mensem. p. 410. Alioqui est ipso facto privatus Iure electionis. p. 400. par. p. 410. Quando debeat Romæ comparere vel impedimentum allegare. ibid. Quamdiu ibi manere. ibid. p. 436 n. 3.

Electus ordinariè non tenetur electioni ad dignitatem consentire. p. 400. n. 1. Potest tamen quandoque cogi. ibid.

Electus melius facit acceptando quàm recusando electionem. p. 400. n. 2. & ad id obligatur Iure naturali, si præ aliis sit idoneus. ibid.

Electo præsentanda electio, quamprimum commodè fieri potest. p. 409.

Electus in senatorem Vrbis sine scripta Pontificis licentia quam incurrat pœnam? p. 411. n. 3.

Electus quoque si in causa electionis absit, integros fructus percipere debet. p. 424. n. 2. Non obstante consuetudine contraria aut statuto. ibid.

Electus ab eo, qui privatus est ob negligentiam Iure eligendi, est in conscientia tutus. p. 499.

Electus in Episcopum vel Abbatem si linguam latinam usu tantùm didicit, tolerari potest. p. 538. n. 1.

Electus ...
sentiens pe...
Electis i...
electio no...

Eligend...
p. 178 n 2...
n. 15 p. 3...
datione ut...
solum pri...
arrogantes...
n. 15.

Eligend...
etiam Ius p...
n. 1. Ne...
Sufficit tan...

Eligen...
p. 228 n. ...
sentandi, ...

Eligend...
nem auferr...
stico p. 2...

Eligend...
non potest...
n. 2.

Eligend...
Ecclesijs ...
igni devol...

Eligend...
rest, & ser...

Eligend...
ter iam ele...

Eligend...
tinere poss...
Laici secul...

Eligend...
Superiorer...
inferioribu...
gligentiam...
n. 6. p. 41...
causam pl...

Eligend...
rem, cuiu...

Eligend...
indignum ...

Eligend...
nes Capitu...

Eligere...
non potest...
n. 5. & 6. ...
p. 188. n...
interdictu...

Eligent...
p. 188. n. ...
Item, su...
sint denun...
n. 8. Ad...
n. 8.

Eligere...
tem in Ep...

:m ſa- El
adm
ectio- Non
A die El
?roba- bien
ıariam Eccl
[n alijs El
.ntun- ſed p
:areat El
miſſ
go & El
repel
atifi- Eli
do pc
.tico El
re eli
ob- El
re. p
illa. jore.
El
aus. exco
lu- n. 3.
.ai- Eli
nis cc
int re. p
Eli
ım vel pl
mitt
t, n. 1.
3. El
mitt
: Eli
i, debe
t vatur
. Vel p
) tatem
- El
. conſ
nio p
El
lectic
item
Aliud
El
poſſu
p. 34
Eli
tere.
Eli
do po
ſumer
Eli
privat
. 14
acere
. 15.
Eli
ıcur
oba
ren
Eli

subiectis. n. 5. Neque tantum in necessariis sed etiam in aliis, n. 7. Idque videtur posse in Germania practicari. p. 357. n. 12. Sed non est extendendum ad postulatos. p. 356. n. 8. Probabiliter autem extenditur etiam ad electos immediatè non Pontifici sed Episcopo subjectos. n. 9.

Electi & ante Confirmationem ex cap. *Nihil* administrantis acta an & quænam valeant, rescissa postea Electione. p. 356. n. 10.

Electus si ante confirmationem ex cap. *Nihil* administret, an habeat possessionem Prælaturæ. p. 357. n. 11.

Electus an & quando facere debeat ipse expensas in prosequenda electione. p. 359. n. 6.

Electus per simoniam, etsi eius non sit conscius, invalidè est electus. p 387 n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. teneturq; post cognitam Simoniam beneficium & fructus extantes restituere. p. 388. n. 2. Nisi triennali possessione se tueri possit. ibid.

Electus simoniacè, etiam inscius, non potest ea vice ad idem beneficium promoveri sine dispensatione. p. 270. n. 3. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare possit Episcopus? p. 389. n. 4.

Electus debet purè & simpliciter consensum dare electioni p. 395. n. 2. Ipso facto est privatus Iure suo, si non consentiat intra mensem à die præsentationis. p. 399. par. Imo à die notitiæ etiam aliundè acceptæ. p. 410. Si licentia pro consensu petenda, habet integrum mensem à die impetrationis. p. 401. n. 5.

Electus potest ante confirmationem à Pontifice constitui beneficij Oeconomus. p 399. n. 1. Ab aliis constitutus non privatur Iure Electionis nisi reipsa administret. n. 3.

Electus privatur suo Iure, si intra sufficiens tempus non impetretur necessaria licentia consentiendi. p. 400. par. & n. 3. à quo petenda? p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Ad eam dandam Superior ordinariè non potest cogi. p. 401. n. 6. p. 422. n. 5.

Electus debet intra trimestre à die consensus confirmationem petere. p. 400. par. p. 410. p 509. n. 3. Pro ea petenda iter Romam arripere intra mensem. p. 410. Alioqui est ipso facto privatus Iure electionis. p. 400. par. p. 410. Quando debeat Romæ comparere vel impedimentum allegare. ibid. Quamdiu ibi manere. ibid. p. 436 n. 3.

Electus ordinariè non tenetur electioni ad dignitatem consentire. p. 400. n. 1. Potest tamen quandoque cogi. ibid.

Electus melius facit acceptando quàm recusando electionem. p. 400. n. 2. & ad id obligatur Iure naturali, si præ aliis sit idoneus. ibid.

Electo præsentanda electio, quamprimum commodè fieri potest. p. 409.

Electus in senatorem Vrbis sine scripta Pontificis licentia quam incurrat pœnam? p. 411. n. 3.

Electus quoque si in causa electionis absit, integros fructus percipere debet. p. 424. n. 2. Non obstante consuetudine contraria aut statuto. ibid.

Electus ab eo, qui privatus est ob negligentiam Iure eligendi, est in conscientia tutus. p. 499.

Electus in Episcopum vel Abbatem si linguam latinam usu tantùm didicit, tolerari potest. p. 538. n. 1.

Electus ac
sentiens pos
Electis in
electio nova

Eligendi
p. 178 n 2.
n. 15 p. 38
datione ut d
solum priv
arrogantes
n. 15.
Eligendi
etiam Jus po
n. 1. Nece
Sufficit tam
Eligendi
p. 228 n. 3
sentandi, ce
Eligendi
nem auferri
stico p. 27
Eligendi
non potest
n. 2.
Eligendi
Ec-clesijs a
igni devolv
Eligendi
rest, & seru
Eligendi
ter iam eleg
Eligendi
tinere possu
Laici secula
Eligendi
Superiorem
inferioribus
gligentiam
n. 6. p. 412
causam ple
Eligendi
rem, cuius
Eligendi
indignum V
Eligendi
nes Capitul

Eligere
non potest
n. 5. & 6.
p. 188 n.
interdictum
Eligentes
p. 188. n. 6.
Item, susp
sint denunti
n. 8. Ad q
n. 8.
Eligere a
tem in Epis

Eligentes in censura an possint post absolutionem facere electionem novam. p. 279. n. 8.

Eligentes in Cathedrali aut Regulari debent electionem facere intra trimestre. p. 339. n. 1. p. 420. A die vacationis cognitæ. p. 340. n. 4. p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in collegiatis, ubi Prælatus ordinariam habet Iurisdictionem in Clericos. p. 340. n. 2. In alijs concessum est semestre. p. 340. n. 1. p. 420. Tantundem spatium de novo conceditur, si facta electio careat effectu. p 420. modò fraus absit. ibid.

Eligere in dubio probabili licet cumulativè. *Eligo & postulo prout de Iure melius.* p. 224. par.

Eligentes non possunt electionem irritam per ratificationem validare. p. 233. n. 8. p. 346. n. 10.

Eligere non licet ordinatum ab Episcopo schismatico denuntiato. p 244. n. 3.

Eligentium excommunicatio aliaúe censura non obstat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 3.

Eligentes si Iure careant eligendi, electio est nulla. 247. n. 3.

Eligentes aut postulantes indignum. *Vide* Indignus.

Eligentes Prælatum possunt in alium, unum aut plures, compromittere. p. 263. n. 1. Non tamen in Laicos, nisi ex plenitudine potestatis pontificiæ. ibid.

Eligentes, si una lectio sit invalida, quando possint aliam instituere. p 267. n. 3. p. 314. n. 7.

Eligentibus potest superior aliquem etiam dignum prohibere ex justa causa. p. 268. n. 5.

Eligentes invocato spiritu Sancto inquirere debent, donec personam idoneam canonicè elegerint. p. 273. n. 3.

Eligere quis debet, si possit, aliquem ex propriæ Ecclesiæ gremio. p. 281. par. Non necessitate præcepti, sed honestatis. p. 289. n. 3. extraneus tamen non est censendus, qui ex Rom. Ecclesia accipitur. p. 282. par.

Eligentes quando possint aut non possint in negotio procedere aliquibus appellantibus. p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate causæ inquirere. ibid.

Eligentium numero non censentur, qui electioni adesse non possunt, vel nolunt, vel expresse Iuri suo renuntiant. p. 283 n. 3. Qui excommunicati, suspensi, personaliter interdicti aut Iure privati sunt. p. 344 n. 2.

Eligens si schedam vacuam mittat in urnam, nulla eius habenda ratio. p. 284. n. 3.

Eligentium minor pars si cœpta jam electione abeat, possunt reliqui in ea pergere. p. 284 n. 4. An item si maior pars abeat? n. 5.

Eligentes poterant olim ab electione etiam publicata resilire ante consensum electi; hodie non item. p. 289. n. 4.

Eligentium auctoritas in quo consistat? p. 290. n. 3.

Eligentium pars maior præsumitur etiam sanior. p. 290. n. 3. p 364 n. 2. Nisi aliud clarè pateat p. 384. n. 4. Quænam pars censeatur maior & sanior. p. 364. n. 1. Si pars una maior, altera sanior quænam alteri præferenda p. 402. n. 1. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentium & postulantium pœnæ incurruntur non tantum in casibus expressis sed etiam in similibus. p. 294. n. 4.

Eligentes incurrunt pœnas Canonicas, si patiantur Laicos se electioni immiscere. p 301. n. 1.

Eligentes possunt si unanimiter velint, ad electionem admittere collegas Iure eligendi privatos. p. 301. n. 2. Non possunt vel uno contradicente. n. 3.

Eligens scienter ad Prælaturam, simoniacè eam ambientem, est ad triennium suspensus à beneficijs illius Ecclesiæ. p. 304 n. 2.

Eligentes contra formam Canonicam non sunt privati sed privandi Iure eligendi. p. 311. n 5.

Eligentes solum ministeriales subinde sunt compromissarij. p. 318. n. 1.

Eligens se ipsum censetur ambitiosus, & ut indignus repellendus. p. 319. n. 1.

Eligens consentiendo aliorum de se Electioni quomodo possint seipsum coëligere. p. 319. n. 1. 2.

Eligentes non privantur ob contemptum alicuius Iure eligendi. p. 333. n. 8.

Eligere, non eligi potes in Excommunicatione minore. p. 336. n. 1. Neutrum in excommunicatione majore. n 2.

Eligentes si admittant absque necessitate suffragium excommunicati non tolerati, an electio sit irrita. p. 336. n. 3.

Eligentes possunt canonicæ electionis aut postulationis confirmationem aut admissionem à superiore petere. p. 338. n. 1.

Eligentes mittere possunt Procuratorem, unus unum vel plures; aut plures unum. p. 338. n. 3. Possunt admittere etiam extraneum, & à non impedito. p. 349. n. 1.

Eligentes quasnam accidentales solemnitates præmittere debeant electioni. p. 343. n. 1.

Eligentes per scrutinium quo modo & forma id facere debeant. p. 345. n. 6. & seq. Non ubique exactè servatur, maximè in Ecclesijs Regularibus. p. 345. n. 6. 8. Vel per privilegium, & consuetudinem, vel ob paucitatem. p. 347. n. 12.

Eligentes per schedas, ut eis adscribant sua nomina consultum est. p. 345. n 7 Ea tamen non sunt cũ scrutinio publicanda. ibid. Schedæ solent postea comburi. ib.

Eligentes possunt ante publicationem scrutinij ab electione sua recedere. p. 345. n. 7. p. 391. n. 7. Non item post publicationem. ibid. p. 386. n. 1. p. 391. n. 7. Aliud est in Electionibus profanis. p. 386. n. 1.

Eligentes si pro nullo habeant suffragia sufficientia, possunt variare usque ad promulgationem Electionis. p. 346. n. 10. Sed inchoato novo scrutinio. ibid.

Eligentium quivis potest scrutinij publicationem petere. p. 345. n. 7.

Eligentium si sit unus, duo, tres, vel quatuor quomodo possint eligere? p 347. n. 12. An teneantur assumere formam compromissi. ibid.

Eligentes omissa præscripta forma scrutinij non sunt privati sed privandi pro ea vice Iure eligendi. p. 348. n. 14 Antequam priventur, possunt aliam electionem facere nihil obstante aliorum contradictione. p. 348. n. 15.

Eligentes cum abusu potestatis laicæ quam pœnam incurrant. p. 352. n. 9. Nisi metus gravis, vel error probabilis excuset. p 352. n. 10. Pœna hæc latæ ne an ferendæ sit sententiæ? p 352. n. 12.

Eligentes habent vim capitularem ad eligendum, si ad-

adſint duæ partes volentium & Valentium adeſſe. p. 364. num. 1.

Eligentium quorundam Ius ſuffragandi ſi non ſit certum, poſſunt admitti cum proteſtatione. p. 367. n. 3. Quid & quomodo proteſtatio hæc operetur contra carentem poſſeſſione. p. 368. n. 7. Contra poſſeſſorem malæ fidei. n. 8. Contra poſſeſſorem dubiæ fidei. n. 9. Contra poſſeſſorem bonæ fidei. n. 10.

Eligentium à numero poteſt per vim repelli, quem conſtat non eſſe in poſſeſſione Iuris eligendi. p. 368. num. 7.

Eligentes privari poſſunt Iure ſuo, ſi ſuffragiis publicatis omittant eorum collationem; eſtque electio irrita. p. 369. n. 12.

Eligentes inter admittendus eſt ſine proteſtatione, quem conſtat eſſe in poſſeſſione canonicatûs Iurisque capitularis. p. 379. n. 1. Excluſo eo, qui illud ſuum eſſe contenderet. ibid. In dubio poſſet uterque admitti cum proteſtatione. p. 367 n. 3. p. 380. n. 2.

Eligentes ſi advertant aliquem eſſe contemptum, poſſunt nihilominus ad electionem procedere. p. 386 n. 2. Si publicato ſcrutinio advertant ſubſtantialem defectũ, poſſunt inchoare aliud. n. 3.

Eligentes ſi publicato ſcrutinio nolint ulterius progredi poſſunt à ſuperiore compelli. p. 386. n. 4. Idque petere poteſt quilibet capitularis, & ipſe eligendus. p. 387. n. 4.

Eligentibus impeditis currit tempus, ſi ipſi poſſint impedimentum tollere. p. 391. n. 1.

Eligere prohibitis ſine conſenſu Prælati quando currat vel non currat tempus trimeſtre. p. 391. n. 1. & ſeqq.

Eligentes non poſſunt electionem quoad electi perſonam impugnare, niſi ex cauſa poſtea emergente vel ante ignorata. p. 401. par Ignorantiam debent Iuramento probare. ibid. Idem eſt de abſente, ſi electioni ſemel conſenſit. ibid.

Eligere & electioni conſentire quomodo ſint paria. p. 402. n. 2.

Eligentium duplo maiori parti non poſſunt reliqui objicere defectum zeli aut meriti p. 402. n. 1.

Eligentium ex una parte ſi auctoritas ſit multo; ex altera numerus non multo maior, facienda eſt nova electio. p. 403. n. 1 & 2.

Eligentes Eccleſiaſticos ſi quis ob perſonam certam non electam iniuſtè gravet, ipſo facto excommunicatur. p. 405 n. 1. Etiam Mandans & Mandatarius. n. 4. Licet eorum tantùm conſanguineos gravet. n. 5. Non item ſi ſolitam ſed gratuitam tantùm eleemoſynam ſubtrahat. n. 1. Idem eſt quoad poſtulantes, confirmantes, inſtituentes. n. 3.

Eligentes debent Electionem præſentare electo ad conſentiendum quamprimum commodè fieri poteſt. p. 409. Vltra hoc tempus per octiduum differentes quam pœnam incurrant. ibid. Quot capitulares & cuius expenſis mittere debeant Romam. p. 410.

Eligentes potentem perſonam in Rectorem aut Senatorem Vrbis ſine ſcripta licentia Pontificis, invalidè eligunt & ipſo facto excommunicantur. p. 411. n. 3. Niſi ea ſit Romà oriunda vel perpetuo inhabitet. n. 4.

Eligentes ſi ob negligentiam priventur Iure eligendi, ad quem id devolvatur? *Vide* Devolutio. p. 412. n. 1.

Eligentium quinam in numero computandi, ut appareat, an Religioſus ſit electus, poſtulatus, à minore parte. p. 417. n. 3. Minor pars an cenſeatur etiam ea, quæ eſt media? p. 418. n. 4.

Eligentium conſenſus requirendus, antequam Epiſcopus admittat Renuntiationem electi. p. 486. n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Eligentes citati ad certum diem debent comparere mane. p. 638. n. 1.

Emphyteuſis.

Emphyteuſi reſciſsâ quænam expenſæ & meliorationes refundendæ Emphyteutæ. p. 822. n. 7.

Emptor.

Emptor debet litem ſibi de re motam venditori denuntiare. p. 383. n. 3.

Emptori qua ratione debeat reſtitutus in integrũ reddere expenſas & meliorationes rei. p. 822. n. 5. & ſeq.

Emptor an debeat fructus extantes vel unde factus eſt ditior reddere venditori in integrum reſtituto. p. 823. n. 8.

Enuntiatio.

Enuntiationis disjunctivæ & copulativæ Veritas in quo conſiſtat. p. 71. n. 1.

Enuntiationes ſingulares plures non faciunt univerſalem, niſi conjungantur. p. 379. par.

Enuntiatio indefinita in materia non odioſa ſumitur pro univerſali. p. 797. n. 2.

Epikia.

Epikia recedit à littera legis, non à mente legiſlatoris. p. 7. n. 13. Eâ quandoque uti poſſunt Iudices. ibid. Maximè in pœnis à lege ſtatutis. n. 14.

Epikia Mandatum extendi non poteſt. p. 136. n. 3.

Epilepſia.

Epilepſiâ laborans non debet eligi, aut promoveri. p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Epiſcopus.

Vide Electio, Examen, Confirmatio, Conſecratio, Diſpenſatio.

Epiſcoporum Reſidentia. p. 15. princ.

Epiſcopali ſtatuto non obligantur ſubditi extra Diœceſin. p. 60. n. 3. Obligantur tamen eius præcepto. ibi.

Epiſcopi ſtatuto an obligentur Diœceſani in loco exempto intra Diœceſin. p. 60. n. 5.

Epiſcopus quando confirmatur, ceſſat Adminiſtratio Capituli. p. 78. n. 2.

Epiſcopus in odioſis non intelligitur nomine Cleri aut Clericorum, ſed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414.

Epiſcopi ſunt Sacerdotes primi ſeu Principales. p. 178. num. 1.

Epiſcopalis ordinis propria non poſſunt ab inferioribus Clericis uſucapi. p. 178. n. 2.

Epiſcopus quam habeat poteſtatem diſpenſandi. Vide *Diſpenſatio.*

Epiſcopus non poteſt conſuetudine obtinere facultatem res Eccleſiaſticas liberè alienandi. p. 203. n. 1.

Epiſcopus conformare ſe debet Metropolitanæ Eccleſiæ. p. 210. n. 3.

Epiſcopus excuſatur à Lege Pontificis, ſi eam vicini Epiſcopi aut Metropolitanus non ſervent. ibid.

Epiſcopi cum Archiepiſcopis & Pontifice ut membra cum membris & capite debent eſſe uniti. p. 244. n. 3.

Epiſco-

Episcopum necesse est, esse honestate morum & scientia clarum. p. 249. n. 2. Scientia debet esse muneri Episcopali competens. p. 280. n. 2. Deberet esse Theologus & Canonista simul. p. 250. n. 5. Præstat tamen, ut sit purè Theologus, quàm purè Canonista. n. 6.

Episcopi quales non sint facilè eligendi? p. 249. n. 4.

Episcopus ante confirmationem non habet administrationem. p. 264. n. 1. p. 266. n. 5. p. 279. n. 1. Nec Iurisdictionem. 265. n. 2. Imo neutram habet ante expeditas litteras confirmationis. n. 3. Etsi antea se ingerat, Electio est ipso Iure irrita. p. 279. n. 1. Habet autem utramque ante solemnem introductionem in possessionem. n. 4. Nisi alicubi aliud consuetudo ferat. p. 266 n. 5.

Episcopus etsi Sacerdos non sit, tamen post confirmationem potest alteri dare potestatem absolvendi. p. 268. num. 1.

Episcopus acceptis Confirmationis litteris plenam habet Iurisdictionem. p. 274. n. 1. Quousque se illa extendat. ibid.

Episcopus non potest ante consecrationem exercere, quæ sunt Ordinis; & quænam ista? p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Episcopus cum consecratur, non celebrat sed consecratori suo concelebrat. p. 308. n. 11. Quomodo intentionem suam formare debeat? ibid.

Episcopus etiam sub juramento tenetur res Ecclesiæ non alienare sine debita solemnitate. p. 309. n. 12.

Episcopus successorem sibi ante vitæ finem non potest constituere. p. 333. n 4.

Episcopo defuncto quis & quas facere debeat funerales expensas. p. 359. n. 7. p. 360. n. 8.

Episcopus quid in sepulturam possit legare vel impendere. p. 360. n. 9.

Episcopi denominari solent à sua civitate. p. 369. prin.

Episcopos & Archiepiscopos providere est summi Pontificis. p. 412. n. 1.

Episcopus non potest aliquid contra universales Ecclesiæ canones statuere. p. 452. n 3. p. 742. n 2. Nec in ijs dispensare. p. 514. n 1. p. 539. n. 2. Nisi in necessitate ex præsumpta Pontificis facultate. p. 243. n. 2.

Episcopus ante consecrationem non debet simpliciter sed cum addito dici: *Electus, Confirmatus.* p. 452. n. 4.

Episcopis nonnullis ex speciali privilegio confertur Pallium. p. 458. n. 2.

Episcopi officium præcipuum est prædicare Verbum Dei, saltem per alios. p 476. n. 1. p. 720. n 1. Eius est de Iure prædicatores constituere. p. 720. n. 3. In constitutos ab aliis quid habeat Iuris. p. 709. n. 3 p 720 n. 3.

Episcopalis status est perfectissimus, non conferens sed supponens perfectionem. p. 477. n. 4.

Episcopus nullum ordinis Episcopalis actum potest alteri committere. p. 491. n. 6. Potest tamen delegare alia, quæ sunt etiam mixti aut meri Imperij. p. 713. num. 2.

Episcopi à sententia appellari potest ad Archiepiscopum. p 501. n. 1.

Episcopus ab infidelibus captus non amittit Ius Episcopale. p. 503.

Episcopus proprius est vel Originis, vel beneficij, vel domicilij. p. 520. n. 1.

Episcopi officium magis in potestate Ordinis, quàm Iurisdictionis consistit. p. 534. n. 2.

Episcopus non potest dispensare in statuto Ecclesiæ à se jurato vel à Papa confirmato. p. 558. n. 5.

Episcopus dijudicabit, an defectus corporis sit notabilis & magnus. p. 563. n. 2. In dubio facilè dispensabit maximè cum Religiosis &c. ibid.

Episcopus debet Diœcesin singulis annis per se vel per alios visitare. p. 575. n. 6. Et pauperes quidem Ecclesias propriis sumptibus. p. 721. n. 4. Ab aliis potest Procurationes accipere & quos? p. 575. n. 7. Si non per se sed per alium visitet, debet ipse ei omnia necessaria dare excepto victu. p. 730. par. Nihil potest à visitatis exigere. n. 2.

Episcopus Iurisdictione temporali carens an possit habere officiales armatos. p. 609. n. 3.

Episcopus si sententiam ipso Iure irritam tulit, adiri potest Archiepiscopus per iram nullitatis. p. 612 n. 3.

Episcopus de dilapidatione si suspectus sit, quid cum eo agendum? p. 662 n 2.

Episcopo potest Iurisdictio in Diœcesanos per præscriptionem adimi. p. 717. n 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Episcopi duo principales unius Diœcesis non possunt esse. p. 719. n. 2.

Episcopus potest sibi constituere Vicarium Episcopū in ijs, quæ sunt Ordinis, uti & Iuris ditionis. p. 719. n. 2. quā ex causa & autoritate. ibid. Quomodo differat inter se Vicarius Episcopus & Vicarius Generalis. ibid.

Episcopus habet potestatem ordinariam in casus Pontifici reservatos, si sint occulti. p. 594. n. 4 Vel Papa adiri nequeat. p. 724. prin. Potest eam alteri delegare p 594. n. 4. p. 724. n. 1. Non tantum particulatim, sed etiam generaliter. n. 2. Neque quoad cognitionem causæ n. 3.

Episcopus agere potest pro Ecclesia sibi subjecta. p. 734 n. 1.

Episcopo in spiritualibus subest etiam Rex & Princeps. p. 738.

Episcopi in conventibus dextram; Duces seculares lævam tenere debent. p 739. n. 2.

Episcopi olim Metropolitano, nunc Pontifici iurant obedientiam. p. 747. prin.

Episcopi ut etiam hodie iurent obedientiam Metropolitano, consuetudine obtineri potest. p. 748. n. 5.

Episcopus quoad beneficia

Episcopus sine autoritate Pontificis quam possit vel non possit extinguere Dignitatem? p 27. n. 2.

Episcopus potest cum consensu Capituli extinguere beneficia ad augendas Canonicorum nimis tenues præbendas. p. 27. n. 2. p. 32. n. 1. Vnire Capitulo ad tempus. p 33. n 3. Imo & in perpetuum si bona eius ab Episcopalibus sint separata. ibid. Vti & in commodum cuiusvis Canonici sigillatim. ibid. Non autem in suum & Capituli commodum simul. p. 32. n. 3. Quod si patronata sint, requiritur etiam consensus Patroni. n. 2.

Episcopus vacante Prælatura regulari potest administratorem constituere etiam quoad disciplinam. p. 109. num. 5.

Episco-

adſint duæ partes volentium & Valentium adeſſe. p. 364. num. 1.

Eligentium quorundam Ius ſuffragandi ſi non ſit certum, poſſunt admitti cum proteſtatione. p. 367. n. 3. Quid & quomodo proteſtatio hæc operetur contra carentem poſſeſſione. p. 368. n. 7. Contra poſſeſſorem malæ fidei. n. 8. Contra poſſeſſorem dubiæ fidei. n. 9. Contra poſſeſſorem bonæ fidei. n. 10.

Eligentium à numero poteſt per vim repelli, quem conſtat non eſſe in poſſeſſione Iuris eligendi. p. 368. num. 7.

Eligentes privari poſſunt Iure ſuo, ſi ſuffragiis publicatis omittant eorum collationem; eſtque electio irrita. p. 369. n. 12.

Eligentes inter admittendus eſt ſine proteſtatione, quem conſtat eſſe in poſſeſſione canonicatûs Iuriſque capitularis. p. 379. n. 1. Excluſo eo, qui illud ſuum eſſe contenderet. ibid. In dubio poſſet uterque admitti cum proteſtatione. p. 367. n. 3. p. 380. n. 2.

Eligentes ſi advertant aliquem eſſe contemptum, poſſunt nihilominus ad electionem procedere. p. 386 n. 2. Si publicato ſcrutinio advertant ſubſtantialem defectū, poſſunt inchoare aliud. n. 3.

Eligentes ſi publicato ſcrutinio nolint ulterius progredi poſſunt à ſuperiore compelli. p. 386. n. 4. Idque petere poteſt quilibet capitularis, & ipſe eligendus. p. 387. n. 4.

Eligentibus impeditis currit tempus, ſi ipſi poſſint impedimentum tollere. p. 391. n. 1.

Eligere prohibitis ſine conſenſu Prælati quando currat vel non currat tempus trimeſtre. p. 391. n. 1. & ſeqq.

Eligentes non poſſunt electionem quoad electi perſonam impugnare, niſi ex cauſa poſtea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam debent Iuramento probare. ibid. Idem eſt de abſente, ſi electioni ſemel conſenſit. ibid.

Eligere & electioni conſentire quomodo ſint paria. p. 402. n. 2.

Eligentium duplò maiori parti non poſſunt reliqui obiicere defectum zeli aut meriti p. 402. n. 1.

Eligentium ex una parte ſi auctoritas ſit multo; ex altera numerus non multo maior, facienda eſt nova electio. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentes Eccleſiaſticos ſi quis ob perſonam certam non electam iniuſtè gravet, ipſo facto excommunicatur. p. 405. n. 1. Etiam Mandans & Mandatarius. n. 4. Licet eorum tantùm conſanguineos gravet. n. 5. Non item ſi ſolitam ſed gratuitam tantùm eleemoſynam ſubtrahat. n. 1. Idem eſt quoad poſtulantes, confirmantes, inſtituentes. n. 3.

Eligentes debent Electionem præſentare electo ad conſentiendum quamprimum commodè fieri poteſt. p. 409. Vltra hoc tempus per octiduum differentes quam pœnam incurrant. ibid. Quot capitulares & cuius expenſis mittere debeant Romam. p. 410.

Eligentes potentem perſonam in Rectorem aut Senatorem Vrbis ſine ſcripta licentia Pontificis, invalidè eligunt & ipſo facto excommunicantur. p. 411. n. 3. Niſi ea ſit Romæ oriunda vel perpetuo inhabitet. n. 4.

Eligentes ſi ob negligentiam priventur Iure eligendi, ad quem id devolvatur? *Vide* Devolutio. p. 412. n. 1.

Eligentium
reat, an Rel
parte. p. 417
quæ eſt medi
Eligentium
ſcopus admit
Quomodo &
Eligentes
mane. p. 638

Emphyteut
nes refundend

Emptor de
nuntiare. p. 3
Emptori qu
dere expenſas
Emptor an
ditior reddere
n. 8.

Enuntiatio
quo conſiſtat.
Enuntiatio
lem, niſi con
Enuntiatio
pro univerſali

Epükia rec
ris. p. 7. n. 13.
Maximè in po
Epükia Ma

Epilepſiā l
p. 269. n. 2. p

Vide Electi
Diſpen
Epiſcoporu
Epiſcopali
ceſin. p. 60. n
Epiſcopi ſt
empto intra I
Epiſcopus q
Capituli. p 7
Epiſcopus i
aut Clericorum
Epiſcopi ſun
num. 1.
Epiſcopalis
bus Clericis
Epiſcopus q
Diſpenſatio.
Epiſcopus n
tem res Eccleſi
Epiſcopus c
cleſiæ. p. 210.
Epiſcopus ex
Epiſcopi aut M
Epiſcopi cum
cum membris &

[illegible] Canonista. p.250. n.5. Præstat tamen, ut sit purè Theologus, quàm purè Canonista. n.6.

Episcopi quales non sint facilè eligendi? p.249. n. 4.

Episcopus ante confirmationem non habet administrationem. p. 264. n. 1. p. 266. n. 5. p. 279. n. 1. Nec Iurisdictionem. 265. n. 2. Imo neutram habet ante expeditas litteras confirmationis. n. 3. Etsi antea se ingerat, Electio est ipso Iure irrita. p. 279. n. 1. Habet autem utramque ante solemnem introductionem in possessionem. n. 4. Nisi alicubi aliud consuetudo ferat. p. 266 n. 5.

Episcopus etsi Sacerdos non sit, tamen post confirmationem potest alteri dare potestatem absolvendi. p. 268. num. 1.

Episcopus acceptis Confirmationis litteris plenam habet Iurisdictionem. p. 274. n. 1. Quousque se illa extendat. ibid.

Episcopus non potest ante consecrationem exercere, quæ sunt Ordinis; & quænam ista? p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Episcopus cum consecratur, non celebrat sed consecratori suo concelebrat. p. 308. n. 11. Quomodo intentionem suam formare debeat? ibid.

Episcopus etiam sub juramento tenetur res Ecclesiæ non alienare sine debita solemnitate. p. 309. n. 12.

Episcopus successorem sibi ante vitæ finem non potest constituere. p. 333. n 4.

Episcopo defuncto quis & quas facere debeat funerales expensas. p. 359. n. 7. p. 360. n. 8.

Episcopus quid in sepulturam possit legare vel impendere. p. 360. n. 9.

Episcopi denominari solent à sua civitate. p. 369. prin.

Episcopos & Archiepiscopos providere est summi Pontificis. p. 412. n. 1.

Episcopus non potest aliquid contra universales Ecclesiæ canones statuere. p. 452. n 3. p. 742. n 2. Nec in ijs dispensare. p. 514. n 1. p. 539. n. 2. Nisi in necessitate ex præsumpta Pontificis facultate. p. 243. n. 2.

Episcopus ante consecrationem non debet simpliciter sed cum addito dici: *Electus, Confirmatus*. p. 452. n. 4.

Episcopis nonnullis ex speciali privilegio confertur Pallium. p. 458. n. 2.

Episcopi officium præcipuum est prædicare Verbum Dei, saltem per alios. p. 476. n. 1. p. 720. n 1. Eius est de Iure prædicatores constituere. p. 720. n. 3. In constitutos ab aliis quid habeat Iuris. p. 709. n. 3 p 720 n. 3.

Episcopalis status est perfectissimus, non conferens sed supponens perfectionem. p. 477. n. 4.

Episcopus nullum ordinis Episcopalis actum potest alteri committere. p. 491. n. 6. Potest tamen delegare alia, quæ sunt etiam mixti aut meri Imperij. p. 713. num. 2.

Episcopi à sententia appellari potest ad Archiepiscopum. p 501. n. 1.

Episcopus ab infidelibus captus non amittit Ius Episcopale. p. 503.

Episcopus proprius est vel Originis, vel beneficij, vel domicilij. p. 520. n. 1.

à se jurato vel à Papa confirmato. p. 558. n. 5.

Episcopus dijudicabit, an defectus corporis sit notabilis & magnus. p. 563. n. 2. In dubio facilè dispensabit maximè cum Religiosis &c. ibid.

Episcopus debet Diœcesin singulis annis per se vel per alios visitare. p. 575. n. 6. Et pauperes quidem Ecclesias propriis sumptibus. p. 721. n. 4. Ab aliis potest Procurationes accipere & quos? p. 575. n. 7. Si non per se sed per alium visitet, debet ipse ei omnia necessaria dare excepto victu. p. 730. par. Nihil potest à visitatis exigere. n. 2.

Episcopus Iurisdictione temporali carens an possit habere officiales armatos. p. 609. n. 3.

Episcopus si sententiam ipso Iure irritam tulit, adiri potest Archiepiscopus per viam nullitatis. p. 612 n. 3.

Episcopus de dilapidatione si suspectus sit, quid cum eo agendum? p. 662 n 2.

Episcopo potest Iurisdictio in Diœcesanos per præscriptionem adimi. p. 717. n 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Episcopi duo principales unius Diœcesis non possunt esse. p 719. n. 2.

Episcopus potest sibi constituere Vicarium Episcopi in ijs, quæ sunt Ordinis, uti & Iuris ditionis. p. 719. n. 2. quâ ex causa & autoritate. ibid Quomodo differat inter se Vicarius Episcopus & Vicarius Generalis. ibid.

Episcopus habet potestatem ordinariam in casus Pontifici reservatos, si sint occulti. p. 594. n. 4 Vel Papa adiri nequeat. p. 724 prin. Potest eam alteri delegare p. 594. n. 4. p. 724. n. 1. Non tantum particularim, sed etiam generaliter. n. 2. Neque quoad cognitionem causæ n. 3.

Episcopus agere potest pro Ecclesia sibi subjecta. p. 734 n. 1.

Episcopo in spiritualibus subest etiam Rex & Princeps. p. 738.

Episcopi in conventibus dextram; Duces seculares lævam tenere debent. p 739. n. 2.

Episcopi olim Metropolitano, nunc Pontifici iurant obedientiam. p. 747. prin.

Episcopi ut etiam hodie iurent obedientiam Metropolitano, consuetudine obtineri potest. p. 748. n. 5.

Episcopus quoad beneficia

Episcopus sine autoritate Pontificis quam possit vel non possit extinguere Dignitatem? p 27. n. 2.

Episcopus potest cum consensu Capituli extinguere beneficia ad augendas Canonicorum nimis tenues præbendas. p. 27. n. 2. p. 32. n. 1. Vnire Capitulo ad tempus. p 33. n. 3. Imo & in perpetuum si bona eius ab Episcopalibus sint separata. ibid. Vti & in commodum cuiusvis Canonici sigillatim. ibid. Non autem in suum & Capituli commodum simul. p. 32. n. 3. Quodsi patronata sint, requiritur etiam consensus Patroni. n. 2.

Episcopus vacante Prælatura regulari potest administratorem constituere etiam quoad disciplinam. p. 109. num. 5.

Episco-

Episcopi est Iure ordinario collatio beneficiorum. p. 142. n. 2. p. 452. n. 5.

Episcopo facta gratia de prioribus beneficijs retinendis est strictæ interpretationis. p. 150. n. 1.

Episcopo beneficia omnia vacant ipso Iure per eius promotionem. p. 150. n. 1. Et plenam Episcopatus assecutionem. p. 251. n. 1. Quæ consistit in electione, confirmatione, possessione & consecratione. n. 2. Quid si consecratio fiat ante elapsum trimestre? n. 4. Quid si per dispensationem ultra differatur? n. 5. Hodie praxis habet, ut vacent statim post confirmationem. p. 252. n. 5.

Episcopus cum Capitulo potest beneficijs vacantibus annatas imponere. p. 159. n. 2. Non potest eas suæ mensæ applicare sine consensu Pontificis. ibid. In Germania tamen aliqua earum pars ipsis competit. ibid.

Episcopus potest pro arbitrio novas Capellas intra Parochias, ædificare. 182. n. 3.

Episcopi cum consensu potest in fundatione apponi conditio Iuri communi & Episcopali derogans. p. 186. n. 1.

Episcopus post factam fundationem non potest etiam consentiente patrono instituere mutationem. p. 186. n. 2. Nisi iusta ex causa. ibid.

Episcopus ad aliumEpiscopatum postulari potest, non item eligi. p. 223. n. 1. p. 440. n. 2. Nisi ante confirmationem aut post legitimam renuntiationem. p. 224. n. 2. Ad solam populi postulationem se transferenti negatur etiam laica communio. p. 237. n. 1. Nisi pœniteat. p. 238. n. 2.

Episcopus potest dispensare cum illegitimis ad beneficia simplicia & Ordines minores. p. 191. n. 1. Sed non potest eos ad hoc generali statuto habilitare

Episcopus jungitur Ecclesiæ suæ quasi Matrimonio. p. 200. n. 3. p. 208 p. 224. n. 1. Per Electionem inchoativè. p. 237. n. 18. Per confirmationem perfectè. p. 453. n. 2.

Episcopus non potest propria autoritate aliumEpiscopatum acceptare, aut suum relinquere. p. 200. n. 3. p. 208. p. 224. n. 1.

Episcopus non potest dispensare in ætate ad Beneficium requisita à SS. Canonibus. p. 255. n. 4. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. An in requisita à statuto particulari p. 528. n. 2. An in requisita per accidens ratione annexi ordinis. p. 257. n. 8. An in requisita ad dignitatem non curatam. p. 539. n. 2.

Episcopus si indigno conferat dignitatem aut beneficium, ad quem devolvatur tunc Ius conferendi? p. 262. num. 7.

Episcopus ante confirmationem beneficia conferre non debet. p. 264. par.

Episcopus potest litigantes de beneficio cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Episcopus potest dispensare cum eo, qui consentit in suam electionem abusu potestatis laicæ factam. p. 351. n. 6. Cum eo, qui inscius ad beneficium est per simoniam electus aut provisus. p. 389. n. 4.

Episcopus non facilè debet tacere commendam. p. 409. n. 1. Nec ultra sex menses sine necessitate. n. 3.

Episcopos transferre, deponere, eorumque Renuntiationes admittere est reservatum Pontifici. p. 451. n. 2.

Deponere no
Episcopus
mare. p 45
Episcopus
lium Episcop
Tutius tame
Episcopi e
tiones accipe
n. 2. Ex co
manus Colla
Episcopus
gressu Relig
dignitate n
Episcopus
Ecclesia Præ
Episcopus
beneficium
Episcopus
ficio vacatur
num. 2.
Episcopo
ssam alteri f

Episcopo
Iurisdictione
num. 1.
Episcopus
legio comm
Episcopus
lere consuet
Episcopus
pitulum sede
Episcopu
statuere, ut
ad alium spe
Episcopus
ercere, non p
num. 4.
Episcopus
li consilium
contra. ibid
Episcopus
ut solus sine
Episcopus
tur bona fide
titulo tempu
habere possi
Episcopo
p. 204. n. 2.
Episcopi
ta p 204.
Episcopus
lapsus amitti
ea recuperare
Episcopo
testas eligend
Sed pro una t.
Quo casu non
no actu simul
Episcopus
su, nec consili

Episcopi est Iure de communi cum consilio & consensu Capituli creare Canonicos. p. 316. n. 5.

Episcopo ab infidelibus capto debet Capitulum monere Pontificem & interea administrare. p. 503. Vti & eo longè absente non relicto Vicario. ibid. Quid si ob senium aut morbum sit ex parte inutilis. ibid.

Episcopo potest Iurisdictio in Diœcesanos per præscriptionem à Capitulo adimi. p. 717. n. 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Episcopus quoad Censuras.

Episcopi excommunicationem non incurrunt subditi contra eius statuta agentes extra Diœcesin. p. 60. n. 3. An agentes contra in loco exempto intra Diœcesin. n. 5

Episcopi non incurrunt suspensionem aut Interdictũ nisi de ipsis expressa fiat mentio. p. 441 n. 4.

Episcopum deponere non potest Metropolitanus. p. 452 prin.

Episcopi & Clerici sunt ab Ecclesia alendi, licet fiat suspensi aut depositi. p. 475 n. 1.

Episcopus dispensare potest in omnibus suspensionibus & irregularitatibus ex delicto occulto ortis. p. 478. n. 5. Excepto homicidio voluntario. p. 515 n. 2. Cum ipso Episcopo autem eius Confessarius. p. 478. n. 5.

Episcopo dare solet Pontifex dispensationem ob homicidium voluntarium, non notorium. p. 479. n. 10.

Episcopus quando est excommunicatus, in subditos eius non habet Iurisdictionem Archiepiscopus. p. 501. n. 2. Quis interea illius Ius dicat? ibid.

Episcopus potest absolvere à quavis Censura per Canones indefinitè latâ & non reservata. 514 n. 1. Nisi crimen, ob quod lata est, sit enorme & notorium vel homicidium voluntarium. p. 515. n. 2.

Episcopus non potest relaxare censuram ad certum tempus per Canones latam. p 515. n. 1.

Episcopus non est facilè excommunicandus. p. 614. n. 2.

Episcopi ob delictum quænam eius terra possit Interdicto subijci. p 614. n. 2.

Episcopis non sunt Censuræ inferendæ, nisi gradatim. p. 674. n. 1. Valent autem hae gradatione etiam omissa. n. 2.

Episcopus censuris impedire potest ne Regulares exempti celebrent in privatis Oratorijs. p. 709. n. 3.

Episcopo censuram inferre non potest Vicarius Archiepiscopi. p. 726. par. Etsi electus tantum aut confirmatus sit. n. 3. Sin nihilominus inferantur, an valeant? ibid. Inferre autem potest delegatus Archiepiscopi. p. n. 2. & 3.

Episcopi mandato repugnans an & quando possit excommunicari? p. 737.

Episcopus quoad Clerum.

Episcopus potest ex officio compellere Clericos ad superfluos reditus in causas pias expendendos. p. 24. n. 12.

Episcopi quomodo supplere possint defectum Metropolitani. p. 245. n 4.

Episcopus cum duobus Abbatibus aut Presbyteris potest ex dispensatione consecrare Episcopum. p. 252. n. 6.

EPiscopi est de Iure communi electos confirmare, & postulatos admittere. p. 274. n. 1. p. 452. n. 5. Cum consilio & cõsensu Capituli creare Canonicos. p. 316. n. 5

Episcopus non consecratus non potest solemniter degradare Clericum. p. 274.

Episcopus Cardinalem hostiliter persequens incurrit Infamiam Iuris. p. 478. n. 5.

Episcopus si adsit benedictio ab Abbate alióve Sacerdote dari non debet, nisi eo annuente. p. 493. n. 13.

Episcopus dispensare potest cum Curato, in Residentia quoad breve tempus. p. 408. n. 2. Et quodnam illud? ibid. Studiorum causâ usque ad septennium etiam in Sacerdotio p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis, quamdiu expedire iudicaverit. p. 438. n. 2.

Episcopus quomodo Clericum occultè criminosum à ministerio & susceptione ordinis possit arcere. p. 507. Quis hic occultè criminosus? ibid.

Episcopus quomodo peregrinis Clericis, & quibus prohibere possit celebrationem in Ecclesijs Regularium? p. 572. n. 3.

Episcopus an tolerare possit, ut Clericus peregrinus sine formatis celebret privatim. p. 572. n. 2.

Episcopus est in sua Diœcesi Ordinarius Iudex quoad Clericos non exemptos, & Laicos in causis spiritualibus & mixtis. p. 16. n. 1. p 274. n. 1. p. 701. n. 1. p. 716. n. 2. p. 731. n. 1. & 3. Habet Imperium mixtum. p. 701 n. 3. Quâ pœnâ possit vel non possit subditos coercere. ibid. Quomodo brachium seculare invocare, & illud adjuvare. n. 4. & seq.

Episcopum inter & Clericum si sit controversia in causa civili constituendi sunt arbitri. p. 714. n. 1. Si in causa criminali, quis tum esse possit Iudex? ibid.

Episcopus an possit à Clericis exigere obedientiæ sponsionem in scripto, vel juratam. p. 737. n. 2. An à curatis? ibid.

Episcopi obedientiæ & potestati subest etiam ordinatus à Pontifice. p. 739. ab eo tamen ad ulteriorem ordinem promoveri nequit. ibid.

Episcopus quoad exemptos.

Episcopi statuta & censuræ in quonam Diœcesis loco exempto obligent eius subditos. p. 60. n. 5.

Episcopus in quo Diœcesis loco exempto possit validè exercere Iudicium? p. 61. n. 6. Vt exerceat licitè requiritur consensus Prælati. ibid.

Episcopus in certa possessione Iurisdictionis potest contra prætendentes exemptionem procedere, non attenta eorum probatione vel appellatione. p. 76. n. 9. Si dubia possessio, potest adhuc procedere, sed & alij contra appellare. n. 10.

Episcopus non potest procedere contra eos, quos constat esse in possessione exemptionis. p. 77. n. 11. Nisi privilegium aut præscriptionem nolint docere. n 12.

Episcopus non potest esse Iudex in dubio, an privilegium exemptionis sit invalidum. p. 77. n. 12.

Episcopus non potest Ecclesias exemptas Interdicto subijcere nisi indirectè. p. 180. n. 1.

Episcopus an Parochiam Monasterio exempto unitam possit visitare. p. 421. n. 3.

Episcopus in Interstitiis Ordinum dispensare potest etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 4. Cum subditis alterius Episcopi, non nisi in dimissorialibus sit expressum. ibid.

Episcopus potest cum exemptis dispensare in votis, jejuniis,&c. p. 667. n. 3.

Episcopus an & quomodo absolvere possit excommunicatos à Prælato Monasterij non exempti. p. 704. n. 1. & 2

Episcopus in multis casibus habet potestatem in exemptos: p. 708. n. 3.

1. Si extra Monasterium degant. ibid.
2. Si extra Monasterium dent publicum scandalum. ibid.
3. Si sine licentia à conventu recedant. ibid.
4. Si studiorum tempore non habitent in conventu. p. 709 n. 3.
5. Si in causis Mercedum & miserabilium. ibid.
6. In causa hæresis. p. 701. n. 3 p. 709 n. 3.
7. Quoad Concionatores. ibid.
8. Quoad copulationem sponsorum alienæ parochiæ. ibid.
9. Quoad bona Novitiorum. ibid.
10. Quoad clausuram Monialium. ibid.
11. Quoad celebrationem in privatis Oratoriis, horis incongruis. ibid.
12. Quoad Synodos annuas. ibid.
13. Quoad promulgandas Censuras, & Interdicta, ac servanda festa. ibid.
14. Quoad Processiones. p. 710. n 3.
15. Quoad confessarios, Administratores, & Electionem Monialium. ibid.
16. Quoad Executores testamentorum. ibid.

Episcopus quoad Ordines vide *Dispensatio Ordinans.*

Episcopus dispensare potest cum illegitimis ad Ordines minores. p. 191. n. 1. Sed non potest generali statuto eos ad hoc habilitare. ibid.

Episcopus in die suæ consecrationis non debet alios ordinare, nisi necessitas postulet. p. 308. n. 10.

Episcopus aliquem solus ordinare potest, non item degradare. p. 452.

Episcopus si ordinet ea die, qua dedicatur Ecclesiæ vel Altare, est abusus & tollendus. p. 505. par.

Episcopus consecrandus est à tribus Episcopis. p. 508. n. 2. Et olim quidem etiam cum consensu Comprovincialium. ibid. Dispensativè potest etiam consecrari ab uno Episcopo assistentibus duobus Abbatibus vel Presbyteris. p. 252. n. 6.

Episcopus duos ordines sacros, aut minores cum Subdiaconatu uni una die conferens est suspensus. p. 512. n. 1. Fit ex Sabbato & Dominica dies una, si ordinans in Sabbato continuet Iejunium. n. 2.

Episcopus si in Sabbato fiat Sacerdos, potest statim sequente Dominica consecrari. p. 512. n. 3.

Episcopus aliquem ante legitimam ætatem ordinans est suspendendus. p. 513. n. 1.

Episcopus ordinans aliquem sine titulo aut patrimonio, debet ei beneficium vel alimenta dare. p. 514. n. 3. p 537. n. 4. Vti & eius successor. ibid. imo Prælatus si quis illum præsentarit. p. 537 n. 4. Aut Archidiaconus si in culpa fuit. ibid. Non item examinatores. ibid.

Episcopus ordinans subditum alienum sine dimissorijs

suspensus est
n. 1. Imo
rem. p. 51
Prælatus
prium Ord
conferente

Episcopo
so possunt S
par. Prima
p. 522. n. 1.

Episcopu
si absque exp
tificalibus
An etiam, lo
si primam ta

Episcopus
exemptis. p
pi, non nisi

Episcopus
minores & li

Episcopus
minores. p.

Episcopus
Clerico in sa
n. 2.

Episcopus
test id facere

Episcopus
cum Pontifi
p. 462. n. 2.
Contraria est

Episcopus
adhuc exerce
fiat Religios

Episcopi
num. 11.

Episcopus
si subditos C
pressa ordine
à Pontificalil

Episcopi e
Præpositos e
re. p. 271. n.

Episcopus,
tur ab Archie

Episcopus
gatur à medi
electio? p. 4

Episcopus
chi eligant i

Episcopus
las, quæ hab
p 445. n. 2.

Episcopus
bas. p. 475.

Episcopus
iste sine bene
Nisi rationab

Episcopus

cerdote dari non potest, nisi eo annuente. p. 495 n. 13.
Episcopus an Abbati privilegium in sua Ecclesia benedicendi cum chrismate possit extendere ad alias Dioecesanas. p. 493. n. 17.
Episcopus facile potest dispensare cum Religiosis quoad defectum corporis. p 563. n. 2.
Episcopus non potest Regularem excommunicatum à Praelato etiam non exempto absolvere, nisi post appellationem. p. 703 n. 1.
Episcopus quid Iuris habeat in Concionatores Regulares etiam exemptos p 709 n. 3.
Episcopus si visitet Religiosos, decet ut secum habeat duos Canonicos. p. 721. n. 1. Vti & unum vel plures Regulares. p 722. n. 2.

Episcopus quoad Renuntiationem.

Episcopus non potest sine licentia Pontificis renuntiare Episcopatui. p. 360. n. 1. Renuntiationem eius admittere est Pontifici reservatum. p. 491. n. 1.
Episcopus renuntians Episcopatui potest aliud minus beneficium assumere. p 475. n. 2. Neque id est de dignitate descendere. n. 3.
Episcopus non potest resignare Episcopatum ad vacandum suae saluti etiam in Religione. p. 476. n. 2.
Eius professio Religiosa an sit irrita. p 477. n. 2. & 3.
Votum ingrediendae Religionis an valeat. n. 4.
Episcopo ut renuntiandi licentia detur, sex esse possunt causae. p. 477. n. 5.
1. Certa quaedam crimina, ut simonia, sodomia aut infamiam habentia. ibid.
2. Debilitas corporis ad pastorale officium non sufficiens. p. 478. n. 6.
3. Defectus scientiae necessariae. n. 7.
4. Rebellio plebis. p. 479. n. 8.
5. Scandalum populi. n. 9.
6. Irregularitas ordinariè nō dispensabilis. n. 10.
Episcopus ob infirmitatem aut senium non est deponendus, aut ad renuntiandum cogendus. p 478. n. 6.
Episcopus non tam facilè ad Monachatum, quàm Monachus ad Episcopatum admittitur. p. 479. n. 10.
Episcopus non est sui Iuris sed Ecclesiae obligatus. p. 479. n. 10.
Episcopus Religionem professus reassumi potest ad Episcopatum. p. 480. par. Nisi ob crimen renuntiavit Episcopatui. p. 480. n. 1. Neque hoc repugnat Concilio Constantinop. I. p. 481. n. 2.
Episcopus potest renuntiare vel solum loco & regimini; vel simul etiam ordini & dignitati Episcopali. p 481. n. 1. Religionem ingressus praesumitur utrique renuntiasse. ibid. Si non fiat Religiosus, plerumque permittitur ei ordinis Episcopalis exercitium & dignitas. p. 481. n. 2.
Episcopus Renuntiationem beneficiati non potest admittere sine consensu Patroni. p. 486. n 4. Eligentium & collatoris. n. 5. Quomodo & cur? ibid.
Episcopus qui loco tantùm renuntiavit, potest conferre ordines omnes, quos antè. p. 525 par. Qui renuntiavit etiam dignitati potest adhuc conferre minores, benedicere Calices &c. p. 526. n. 1.

Episcopus Vicarius

Vide Vicarius Episcopus.

Episcopatus.

Episcopatuum pluralitas est reservata Pontifici. p 208.
Episcopatus plena assecutio quatuor gradibus absolvitur. p. 251. n. 2.
Episcopatui renuntiare non potest Episcopus sine licentia Papae. p 360. n. 1.
Episcopatus sunt specialiter Pontifici reservati. p 403. par. p. 449. n. 2. Electio tamen in Germania est penes Capitulum. p. 403.
Episcopatus ditior non est maioris dignitatis quam alius sed paris. p. 457. n. 1.
Episcopatus Resignatio difficillimè admittitur. p. 467. n 3.
Episcopatui renuntiare ad vacandum suae tantùm saluti non licet. p. 476. n. 2. Sex aliae causae; ex quibus licet. p. 477 n. 5. & seqq.
Episcopatus est sacer ordo. p. 535. n. 1. Non distinctus adaequatè à Sacerdotio, nec novum characterem imprimens. ibid.

Eremita S. August.

Eremitarum S. Aug. Praelatus quam habeat inter alios praecedentiam. p. 109. n. 4.

Error.

Errans in fide absque pertinacia non est haereticus. p. 5. n. 4.
Error scribentis libellum non nocet parti. p 85. n. 2.
Error communis Ius tribuit. p. 86. n. 4. p. 316. n. 10.
Error probabilis Ius tribuit. p. 88. n. 2. Nisi cùm commissio facta est à non habente potestatem. n. 5.
Error scribentis praesumitur, si Verborum constructio faciat Rescriptum Iustitiae Iuri communi contrarium. p. 97. n. 1.
Error si sit Rescripti causa finalis, potest id exceptione reijci. p. 133. n. 1.
Error in nomine aut aliis qualitatibus demonstrandi causâ additis non vitiat Rescriptum aliamve dispositionem, si de rei corpore constet. p. 134. n. 2.
Error in qualitatibus determinativis seu taxativis rei vitiat Rescriptum & dispositionem. p. 135. n. 2.
Error circa personam est substantialis. p. 135. n 2.
Errans circa personam, an validè cum ea dispenset? p. 134. n. 2. §. *Idem q.* An etiam valeant, si qua ei det, Rescripta Gratiae, Iustitiae, aut Beneficialia. ibid.
Error circa substantiam & substantiale quid vitiat Rescriptum & dispositionē. p. 135. §. *Nunc probatur.*
Error non potest subesse universalis Ecclesiae consuetudini aut uniformi omnium sententiae. p. 187. n. 4.
Errore introducta consuetudo non valet. p. 187. n. 4. p. 198. n. 10.
Error non facti sed Iuris introducere potest consuetudinem. p. 199. n. 10.
Error causae finalis tollit consensum. p. 198. n. 10.
Errantis non est Voluntas. p. 198. n. 10.
Error consensum quidem impedit, sed non praescriptionem. p. 220. n. 2.
Error practicus est perniciosus, non item speculativus. p. 241. n 5.
Error probabilis excusat succumbentem & ab expensis, & à poena Iuris. p. 394. n. 5.

Erret si Delegatus in judicando, an & quomodo sit excusatus. p. 650. n. 7.
Errans non consentit. p. 666. n. 3.
Error facti in confessione judiciali est ante latam sententiam allegandus. p. 839. n. 2. An & ante conclusionem causæ? ibid.

Evangelium.

Evangelium cum legitur non sedendum, sed standum, p. 575. n. 4.

Examen.

Examinari denuo possunt Parochi iam ante semel approbati. p. 46. n. 2.
Examinis conditio, sub qua mandatur conferri beneficium, est collationi substantialis. p. 111. n. 6.
Examē instituendū de electi moribus, scientia, & alijs qualitatibus quomodo? 240. n. 5. p. 354. n. 1. de forma & serie electionis. p. 241. n. 6. p. 354. n. 1. Quid & quomodo testes hic debeant testari. p. 241. n. 5. p. 524. n. 2.
Examinandus iterum est ante Confirmationem Prælatus ad aliam Prælaturam electus. p. 241. n. 7. p. 339. n. 6.
Examinandus de qualibus sit Articulis Episcopus electus? p. 242. n. 8. p. 523. Olim fiebat hoc examen à Metropolitano; in Germania fit à Viciniore Episcopo & mittitur ad Pontificem. ibid. Idem instituere possunt Legati sedis Apostolicæ p. 691. n. 1. Postquam examen transmissum Pontifici, nihil possunt se amplius immiscere. ibid.
Examen Clericorum & Episcoporū esse debet de eorum ætate, moribus, & litteris. p. 248. par. p. 249. n. 1. præmittendū ante electionem, aut collationem. p. 262. n. 6.
Examinare electi Episcopi ætatem, mores, & scientiam debet Pontifex ex officio. p. 282. par.
Examinare ordinandum quis debeat, aut possit de vita, doctrina, & titulo. p. 522. & 523. Quomodo hic se gerere possit aut debeat Archidiaconus præsentans ordinandos. p. 524. n. 3. & 4.
Examinare qui & quid debeant in ordinatione generali. p. 523.
Examinari an? cum? & à quo possit Clericus pro beneficio? p. 537. n. 2. 3. & 5.
Examinator admittens Clericum non idoneum an teneatur alere? p. 537. n. 4.
Examini Ordinandorum Episcopus præesse, vel alios idoneos potest præficere. p. 537. n. 4.
Examinatorum unus si sit suspectus an possit recusari. p. 622. n. 2.
Examine & instructione causæ ad Principem missâ, vel decreto facto, ut mittatur, quid possit postea Iudex? p. 692. n. 2.

Exceptio.

Exceptio unius à lege potest extendi ad aliud simile. p. 13. n. 7.
Exceptio falsitatis non potest per ullum Rescriptum tolli. p. 68. n. 3.
Ad Excipiendum sunt perpetua, quæ sunt temporalia ad agendum. p. 81. n. 3. Si excipiendi Ius oriatur ex radice perpetua; non item si ex mutabili. ibid.
Exceptio doli est perpetua. p. 81. n. 3.
Exceptione repelli potest Testis vel solo facto infamis, non item Iudex. p. 86. n. 3.
Exceptio contra Iudicem excommunicatum toleratum nisi ante fiat, valet eius sententia. p. 86. n. 6.
Exceptione quod tolli potest, quasi nullum censetur. p. 95. n. 4.
Exceptio Adversarij potest quoad unum effectum admitti, quoad alium impugnari vel retorqueri. p. 131. n. 5.
Exceptionem suam si Reus conventus non in continenti probaverit, condemnandus est in expensas. p. 394. n. 2.
Exceptio Regulæ universali addita an & quomodo confirmet eam in alijs? p. 599. n. 11.
Exceptione nulla admissa si procedendum sit, quis sensus? p. 616. n. 4. Quis, si nulla quantumvis rationabili admissa. ibid.
Exceptio de defectu Iurisdictionis an ante vel post litis contestationem opponenda, & quomodo? p. 654. n. 2.
Exceptiones inutiles non admittendæ. p. 661. n. 3.
Exceptio sententiæ iniustæ, iam in rem judicatam transgressæ, valet si admittatur à Iudice. p. 661. n. 3. Vel victor fateatur iniustitiam. ibid. Vel iniustitia sit notoria. ibid.
Exceptio rei iudicatæ opponi potest ad processum impediendum. p. 722. n. 3.
Excipiendo si quis fateatur Intentionem Actoris, potest ista recipi & exceptio reijci. p. 777. n. 1.
Exceptio de notorio defectu proprietatis obstat agenti Iudicio possessorio. p. 785. n. 4.
Exceptio Procuratoris falsi etiam post litem contestatam opponi potest. p. 786. n. 2.
Exceptio Procuratoris inhabilis an & quando opponi possit? p. 786. n. 3.
Exceptio contra syndicum, si procurator sit appelatus, quid valeat. p. 790. prin.
Exceptio erroris, doli, aut metus opponi potest etiam contra sententiam arbitri, & quamvis Transactionem. p. 861. n. 4. Quamdiu? ibid.

Excommunicatio.

Excommunicantur ipso facto statuentes aliquid contra Iura Ecclesiæ. p. 19. n. 1.
Excommunicatio lata contra facientem non extendenda ad coadiuvantem. p. 52. n. 5.
Excommunicatio percutientis Clericum comprehendit etiam consulentes, faventes, non impedientes. ibid.
Excommunicationem Episcopi non incurrunt subditi contra statutum eius agentes extra Diœcesin. p. 60. n. 3.
Excommunicatus prohibetur à Lege Iudicem agere. p. 85. n. 2.
Excommunicatus non-toleratus validam fert sententiam, si id publicè nesciatur. p. 86. n. 4.
Excommunicati tolerati sententia valet, nisi ante eam contra illum exceptum fuerit. p. 86. n. 6.
Excommunicatis per hoc quoad tolerentur, nullus tribuitur favor. p. 86. n. 6.
Excommunicationem incurrit falsificans litteras papales. p. 114. n. 2.
Excommunicato fructus beneficij merito subtrahuntur. p. 115. n. 3.
Excommunicatus si absque censuræ mentione Rescriptum Papale impetret, est id obreptitium & ipso Iure irritum. p. 116. n. 4. p. 145. n. 1. Et quidem probabiliter

biliter licet excommunicatio sit occulta. p. 146. n. 5.
Excepto Rescripto super ipsa excommunicatione vel appellatione. p. 145. n. 2.
Excommunicatus si absque mentione Censuræ impetret Rescriptum à principe seculari, iuxta probabiliorem est validum. p. 146 n. 4.
Excommunicatus una excommunicatione potest propter novam causam alia nova & pluribus ligari. p. 125. n. 1. p. 819. n. 1.
Excommunicandi potestatem non habet Capitulum Cathedrale, nisi ex privilegio aut consuetudine. p. 130. n. 1.
Excommunicatio ut iustè fiat, seruanda forma Concilij Lateran. p 142. par.
Excommunicatum etsi appellet, remittit superior pro absolutione ad excommunicantem. p. 142. n. 1.
Archiepiscopus ad Episcopum. p. 712. n. 3. Nisi periculum sit in mora. ibid. Vel inferior renuat. ibid Vel excommunicatio sit notoriè injusta. ibid.
Excommunicationis iniustæ cognitio non committitur excommunicanti sed delegato. p. 142. par.
Excommunicatus stare potest in Iudicio ut Reus. p. 145. n. 2. Imo etiam ut actor, si non repellatur. p. 146. n. 3. Sed non vi Rescripti Papalis. ibid.
In Excommunicatione impetratum esse Rescriptum si publicè ignoretur, possunt acta vi illius à Iudice esse valida. p. 147. n. 5.
Excommunicationem incurrunt Religiosi etiam exempti, si Interdictum generale loci non observent. p. 180. n. 1.
Excommunicatus etiam toleratus ad dignitatem Ecclesiasticam aut Beneficium eligi non potest. p. 188. n. 5. & 6. Toleratus tamen potest eligere p. 188. n. 5. & 6. Idem est de excommunicato excommunicatione minore. p 336. n. 2.
Excommunicatus præbendam optare potest. p. 205. n. 1. Quomodo? p. 206. n. 3.
Excommunicatus collationem beneficij antea factam acceptans, non acquirit Ius in illud. p. 205. n. 1.
Excomunicatus est ipso facto, qui cum non sit à duabus tertijs electus, tamē pro Pontifice se gerit p 245 par.
Excommunicatione maiore, etiam occultâ & ignoratâ affectus invalidè eligitur. p. 258 n. 17. p. 327. n. 12.
Excommunicatus non toleratus si eligat, invalidè eligit. p. 278. n. 8.
Excommunicatus non-toleratus à sacrificio missæ post monitionem est etiam vi expellendus. p. 303. n 7.
Excommunicatus si in Imperatorem eligatur, potest iuxta communem Electio velut invalida rescindi. p. 327. n. 12.
Excommunicato Iurisdictionis exercitium prohibitum est etiam in foro externo. ibid.
Excommunicationis absolutionem petens fatetur se ea ligatum. p. 329. n. 17. p. 661. n. 1. Nisi petat tantùm ad cautelam. p. 329. n. 17.
Excommunicatus ipso facto, qui Cardinalibus in conclavi scripturam aut nuntium mittit, vel secreté colloquitur. p. 396. par.
Excommunicatur ipso facto, qui eligentes Ecclesiasticos iniustè gravat, ob personam certam non electam. p. 405. n. 1. Etiam mandans & mandatarius. n. 4.
Licèt eorum tantùm consanguineos gravet. n. 5.
Non item si solitam tantùm sed gratuitam eleemosynam subtrahat. n. 1. Idem est quoad postulantes, instituentes, confirmantes. n. 3.
Excommunicatur, qui Regale, Advocatiam &c. loci Ecclesiastici de novo sibi vendicat, & ideo eius bona usurpat. p. 406. n 1. Non item si id faciat ex fundatione vel consuetudine antiqua. p. 407. n. 1.
Excommunicati suffragium non est computandum, si contra eum nominatim facta sit antè protestatio. p 418. num. 4.
Excommunicatur ipso facto director Electionis inter Moniales excitans discordiam aut non componens. p. 447. n. 16.
Excommunicati suffraganei in subditos Archiepiscopus non habet Iurisdictionem. p. 501. n. 2. Quis eis interea Ius dicat? ibid.
Excommunicatus si intra annum non agat suam causam, non est amplius audiendus. p. 533. n. 2.
Excommunicatus non-toleratus potest validè adhuc consecrare Ecclesias, altaria, calices &c. p. 542. n. 1. Probabiliter tamen ad Missam sine dispensatione non sunt adhibenda. p. 543. n. 1. Decet antea simpliciter benedici. p. 543 n. 2.
Excommunicandi potestatem an & quomodo habeat Archidiaconus. p. 576.
Excommunicationem ad restituenda inventa potest etiam ferre Vicarius. p. 598 n. 9.
Excommunicatio non est facilè infligenda Episcopo. p. 614. n. 2.
Excommunicatio maior privat communicatione forensi. p. 632. n. 6. Eam obijciendo potest reus Actorem repellere. ibid.
Excommunicatus Actor à quo & quomodo possit absolvi. p. 632. n. 6. à quo ad satisfaciendum compelli. p. 633. n. 7.
Excommunicatus à delegato refractarij eius sententiæ, potest ab eodem, si pareat, postea absolvi. p. 639. par.
Excommunicationis absolutionem quomodo possit delegatus vel subdelegatus alteri committere. p. 645. num. 11.
Excommunicationem sui invalidam esse contendens non debet ante omnia absolvi. p 660. n. 1. Debet autem contendens eam esse iniustam vel illicitam. ibid.
Excommunicationis ad pœnam quomodo quis se possit obligare. p. 666. n. 2.
Excommunicatio latæ sententiæ ut incurratur, non opus est prævia monitione. p. 666. n. 2.
Excommunicatio ob percussionem Clerici. V. *Absolutio, Legatus, Percussio.*
Excommunicatus ab inferiore si non sit subjectus plenè superiori, non potest ab eo absolvi. p. 703. n. 1.
Excommunicatum ab Archidiacono an possit absolvere Episcopus? p. 703. n. 1. Non potest excommunicatum à Prælato etiam non exempto, nisi post appellationem. p. 703. n. 1. Nec excommunicatum ab Ordinario, cum quo concurrit; nisi eo præmonito. p. 704. n. 2. Potest autem pro arbitrio absolvere excommunicatum à Vicario suo aliisque delegatis. n. 3.
Excommunicare aut aliâ Censura afficere subditos suos non possunt Parochi. p. 704. n. 4.

Excommunicationes plures possunt simul tolli per unam absolutionem. p. 706. n. 1. Potest tolli etiam una sine altera. ibid.

Excommunicationem, si litigans per abusum absolutionis denuò contrahat, an ante finem litis ab ea absolvendus? p. 707. n. 2.

Excommunicatus est ipso facto, qui Matrimonium contrahit scienter intra gradus prohibitos. p. 707. n. 3. Vel cum Moniali. ibid.

Excommunicatus in uno loco, est ubique excommunicatus. p. 711. n. 1.

Excommunicatus debet ante absolutionem in foro externo præstare cautionem. p. 712. n. 4.

Excommunicatum ab homine extra articulum mortis nemo potest absolvere nisi Auctor, Superior, vel Successor p. 715. n. 4. Potest etiam Capitulum sede vacante. p. 756.

Excommunicatum à delegato Papæ non potest absolvere Ordinarius. p. 715. par.

Excommunicari potest contumaciter repugnans gravi præcepto Superioris Ecclesiastici? p. 737.

Excommunicatus ne quidem per Procuratorem potest Rescriptum Papale impetrare. p. 797. n. 1. Aut in Iudicio agere. ibid.

Excommunicati ab inferiore possunt & debent in dubio absolvi à Superiore cum Iuramento de parendo mandatis Ecclesiæ. p. 809. n. 1.

Excommunicato communicans an & qualem incurrat excommunicationem? p. 815. n. 2. An excuset coactio aut metus? p. 814 prin.

Excommunicatur ipso facto, qui absolutionem à censura per vim extorquet. p. 819 par.

Executio.

Executio sententiæ est actus Iurisdictionis coactivæ. p. 44. n. 16.

Executionem contra Clericos non possunt facere Laici. p. 44. n. 16.

Executoriæ litteræ quæ? p. 125. prin.

Executionem in se habet Canon, qui est latæ sententiæ p. 499

Exequi ultimas pias Voluntates non potest Vicarius absque speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Executio sententiæ non comprehenditur tempore pro expeditione causæ sed tantùm pro Iurisdictione præscripto. p. 606. n. 2

Executionem sententiæ potest delegatus ipse facere vel alteri committere. p. 609. n. 9. Delegatus Pontificis solet committere Ordinario. ibid.

Executionem si ille, cui commissa est, non velit facere, potest ipse delegatus id facere. p. 609. n. 1. Etiam armata manu ibid. Ordinariè ab Episcopo vel Principe laico accersita. n. 2.

Executio Gratiæ si facta sit invalidè, potest alia fieri validè. p. 612. n. 2.

Executio sententiæ à delegato datæ debet differri propter Appellationem. p. 620. n. 2.

Executio in actione personali facienda intra quatuor menses. p. 640. n. 2. In reali post decennium. ibid. In criminali statim. ibid.

Executionem à Principe delegatam debet quis plerumque personaliter facere. p. 671. n. 5.

Executio sub nomine dignitatis alicui commissa an transeat ad successorem. p. 671. n. 6.

Executio si cui committatur, an & quæ censeatur esse commissa Iurisdictio. p. 671. n. 7

Executio gratiæ uni factæ si committatur alteri, non expirat per mortem committentis. 680. n. 2.

Executio sententiæ an & quomodo differenda sit impetratâ restitutione in integrum. p. 831. n. 4. & 5.

Executor.

Executores Rescripti Gratiæ si diversa mandent Ordinario, quid ei agendum. p. 113. n. 2.

Executor gratiæ inquirere debet de eius impedimentis. p. 146. n. 4.

Executor gratiæ Pontificiæ subinde habet partes Iudicis, subinde non habet. p. 161. n. 1.

Executor Pontificis ad beneficia habet Iurisdictionem delegatam p. 168. n. 2. p. 483. n. 2. p. 649. n. 7.

Executor Testamenti an & quomodo possit seipsum eligere ad accipiendum partem legati pro pauperibus. p. 320. 3.

Executor latæ sententiæ non sustinet personam Iudicis. 326. n. 8.

Executor delicti est minùs puniendus quàm mandans. p. 602. n. 4.

Executor merus sententiæ an ut suspectus possit recusari? p 643. n. 6.

Executor quomodo differat à Iudice. p. 649. n. 7.

Executor alius merus, alius mixtus. p. 649. n. 7.

Executor si sententiam sciat esse iniustam quid agere debeat vel possit. p 649. n. 7.

Executor an parere debeat delegato in dubio delegationis p. 653. par. & n. 1.

Executor quod facit secundum voluntatem committentis, non ipse sed committens censetur facere. p. 660 n. 4.

Executores constituti sub forma: *ut plures vel singuli*; habent singuli potestatem in solidum. p. 679. par.

Executor à Principe constitutus an possit vices suas alteri committere. p. 671. n. 5. p. 682.

Executor testamenti quando debeat per se legata distribuere. p. 682.

Executor à Legato constitutus an perpetuet Iurisdictionem per solam citationem. p. 698. n. 1.

Executor Testamenti si sit Religiosus exemptus, potest ab Episcopo cogi ad rationem reddendam. p. 710. n. 3.

Ab Executore appellare non licet. p. 716. n. 1.

Executores Testamenti potest Capitulum sede vacante ad officium & reddendas rationes cogere. p. 751. n. 7.

Executores Testamenti si sint duo, potest unus ab altero exigere debitum. p. 797. n. 3.

Executor Testamentarius an possit institui incertus. p. 800. n. 4.

Exemplum.

Exempla non restringunt Regulam sed ad similia extendunt. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Exempli loco si positus sit in lege pœnali casus, extenditur ea ad similes. p. 437. n. 6.

Exemptio.

Exemptionis possessionem si quis habet, non potest contra eum Iudex procedere. p. 77. n. 11. Neque eum pendente lite in possessione sua turbare. ibid.

Exem-

Exemptus privilegio tantum aut præscriptione, debet, si citetur, super exemptione comparere eamque docere. p. 77. n. 12. Alioqui Ordinarius suâ contra eum Iurisdictione potest uti. ibid.

Exemptus Iure communi non tenetur comparere ad ostendendam exemptionem. p. 76. n. 8. p. 77. n. 12.

Exemptionis privilegium an valeat, non potest ipse Ordinarius cognoscere. p. 77. n. 12. p. 90. n. 7.

Exemptioni velut speciali privilegio non derogat concessio generalis. p. 160. n. 4.

Exemptio, licet sit strictæ interpretationis, nomine Clericorum comprehendit Canonicos. p. 215.

Exemptio si prætendatur, est ostendenda. p. 731. n. 2.

Exemptionis Ius non tantum ad Ecclesiam exemptam, sed etiam ad sedem Rom. pertinet. p. 825. n. 3. Amitti non potest præscriptione nisi centum annorum. ibid.

Exemptioni, privilegio non potest renuntiare Ecclesia exempta. p. 825. n. 3.

Exemptionem à Iurisdictione Episcopi potest Ecclesia in Diœcesi acquirere per privilegium Papæ p. 825. n. 1. Vel præscriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.

Exemptioni non potest renuntiare Ecclesia sine Pontificis autoritate. p. 849. n. 2.

Exemptionis causa si principaliter agatur, potest eam Ecclesia v.g. committere arbitro. p. 850. n. 3.

Exemptus.

Exemptus sistens se Iudici ordinario sine protestatione videtur renuntiare privilegio. p. 29. n. 11.

Exemptâ personâ eximitur quoque eius res. p. 41. n. 8.

Exempta magis est Ecclesia aut Causa pia quàm Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Exemptus plenissimè locus quis? p. 60. n. 5. Æquiparatur loco extra Diœcesin. ibid. p. 731. n. 2.

Exempto in loco Episcopus si Iudicium exerceat, acta sunt invalida. p. 61. n. 5.

Exemptorum Religiosorum Ecclesiæ & Monasteria non sunt per se & plenissimè exempta. p. 61. n. 6. Diœcesani manent in ijs obligati legibus sui Episcopi. ibid. Episcopi possunt ibi validè exercere Iudicium. ibid.

Exemptus per privilegium insertum corpori Iuris non tenetur comparere ad id allegandum. p. 76. n. 8.

Exemptus per Ius commune non tenetur comparere ad allegandam vel ostendendam Exemptionem. p. 77. n. 12.

Exempti per Ius commune sunt Mendicantes. ibid.

Exempti in territorio intelliguntur in favorabilibus nomine territorij, non in odiosis. p. 138. n. 4.

Exempta beneficia in Diœcesi non comprehenduntur nomine beneficiorum Diœcesis. p. 160. n. 4.

Exempta Ecclesiæ non possunt ab Episcopo nisi indirectè subijci interdicto. p. 180. n. 1.

Exemptæ Ecclesiæ in loco comprehenduntur eiusdem interdicto generali. ibid.

Exempti Religiosi si interdictum generale loci non observent, excommunicationem incurrunt. p. 180. n. 1.

Exempta est Ecclesia aut Monasterium, quod immediatè sedi Rom. subijcitur. p. 183. n. 1.

Exempti Prælati è quo confirmandi. p. 239. n. 3.

Exemptus habens parochiam subiectam Episcopo tenetur ad subsidium charitativum aliasq; exactiones. p. 496. n. 5. Potest visitari ab Episcopo. p. 498. n. 10.

Exempti etiam Prælati non possunt suis dare dimissorias ad alienum Episcopum. p. 520. n. 2. Nisi Diœcesanus absit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimissoriis exprimendum. ibid. Vel speciale habeant privilegium, ut ferè habent. p. 521. n. 5.

Exempti possunt in se Iurisdictionem Episcopi, non contentiosam, sed voluntariam prorogare p. 667. n. 3.

Exempti subsunt etiam Iurisdictioni Legati à latere non item alterius Legati. p. 688. n. 3.

Exemptorum beneficia exempta conferre potest Legatus à latere. p. 688. n. 4.

Exempti subsunt Inquisitori vel Episcopo ut delegato Pontificis in causa hæresis. p. 701. n. 3.

Exempti Regulares subsunt etiam in criminalibus suo Prælato regulari. p. 708. n. 3 Quibus in casibus subsint Episcopo. ibid.

Vide Episcopus quoad Exemptos.

Exempta Monasteria obligantur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iurisdictionalem & Diœcesalem Episcopi. p. 720. n. 1. In quo consistat Lex Iurisdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Lex Diœcesalis. n. 3.

Exemptas etiam Moniales visitare quotannis potest Episcopus. p. 750. n. 4. Capitulum sede vacante solum non exemptas. ibid.

Exempta Ecclesia non potest renuntiare exemptionis privilegio. p. 825. n. 3.

Exomologare Vide *Laudum.*

Exomologare Laudum Arbitri est approbare. p. 853. num. 4.

Exomologatio expressa Laudi an requirat subscriptionem. p. 853. n. 4.

Exomologatio tacita quid præstet. p. 854. n. 7.

Expectatiua.

Expectativæ sunt litteræ de conferendo beneficio proximè vacaturo. p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ sunt sublatæ. ibid. p. 141. n. 2.

Expectativis litteris renuntiare quis liberè potest. p. 126 n. 1.

Expectativis renuntiat ipso facto, qui aliud beneficium cum expectato incompatibile suscipit. ibid.

Expectativæ renuntiatio si fiat cum pacto pensionis reddendæ vel beneficij est simoniaca. p. 127. n. 2.

Expectativæ posteriores sunt obreptitiæ, nisi meminerint priorum, quibus pro pensione aut beneficio fuit renuntiatum. p. 127. n. 3.

Expectativa non tribuit Ius ad beneficium. p. 126. n. 1. p. 129 n. 7.

Expectativas duas ad diversas Ecclesias si quis impetravit, posteriores sunt irritæ, nisi prioribus ante renuntiavit. p. 129. n. 7.

Expectativæ inferunt Ecclesiis gravamen. p. 141. n. 1.

Expectativis pluribus non tam unam Ecclesiam quam unû Collatorem gravare non vult Pontifex p. 141. n. 1.

Expectativam qui prius impetravit præponendus alteri in assecutione præbendæ. p. 169. n. 1. p. 170. n. 1. An & quomodo prius impetrans conditionatam præponendus sit impetranti absolutam? ibid. Conditionata non est, cum dicitur: *si impetrans idoneus sit*; *si consentiat.* ibid.

Expectativa cum conditione: *si Episcopus & Capitulum consentiat*, non potest executioni dari cum consensu solius Capituli. p. 169. n. 2.

Expectativas in una Ecclesia si duo eodem die & tempore impetrarunt, præferendus qui prius præsentat. p. 170. n. 2. Si simul præsentent, locus est gratificationi ibid.

Expectativam habens non tenetur accipere tenue beneficium quod aliquis in fraudem eius resignavit. p. 487. Vnde præsumatur fraus Resignantis. ibid. Quæ eius pœna. ibid.

Expectativa data certæ personæ pro beneficio vacaturo expirat per mortem dantis, re adhuc integra. p. 680. num. 2.

Expectativæ gratiam nulli potest concedere Legatus etiam à latere. p. 698. n. 1.

Expressum.

Expressi & taciti eadem vis est. p. 344. n. 3. p 30. num 12.

Expressio conditionis, quæ de Iure inest, nihil operatur. p 110. n. 6.

Expressa & tacita legis clausula quid operentur. p. 120. n. 6.

Expressum & clarum non debet tolli per tacitum & obscurum. p. 390. n. 7.

Extensio. V. Lex.

Extensio Legis extensiva est, cùm & ultra Verba & ultra mentem Legislatoris extenditur. p. 12. n. 4.

Extensio Legis comprehensiua cùm ultra Verba legis, sed non ultra mentem extenditur. ibid.

Extensio comprehensiva ob identitatem rationis in quavis lege & omni foro fieri potest & debet. p. 12. n. 5.

Extenditur Lex ad præterita, si nominatim sit lata de ijs; neque hæc iam antè decisa vel litis pendentis. p. 50. n. 4.

Extenditur ad præterita lex merè declarativa absolutè lata. p. 51. n. 6.

Extendunt regulam exempla ad similia. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Extendi non potest Mandatum per Epikiam. p. 136. n. 3.

Extendi Gratiæ concessæ non possunt ultra proprietatem Verborum. p. 153. n. 2. Nisi de mente & Intentione constet concedentis. p. 153. n 3.

Extendi non potest pæna aut mandatum de pœna ultra suos terminos. p. 211. n. 3.

Extendi fædus cum aliquo non debet ad ei adhærentes auxilio p. 211. n. 3.

Extenditur dispensatio ad accessoria. p. 251. n. 5.

Extensio Legis pœnalis quomodo subinde fieri possit ad casus in ea non expressos. p. 261. n. 1. p. 452. n. 8.

Extenditur lex pænalis ad casum similes, si quis expressus sit exempli loco. p. 437. n. 6. Dubium an sit exempli loco, resolvendum à Principe. ibid.

Extendi quandonam possit lex pœnalis ob identitatem aut maioritatem rationis. p. 352. n. 7.

Extendi ad similia potest Responsum Principis in certa causa. p. 381. n. 1.

Extensio fieri debet ad similia ob identitatem rationis expressæ in lege. p. 454. n. 4.

Extenditur Iurisdictio delegata ad impedientes pro-

cessum lic

Extend
expressa n

Extend
persona ac

Extend
p. 671. n.

Extend
dare. p. 6

Extend
dè æquipa

Fabrica
Ecclesiæ.

Quæ in
demonstr

In fact
non peten

Facti q
n. 6.

Facti p
p. 142. n.

Facti al
cio debet

Factum
directè t
tivum. p.

Facto
p. 320. n.

Facto p
re, illudq

Facien
n. 4.

In fact
ternitaten

Faculta
p. 95. n. 5

Facult
p. 207. n.

Faculta
beneficior
dat etiam
nia suæ p
n. 12. Q
exception

Falsitat.
tolli. p 6

Falsitat
titium. p.

Falsi
probare de

Falsitas
p. 101. n.

Falsifica
pænas incu
les. ibid.

Falsarij instar puniendus, qui à Pontifice Rescriptum Iustitiæ imperrat pro alio fine speciali huius mandato. p. 121. n. 2. In praxi Curiæ Rom. id hodie vix observatur. p. 122. n. 4.
Falsi crimen committit, qui suum Rescriptum alteri eiusdem Nominis tribuit. p. 145. n. 6.
Falsitatem nunquam licet simulare, sed dissimulare Veritatem. p. 460. n. 2.
Falsarij instar an puniendus, qui litteras malitiosè aperit. p. 657. n. 4.
Falsi crimen committit, qui ab Instrumento vel litteris sigillum amovet. p. 658. n. 5. Qui malitiosè aperit & Adversario ostendit. ibid. Qui lacerat. ibid.

Fama.

Fama privilegij etiam cum consuetudine immemoriali non sufficit ad præscribenda ea, quorum es incapax. p. 179. n. 3.

Familia.

Familiæ pactum de successione ut valeat, est à Principe confirmandum. p. 192. n. 4.
Familia ut constituatur, duo non sufficiunt. p. 230. num. 1.

Familiaris.

Familiari suo per triennium potest Episcopus ordines vel dimissorias dare. p. 520. n. 1.
Familiares possunt esse Testes, si reus non excipiat. p. 622. n. 1.
Familiaribus, Consanguineis, & filiis suis potest quis Iurisdictionem voluntariam administrare. p. 622. n. 3.
Familiaris Iudicis si sit Advocatus, an possit recusari. p. 735. n. 5.

Famuli.

Famulis Prælati defuncti vestes lugubres dandæ cuius sumptu. p. 360. n. 8.

Favor, Favorabilis.

In Favorabilibus Verba accipienda sunt secundum amplam significationem. p. 137. n. 2.
Favorabile est Ius commune, eiúsque correctio restringenda. p. 188. n. 8.
Favorabilis aut odiosa quando censenda dispositio? p. 159 n. 3.
Favorabile est providere Ecclesiæ Prælatum. p. 344. num. 3.
In Favorabilibus taciturnitas consensum & mandatum obtinere censetur. ibid.
Favor studiorum magnus est in Iure. p. 437. n. 1.
Favor ducis communis est magnus. p. 456. n. 1.

Fœmina.

Fœmina publicè pro masculo habita si fiat Iudex, validam fert sententiam. p. 86. n. 4.
Fœminæ ab omnibus officiis civilibus & publicis sunt exclusæ. p. 848. n. 1. Iudicis, Magistratus, Procuratoris. ibid. Nisi hæreditario Iure ad illas devolvatur Regnum, Ducatus &c. ibid. Vel consuetudo loci permittat. ibid.
Fœminæ an possint esse Arbitræ & Arbitrium dicere. p. 848. n. 1. Potest esse Arbitratrix. p 849 n. 2.
Fœminæ arbitrio an stare debeant partes, si iuratæ in illam compromiserunt. p 849. n 3.

Festum.

Festum instituere non potest pagus per pactum aut statutum sed per consuetudinem. p. 191. n. 2.
Festivo die lata sententia est Iure irrita. p. 314. n. 7.
Festa diœcesana ut servent Regulares etiam exempti possunt ab Episcopo cogi. p. 709. n 3.

Feudum.

Feudum non potest sine consensu Domini validè alienari. p. 19. n. 2.
Ad Feuda ex pacto legitimari potest filius naturalis à Principe cum præiudicio agnatorum. p. 24. n. 11.
Feudi possessio acquiri potest solâ Principis declaratâ Voluntate. p. 175. n. 3.
Feuda principum & Fahnlehen non potest conferre Vicarius Imperij. p. 328. n. 15.
Feudi nomine subiectæ sunt Imperatori omnes terræ Imperij. p. 406. n. 1.
Feudum ad Ecclesiam transiens transit cum onere. ibi.
Feuda non comprehendit Renuntiatio Iuris, nisi generalissima. p. 469 n. 1.
Feudi nomine Imperatori subsunt Ecclesiastici. p. 739. n. 3.

Fides.

Fidei Catholicę capita tradita in Conciliis. p. 1. n. 3. Est fundamentum Iustificationis & Glorificationis. ibid.
Fidei capita qualia profitenda ab Episcopis Ordinandis. p. 2.
Fidei decretum valet, etsi falsum quid contineat. p. 84 n. 3.
Fidei controversias definire est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Fidelis.

Fidelis quilibet est quodammodo Sacerdos. p. 540.

Fidei commissum Vide *Legitimatio*

Fidei commissum non potest etiam in Ecclesiæ favorem alienari. p. 44. n. 16.
Fidei commissum si rescindatur, quæ expensæ & meliorationes refundendæ fidei commissario. p 822. n. 7.

Filiusfamilias.

Filij naturalis legitimatio ad hæreditatem paternam est odiosa. p. 24. n. 11. Vivo patre facilius fit quàm mortuo. ibid.
Filius naturalis legitimari potest à Principe ad feuda Maioratus & fideicommissa cum præiudicio agnatorum. ibid.
Filiis legitimis debetur Iure gentium hæreditas paterna exclusis illegitimis. ibid.
Filius fam. non habet personam standi in Iudicio. p. 109. n. 1.
Filius fam. non potest testari de Adventitiis sed de Castrensibus. p. 390. n. 7.
Filius fam. Maiorennis constitui potest Procurator sine Patris consensu. p. 796 n. 1.
Filius si repudiavit hæreditatem Patris, potest resilire & pœnitere. p. 482. n. 2.
Filiis & Consanguineis suis potest quis Iurisdictionem voluntariam administrare. p. 622. n. 3
Filiæ pactum de regressu non habendo ad bona paterna à lege improbatur. p. 766. n. 1. Legi huic derogat alicubi consuetudo, statutum, vel Imperatoris voluntas. ibid. An iuramento adiecto convalescat? n. 2. An si iuramentum sit vi aut dolo extortum? n. 3. Quomodo eiusmodi pactum interpretandum. p. n 4 & 5.

Excommunicationes plures possunt simul tolli per unam absolutionem. p. 706. n. 1. Potest tolli etiam una sine altera. ibid.

Excommunicationem, si litigans per abusum absolutionis denuò contrahat, an ante finem litis ab ea absolvendus? p. 707. n. 2.

Excommunicatus est ipso facto, qui Matrimonium contrahit scienter intra gradus prohibitos p. 707. n. 3. Vel cum Moniali. ibid.

Excommunicatus in uno loco, est ubique excommunicatus. p. 711. n. 1.

Excommunicatus debet ante absolutionem in foro externo præstare cautionem. p. 712. n. 4.

Excommunicatum ab homine extra articulum mortis nemo potest absolvere nisi Auctor, Superior, vel Successor p. 715. n. 4. Potest etiam Capitulum sede vacante. p. 756.

Excommunicatum à delegato Papæ non potest absolvere Ordinarius. p. 715. par.

Excommunicari potest contumaciter repugnans gravi præcepto Superioris Ecclesiastici? p. 737.

Excommunicatus ne quidem per Procuratorem potest Rescriptum Papale impetrare. p. 797. n. 1. Aut in Iudicio agere. ibid.

Excommunicati ab inferiore possunt & debent in dubio absolvi à Superiore cum Iuramento de parendo mandatis Ecclesiæ. p. 809. n. 1.

Excommunicato communicans an & qualem incurrat excommunicationem? p. 815. n. 2. An excuset coactio aut metus? p. 814 prin.

Excommunicatur ipso facto, qui absolutionem à censura per vim extorquet. p. 819 par.

Executio.

Executio sententiæ est actus Iurisdictionis coactivæ. p. 44. n. 16.

Executionem contra Clericos non possunt facere Laici. p. 44. n. 16.

Executoriæ litteræ quæ? p. 125. prin.

Executionem in se habet Canon, qui est latæ sententiæ. p. 499

Exequi ultimas pias Voluntates non potest Vicarius absque speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Executio sententiæ non comprehenditur tempore pro expeditione causæ sed tantùm pro Iurisdictione præscripto. p. 606. n. 2

Executionem sententiæ potest delegatus ipse facere vel alteri committere. p. 609. n. 9. Delegatus Pontificis solet committere Ordinario. ibid.

Executionem si ille, cui commissa est, non velit facere, potest ipse delegatus id facere. p. 609. n. 1. Etiam armata manu ibid. Ordinariè ab Episcopo vel Principe laico accersita. n. 2.

Executio Gratiæ si facta sit invalidè, potest alia fieri validè. p. 612. n. 2.

Executio sententiæ à delegato datæ debet differri propter Appellationem. p. 620. n. 2.

Executio in actione personali facienda intra quatuor menses. p. 640. n. 2. In reali post decennium. ibid. In criminali statim. ibid.

Executionem à Principe delegatam debet quis plerumque personaliter facere. p. 671. n. 5.

Executio sub nomine dignitatis alicui commissa an transeat ad successorem. p. 671. n. 6.

Executio si cui committatur, an & quæ censeatur esse commissa Iurisdictio. p. 671. n. 7

Executio gratiæ uni factæ si committatur alteri, non expirat per mortem committentis. 680. n. 2.

Executio sententiæ an & quomodo differenda sit impetratâ restitutione in integrum. p. 831. n. 4. & 5.

Executor.

Executores Rescripti Gratiæ si diversa mandent Ordinario, quid ei agendum. p. 113. n. 2.

Executor gratiæ inquirere debet de eius impedimentis. p. 146. n. 4.

Executor gratiæ Pontificiæ subinde habet partes Iudicis, subinde non habet. p. 161. n. 1.

Executor Pontificis ad beneficia habet Iurisdictionem delegatam p. 168. n. 2. p. 483. n. 2. p. 649. n. 7.

Executor Testamenti an & quomodo possit seipsum eligere ad accipiendum partem legati pro pauperibus. p. 320. 3.

Executor latæ sententiæ non sustinet personam Iudicis. 326. n. 8.

Executor delicti est minùs puniendus quàm mandans. p. 602. n. 4.

Executor merus sententiæ an ut suspectus possit recusari? p 643. n. 6.

Executor quomodo differat à Iudice. p. 649. n. 7.

Executor alius merus, alius mixtus. p. 649. n. 7.

Executor si sententiam sciat esse iniustam quid agere debeat vel possit. p 649. n. 7.

Executor an parere debeat delegato in dubio delegationis p. 653. par. & n. 1.

Executor quod facit secundum voluntatem committentis, non ipse sed committens censetur facere. p. 660 n. 4.

Executores constituti sub forma: *ut plures vel singuli*; habent singuli potestatem in solidum. p. 679. par.

Executor à Principe constitutus an possit vices suas alteri committere. p. 671. n. 5. p. 682.

Executor testamenti quando debeat per se legata distribuere. p. 682.

Executor à Legato constitutus an perpetuet Iurisdictionem per solam citationem. p. 698. n. 1.

Executor Testamenti si sit Religiosus exemptus, potest ab Episcopo cogi ad rationem reddendam. p. 710. n. 3.

Ab Executore appellare non licet. p. 716. n. 1.

Executores Testamenti potest Capitulum sede vacante ad officium & reddendas rationes cogere. p. 751. n 7.

Executores Testamenti si sint duo, potest unus ab altero exigere debitum. p. 797. n. 3.

Executor Testamentarius an possit institui incertus. p. 800. n. 4.

Exemplum.

Exempla non restringunt Regulam sed ad similia extendunt. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Exempli loco si positus sit in lege pænali casus, extenditur ea ad similes. p. 437. n. 6.

Exemptio.

Exemptionis possessionem si quis habet, non potest contra eum Iudex procedere. p. 77. n. 11. Neque eum pendente lite in possessione sua turbare. ibid.

[illegible] ibid.

Exemptus Iure communi non tenetur comparere ad ostendendam exemptionem. p. 76. n. 8. p. 77. n. 12.

Exemptionis privilegium an valeat, non potest ipse Ordinarius cognoscere. p. 77. n. 12. p. 90. n. 7.

Exemptioni velut speciali privilegio non derogat concessio generalis. p. 160. n. 4.

Exemptio, licet sit strictæ interpretationis, nomine Clericorum comprehendit Canonicos. p. 215.

Exemptio si prætendatur, est ostendenda. p. 731. n. 2.

Exemptionis Ius non tantum ad Ecclesiam exemptam, sed etiam ad sedem Rom. pertinet. p. 825. n. 3. Amitti non potest præscriptione nisi centum annorum. ibid.

Exemptioni, privilegio non potest renuntiare Ecclesia exempta. p. 825. n. 3.

Exemptionem à Iurisdictione Episcopi potest Ecclesia in Diœcesi acquirere per privilegium Papæ p. 825. n. 1. Vel præscriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.

Exemptioni non potest renuntiare Ecclesia sine Pontificis autoritate. p. 849. n. 2.

Exemptionis causa si principaliter agatur, potest eam Ecclesia v.g. committere arbitro. p. 850. n. 3.

Exemptus.

Exemptus sistens se Judici ordinario sine protestatione videtur renuntiare privilegio. p. 29. n. 11.

Exempta persona eximitur quoque eius res. p. 41. n. 8.

Exempta magis est Ecclesia aut Causa pia quàm Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Exemptus plenissimè locus quis? p. 60. n. 5. Æquiparatur loco extra Diœcesin. ibid. p. 731. n. 2.

Exempto in loco Episcopus si Iudicium exerceat, acta sunt invalida. p. 61. n. 5.

Exemptorum Religiosorum Ecclesiæ & Monasteria non sunt per se & plenissimè exempta. p. 61. n. 6. Diœcesani manent in ijs obligati legibus sui Episcopi. ibid. Episcopi possunt ibi validè exercere Iudicium. ibid.

Exemptus per privilegium insertum corpori Iuris non tenetur comparere ad id allegandum. p. 76. n. 8.

Exemptus per Ius commune non tenetur comparere ad allegandam vel ostendendam Exemptionem. p. 77. n. 12.

Exempti per Ius commune sunt Mendicantes. ibid. Exempti in territorio intelliguntur in favorabilibus nomine territorij, non in odiosis. p. 138. n. 4.

Exempta beneficia in Diœcesi non comprehenduntur nomine beneficiorum Diœcesis. p. 160. n. 4.

Exempta Ecclesiæ non possunt ab Episcopo nisi indirectè subijci interdicto. p. 180. n. 1.

Exemptæ Ecclesiæ in loco comprehenduntur eiusdem interdicto generali. ibid.

Exempti Religiosi si interdictum generale loci non observent, excommunicationem incurrunt. p. 180. n. 1.

Exempta est Ecclesia aut Monasterium, quod immediatè sedi Rom. subijcitur. p. 183. n. 1.

Exempti Prælati è quo confirmandi. p. 239. n. 3.

Exemptus habens parochiam subiectam Episcopo te-sorias ad alienum Episcopum. p. 520. n. 2. Nisi Diœcesanus absit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimissoriis exprimendum. ibid. Vel speciale habeant privilegium, ut ferè habent. p. 521. n. 5.

Exempti possunt in se Iurisdictionem Episcopi, non contentiosam, sed voluntariam prorogare p. 667. n. 3.

Exempti subsunt etiam Iurisdictioni Legati à latere: non item alterius Legati. p. 688. n. 3.

Exemptorum beneficia exempta conferre potest Legatus à latere. p. 688. n. 4.

Exempti subsunt Inquisitori vel Episcopo ut delegato Pontificis in causa hæresis. p. 701. n. 3.

Exempti Regulares subsunt etiam in criminibus suo Prælato regulari. p. 708. n. 3. Quibus in casibus subsint Episcopo. ibid.

Vide Episcopus quoad Exemptos.

Exempta Monasteria obligantur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iurisdictionalem & Diœcesalem Episcopi. p. 720. n. 1. In quo consistat Lex Iurisdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Lex Diœcesalis. n. 3.

Exemptas etiam Moniales visitare quotannis potest Episcopus. p. 750. n. 4. Capitulum sede vacante solum non exemptas. ibid.

Exempta Ecclesia non potest renuntiare exemptionis privilegio. p. 825. n. 3.

Exomologare Vide *Laudum.*

Exomologare Laudum Arbitri est approbare. p. 853. num. 4.

Exomologatio expressa Laudi an requirat subscriptionem. p. 853. n. 4.

Exomologatio tacita quid præstet. p. 854. n. 7.

Expectativa.

Expectativæ sunt litteræ de conferendo beneficio proximè vacaturo. p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ sunt sublatæ. ibid. p. 141. n. 2.

Expectativis litteris renuntiare quis liberè potest. p. 126. n. 1.

Expectativis renuntiat ipso facto, qui aliud beneficium cum expectato incompatibile suscipit. ibid.

Expectativæ renuntiatio si fiat cum pacto pensionis reddendæ vel beneficij est simoniaca. p. 127. n. 2.

Expectativæ posteriores sunt obreptitiæ, nisi meminerint priorum, quibus pro pensione aut beneficio fuit renuntiatum. p. 127. n. 3.

Expectativa non tribuit Ius ad beneficium. p. 126. n. 1. p. 129. n. 7.

Expectativas duas ad diversas Ecclesias si quis impetravit, posteriores sunt irritæ, nisi prioribus ante renuntiavit. p. 129. n. 7.

Expectativæ inferunt Ecclesiis gravamen. p. 141. n. 1.

Expectativis pluribus non tam unam Ecclesiam quam unũ Collatorem gravare non vult Pontifex p. 141. n. 1.

Expectativam qui prius impetravit præponendus alteri in assecutione præbendæ. p. 169. n. 1. p. 170. n. 1. An & quomodo prius impetrans conditionatam præponendus sit impetranti absolutam? ibid. Conditionata non est, cum dicitur: *si impetrans idoneus sit; si consentiat.* ibid.

Expectativa cum conditione: *si Episcopus & Capitulum consenserint*, non potest executioni dari cum consensu solius Capituli. p. 169. n. 2.

Expectativæ in una Ecclesia si dum eodem die & tempore impetrarunt, præferendus qui prius præsentat. p. 170. n. 2. Si simul præsentent, locus est gratificationi. ibid.

Expectativam habens non tenetur accipere tenue beneficium quod aliquis in fraudem eius resignavit. p. 467. Unde præsumatur fraus Resignantis. ibid. Quæ eius pœna. ibid.

Expectativa data certæ personæ pro beneficio vacaturo expirat per mortem dantis, re adhuc integra. p. 680. num. 2.

Expectativæ gratiam nulli potest concedere Legatus etiam à latere. p. 693. n. 2.

Expressum.

Expressi & taciti eadem vis est. p. 344. n. 3. p. 30. num. 12.

Expressio conditionis, quæ de iure inest, nihil operatur. p. 116. n. 6.

Expressa & tacita legis clausula quid operetur. p. 120. n. 6.

Expressum & clarum non debet tolli per tacitum & obscurum. p. 390. n. 7.

Extensio. V. Lex.

Extensio Legis extensiva est, cùm & ultra Verba & ultra mentem Legislatoris extenditur. p. 12. n. 4.

Extensio Legis comprehensiva cùm ultra Verba legis, sed non ultra mentem extenditur. ibid.

Extensio comprehensiva ob identitatem rationis in quavis lege & omni foro fieri potest & debet. p. 12. n. 5.

Extenditur Lex ad præterita, si nominatim sit lata de ijs; atque hæc iam ante decisa vel litis pendentis. p. 50. n. 4.

Extenditur ad præterita lex mere declarativa absolutè lata. p. 51. n. 6.

Extenduntur regulam exempla ad similia. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Extendi non potest Mandatum per Epikiam. p. 136. n. 3.

Extendi Gratiæ concessæ non possunt ultra proprietatem Verborum. p. 153. n. 2. Nisi de mente & intentione constet concedentis. p. 153. n. 3.

Extendi non potest pœna aut mandatum de pœna ultra suos terminos. p. 211. n. 3.

Extendi fœdus cum aliquo non debet ad ei adhærentes auxilio. p. 213. n. 3.

Extenditur dispensatio ad accessoria. p. 251. n. 5.

Extensio Legis pœnalis quomodo subinde fieri possit ad casus in ea non expressos. p. 261. n. 1. p. 452. n. 8.

Extenditur lex pœnalis ad casum similes, si qui expressus sit exempli loco. p. 437. n. 6. Dubium an sit exempli loco, resolvendum à Principe. ibid.

Extendi quandonam possit lex pœnalis ob identitatem aut maioritatem rationis. p. 352. n. 7.

Extendi ad similia potest Responsum Principis in certa causa. p. 381. n. 1.

Extensio fieri debet ad similia ob identitatem rationis expressæ in lege. p. 454. n. 4.

Extenditur Iurisdictio delegata ad impedientes processum licet non sint expressi. p. 601. n. 2.

Extendi Rescriptum delegationis non potest ad non expressa nisi connexa. p. 615. n. 3.

Extendi Iurisdictio delegata an & quomodo possit à persona ad personam. p. 666. n. 3.

Extendit vel restringit dispositionem adiecta citatio. p. 671. n. 5.

Extendere privilegium non potest, qui non potest dare. p. 695.

Extendi potest consuetudo à casu ad casum omnimodè æquiparatum. p. 839. n. 1.

Fabrica

Fabricæ reparatio pertinet ad Rectorem principalem Ecclesiæ. p. 583. n. 2.

Factum.

Quæ in facto consistunt, non simpliciter asseri, sed demonstrari debent. p. 58. n. 14

In facto, si notorium sit, supplet Iudex parte etiam non petente. p. 102. n. 2.

Facta quæ sunt Princeps ignorare censetur. p. 121. n. 6.

Facti proprij ignorantia non præsumitur sed alieni. p. 141. n. 2.

Facti alieni ignorantia non excusat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6.

Factum negativum probari non potest directè sed indirectè tantum. p. 295. n. 9. Nisi involvat affirmativum. p. 468. par.

Facto proprio Authoritatem præstare nemo potest. p. 310. n. 3

Facto proprio quomodo Superiori possit contradicere, illudque rescindere. p. 349. n. 1

Faciens mala & consentiens pari pœna digni. p. 621. n. 4.

In facto proprio non præsumitur oblivio, nisi ob diuturnitatem. p. 615. n. 2.

Facultas Vide Potestas.

Facultas concessa ad actum intelligitur de efficaci. p. 95. n. 5.

Facultas an & quomodo per Non-usum amittatur. p. 207. n. 5.

Facultatem expediendi omnia præter collationem beneficiorum si det Episcopus Vicario, an comprehendat etiam specialia. p. 595. n. 11. Quid si det ad omnia suæ potestatis præter collationem beneficiorum. n. 12. Quid si ad omnia suæ potestatis sine addita ulla exceptione. n. 13.

Falsum, Falsitas.

Falsitatis exceptio non potest per ullum Rescriptum tolli. p. 68. n. 3.

Falsitatis suspectum est, qui Rescriptum affert obreptitium. p. 68. n. 4

Falsi suggestione non esse impetratum Rescriptum probare debet Impetrans. p. 99. n. 4.

Falsitas causæ impulsivæ non tollit voluntatem. p. 101. n. 8.

Falsificans Clericus litteras in causa beneficiaria quas pœnas incurrat. p. 214. n. 2. Quas falsificans litteras Papales. ibid.

tatur. p. 122. n. 4.
Falsi crimen committit, qui suum Rescriptum alteri eiusdem Nominis tribuit. p. 145. n. 6
Falsitatem nunquam licet simulare, sed dissimulare Veritatem. p. 460. n. 2.
Falsarij instar an puniendus, qui litteras malitiosè aperit. p. 657. n. 4.
Falsi crimen committit, qui ab Instrumento vel litteris sigillum amovet. p. 658. n. 5. Qui malitiosè aperit & Adversario ostendit. ibid. Qui lacerat. ibid.

Fama.

Fama privilegij etiam cum consuetudine immemoriali non sufficit ad praescribenda ea, quorum est incapax. p. 279. n. 3.

Familia.

Familiae pactum de successione ut valeat, est à Principe confirmandum. p. 191. n. 4.
Familia ut constituatur, duo non sufficiunt. p. 230. num. 1.

Familiaris.

Familiari suo per triennium potest Episcopus ordines vel dimissorias dare. p. 530. n. 1.
Familiares possunt esse Testes, si reus non excipiat. p. 622. n. 1.
Familiaribus, Consanguineis, & filiis suis potest quis Iurisdictionem voluntariam administrare. p. 612. n. 3.
Familiaris Iudicis si sit Advocatus, an possit recusari. p. 735. n. 5.

Famuli.

Famulis Praelati defuncti vestes lugubres dandae cuius sumptu. p. 360. n. 2.

Favor, Favorabilis.

In Favorabilibus Verba accipienda sunt secundum amplam significationem. p. 137. n. 2.
Favorabile est Ius commune, eiusque correctio restringenda. p. 158. n. 8.
Favorabilis aut odiosa quando censenda dispositio? p. 159. n. 3.
Favorabile est providere Ecclesiae Praelatum. p. 344. num. 3.
In Favorabilibus taciturnitas consensum & mandatum obtinere censetur. ibid.
Favor studiorum magnus est in Iure. p. 437. n. 2.
Favor ducis communis est magnus. p. 436. n. 1.

Foemina.

Foemina publicè pro masculo habita si fiat Iudex, validam fert sententiam. p. 16. n. 4.
Foeminae ab omnibus officiis civilibus & publicis sunt exclusae. p. 248. n. 1. Iudicis, Magistratus, Procuratoris, ibid. Nisi haereditario Iure ad illas devolvatur Regnum, Ducatus &c. ibid. Vel consuetudo loci permittat. ibid.
Foeminae an possint esse Arbitrae & Arbitrium dicere. p. 148. n. 1. Potest esse Arbitratrix. p. 849. n. 2.
Foeminae arbitrio an stare debeant partes, si unatae in illam compromiserunt. p. 849. n. 3.

Festum.

Festum instituere non potest pagus per pactum aut possunt ab Episcopo cogi. p. 709. n. 3.

Feudum.

Feudum non potest sine consensu Domini validè alienari. p. 19. n. 2.
Ad Feuda ex pacto legitimari potest filius naturalis à Principe cum praeiudicio agnatorum. p. 14. n. 11.
Feudi possessio acquiri potest solâ Principis declaratâ Voluntate. p. 175. n. 3.
Feuda principum & Fahnlehen non potest conferre Vicarius Imperij. p. 318. n. 15.
Feudi nomine subiectae sunt Imperatori omnes terrae Imperij. p. 406. n. 1.
Feudum ad Ecclesiam transiens transit cum onere. ibid.
Feuda non comprehendit Renunciatio Iuris, nisi generalissima. p. 469. n. 2.
Feudi nomine Imperatori subsunt Ecclesiastici. p. 739. n. 3.

Fides.

Fidei Catholicae capita tradita in Conciliis. p. 1. n. 3. Est fundamentum Iustificationis & Glorificationis. ibid.
Fidei capita qualis profitenda ab Episcopis Ordinandis. p. 1.
Fidei decretum valet, etsi falsum quid contineat. p. 24. n. 3.
Fidei controversias definire est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Fidelis.

Fidelis quilibet est quodammodo Sacerdos. p. 540.

Fidei commissum Vide Legitimatio

Fidei commissum non potest etiam in Ecclesiae favorem alienari. p. 44. n. 16.
Fidei commissum si rescindatur, quae expensae & meliorationes refundendae fidei commissario. p. 833. n. 7.

Filiusfamilias.

Filij naturalis legitimatio ad haereditatem paternam est odiosa. p. 14. n. 11. Vivo patre facilius fit quàm mortuo. ibid.
Filius naturalis legitimari potest à Principe ad feuda Maioratus & fideicommissa cum praeiudicio agnatorum. ibid.
Filiis legitimis debetur Iure gentium haereditas paterna exclusis illegitimis. ibid.
Filius fam. non habet personam standi in Iudicio. p. 109. n. 1.
Filius fam. non potest testari de Adventitiis sed de Castrensibus. p. 390. n. 7.
Filius fam. Maiorennis constitui potest Procurator sine Patris consensu. p. 796. n. 2.
Filius si se pudiavit haereditatem Patris, potest resilire & poenitere. p. 482. n. 2.
Filiis & Consanguineis suis potest quis Iurisdictionem voluntariam administrare. p. 612. n. 3.
Filiae pactum de regressu non habendo ad bona paterna à lege improbatur. p. 766. n. 1. Legi haec derogat alicubi consuetudo, statutum, vel Imperatoris voluntas. ibid. An iuramento adiecto convalescat? n. 2. An si iuramentum sit vi aut dolo extortum? n. 3. Quomodo eiusmodi pactum interpretandum. p. 767. n. 4 & 5.

Filii Sacerdotum.

Filii Sacerdotum non sunt ad sacros Ordines promovendi, nisi fiant Religiosi. p.544 par.

Filius illegitimè in vel ante Clericatum natus, non potest beneficium in Ecclesia, in qua Pater habet vel habuit, obtinere. p.546. n.1. p 548. Nec ex officio ministrare, agendo pro stipendio Sacellanum, Sacristam, Cantorem, &c. p 546 n.1. p 548. n 3. Nec pensionem ex fructibus beneficij paterni habere. p 546. n. 1. Etiamsi sit legitimatus. ibid. Aut factus Religiosus. n.2. Aut Pater titulum sine ullo eod tu habuerit. p.547. n 3. Aut in beneficio possesso nunquam ministrarit. ibid. Non item si Pater in Ecclesia intitulatus non fuit. ibid. Vel si beneficij possessionem nunquam sit assecutus. ibid.

Filius Clerici illegitimus an possit beneficium habere aut ministrare in Ecclesia unita paternæ? p.54·. n.3.

Filius illegitimus & Pater non possunt simul esse in eodem monasterio. p 546 n.3. Nec in eadem Ecclesia simul quomodocumque ministrare ex officio. p 547. n 3. p. 548. n.3. Possunt ob devotionem aut stipem simul celebrare. p.547. n. 3.

Filio illegitimè nato potest in eadem Ecclesia & beneficio succedere Pater. p.547 n 3. Et Avo Nepos ex filio illegitimo. p. 546. n. 1. p. 553. n. 2.

Filio Clerici illegitimo facilius conceditur post, quam cum Patre ministrare in eadem Ecclesia. p 548. num 6.

Filium Sacerdotis admitti ad beneficium, curatum per dispensationem non decet. p. 550 n.1.

Filius legitimus potest in eodem beneficio non immediatè sed mediatè succedere. p. 551

Filius etiam illegitimus potest Patrem constituere Vicarium temporalem sui beneficij. p 551. n. 1.

Filius legitimus potest in eadem Ecclesia, in qua Pater, simul habere beneficium, etiam simile paterno. p 553 Item Patri immediatè in eadem Ecclesia, sed non beneficio succedere p. 554. Imo in Ecclesia non numerata fieri Canonicus statim post mortem Patris Canonici. p 554

Filius legitimus non potest esse Vicarius perpetuus in Ecclesia, cuius Rector immediatè ante fuit Pater. p 554. n. 1. Aut Vicarius intitulatus. p. 555. n. 4. An & quomodo Vicarius Patris perpetuo in Vicaria succedere? p.555. n.2. & 3.

Filius potest à Patre in Ecclesia suæ unitæ constitui Vicarius temporalis, non perpetuus. p 552. n.2.

Filius in Sacerdotio ex legitima uxore genitus est legitimus. p. 555. n. 1. Sed irregularis. n 2.

Filius legitimus removendus est a beneficio, quod immediatè ante Pater possedit. p 553. n. 1. Neque sufficit dispensatio Legati Apostolici. p. 556. An idem sit de Nepote respectu avi? p. 553 n.2.

Filij illegitimi Canonicorum non possunt habere beneficia in Ecclesiis suorum Patrum. p. 556. Nec in ipsis, nisi sint Ecclesiæ regulares, facti Canonici. ibid.

Filius an Patris pensionem possit obtinere. p 547. num. 3.

Finis.

Finalis causæ error tollit consensum. p.398. n. 10.

Fœdus.

Fœdera cum hostibus servanda. p. 22. n. 8. Ideo est Iuris gentium. p. 195. n. 1.

Fœdus de terra Principis non extenditur ad terras ei adiacentium. p 219. n.3.

Fœdus qui violat, non potest conqueri, si idetiam alij violent. p.294. n.6. p.757. n 3.

Forma.

Forma ad unam causam præscripta servanda est in aliis similibus. p. 72. n 3.

Ad formam certam Rescripti non potest Princeps obligari. p. 71. n. 4.

Formam futuri Rescripti potest præscribere Principis privilegium. p. 74. n. 2. Sine forma res non subsistit. p. 80. n. 2.

Formâ substantiali Mandati seu Commissionis non servata processus est irritus. p. 110. n. 6. Quænam sit substantialis? ibid.

Forma *si memores*, vel *si nulli* qualis? p 114. n 3.

Formæ certæ Verborum non est adstrictus Princeps. p. 163 n 3.

Forma seu solennitas statuto tolli potest, non item pacto. p 192. n. 3.

Formulæ quædam Eligendi & Postulandi ipso Iure irritæ. p. 224. par. p. 225. n. 2.

Forma consecrandi Episcopum quæ? p. 252. n. 6.

Formæ eligendi sunt tres per scrutinium, compromissum, & inspirationem Spiritus Sancti. p. 341. par.

Formam procedendi præscriptam non tenetur delegatus servare cum magno præiudicio partium. p. 615. num. 1.

Forma etsi præscripta sit, potest delegatus adhuc secundum Iuris æquitatem procedere. p. 616. n. 2.

Formam Mandati si delegatus non servet, sententia eius est irrita. p. 611. n. 3. Eatenus tamen non censetur functus officio. n. 4.

Formæ aut conditioni renuntiari potest, si ob bonum non publicum sed privatum sit requisita. p 631. n. 3.

Forma quænam Capitulo præscripta ad cessationem à divinis instituendam. p. 732 par.

Formata

Formatæ sunt litteræ testimoniales de collatis ordinibus. p. 570 n. 3. Olim accipiebantur sæpè pro commendatitiis. ibid

Formatæ debebant olim quinque Episcoporum subscriptione esse munitæ. p. 570. n. 1.

Formatorum defectus an suppleri possit Iuramento. p. 571. par. An per legitimos testes? n. 2.

Franci.

Franci Orientales Rheno traiecto Gallias occuparunt. p. 322. n. 1. Ex his electi Reges olim Galliæ simul & Germaniæ imperabant.

Fraus. Vide *Dolus.*

Fraus scientiam requirit & propositum saltem virtuale circumveniendi. p 102. n. 2.

In Fraudem Legis agere quid sit? p. 399. n. 2.

Fructus.

Fructus rei percipit possessor bonæ fidei, donec lis moveatur. p. 297. n. 3.

Fructus rei si percipiat malæ fidei possessor, propriè furatur. p. 377. n. 3.

Fructus debet cum beneficio restituere, qui, etiam insciens, est simoniacè electus aut provisus. p. 388. n. 2. Nisi triennali possessione tueri se possit. ibid.

Fructus bona fide absumptos restituere nemo debet, nisi in quantum factus est ditior. p. 388. n. 2. Et quid hoc sit? ibid.

Fructuum perceptioni se non potest ingerere Patronus Ecclesiæ. p. 407. n. 2.

Fructus Ecclesiæ vacantis servare debet Patronus Successori. p. 407 n. 4. An & quomodo sibi accipere. ibid

Fructus integros percipere debent, qui Ecclesiæ causâ absunt. p. 424. n. 1. Non obstante contraria consuetudine aut statuto. n. 2.

Fructus restituere tenetur, qui Parochiam suscepit sine animo intra annum recipiendi Sacerdotium. p. 439. n. 4. Collator conscius in eius defectum. n. 5.

Fructus Beneficij vacantis cui applicandi. p. 706. n. 5. p. 733 n. 1.

Fructus beneficij non potest percipere, qui culpabiliter negligit officium debitum. p. 727. n. 1.

Fundator.

Fundator Ecclesiæ potest addere pacta quælibet, SS. Canonibus tamen non contraria. p. 36. n. 15.

Fundator Ecclesiæ qualem possit in ipsa fundatione apponere conditionem, & quomodo p. 285. n. 2. p. 235. num. 12.

Fundatorum voluntates Pontifex non facilè mutat. p. 295. n. 3.

Fundationes sicut statuta interpretandæ, ut cum Iure communi congruant. p. 256. n. 7.

Fundator Ecclesiæ acquirit eius patronatum, non cursum autreditus. p. 498. n. 10. Nisi Episcopus ultrò concedat. ibid.

Fundanda ita Ecclesia Parochialis, ut præter Rectorem alere possit Diaconum. p. 550. n. 2.

Funus.

Funerales expensæ ordinariæ pro Episcopo aut Prælato fieri debent ex bonis Prælaturæ vel Capituli p 359. n. 7. Extraordinariæ non item; & quæ illæ? p 360 n. 8.

Funeralium & Legatorum portio canonica debetur ex lege Diœcesana Episcopo. p. 721. n. 3. Non est ubique in usu. ibid.

Furiosus.

Furiosus Iudicem agere à Natura prohibetur. p. 85. num. 2.

Furiosus retinet interpretativè eandem Voluntatem, quam antè. p. 251. n. 2.

Furtum.

Furtum quasi & rapinam committit malæ fidei possessor. p. 377. n. 3.

Furtum probatum an pariat infamiam? p. 677. n. 2.

Furto aut vi læsus damni quantitatem quomodo probare possit & debeat? p. 817. n. 1. & seqq.

Gallia.

Galliæ Regi competit Ius nominandi ad plerasque Prælaturas per concordata inter Leon. X. & Franciscum I. p. 229 n. 5. pag 234 n. 14.

Galliæ simul & Germaniæ fuit aliquamdiu Rex unus ex Francis electus. p. 322. n. 1. Separatio quando & quomodo facta? p. 323. n. 1.

Gallis mos est, vocandi ad Electionem absentes è toto regno. p. 379. par.

Galliæ consuetudo est, ut fructus vacantis Ecclesiæ administret Rex p. 407. n. 5.

Galliæ consuetudo est, ut fœminæ præcellentes habeant in suos subditos Iurisdictionem. p. 849. n. 1.

Generalis.

Generalis etiam cum Congregatione generali non potest renuntiare Privilegio communitati dato & utili. p. 30 n. 12.

Generalis Ord. exempti confirmat alios eius superiores. p. 239. n. 3. Ipse confirmatur à Pontifice vel Legato. ibid.

Generales Ordinum Mendicantium non indigent confirmatione. p. 239. n. 3.

Generalis Soc. Iesu nec suæ nec suorum electioni ad dignitatem extraneam consentire potest. p. 421. n. 3. Nisi ei cum onere paupertas est adiuncta. ibid.

Generalis absolvere potest excommunicatos à Provinciali & aliis inferioribus. p. 704. n. 2.

Genitalia. Vide Castratus.

Genitalibus à Natura aut in cunis ob malitiam aliorum, vel ex necessitate privatus, non est irregularis. p 564.

Genitalia sibi ex Medicorum consilio abscindi curans ob periculum morbi non est irregularis. p. 564.

Genus.

Generi per speciem derogatur. p. 60. n. 4. p. 91. p 159. n. 1.

Generalitate Causæ delegatæ tribuitur Iurisdictio tantùm quasi in habitu. p. 91.

Generali in concessione non veniunt, quæ quis verisimiliter non esset in specie concessurus. p. 94. n. 4. p. 158. n. 1.

Germania.

In Germania Decanus cathedralis eligitur. p. 16. n. 1. Est caput Capituli. p. 338. n. 2. Licet Præpositura sit prima dignitas post Episcopalem. ibid.

Germaniæ Oppidum quodvis potest facere statuta. p. 20. n. 4. Qualia? ibid.

In Germania non est locus Gratiis expectativis propter Concordata. p. 126. n. 3.

In Germania competit Episcopis pars aliqua Annatarum. p. 159. n. 2.

Germaniæ Imperatoribus aliisque magnatibus Laicis non competit Ius conferendi beneficia. p. 236. n. 15.

In Germania non observatur ætas ad Canonicatum Cathedralem præscripta. p. 256. n. 6.

Ad Germanos à Græcis translatum in Carolo M. Imperium occidentale per quem, quando, cur, & quomodo? p. 322. n. 1.

Germaniæ simul & Galliæ fuit aliquamdiu Rex unus ex Francis electus. p. 322. n. 1. Separatio quando & quomodo facta. p. 323. n. 1.

Germaniæ Principibus quomodo ex Sedis Apostolicæ concessione competat Ius eligendi Regis Rom. p. 323. n. 2.

Germanus tantùm saltem sanguine eligendus in Imperatorem. p. 323. n. 7.

Germaniæ Ecclesiis consuetum est, in Electione scrutatores extraneos assumere. p. 344. n. 3.

Germaniæ Episcopi aut Prælati electi an possint ante confirmationem administrare. p. 367. n. 12.

Germaniæ consuetudo habet, ut Episcopus cum Pontificalibus non celebret in aliena diœcesi absque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Nec Prælatus in alia Ecclesia. ibid. Aut populo solemniter benedicat. ibid.

Germaniæ Abbates ex consuetudine benedicunt Corporalia aliaque paramenta pro suis & alienis Ecclesiis. p. 491. n. 10.

In Germania sola est Ius eligendi Episcopum adhuc penes Capitulum Cathedrale per Concordata. p. 233. n. 8. p. 509. n. 3.

In Germania solet vicinus Episcopus consecrare Episcopum. p. 713. n. 1.

Germania synodum Provincialem intra hominis memoriam non habuit. p. 714. n. 2.

Germanis usitatum est per pacta gentilitia renuntiare hæreditati debitæ. p. 766. n. 2. Pacta eiusmodi solent ab Imperatore esse confirmata. ibid.

Glossa

Glossæ Authoritas est maior quam unius alterius Doctoris. p. 8. n. 19.

Glossa non prævalet contra communem. ibid.

Glossa non aliter allegatur, si habetur Ius expressum. p. 8. n. 20.

Glossa, nisi aliud constet, censetur ex pluribus opinionibus approbare postremam. ibid.

Græci.

Græcorum error est, Spiritum Sanctum à Patre tantùm procedere. p. 3. n. 1.

A Græcis ad Germanos in Carolo M. translatum Imperium occidentale per quem? quando? cur? & quomodo? p. 312. n. 1.

Græci edictum de Donatione Constantini M. corrumperunt. p. 412. n. 2.

Græci Sacerdotes matrimonio ante contracto utuntur non laudabiliter, sed absque peccato. p. 505. n. 2.

Græci solent Ordines sacros conferre extra quatuor tempora. p. 510. Sed Latinis non ita licet ab eis recipere. ibid.

Græco ritu celebrare potest Sacerdos latinus in peregrinatione per terras Orientales. ibid.

Græci non ungunt chrismate caput aut manus Episcopi in eius consecratione. p. 539.

Grammatica.

Grammaticæ ignarus Episcopus deponi potest. p. 538. pat & n. 1. Tolerari potest, si latinam linguam saltem usu didicerit. ibid.

Grammaticæ ignarus Abbas an sit deponendus? p. 538. num. 2.

Gratia.

Gratiæ generali derogat specialis posterior absque illius mentione. p. 64. n. 3.

Gratia pro alio absque omni eius mandato potest impetrari. p. 122. n. 5.

Gratiæ expectativæ quid? p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ sunt sublata. ibid.

Gratiæ concessio valet, si in nomine aut alia accipientis qualitate erretur, sed de persona constet. p. 134. n. 2.

Gratia quæcunque Pontificis concessa excommunicato est ex stylo Curiæ irrita. p. 146. n. 3.

Gratia beneficialis à Pontifice concessa contra statutum aut privilegium Ecclesiæ non valet sine clausula. p. 149. n. 2.

Gratia facta promoto ad Episcopatum de beneficiis retinendis est strictè interpretanda. p. 150. n. 1.

Gratia concessa extinguitur morte concedentis etiam civili; non item excommunicatione aut amentia. p. 150. n. 2. Imo iuxta hodiernam praxin nec in morte. p. 152. n. 6.

Gratia concessa ad placitum suæ sedis vel sedem obtinentis non expirat cum concedente. p. 151. n. 4. Nec concessa ad placitum suū & sedis simul. p. 151. n. 4. Nec concessa ad placitum solius concedentis sub nomine non proprio sed officij vel dignitatis. p. 151. n. 5.

Gratia nulla extendi potest ultra proprietatem verborum. p. 153. n. 2. Nisi aliud de mente & intentione constet concedentis. p. 153. n. 3.

Gratiam nemini censetur facere princeps cum damno Iuris alieni nisi exprimat. p. 155. n. 2. p. 158. n. 1.

Gratia absque obreptione impetrata ut possit conferri, spectandum tempus executionis non concessionis. p. 157. n. 1.

Gratia generalis non derogat priori gratiæ speciali. p. 158. n. 1.

Ad Gratiam faciendam nemo compellitur. p. 422. n. 5.

Gratia non est, quod fit ex debito. p. 472. n. 1.

Gratiæ Capituli qui se committit, non renunciat Iuri v. g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4. Vide etiā p. 472.

Gratia manet, donec in executione consequatur effectum. p. 612. n. 2.

Gratia facta non expirat per mortem concedentis sed faciendā. p. 627. n. 3.

Gratiæ factæ quodnam signum? p. 680. n. 1.

Gratia, quam ipse accipiens exequitur, non expirat morte concedentis. p. 680. n. 1.

Gratiæ uni factæ si commissa sit alteri executio, hæc non expirat per mortem committentis. p. 681. n. 2.

Gratiæ unius collatæ potest quis aliam collationem petere ad cautelam. p. 846. n. 1.

Gratianus.

Gratianus imprudenter refert fabulas circa investituram Episcoporum. p. 234. n. 14.

Guardia.

Guardia seu Custodia, Advocatia, & Regale loci Ecclesiastici quid. p. 406. n. 2. Ea de novo sibi vendicans ideòque bona Ecclesiastica usurpant excommunicantur. p. 406. n. 3. Non item id faciens ex fundatione vel consuetudine. p. 407. n. 1.

Guardianus.

Guardiani Ord. Min. habent dignitatem. p. 263. n. 4. Delegati à Pontifice vel Legato non possunt esse visitatores regulæ. ibid.

Guardiani electi à quo confirmandi. p. 239. n. 3.

Habitus.

Habitum regularem sumere potest puella duodennis, sed ante professionem examinanda ab Episcopo. p. 445. num. 2.

Habitum Clericalem non licet Clerico bigamo deferre, sub Excommunicatione. p. 569.

Hæreditas.

Hæreditas paterna Iure gentium filiis legitimis debetur exclusis illegitimis. p. 14. n. 11.

Hæreditati aut doti ingredientium religionem per statutum civile nihil potest detrahi. p. 41. n. 7.

Hæreditate privatur Clericus, si post monitionem non exequitur intra annum Voluntatem defuncti. p. 43. num. 13.

Hæreditatis lis si sic cœpta, decidenda est secundùm leges antiquas, non secundùm supervenientem novam. p. 50 n. 4.

Hæreditatis possessionem in Gallia acquirere potest, qui solum declarat se velle esse hæredem. p. 173. n. 3.

Hæreditatem extranei qui repudiavit, non potest pœnitere. p. 126. n. 3. p. 482. n. 2. Potest qui repudiavit hæreditatem Patri. p. 482. n. 2.

Hæreditariæ successionis species in beneficiis repugnat SS. Canonibus. p. 551.

Hæreditas pactis nec dari, nec auferri potest. p. 766. num. 1.

Hæreditati sibi debitæ renuntiare ex pacto, lex improbat. p. 766. n. 1. & n. 2. Legi huic alicubi consuetudo, statutum, vel Imperatoris Voluntas derogat. n. 1. An & quomodo eiusmodi pactum confirmari possit Iuramento. n. 2. An & si Iuramentum sit vi vel dolo extortum. p. 767. n. 3. An & quomodo eiusmodi pactum interpretandum. n. 4. & 5.

Hæres.

Hæres deliberans adhuc de Hæreditate, nil ex ea potest in judicium deducere. p. 107. n. 10.

Hæres non suscipit obligationes personales defuncti, nisi sint ab eo ante mortem contractæ. 139. n. 1.

Hæres non potest conveniri ex Rescripto cum clausula: *& quosdam alios.* p. 139. n. 1. Nisi defunctus sit in eo nominatus ibid. Vel iam ante mortem citatus. p. 140. n. 1. Vel causa sit realis. ibid.

Hæres censetur eadem persona cum defuncto. p. 140. n. 1. Ad eum transit lis iam cœpta cum defuncto. ibid.

Hæres voluntatem adeundæ aut repudiandæ hæreditatis non potest mutare. p. 126. n. 3. p. 482. n. 2.

Hæredes si sint plures habent singuli Iurisdictionem v. g. oppidi in solidum. p. 630. n. 1.

Hæresis.

Hæresis est error in fide cum pertinacia iunctus. p. 3. num 4.

Hæresis ubi grassatur, debent Prælati esse eximiè docti & probi. p. 314. n. 9.

In Hæresis causa subsunt Religiosi etiam exempti Inquisitori, vel Episcopo, ut Delegato Papæ. p. 701. n. 3. p. 709. n. 3.

In Hæresin aut schisma si incidat Ecclesia, privatur omnibus Iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non privatur, si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Hæreticus.

Hæreticus non est, qui tenet aliqua contra fidem, sed paratus est corrigere. p. 3. n. 4.

Hæretici obligantur legibus & pœnis Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Hæretici ad fidem redeuntes abiurare debent Hæresin. p. 244. n. 1.

Hæretici omnes sunt schismatici. p. 244. n. 1.

Hæretici notorij in Rom. Pontificem electio est ipso Iure irrita. p. 246. n. 3.

Hæretici non sunt membrum Ecclesiæ. ibid.

Hæreticus aut aliter indignus si eligatur ab aliquibus in Imperatorem prævalent suffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Hierarchia.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ repugnans consuetudo est invalida. p. 183. n. 2. & 3. Quænam talis? ibid.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ est Prælatos Inferiores dependere à Superioribus. p. 183. n. 3.

Hispania.

Hispaniæ Rex habet ex privilegio Pontificis Ius nominandi Episcopos. p. 234. n. 14.

Hispaniæ Abbates non benedicuntur. p. 490. n. 5.

Homicida. Vide Irregularis.

Homicidas pecuniâ mulctandi consuetudo non valet. p. 200. n. 4.

Homicidæ voluntarij etiam occulti irregularitatem tollere non potest Episcopus. p. 515. n. 3.

Homicidium.

Homicidium casuale & inculpatum non facit irregularem. p. 532. n. 1. Nisi Clericum aut Religiosum chirurgum. n. 1. & 2.

Hora.

Hora etiam addi solet in Instrumentis Notariorum. p. 90. n. 8.

Ieiunium.

Iejunandi ter tantùm in hebdomadâ consuetudo per Quadragesimam est irrationabilis. p. 196. n. 7.

Ieiunio præmisso ordines sacros conferri est ab Apostolis institutum. p. 505. n. 1.

Ieiunium non prærequiritur ad conferendam primam Tonsuram, aut Quatuor Minores. p. 506. n. 4.

Ieiunium si Ordinans in Sabbato etiam continuet, tunc Ordinatio in Sabbato & Dominicâ censetur fieri una die. p. 512. n. 2.

Ignorantia.

Ignorantia invincibilis Legis excusat à culpa & pœna. p. 9. n. 3.

Ignorantia inculpata Legis irritatoriæ nil iuvat ad valorem actus. ibid.

Ignorantia præsumitur, ubi scientia non probatur. p. 9 n. 3. p. 287. n. 6. p. 374. n. 1. Exceptis 1. factis propriis. 2. Proprij officij. 3. Publicè gestis. p. 10. num. 4.

Ignorantiam Legis alleganti non creditur, nisi demonstret. p. 10. n 4 Demonstrari autem potest quatuor modis. ibid.

Ignorantia Legis toleratur in Muliere, Milite, Minorenni & Agricola. p. 10. n 4.

Ignorantiæ plenè probandæ causa potest Iudex deferre Iuramentum. p. 10. n 5.

Ignorantia Legis naturalis non præsumitur invincibilis, nec admittitur. p. 10. n. 6. Nisi in amente, Infante, aut valdè rudi. ibid.

Ignorantia Legis Pontificiæ, Imperatoriæ, & Inferiorum quanto post promulgationem tempore præsumatur Vincibilis. p. 10. n. 4.

Ignoranter agens contra privilegium id non amittit. p. 39. n. 11. p. 189. n. 10.

Ignorantia Legis est probabilis, si Lex sit dubia vel obscura. p. 10. n. 4. p. 49. n. 2.

Ignorantia Iuris Principem non excusat. p. 55. n. 3.

Ignorare Iura alterius loci probabiliter potest Iudex. p. 58. n. 13.

Ignorans Statutum, vel solum censuram statuto annexam, eam non incurrit; saltem si Ignorantia non sit crassa. p. 59. n. 1 & 2.

Ignorantia crassa Legis est contemptus virtualis. p. 59. n. 1.

Ignorare si quid præsumitur Princeps, in eo nil operatur Clausula *ex certa scientia*. p. 72. n. 2.

Ignorare censetur Pontifex specialia locorum. p. 72. num. 2.

Ignorantia tollit Voluntarium. p. 104. n. 1.

Ignorantia etiam crassa fraudi opponitur. p. 102. n. 3.

Ignorare ea, quæ facti sunt, censetur Princeps. p. 121. num. 6.

Ignorantia facti proprij ordinariè non præsumitur sed alieni. p. 10. n. 4. p. 142. n. 1.

Ignorans suam excommunicationem adhuc invalidè eligitur. p. 258. n. 17.

Ignorantia facti alieni non excusat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6.

Ignorantia affectata scientiæ æquiparatur. p. 287. n. 6.

Ignorantia probabilis & publica supplet defectum Iurisdictionis ex Iure positivo pendentem. p. 88. n. 2. p. 357. n. 10. p. 377. n. 5. p. 628. n. 9.

Ignorantiam Iuramento probare debet ille, contra quem stat præsumptio. p. 398. n. 3. p. 402. per.

Ignorantia inculpata est iusta causa restituendi Ecclesiam & Rempubl. in integrum etiam post quadriennium. p. 838. n. 5.

Illegitimus.

Illegitimi ex statuto Civili intestabiles, non amplius comprehenduntur illo post Clericatum. p. 40. n. 7.

Illegitimis an ex Rescripto Pontificis sit conferendus Canonicatus in Ecclesia, ubi etiam peculiari statuto sunt exclusi? p. 66. n. 10.

Illegitimos potest Episcopus per dispensationem habilitare ad ordines minores aut beneficia simplicia. p. 192. n. 1. Non item per generale statutum. ibid. Ad maiores Ordines solus Papa. p. 556.

Illegitimus dispensatus ad curam aut dignitatem non est dispensatus ad Episcopalem aut Cardinalitiam. p. 186. n. 2.

Illegitimi non possunt promoveri ad ordines etiam minores. p. 545. n. 1. Nisi à Principe Ecclesiastico sint legitimati. ibid. Vel Religionem professi. ibid.

Illegitimus post Professionem religiosam uti potest ordinibus antea malè acceptis. p. 545. n. 1.

Illegitimus non potest cum suo patre in eodem simul esse monasterio. p. 546. n. 3.

Illegitimi sunt irregulares. p. 545. n. 1.

Illegitimi Religionem professi non possunt promoveri ad Prælaturam aut curam animarum. p. 545. n. 2. Nisi apud Mendicantes per privilegium. n. 3.

Illegitimus si ordinatus sit, debetne de beneficio provideri. p. 550. n. 1.

Illegitimus non est, qui in sacerdotio sed ex legitima uxore est genitus. p. 155. n. 1. Est tamen irregularis. num. 2.

Illegitimis possunt dignitates, personatus, aut curata conferri tantùm ex dispensatione Pontificis. p. 556. Ex dispensatione Episcopi autem simplicia, etiam ea quibus unitum est curatum. ibid. Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.

Illegitimis data dispensatio à Pontifice ad Ordines & beneficia quomodo explicanda? p. 558. n. 6.

Illegitimus dispensatus determinatè ad unum beneficium non potest obtinere aliud sine alia nova dispensatione. p. 558. n. 6. Potest autem, si sit legitimatus. ibid. p. 559. n. 1. Vel dispensatus indeterminatè. p. 558. n. 6.

Illegitimus semel dispensatus si petat aliam gratiam illegitimis non concedi solitam, debet denuo defectum Natalium exprimere. p. 159. n. 1.

Illegitimis quandoque dat dispensationem Pontifex ad Episcopatum. p. 563. n. 1.

Illiteratus.

Illiteratus non potest postulari. p. 208.

Illiterati electio, præsentatio aut provisio quando sit ipso Iure irrita, vel rescindenda. p. 157. n. 10. & 15.

Illiteratus est, qui litteras latinas omnino nescit. p. 522. Tonsuram illi conferens est suspensus per annum ab eius collatione. p. 522. Non item conferens quatuor minores. ibid. n. 2.

Illiterati electio in Episcopum an sit irrita? p. 138. num. 2.

Illiterati Electio in Abbatem an sit valida. p. 538. n. 2.

Immunitas. Vide *Clericus, Exemptus, Religiosus.*

Immunitati Ecclesiasticæ præiudicantia decreta facientes, publicantes, &c. ipso facto excommunicantur. p. 19. n. 1.

Immunitas Decimarum, Tributorum, &c. plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 39. n. 11. Inde tamen constituitur alter in possessione. ibid.

Immunitas Ecclesiastica est Dei ordinatione & sanctis Canonibus constituta. p. 38. n. 1. Iure divino & humano. p. 39. n. 4.

Immunitati Ecclesiasticæ repugnat Clericos à Magistratu civili onerari propter defensionem aliaque Iura Reipubl. ipsis communicata. p. 40. n. 6.

Immunitatem Ecclesiasticam violantes plerumque infortunati ibid.

Immunitati Ecclesiasticæ repugnantium statutorum civilium exempla aliquot. p. 40. n. 7.
De Exactionibus, Collectis, Angariis, &c. ibid.
De Illegitimis. ibid.
De Decimandis bonis aliò vehendis. p. 41. n. 7.
De Dote & hæreditate minuenda Religionem ingredientium. ibid.
De Parte funerali domino loci ponenda. ibid.
De Præscriptionis termino breviore. ibid.
De bonis immobilibus non vendendis extraneis. ibid.

Immunitati Ecclesiasticæ repugnant statuta, quæ faciunt Clericos timidiores. p. 42. n. 8.

Immunitas Ecclesiastica semper fuit, estque necessaria

ad Ec-

ad Ecclesię decorē dignitatem, & Dei gloriam. p.41. n.8.

Immunitati Ecclesiasticæ contraria consuetudo est irrationabilis p. 173. prin. p. 196. n. 7. Est damnata & abolenda. p. 172. n. 1. In dubio spectat examen ad Prælatos Ecclesiæ. p. 196. n. 7.

Immunitati Ecclesiasticæ repugnat Electio per abusum potestatis secularis. p. 350. n. 1.

Immunitatis Ecclesiasticæ violationem si non impediunt Clerici, sunt censuræ obnoxij. p. 407. n. 6.

Immunitatis Ecclesiasticæ Violatio est mixti fori. p. 655. n. 1.

Immunitatem Ecclesiasticam lædens potest cogi ad pœnam pecuniariam Ecclesiæ exhibendam. p. 727. n. 3.

Impedimentum.

Impedimentum judicandi naturale semper reddit sententiam & processum nullum. p. 86. n. 4. Non item civile, si publicè ignoretur. ibid. Sed tantùm si publicè sit notum. n. 5.

Impedimentum non præstat, quod de Iure non sortitur effectum. p. 95. n. 4. p. 568. n. 1.

Impedimentum Ordinis aut Matrimonij habentes tenentur id fateri vel abstinere. p. 210. n. 2.

Impedimento non personali sed reali absentes possunt inhibere Electionem. p. 293. n. 1. & 2.

Impedito legitimè non currit tempus statutum in pœnam moræ. p. 340. n. 5. p. 391. n. 1. p. 401. n. 5. p. 439. n. 1. & 3.

Impeditus legitimè potest procuratorem suum mittere ad Electionem; & qualem? p. 349. par. & n. 1. Vide *Procurator.*

Impedimentum allegare non debet, qui eius causam non præbuit. p. 373. n. 6.

Impeditus non censetur, qui impedimentum tollere potest. p. 391. n. 1.

Impedimenta Matrimonij statuere est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Impedimentum occultum v. g. Matrimonij sciens in alio, debet eum prius; tum Superiorem monere. p. 584. num. 3.

Impeditus ex pluribus delegatis cum clausula: *Si non omnes.* An & quomodo recuperet Iurisdictionem? p. 617. n. 1.

In Impedimentis Matrimonij dispensandi potestas an expiret per mortem concedentis. p. 627. n. 8.

Impeditus perpetuo aut diu debet ad Iudicium mittere Procuratorem. p. 784. n. 3.

Imperator Vide *Elector.*

Imperatoria Lex post duos à promulgatione in provincia menses præsumitur nota. p. 10. n. 4.

Imperatori Reservata unde cognoscantur communicata aliis. p. 25. n. 15.

Imperatoriæ Leges potissimum intelliguntur, cum à SS. Canonibus Leges civiles approbantur. p. 42. n. 13.

Imperatori Carolo M. & Ottoni I. malè refert Gratianus concessam esse potestatem investiendi Episcopos. p. 234. n. 14.

Imperatores & multo magis alij Laici in Germania non habent privilegiū conferendi beneficia. p. 236. n. 15.

Imperatoris Legatus olim electioni Pontificis cur & quomodo interfuerit? p. 246. n. 1.

Imperatores aliqui malè sibi electi Romani Pontificis confirmationem arrogarunt. p. 246. n. 1.

Imperatores quomodo olim Concilijs interfuerint? p. 273. n. 6.

Imperatoris eligendi Ius competit Principibus Germaniæ de Iure & consuetudine. p. 320. par.

Imperator ut eligatur, est periurus indignus. p. 322. par.

Imperatoris Rom. nomen primus inter Saxones assumpsit Otto M. p. 323. n. 1.

Imperator ante Consecrationem non dicitur quis absolutè, sed tantùm cum addito: *electus.* p. 325. n. 5.

Imperator eligendus tantùm Germanus, saltem sanguine. p. 325. n. 7. Quæ dignitas aliæ ac qualitates in eo requirantur. p. 326. n. 7.

Imperatoris electi qualitates examinare, eumque confirmare, consecrare & coronare spectat ad Pontificem. p. 326. n. 9.

Imperatoris consecratio fit à Pontifice per impositionem manus, & Unctionem in brachio. p. 326. n. 9.

Imperatorem eligendi Ius devolvitur ad Pontificem ob negligentiam Electorum. p. 327. n. 10.

Imperator si quis excommunicatus eligitur, potest electio iuxta communem rescindi. p. 327. n. 12.

Imperator legitimè electus statim potest Imperium administrare. p. 327. n. 14. Debet Electorum privilegia statim confirmare. ibid.

Imperatores si duo in discordia electi an uterque possit administrare Imperium? p. 327. n. 14.

Imperatoris Romani summa dignitas est esse Advocatum & Patronum Ecclesiæ universalis. p. 328. n. 16. Ad id adstringitur Iuramento. ibid.

Imperator ut ex eadem familia eligatur longo tempore an expediens? p. 329. n. 19.

Imperator omnes terras Imperij sibi feudi nomine subiectas habet. p. 406. n. 1. Est omnium Ecclesiarum in Imperio generalis patronus. ibid. Ius tamen præsentandi pertinet ad fundatorem. p. 407. n. 2.

Imperator in spiritualibus subest Ecclesiasticis. p. 738. par. Ei in feudalibus subsunt Ecclesiastici. p. 739. n. 2.

Imperium Vide *Iurisdictio.*

Imperij Civitates an habeant Iura Principis? p. 20. num. 4.

Imperium merum aut mixtum non censetur concedi concessa Iurisdictione simpliciter. p. 92. n. 3. Comprehenditur tamen Iurisdictione *omnimodâ.* ibid.

Imperij meri aut mixti si qua commissa sunt, non possunt Iure civili delegari. p. 389. n. 6.

Imperium Occidentale à Græcis ad Germanos in Carolo M. translatum per quem, quando, cur, & quomodo? p. 322. n. 1. Quid Iuris in hac Translatione concessum? p. 323. n. 1.

Imperium sub Ottonibus tribus quasi hæreditarium, ijs extinctis iterum factum electivum. p. 323. n. 2.

Imperij Electores septem longè post Ottonem III & Gregorium V. constituti. p. 324. n. 3.

Imperio Romano vacante ad quem eius spectet administratio. p. 328. n. 15. Quæ administratoris potestas. ibid.

Imperij meri aut mixti quæ sunt potest Ordinarius dele-

delegare alteri de Iure Canonico, non item civili. p. 713. num. 1.

Imperium merum, mixtum, & simplex Iurisdictio quid? Remissive. p. 713. n. 2.

Imperij mixti actus est restitutio in integrum. p. 835. num. 4.

Imperitia.

Imperitiæ culpæ annumeratur, si ut peritus operam promittit. p. 531. n. 1.

Imperitia an & quomodo excuset Iudicem Ordinarium vel delegatum. p. 650. n. 7.

Impossibile.

Impossibilium nulla obligatio. p. 85. n. 1.

Impossibilitas an & quomodo possit esse voluntas? p. 631. n. 3.

Impotentia.

Impotentia alia Iuris, alia facti. p. 85. n. 1.

Impubes.

Impuberes post primum septennium erant olim capaces simplicis beneficij. p. 256. n. 6.

Impuberi non possunt conferri dignitates seu personatus. p. 559

Impubes neque à Principe constitui potest ad iudicandum inter partes p. 668. n. 1.

Incestus.

Incestuosus Clericus occultus dehortandus, non tamen repellendus à superiore Ordine. p. 507.

Incestuoso Marito in foro conscientiæ suadendum, non imperandum, ut abstineat à secundis nuptiis. p. 507.

Indignus.

Indigno notorié si Pontifex conferri jubeat Beneficium, an ei parendum? p. 72. n. 3.

Indignum scienter eligentes aut postulantes ad Episcopatum, ipso facto sunt privati Iure eligendi aut postulandi. p. 111. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. n. 1. p. 441. n. 2. Suntq. ad triennium suspensi a beneficiis. p. 661. n. 1. p. 441. n. 5. Sed Ecclesiæ offensæ tantùm. p. 442. n. 7. Electio quoque est ipso Iure irrita. p. 286. n. 3.

Indignum scienter eligentes aut postulantes ad Prælaturam cathedrali inferiorem non sunt suspensi. p. 261. n. 2. p. 301. n. 2. p. 441. n. 5. Privantur tamen Iure eligendi aut postulandi. p. 211. n. 5. p. 211. n. 1. Et quidem probabilius ipso facto. p. 261. n. 3. p. 412. n. 2. p. 442. n. 6. p. 749. n. 1. Adeóque & Electio ipso Iure est irrita p. 441. n. 6.

Indignum scienter eligentes aut postulantes privantur Iure suo pro una tantum vice. p. 3?1. n. 4. Et tunc solum, quando etiam decretum Electionis de indigno formatum ac promulgatum est. p. 301. n. 4. p. 374. n. 1. Nisi alicubi ex consuetudine perficiatur Electio publicatione scrutinij. p. 401. Ignorantia affectata æquiparatur scientiæ. p. 287. n. 6.

Indigni Electionem debet Iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.

Indignis portæ dignitatum patere non debent. p. 157. num. 13.

Indignum qui confirmant, aut ei dignitatem conferunt, eodem modo puniuntur, quo eligentes. p. 261. n. 5. p. 354. n. 1.

Indignum scienter eligentes aut postulantes peccant etiam in conscientia. p. 302. n. 6.

Indignum scienter si Capitulares aliqui eligunt, Ius eligendi devolvitur ad reliquos, etiam pauciores. p. 279. n. 8. p. 291. n. 4. p. 294. n. 3. p. 339. n. 5. p. 411. n. 2. Quid in isto casu hi pauciores agere possint aut debeant p. 302. n. 4. 5. p. 374. n. 1. Ad quem devolvatur, si omnes abutantur sua potestate. p. 179. n. 8. p. 294. n. 4.

Indignum si quis eligat ex ignorantia, incumbit ei probatio p. 186. n. 6. Præsumitur enim scienter elegisse. ibid. p. 374. n. 1.

Indignum ignoranter eligentes possunt errore cognito eum postulare. p. 287. n. 8.

Indignum eligentes in Imperatorem non privantur Iure eligendi. p. 326 n. 10.

Indignum in Imperatorem si qui eligant, prævalent suffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Indignus est Prælatura, qui ob eius spem promissus est. p. 334. n. 1.

Indignum Prælaturâ confirmans, est ipso facto privatus Iure proximè confirmandi. p. 314. n. 2. Et insuper suspendendus vel adhuc gravius puniendus. ibid.

Indignitas electi ex quibus defectibus oriatur? p. 314. num. 1.

Indigni electionem oppugnans non tenetur præstare expensas. p. 359. n. 4.

Indigni electione promulgata possunt elij statim suâ electionem de digno promulgare. p. 374. n. 1. Vel iterum scrutinium facere. ibid.

Indigni electio si non antè communi nomine promulgata sit, non valet electio pauciorum de digno. p. 375. n. 1.

Indignum scienter eligentes compromissarij sunt suspensi à beneficiis ad triennium. p. 441. n. 1.

Indignus esse qui non scitur, dignus æstimari debet. p. 524. par.

Indigno si Vicarius conferat beneficium, an Iure conferendi privetur Episcopus? p. 589. n. 9.

Induciæ.

Inducias servare est Iuris gentium. p. 193. n. 5. p. 758. num. 1.

Induciæ vocantur Treuga. p. 757. n. 1.

Induciæ aliæ conventionales, aliæ legitimæ. p. 758. num. 1.

Induciæ seu Cessatio armorum de Iure certis diebus sacris olim facienda sub excommunicatione. p. 757. per. Sed id vel nunquam receptum vel hodie abrogatum est. p. 758. n. 1.

Induciæ an & quomodo concedendæ procuratori ad consulendum dominum? p. 692. n. 3.

Indulgentia.

Indulgentiæ ad beneplacitum concedentis expirant cum concedente. p. 150. n. 2.

Indulgentias dare potest Episcopus confirmatus ante consecrationem. p. 174. n. 1.

Indulgentias an dare Capitulum sede vacante? p. 751. num. 8.

Industria.

Industria personæ quando censenda sit electa in commissione.

Vide *Persona*.

Infamia.

Infamia Iuris ipso facto inducit privationem publici muneris. p. 86. n. 3.

Infamia facti tantùm non facit, ut Iudex repelli possit. p.86. n.3. Discrimen quoad hoc inter Iudicem & Testem. ibid.

Infamia Iuris si Iudici opponatur, non potest is cognoscere, num sua sit Iurisdictio. p.89. n.7.

Infamia debet Inquisitionem ad puniendum præcedere. p.210. n. 2. Non item ad conferendum beneficium, Ordinem aut dispensationem. ibid.

Infamia facti quid sit? p. 259. n. 17. Tollitur per publicam vitæ emendationem. ibid. p 478 n.1.p 516. num 3.

Infamia Iuris tolli debet per Principis dispensationem aut restitutionem. p.259 n. 17.

Infamia Iuris sufficit ad renuntiandum Episcopatui. p. 478. n. 5.

Infamiam an pariat furtum probrum? p. 677. n.2.

Infamis.

Infamis non potest postulari ad dignitatem Ecclesiasticam. p. 208.

Infamem Infamiâ Iuris ad beneficium eligere aut promovere est ipso Iure invalidum. p. 257 n. 12.

Infamis Infamiâ facti invalidè eligitur aut promovetur quoad forum externum. p. 257. n. 13. Non item quoad conscientiam. p. 258. n. 14.

Infami portæ dignitatum patere non debent. p.257. n.13. p. 304. n.2.

Infans.

Infanti si Rescriptum beneficiale detur à Pontifice an id exequendum? p. 256 n 6.

Infans est, qui septimum ætatis annum non implevit. p.522. · Ei Tonsuram hodie conferens est suspensus per annum ab illius collatione. p. 522. par. Non item conferens quatuor minores. ibid. n. 2.

Infideles.

Infideles non obligantur Legibus aut pœnis Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Infinitas.

Infinitas solet à Iure reprobari. p. 147. n. 1.

Infirmus.

Infirmus in loco Electionis potest procuratorem suum mittere ad Electionem. p 349. n.2. Vel ipse dare suffragium, quomodo? ibid.

· Infirmitas quomodo sufficiat ad renuntiandum Episcopatui aut Prælaturæ? p 478. n 5 Ob eam Episcopi & Prælati non sunt facilè ad renuntiationem cogendi. ibid. Facilius Parochi, ibid.

Infirmitas aut senium si reddat Episcopum ex parte tantùm inutilem, quid agendum Capitulo? p. 503.

Infirmus non tenetur venire ad Iudicium. p.784. n.1. Nec procuratorem mittere in re gravi ibid. Nisi impedimentum sit diuturnum, & causa differri nequeat. num. 1.

Inhabilitas. Inhabilis.

Inhabilitatem ex Iure positivo ortam potest Princeps pro suo arbitratu absque cognitione causæ validè tollere. p.73. n. 3. Non item inferior. ibid.

Inhabilem ipso Iure non possunt partes reddere habilem. p. 86. n. 5.

Inhabilitas agentis reddit actum nullum. p. 122. n.3.

Inhabilis ad agendum potest agere de ipsa inhabilitate. p. 145. n. 1.

Inhabilis est minor XXIV. Annis ad beneficium curatum, non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 1.

Inhabilis ad officium est inhabilis ad beneficium. p. 188. n. 5.

Inhabilitates postulati variæ, in quibus non potest aut non solet dispensari. p. 208. coroll. 3.

Inhabiles de Iure & notoriè ad Iudicium debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.

Inhabilis ad beneficium an & quando teneatur occultum defectum manifestare p 259. n.18 & 19. p. 283. num. 1.

Inhabilis ad omnia beneficia est, qui plura curata, dignitates, aut personatus simul in titulum retinere præsumit. p. 378. n. 9.

Inhabilis ad executionem Ordinis est, qui Minores, vel bona fide sacrum Ordinem ab alieno Episcopo sine licentia accipit. p. 518. n. 4.

Iniuria.

Iniuria quænam sit atrox, pendet ex arbitrio Iudicis. p.7. n.16.

Iniuriam nemo facere censetur, qui Iure suo utitur. p. 315. par.

Iniuria manifesta quæ censeatur? p. 671. n.1.

Iniuriarum etiam actio competit iniustè læso. p. 727. num. 2.

Innocens.

· Innocens, an & quomodo luere debeat cum nocente? p. 213 n. 5.

Innocens an & quomodo puniri possit ob delictum alienum? p. 389. n 3.

Innocens an si secundùm publica allegata sit damnatus, possit violenter resistere? p. 610. n. 2.

Inquisitio.

Inquisitor non potest cognoscere de divinatione aut sortilegio, nisi sapiant manifestè hæresin. p. 89. n 7.

Inquisitio ad pœnam non potest institui sine præcedente infamia, aut querelâ p. 210 n. 2. Ad removendos indignos debet fieri à Superiore ex officio. ibid.

Inquisitio est facienda de Prælati confirmandi moribus, scientia, &c. p 240. n. 5. Ut & de forma & serie Electionis. p. 241. n 6. Confirmans facere eam debet ex officio. p. 284. n. 6.

Inquirere ex officio qui debet, non excusatur per ignorantiam. p. 262. n. 6.

Inquisitio si fiat contra Prælatum, fieri etiam solet contra eius Ecclesiam & Clericos. p. 304. n. 1.

Inquirere de qualitatibus Imperatoris electi spectat ad Pontificem. p. 326. n. 9.

Inquisitio seu processus super promovendis ad Episcopatum instituitur in Curia. p. 523.

Inquirere aut cognoscere de crimine quomodo possit Vicarius absque speciali commissione? p. 591. n. 2.

Installatio.

Installatio quid? p. 266. n. 5. Alicubi etiam prærequiritur ad administrationem beneficij. ibid.

Institor.

Institor est, qui tabernæ vel alteri negotiationi est præpositus. p. 133. n. 11. Validè agit, donec eius revocatio sit nota in loco, ubi est. ibid.

Institutio. Vide *Beneficium, Collatio, Provisio.*

Instituendi Clerici Ius non potest præscribere laicus

etiam immemoriali tempore. p. 235. n. 25.

Instituendi Clerici potestas concessa laico non extenditur ad destituendum. p. 236. n. 27.

Institutionem in dignitate aut Prælatura dans indigno, quam pœnam incurrat? p. 261. n. 5. *Vide* Indignus.

Institutione verbali obtentâ potest beneficij possessio statim adiri. p. 265. n. 4. Si vacet. ibid. Et consuetudo vel statutum alicuius Ecclesiæ non obstet. p. 266. n. 5.

Instituenti ignoranter indignum incumbit probatio ignorantiæ. p. 287. n. 6.

Institutionem oppugnatio. *Vide* Electio quoad impugnationem.

Institutionis litteras tradent an censeatur beneficio renunciare. p. 472. n. 2. & seqq.

Institutus ab eo, qui ob negligentiam privatus est Iure conferendi, est tutus in conscientia. p. 4. 3.

Institutum contra Canones ab Episcopo, quis possit amovere? p. 149. n. 2.

Instituendi non sunt Clerici peregrini nisi dimissoriis ab Episcopo examinatis. p. 572. n. 1.

Institui Clericus non potest ad simplex beneficium nisi sint Episcopi examine. p. 572. n. 2. Non item ad curatum aut patronatum. ibid.

Instituere ad curatum non potest Archidiaconus sine consensu Episcopi. p. 576.

Instituere quos olim potuerit Archidiaconus cum consensu Episcopi. p. 577.

Instituere Clericos potest etiam Abbatissa ad beneficia pleno jure subjecta. p. 746. n. 2.

Instrumentum.

Instrumenta privilegiorum in periculo corruptionis possunt renovari ante litem contestatam. p. 13. n. 6.

Instrumentis Notariorum etsi insit Solœcismus, ea tamen non vitiat. p. 33. n. 1.

Instrumentis Notariorum etiam hora addi solet. p. 90. n. 8.

Instrumento tradito & dominium & possessio contentorum transfertur. p. 174. n. 1.

Instrumenta si diversæ eorum formæ sint inusit. Eligenda secundum meliorem, sed ex consilio, non præcepto. p. 131. n. 6.

Instrumento a se producto stare debet Actor quoad omnem partem. p. 215. n. 2.

Instrumenta producta in Uno Iudicio non probant in alio. p. 3.. n. 3.

Instrumenta Actionis, Emptionis aut debiti tradens censetur liti renunciare, emptum & debitum donare. p. 472. n. 1.

Instrumentum Emptionis pignori dans censetur rem emptam oppignorare. p. 472. n. 2.

Instrumentorum producens conbetetur omnia in eo contenta. p. 636. n. 5.

Instrumentum continens sententiam delegati, deberet etiam continere tenorem Commissionis. p. 654. n. 4. p. 691. n. 5.

Instrumentum malitiosè aperiens non auditur, si de falsitate velit id arguere. p. 657. n. 2.

Instrumenti sigillum amovens committit crimen falsi. p. 658. n. 5. item Instrumentum aperiens & Adversario exhibens. ibid. Lacerans, comburens, abscondens. ibid.

Instrumenta secum deferens Procurator licet mandato careat, admittitur, si cautionem de ratihabitione præstet. 613. n. 2.

Instrumenta tradere debet, qui renunciat Iuri suo. p. 761. n. 1.

Instrumenta utriusque partis post transactionem habenda pro irritis & vacuis. p. 768. pr.

Instrumenti Verba non curanda, si de Intentione Actoris constat. p. 791. n. 1. Nisi verba solemnia sint de forma substantiali. ibid.

Intentio.

Intentio seu Mens disponentis colligi debet ex Verbis. p. 153. n. 2. Ex subjecta materia & circumstantiis causarum, personarum, &c. p. 154. n. 3.

Intentio disponentis, si constet, præferenda Verbis. p. 153. n. 3. p. 791. n. 1.

Intentio primitiva disponentis indicat, an dispositio eius sit vel non sit favorabilis. p. 159. n. 1.

Intentionis suæ fundamentum etiam negativum probare quisque debet. p. 291. n. 10.

Intentio Legislatoris colligitur ex ratione in lege expressa. p. 351. n. 3.

Intentionem Actoris elidit causa allegata contraria Iuri. p. 163. n. 5.

Intentio Legislatoris præcipuè, & non præcise Verba attendenda in omni lege, etiam pœnali. p. 437. n. 4.

Interdictum.

Interdicto si subjiciatur civitas, subjiciuntur eidem etiam suburbia. p. 138. n. 3.

Interdicto non polluat Ecclesiæ exemptæ subjecti ab Episcopo, nisi indirectè. p. 180. n. 1.

Interdictum generale alicuius loci comprehendit etiam Ecclesias exemptas in eo. p. 180. n. 1. Id si non observent Religiosi etiam exempti, incurrunt excommunicationem. ibid.

Interdictum aliamve censuram violandi consuetudo non valet. p. 180. n. 2.

Interdictus personaliter ad Dignitatem Ecclesiasticam aut Beneficium eligi non potest. p. 188. n. 5. Potest tamen eligere, nisi per exceptionem repellatur. n. 6. p. 278. n. 8.

Interdicto generali locali subjici potest totum territorium ob delictum & contumaciam Communitatis vel Regentis. p. 210. n. 1.

Interdictâ terrâ Principis non comprehenditur terra communicantis in delicto. p. 211. n. 3.

Interdictâ terrâ Principis intelligitur etiam ea, quæ ipsi tantùm quoad Iurisdictionem supremam est subiecta. p. 211. n. 3.

Interdici ob delictum Episcopi an possit terra, spirituali tantum eius Iurisdictioni subiecta. p. 211. n. 3. p. 614. n. 2.

Interdictum violans non potest postulari ad Prælaturam. p. 211. n. 4. Contrahit suspensionem & irregularitatem. ibid.

Interdicti tempore si possit Episcopus celebrare, potest id facere cum Pontificalibus. p. 462. n. 2.

Interdictum possessorium.

Interdictum possessorium conceditur illi, cui solutionem aliquamdiu fecisti, & porro negas. p. 199. n. 6.

Inter-

Interdictum *Uti possidetis* habet etiam locum, quando sit præparatio ad novum opus. p. 655. n. 2.

Interpretatio. Vide *Verbum.*

Interpretatio statuti facienda secundùm Ius commune aut stylum principalis curiæ. p. 46. n 4 p. 181. n. 8.

Interpretatio Iuramenti quomodo facienda. p. 46. n. 9. p. 464. n. 1. & seqq. *Vide* Iuramentum.

Interpretatio Autoritativa legis dubiæ spectat ad principem. p. 50 n. 3.

Interpretata Lex antiqua magis obligat quàm interpretatio nova. p. 51. n. 6.

Interpretatio Privilegij Apostolici reservata est sedi Apostolicæ. p. 77. n. 12.

Interpretatio Rescripti Iustitiæ facienda secundùm Ius commune. p 97 n. 2.

Interpretandum est strictè Privilegium contra Ius commune. p. 98. n. 3.

Interpretanda Principis beneficia, ut non præjudicent Iuri quæsito tertij. ibid.

Interpretanda statuta particularia secundùm Ius commune, sed salvâ Verborum proprietate. p. 98 n. 3.

Interpretationis strictæ sunt Rescripta ad lites, & ad beneficia. p. 122. n. 1. Item privilegia in præjudicium alterius. ibid.

Interpres optima legum est consuetudo. p. 186. n. 3.

Interpretanda quævis dispositio, ut salva Verborum proprietate à Iure communi non recedatur. p. 188 n. 8.

Interpretatio statuti aut Privilegij duplicem sensum habentis quomodo facienda? p. 188. n. 8. & 9.

Interpretatio dubiæ Legis fit à Iudice. p 210 n 3. Rescripti à Legato vel Delegato. ibid. Nisi dubium sit arduum. ibid.

Interpretanda sic sunt Iura, ut Iuribus consentiant. p. 212. n 5.

Interpretandæ fundationes ut cum Iure communi congruant. p. 256. n. 7.

Interpretando non est recedendum à Verbis Legis vel Dispositionis, nisi manifestum sit, aliud sensisse disponentem. p 413.

Interpretatio in materia pœnali & odiosa est stricta. p. 414.

Interpretatio procedit, unde Ius prodit. p. 417. n 6.

Interpretatio facienda à Principe in dubio, an casus legis pœnalis sit tantùm exempli loco. ibid.

Interpretandum ita privilegium, ut non cedat in præjudicium tertij. p. 461. n. 2.

Interpretanda Verba potius impropriè quàm contra Ius alterius. p. 615. n 1.

Interpretandum strictè est Rescriptum delegationis. p 655. n 3.

Interpretandum est strictè Mandatum Procuratoris. p. 656. n. 6.

Interpretandum quomodo sit pactum de renuntiatione hæreditatis debitæ. p. 767. n. 4. & 5.

Interstitia Ordinum.

Vide Ordo.

Inthronizatio.

Inthronizatio Electi fit alicubi statim post acceptatam Electionem. p. 266. n. 5. Quid significet? ibid.

Inthronizatio sola non est sufficiens promulgatio Electionis. p. 365. n. 4.

Intrusus.

Intrusus ad beneficium si pro eo sine mentione intrusionis impetret Rescriptum, est id obreptitium. p 118. n. 4. p. 280. n. 6. Non item si ita impetret Rescriptum pro alio beneficio. p. 118. n. 6.

Intrusus est, qui non per legitimam viam obtinet Prælaturam. p. 233. n. 8.

Intrusus est, si invalidè electus per se administret. p. 658. n. 17.

Intrusus non est appellandus v. g. Parochus, sed *pro Parocho se gerens.* p. 334 n. 1.

Intrusi Curati aut malam fidem habentis acta v. g. absolutio, an & quomodo valeant? p. 377. n. 5.

Intrusus propriè est, qui ab initio sine Canonico titulo possessionem beneficij accepit. p. 377. n. 5.

Intrusi Electio licet confirmetur ex certa scientia sed absque mentione intrusionis, non roboratur. p. 770. n. 1.

Investitura.

Investitura ostendit, quæ Regalia aut specialia sint alicui concessa. p. 25. n. 25.

Investiendi Episcopi potestas non fuit concessa Carolo M. aut Ottoni I. p. 234. n. 14.

Investitura quomodo fiat & quid operetur? p. 266. num. 5.

Investire potest Vicarius Imperij in feudis, nisi sint Principum, & Fahnlehen p. 328. n. 15.

Ioachimus Abbas.

Ioachimus Abbas florensis Magistrum sententiarum malè accusat hæresis. p 2. n. 1. Indicavit Essentiam divinam trium Personarum non esse propriè sed tantùm collectivè unam. n. 2. Non fuit hæreticus. p 3 n. 4.

Irregularis.

Irregularis non potest ad Dignitatem Ecclesiasticam aut Beneficium assumi. p. 188. n. 5.

Irregularis fit violans Interdictum. p. 211. n. 4.

Irregularis est, qui ordinatur à Schismatico denuntiato. p. 244 n. 3.

Irregularis tenetur hunc defectum manifestare vel à beneficio aut ordine abstinere. p. 259. n. 18. Nisi quandoque necessitas excuset. p. 259. n. 19.

Irregularitates statuere est reservatum Pontifici. p. 458. n 1.

Irregularitatem ab Episcopo ex quocunque delicto occulto contractam potest eius Confessarius tollere. p 475. n. 1.

Irregularitas quænam sufficiat ad renuntiandum Episcopatum? p. 479. n 10.

In irregularitate ob homicidium, non notorium, sed occultum solet Pontifex dispensare cum Episcopo. p 479. n. 10.

Irregularem scienter mittens ad Ordines, dispensat hoc ipso tacitè cum illo, si possit. p. 514 n. 8.

Irregularitas homicidij voluntarij etiam occulti à solo Pontifice est dispensabilis. p. 515. n 2.

Irregularitas non contrahitur ex homicidio casuali & prorsus inculpato. p. 528.

Irregularis fieri potest Clericus aut Religiosus chirurgus etiam sine culpa, saltem mortali. p 532. n. 1. & 2.

Irregularis non fit Medicus aut Chirurgus debitè iuxta artem agens. p 532. n. 2.

Irregulares sunt illegitimè nati. p.545.n.1.

Irregularis est, qui in Sacerdotio ex legitima coniuge est natus. p.555.n.2.

Irregularis an sit, qui pollicis vel iudicis partem, aut alium digitum totum amisit? p.561.n.1.

Irregularem ex defectu corporis facit magna deformitas & horror. Vel impedimentum celebrandi. p.563. n.2. Recensentur varij defectus. ibid. De ijs an magni & notabiles sint, iudicabit Episcopus. ibid. In dubio dispensabit Episcopus facile, cum religiosis. ibid.

Irregularis ne sit castratus & qualis? p.564.

Irregularis est, qui per suam culpam membro integro etiam occulto est à se vel alio mutilatus. p.564.

Irregularitas partiali inhabilis ad ministerium altaris, non potest ministrare in sacrificio, ut Diaconus vel Subdiaconus. p.564.

Irregularis non est, qui sine genitalibus natus est; vel in cunis, vel in necessitate, vel aliorum malitia sectus. p.164.

Irregularis non est, qui ex Medicorum consilio curavit sibi abscindi genitalia v.g. ob lepram. p.565.

Irregularis est, qui manum alteram caret, vel inutilem ad celebrandum habet. p.565.n.1. Cum tali dispensare potest Episcopus ad Ordines Minores, aut simplex beneficium. p.565.n.2.

Irregularis an sit qui pollicis dextri ungulam amisit. p.565.

Irregularis est Bigamus. p.566.n.1. Qui pœnitentiam publicam agit, vel egit. n.2. Qui uxorem ab alio relictam ducit & cognoscit. n.3.

Irregularitas bigamiæ an dispensari possit à Papa? p.566.n.2. Non facile solet, nisi ad minores ordines. p.567.n.2.

Irregularitatem indispensabilem incurrit Clericus, qui in sacris, mortua sua uxore ducit aliam & cognoscit. p.567.n.1. p.569.n.1. An idem sit de Laico secundas nuptias invalide contrahente. p.568.n.1.

Irregularitas non solum ex Iure sed etiam ex consuetudine introduci potest. p.564.n.2.

Irregularitas Bigamiæ oritur ex defectu Sacramenti; quo sensu. p.563.

Irregularis est Clericus in sacris ducens & cognoscens Viduam. p.569.pat.n.1. Et quidem indispensabiliter. ibid. Estq; interpretativè Bigamus. ibid.

Irregularis est Clericus in sacris aut Religiosus ducens Virginem. p.569.n.2. Non tamen censetur Bigamus. ibid. Dispensare cum eo potest Episcopus. ib.

Irritum, Irritare.

Irritare subinde idem ac irritum declarare. p.52.n.7. p.311.n.3. Subinde idem ac irritum facere vel rescindendo quæ facta sunt validè, vel impediendo ne fiant validè. p.42.n.8.

Irritum in Iure sæpè dicitur irritandum, hoc est, irritum declarandum. p.181.n.3. p.375.n.2. p.388.n.2.

Irritum quod quis nescit, ratificare non potest. p.198. num. 10.

Irritum ipso Iure ab initio quando possit postea convalescere. p.309.n.1.

Irrita sæpè dicitur ordinatio, quando ordinatus non habet executionem ordinis. p.517.pat.p.519.n.6.

Iudæus.

Iudæum probatâ eius in fide constantiâ potest promoveri ad Ordines & beneficia. p.79.n.3.

Iudæorum Vaticinia & Christianorum quomodo differant? p.540.

Iudex.

Iudex ordinare debet Iudicium iuxta formam sui loci. p.6.n.12. Decidere causas debet iuxta statuta & consuetudines, quibus obligantur litigantes. p.7.n.11.

Iudex subordinatus non ex proprio sensu sed secundum Leges iudicare debet. p.7.n.13. p.616.n.3. Quandoque tamen uti potest Epikia. ibid. Minime in pœnis augendis vel minuendis. p.7.n.14. Neque necesse est hic consulere superiorem, nisi in dubio. n.15.

Iudicis in arbitrio sunt, quæ à legibus indeterminatè statuuntur. p.7.n.16. p.6.6.n.3.

Iudex ex defectu per legem procedere potest ad similia. p.8.n.16.

Iudex in casibus per legem vel stylum indecisis debet adhærere communi opinioni. p.8.n.17.

Iudex est interpres Iuris cuique competentis. p.23. num.11. Eius sententia non dat sed authenticè interpretatur Ius. ibid.

Iudicis sententia sine citatione partis, copiâ defensionis, vel cognitione causæ est irrita. p.44.n.17.

Iudex ex potestate iam ante concessa si quid agat, non petito iuxta præceptum superiorem consilio, agit illicitè sed non invalidè. p.45.n.8.

Iudex probabiliter ignorare potest alterius loci Iura. p.58.n.13.

Iudicis sententia tendit immediatè in personam, eiq; cohæret. p.62.n.3.

Iudicis familia non potest extra eius territorium capere reum. p.62.n.4.

Iudex formam pro una causa præscriptam servare debet in aliis similibus. p.72.n.3.

Iudicem agere prohibentur aliqui à natura, alij à lege. p.85.n.2.

Iudex per Infamiam Iuris, non facti, impeditur in officio. p.86.n.3. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Testem. ibid.

Iudex si habeat Impedimentum naturale, etiam occultum, sententia eius est irrita. p.86.n.4. Uti & si habeat Impedimentum legitimum notorium. n.5. Non item si hoc sit occultum. n.4. Potest tamen id pars excipiendo detegere. ibid.

Iudex in dubio de sua Iurisdictione potest de illa cognoscere. p.87.n.1. p.92.n.8. p.146.n.3. p.654.n.2. Non quidem si obiectum ei defectus nequeat à lege vel superiore suppleri. p.88.n.6. Sed si suppleri queat, p.89.n.7. Et non contemnat statum & existimationem propriæ personæ Iudicis: ibid. p.676.n.5. ibid. Vel non agatur de statu ipsius subiectionis. p.77.n.11. p.90.n.7. p.131.n.3. Quamvis delegatus possit adhuc cognoscere, licet ei obijciatur defectus omnis Iurisdictionis. p.136.n.3. p.654.n.3.

Iudex post dubium de sua Iurisdictione pro se bona fide resolutum validè procedit in causa principali. p.87. n.2. Nisi fortè Iurisdictio fundari in eo non possit. p.88.n.3. Ut sit si Rescriptum aut Commissio sint falsa. n.4.

n. n. 4. Vel causa extra committentis potestatem. ibid.

Iudex in causa principali nunquam procedere potest, nisi certus sit de sua Iurisdictione. p. 88. n. 3.

Iudex Laicus nec principaliter, nec incidenter potest se inter Ecclesiasticas intromittere. p. 89. n. 6.

Iudex Laicus in dubio incompetentiæ pronunciando contra Clericum non fundat Iurisdictionem. ibid.

Iudex inferior in dubio Iurisdictionis consulat, si possit, superiorem. p. 90. n. 8.

Iudex concurrens prævenit alterum per citationem Rei. p. 94. n. 1.

Iudex non debet ab initio duplicem pœnam infligere contumaci. p. 114. n. 9.

à Iudice iniustè spoliatus non restituitur in forma communi; sive, ante cognitionem causæ. p. 115. n. 2. Nisi Iniustitia sit notoria; p. 116. n. 3. Vel spoliatio extraiudicialiter, vel non servato Iuris ordine facta. ibi.

Iudex litem de rebus parvis ableget in patriam litigantium. p. 119. n. 1. Uti & examen testium, si maiore sumptu, quàm res ipsa valet, sine advocandi. ibid.

Iudicis alieni Acta non confirmantur per ratificationem legitimi. p. 122. n. 4.

Iudicis ex arbitrio pendet, quænam personæ sint coniunctæ, ut una pro alia possit agere. p. 123. n. 6.

Iudex Appellationis discernit, an Appellatio sit legitima. p. 124. n. 4.

Iudex in propria causa nemo potest esse. p. 131. n. 2. Nisi ipse Iudex sit quoad Iurisdictionem notoriè læsus. ibid. Vel superiorem non habeat. p. 487. n. 1.

Iudicis de sua Iurisdictione sententia est interlocutoria habens vim definitivæ. p. 131. n. 4.

Iudices ad diversos in una causa nemo trahendus. p. 144. n. 3.

Iudex non condemnat in expensis, nisi parte petente. p. 145. n. 5.

Iudex non tenetur interponere suum officium parte non petente. p. 145. n. 5. Nisi in causis piis & publicis. ibid. p. 215. n. 2.

Iudici quænam expensæ sint à partibus æqualiter præstandæ. p. 166. n. 15.

Iudicis conscientiæ si quid relinquitur, non potest ab eo appellari. p. 166. n. 17. Nec ad id prærequiritur judicialis cognitio causæ. ibid.

Iudex consulere quidem alios, non tamen sequi debet. p. 175. n. 2.

Iudex interpretatur dubiam legem. p. 210. n. 3.

Iudex ex officio supplet omissa à partibus, quæ sunt Iuris aut consuetudinis. p. 215. n. 2. Non item ea quæ ad factum spectant. ibid. Nisi sint nota ex actis publicis. ibid.

Vel ex instrumento producto. p. 216. n. 2.

Vel sint notoria. p. 102. n. 2. p. 216 n. 2.

Vel vergant in periculum animæ. ibid.

Vel agatur causa boni publici. ibid.

Vel veniant accessoriè. ibid.

Iudex tenetur ex officio Actorem, Advocatum, & Testem de Iure & notoriè inhabiles repellere. p. 216 n. 2.

Iudex tenetur ex officio tueri causas pupillorum & personarum miserabilium. p. 216. n. 2.

Iudex an ad valorem definitivæ debeat pro contumaciter absente supplere, quæ ad factum pertinent? p. 216. n. 2.

Iudicis officium implorari potest, cum Actio propriè dicta deficit. p. 218 n. 7.

Iudex hortari, non tamen cogere potest partes ad compositionem. p. 274 n. 1.

Iudex non satis in causa instructus non potest procedere ad sententiam definitivam, etiam contra contumacem. p. 291. n. 5.

Iudex in notoriis non tenetur citare reum aut processum formare. p. 295 n. 7. Id tamen expedit ad cautelam. ibid.

Iudex præsumendus est legitimè omnia gerere. p. 295. n. 8. In dubio stat præsumptio pro ipso. p. 116. n. 2.

Iudex an adhuc possit procedere ex officio, si pars læsa cedat suo Iure. p. 308. n. 8.

Iudex ex officio procedere potest contra malè Electum vel institutum. p. 216 n. 2. p. 318. n. 1.

Iudex ex quibus in Iudicio formare possit sententiam. p. 470. n. 1.

Iudicis etiam Arbitri sententia præsumitur iusta. p. 470. n. 1. Nisi dubitetur de eius Iurisdictione & potestate. p. 471. n. 1.

Vel Appellatio interposita sit, & recepta. ibid.

Vel manifestè contrarium ostendatur. ibid.

An & quomodo præsumptio hæc sit Iuris & de Iure. n. 3.

Iudicis acta valent, si partes præsentes non contradicant, & eius Iurisdictionē prorogare possint. p. 471. n. 2.

Iudex imperitè judicans litem facit suam. p. 471. n. 3.

Iudex an & quomodo pœnam à lege decretam possit minuere, vel augere? p. 606. n. 4. & 5.

Iudici eiusque officialibus iniustè agentibus an & quomodo possit quis violenter resistere? p. 610. n. 1. & 2.

Iudex contra absentem non debet procedere etiam in possessorio *recuperandæ*, nisi sit contumax. p. 613. Imo nec semper, si sit contumax. ibid.

Iudex potest, ut æquum videtur, procedere in casu à Lege non definito. p. 616. n. 3.

Iudex probabiliter suspectus potest recusari. p. 621. n. 1. An & si unus ex pluribus sit suspectus. p. 622 n. 2.

Iudex si sit dominus unius partis, an & quomodo ab altera ut suspectus merito recusetur? p. 621. n. 1. Domini nomine quis comprehendatur. ibid.

Iudex exercere potest Iurisdictionem voluntariam in suos familiares, consanguineos, & filios. p. 622 n. 3.

Iudex debet subinde ob distantiam vel sumptus committere causam vel eius articulum alteri. p. 624. n. 5.

Iudex recusari potest non tantum à partibus, sed etiā à tertio, cuius interest. p. 635. n. 1. Recusandi causæ quæ? n. 2.

Iudex si pars citata ad certum diem non compareat, non tenetur quidem, sed potest exspectare in sequentem. p. 638 n. 1. Tenetur tum etiam pars altera, quæ præsens est, exspectare. n. 2.

Iudicem potes recusare, si lite jam contestata adversarius tuus fiat eius familiaris p. 639. n. 1.

Iudicem recusare potes, si sit inimicus Domini tui. p. 639. n. 1.

Iudex facilius recusari potest ut suspectus, quam testis. p. 639. n. 2.

Iudicem recusare potes etiam in causa Ecclesiæ, si sit

Domini... vel consanguineus Rectoris. p. 639. n. 3.
Iudex esse quis potest in causa suæ Ecclesiæ ibid.
Iudicis potestas suspenditur per Appellationem. p. 640. n. 5. Sententia eius si in appellatione confirmetur, est ad ipsum pro executione remittenda. p. 649. num. 6.
Iudex quomodo differat ab Executore? p. 649. n. 7.
Iudicis sententia si sit iniusta, quid agere debeat aut possit ille, cui est mandata executio? p. 649. n. 7.
Iudice defectu Iurisdictionis quando & quomodo opponendus? p. 654. n. 2.
Iudicis negligentiâ devolvuntur causæ fori secularis ad Ecclesiasticum. p. 663. n. 1.
Iudicis suspecti de recusatione quis & quando cognoscere debeat? p. 665. n. 1.
Iudex quid possit, ubi examen & instructam causam ad Principem misit, vel mittere decrevit. p. 692. n. 2.
Iudex potest extra territorium exercere Iurisdictionem voluntariam. p. 693. n. 2. Non item contentiosam invito Ordinario loci. p. 694. n. 2.
Iudex quomodo possit criminis ex confessione noti accusationem admittere & pœnam decernere. p. 702. num. 3.
Iudex ex officio tenetur advocatum dare parti, quæ nullum obtinere potest. p. 734. n. 2. Debet attendere, ne inter unum & alterum advocatum pactum fit nimia inæqualitas. n. 3.
Iudicis subditus aut familiaris si sit advocatus non potest propterea recusari. p. 734. n. 5.
Iudicis ex domo potest produci testis. p. 735. n. 5.
Iudicis officium necessarium est, quod Actioni deservit. p. 735. n. 1. Nobile est, quod Actioni non est alligatum; ibid. Idque exercetur vel ex motu proprio vel ad implorationem partis. ibid.
Iudicis imploratio & Actio quomodo differat? p. 735. num. 2.
Iudicis officium si imploretur, an & quomodo opus sit litis contestatione. p. 735. n. 3.
Iudex debet sequi benigniorem partem, ubi Ius non est expressum. p. 778. n. 3. Si sit expressum, solus Princeps dispensare potest. ibid.
Iudex secularis cognoscit causam adulterij, si agatur criminaliter. p. 787. n. 3. Ecclesiasticus, si agatur ad divortium. ibid.
Iudex potest ex officio relaxare Iuramentum pacti per metum extorti. p. 813. n. 4.
Iudex si tempus sufficiens non habuit ad cognoscenda acta, quæ sit contra illum præsumptio. p. 830. n. 3.

Iudex Conservator.

Iudex Conservator solet in Rescripto dari non tantum ad præsentia, sed etiam futura. p. 82. n. 2.
Vide Conservator.

Iudex Delegatus. Vide *Delegatio*, *Mandatum*, *Rescriptum*.

Iudex delegatus per Rescriptum non impeditur per aliud posterius ad alios sine mentione prioris. p. 69. n. 1. p. 651. prin. Potest tamen etiam per posterius Delegatus procedere, nisi exceptione repellatur. n. 2.
Iudex delegatus an causâ per posterius Rescriptum avocata adhuc validè procedat p. 69. n. 5.
Iudicis delegati Iurisdictio potest, si Princeps velit, statim cessare eo tempore, quo dantur avocatoriæ p. 69. n. 6. Ordinariè Iurisdictio nec aufertur nec confertur nisi litteris præsentatis. p. 70. n. 7.
Iudex delegatus an sit capax potest etiam colligi ex tempore *Data*. p. 73. n. 1. Spectandum Tempus delegationis, non præsentationis. p. 164. n. 7. p. 611. n. 4.
Iudex delegatus ad futura, aut liberè eligendus, si detur, in Rescripto Iustitiæ, est id suspectum. p. 12. n. 1.
Iudex delegatus ad futura dari potest in Rescripto Gratiæ p. 82. n. 1.
Iudex delegatus debet, si quod habet impedimentum, collegis significare. p. 85. pr.
Iudici delegato si postea supervenit impedimentum sive naturale, sive legitimum, non potest in causa procedere. p. 86. n. 3. Sublato impedimento recuperat Iurisdictionem. ibid. p. 617. n. 1.
Iudex delegatus potest in dubio suæ Iurisdictionis de illa cognoscere. p. 87. n. 1. p. 146. n. 3. p. 654. n. 3. p. 655. n. 3. Cum quali limitatione. p. 676. n. 1. *Vide* Iudex. Dubio bona fide pro se resoluto an possit in causa principali validè procedere? *Vide* Iudex
Iudex delegatus a Laico in causis Ecclesiasticis, etsi bona fide procedat, acta tamen eius sunt irrita. p. 88. n. 5.
Iudex delegatus acquirit Iurisdictionem per præsentationem Rescripti. p. 94. n. 1. Et tota pendet ex voluntate delegantis. p. 111. n. 6.
Iudex delegatus debet processum suum conformare Voluntati delegantis. p. 104. n. 5.
Iudici delegato si præscribitur forma seu conditio requisita de Iure, ea ordinariè non est substantialis. p. 110. num. 6. Si non requisita de Iure, ea ordinariè est substantialis. ibid. p. 563. n. 2.
Iudex delegatus potest in suo negotio Mandata dare Ordinariis. p. 113. n. 1.
Iudicis delegati est cognoscere, an Appellatio ab interlocutoria sit recipienda. p. 124. n. 4. Eiusdem est, ne Iudex à Quo ulterius procedat, inhibere. ibid. Et quidem quandoque etiam absque cognitione causæ. ibi.
Iudici delegato etsi obijciatur defectus totius Iurisdictionis, adhuc tamen potest de illa efficaciter cognoscere. p. 131. n. 3. Non item Ordinarius. ibid.
Iudex delegatus potest ab eo, qui per errorem putabatur subditus illius, exceptione repelli. p. 133. n. 1.
Iudex delegatus per Rescriptum irritum potest fraudulentum Impetratorem condemnare in expensis. p. 140. n. 4.
Iudicis delegati acta possunt valere, si excommunicatio Rescriptum Pontificium impetrantis publicè ignoretur. p. 147. n. 5.
Iudicis delegati processus est ipso Iure irritus, si in personalibus actionibus diversis contra eundem diversa Rescripta ad diversos impetrata sint. p. 147. per. t. 148. prin.
Iudex delegatus à Pontifice eiusve Legato ad causas Ecclesiasticas esse potest ille, qui habet dignitatem, personatum, vel Cathedralem Canonicatum. p. 161. n. 1. Etsi dignitas sit amobilis ad nutum. p. 162. n. 2. Item Prior conventualis, non claustralis; p. 163. n. 4. Cancellarius Universitatis. n. 5. Canonicus etiam post ingressum in Religionem. p. 164. n. 7.

Professus Ecclesiæ Cathedralis regularis. n. 8
Canonicus præbendâ carens. ibid.

Iudex delegatus intuitu dignitatis non potest eâ amissa cognoscere causam. p 164. n.6. p. 618. n. 3. Potest autem delegatus intuitu personæ. p. 164. n. 6. p.618.n 4. Modò non ob crimen amiserit dignitatem. p.618. n. 4. Nec statutum ecclesiasticis negotiis contrarium assumpserit. p.619.n 5. Qualis status non est status Religiosus. p. 164. n. 7.

Iudex delegatus debet causam inter Reum & Actorem qui eiusdem sunt civitatis aut diœcesis, ibidem cognoscere. p.164 n.9. Vbi, si Reus & Actor sint diversarum civitatum aut diœcesium. p.165. n.10.

Iudex delegatus Papæ non potest in alia quàm in designata civitate aut diœcesi, causam cognoscere. p.169. n.12. p.683. prin. Nisi rationabilis causa obstet. p.681. prin. vel partes consentiant. n. 2. 3.

Iudex delegatus nihil muneris præter esculenta & poculenta potest à partibus accipere. p. 165. n.12. Nisi extra domicilium abire debeat. ibid. Ne quidem pro labore audiendi Testes. n. 13. Quidquid præterea accipit, tenetur restituere. ibid. p. 166. n.14.16. Sed delegatus tantùm ad lites, non ad alia. p.166. n.14. Et à Pontifice tantùm vel eius Legato, non ab aliis. p. 167. n. 18. Finitâ tamen delegatione potest id ei à-terum liberaliter donari. p. 167. n. 17.

Iudex delegatus sine necessitate non adhibeat Assessorem. p 166. n.15. neque testes. p 167. n. 19. Assessori & Notario salarium æquo maius non permittat. p.166. n. 16.

Iudex delegatus interpretatur dubium Rescriptum sui Principis. p 211. n. 3. Notan. 4.

Iudex delegatus si litigantes remittit ad delegantem, præfigit ijs terminum se sistendi. p. 290 n. 2.

Iudex delegatus si semel sententiam tulit sive benè sive malè functus est suo officio. p.314. n.7. p.611. n.2. Nec potest eam revocare aut corrigere. p.611. n.2. Nisi tulisset contra formam Mandati. p.612. n.2. p.621. n. 4. Vel esset delegatus ad universitatem causarum. p.612. n. 2. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Ordinarium p.314 n 7. p.612. n 3. §. *Quæret.*

Iudex delegatus non creditur, nisi ostendat delegationem. p. 471. n. 2.

Iudex delegatus invalidè procedit sine consilio eorum, quos iussus est adhibere. p. 563. n. 2.

Iudex delegatus Pontificis esse potest qui est Vicarius Episcopi in spiritualibus. p.588. n. 4. Sed Generalis n. 5. Et principalis n. 6

Iudicis delegati à Vicario generali Iurisdictio excommunicato Vicario suspenditur in rebus integris. p.591. n. 24. Non item in cœptis. ibid. Substituti potestas suspenditur in utrisque. ibid.

Iudicis delegati & substituti quale discrimen? p.591. n. 24. §. *Est autem.*

Iudex delegatus à Principe est ordinarijs alijs maior & dignior. p.600.

Iudex delegatus est, qui causas non suo sed alieno Iure cognoscit. p. 600. §. *Alterum* Ordinarius cognoscit causas suo Iure. ibid.

Iudex delegatus semper etiam, saltem tacitè, habet Iurisdictionem in impedientes processum. p. 601. n. 2. Eius potestas est strictè interpretanda. ibid. extenditur tamen ad accessoria, etiam non expressa. ibid. p. 632. n. 6. Nisi sint specialia. ibid.

Iudex delegatus Principis potest sub delegare. p.603. n. 1. p. 670. n. 1. Etiam invitis partibus & absque necessitate; p. 603. n. 1. uni vel pluribus. p. 623. n. 3. Sed personis discretis & idoneis; & quænam istæ? p.604. n. 2. Quamvis causam, etiam criminalem. p. 713. n. 2. Eamque vel totam, vel quoad partem. p. 642. n. 1. 5. p. 648. n. 4. Absolutè, vel limitatè aut conditionatè. p 678. n. 1. Nisi sit valde gravis & ardua. p.604. n.3. An si sit delegatus ad nudum ministerium? p. 671. n 5.

Iudex delegatus per diversa Rescripta debet in dubio illorum declarationem petere à delegante. p 602. n 1. Vel & in dubio de revocatione vel mutatione Rescripti. p. 603 n. 2.

Iudex delegatus Principis potest ijs tantum subdelegare, quibus potest delegans causam committere. p 647. n. 2.

Iudicis delegati potestas expirat, si causam intra tempus pro expeditione præscriptum non expediat. p 605. n. 1. Discrimen quoad hoc inter Ordinarium & ipsum. ibid. Tempus illud potest prorogari per consensum partium. n. 2. p 656. n 4. Nisi delegans prohibuerit. p.605. n.2. Vel ob bonum publicum sit præfixum. ibid. Tempus non pro expeditione, sed pro Iurisdictione includit executionem sententiæ. ibid.

Iudex delegatus potest contumaces punire. p. 606. n. 2. & 3.

Iudex delegatus potest partibus pœnam pro qualitate causæ imponere. p. 606 par. n. 1. An etiam testibus? p. 607 n. 1. An & quomodo etiam Episcopis? p 613. par. p. 614 n. 2.

Iudex ad eandem causam potest esse delegatus & subdelegatus. p 608.

Iudex delegatus potest executionem sententiæ alteri committere, vel ipse exequi. p. 609. n. 1. Etiam armata manu. ibid. Vnde ea accipienda? n. 2.

Iudex delegatus Papæ solet executionem suæ sententiæ committere Ordinario. p. 609 n. 1.

Iudicis delegati potestas finitur non ferendo sententiam, sed eius executione. p 611. n. 1. Nisi hæc Subdelegato commissa ab eóque iam cœpta sit. p.609. n 1. § *Quæritur hic.* p.611. n. 1. Vel condemnatus adhuc intra annum à sententiæ executione recedat p.640. n. 1.

Iudex delegatus ad Vniversitatem causarum æquiparatur Ordinario. p. 612. n. 2.

Iudex delegatus gerit in Iurisdictione vices delegantis. p. 613. n. 1. Quo propterea in honore habendus? ibid.

Iudex delegatus præscriptam procedendi formam non tenetur servare cum magno partium præiudicio. p 615. n. 1.

Iudex delegatus, etsi præscriptam habeat formam, debet tamen procedere secundùm æquitatem Iuris. p.615. num. 2.

Iudex delegatus ut Ecclesiæ provideat, intelligitur salvo Iure Episcopi, Archidiaconi, &c. p. 619 par.

Iudex delegatus debet executionem sententiæ suæ propter appellationem differre. p. 620. n 2.

Iudex

Iudex delegatus si contra formam mandati iudicet, sententia est irrita. p. 628 n. 3. Etiamsi tamen non censetur functus officio. n. 4.

Iudicis delegati Iurisdictionem non suspendit appellatio a subdelegato. p. 622. par.

Iudicis delegati Iurisdictio expirat per mortem delegantis re adhuc integrâ, id est, litem re tam coeptâ. p 625. n. 8. p 652 n. 1. Censetur res coepta, si facta sit citatio. p 624. n. 1. Etsi ad partem nondum pervenerit. n. 2. p. 696. n 6. Nec item si delegatus tantum subdelegavit. p. 626. n. 3. p 674. Aut si tantum iussit fieri citationem. p 626. n. 1.

Iudicis delegati ad universitatem causarum Iurisdictio an expiret morte delegantis? p. 627. n 8.

Iudicis delegati Iurisdictio re nondum coepta expirat per mortem delegantis. p. 628. n. 8. Valent tamen eius acta, si mors delegantis fuit publicè ignorata. n 9.

Iudicis delegati Iurisdictio suspenditur in rebus integris, si delegans eo cessante factus est. p 628. num. 12.

Iudicis Delegati & Vicarii aequalis Iurisdictio. ibid.

Iudice delegato prius praeventus expirat subdelegati Iurisdictio re integrâ. p. 626. n. 1. Nec autem ... ibid.

Iudici delegato potestas non adimitur per revocationem, nisi legitimè intimatam. p. 628. n. 11.

Iudex delegatus potest compelli ad acceptandam delegationem. p. 631. n 4. Et puniri a delegante, vel ... n. p. 632. n. 4.

Iudex delegatus Actorem audire debet, si Reus non probet, saltem intra octiduum excommunicationem ob e... p 632. n. 5.

Iudex delegatus potest Actorem absolvere ab excommunicatione post Rescriptum intimatam. p. 632. n. 6. Nisi sit reservata Pontifici. ibid. Imo & ab hac ad reincidentiam. ibid. §. Nec. l. Ab excommunicatione Episcopali, si Episcopus primum noluit absolvere. ibid. §. Altera. Iudex autem absolvere potest in necessitate ad reincidentiam. p. 633. §. Sed quid?

Iudex delegatus excommunicato, quem absolvit, non ... praecepta, nisi Actor malitiosè nolit. p. 633. § Si. Nec etiam aliter compellit ad satisfaciendum. n. 7.

Iudex delegatus non tantum habet cognitionem sed & Iurisdictionem ab eo, qua est delegantis, distinctam. p. 640. n. 1.

Iudex delegatus Papae habet ad sententiae suae executionem, ... stabiliendam ... p. 640. n. 3. An & delegatus ab inferiore. ibid. An & subdelegatus? ibid.

Iudex delegatus Principis si subdeleget causam potest à subdelegato appellari. p. 642 n. 2. Debet autem appellari ad primum delegantem si tota causa sit subdelegata. n 3. Ad subdelegantem, si tantum pars causae. p 623. n. 1 p. 642. n 3. 678 Imo & si subdelegent non solam executionem sententiae reservarit. p. 679. n. 3. Nisi decedat in dispendium partis. p. 687. prin. Vel subdelegans longe absit. n 1. Vel a sententia subdelegati Iurisdictione in dubio pronuntiantis, sit appellatio. p. 684. Notan 2.

Iudex delegatus a non Principe non potest subdelegare. p. 643. n 7. Nisi sit delegatus ad universitatem causarum. n. 8. Vel specialiter ei concessum, ut nomine sui delegantis subdeleget. p. 644. n 10 Vel subdeleget tantùm ad articulum causae non Iurisdictionalem. p. 645. n. 12.

Iudex delegatus a Proconsule, an possit subdelegare? p. 643 n. 7. An delegatus Legati a latere. ibid.

Iudex delegatus ad Universitatem causarum quis sit? p. 643. n. 8. Ut possit subdelegare, quid requiratur? p. 644. n. 9.

Iudex delegatus debet esse certus, quo sensu p. 644. n 10.

Iudex delegatus Principis si à socio acceptet subdelegationem non potest alteri subdelegare. p. 646. n. 12. Et licet delegatio sit remota appellatione, potest tamen tum ab eo appellari. n. 13. Non ad eum delegatum sed ad primum delegantem. n. 14

Iudex delegatus Principis potest aliquem ad subdelegationem acceptandam cogere. p. 647. n. 2. Et recusantem punire. p 648. n 3.

Iudicis delegati sententia sit iniusta, quid agere possit vel debeat ille, cui est mandata executio. p. 649. n 7.

Iudex delegatus si erret in iudicando, an & quomodo sit excusatus? p. 650 n 7.

Iudex delegatus intuitu dignitatis, si deponatur aut renuntiet, expirat Iurisdictio sui delegati ab eo, re integra. 652 n 2. Vel & si sit delegatus intuitu personae & deponatur. n. 3. Non item si renuntiet. p 652. n. 3.

Iudice delegato vel delegante mortuo an adhuc procedere possit subdelegatus? p. 653 n. 4.

Iudici delegato potest, sed non debet quis parere, nisi de delegatione fidem fecerit. p. 653. n. 1.

Iudicis delegato non tenemur stante dubio de eius Iurisdictione parere. 654 n. 3. Sed Ordinario. ibid.

Iudici delegato defectus Iurisdictionis debet ante litem contestatam opponi. p. 654. n. 2. Alioqui praesumptio est pro ipso. n 3.

Iudicis delegati Iurisdictio potest in dubio prorogari à partibus p. 655. n. 4. Manifestè prorogari non potest quoad substantialia. p. 6 6 n 4. Sed tantum quoad accidentalia Temporis, Loci, &c. ibid.

Iudici delegato illata iniuria redundat in delegantem. p 657. n. 1.

Iudicem delegatum à Principe potest quis ut suspectum recusare. p 657. n. 3. An & si ipse eum petiit? ibid.

Iudicem delegatum aurem sibi pars petat, an & quomodo ex stylo curiae concedatur? p. 659. n. 2. p. 667. n. 1.

Iudicem delegatum eligendi potestas est gratia singularis p. 660. o 2.

Iudex delegatus est functus officio, si subdelegavit ad totam causam, eam agere coepit. p. 662 n. 3. p 671. neque potest eam amplius revocare. p. 671 n 2 p. 652. n 3. Re tamen adhuc integra potest revocare. p. 678.

Iudex delegatus si pronuntiavit sibi Iurisdictionem non competere, functus est officio; nec potest in causa ex solo partium consensu procedere. p 664. n. 2.

Iudex delegatus potest esse, qui est minor XXV. annis. p 668. n. 2. Non item minor viginti annis. ibid.

Nisi

Nisi à Principe ex certa scientia delegetur. ibid. Vel partes consentiant. ibid. Impubes tamen non potest admitti à principe: nec minor octodecim annis à partibus. ibid.

Iudex delegatus Papæ ad executionem personaliter faciendam potest eam partibus consentientibus adhuc subdelegare. p.970. n. 2. Nisi industria eius specialiter sit electa. n. 4. Et unde hoc dignoscatur. ibid.

Iudex delegatus Papæ etsi non servet gradationem pœnæ, valide potest excomunicare Episcopum. p. 674. n. 2.

Iudex delegatus ab Episcopo si recusetur ut suspectus, cognoscit Episcopus. p. 676. n. 3. Si Episcopus quoque sit suspectus, eligendi sunt Arbitri. n. 4.

Iudex delegatus, si sit suspectus an & quomodo possit ante sententiam recusationis subdelegare? p. 677. prin. n. 1. Eius potestas extinguitur, cum damnatus ut suspectus. p. 677. n. 3. Neque possunt partes in eum consentire. ibid. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Ordinarium. ibid.

Iudex delegatus Episcopi potest mutare designatum Iudicij locum, si partes consentiant. p.683. n. 2. Vel Episcopus. n. 3. Vel necessitas cogat. ibid.

Iudici delegato speciali non potest Legatus Apostolicus processum prohibere. p.688. n. 1. Nisi nova causa superveniat. ibid. Unde potest eius contra formam Mandati acta rescindere p.689. n. 2. Acta autem iuxta formam confirmare. n. 3.

Iudex delegatus specialis ad suæ sententiæ executionem potest compellere Legatum Apostolicum. p. 689. nu. 4.

Iudex delegatus si malè cesset, potest Ordinarius Reum cogere ad desistendum à peccato publico & scandaloso. p. 707. n. 1.

Iudex delegatus an & quando fiat ille, cui mandantur spectantia ad Ordinarium eius officium. p. 716. n. 3. p. 723. n. 1. & 2. In dubio non præsumitur Delegatus. p. 717. n. 3.

Iudex delegatus quivis potest nudum ministerium alteri committere. p. 725. n. 4.

Iudex delegatus Archiepiscopi potest censuram inferre Coëpiscopis. p. 726. n. 2.

Iudex delegatus, ad causam secundùm Iura decidendam, potest etiam admittere Transactionem. p. 771. n. 1.

Iudex delegatus ad universitatem causarum & cum administratione potest læsos restituere in integrum. p. 834. n. 3. Alij delegati non possunt nisi ex speciali commissione. p. 835. n. 5. Vel incidenter. n. 6.

Iudicis delegati sententiâ læsum solus Princeps potest restituere in integrum. p. 835. n. 3.

Iudex delegatus si à partibus sit electus, non est coram eo locus reconventionis. p. 851. n. 2.

Iudicem delegatum in favorem partium possunt iure deferere, & in Arbitros compromittere. p. 857. n. Possunt & relictis arbitris ad delegatum redire. n. 2.

Iudices delegati.

Iudices delegati plures si in dubio de Iurisdictione non possint convenire, debent eligere arbitros. p. 87. n. 1. p. 90. n. 8. Vel ad delegantem recurrere. p. 90. n. 8. p. 602. n. 1. & 3. Ordinarium immiscere se non potest. p. 113. n. 2.

Iudices delegati diversi diversa mandent Ordinario, quid illi faciendum. p. 113. par. & n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus ad unam causam absque clausula *si non omnes* unus non potest procedere sine altero. p. 115. n. 3. p. 608. p. 621. n. 2. p. 630. n. 1. Nisi ex duobus unus alterum subdeleget. p. 608. p. 669. n. 1. Vel sint ad universitatem causarum delegati. p. 621. n. 2.

Iudices delegati si sint tres, acta à duobus non potest tertius postea ratificare. p. 631. n. 2.

Iudicum delegatorum unus tantum, aut duo ex tribus si citent partes, non tenentur comparare. p. 634. n. 1.

Iudicibus tribus delegatis duo non possunt citare tertium ad tractandam causam, sed monere. p. 634. n. 2. Sufficit monitio una. n. 3. Nisi expressè requiratur trina. ibid.

Iudices delegati si simul sint duo, potest unus alteri suas vices committere. p. 608. p. 652. prin. Mortuo committente non potest alter re adhuc integra procedere. p. 652. n. 1.

Iudicibus delegatis pluribus si unus moriatur, expirat Iurisdictio aliorum. p. 668. n. 1. Nisi adiecta sit clausula *si non omnes*. p. 669. n. 1. Vel res iam cœpta. ibid. Vel ante mortem suas vices alteri subdelegarit. ibid. Vel delegatus sit intuitu dignitatis. ibid. Idem est si quis ex ijs judicandi potestate privetur; vel deponatur. ibid.

Iudicibus duobus delegatis potest addi tertius à Principe vel partibus. p. 669. n. 1. Tertius iste an possit subdelegare? p. 670. n. 1.

Iudicibus pluribus delegatis si aliqui eorum subdelegent, debet à Subdelegatis appellari non ad condelegatos sed ad primum delegantem. p. 675. n. 1.

Iudicibus delegatis duobus absque clausula, eligendi sunt arbitri ad cognoscendam causam suspicionis uni motam. p. 675. n. 1. Quid si alter condelegato suspecto suas vices subdelegâsset? p. 676. n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus si unus sit privatus, excommunicatus, &c. sententia ab ijs simul lata est irrita. p. 636. n. 4. & seqq. p. 798. n. 3.

Iudices delegati cum clausula.

Iudex delegatus cum clausula: *Et contra alios*, non potest nisi contra tres vel quatuor procedere. p. 147. par. Nec contra alios quàm primo ab impetrante determinatos, etsi consentiant. n. 2.

Iudice delegato cum clausula: *nullâ admissa exceptione* intelligitur irrationabilis tantùm aut dilatoria. p. 616. n. 3. Si expressè excludatur etiam *rationabilis* tunc standum est mandato. n. 4. Idem est de clausula: *ne recusari possit*. ibid.

Iudicibus delegatis pluribus cum clausula: *Si non omnes*, procedere potest unus si alij non possint vel nolint. p. 85. n. 2. p. 631. n. 3. §. *Si in Rescripto*. Impedimento sublato recuperat impeditus vel eius successor Iurisdictionem. p. 617. n. 1.

Iudicibus duobus delegatis cum clausula: *Si non ambo*, Cognoscit alter de suspecto socio. p. 636. n. 3. p. 665. n. 1. recusato vel privato procedit solus. p. 636. n. 3. Sententia ab utroque simul collectivè lata est irrita. n. 5. 6. Debet ergo alter socium privatum repellere, vel contra eum protestari. p. 637. n. 7.

Iudex delegatus Principis cum clausula: *Remotâ appellatione*; si acceptat à socio subdelegationem tunc adhuc potest ab illo appellari. p.646.n.13.

Iudex delegatus Papæ impeditus dicta die malitiosè à partibus potest subdelegare cum clausula: *remotâ appellatione* p.650. n. 8. Nisi partes litem prorogare velint. ibid.

Iudex delegatus sub forma & nomine *Sedis Apostolicæ* non admittit potestatem re etiam integra per mortem Pontificis. p. 652. n. 2.

Iudicibus delegatis duobus cum clausula: *Si unus non possit*, non potest ille, qui habet impedimentum necessarium, subdelegare. p. 659. n. 3. Nec Collega tenetur eius subdelegatum admittere. ibid.

Iudex delegatus Papæ cum clausula Præelectionis: *Si non omnes, tunc tu*, potest adhuc subdelegare. p. 670. num. 1.

Iudices delegati sub forma: *ut plures vel singuli procedant*; habent singuli Iurisdictionem in solidum. p.679.per. Datur inter eos locus præventionis, n.1. Ab uno præventi non possunt se immiscere. ibid. Vno negotium inchoante perpetuatur Iurisdictio aliorum. n. 2. Omnibus simul inchoantibus non potest unus sine aliis expedire causam. n. 3.

Iudex Ecclesiasticus.

Iudex Ecclesiasticus intromittere se non potest in causas fori secularis, p 663. n. 1. Nisi ob negligentiam Iudicum secularium, ibid. Vel in causis miserabilium. ibid.

Iudex Ecclesiasticus potest brachium seculare invocare. p. 702. n. 4. Debet vicissim Magistratum secularem adiuvare. n. 5. In quibus casibus debet iste illi, non item ille isti suum processum exhibere. n. 6.

Iudex Ecclesiasticus potest etiam pœnam pecuniariã imponere, etiam laicis. p.722.n.3.p.732.n.3. Eamque fisco, vel rectius causæ piæ applicare. ibid.

Iudex Ecclesiasticus potest Ecclesiasticos criminosos capere, & incarcerare. p.731. n. 3. vti & laicos in crimine hæresis. ibid. An & in aliis criminibus fori Ecclesiastici vel mixti. ibid.

Iudex Ordinarius. Vide *Ordinarius.*

Iudici Ordinario si se sistat exemptus absque protestatione videtur renuntiare privilegio. p 30. n. 11.

Iudici Ordinario multum derogari non expedit. p.82. n. 2.

Iudex Ordinarius in dubio de sua Iurisdictione potest cognoscere. p. 87. n. 1. Dubio pro se bona fide resoluto validè procedit in causa principali. p. n. 2. *Vide* Iudex.

Iudices Ordinarij, si inter se de Iurisdictione contendant, ad Superiorem referant. p. 90. n. 8.

Iudex Ordinarius si ei obijciatur probabiliter defectus omnis Iurisdictionis, non potest is de hoc dubio cognoscere & dirimere. p. 131. n. 3. Potest tamen delegatus. ibid.

Iudex Ordinarius potest ipse sententiam suam de Iure irritam corrigere. p.314. n. 7. Non item delegatus. ibid.

Iudicis Ordinarij potestas non expirat, etsi causam tempore pro expeditione præscripto non expediat. p. 605. n. 1. Aliud est de delegato. ibid.

Iudex Ordinarius an possit esse Minor XXV. annis? p. 667. n. 1.

Iudici Ordinario parendum est in dubio de eius Iurisdictione. p. 654. n. 3. Non item delegato. ibid.

Iudicium.

Iudicare in materia Ecclesiastica debent etiam Laici secundum Canones. p. 6. n. 7. Et Ecclesiastici secundum leges civiles in materia politica, de qua nihil Canones. n. 8.

Iudicium ordinare quisque debet iuxta leges sui fori. p. 6. n. 12.

Iudicium idem fieri debet in similibus. p. 12. n. 3.

Iudiciorum leges & consuetudines cujusvis loci observandæ à Clericis. p. 44. n. 16.

Iudicium ubi cœptum, ibi finiendum. p. 96. n. 1. p. 649 n. 6.

Iudicium ex Rescripto malè intellecto irritandum solum in eo, in quo fuit erratum. p 98. n. 4.

In Iudicio standi personam non habent Regulares, nisi in certis casibus; p. 108. n. 1. Et in iis Moniales non nisi per Procuratorem. p. 109. n. 1.

In Iudicio ad agendum pro alio admittitur sine mandato persona coniuncta. p. 123. n. 6.

In Iudicio stare potest excommunicatus ut Reus. p. 145. n. 2. Imo etiam ut actor, nisi repellatur. p. 149. n. 3.

Iudicio publico notoriè inhabiles debet Iudex ex officio repellere. p. 216 n. 2.

Iudicarij, aliique publici actus non peragendi noctu, sed de die. p. 313. n. 6. p. 638. n. 4. Valent tamen si noctu fiant. ibid.

Iudicium possessorium & petitorium cumulari potest in eodem libello. p. 315. n. 1.

Iudicij acta à Notario vel aliis scribenda ad fidem faciendam. p. 471. n. 1.

Iudicium fori externi & interni quomodo differat? p. 189. n. 7.

Iudicij locum eligere non est actus Iudicialis. p. 616. n. 3.

Iudicatum esse plus est, quàm probatum esse. p. 677. n. 2.

Iudicium solvitur vetante eo, qui iudicare iussit. p. 678.

Iudicij locus non debet esse nimium distans. p. 683. n. 1. debet esse securus. ibid. Honestus. ibid.

Iudicij locum designatum an & quomodo possit mutare delegatus Papæ, vel Episcopi? p. 683. *Vide* Iudex delegatus.

Iudicio possessorio agenti obstat exceptio de notorio defectu proprietatis. p. 785. n. 4.

Iudicij acta cum Procuratore falso sunt nulla. p. 786. n. 2. Exceptio hæc opponi potest etiam post sententiã. ibid.

Iudicio publico finito an & quomodo liceat ob idem delictum instituere privatum; & econtra. p. 787. n. 4. & 5.

Iudicij mutandi causâ alienatio. *Vide* Alienatio.

Iuramentum.

Iuramentum Statutum potest ab ipsis statuentibus propria Autoritate tolli. p 31. n. 14. Præsumuntur tollere, si contra agant. ibid.

Iuramentum semper interpretandum est cum hac li-

mitat

mitatione: *Si res eodem statu permanet.* p. 33. n. 4. p. 330. n. 20.

Iuramentum intelligitur secundùm naturam actus, cui apponitur. p. 46. n. 9.

Iuramentum circa materiam Iuris intelligendum secundùm terminos Iuris. p. 46. n. 9.

Iuramentum semper intelligitur salvo Superioris Iure. p. 99. n. 2 p. 330. n. 20.

Iuratū statutum aut pactum non tollitur per generalem derogationem statuti aut pacti. p. 99. n. 2.

Iuramentum non est vinculum iniquitatis p. 199. par. p. 200. n. 2. p. 729. n. 2. Contra bonos mores præstitum non est obligatorium. p. 729. n. 2.

Iuramentum est ex malo. p. 242. par. Plerumque non ex Voluntate sed ex necessitate procedit. p. 468. par.

Iuramentum fidei, unitatis, & obedientiæ præstare debet accipiens pallium Archiepiscopale. p. 241 par.

Iuramentum quo modo sit licitum, & actus Virtutis? p. 243. n. 1.

Iuramentum de malitiis quid? quid de veritate dicenda. p. 327. par. p. 398. n. 2.

Iuramentum fidelitatis præstitum Vicario Imperij debet de novo præstari Electo Regi Rom. p. 328. n. 15.

Iuramentum an valeat, decidendum per Prælatos Ecclesiasticos, maximè Pontificem. p. 327. n. 18.

Iuramento promitti potest factum alienum, quo sensu? p. 329. n. 18.

Iuramentum etsi illicitè extortum debet servari, si potest absque peccato. p. 329. n. 18.

Iuramentum omne solet in Iudicio esse corporale. p. 398. n. 2. Quid illud? ibid.

Iuramentum corporale interdum requiritur ad maiorem solemnitatem & firmitatem actus. p. 398. n. 1.

Iuramētum calumniæ præstans quid iuret. p. 398. n. 2.

Iuramento probare debet ignorantiam ille, contra quem stat præsumptio. p. 398 n. 3.

Iuramentum proprium dicitur, sive per se, sive per procuratorem cum speciali mandato fiat. p. 398. n. 4. Unde etiam præstari potest à Collegio. ibid.

Iuramentum est strictæ interpretationis. p. 464. n. 1.

Iuramentum interpretandum est secundùm causam & statum rei præsentem, non futurum. p. 464 n. 1. Salvo Iure Superioris. n. 2. Et nisi is, in cuius utilitatem & favorem factum, remittat, saltem tacitè. ibid. Iurans non tenetur servare pacem cum inimico, si nova causa offensæ detur. p. 464. n. 8.

Iuramentum per se solum non sufficit ad probandum. p. 571. n. 2.

Iuramentum parti delatum & præstitum habet vim sententiæ. p. 677. n. 2.

Iuramentum Superiori suo non tenentur præstare simplices Clerici aut beneficiati. p. 737. n. 2. p. 743. n. 2. Nec Regulares. ibid. nisi fuerint contumaces. ibid.

Iuramentum ut præstet, an compelli possit petiturus. p. 743. n. 3.

Iuramentum non obligat cum præiudicio Ecclesiæ aut tertij. p. 748. n. 4.

Iuramentum non reddit pactum instituendi aliquem pro hærede Validum. p. 766. n. 2.

Iuramentum an confirmet pactum de renuntiatione hæreditatis. p. 766. n. 2. An si vi aut dolo sit extortum. p. 767. n. 3.

Iuramentum etsi vi aut dolo sit extortum, tamen obligat. p. 767. n. 5. Relaxari potest ab extorquente ipso, vel ab eius superiore. ibid.

Iuramenti obligatio est personalis. p. 767. n. 3.

Iuramentum promissorium servandum, si absque vi & dolo sit editum; p. 767. n. 6 Nec in dispendium propriæ salutis, vel præiudicium alterius cedat. ibid.

Iuramento compleri potest probatio semiplena. p. 784. n. 2.

Iuramentum ad litem decidendam non potest Procurator deferre adversario, nisi habeat speciale mandatum. p. 802. Vel liberam administrationem. ibid.

Iuramentum additum pacto, contractui, &c. ex metu obligat. p. 811. n. 3. p. 813. n. 4. Eius relaxationem potest Iurans petere. ibid. Imo Iudex ex officio facere. ibid. Nisi relaxatio cedat in damnum religionis. p. 814. n. 2.

Iuramentum promissorium nō obligat ad plus, quàm verba strictè sumpta indicant. p. 813. n. 1.

Iurans se resignaturum beneficium, potest factâ resignatione id denuo repetere. p. 813. par & n. 1.

Iuramentum promissorium homini factum debet omnimodè servari, si potest sine dispendio salutis æternæ. p. 816. n. 1. Solus Pontifex potest id ex plenitudine potestatis relaxare. n. 2. Episcopus non nisi sit per metum gravem iniustè extortum. n. 3. vel etiam levem. n. 4. Aut per dolum malum. p. 817. n. 5.

Iuramento veritatis seu veræ æstimationis sufficienter probat læsus per iniustam vim aut furtum damni quantitatem. p. 817. n. 1. Non est facilè deferendum, si alia probatio v. g. per testes suppetat. p. 818. n. 2. Quo ordine deferendum. n. 4. Eo præstito non potest Iudex Reum in plus vel minus condemnare. ibid.

Iuramentum *affectionis* quid? p. 818. n. 4. Eo præstito potest Iudex reum condemnare in minus. ibid.

Iuramentum non obligat alium quàm ipsum iurantem. p. 854. n. 9. Nisi speciale habeat mandatum. ibi.

Iuramentum de stando sententiæ Arbitri, an pariat actionem. p. 584. n. 11. Ad quid Iurans obligetur. n. 12. & seqq.

Iureconsultus.

Iureconsultorum Veterum responsa non sunt quoad omnia ut indubitata recipienda. p. 823. n. 8.

Iurisdictio Vide Iudex.

Iurisdictio commissa ad aliquid exerceri potest etiam in accessoriis. p. 11. n. 1.

Iurisdictionem de Iure communi non habet Capitulum sede non-vacante. p. 15. n. 1. Sed usum dumtaxat aliquem. p. 16. n. 1. Nisi ex consuetudine vel privilegio. p. 15. n. 1. p. 130. n. 1.

Iurisdictionis est pœnam imponere. p. 16. n. 1.

Iurisdictio nulla potest se extendere extra suos limites. p. 19. n. 2. p. 38. n. 1. p. 60. n. 3.

Iurisdictionem extendere potest Necessitas, non aliter. ibid.

Iurisdictionis est facere statutum. p. 59. n. 3.

Iurisdictionis ubi potestas non est, non est plenitudo potestatis. p. 21. n. 13.

Iurisdictio territorialis Laicorum non extendit se ad res & personas Ecclesiasticas. p. 39. n. 6.

Iurisdictionis coactivæ actus qui? p. 44. n. 16. Erga Ecclesias & Clericos spectat ad Iudicem Ecclesiasticum. p. 40. n. 6. p. 44. n. 16.

Iurisdictio delegari potest, si velit Princeps, statim auferri, quando dantur avocatoriæ. p. 69. n. 6. Ordinariè tamen non aufertur, nec confertur, antequam literæ præsententur. p. 70. n. 7.

Iurisdictionem in causa delegata recuperat Iudex, si à contracto post delegationem impedimento liberetur. p. 86. n. 3. p. 617. n. 1.

Iurisdictio si sit dubia an & quomodo eam tribuat error probabilis. p. 87. n. 1. p. 88. n. 5.
Vide Error.

Iurisdictio non potest fundari in delegato per resolutionem dubij prose, si Rescriptum sit falsum. p. 88. n. 4. Aut causa extra potestatem committentis. ibid. Aut defectus non possit à lege vel committente suppleri. n. 6.

Iurisdictionis suæ de dubio an & quomodo possit cognoscere Iudex. p. 88. n. 6. & seqq. V. *Iudex*. De obiecto defectu omnis Iurisdictionis cognoscere potest Delegatus, non item Ordinarius. p. 131. n. 3.

Iurisdictionis exercitium est onus potius quam honor. p. 89. n. 7.

Iurisdictio tribuitur tantùm quasi in habitu, si causa cum generalitate delegatur. p. 91.

Iurisdictionem concedens Princeps non censetur concedere merum aut mixtum Imperium. p. 92. n. 3. Nisi concedat omnimodam, largissimam, &c. ibid.

Iurisdictio per præsentationem Rescripti acquiritur. p. 94. n. 2.

Iurisdictio delegatorum si dubia, Ordinarius non potest esse Iudex. p. 113. n. 2.

Iurisdictio consensu privatorum dari non potest. p. 130. n. 4.

Iurisdictio delegata prorogari partium consensu potest de re ad rem; non de persona ad personam. p. 139. n. 5. Quomodo & sensu: p. 666. n. 3.

Iurisdictio pertinet ad substantiam Iudicij. p. 176. n. 1.

Iurisdictionis actus est ferre sententiam. p. 177. n. 5.

Iurisdictio Ecclesiastica non potest præscriptione acquiri à Laicis; sed per privilegium. p. 178. n. 2.

Iurisdictio Episcopalis quid comprehendat? p. 274. num. 1.

Iurisdictionem Ecclesiasticam accipiunt Episcopi à summo Pontifice. p. 411. Apostoli acceperunt à Christo cum subiectione ad S. Petrum. ibid.

Iurisdictionem exercenti Capitulo sede vacante an debeantur eius fructus? p. 443. n. 2.
Vide Capitulum, Fructus.

Iurisdictionem quandam spiritualem habet saltem indirectè Abbatissa, & Priorissa. p. 447. n. 13. p. 746. n. 4.

Iurisdictionem qualem & quotam habeat Vicarius Papæ & Vrbis. p. 585.

Iurisdictio delegata est diversa ab Ordinaria. p. 587. n. 2. p. 613. n. 1.

Iurisdictionem qualem habeant Decani rurales. p. 587. n. 1.
Cooperatores Parochorum. ibid.

Vicarij generales. p. 587. n. 2. p. 591. n. 13.
Vicarij temporales. p. 587. n. 1.
Vicarij perpetui. p. 587. n. 1.
Magistri seu Professores in discipulos. p. 835. num. 4.

Iurisdictio Vicarij ad specialia an sit ordinaria vel delegata. p. 11. n. 2. p. 600. n. 13.
§. *Quorsa* Vide *Vicarium generalis*.

Iurisdictio delegata etsi sit stricti Iuris, extenditur ad necessaria connexa, etiam non expressa. p. 601. n. 2.

Iurisdictio involvit etiam executionem sententiæ. p. 606. n. 2.

Iurisdictio non censetur transiisse in subdelegatum, nisi eâ experit uti. p. 611. n. 1.

Iurisdictionem voluntariam potest quis exercere etiam in familiares, consanguineos, & filios. p. 621. n. 3.

Iurisdictio delegata expirat per mortem naturalem aut civilem Delegantis re adhuc integra, non item re iam cœpta. p. 591. n. 14. p. 625. prin. Res cœpta est, si citatio iam sit facta. p. 625. n. 1. Seu nondum ad partes pervenerit. n. 2. Non item si delegatus tantùm subdelegavit; aut citationem fieri iussit p. 626. n. 3.

Iurisdictio subdelegati an per mortem delegati expiret. p. 626. n. 3. p. 652. n. 1. An & quomodo per depositionem vel renuntiationem. p. 652. n. 2. 3.
Vide Iudex delegatus, Subdelegans.

Iurisdictio ordinaria per mortem Principis concedentis non expirat, etsi res sit adhuc integra. p. 626. n. 4. Aut concessa ad beneplacitum Principis. ibid.

Iurisdictio delegata ad Vniversitatem causarum an expiret per mortem delegantis p. 627. n. 8.

Iurisdictio concessa an ordinaria sit vel delegata unde cognoscatur. p. 628. n. 12.

Iurisdictio an & quomodo sit indivisibilis? p. 630. num. 1.

Iurisdictionis communio parere solet discordias. p. 630. n. 1.

Iurisdictionalis articulus & non Iurisdictionalis quid? p. 645. n. 11.

Iurisdictio si in unam personam translata est, manet individua. p. 646. n. 12.

Iurisdictio est potestas dandi Iudicem. p. 647. n. 1.

Iurisdictio quæ suspenditur, quandoque dicitur revocari. p. 648. n. 5.

Iurisdictionis defectus in Iudice an ante vel post litem contestatam sit opponendus, & quomodo. p. 654. num. 1.

Iurisdictionem delegatam potest Princeps pro arbitrio revocare. p. 663. n. 5. Quomodo Ordinarius eiusque successor. n. 6.

Iurisdictio delegata est strictæ interpretationis. p. 666. n. 3.

Iurisdictionem alterius ut quis in se proroget, quid requiratur. p. 666. n. 3.

Iurisdictionem Laici in se prorogare non potest Clericus. p. 666. n. 3. Nec Ecclesiastici alieni sine consensu proprij. ibid.

Iurisdictionem non contentiosam sed voluntariam potest in se prorogare exemptus. p. 667. n. 3.

Iurisdictio delegata si cum ordinaria sit in eadem persona an possit prorogari? p. 667. n. 4.

Iurisdi-

Iurisdictionem voluntariam potest quis exercere extra suum territorium. p. 693. n. 2. Imo & contentiosam sed absque processu. ibid.

Iurisdicto ordinaria tribus modis comparari potest, nimirum Lege, consuetudine & privilegio. p. 712.

Iurisdictio in Diœcesanos potest contra Episcopum à capitulo v. g. præscribi. p. 717. n. 2. Non tamen ei omne jus corrigendi adimi. p. 728. n. 3.

Iurisdictio spiritualis & potestas gubernativa spiritualis quomodo differant & separari possint. p. 746 n. 4.

Iurisdictionem suam alteri subijcere si velit dominus, possunt subditi contradicere. p. 748. n. 2.

Iurisdictio per metum extorta est ipso Iure irrita, p. 812. n. 6

Iurisdictionem quasi Episcopalem habent Prælati, ratione suæ Ecclesiæ plenissimo Iure exempti. p. 826 n. 2.

Iurisdictio alia est Ordinaria, alia delegata. p. 834. n. 1. Alia cum administratione, & continet merum vel mixtum Imperium. ibid. Alia sine administratione & est Iurisdictio simplex. ibid.

Iurisdictionem ordinariam sed simplicem tantum habens non potest læsum restituere in integrum. p. 835. n. 4.

Iurisdictionem simplicem habent Magistri seu Professores in suos discipulos. p. 835. n. 4

Ius Vide Eligendi Ius.

Iuris Canonici obiectum est homo non solum in bonum commune, sed etiam in Deum dirigibilis. p. 1. n. 1.

Ius idem esse debet, ubi est eadem ratio. p. 12. n. 3.

Iuris quod quisque statuit in alium, eodem & ipse uti debet. p. 17. n. 6.

Iura Principis habens potest statuta facere contraria legibus Cæsareis. p. 20. n. 4. Salvo tamen Iure aliorum & reservatis Cæsaris. ibid.

Ius naturale in rebus profanis & certis interpretatur Magistratus Laicus. p. 21. n. 5.

Ius naturale in spiritualibus & dubijs profanis interpretatur Magistratus Ecclesiasticus. ibid.

Ius aliud scriptum, aliud non scriptum. p. 172. prin.

Ius naturale præceptivum Magistratus humanus directè non potest mutare statuendo, aut dispensando. p. 21. n. 6. Permissivum potest mutare, non contra sed super addendo. p. 21. n. 7.

Iuri gentium præceptivo nihil contrarium statuere potest Magistratus humanus. p. 22 n. 8. Id tamen est potius permissivum quàm præceptivum. ibid.

Iure naturali aut gentium acquisita difficilius per plenitudinem potestatis auferri possunt quàm alia. p. 23. n. 11.

Ius acquisitum aut in re difficilius per plenitudinem potestatis collitur, quàm Ius acquirendum aut in spe. p. 24 n. 11.

Ius in spe non censetur in rebus nostris. ibid.

Iure quod non possumus, censemur absolutè non posse. p. 35. n. 13.

Iuri publico non potest per pacta etiam iurata privatorum derogari. p. 47. n. 2. p. 435.

Iuris correctio odiosa, nec asserenda sine necessitate. p. 55. n. 1.

Iuris scientiam profitetur Princeps se habere. p. 55. n. 3.

Ius dicenti extra Territorium impune non paretur. p. 60. n. 9.

Iuris remedia non potest alicui Princeps inferior auferre. p. 63. n. 1.

Iuris Canonici decisione clara in utroque foro standum, doctoribus circa legem civilem dissentientibus. p. 104. n. 6.

Ius commune est favorabile, eiúsque correctio restringenda. p. 188. n. 8.

Iuri publico derogare non est cuique permissum. p. 193. n. 3.

Iuri naturali nulla potest consuetudine derogari. p. 293. n. 1. p. 195. n. 5. Nec Iuri divino, aut Iuri gentium præceptivo. p. 195. n. 5.

Laici.

Laici per sua statuta non possunt derogare Iuribus Ecclesiæ. p. 19. n. 1. 2. Statuentes contra illa ipso facto excommunicantor. n. 1.

Laici etiam de plenitudine potestatis nihil possunt disponere de Ecclesiis & Personis Ecclesiasticis, earúmq; bonis. p. 24. n. 13. p. 25 n. 14

Laici Prælatis Ecclesiasticis obsequi debent, non imperare. p. 38. n. 1 p 37. par.

Laici non possunt facere executionem contra Clericos. p. 44. n. 16. §. *Atque hæc.*

Laici non possunt Clericis privilegium, quod concesserunt, iure iam quæsito auferre, etiam per plenitudinem potestatis. p. 76 n. 7.

Laicus Iudex nec principaliter, nec incidenter potest se in res Ecclesiasticas intromittere. p. 89. n. 6.

Laicus non est capax Beneficij. p. 97. n. 2. p. 774. n. 3.

Laicis ab Ecclesia conceditur Ius præsentandi, non eligendi. p 225. n. 3. Cur? p. 236. n. 12.

Laicis non competit Ius nominandi ad Prælaturas, nisi ex speciali commissione vel privilegio Pontificio. p. 229. n. 5. p. 234 n. 14.

Laici olim ad electionem Episcopi admissi, quo modo? p. 234. n. 13. p. 273. n. 5. p. 370. n. 1. Secundùm hodiernam praxin ne patroni quidem ad Electionis tractatum admittendi. p 370. n. 2. Explicatur Mol. ibid.

Laicis potest competere Ius eligendi Prælatum Ecclesiasticum ex solo Pontificis privilegio. p. 234. n. 14. p. 307. n. 3. Non ex consuetudine etiam immemoriali. p. 235. n. 15.

Laici Ius conferendi beneficia non possunt præscribecere. ibid.

Laici pœnis Canonicis subiecti sunt, si electionem, collationem, institutionem aut destitutionem sibi arrogent aliter, quàm ex privilegio. p. 236. n. 15.

Laicorum autoritate facta electio, collatio, & institutio est irrita; & acceptans est excommunicatus, & deponendus. P. 236. n. 16.

Laicus in Rom. Pontificem validè potest eligi. p. 247. n. 4.

Laicis potestas eligendi Prælatum non potest committi per compromissum. p. 263 n. 1. Nec per pactum aut transactionem. p. 370. n. 1.

Laicali potestate electus non potest electione eius cassata iterum eligi. p. 270. n. 2. p. 280. n. 1.

Laici non possunt se immiscere tractatui electionis. p. 273. n. 5. advocati tamen possunt & adesse ut defensores n. 6 Quamvis neque hoc ordinarie permittendum. p. 380 n. 1.

Laicis concedit Ecclesia Ius praesentandi tantùm ex fundatione, extructione aut dotatione. p. 297. n. 3. Imo & ex praescriptione. p. 298. n 4.

Laicorum violentià celebrata electio potest cassari. p. 308 n. 1. Imo ipso Iure est irrita, si electores consenserint. ibid.

Laicos electioni se immiscere si patiantur Capitulares poenas Canonicas incurrunt. p. 301. n. 1.

Laicus si electioni Ecclesiasticae interponat Appellationem, ea est frustranea. p. 306. pac.

Laicae potestatis abusu facta electio est ipso Iure irrita. p. 350. n. 1. Quid hoc sit? n. 2. Neque iuvat consuetudo etiam immemorialis. n. 3.

Laici si ad Electionem concurrant coëligendo, vel libertatem impediendo, est ea ipso Iure irrita. p 380. n. c. idque probabiliter, licet Clerici ex metu tantum consentiant, in Laicos. p. 381. n. 1. Non item si nullo modo consentiant. p. 382. n. 1. Quinam per Laicos intelliguntur? p. 381. n. 2.

Laici Religiosi Ius eligendi possunt acquirere per consuetudinem immemorialem. p. 381. n. 2. Non item Laici seculares. p. 382. n. 3.

Laicus item potest super hominem dare benedictionem privatam. p. 493. n. 12.

Laici non possunt sine dimissorijs ad alium Episcopum pro ordinibus accedere, et si proprius sit suspensus. p. 512. n. 1.

Laicus non potest esse Vicarius temporalis Beneficij curati. p. 529. n. 3.

Laicus, etsi Patronus sit, non potest conferre aut instituere ad beneficia; sed tantum praesentare. p. 552. n. 2.

Laicus secundas nuptias invalidè contrahens non est bigamus p. 567. n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indispensabilem. p. 563. n. 2.

Laicus potest esse Episcopi Vicarius Generalis in temporalibus. p. 588 n. 4.

Laicos in crimine haeresis potest Iudex Ecclesiasticus capere & incarcerare. p. 731. n. 3. An & in aliis criminibus fori Ecclesiastici aut mixti? ibid.

Laicus potest esse Procurator etiam in causis spiritualibus. p. 799. n. c.

In Laicum compromittere possunt Clerici in causis temporalibus. p. 849. n 4. Non item in spiritualibus. p. 852. n 1. Nisi ex plenitudine potestatis Papalis. n. 2. Vel nisi adiunctus sit Clerico. p. 853 n. 2.

Latinus.

Latinam linguam si usu didicerit Episcopus tolerari potest. p. 338. n. 1.

Latini non possunt à Graecis extra tempora ordinata solitis recipere Ordines. p. 500.

Latinae Ecclesiae subditi non possunt in vicina Graeca communicare sub fermentato. p. 500.

Latinus Sacerdos potest celebrare ritu Graeco in peregrinatione per terras Orientales. p. 180.

Laudum.

Laudum est sententia Arbitri voluntarij. p. 844. n. 4.

Ab eo non potest appellari sed tantùm reclamari. n. 5. Reclamationi huic renuntiare in compromittendo est prohibitum. p. 854. n. 8.

Laudum iniquum aut dolosè datum non est observandum. p. 846. n. 2. p. 853. n. 5. Ubi nec, si simoniacam pravitatem contineat. p. 846. n. 3. Aut quodvis aliud peccatum. ibid.

Laudum Ecclesiae damnosum non valet. p. 847. n. 1. Eius executioni Praelatus se potest opponere. ibid.

Laudum de Iure communi non possunt dicere foeminae. p. 848. per. n. 1. Nisi alicubi ex consuetudine. ibid. Vel compromisso. p. 849. n. 2.

Laudum dicere an possint foeminae? p. 848. n. 1. 2.

Laudo foeminae, si partes iuratae in eam compromiserint, stare debent. p. 849. n. 3. Non vi sententiae sed vi pacti iurati. ibid.

Laudum super pluribus articulis dictum si quoad unum sit irritum vel irritandum valet quoad alios non connexos. p. 849. n. 2.

Laudum de ijs tantùm dici potest, super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Laudum exomologare est illud approbare p. 853. n. 4. Ad approbandum non requiritur in Iure Can. aut consentiens subscriptio. ibid.

Laudo iniquo si intra decennium reclamet compromittens, debilitatur actio contra eum. p. 853. n. 5. Reclamatio haec destinanda est ad adversarium; ibid. Vel ad Iudicem reclamantis. ibid. Elapso decennio non licet amplius reclamare. ibid. Nec potest peti reductio ad Arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. Competit tamen laeso exceptio erroris, doli, metus, &c. p. 851. num. 4.

Laudum expressè vel tacitè approbatum est indistinctè servandum. p. 853. n. 4.

Laudo Arbitri si quis se staturum iuravit, ad quid teneatur. p. 854. n. 12. & seqq. Si & sub poenâ; sufficit, si poena solvatur. p. 855. n. 24.

Laudum Arbitratoris an, & quomodo reduci possit ad arbitrium viri boni? *Vide* Arbitramentum.

Legatum.

Legato v. g. vini *cum aliis dulcibus* censentur legata tantum dulcia, quae sunt potabilia. p. 93. n 3.

Legatum factum Sanctis censetur factum eorum Ecclesiis. p. 93. n. 5.

Legatum valet, si in Legatarij nomine aut cognomine erretur, sed de persona constet. p. 134. n. 1.

Legatum pecuniae in hac v. g. Arca est irritum, si in ea nulla sit pecunia. p. 135.

Legatâ servi electione semel tantùm optare possumus. p. 226. n. 3.

Legati pro pauperibus partem accipere pauper ex duobus Executoribus potest cum consensu alterius. p. 320. n. 3. An & quomodo si unus tantùm sit executor, & si ipse pauper? ibid. §. Sed.

Legatum communiter fit intuitu personae, non dignitatis. p. 627. n. 1.

Legari etiam Clericis potest res litigiosa. p. 841. n. 6. & 7. Quo casu non legatarius sed haeres prosequitur litem. n. 6.

Legatus.

Legati non violandi. p. 22. n. 3. & 4. Idque ex Iure gentium. p. 195. n. 5.

Legatus Pontificis quibus possit delegare caussas Ecclesiasticas judiciales. *Vide* Delegatus. p. 161. n. 1.

Legatus interpretatur dubium Rescriptum sui Principis. p. 810. n. 3.

Legatus Pontificis confirmare potest electos Abbates exemptos. p. 339. n. 3.

Legatus olim potuit dispensare, ut ante Novitiatus annum absolutum fieri posset Professio; hodie non item. p. 335. n. 5.

Legatus nunquam potuit dispensare, ut quis ante Professionem eligeretur Abbas. p. 335. n. 5.

Legatus in necessitate potest tempus vacationi concessum restringere. p. 340. n. 3.

Legatus seu Nuntius non à Latere non potest Prælati exempti aut Episcopi Electionem confirmare. p. 440. num. 3.

Legatus debet suo etiam damno honorem principalis tueri. p. 460. n. 3.

Legatus Apostolicus non potest dispensare, ut filius legitimus patri immediatè in beneficio succedat. p. 556.

Legatus repræsentat Principalem, sed non æquè honorandus. p. 614. n. 2.

Legato Pontificis facta delegatio intuitu suæ dignitatis non transit ad successorem. p. 619. n. 6.

Legatus Apostolicus ut quoad specialem facultatem ei fides habeatur, debet eam exhibere. p. 653. n. 1.

Legatus Apostolicus ministerium nudum sibi à Papa commissum potest exercere per alium. p. 670. n. 4.

Legatus Apostolicus ad gubernandam Provinciam missus habet potestatem ordinariam. p. 687. Non item missus ad certum negotium. ibid.

Legatus Apostolicus est triplex, videlicet à latere, non à latere, & Natus. p. 687. n. 1.

Legatus generalis potest rescindere delegati specialis acta contra formam mandati. p. 689. n. 3. Potest & eiusdem acta confirmare; quo sensu? n. 3.

Legatum Apostolicū delegatus specialis cogere potest ad suæ sententiæ executionem. p. 689. n. 4. Potest obstantem coërcere censuris. ibid.

Legati potestas pendet à Voluntate Pontificis quoad omnia. p. 691. n. 4.

Legato nulli credendum de Mandatis Principis nisi exhibitis litteris. p. 691. n. 5. Quandoque aliud fit. dec decorum. ibid.

Legatus Apostolicus debet & potest examinare electionem Episcopi. p. 691. n. 1. Debet examen & informationem super illa mittere ad Pontificem. ibid.

Legatus ad plures provincias simul si existat in una, potest exercere Iurisdictionem erga alias. p. 693. n. 1. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Archiepiscopum. p. 729. n. 1. Si sit omnino extra terminos suæ Legationis potest exercere Iurisdictionem voluntariam. p. 693. n. 2. Non item contentiosam. ibid. Nisi absque processu vel cum facultate Ordinarij. ibid. Potest constituere in aliquibus provincijs Vicarium. p. 695. n. 1.

Legati Apostolici potestas suspenditur, si ad eundem locum alius dignior mittatur. p. 694. n. 2.

Legatus Apostolicus non censetur revocatus, si alius similis ad eundem locum mittatur. p. 694. n. 2.

Legatus non à latere potest à Censura Canonis absolvere suos Provinciales. p. 695. n. 1. Et quidē ex officio & Iure ordinario. p. 714. prin. Potest hoc alteri delegare. ibid. n. 1. Potest autem absolvere & extraneos in provincia delinquentes. p. 695. n. 2. Et Provinciales extra delinquentes. ibid. An & extraneos ex solo consensu suorum Ordinariorum? ibid.

Legatus Apostolicus post egressum ex provincia non potest delegare. p. 696. n. 1. Et antea delegati ab illo Iurisdictio tunc expirat, re integra. p. 695. par. Ante accessum ad provinciam etiam non potest delegare, nisi in necessitate. p. 696. n. 1.

Legati Apostolici potestas finitur 1. cum tempore, ad quod est datus. p. 696. n. 3.
2. Per revocationem. ibid.
3. Per egressum ex provincia. n. 1. 3.
4. Quoad negotium dubium per relationem illius ad Papam. n. 3.
5. Per mortem eius. ibid.

Legatus Apostolicus in accessu & recessu Provinciæ defert insignia Legationis. p. 696. n. 2. Potest populo per vias benedicere. ibid.

Legatus potest statuta condere ex se perpetua. p. 696. n. 4. Non tamen contra Ius commune. n. 5.

Legatus non potest vi legationis conferre beneficia. p. 697.

Legati Officium est personale & non habet Successorem. p. 696. n. 3.

Legati delegatus ipsa citatione perpetuat Iurisdictionem. p. 696. n. 6. An & executor? p. 698. n. 1. 5. *Quæris*.

Legatus habet Iurisdictionem simpliciter ordinariam. p. 697. n. 1. Non expirat morte legantis Pontificis. ibid. Aliquo modo tamen est extraordinaria n. 2.

Legatum Cardinales non possunt sede vacante revocare. p. 697. n. 3. Nisi gravi de causa. ibid.

Legati habent in suos subditos imperium merum & mixtum. p. 701. n. 3. Qua pœna possint vel non possint eos afficere? ibid. Quomodo possint brachium seculare invocare, & illud vicissim adiuvare n. 4. & seqq.

Legatus à Latere.

Legatus etiam à Latere non potest facere Translationem Episcopi, sine speciali mandato Pontificis. p. 214. n. 6. p. 689.

Legatus à Latere ejusque potestatem habens potest confirmare Electionem Episcopi vel Prælati exempti p. 355. n. 5. p. 440. n. 2. p. 692. n. 1.

Legatus à Latere non potest tempus à Iure concessum pro electione facienda restringere nisi in necessitate. p. 340. n. 3.

Legati à latere delegatus an possit subdelegare? p. 643. n. 7.

Legatus à Latere habet Iurisdictionem etiam in exemptos nisi quoad specialiter reservata. p. 688 n. 3. Non item alij Legati. ibid.

Legatus à latere vi generalis delegationis non potest expedire specialiter reservata Pontifici. p. 689. par. p. 691. n. 1.

Legati à latere potestatem absolvendi à censura Canonis præscripserunt per consuetudinem immemorialem. p. 690. n. 3. Et possunt absolvere quoscunque ab egressu ex Vrbe usque ad reditum. p. 695. n. 1. Ex

Officio & Iure Ordinario. p. 724. princ. Possuntque id alteri delegare. p. 724 n. 1. Præscriptio hæc est sicut aliud privilegium revocabilis. p. 690. n. 3.

Legatus maximè à latere æquiparatur Proconsuli. p. 643. n. 79 693. n. 1. p. 697. Ab isto ad illum valet argumentum. p. 696. n. 1.

Legatus à latere potest in sua provincia conferre beneficia. p. 697. Etiam exempta & exemptorum. p. 688. n. 4. Inconsulto Patrono Ecclesiastico, non item Laico p. 698. n. 1. p. 693. n. 3. An vacantia in sexmensibus iuxta Concordata non Papalibus. n. 2.

Legatus à latere si mittatur ad provinciam, tunc inferiorum Legatorum potestas suspenditur. p. 694. n. 2.

Legatus à latere non debet exercere Iurisdictionem in loco, ubi est Pontifex. p. 694. n. 1. Summum post Papam gerit in Provincia imperium. p. 697.

Legatus à latere potest beneficia vacatura suæ collationi reservare in favorem certæ personæ. p. 698. n. 1. Ius expectativæ non potest ulli tribuere. ibid. pendente uni reservatione in Ecclesia aut alicuius beneficijs non potest facere aliam. p. 698. n. 2.

Legatus à latere non potest conferre aut sibi reservare beneficia electiva. p. 699. n. 1. Nisi sint devoluta ad Papam. ibid.

Legatus à latere non potest conferre beneficia in extra. *Ad. Regimen* Pontifici reservata. p. 699. n. 2.

Legatus à latere an & quomodo Resignationis acceptationem aut collationem beneficij committere possit alteri, vel ipse facere. p. 699. n. 3 & seqq.

Legatus à latere invalidè confert beneficium ei, qui de alio quod ante habuit, in impetratione non meminit. p. 700. Nisi conferat ex motu proprio. ibid. Discrimen quoad hoc inter illum & Ordinarium. ibid.

Legati à latere potestas in conferendis beneficijs est extraordinaria & restringenda. p. 700.

Legatus Natus.

Legatus Natus non potest vi legationis absolvere etiam subditos à Censura Canonis. p. 644. par.

Legatus Natus fit hoc ipso, qui Archiepiscopatum cum hac dignitate connexum obtinet. p. 687. n. 1.

Legatus Natus est Archiepiscopus Salisburgensis, Cantuariensis, Pisanus, Rhemensis & Pragensis. p. 687. n. 1.

Legislator.

Legislator pro suo arbitrio potest validè abrogare leges, sed non semper licitè. p. 56 n. 10.

Legislatoris mens & non præcisè Verba attendenda in Legibus. p. 437 n. 4.

Legitimatio Vide *Illegitimus.*

Legitimatio filiorum est odiosa. p. 24. n. 12. Quomodo tamen amplam habeat interpretationem. p. 557. n. 3.

Legitimatio filiorum ad hæreditatem est difficilior mortuo patente, quàm vivo. p. 24. n. 11.

Legitimatio Filij ad feuda, maioratus, & fidei commissa fieri potest à principe cum præiudicio agnatorum. p. 24. n. 11.

Legitimare potest Comes Palatinus, sed ordinariè tantùm sine præiudicio aliorum. p. 25. n. 15.

Legitimare princeps Laicus non potest ad ordines; Pontifex non solet ad civilia. p. 545. n. 2.

Legitimatio & dispensatio cum illegitimo plurimùm differunt. p. 557. n. 1. & seqq.

Legitimatus quoad civilia non succedit in paterna Nobilitate aut feudo. p. 597. n. 2.

Legitimatus quoad Ecclesiastica indiget nova dispensatione ad Episcopatum vel Cardinalatum. p. 557. n. 2.

Lex.

Vide *Canones*, *Consuetudo*, *Dispensatio*, *Extensio*, *Interpretatio*, *Ius*, *Rescriptum*, *Statutum*

Lex observanda ab omnibus, qui sunt unius communitatis, vel saltem, unius in eâ generis; p. 5. n. 1. 3. Est enim commune pluribus præceptum. n. 4. Neque Leges & Canones personales sunt propriè Leges aut Canones ibid. Legibus Ecclesiasticis non obligantur catechumeni, alijque non baptizati. p. 5. n. 2. Obligantur tamen hæretici. ibid.

Legis rationem propriè non habet Privilegium qua tale. p. 5. n. 5. Nec Rescriptum. n. 6.

Leges ecclesiasticæ circa materiam ecclesiasticam sunt ab omnibus, etiam laicis observandæ. p. 6. n. 7. p. 49. n. 1. Et contrariæ Leges civiles sunt etiam in foro civili abolitæ. p. 6. 7. §. *Quod si*

Leges civiles in materia politica, de qua nil aliud canones, servandæ sunt etiam in tribunali ecclesiastico. p. 6. n. 8.

Leges civiles feruntur per potestatem à Deo datam. p. 6. n. 9.

Lege ecclesiasticâ iudicari debet decisio per eam casus politicus, si in Iure civili sit dubius. p. 6. n. 10. p. 104. n. 6.

Leges non dedignantur sacros Canones imitari. ibid.

Lex ecclesiastica & civilis in materiâ politica si sint contrariæ, servanda utraq; in suo foro. p. 6. n. 11. p. 860. n. 3. Maximè quoad ordinationem Iudicij. p. 6. n. 12. p. 860. n. 3.

Legibus quomodo teneatur Iudex conformiter iudicare? p. 7. n. 13. & seqq. *Vide* Iudex.

Lex extendit se ad futura non ad præterita. p. 9. n. 1. p. 50. n. 4. & seqq.

Lex, quæ solum est obligatoria, nec ad culpam nec ad pœnam adstringit invincibiliter ignorantes. p. 9. n. 3. p. 59. n. 1. & seqq. Adstringit autem eosdem irritatoria. ibid. §. *Secus.*

Legis publicæ ignorantia non præsumitur. p. 10 n. 4. Maximè si sit Lex naturalis. n. 6. Probari potest quatuor modis. n. 4. §. *Verum tamen.* Et semiplena probatio Iuramento suppleri. n. 5. *Vide* Ignorantia.

Lex Imperatoria præsumitur nota post duos menses à promulgatione in provincia. p. 10. n. 4. §. *Verum tamen* de Lege Pontificia & Inferiorum quoad hoc est tempus arbitrarium. ibid.

Lex Mosaica connexa est cum Sacerdotio. p. 11. princ.

Legis extensio alia extensiva, alia comprehensiva. p. 12. n. 4.

Legis præcipuum est Mens seu Intentio Legislatoris. ibid.

Lex ob adæquatæ rationis identitatem semper & ubique extendi potest ac debet comprehensivè. p. 12. n. 5. Extensivè autem intra Iudicium quidem. p. 13. n. 6. Non tamen extra Iudicium. n. 7. Nisi in ordine ad executionem à Lege. ibid. *Vide* Extensio.

Legis

Leges sunt hominibus bonæ & utiles. p. 13. princ.

Lex est *recta ratio agendorum, publica potestate Communitati denuntiata, cum voluntate eam perpetuò obligandi.* p. 14. n. 1.

Leges humanæ obligant sub peccato. ibid.

Legem qui potest ponere, potest & pœnam addere. p. 16. n. 1. 2.

Lex si sit aut fiat irrationabilis vel damnosa, est nulla. p. 16. n. 3.

Lex inæqualiter obligans, qui sunt æqualis Iuris, est iniqua. p. 17. n. 4. Nisi rationabilis causa aut necessitas interveniat. p. 18. n. 7.

Legem patere, quam ipse tuleris est Catonis dictum. ibid.

Legibus suis per se directè obligantur Magistratus minores, non item maiores. p. 17. n. 5.

Legem aut statutum condere non potest Communitas, quæ caret Iurisdictione. p. 19. n. 3. Sed illa, quæ habet. 20. n. 4.

Legem interpretari non est mutare aut addere. p. 25. n. 1.

Legem naturalem quis & quomodo possit interpretari, vel mutare? p. 21. n. 5. & seqq. *Vide* Ius.

Legem Superioris tollere aut dispensare non potest Inferior. p. 21. n. 6.

Lex positiva perficit naturalem, ut ars naturam. p. 21. num 7.

Legibus Reipubl. Sententiam contrariam ferre non potest Princeps absque iusta causa. p. 23. n. 10.

Lex civilis Basilij Patritij de rebus Ecclesiæ non alienandis fuit in Romana synodo irrita declarata. p. 37. par.

Leges Civiles de Ecclesijs, rebus & personis Ecclesiasticis specificè disponentes licet in favorem nullam habent vim. p. 38. n. 1. & 5. Nisi sint tantum privilegiativæ. n. 2. Vel à Pontifice, aut generali Ecclesiarum usu approbatæ. n. 3.

Leges civiles de rebus Ecclesiasticis canonizantur, si à Pontifice allegantur; non item si à solo Gratiano. p. 39. n. 3.

Leges civiles generatim latæ, si sint ex suo obiecto onerosæ, Ecclesias, res & personas Ecclesiasticas non comprehendunt. p. 39. n. 4.

Legibus civilibus generatim latis & ex obiecto non onerosis etiam Clerici obligantur directivè. p. 42. n. 11. Non item coactivè. p. 44. n. 16.

Lex indifferens ad onus & commodum non censetur esse ex obiecto onerosa. p. 42. n. 12.

Leges Civiles, quas approbant SS. Canones, sunt maximè communes & Imperatoriæ, non particulares. p. 42. n. 13.

Lex debet esse clara & non ambigua. p. 49. n. 2.

Legem autoritativè interpretari est Principis. p. 50. n. 3.

Lex nominatim de præteritis lata extendit se ad illa. p. 50. n. 3. Nisi iam sint aliquo modo decisa; n. 4. Vel pendeant sub Iudice appellationis. ibid. Imo etiam primæ Instantiæ. ibid. Quod si expressè de lite pendente meminerit, ad illam quoque extenditur. ibid. §. *Limitari.*

Lex merè declarativa, si sit absolutè lata, est extendenda etiam ad præterita. p. 51. n. 6. p. 260. 20.

Lex quænam sit declarativa colligitur ex verbis: maximè ex materia & ratione legis. p. 51. n. 6. §. *Quanam.*

Lex declarativa si Veteri adiungat novam pœnam vel pœnæ extensionem, non est quoad hæc referenda ad præterita. ibid. §. *Locutus.*

Lex novam Testamenti formam præscribens an extendatur ad præterita. p. 52. n. 9.

Lex dispositiva absolutè lata non extenditur ad præterita, nisi illa quæ executionem nondum sunt consecuta. p. 53. n. 10. Eandem tamen cum futuris rationem habent. ibid. §. *Requiritur.* Exemplum de rationibus à Religioso Testamenti executore reddendis. ibid.

De promissione pro beneficio vacaturo. ibid.

De debitore moroso. ibid. §. *Aliud.*

De Professione Novitiorum. ibid.

De laborantium aut docentium privilegio. ibid. §. *Requiritur.*

Lex in præteritum aliquid indulgens, in futurum vetat. p. 53. n. 11.

Lex Principis posterior in quantum priori contraria ipso facto absque omni eius mentione abrogat illam. p. 54. n. 1. Vti & consuetudinem generalem. p. 56. n. 6.

Lex concilij generalis semper habet tacitam clausulam derogatoriam posterioris legis contrariæ. p. 56. n. 7. Vt ei derogetur, debet posterior habere clausulam derogatoriam. ibid. Sufficit autem clausula generalis. p. 120. n. 5. §. *Est tamen* ad derogandum tamen Legi Concilij generalis novissimi requiritur clausula derogatoria specialis p. 56. n. 8. Imo etiam nulla si mens legislatoris aliundè satis appareat. n. 9. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*

Lex expressè habens clausulam derogatoriam posterioris contrariæ nunquam tollitur per hanc sine eius specifica mentione. p. 119. n. 5.

Lex continens expressè clausulam derogatoriam Rescriptorum non derogatur per illa, nisi cum speciali eius mentione. p. 56. n. 9. §. *Sed neque.*

Legem Reip. adhuc utilem potest Legislator pro arbitrio abrogare validè. p. 56. n. 10. Non item licitè. p. 57. n. 10.

Lex communis non derogat contrarijs particularibus statutis aut consuetudinibus, nisi id exprimat. p. 57. n. 11. Nec privilegijs corpori Iuris non insertis. p. 58. n. 16.

Lex communis cum clausula generali: *Non obstante quocunque* tollit omnia contraria particularia statuta aut consuetudines, &c. p. 57. n. 12.

Lex si damnet contraria statuta & consuetudines ut irrationabilia, ita tollit, ut ne quidem reintroduci possint. p. 57. n. 12. Idem est, si quid prohibeatur, ut per se illicitum. ibid. Maximè à SS. Canonibus. ibid. §. *Dixi.*

Lege communi per aliam contrariam abrogatâ tolluntur etiam statuta particularia ei similia. p. 58. n. 15.

Legis aut statuti censuram an & quomodo incurrant ignorantes? p. 59. n. 1. Et seqq. Vide Ignorantia.

Lex & statutum tendit immediatè in locum eique cohæret. p. 60. n. 3. Præceptum in personam. ibid.

Legi generali derogat Lex specialis sive ante sive postea lata. p. 65. n. 5.

Legi generali contrarium Rescriptum Iustitiæ obreptitium

septitium p. 65 n. 6. p. 68 n. 4. Nisi faciat aliquam eius mentionẽ. p. 120. n. 5. §. *Nunc*. Vel aliunde satis constet de mente concedentis. p. 56. n. 9. §. *Sed neque*.

Legi generali derogat Privilegium speciale. p. 65. num. 7.

Lex Pontificia universalis si alicubi ob speciales causas sit inconveniens, ibi non obligat. p. 72. n. 2.

Legum anteriorum custos esse debet successor. p. 120. n. 5. Nec præsumitur eas ignorare. ibid.

Leges aliquæ habent expressè clausulam derogatoriam alterius futuræ; aliæ tantùm tacitè. p. 120. n. 5. § *Est tamen*.

Legi tacitam tantùm habenti clausulam derogatur per clausulam generalem, vel *ex certa scientia, motu proprio*. p. 120 n. 5. §. Secundo. Non item Legi expressam habenti clausulam. ibid.

Leges anteriores expedit subinde in bonum Reipubl. mutari. p. 161. prin.

Legum interpres optima est consuetudo. p. 186. n. 3.

Legis vim habet consuetudo. p. 189. n. 1. Quid ad hoc requirat. p. 173. n. 1. & seqq. *Vide* Consuetudo.

Lex abrogatoria quomodo differat à consuetudine contra Ius. p. 190. n. 3.

Lex positiva per contrariam rationabilem & præscriptam consuetudinem aboletur. p. 193. n. 1. Et quidem omnis tam Ecclesiastica quàm civilis. p. 195. num. 5.

Lex Naturalis & divina per nullam consuetudinem abrogari potest. p. 191. n. 5.

Lex generaliter posita est generaliter accipienda. p. 203. n. 1.

Leges aliquæ humanæ non possunt per consuetudinem abrogari. p. 203. n. 1.

Lex Pontificis solemniter promulgata statim obligat singulos, qui undecunque id certò norunt. p. 210 n. 3.

Legem dubiam interpretatur Iudex. p. 210. n. 3.

Legis & sui iuris constitutæ auxilium frustra implorat, qui delinquit in legem. p. 295. n. 6.

Legis Verba debent aptari menti Legislatoris. p. 355. n. 3. Mens colligitur ex ratione in lege expressa. ibid.

Legis in fraudem agere quid sit: p. 399. n. 1.

Lex lata in facientem non comprehendit parantem se ad faciendum. p. 399 n. 3.

A Legis Verbis non recedendum, nisi manifestum sit aliud sensisse Legislatorem. p. 413.

Lex exorbitans non debet ob similitudinem rationis extendi ad similia. p. 444.

Lege in divina quomodo dispensare possit Pontifex? p. 454. n. 8.

Lex humana quomodo dici possit etiã divina? p. 455. num. 9.

Legi adiecta ratio ubi est eadem, ibi censetur idem Ius. p. 671. n. 5. *Vide* p. 12. n. 4. & seqq.

Lex Iurisdictionalis in Episcopatu quid involvat? p. 721. n. 2. Quid Lex Diœcesana? n. 3. Ad utramque ratione Parochiæ incorporatæ obligantur Monasteria etiam exempta. p. 720. n. 1.

Legis non Diœcesanæ sed Iurisdictionalis est pœnam pecuniariam imponere. p. 722. par.

Legis violandæ causa sufficiens non est bonum aliquod inde oriturum. p. 738.

Leges an obligent cum periculo gravis mali. p. 814. princ. p. 815. n. 4.

Lex irritans.

Lex irritatoria debitè promulgata operatur etiam contra invincibiliter ignorantes. p. 9. n. 3.

Lex irritans seu irritum declarans extendit se ad præterita. p. 52 n. 7.

Lex irritans seu irritum faciens rescindendo extenditur etiam ad præterita. p. 52. n. 8. Non item irritans seu irritum faciens impediendo. ibid.

Lex irritans non est semper pœnalis. p. 148 n. 3.

Lex irritans actum non trahitur ad præterita. p. 225. num. 2.

Lex pœnalis.

Leges merè pœnales non obligant sub peccato. p. 14. n. 1. Quomodo dignoscantur? ibid.

Legis pœnalis Verba intelligi debent cum effectu. p. 95. n. 3. p. 399 n. 3.

Lege in pœnali Verbum *Careat* significat privationem ipso facto incurrendam. p. 95. n. 6.

Lex pœnalis si casus aut personas habeat exempli tantùm causa expressas, extenditur ad similes. p. 260. n. 3. p. 437. n. 6. Dubium, an sint exempli causa, resolvendum à Principe. p. 437 n. 6.

Lex pœnalis quibus in casibus possit ob identitatem vel maioritatem rationis extendi. p. 352. n. 8.

Lege etiam in pœnali mens legislatoris præcipuè attendenda, & non præcisè Verba. p. 437. n. 4.

Lex pœnalis ob similitudinem rationis non extendi debet ad similia, nisi necessitas cogat. p. 444.

Lex pœnalis ob identitatem rationis non est extendenda ad casum non expressum. p. 516. p. 522. n. 2.

Lex pœnalis non comprehendit Nepotes nomine filij. p. 546. n. 3.

Liberi

Liberi quandoque puniri possunt ob delictum parentum. p. 192. n. 7. p. 214. n. 5.

Liber.

Libera persona non potest possideri. p. 299. n. 6. p. 300. coll.

Libertatis in causa non potest assumi Arbiter. p. 335. n. 9. & 10.

Libellus.

Libellum scribentis error parti non nocet. p. 83. n. 2.

Libellus de Possessione etsi etiam meminerit Proprietatis, nihil obest. p. 84. n. 3.

Libelli conclusio, non narrata attendenda. ibid.

Libello in eodem cumulari potest Iudicium possessorium & petitorium. p. 315. n. 2.

Libellus articulatus quid? p. 378. n. 5.

Libellus contra Monasterium debet exprimere & Abbatem & Conventum. p. 578. n. 1.

Libellum alternativum porrigere potest læsus Minor, si dubitet de nullitate contractus. p. 833. n. 2.

Liberalitas.

Liberalitas est propria Principum. p. 92. n. 1.

Libertus.

Liberti an si in patronum sub pœna compromiserint, teneantur arbitrium eius servare & pœnam solvere. p. 848. 849.

Libri.

Libros hæreticorum legendi privilegium non amittitur per non-usum. p. 494. n. 78.

Licentia.

Licentiam dare est aliud quàm dispensare. p. 440. n. 2.

Lis, Litigans.

Lis ibi finienda, ubi cœpta. p. 94. n. 1.

Lite non contestata ordinariè non recipiendi testes, nec sententia definitiva ferenda. p. 97. n. 6.

Lites forenses an & quomodo suscipere possit Societas Iesu. p. 106. n. 8.

Litem de re modica ableget Iudex in patriam litigantium. p. 119. n. 2.

Litigantes de beneficiis possunt à Pontifice, imo & ab Episcopo ad compositionem cogi. p. 276. n. 1. p. 757. num. 2.

Litis sine contestatione processus ordinarius non subsistit. p. 377. n. 5.

Litem contestari non est quibusvis Adversarij positionibus respondere. p. 378. n. 5.

Litis contestatio in quo consistat? ibid.

Lite cedere ante latam sententiam semper quis potest. p. 378. n. 8.

Lite cedens, nisi aliud exprimat, censetur etiam Iuri renuntiare. p. 378. n. 8.

Lite cedere non potest, qui non habet Ius alienandi. p. 378. n. 8.

Liti institutæ præter Actorem & Reum alij etiam, quorum interest, adesse possunt. p. 392. n. 2.

Lite etiam non contestata procedi potest contra contumacem in causa beneficiaria. 393. n. 5.

Litis finiendæ tempus à Iure constitutum est triennium; p. 603. n. 2. Non potest prorogari à partibus. ibid.

Litis contestatione an citatione censeatur res esse cœpta? p. 625. princ. n. 2. p. 795. n. 5. *Vide* Citatio.

Lite jam contestata si Adversarius fiat familiaris Iudicis, potest iste ut suspectus recusari. p. 639. n. 1.

Litis ante contestationem potest opponi defectus Iurisdictionis. p. 654. n. 2. Si post, debet probari. ibid.

Litigans si excommunicationem per abusum absolutionis denuò contrahit, non est ante finem litis absolvendus. p. 707. n. 2.

Litigans si habere non possit Advocatum, dandus est ei à Iudice ex officio. p. 734. n. 2.

Litis contestatione an & quomodo opus sit, si Iudicis officium imploretur. p. 735. n. 3.

Litigantes non possunt à Iudice ad Transactioné cogi? p. 757. n. 2. Nisi timeatur Reip. turbatio. ibid. Vel causa sit valde intricata. ibid. Vel principis dispositioni subiecta. ibid.

Litigantes super beneficio potest quidem Pontifex sed non solet ad Transactionem cogere. p. 761. n. 3.

Lites transactione finire inter Christianos valde consultum. p. 769. n. 1.

Lis beneficiaria potest amicabiliter componi, dato etiam munere, sed absque prævio pacto. p. 775. n. 1. An & quomodo transactione? ibid. Vel dando aliquid temporale ob bonum concordiæ. n. 2. Vel dando aliud beneficium aut pensionem spiritualem. n. 3.

Litis prosecutio quomodo possit ab uno transferri in alium. p. 801. n. 3.

Litigiosa res est, de qua lis iam cœpta est. p. 840. n. 4. p. 842. n. 5. Quandonam censeatur cœpta? ibid.

Litigiosæ rei alienatio est ipso Iure irrita. p. 840. n. 4. Nisi fiat per ultimam voluntatem seu legatum. p. 842. n. 6. Quo casu non legatarius sed hæres prosequitur litem. ibid. Quæ sit pœna alienantis vel acceptantis rem litigiosam? p. 840. n. 4.

Litigiosæ rei alienatione non impeditur processus. p. 842. n. 4.

Lites & actiones personales Clericis legari possunt. p. 842. n. 7.

Lites & actiones personales possunt Clerici etiam emere. p. 842. n. 8. Modo dolus absit & in Iudicium non sint iam deductæ. ibid. Dedecet tamen eiusmodi emptio. n. 9.

Litigantes possunt causam suam arbitris committere. p. 845. n. 1. Quandonam etiam debeant? ibid.

Litteræ. Vide *Rescriptum.*

Litteræ avocatoriæ possunt eo statim quo dantur tempore, auferre delegatis Iurisdictionem. p. 69. n. 6. Ordinariè non auferunt antequam præsententur. p. 70. n. 7.

Litteræ avocatoriæ ad partis instantiam datæ intelliguntur: *si impetrans ijs uti velit.* p. 70. n. 7.

Litterarum valor si sit dubius, tempus *datæ* est inspiciendum. p. 78. n. 1.

Litteræ Pontificis non derogant statutis certas qualitates in promovendo requirentibus, nisi id exprimant. p. 79. n. 4.

Litteras Pontificis falsificans quas pœnas incurrat? p. 114. n. 2.

Litteras in causa beneficiaria falsificans Clericus, quibus subiaceat pœnis? ibid.

Litteræ in forma *si aliteri*, vel *si nulli*, quales? p. 114. n. 3.

Litteræ beneficiales aliæ sunt Iustitiæ seu in forma communi & pauperum, aliæ Gratiæ seu gratiosæ. p. 116. n. 1.

Litteræ Monitoriæ, Præceptoriæ, & executoriæ quæ? p. 125. princ. An & qualis earum usus? ibid.

Litteræ plures eandem formam & datam habentes, censentur eædem. p. 128. n. 4.

Litteræ in forma *Dignum* tribuunt Ius in re, & quasi dominium beneficij. p. 168. n. 1.

Litteræ antequam sint expeditæ, non possunt Prælati à Papa promovendi administrationem accipere, aut recipi. p. 165. n. 3. Quomodo expediendæ si Papa antè moriatur. ibid.

Literæ Dimissoriæ, Commendatitiæ, Testimoniales, & formatæ. *Vide sub littera initiali.*

Litteræ communicatoriæ, & pacificæ *Vide* Commendatitiæ.

Litteras malitiosè aperiens non auditur, si eas de falsitate postea arguat. p. 657. n. 2. An puniendus ut falsarius? n. 4.

Litteris sigillum amovens committit crimen falsi. p. 658. n. 1. Uti & lacerans, comburens, abscondens ibid. Malitiosè aperiens & Adversario exhibens. ibid

Locatio.

Locatio ad beneplacitum locantis, expirat cum eo. p. 150. n. 2.

Locus.

Locus electionis celebrandæ quis sit? p. 288. n. 1. Extra ambitum Ecclesiæ si fiat, rescindi potest. p. 289. n. 2. Nisi necessitas cogeret. p. 293. n. 2.

Locum Iudicij eligere non est actus Iudicialis. p. 626. n. 3.

Locus Iudicij qualis esse debeat? p. 683. n. 1. An & quomodo possit mutari à delegato Papæ, vel Episcopi? ibid.

Locus exemptus quomodo censeatur extra diœcesin? p. 738. n. 2.

Loca pia omnia comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 537. n. 2. Petere possunt Restitutionem in integrum. ibid.

Magister.

Magistri seu Professores habent simplicem Iurisdictionem in suos scholares. p. 535. n. 4.

Magistratus Vide *Princeps.*

Magistratus ex publica causa gravi disponere potest de Iure privatorum. p. 9. n. 1.

Magistratus præcepta iusta obligant in conscientia. p. 14. n. 1.

Magistratus minores per se & directè obligantur suis legibus; non item Maiores. p. 17. n. 5.

Magistratus prohibens exteris bona immobilia, rectè ab iis vicissim iis prohibetur. p. 18. n. 6.

Magistratus Laicus interpretari potest Ius naturale in rebus profanis & indubiis. p. 21. n. 5.

Magistratus Ecclesiasticus interpretatur Ius naturale in spiritualibus, & in dubiis profanis. ibid.

Magistratus humanus non potest directè Ius naturale præceptivum mutare statuendo aut dispensando. p. 21. n. 6. Potest tamen permissivum. n. 7.

Magistratus secularis erga Ecclesias, res, & personas Ecclesiasticas nihil validè statuere potest p. 24. n. 13. p. 25. n. 14 p. 38. n. 1. Etiam de plenitudine potestatis. p. 38 n. 1.

Magistratus potest actionem ex simplici pacto negare, non obligationem. p. 22. n. 7.

Magistratus humanus nihil potest statuere contra Ius gentium. p. 22. n. 8. Potest tamen ei superaddere. ibid.

Magistratus non potest uni Ius suum aut rem auferre, & alteri dare p. 22. n. 9. Nisi ob bonum publicum. n. 10. & seqq. In dubio tamen præsumitur hoc velle. ibid. §. *Hic.* Sin velit, præsumitur nolle velle. p. 23. n. 10. §. *Porro.*

Magistratus secularis non potest punire Clericos ob transgressionem sui statuti. p. 40. §. *Adhuc.* p. 44. §. *Restat.*

Magistratus secularis tenetur ex debito communia Reipubl. commoda concedere Clericis propter spiritualia. p. 40. §. *Respondeo.*

Magistratus secularis non potest Clericos obligare per onerosa decreta de Collectis & exactionibus. p. 40. n. 7. De Pœnis & inhabilitatibus. ibid. §. *Alterum.* De decimatione bonorum alio portandorum. p. 41. §. *Tertium.* De parte funerali. ibid. §. *Quartum.* De exclusione ingredientium religionem ab hæreditate, ibid. §. *Quintum.* De abbreviatione Temporis ad præscriptionem. ibid. § *Sextum.* De immobilibus non alienandis nisi in subditos. ibid. §. *Septimum*

Magistratus secularis etiam vi privilegij non potest in clericos, quod in laicos. p. 42. n. 10.

Magistratu expirante expirat facta ab eo extraiudicialis aut interlocutoria prohibitio. p. 46 n. 6.

Magistratus statuto posteriore abrogat prius contrarium. p. 55 n. 5. Vti & consuetudinem. p. 56. n. 6.

Magistratus civilis & ecclesiastici est noxias Reipubl. consuetudines tollere p. 192. n. 6.

Magistratus potest actum iure naturæ validum reddere irritum, etiam quoad conscientiam. p. 258. n. 16. Id tamen in dubio non præsumitur fecisse. ibid.

Magistratus potest in electione officialium revocare & mutare suffragia etiam publicata. p. 386. n. 1.

Maior, Maiorennis.

Maior non subiicitur minori. p. 754. n. 4.

Maior pars Eligentium. *Vide* Electio, suffragium.

Maiorenni non conceditur restitutio in integrum, si appellare possit. p. 817. n. 4.

Maiorennes quandoque ob læsionem restituuntur in integrum ex iusta causa. p. 824. n. 6. In favorabilibus sufficit eam causam esse semiplenè probatam. n. 7.

Malitia.

Malitijs hominum non est indulgendum. p. 112. n. 2.

Malitia sua non debet esse dolosis luctuosa. p. 487.

Mandans.

Mandans principale, censetur etiam mandare accessorium. p. 140. p. 601. n. 2.

Mandans superior aliquid iam ante habenti in id ordinariam potestatem non facit eum delegatum. p. 147. n. 3. Nisi exprese significet. n. 4.

Mandans delictum est magis puniendus quàm executor. p. 602 n. 4.

Mandatarius. Vide *Commissarius, Delegatus.*

Mandatarius non excedit fines Mandati, faciendo connexa. p. 21. n. 2.

Mandatarij simplicis seu Internuntij revocatio valet, etiam antequam ipsi innotescat. p. 231. n. 7.

Mandatarius iniuste gravans Ecclesiasticum ob certam personam non electam, institutam, &c. ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 4. Necessitas tamen parendi subinde excusat. ibid.

Mandatarij dolus obesse non debet Principali. p. 442. num 2.

Mandatarius ut ei fides habeatur, debet mandatum exhibere. p. 653 n. 1.

Mandatarius an & quomodo expensas factas possit repetere? p. 788. n. 1. & seqq.

Mandatum vide *Procurator.*

Mandatum mercede constitutâ transit in Locationem. p. 35. n. 14.

Mandatum Superioris intelligendum ut conforme Iuri communi. p. 48. n. 5.

Mandata cum consilio alterius peragenda sunt validè sine eo, si consuli non potuit. p. 48. n. 5. Invalidè, si potuit. n. 6.

Mandati formâ non observatâ non valet Mandatum. p.48. n 6.

Mandatum speciale absque mentione generalis censetur ei derogare, nisi iam sit alteri Ius in re acquisitum. p.64 n. 3.

Mandata Principis insolita, irrationabilia aut inutilia non statim exequenda. p. 72. n. 2. Peccaminosa aut Reipubl. manifestè noxia omnino non sunt exequenda. p 73 n 3.

Mandata Pontificis ad Capitulum sede Vacante, si adhuc pendeat, exequi debet Episcopus succedēs. p.78. n 2.

In Mandato præscripti Ordinis perversio vitiat ipso Iure processum. p. 109. n. 3.

Mandati formâ substantiali non servata processus est irritus. p. 110 n.6. Quæ forma sit substantialis? ibid.

Mandati fines diligenter custodiendi. p. 118. n. 7. p.136. n.3.

Mandato speciali carens si Rescriptum Papale Iustitiæ pro aliquo impetret, puniendus est ut falsarius, p. 121. n. 2. Et Rescriptum est invalidum. ibid. Et quidem ipso Iure. p. 122. n. 3. Sed nec in Curia Rom. hodie vix est in usu. n 4. §. *Porro.*

Mandato æquiparatur Ratihabitio. p. 122. n.4.

Mandato speciali carens potest pro alio à Papa impetrare Gratiam. p. 122. n. 5. Non tamen acceptare. p. 123 n.6.

Mandatum morte mandantis revocatur. p. 131. n.6. p. 132. n. 8. Si res nondum sit cœpta. p 625 prin. p. 627. n. 7. Sin cœpta sit, non expirat quoad facultatem sed quoad obligationem. p. 626 n. 6. Quando censeatur res cœpta in Mandato ad Iudicia? p.795 n.5. Quando in mandato ad negotia? p.131. n.6. p.795. n.5.

Mandatum per Epikiā extendi non potest. p. 136 n.3.

Mandatum generale non derogat speciali. p.147. n.1.

Mandati proprium est, ut re integra possit revocari. p.313. n 7.

Mandatum cum aliorum consilio expediendum potes alteri committere cum eadem conditione consilij petendi. p.372. n. 1.

Mandatum ad mentem potius quàm verba mandantis interpretandum. p.372. n. 4.

In Mandato excipiendum, quod ipse mandans rationabiliter voluit exclusum. p.372. n.4.

Mandatum Procuratori datum ad oppugnandam Electionem quale esse debeat? p.442. n. 3.

Mandatum ad impetrandum & contradicendum quid sit? p. 483. n. 2.

Mandatum extendit se ad omnia necessaria pro expeditione. p.607. n.2. Nisi sint specialia; ibid. §. *Deinde.* An etiam ad necessaria moraliter tantùm seu secundum quid? ibid. §. *Sed quæstio.*

Mandatum Principis censetur expeditum & efficax, etsi nondum sit notum delegato. p. 619 n.5. Inter illud & privilegium quoad hoc quale discrimen? ibid.

Mandatum Ordinatio datum à Superiore non expirat, etiam re integra per mortem mandantis. p. 616. n. 5.

Mandatum suum an Procurator possit prorogare. p.656. n.5.

Mandatum Procuratoris ad lites vel negotia est strictè interpretandum. p.656. n.6.

Mandato carens, sed instrumenta afferens & cautionem de ratihabitione, admittendus est Procurator. p 658 n 2

Mandatum Pontificis de conferendo beneficio vacaturo extenditur etiam ad beneficia exempta. p 723 n.2.

Mandatum generale & liberum si habeat Procurator ad agendum, potest etiam transigere. p 771. n.2.

Mandatum ad contrahendum Matrimonium quale debeat esse? p. 806. n. 1.

Mandatum speciale an necesse habeat Procurator Monasterij ad petendam restitutionem in integrum? p.832. n.2.

Manus impositio.

Manus impositio est Sacramentum Confirmationis. p. 540.

Manus impositio alia consecratoria, alia deprecatoria. p.541. n.1. Qualem accipiat in Ordinatione Subdiaconus? ibid.

Manus impositio in Ordinatione Diaconi aut Sacerdotis omissa, quomodo sit supplenda? p.543. n.1.

Manus impositio quomodo fiat Diacono, & quomodo Sacerdoti? p 544. n. 4.

Materia.

Materia Ecclesiastica quæ? p. 6. n.7.

Materia quænam gravis in præceptis Abbatissæ? p.746. n.2.

Matrimonium

Matrimonium, cum Impedimento dirimente etiam ex ignorantia invincibili contractum est invalidum. p.9. n.3.

Matrimonij impedimenta pleraque sunt Iuris tantùm positivi. p 21. n. 7

Matrimonium cum clausula eius substantiæ contraria initum est nullum. p. 35. n. 13. Talis clausula est etiam hæc: *Donec ditiorem invenero.* ibid.

Matrimonium cum defuncti fratris uxore etsi adhuc Virgine est irritum. p 52 n.7.

Matrimonium post professionem continentiæ est irritum. ibid.

Matrimonio rato durante irritum est quodvis posterius etiam consummatum. ibid.

Matrimonium etsi per procuratorem suæ revocationis ignarum contrahatur, non valet. p 132. n.7.

Matrimonij impedimentum habens tenetur id fateri vel abstinere. p 210. n. 2.

Matrimonium per metum gravem iniustè extortum est invalidum. p. 273. §. 2. p. 810. n. 6.

Matrimonialis causa cum per Procuratorem agitur, sententia non contra hunc sed contra Principalem ferenda est. p. 298. n. 5.

Matrimonio uno durante irritum est pactum de alio post mortem Conjugis contrahendo. p 332. n. 1.

Matrimonij impedimenta statuere est reservatum Pontifici. p 451. n. 1.

Matrimonio ante contracto utuntur Sacerdotes Græci, non laudabiliter sed absque peccato. p. 505. n. 2.

Matrimonij impedimentum occultum sciens in alio, debet prius cum, tum superiorem monere. p.524. n.3.

Matrimonium consummatum nec simplici voto continentiæ, nec professione Religiosa dissolvitur. p.555. n 1.

Matrimonium aliud ratum, aliud consummatum, & quæ utriusque significatio. p. 568.

Matrimonialibus de causis non potest cognoscere

Vicarius generalis absq; speciali commissione. p. 594 n. 3.

Matrimonij in denuntiationibus potest de Iure dispensare Vicarius. p. 598. n. 9.

Matrimonium si cui sit prohibitum, prohibita sunt etiam sponsalia. p. 607. n. 3.

Matrimonialibus in causis Transactio aut sententia Iudicis non tribuit Ius. p. 611 n. 3.

Matrimonio assistendi potestas, dispensandi non expirat morte concedentis, si sit Gratia facta. p. 627. n. 7. p. 680. n. 1. 2. Expirat autem re integra, si sit Gratia facienda. ibid. Quodnam signum Gratiæ factæ aut faciendæ. p. 680. n. 1.

Matrimonio assistendi potestatem an Cooperator subdelegare possit alteri. p. 644. n. 9 p. 645. n. 11.

Matrimonium intra gradus prohibitos scienter contrahens est ipso facto excommunicatus. p. 707. n. 3. Item contrahens cum Moniali. ibid.

Matrimoniales causæ expediri possunt à Capitulo sede vacante. p. 752. n. 13.

Matrimonij causa per Procuratorem contrahendi est ardua. p. 806. n. 1. Specialia de hoc Procuratore *Vide* Procurator.

Matrimonialibus in causis sententia transit in rem judicatam, non quoad veritatem, sed quoad instantiam. p. 827. n. 1.

Matrimoniales causæ delegantur à Pontifice non tantum Episcopis sed etiam aliis. p. 827. n. 2.

Matrimonialis causa est favorabilis. p. 828 n. 7.

Matrimonialibus in causis non potest assumi Arbiter. p. 835 n. 9. & 10.

Matrimonium spirituale.

Matrimonium spirituale est inter Ecclesiam eiusque Episcopum & Prælatum. p. 200 n. 3. p. 208. p. 224. n. 1.

Matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia est magis indissolubile quàm carnale. p. 453. n. 1. p. 455. Dissolvitur subinde à Pontifice per potestatem non humanam sed divinam. p. 453. n. 2.

Matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia inchoatur per Electionem. p. 237. n. 18. Perficitur per Confirmationem. p. 443. n. 2.

Matrimonium spirituale cum Ecclesiis suis propriè non habent Prælati non-Episcopi. p. 454. n. 3.

Matrimonij spiritualis & carnalis similitudo. p. 456. per.

Maximè.

Maximè est vox confirmativa antecedentis, non restrictiva, nisi impropriè sumpta. p. 310. n. 3.

Maximè iuxta propriam significationem est inclusivum aliorum. p. 354. n. 2.

Medicus.

Medicus cum debita diligentia agens, non fit irregularis ob secutum homicidium. p. 531. n. 2.

Medicum aut chirurgum agere non potest Clericus aut Religiosus. ibid.

Medicus tenetur & cogi potest gratis servire pauperi. p. 734. n. 2.

Melioratio.

Meliorationes & expensæ qua ratione reddendæ ei, contra quem quis restituitur in integrum? p. 822. n. 6. & 7. Quomodo in aliis restitutionibus contractu soluto faciendæ? n. 7.

Melioratio est quid accessorium rei. p. 822. n. 7.

Mendicantes.

Mendicantium etiam privilegia quædam, etsi alioqui in specie exprimenda, revocata sunt à Trid. per solam clausulam generalem. p. 71. n. 5.

Mendicantes sunt per Ius commune exempti. p. 77. n. 12. Citati non tenentur comparere ad allegandam exemptionem. ibid.

Mendicantium Superiores immediati quantam habeant Iurisdictionem, colligendum ex eorum Constitutionibus & privilegiis. p. 106. n. 7.

Mendicantium Superiores Dignitatem habent, non Beneficium. p. 163. n. 5.

Mendicantes non possunt postulari ad Ecclesiam cathedrali inferiorem. p. 203.

Mendicantium electi Generales non indigent confirmatione. p. 239. n. 3. Alij eorum Superiores confirmantur à Generali. ibid.

Mendicantium Prælati sunt pastores & sponsi suarum Ecclesiarum. p. 147. n. 12.

Mendicantes ad Prælaturam extra Ordinem nullum consequuntur Ius, si Electio, postulatio, &c. facta sit in discordia p. 416. n. 1. Nec possunt ei consentire. ibid. Cur? p. 418. n. 4. Quæ sit electio v. g. in discordia facta? p. 416. n. 1. Quid si Mendicans iam Episcopus aut Cardinalis eligatur in discordia ad aliam Prælaturam. p. 418. n. 4.

Mendicantium Prælati solent ex privilegio benedicere Corporalia, aliáque paramenta Chrismatis unctionem non requirentia. p. 491. n. 10.

Mendicantes quidam vi privilegij possunt accipere Ordines extra tempora. p. 509.

Mendicans ad laxiorem ordinem transiens sine licentia, incurrit excommunicationem Pontifici reservatam. p. 510.

Medicantes possunt ex privilegio dispensare cum illegitimis ad Prælaturas sui Ordinis. p. 545. n. 3.

Mendicantium Conservatores quinam esse possint. p. 615. n. 2. Ad quot dietas citare partes. n. 3. An alteri vices subdelegare. n. 4. An se etiam in non manifesta aut cognitionem judicialem intromittere. p. 686. n. 5. An per mortem Pontificis expiret eorum Iurisdictio in non coeptis. n. 6. & 7. An ut alij delegati teneantur ad c. *Statutū*. 11. *de Rescript.* §. *insuper*. ibi.

Mendicantes quomodo potuerint olim instituere contractus & alienationes? p. 768. n. 1. Quomodo hodie? n. 2.

Mensa.

Mensæ capitulari Episcopus non potest fructus beneficij applicare nisi ad tempus. p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum, si bona Episcopi & Capituli sint divisa. ibid.

Mensa capitularis quid? & cur? p. 33. n. 4.

Mensa Prælati & Mensa Conventus ex Iure communi confusæ, separantur ex Iure speciali. p. 107 n. 9.

Mensis.

Mensis est tempus 30. dierum. p. 401. n. 5.

Mercator.

Mercatorum debitis si aliter non possit, solet alicubi satisfieri per bona propria liberorū & Vxoris. p. 191. n. 7.

Mercatores an tempore belli gaudere debeant immunitate? p. 758. n. 1. & 2.

Mercatorum collegiis non competit Ius petendi restitutionem in integrum. p. 837. n. 1

Metus.

Metu gravi & iniusto facta Electio certæ personæ in Rom. Pontif. est ipso facto irrita. p.247.n.3. & 4. p.811. num.6.

Metu gravi & iniustè extorta Electio alia valet, sed est rescindenda. p.73.n.3. Matrimonium autem & professio sunt ipso Iure irrita. ibid.

Metu violentiæ possunt absentes inhibere præsentibus Electionem. p.293.n.1.

Metu gravi & iniusto acta valent Iure naturali, sed sunt rescindenda. p.340.n.e.

Metus gravis excusat à pœna eligentes cum abusu laicæ potestatis. p.352.n.10. Electio tamen est ipso Iure irrita. n.12.

Metu quæ fiunt, non dicuntur temerè fieri. p.352. num. 10.

Metum plerumque iustum inferunt Minæ potentium. p.601.n.1.

Metus ut sit iustus, non debet esse tantus in muliere, quantus in Viro. p.621.n.1.

Metum passo non competit propriè Actio. p.808.n.1.

Metum passus restituitur in integrum per implorationem officij Iudicis. p.808.n.2. Si metus fuerit gravis. ibid. Et damnum intulerit. ibid.

Metu gravi & iniustè incusso facta professio religiosa est ipso Iure Ecclesiastico irrita. p. 809.n.2. Vti & Matrimonium. p.810.n.5. Sponsalia. p.811.n.6. Iurisdictionis concessio. ibid. Absolutio à censura. ibid. Renuntiatio beneficij per Clericos dominiū temporale habentes extorta. p.811.n.3. Alij contractus pactiones, &c. sunt ipso Iure validæ. p.810.n.2. Sed actione *Quod metus causa* rescindendæ. ibid. Et p.812. n.1.& 2.

Metu durante non potest actus propter illam invalidus ratificari. p.810.n.5.

Metus causâ si dicatur invalida v.g. professio, cui incumbat probatio? p.809.n.3.

Metus gravis & cadens in constantem virum est metus mortis, amittendi bona quoad magnam partem: p.810.n.1. Metus carceris. p.812.n.6.

Metus tollit voluntarium non simpliciter, sed secundum quid p.810.n.2.

Metu contrahens si quid dedit, potest repetere. p.812. n.3. Exigentem potest exceptione repellere. ibid Nisi iuravit. ibid.

Metum incutiens acquirit rei extortæ dominium. p.812.n.4. Sed debet ante sententiam Iudicis in conscientia restituere. ibid.

Metum passo competit duplex remedium, videl. Actio *quod metus causa*, & Actio in rem scripta. p.811. n.4 p.813.n.2. Contra quem? & quousque se utraque extendat? p.811.n.4.

Metu incarcerationis extorta promissio non est Iure naturæ invalida; sed invalidanda. p.812.n.6.

Metus causâ renuntians Iuri Electionis, potest adhuc institui. p.812.n.1. Nisi iuravit. p.813.n.4. Iuramenti tamen relaxationem petere potest iurans; & Iudex ex officio facere. ibid.

Metu facta Renuntiatio Electionis est irritanda, non ipso Iure irrita. p.811.n.2.& 3. Nisi extorta sit per Clericos dominium temporale habentes. ibid.

Metus illatio & Coactio seu Vis & Violentia multum differunt. p.815.

Metus gravis an & quomodo excuset à præceptis & censuris. p.815.n.4.

Metu cuiuscunque mali non est comittendum etiam Veniale. p.815.n.3.

Metu peccans minus peccat, quàm qui spontè. p.815. n.5. Minus in foro externo punitur. ibid.

Metu extorquens absolutionem à censura, ipso facto excommunicatur. p.819.pr.

Metropolitana Vide Ecclesia.

Metropolitanæ Ecclesiæ quoad legem & sententiam Pontificis conformare se debet Episcopus. p.210 n.3.

Metropolitanæ Ecclesiæ ritibus non tenentur se conformare alij. p.719.n.1.

Metropolitanus. Vide Archiepiscopus.

Metropolitanus olim habuit Ius confirmandi Episcopum electum. p.259.n.3. p.448. De causa deferendi appellationem contra electionem debebat inquirere. p.448. Omissa hac inquisitione Cōfirmatio fuit irrita, imo & consecratio. ibid. Hodie ferè tantùm Pontifex confirmat electos Episcopos. p.341.n.6.

Metropolitani defectum quomodo supplere possint vicini suffraganei. p.245.n.4.

Metropolitanus dicitur à μήτηρ, vel potius μήτρα. p.268.n.1.

Metropolitanus Ius eligendi in cathedralibus acquirit per devolutionem ob negligentiam Capitularium. p.412.n.1. *Vide* Devolutio, Eligendi Ius.

Metropolitanus consecrare, non item deponere potest Episcopum. p.452.prin.

Metropolitanus non potest instituere Translationem Episcopi. p.453.n.2. §. *Quarto.* Potest tamen Episcopum, si intra semestre non consecretur, cogere, ut cedat Episcopatu. ibid.

Metropolitano delegari potest potestas transferendi Episcopos. p.453.n.2.

Metropolitanus olim Episcopum ante consecrationem examinabat. p.521.

Metropolitano olim, sed hodie Pontifici iurant Episcopi obedientiam. p.747.prin. Vt etiam hodiè iurent Metropolitano, obtineri potest consuetudine. p.748.n.4.

Miles.

Miles ignorans Legem publicam censetur invincibiliter ignorasse. p.10.n.4.

Miles tempore belli non dimittendus. p.463.

Militiæ obligatus non est ordinarius. p.561.n.4.

Minæ.

Minæ potentum plerumque inferunt metum iustum. p.601.n.1.

Minorum Ordo.

Minorum Prælati quos alios præcedant? p.209.n.4.

Minorum Guardiani habent dignitatem. p.263.n.4. A Pontifice eiusque Legato non possunt esse delegati vi regulæ. ibid.

Minorum Provincialis an ritè etiam eligatur per maiora non absolutè sed tantùm comparativè. p.364.n.3.

Minor, Minorennis.

Minor pars Eligentium *Vide* Electio, suffragium.

Minor aut maior pars in eligendo Religioso ut appareat

rere, quinam sint computandi? p. 417. n. 3.

Minor pars censetur rectiùs etiam ea, quæ est media. p. 418. n. 4.

Minorennis non potest esse Iudex ordinarius. p. 667. n. 1.

Minorennis potest sine Tutore agere in suum commodum; non contra. p. 765. n. 2.

Minori per transactionem læso conceditur restitutio in integrum. p. 769. n. 1.

Minor restitutus in integrum contra v. g. emptorem, quando nam precium ei non teneatur reddere? p. 821. n. 4.

Minori si quis soluit debitum, non tantum Tutoris, sed & Iudicis autoritatem adhibeat. p. 821. n. 4. Si annuos reditus, sufficit autoritas Tutoris. ibid.

Minorennium restitutio in integrum. *Vide* Restitutio.

Minorennis in Iudicio læsus an restitutionem in integrum petere vel contra Procuratorem agere possit? p. 824. n. 2.

Minorenni etiam cum appellare possit, conceditur Restitutio in integrum. p. 827. n. 4. Non item si ipso Iure tutus sit. ibid.

Minorennem etiam adstringunt termini judiciales. p. 832. n. 1. Conceditur tamen ei restitutio in integrum. ibid.

Minorennem contra, quænam currat vel non currat præscriptio temporalis. p. 831. n. 1.

Minor si bona immobilia sine Iudicis autoritate alienet, irrita est alienatio. p. 833. n. 1. Alienata repetere potest per viam nullitatis. ibid.

Missæ Sacrificium.

Missæ sacrificio, post monitionem, etiam vi arcendus excommunicatus non toleratus, & notorius percussor Clerici. p. 303. n. 7.

Missa de Spiritu S. celebranda in die Electionis. p. 143. n. 1.

Missam celebrare vel Eucharistiam sumere debent Eligentes ante Electionem. p. 143. n. 1.

Missæ in sacrificio miscenda aqua vino ex traditione Apostolica. p. 455. n. 9. Quo modo subinde dicatur divini? ibid.

Missam celebrare potest Archiepiscopus intra & extra Provinciam sine pallio. p. 462. n. 3.

Missam celebrare cum Pontificalibus potest Episcopus in aliena diœcesi absque licentia Ordinarij. p. 461. n. 2. Contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.

Missa pro defunctis celebranda ab Archiepiscopo sine pallio. p. 462. n. 3.

Ad Missam celebrandam inhabilis non est ordinandus. p. 565. n. 1.

Mitra.

Mitræ Iuri quæ soleant ex Pontificalibus esse conjuncta? p. 492. n. 11.

Mitrâ simplici, alba, & plana debent uti Abbates in synodo? p. 742. n. 1.

Monachus.

Monachus recipi non potest à Prælato sine conventûs consensu. p. 106. n. 6.

Monachus ad Prælaturam electus potest sine alia licentia Ius suum in Iudicio prosequi. p. 185. n. 1.

Monachus pro suo Monasterio appellare potest. p. 176. n. 2.

Monachi diversorum Ordinum non possunt esse in uno conventu. p. 305. n. 1.

Monachus ipso die Professionis factæ potest eligi Abbas. p. 335. n. 4

Monachi locum in diversis monasterijs unus habere non potest. p. 362. n. 2. An & quomodo in Monasterijs a se invicem dependentibus? n. 4.

Monachis S. Benedicti prohibita comestio carnium quadrupedum, quo sensu? p. 390. n. 7.

Monachi si indignum Abbatem eligant, potest Episcopus instituere alium. p. 442. n. 5.

Monachus facilius ad Episcopatum, quàm Episcopus ad Monachatum admittitur. p. 479. n. 10.

Monachus ex Episcopo factus quando possit vel non possit reassumi ad Episcopatum? p. 480.

Monachos ab obedientia absolvere non potest Prælatus, quamdiu Prælaturam habet. p. 485. n. 1.

Monacho albi habitûs non licet transire ad nigros. p. 510.

Monachus, etsi non possit fieri Sacerdos, fieri tamen potest Abbas. p. 534. n. 1. Sed per solius Pontificis dispensationem. n. 2.

Monachus, qui in minoribus intra annum fieri potest Sacerdos potest per dispensationem Episcopi fieri Abbas. p. 534. n. 1.

Monachi olim non erant Clerici. p. 536. n. 1.

Monachorum Regula est strictior quàm Canonicorum. p. 536. n. 2.

Monachum ab Excommunicatione Prælati an & qua ratione absolvere possit Episcopus? p. 704. n. 1. & 2.

Monachus an quod acquirit, spectet ad monasterium? p. 708. n. 2.

Monachus etiam exemptus an & quomodo subsit Iurisdictioni Episcopi. p. 708. n. 5.

Vide Episcopus quoad exemptos. ibid.

Monachorum nomine subinde in Iure comprehenduntur omnes Religiosi Claustrales. p. 780. n. 2.

Monasterium.

Monasterij bona etsi debeant Prælato & Conventui esse communia; possunt tamen etiam esse divisa. p. 107. n. 9. Sed id plerumque est noxium. n. 10.

Monasterij res administrat Prælatus ex Iure communi independenter à Conventu. p. 105. n. 3. Ex consuetudine tamen vel statuto dependenter in arduis & præiudicialibus. p. 106. n. 6.

Monasterio competit Actio, si Religiosus spolietur aut iniuriâ afficiatur. p. 109. n. 1.

Monasterij bona quis administret vacante Prælatura? p. 109. n. 5.

Monasterij sui locus est domicilium Religiosi. p. 124. n. 1.

Monasterium exemptum est, quod immediatè Rom. sedi subijcitur. p. 183. n. 1.

Monasterium carens domino & possessore est bonum vacans. p. 213. n. 4.

Monasterij personis omnibus extinctis extinguuntur Iura personalia; realia manent in loco aut solo. p. 231. n. 5

Monasterium unum debet unum habere caput non plura

plura. p. 232. n. 6. Nisi subordinatæ. p. 233. n. 7.
Monasteria Ordinis Mendicantis omnia unum faciunt corpus. p. 235. n. 7.
Monasterio in uno possunt esse diversi conventus. p. 305. n. 2.
Monasterij salus non in temporalibus sed in disciplina consistit. p. 335. n. 3.
Monasterium debet expensas Regulari contra Prælatum agenti. p. 359. n. 5.
Monasterium unum quando censeatur esse, vel non esse incorporatum alteri; p. 362. n. 4.
Monasterium unum si dependet ab alio, an & quomodo Monachi illius sint vocandi ad actus capitulares huius? p. 362. n. 4.
Monasterij ab alio dependentis Prælatus per quem eligendus aut confirmandus? p. 372. n. 3.
Monasterium potest Patronatum Parochiæ varijs modis acquirere. p. 496. n. 7. Quid Iuris vi illius habeat. ibi.
Monasterio incorporari potest Parochia vel quoad temporalia tantum. p. 496. n. 7. §. Quod Vel etiam simul quoad spiritualia. p. 497. n. 7. §. Unionem, Pleno vel plenissimo Iure. ibid. Quid inde potestatis habeant? ibid.
Monasterium pro Parochiâ pleno Iure unita debet Episcopo præsentare Vicarium examinandum & instituendum. p. 497. n. 8. An temporalem, vel perpetuum? ibid. Regularem vel secularem? ibid. Debet Ecclesiæ sarta tecta servare & paramenta in defectum redditnum. n. 9.
Monasterio esse Parochiam pleno Iure unitam unde colligatur. p. 498. n. 9.
Monasterij unius non possunt esse duo Abbates. p. 498. num. 10.
Monasterij in fundo sita Parochia non est hoc ipso regenda à Monachis. p. 498. n. 10. §. Si qua. Sed si hoc pacto sit fundata aut dotata. ibid.
In uno Monasterio non possunt simul, sed successive esse Pater & filius illegitimus. p. 546. n. 3.
Monasteria in Archidiaconatu sita non subsunt Iurisdictioni Archidiaconi. p. 578. n. 2. Nisi legitime contra ea præscripserit. ibid. Si præscripsit contra aliqua, præsumitur præscripsisse contra reliqua eiusdem qualitatis. p. 579. n. 2.
Monasteria in odiosis non veniunt nomine Cleri. p. 578. n. 1.
Monasterium etiam exemptum obligatur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iurisdictionalem & diœcesalem Episcopi. p. 720. n. 1. Lex Iurisdictionalis in quibus consistat? p. 721. n. 2. In quibus Lex diœcesalis? n. 3.
Monasterium agere potest pro Monasterio alio sibi subiecto. p. 734. n. 2.
Monasterij sui in causa potest Religiosus esse Advocatus vel Procurator. p. 734. n. 4. p. 807. n. 1. Consuetius est constitui syndicum seu Actorem. ibid.
Monasterium Religiosorum erigi potest in Ecclesiam cathedralem. p. 754. n. 1. Eximitur tum ipso facto à Iurisdictione Prælati non-Episcopi. n. 2.
Monasterium potest in Parochia incorporata reservare pensionem. p. 763. n. 3. Eam quandoque etiam augere. ibid.
Monasteria habent Ius admittendi ad sepulturam alios ex privilegio. p. 765. n. 1. Possunt huic privilegio renuntiare. ibid. Si renuntient, nemo potest in ijs sepulturam amplius eligere. ibid.
Monasterium non potest renuntiare Iuri exemptionis. p. 825. n. 3. Nec id amittere præscriptione nisi centum annorum. ibid.

Monialis.

Monialibus suis potest Abbatissa præcipere aliquid in Virtute S. Obedientiæ. p. 106. n. 4. p. 447. n. 13. p. 746. n. 1. & 3.
*Moniales hodie non possunt exire claustro ad tuenda sua Iura, sed debent mittere procuratorem. p. 109. n. 1.
Monialis recipiendæ causâ si scribat Pontifex, uti solet triplicibus litteris. p. 125. prin.
Moniales Electionis suæ confirmationem petere debent per procuratorem. p. 140. n. 4.
Moniales sunt personæ non quidem Clericales, sed Ecclesiasticæ. p. 405. n. 2.
Monialis ad Electionem non admittenda nisi sit annorum XII; hodie XVI. completè, & saltem tacitè professa. p. 445. n. 1. 2. Eligenda in Abbatissam seu Priorissam quos ætatis & professionis annos olim & hodie habere debeat? p. 445. n. 3. Vide Ætas.
Monialis in discordia à duabus partibus electa est præmisso examine confirmanda. p. 446. n. 4. Et ubi moris, benedicenda. ibid. Ad electam à maiore tantum parte possunt aliæ mutatis suffragijs accedere. n. 5. Et si per accessum compleantur duæ partes, itidem confirmanda & benedicenda. n. 6. Sin minus, integra saltem administrabit. n. 7. Electa à minore parte nihil habet Iuris. n. 8.
Monialium in Electione collatio solum numeri ad numerum facienda est. p. 446. n. 9.
Monialium Electio ubique relinquitur conventui. p. 446. n. 9. Eligendæ ad triennium; sed non observatur ubique. n. 9. suffragia dari debent secretò. ibid. ab absentibus dari possunt in scripto, vel per procuratorem. ibid. excipienda ab Episcopo vel superiore Monasterij ad cancellos. n. 10. Vel etiam intra, si necesse sit. ibid.
Monialis electa à quo confirmanda? p. 446. n. 11. à die confirmationis quando, ubi id moris benedicenda? p. 447. n. 12. Habet saltem indirectè spiritualem quandam Iurisdictionem. n. 13.
Moniali per compromissum electæ si aliquæ se opponant, quid agendum, quoad confirmationem & administrationem? p. 447. n. 13.
Moniales in Electione compromittere non possunt, nisi in Episcopum aut Ordinis Prælatum. p. 447. n. 14. Appellantes ad sedem Apost. debent non personaliter sed per procuratorem venire. n. 15.
Monialium Electionem dirigens si discordiam inter eas existet, vel non componat, ipso facto excommunicatur. p. 447. n. 16.
Moniales etiam dare possunt homini benedictionem privatam. p. 493. n. 12.
Monialem scienter ducens est ipso facto excommunicatus. p. 707. n. 3.
Moniales etiam exemptos ad clausuram compellere potest Episcopus. p. 709. n. 3.

Monialium non exemptarum Monaſteria quot annis viſitare poteſt Capitulum ſede vacante. p. 750. n. 4. Non item exemptarum, licet poſſit Epiſcopus. ibid.

Monitio.

Monitione opus non eſt ad contrahendam excommunicationem latæ ſententiæ. p. 666. n. 2.

Morbus.

Morbi vitio invalidè electus poteſt eo ſublato iterum eligi. p. 169. n. 2. p. 289. n. 2. Cui incumbat probatio ſanitatis? ibid.

Morbus etiam incurabilis non ſufficit ad deponendum Epiſcopum, Prælatum. p. 478. n. 6.

Mores.

Morum examen inſtituendum de promovendis Clericis & Epiſcopis p. 148. n. 5. p. 149. n. 2.

Morum honitas in Epiſcopis & Prælatis valde neceſſaria Eccleſiæ. p. 149. n. 2.

Mors.

Mors civilis non æquiparatur naturali, niſi in caſibus Iure expreſſis. p. 254. n. 4. Vel ubi eadem militat ratio. p. 618. n. 2.

Mortis pœna quandoque in mulctam pecuniariam poteſt commutari. p. 200. n. 4.

Mors Prælati ut denuntianda ſit Principi aut Patrono laico ex conſuetudine, privilegio, & fundatione fieri poteſt. p. 275. n. 7.

Mortuus antequam ſit Prælatus, illicitus & invalidus eſt de Electione tractatus. p. 332. n. 1. Niſi ipſemet Prælatus eum inſtituat. n. 4. Tractatus huius nomine quid intelligatur? n. 3.

Mortuus habetur etiam pro abſente. p. 678. n. 2.

Mortis articulus eſt quodvis probabile mortis periculum. p. 715. n. 4.

Motus proprius.

Motus proprius excludit ſubreptionem, non ampliat gratiam aut Vim verborum. p. 153. n. 2.

Motus proprius tollit ſubreptionem, non inhabilitatem. p. 157. n. 1.

Mox

Mox fieri quid ſit? p. 345. n. 7. p. 360. n. 2.

Mulier.

Mulieres non poſſunt introducere conſuetudinem. p. 275. n. 3.

Mulieris in Rom. Pontificem Electio eſt ipſo Iure irrita. p. 246. n. 3.

Mulier ſi non alienare poſſit ſine conſilio duorum, poteſt alienare uni ex illis cum conſilio alterius. p. 372. num. 5.

Mulieris metus ut ſit juſtus, non debet eſſe tantus, quantus in Viris. p. 611. n. 1.

Munus.

Munus dicitur reſpectu Iudicis, Advocati, &c. quod alioqui eſt merces & ſtipendium. p. 265. n. 13.

Mutatio.

Mutatio omnis periculoſa. p. 189. n. 2. Niſi fiat ad primam inſtitutionem, legem, &c. n. 3.

Mutilatio.

Mutilatus ſine culpa facilius admittitur ad Ordines totumque uſum quam cum culpa. p. 562. n. 2.

Mutilatus per ſuam culpam integro membro etiam occulto a ſe vel alio eſt irregularis. p. 564.

Mutilatus manu in Sacerdotio non poteſt ampliùs altaris miniſterium ſed alia ſacerdotalia officia peragere. p. 565. n. 1.

Mutuum.

Mutui causâ ſi per errorem detur Reſcriptum, non valet contra debitorem ex Empto. p. 103. n. 4.

Mutuum ſumere an poſſit Capitulum ſede vacante? p. 751. n. 9.

Natales.

Natalium defectus in Epiſcopo non eſt ſufficiens cauſa renuntiandi. p. 479. n. 10.

Natalium in defectu diſpenſat quandoque Pontifex ad Epiſcopatum. p. 563. n. 1.

Naufragi.

Naufragis erepta bona non reſtituendi conſuetudo eſt invalida. p. 196. n. 7.

Neceſſitas.

Neceſſitas extendere poteſt Iuriſdictionem, non dare. p. 19. n. 2. p. 25. n. 13.

Neceſſitas in caſu etiam invitum paciſci cogitur. p. 10. n. 3.

Neceſſitas extrema non comprehenditur in præcepto non rapiendi aliena. p. 21. n. 5.

Neceſſitatis publicæ causâ poteſt Magiſtratus facere, ne pactum pariat obligationem. p. 22. n. 7.

Neceſſitas facit licitum, quod non eſt licitum in lege. p. 25. n. 13.

Neceſſitate cogente quod fit, non trahendum in exemplum. p. 249. n. 4.

Neceſſitate cogente, an & poſſit occultè inhabilis recipere beneficium? p. 259. n. 18. & 19.

Neceſſitas legi non ſubiacet. p. 383. n. 6.

Neceſſitatis causâ admittuntur quandoque teſtes alioqui repellendi. p. 318. n. 4.

Neceſſitas parendi ſubinde à cenſura excuſat. p. 405. num. 4.

Neceſſaria ad id, quod conceſſum eſt, an & quomodo etiam cenſeantur conceſſa? p. 607. n. 2.

Neceſſitas facere poteſt armorum uſum Clericis licitum. p. 609. n. 3.

Negativa.

Negativa non poteſt directè, ſed tantùm indirectè probari. p. 295. n. 9.

Negativa probari poteſt etiam per præſumptiones. p. 195. n. 10.

Negativa probanda ab eo, qui in ea fundat ſuam intentionem. p. 295. n. 10.

Negativum factum probari non poteſt, niſi involvat affirmativum. p. 468. par.

Negativa Delegationis quomodo probanda? p. 654. num. 2.

Negligentia

Negligentia præſumitur, ſi quis Reſcripto intra annum non utatur. p. 81. n. 4. p. 84. n. 3.

Ob Negligentiam eligendi in Cathedrali, aliiſve Eccleſiis ad quem devolvatur Ius? p. 341. n. 6. p. 413. n. 1. & 2. *Vide* Devolutio, Eligens.

Negligentia unius nō debet obeſſe alteri. p. 373. n. 10.

Negligentia Compromiſſariorum in eligendo quomodo & cur obſit compromittentibus? p. 441. n. 3.

Vide Compromiſſarius.

Negligentiæ in pœna, si sit latæ sententiæ, non conceditur mora purgandi. p. 499.

Negligens impedire delictum quomodo puniendus? p. 601. n. 4.

Negligens inferior v. g. Prælatus quomodo à Superiore compellendus ad officium. p. 718. n. 4.

Negotium.

Negotium uno contextu fieri, quid sit? p. 560. n. 2.

Negotium cum consilio aliorum gerendum potes committere alteri cum eadem conditione consilij. p. 372. n. 1.

Negotiationes Clericis prohibitas qui exercent, non sunt ordinandi p. 961. n. 4.

Negotia omnia noctu geri possunt, nisi Ius aut consuetudo obstet. p. 658. n. 3.

Negotiorum gestor an & quomodo expensas repetere possit? p. 788. n. 2.

Nepos.

Nepos Clerici ex filio illegitimo potest succedere Avo in eadem Ecclesia & beneficio. p. 546. n. 3. An in beneficio etiam immediatè, saltem vivo adhuc patre. p. 553. n. 2.

Nepos in lege pœnali non comprehenditur nomine filij. ibid.

Nobilis.

Nobiles plerumque mitiùs puniendi. p. 648. n. 5.

Nobilitate delinquentis augentur aliqua crimina. ibi

Nobiles in Germania solent per pacta gentilitia renuntiare hæreditati debitæ. p. 766. n. 1.

Nolitio

Noluntas an & quomodo sit impossibilitas? p. 631. num. 3.

Nominatio.

Nominatur qui prior, censetur dignior. p. 709. n. 4.

Nominis aut Cognominis error nihil obest, si de persona constat. p. 114. n. 2.

Nominatio in quo differat ab Electione? p. 229. n. 5. Est duplex. ibid.

Nominandi Ius non competit Laicis, nisi ex speciali commissione aut privilegio Pontificis. ibid.

Nominandi Episcopi Ius olim competebat laicis. p. 234. n. 13. Sed hodie etiam non nisi ex sola Pontificis concessione. p. 234 n. 14.

Nominatio aliquorum pro Electione non tribuit eis Ius. p. 306. par. p. 307. n. 1.

Nominatio si fit Electio, fieri debet intra Ecclesiam cathedralem, nisi necessitas excuset. p. 306. par.

Nominari solent ut Episcopi, ita & alij Prælati immediatè Pontifici subiecti, à loco aut Vrbe. p. 369. princ.

Non usus.

Non usu an & quomodo amittatur facultas statuti, consuetudinis aut privilegij? p. 207. n. 5.

Vide suo loco.

Non usu XXX. Annorum extinguuntur Actiones. ib.

Non usu Privilegium consecrandi vasa sacra cum chrismate non amittitur. p. 494 n. 18.

Non usus diuturnus facit præsumptionem, privilegium vel non esse datum, vel revocatum. ibid.

Notarius.

Notariorum Instrumentis etsi solœcismus insit, ea non vitiat. p. 81. n. 2.

Notariorum Instrumentis etiam hora addi solet. p. 90. n. 8.

Notarij in salario exigendo à Iudice refrænandi. p. 166. n. 16.

Notarius adhiberi potest etiam in scrutinio. p. 345. num. 5.

Notarius olim dictus Primicerius, cur? p. 581.

Notarium constituere, aut vocare non est actus iudicialis. p. 626. n. 3.

Notorium.

In Notoriis non est citatio necessaria, nisi ad audiendam declarationem notorij. p. 44. n. 17.

Notorium si sit factum, supplet in eo Iudex parte etiam non petente. p. 108 n. 2.

Notoria si sit Obreptio Rescripti, Iudex ex officio irritare potest. p. 109. n. 2.

Notoria in causa, an processu sit opus? p. 295. n. 7. p. 326. n. 8. p. 552.

Notoriis in factis an & quomodo detur Appellatio? p. 673. n. 2.

Notoriis in causis quomodo procedendum? p. 728 n. 2.

Novalia.

Novalia sua si Religiosi ipsi colant, non tenentur ex illis dare decimas. p. 776. n. 1. Debent autem Coloni. ibid.

Novitas.

Novitas est Mater discordiæ & querelæ; nec facilè inducenda. p. 129. n. 2.

Novitius.

Novitius non potest eligi in Prælatum Ecclesiæ Regularis, nisi Cathedralis. p. 305. n. 2. p. 423.

Noviciatûs anno nondum absoluto poterat ex dispensatione Legati fieri olim Professio; non item hodie. p. 335. n. 5. Eligi in Prælatum Regularem nunquam potuit, nisi per Pontificis dispensationem. p. 336 n. 5.

Novitij non debent ad Electionem cum professis admitti. p. 435. n. 2.

Novitiæ si allatam dotem repetant & recipiant, significant se nolle profiteri. p. 465. n. 3.

Novitiatum ingressurus ut renuntiet suis beneficiis, non est consultum. p. 465. n. 4.

Novitius si ante duos menses professioni proximos renuntiet beneficio, est id invalidum. p. 465. n. 4.

Novitij beneficium tempore probationis administrandum per Vicarium p. 465. n. 4.

Nullitas.

Nullum quod est, nullum producit effectum. p. 179. n. 2. p. 612. n. 3.

Nullitas sententiæ latæ potest totam causam devolvere ad superiorem. p. 612. n. 3. Æquivalet Appellationi. ibid.

Nullitatis viâ si possit agi, Restitutio in integrum non habet locum. p. 133. n. 2.

Obedientia Vide Abbas Prælatus.

Religiosus.

Obediendum non est Principi iubenti id, quod peccatum, vel Reip. manifestè noxium est. p. 73. n. 3.

Obedientiæ votum tribuit Prælato in Regulares suos plenam potestatem. p. 105. n. 3.

Ab Obedientiâ Monachos absolvere non potest Prælatus, quamdiu habet Prælaturam. p. 481. n. 1.

M 2. Obedi-

Obedire si populus malitiosè renuat, an & quomodo possit Episcopus compellere? p.479. n.8.

Obedire quomodo Superiori teneatur subditus præcipienti contra legem? p. 514. n.2.

Obedientiæ debitæ contraria promissio non obligat. p. 742. n. 6

Obedientiam Episcopo spondere an teneantur Clerici in scripto, vel cum Iuramento? p.737. n.2. An Parochi, cum investiuntur? ibid.

Obedientia præferenda est bono temporali. p. 738.

Obedire vi voti an debeant Regulares delegato Prælati? p. 745. n. 6.

Obligatio.

Obligatio semel extincta nunquam reviviscit. p.156. num.2.

Oblivio.

Oblivio facti proprij non præsumitur, nisi ob diuturnitatem. p. 615. n. 2.

Obreptio. Vide *Rescriptum*

Obreptio Rescripti si sit notoria, irritare id potest Iudex ex officio parte non petente. p. 102. n. 2. Vel & ob publicam utilitatem. p. 109. n. 2.

Obreptionem tollit Clausula *ex certa scientia, motu proprio* p. 131. n. 5.

Obreptio fieri potest vel ex fraude & malitia, vel ex simplicitate & ignorantia. p. 102. n. 2. Prior reddit totum Rescriptum irritum. ibid. Nisi partes sint separatæ. ibid. § *Quod propter.* Vel dolus sit ab alio quam ab impetrante commissus. p. 103. n. 2. Posterior non semper. p. 102 n.2. §. *Discrimen.* p. 103. n. 4. §. *Declarandum.*

Obreptio si sit dolosa, fit Rescriptum Iustitiæ irritum exceptione tantum, aut officio Iudicis. p. 101. n. 2. §. *Nunc vero.* Rescriptum Gratiæ ipso Iure p. 103. n. 4.

Obses.

Obsides dari possunt ad confirmandum compromissum. p 856. n 2. Quando dari debeant? ibid.

Occultum Vide *Crimen.*

Odiosum.

In Odiosis Verba sunt accipienda strictè. p 137. n.2.

Odiosa aut favorabilis quandonam censenda dispositio? p.159. n.3

Officialis Vide *Vicarius Generalis.*

Officialis principalis Episcopi potest a Pontifice eiusque legato dari delegatus. p.162 n.2.

Officialis principalis Italis est Vltramontanis Vicarius in Spiritualibus Generalis. p.162. n.3 p.588. n.1.

Officiales si in una Diœcesi sint plures, quis illorum delegatas causas expedire possit? p.162. n.3. p. 588. n.9.

Officialis in commissione Pontificia an possit aurum aliàs consuetum pro labore audiendi testes accipere? p. 165. n. 13.

Officialium debitis, si aliter non possit, alicubi certè solet satisfieri per bona propria liberorum aut uxoris. p.192. n.7.

Officialis publicus debet suo etiam damno publicam Autoritatem tueri. p.460. n 3.

Officiales publici seu curiales non sunt ordinandi ante depositum munus & rationes redditas. p. 560. n.1.

Officiales inferiores prælato quid potestatis habeant in Regulares? p. 745. n. 6.

Officium.

Officium subinde idem est ac Dignitas & Personatus: subinde diversum quid. p.199. n.1.

Officium est administratio aliqua sine præeminentia & Iurisdictione fori externi. p.200. n.1.

Officia, dignitates aut personatus duos in una Ecclesia non potest quis habere ex consuetudine sed ex dispensatione. p. 200. n.3. & 4. *Vide* Pluralitas.

Officium, Dignitatem, aut Personatum habere quis potest in una Ecclesia cum Canonicatu per consuetudinem, per Episcopum, &c. p. 202. n. 6.

Officia claustralia etsi sine manualia, possunt à Pontifice concedi alicui in perpetuum. p. 276. n. 1.

Officium suum nemini debet esse damnosum. p.320, n.3. p.424. n.2.

Officium Abbatis in quibus actibus consistat? p.491, num 11.

Officium Episcopi aut Abbatis quid potissimum sit? p.534. n. 2.

Officium & Potestas quomodo differant? p.602.

Officium Iudicis mercenarium est, quod Actioni deservit. p 731 n.1. Nobile non est Actioni alligatum. ibid.

Officij imploratio & Actio quomodo differant? p 735. n. 2.

Officium Iudicis si imploratur, an & quomodo opus sit contestatione litis? p. 735 n. 3.

Oleum.

Oleum duplex Catechumenorum & Infirmorū. p.546.

Omnis.

Omnia qui dicit, nihil excludit. p.65. n.5.

Vox Omnia subsequens significat tantum similia antecedentibus, vel ijs connexa. p. 92. n. 3. Adiecta voculæ *alius* comprehendit etiam maiora. ibid. p. 93. n. 4. Nisi Ius vel stylus aliud exigat. p 93. n.5.

Opinio.

Opinio probabilior, debet adhærere Iudex in casibus per legem aut stylum indecisis. p. 8. n. 17.

Opinio communis est probabilior. p. 8. n. 17.

Opinio paucorum sæpe præferenda est plurium. p. 8. num. 18.

Opinione communi, si actus invalidus habetur pro valido, est validus iure supplente defectum. p.285. n.2.

Opinio probabilis super Iuris intellectu excusat. p 216. n.4.

Optio.

Optio præbendæ est ius sua relicta accipiendi aliam vacantem. p. 205. per.

Optio præbendæ non requirit ullam collationem. p. 205. n 1.

Optare præbendam potest etiam excommunicatus. p.205. n.1. quomodo? p.206. n.3.

Optandi præbendam consuetudo valet. p.205. n.1. quantum tempus ad illam sufficiat & requiratur? p.206. n.2. & 3. Quomodo locum etiam habeat in permutatione beneficiorum? p. 206. n. 4. Non tollitur per Non-Vsum. p. 207. n. 5. Non extenditur ad præbendas Vacantes in Curia aut reservatas, sed ad devolutas. p. 207. n. 6.

Optare semel tantùm possumus legatā servi electione. p. 226. n. 3.

Optio-

Optionem semel factam deserere quando possit contrahens? ibid.

Optandi Ius habeat Antiquiores Canonici præ alijs. p.753. n. 2.

Oratorium.

Oratorijs in privatis ne celebrent Regulares exempti, potest Episcopus impedire, etiam per Censuras. p.709. n. 3.

Ordinarius. Vide *Episcopus*, *Index*.

Ordinarius non potest procedere contra eos, quos constat esse in possessione exemptionis. p.77. n. 11. Neque potest illos pendente lite in ea turbare. ibid.

Ordinarius potest, ex privilegio tantùm aut præscriptione exemptos, citare ad id ostendendum. p.77. n. 12. Contra renuentes potest sua Iurisdictione uti. ibid. Neutrum potest erga exemptos Iure communi. ibid.

Ordinarius non potest in dubio de exemptione cognoscere, an sua sit iurisdictio. p.77. n. 12. p.90. n. 7. Potest id in aliquibus alijs dubijs. p.87. n. 1. Et ius pro se bona fide resolutis validè procedit in causa principali. n. 8. *Vide* Index.

Ordinario si objiciatur defectus totius Iurisdictionis non potest is de illa efficaciter cognoscere. p.90. n. 7. p.132. n. 3. Potest delegatus. p. 134. n. 3.

Ordinarius cautè examinet in Rescriptis Veritatem precum ex tempore *data* & forma litterarũ. p.100. n. 7.

Ordinario mandata dare potest delegatus circa suam causam. p. 113. n. 1.

Ordinario si quid mandet delegatus, litteras delegationis in fidem ei exhibere debet. ibid. p. 653. n. 1.

Ordinario quid faciendum, si delegati diversi diversa mandent in eadem causa? p. 129. par. & n. 2.

Ordinarius non potest in dubio de Iurisdictione delegatorum esse Iudex. p. 113. n. 2.

Ordinarius Ordinariorum est Pontifex. p. 133. n. 1.

Ordinarius non fit delegatus, si quid ante iam ei subjectum superior mandet. p.149. n. 3. p.716. n. 3. p.723. n. 1. Nisi expressè significet. p. 149. n. 4. Aut ex adjunctis colligatur. p. 727. n. 3. p. 743. n. 2. In dubio non præsumitur factus delegatus. p.727. n. 3.

Ordinariorum quoque gratiæ non ultra Verborum vim extendendæ. p.153. n. 2.

Ordinarij discutiant dispensationes circa pluralitatem Curatorum aut Incompatibilium beneficiorum. p. 200. n. 5.

Ordinarius si electionem, alioqui sui Iuris, confirmet pendente appellatione, confirmatio est invalida. p. 436. num. 1.

Ordinarij collatio est irrita, si Pontifex prævenit; & econtra. p. 448. n. 1.

Ordinarios decet imitari stylum Curiæ Romanæ. p. 466. n. 3.

Ordinarij nomine intelligitur etiam Vicarius p. 598. num. 9.

Ordinaria sit an delegata potestas Vicarij ad specialia? p. 600. n. 14.

Ordinarius quis? & quomodo differat à delegato? p. 600.

Ordinario æquiparatur delegatus ad Universitatem causarum. p. 612. n. 2.

Ordinarius potest sententiam suam revocare. Si sit ipso Iure irrita. p. 612. n. 3. Non item aliam malè latam. ibid. Quoad hoc inter illum & delegatum differentia. ibid.

Ordinarij sententia si sit ipso Iure an sine alia appellatione possit adiri superior? p. 612. n. 3.

Ordinarij si plures sint ad unam causam, possunt singuli simul & seorsim judicare. p. 621. n. 2. plures delegati non nisi simul. ibid.

Ordinario datum à Superiore Mandatum non expirat per mortem mandantis, licet res sit adhuc integra. p. 626. num. 5.

Ordinarius quid agere possit vel debeat, si delegatus iniustæ suæ sententiæ executionem illi mandet? p. 649. num. 7.

Ordinario parendum est in dubio de sua Iurisdictione. p. 654. n. 3. Non item delegato. ibid.

Ordinarius quomodo possit Iurisdictionem delegatam revocare? p. 662. n. 4. & 5. p. 675. n. 2. Quomodo privilegia & facultates? p. 663. n. 6.

Ordinarius etsi condemnatus sit ut suspectus, potest à partibus iterum assumi. p. 677. n. 3. Si nolint, potest & debet delegare alteri. ibid.

Ordinarius Iurisdictionem exercere voluntariam potest extra suum territorium. p. 693. n. 2. Non item contentiosam. ibid. Nisi in Notorijs, vel consentiente Ordinario loci. p. 694. n. 2.

Ordinarius Index erga Clericos non exemptos, & Laicos quoad causas spirituales vel mixtas, est in diœcesi sua Episcopus. p. 701. n. 1.

Ordinarius erga suos subditos est Prælatus habens Iurisdictionem quasi Episcopalem. p. 701. n. 2.

Ordinarius potest reum cogere ad desistendum à peccato publico, si Index Appellationis malè cesset. p. 707. num. 1.

Ordinarius de Iure Canonico potest alteri delegare, quæ sunt etiam meri aut mixti Imperij. p. 713. n. 1. Non item de Iure Civili. ibid.

Ordinarius non potest absolvere excommunicatum à delegato Papæ. p. 715. par.

Ordinarius si procedat ut delegatus, cùm non sit, acta eius sunt irrita. p. 717. n. 4.

Ordinarius brachium seculare, si necesse sit, invocare potest. p. 719. n. 5.

Ordinarij est inquirere, an beneficiati sint canonicè instituti? p. 728. n. 1.

Ordinarij nomine intelligitur, qui potest instituere & destituere. p. 728. n. 1.

Ordinarius quomodo se gerere debeat aut possit, cum habente plura beneficia incompatibilia? p. 727. par. & p. 728. n. 2. & 3. Quomodo cum habente plura compossibilia? n. 2.

Ordo.

Ordo præscriptus in Rescriptis & Mandatis servandus. p. 109. n. 3. Eius perversio vitiat ipso Iure processum. ibid.

Ordo Romanus.

Ordo Romanus est liber antiquissimus ex PP. collectus. p. 2.

Ordo Sacramentum.

Ordinis Episcopalis propria non possunt præscribi ali-

inferioribus Clericis. p. 178. n. 2.

Ordo sacer quis & quibus beneficiis sit annexus? p. 214 n. 2.

Ordine sacro carens non habet vocem in Capitulo. p. 254 n. 1.

Ordinem sacrum beneficio annexum non recipiens præscripto tempore quam pœnam incurrat? p. 255. n. 3. Excusatur, qui inculpabiliter non recipit. p. 260. n. 20.

Ordinis Episcopalis Actus non potest exercere Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4 p. 490. n. 3. Quinam illi? ibid.

Ordinis Episcopalis aliquos actus Pontifex committere solet simplicibus Sacerdotibus in dignitate constitutis, aliquos non. p. 491. n. 6. Nullos Episcopus. ibid.

Ordines sacros conferri præmisso Ieiunio est ab Apostolis institutum. p. 503. n. 1.

Ordinum singulorum interstitia quæ & quanta? p. 512. n. 3. In iis dispensare, etiam cum exemptis potest Episcopus, vel sede vacante Capitulum. p. 523. n. 4. Ea non observantes nullam incurrunt censuram. ibid.

Ordo sacer est aliquibus dignitatibus & beneficiis annexus. p. 527. par. Impeditus iustâ causâ ab ordine, an sit privandus beneficio? p. 528.

Ordinem Sacerdotalem intra annum non recipiens Curatus est ipso Iure privatus beneficio. p. 530. Nisi sit iustè impeditus. ibid.

Ordo sacer quis? p. 534. n. 1.

Ordines sacros inter olim non fuit Subdiaconatus? p. 534. n. 1.

Ordo Clericalis quomodo sit etiam Tonsura? p. 535. num. 1.

Ordo sacer quomodo sit Episcopatus? p. 535. n. 1.

Ordines sunt septem. p. 535. n. 1.

Ordine sacro dignus, dignus est etiam beneficio. p. 537 n. 1.

Ordines exercere facilius permittitur mutilatus sine culpa quam ex culpa. p. 562. n. 2.

Ordinans. Vide Episcopus quoad Ordines.

Ordines minores conferre possunt Abbates suis Regularibus. p. 277. n. 3.

Ordinandi facultatem dare potest aliis Archiepiscopus nondum obtenta consecratione & pallio. p. 268. n. 2.

Ordinare non potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p. 456. par. p. 460. n. 2. Nisi iam ante fuit Episcopus. p. 458. n. 5. Extra provinciam ordinare debet sine pallio. p. 458. n. 3.

Ordines sacri non debent die dominico conferri. p. 308. n. 10

Ordinare neminem debet Episcopus ipso die suæ consecrationis. p. 308. n. 10.

Ordines sacros conferendi potestas solet tantùm committi Episcopis. p. 491. n. 6. Minores & Tonsuram etiam aliis. ibid.

Ordines Minores aut Tonsuram conferendi potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 7.

Ordines Minores & Tonsuram quo Iure olim contulerint Abbates p. 493. n. 13. p. 535 n. 2. Hodie per Trid. conferre possunt suis Regularibus. p. 495. n. 14. Si habeant ius mitræ & baculi. n. 16. Secularibus, non nisi habeant in propria territorio Iurisdictionem quasi Episcopalem. n. 15. Vel Episcopus specialiter de singulis consentiat. n. 17.

Ordines sacros nemo potest extra Quatuor Tempora conferre nisi Pontifex. p. 504. n. 1.

Ordines conferre die quâ dedicatur Ecclesia vel Altare, est abusus & collendus. p. 505 par.

Ordines minores possunt conferri die dominico & quovis festo. p. 505. n. 2 p 506. n. 3. Modò non tam multis, ut videatur esse ordinatio generalis. p. 506. n. 1. Possunt conferri simul eodem die etiam cum prima Tonsura n. 4. Non tantùm in Sabbato, sed etiam feriâ IV. vel VI. antè; extra Sacrificium; à non Ieiuno. ibid. Extra Ecclesiam n. 5.

Ordines conferri non debent in Sabbato Pentecostes. p 505.

Ordines sacros solent Græci conferre extra quatuor tempora. p. 510. Neque id damnatur, sed toleratur ab Ecclesia latina. p. 515. n. 2. Latinis tamen ita à Græcis recipere non licet. p. 520. Recipientes autem cum licentia Ordinarij non sunt suspendendi. p. 513. n. 3.

Ordines duos sacros, aut Minores cum Subdiaconatu, una die accipiens, aut uni conferens est suspensus p. 513. n. 1. Fit ex Sabbato & Dominicâ dies una, si ordinans continuet in Sabbato quoque jeiunium. n. 2.

Ordinans aliquem ante legitimam ætatem est suspendendus. p. 513. n. 8.

Ordinem sacrum alicui sine titulo aut patrimonio conferens, debet ei beneficium vel alimenta dare. p. 514. n. 3. Vti & conferentis successor. p. 537. n. 6. Imo Prælatus, si quis illum præsentauit. ibid. Vel Archidiaconus, si in culpa fuit, ibid. Non item Examinatores. ibid.

Ordinans subditum alienum sine dimissoriis suspensus est per annum à collatione Ordinis dati. p. 517. n. 1. Imo etiam aliorum omnium iuxta probabiliorem. p. 518. n. 2. Nisi rationabiliter sibi persuaserit proprium Ordinarium fore contentum n. 3. Sive iam sit Episcopus, sive alius Prælatus. p. 518. n. 5. Quid de conferente primam Tonsuram. p. 522. Possunt interea subditi liberè ab aliis accipere ordines. p. 517. par. Primam Tonsuram autem non sine dimissoriis. p. 522. n. 1. Quas suspensus dare potest; n. 2.

Ordinans suum subditum in aliena Diœcesi absque expressa licentia Ordinarij est suspensus per annum ab exercitio Pontificalium. p. 519. n. 6. Bona tunc fides excusat. ibid. An etiam si locus, in quo ordinat, sit exemptus? n. 7. Aut si tantum conferat primam Tonsuram? n. 8.

Ordinare aliquem potest Episcopus originis, vel beneficij, vel domicilij. p. 520. n. 1.

Ordines Minores conferens Infanti, Illiterato, aut Coniugato non est ipso Iure suspensus. p. 523. n. 1.

Ordines quos adhuc conferre possit Episcopus, qui loco tantùm vel etiam Dignitati renuntiauit? p. 525. par. p 526. n. 1.

Ordinare nemo debet alienum sine dimissoriis, etsi loramento supplere velit; p. 571. par. An si per testes legitimè probet? n. 2.

Ordinatus à Pontifice est magis honorandus, quàm alij. p. 739. Non est exemptus ab Obedientiâ & potestate Episcopi. ibid. Ab Episcopo non posse ab alio-

ulteriorem ordinem promoveri. ibid.

Ordinandus.

Ordinari potest Iudæus satis in fide probatus. p.79. num. 3.

Ordines sacri nemini conferendi, nisi habeat honestam sustentationem. p. 118. n.7.

Ordinis impedimentum habens tenetur id fateri vel abstinere. p. 210. n.2.

Ordinatus à schismatico denunciato est suspensus vel potius irregularis. p. 244. n. 3. Non potest eligi aut promoveri. ibid.

Ordinatus culpabiliter extra tempora est suspensus ab acceptis. p.509. Item ante legitimam ætatem. ibid. Et ablata etiam suspensione non potest exercere ordinem, nisi post obtentam legitimam ætatem. p.513. n.2.

Ordinari extra tempora Mendicantes possunt vi privilegij. p. 509.

Ordinem sacrum accipiens ab alieno Episcopo sine dimissoriis est suspensus à suscepto. p. 509, p.511. n.1; p.518. n.4. Si id fecerit cum dolo aut culpa mortali, p. 511. n.1. Inculpabiliter, aut Minores tantùm accipiens, non est propriè suspensus, sed inhabilis. p.511. n.1. p.517. par. p.518 n.4. Unde & ministrans in ordine accepto non fit irregularis. ibid.

Ordinem vel Tonsuram à Pontifice accipiens non potest sine eius licentia ab alio alium accipere. p. 511. p.739. An idem sit de accipiente ab Episcopo? ibid.

Ordinatus ex ignorantia vel simplicitate ante legitimam ætatem, potest eâ obtentâ celebrare absque dispensatione. p. 513. n.2.

Ordines si Ultramontanus sine dimissoriis causam exprimentibus suscipiat ab Italo, est suspensus. p.516. Aut etiam primam Tonsuram. ibid. Non econtra. ibid.

Ordinari potest Clericus liberè à quovis Episcopo, si à proprio propter eius censuram nequeat. p. 517 par. In princ.

Ordinatus à proprio Episcopo in aliena Diœcesi sine licentia Ordinarij, est inhabilis ad executionem Ordinis, etsi nihil peccarit. p. 519. n. 6.

Ordinandi à quo debeant vel possint prius examinari, & circa quid? p.522. & seqq.

Ordinandi in Diaconos aut Presbyteros debent præsentari ab Archidiacono? p. 523. Testante eos esse dignos, quo sensu? p. 524.

Ordinandi impedimentum occultum sciens, debet eum prius, tum superiorem monere. p.524. n.3.

Ordinem ab Episcopo inhabili accipiens fit inhabilis ad eius executionem. p 526. n. 2. Etsi metu gravi sit adactus. p 527. n.2. Inhabilitas hæc non est suspensio. p.526. n.3. A quo possit tolli. ibid. & p.527. n.1.

Ordinari superiore Ordine nemo invitus debet, quo sensu? p. 531. n. 2.

Ordinandus an & quomodo debeat instrumenta tangere physicè vel moraliter? p 544 n. 3.

Ordinari in sacris non possunt illegitimi sine dispensatione Papæ. p. 550. n. 2. p. 556. Si tamen ordinati sint, debet eis de beneficio provideri. ibid. p. 558 n 6.

Ordinari in Minoribus possunt illegitimi per dispensationem Episcopi p. 556. par

Ordinari non debent servi, nisi manumissi. p. 559. sive iam cum reservatione aliqua, sive absolutè. p. 560.

Ordinandi non sunt Procuratores, Syndici, Curatores, & Tutores ante depositum munus; p. 560. n 1. Exceptis defensoribus personarum miserabilium; n. 2. Et tutoribus legitimis agnatorum. n. 3. An & ante redditas rationes ordinari possint? p 561. n. 4.

Ordinandi non sunt, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas. p. 560. n. 4.

Ordinandus an sit, qui solvendis debitis est impar? p.561. n 4.

Ordinari facilius solet mutilatus sine culpa, quàm cum culpa. p.562. n. 2.

Ordinandus non est, qui inhabilis est ad celebrationem Missæ. p. 565. n. 1.

Ordinari in Minoribus ex dispensatione Episcopi potest Mancus. p. 565. n. 2.

Ordinandus an sit, qui amisit dextri pollicis unguem? p.565.

Ordines ab alieno suscipiendi potestas an expiret morte concedentis? p. 627. n.8.

Ordinatio.

Ordinatio generalis quando fieri possit? p.506. n.2. In qua Ecclesia? p. 509. n. 4.

Ordinatio generalis in Sabbato cœpta potest in Dominica continuari, si Ordinans in Sabbato quoque jejunet. p. 512. n. 2. Censetur utraque fieri unâ die propter Ieiunij continuationem. ibid.

Ordinatio subditi non sui absque facultate dicitur irrita; sed tantùm quoad executionem Ordinis. p 511. n. 1. p. 517. par. p. 519. n 6.

Otto M.

Otto M. primus inter Saxones Rom. Imperator. p. 313. n. 2.

Pactum Vide Contractus.

Pacti instar statutum facere potest Communitas carens Iurisdictione. p 19. n. 3.

Paciscì invitus nemo cogitur. p. 20. n. 3.

Pacto simplici negari potest Actio, non tamen obligatio. p. 22. n 7.

Pacta potius quam verba attendenda ad dignoscendam contractus speciem. p. 31 n. 14.

Pactis familiæ contrariis donatio valet, si fiat Ecclesiæ aut Causæ piæ: non item si Clerico. p. 43. n. 16.

Pactum in cultus divini diminutionem est invalidum. p.47. n.2. Etiamsi sit iuratum. p.48. n. 2. Aut à Papa confirmatum. n. 3.

Pactis privatorum etiam juratis non potest Iuri publico derogari. p 48. n. 2.

Pactum de hæreditate viventis sine eius consensu est irritum. p. 52 n. 7.

Pactum juratum non tollitur per clausulam: *non obstante pacto.* p. 99 n. 2.

Pactum inducens ad peccatum vel dissipationem bonorum est invalidum. p. 191. n. 1.

Ad Pactum à consuetudine valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.

Pacto & statuto non potest introduci, quod nec consuetudine. p. 191. n. 2. Econtra potest aliquid consuetudine fieri, quod non potest pacto aut statuto. ibid.

Pacto fieri non potest, quod nec statuto. p. 192 n. 3. Econtra statuto fieri potest, quod nequit pacto. ibid.

Pactum

Pactum familiæ de successione ut valeat, est à Principe confirmandum. p. 192. n. 4.

Pacta de successione universim prohibita. ibid.

Pactum violans non potest conqueri contra alium, si etiam violet. p. 294. n. 6.

Pactum ambitioni serviens est reprobatum. p. 329. num. 18

Pactum de Matrimonio post mortem Coniugis contrahendo est illicitum & invalidum. p. 332. n. 1.

Pactum ante mortem Prælati de certa persona eligenda est prohibitum. p. 332. n. 3.

Pactum professioni Religiosæ adiectum *ut in Abbatem eligatur*, est simoniacũ & irrita Electio. p. 334. n. 2.

Pactum Ecclesiis damnosum aut libertati Ecclesiasticæ repugnans est invalidum. p. 370. n. 1.

Pacta & Iuramenta Cardinalium de aliquo in Pontificem eligendo sunt irrita. p. 396. par.

Pactum nudum præbet in Iure Canonico Actionem. p. 759. Hodie tamen raro quis ad id implendum compellitur. ibid.

Pactum de succedendo in beneficiis reprobatur. p. 762. Nisi fiat per plenitudinem potestatis papalis. ibid.

Pactum pensionis vel eius augmenti pro institutione est simoniacum. p. 762. n. 1.

Pactum non valet contra ius tertij non consentientis. p. 763. n. 1.

Pactum simoniacum est nullum. p. 763. n. 2. *Vide* Simonia.

Pactum de re turpi an & quando pariat obligationem? p. 764. n. 2.

Pactum de renuntiatione hæreditatis debitę lege improbatur. p. 766. Alicubi est legi huic derogatum. ibid. An eiusmodi pactum etiam Iuramento convalescat? n. 2. An &, si Iuramentum sit vi vel dolo extortum? p. 767. n. 3. An & quomodo eiusmodi pactum interpretandum? n. 4. & 5.

Pactum de aliquo pro hærede instituendo ne quidem per Iuramentum adiectum valet. p. 766. n. 2.

Pacta & acta inter violenter detentum & detinentem possunt in Iudicio rescindi. p. 791. n. 2.

Pacisci non potest Procurator absque speciali mandato vel libera administratione. p. 802.

Pactum, cui cùm primò dissensisset, postea consentit, est ratum, si alter in eadem voluntate permanèat. p. 805. num. 2.

Pactum cum vel sine pœna initum, si Iuramento confirmetur, ad quid iurans teneatur? p. 854. n. 12. & seqq.

Pagus.

Pagus alicui subiectus non potest facere statutum. p. 19. n. 3. Nisi per modum pacti. ibid. In id, ut valeat, debent consentire omnes. p. 20. n. 3. Nisi aliud necessitas permittat. ibid.

Pagus ad civitatem pertinens non comprehenditur eius nomine in odiosis. p. 137. n. 3.

Pagi communitas non potest per pactum aut statutum instituere festum, sed per consuetudinē. p. 191. n. 2.

Pallium.

Pallium datur personæ cum ordine ad Ecclesias proprie dictas. p. 222. n. 11. p. 458. n. 2. p. 459. n. 3.

Pallium suum secum defert Archiepiscopus translatus, eo tamen uti non potest. p. 222. n. 12. p. 459. n. 3.

Pallio suo indutus sepelitur Archiepiscopus. p. 222. n. 12. Quo modo, si duplex habeat? p. 222. n. 12. p. 459. num. 3.

Pallium significat traditionem spiritualis potestatis. p. 241. par. Et plenitudinem Officij Archiepiscopalis. p. 459. n. 1. Dicitur à S. Petri corpore delatū. p. 241. par. p. 244. n. 3. quo sensu? ibid. p. 460. n. 2. Accipiens tenetur Pontifici præstare Iuramentum fidelitatis, & obedientiæ. ibid. p. 458. n. 2.

Pallio nondum obtento habet Archiepiscopus usum Iurisdictionis. p. 268. n. 1. Sed quoad actus minores, non maiores. p. 459. n. 1. Potest etiam exercere actus ordinis, sed stolam tantùm requirentes, non Pontificalia. p. 460. n. 1. *Vide etiam* p. 306. par.

Pallium si non petat Archiepiscopus intra trimestre à consecratione, privandus est dignitate. p. 269. n. 2.

Pallio & confirmatione nondum accepta permittitur Archiepiscopis ab Urbe valdè remotis & concorditer electis administratio. d. 306. par.

Pallium cuius sit formæ? p. 457. Est præcipuum Archiepiscoporum insigne. ibid.

Pallij tradendi formula quæ? & quis eum ferat? p. 457. par.

Pallio uti potest Archiepiscopus in sua Ecclesia; id est, in omnibus Ecclesiis suæ provinciæ; p. 457. par. & n. 1. p. 461. n. 1. Etiam exemptis. n. 1. Non extra provinciam; 458. n. 3. Nisi habeat speciale privilegium; p. 461. n. 1. Et Archiepiscopus illius provinciæ consentiat. n. 2.

Pallio extra provinciam uti solebant olim Archiepiscopi Hispani. p. 460. par. Sed erat corruptela & abusus. ibid.

Pallium competit Pontifici, Patriarchis, & Archiepiscopis. p. 458. n. 2. Conceditur nonnullis ex speciali privilegio. ibid.

Pallij translationem non impedit obiectio criminis vel defectus, nisi prompta fides fiat. p. 458. n. 4.

Pallium antequam quis accipiat, non potest appellari Archiepiscopus. p. 458. n. 5.

Pallium non potest unus Archiepiscopus alteri commodare. p. 458. n. 1.

Pallij usus est personalis sed cum restrictione ad locum. p. 458. n. 2.

Pallij petendi Ius est reale, & adhæret dignitati Archiepiscopali; non item concessio & usus. p. 458. n. 2.

Pallio solum utendum in Ecclesia, non extra, nisi aliud consuetudo ferat. p. 459. n. 2. Et quidem solum in Missarum solemnijs. p. 460. n. 2. Diebus tantum solemnibus à consuetudine cuiusque Ecclesiæ determinatis. p. 460. n. 3.

Pallium novum uterque petere debet & Archiepiscopus ad alium Archiepiscopatum translatus & eius successor. p. 459. n. 3.

Pallio utitur Pontifex in omnibus Missarum solemnijs & ubique. p. 460 par.

Pallio ne uti possit Archiepiscopus celebrans in castris vel domo privata? p. 461. n. 2. Aut ob confluxum populi celebrans præ foribus Ecclesiæ? p. 461. n. 2.

Pallio utens ut Archiepiscopus in aliena diœcesi celebrans, non est necessarium. p. 462. n. 2.

Pall

Pallio uti in Missis defunctorum non oportet. p 462. n. 3.

Paramenta Vide Vestes sacra.

Paramenta altarium benedicendi potestas per consuetudinem obtineri potest. p. 491. n. 9. Quis eam & quatenus habeat? p. 492. n. 10.

Paramenta Ecclesiæ pleno Iure unitæ debet reparare Monasterium in defectum redituum. p. 497. n. 9.

Paramenta benedicere ac ... potest Episcopus postquam renuntiavit, & loco & d gu tati. p. 526 n. 2.

Paraphernalia.

Paraphernalium administratio spectat ad Maritum, si ea vel eorum instrumenta sint ipsi tradita. p. 793 n. 1. P. oijs quomodo possit agere? ibid

Parochia Vide Beneficium. Ecclesia.

Parochialis Ecclesiæ nomine non comprehenditur in odinsi ea, quæ simul est collegiata. p. 255 n. 1. p 414. Eius Rector licet non fiat intra annum Sacerdos, non est ipso facto privatus Iure. q 414.

Parochia invalidè confertur ei, qui annum XXIV. nondum implevit. p. 255 n. 4. p 408. par.

Parochialis Ecclesia quæ? p. 408. n 1.

Parochiales Ecclesias duas simul nemo potest habere in commendam. p. 409. n. 2.

Parochialis Ecclesia non debet dari in commendam, nisi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec ultra sex menses. p. 408 par. Ob necessitatem Ecclesiæ hoc tempus prorogare Episcopus potest p. 409. n. 3

Parochiam in loco Monasterij sitam vel eidem incorporatam potest Prælatus conferre suo Religioso. p. 422. An Episcopus eum examinare, & Parochiam visitare queat? ibid.

Parochialem Ecclesiam non potest Episcopus unire Abbatiæ, Monasterio, Canonicatui. &c. p. 495. n. 3. Olim id potuit cum consensu Patroni. ibid. Si autem uniatur, quasi extinguitur n. 4.

Parochiæ Patronatum quomodo Monasterium acquirere possit. p. 496. n 7. Quid inde ei Iuris competat? ibid.

Parochia si quoad temporalia tantùm incorporetur seu uniatur Monasterio, quid hoc inde Iuris habeat? p. 496 n. 7.

Parochia si Monasterio uniatur etiam quoad spiritualia debet hoc 1. præsentare Episcopo Vicarium examinandum & instituendum. p. 497. n 8. Qualem? ibid. 2 Debet sarta tecta & paramenta Ecclesiæ unitæ seruare in defectum redituum. *Vide* Monasterium. n. 9.

Parochia Monasterio unita in loco, ubi residet Abbas vel Generalis non potest visitari ab Episcopo. p. 498.

Parochiam esse Monasterio pleno Iure unitam, unde colligatur? p. 498 n. 9.

Parochiæ tenues uniendæ. p. 530. n 4. Patrono obstante quid agendum? ibid.

Parochia si nimis populosa, quomodo providendum? p. 530. n 4.

Parochialis Ecclesia ita fundanda, ut præter Rectorem possit alere Diaconum. p 550 n. 2.

Parochiæ intra fines nova Capella non est ædificanda sine consensu Ordinarij. p. 658 n. 2.

Parochiæ incorporatæ ratione tenentur Monasteria etiam exempta ad legem Iurisdictionalem & Diœcesanam Episcopi. p 720. n. 1. In quo consistat Lex Iurisdictionalis. p 721. n. 2 In quo Diœcesalis? n. 3.

Parochiales ad Ecclesias spectat Ius sepeliendi parochianos. p. 765. n. 1. Ad alias tantùm ex privilegio. ibid.

Parochus.

Parochus semel approbatus potest iterum examinari. p. 46 n. 2.

Parochus debet esse XXIV. Annorum completè, residere, & saltem intra annum fieri Sacerdos: p 408 par. Licet partem tantùm possessionis sed cum libero curæ exercitio sit adeptus. p. 439. n. 3. Alioqui ipso facto est privatus; p. 408. par. 414 p. 437. par. Nisi Parochialis sit alteri beneficio non curato unita. p. 408. n. 1. p. 415. Dispensare in Residentia potest Episcopus ad breve tempus, & quodnam illud? p. 408 n. 2. Studiorum causâ dispensare potest quoad Residentiam & Sacerdotium usque ad septennium; p. 437. par. Theologiæ studiosis ab ipso Iure concessum est quinquennium; p. 438. n. 2. Constituto interea idoneo Vicario: n. 3. Debent tamen ipsi primo anno fieri subdiaconi; p. 437. par. Et finitis studijs intra añum fieri sacerdotes p 438. num 4.

Parochus regularis potest ab Episcopo examinari & visitari. p 422.

Parochus non suscipiens Sacerdotium est ipso facto privatus Iure suo sed non nisi anno à die possessionis pacificæ plenè elapso p. 438. n. 1. Vel si sua culpa possessionem non obtinuerit. p 439. n. 3. Legitimè impedito tempus non currit. ibid. Nec si primo aut secundo Mense lis ei moveatur. ibid.

Parochum, si intra annum non fiat Sacerdos, præstat priusaudire, quàm Parochia alteri cōferatur p 439. n 3.

Parochus si non habeat animum recipiendi Sacerdotium, tenetur ad restitutionem fructuum. p. 439. n. 4. Et in illius defectum collator fraudis conscius. n. 5. Parochi resignatio quando & quomodo admittenda? p. 466. n. 3. Vide Renuntiatio.

Parochi ob senium aut infirmitatem possunt subinde cogi ad renuntiandum. p. 278. n. 6.

Parochi qualitates quæ? p. 529 n. 1.

Parochi dicuntur Sacerdotes Cardinales. p. 579.

Parochi an possint in suos subditos ferre censuram. p 704. n. 4

Parochus habet in sua Ecclesia Ius prædicandi & Sacramenta ministrandi cumulativè cum Episcopo eiusque Vicario. p. 710. 2.

Parochus agere potest pro Ecclesia sibi subiecta. p. 734. n. 1.

Parochus potest sine Superioris authoritate pacisci in favorem Ecclesiæ. p. 765 n 2.

Parochus quomodo possit cum Parochianis transigere de decimis sine consensu Episcopi? p. 77.. n. 2.

Parocho debent Religiosi de Iure communi decimas prædiales. p. 776. n. 1. Sed hodie privilegio Pontificis sunt exempti, quomodo? ibid.

Parentes.

Parentum potestas solvitur professione Religiosa. p. 124. n. 1.

Parentum ob delicta quandoque puniri possunt liberi. p. 192. n 7. p. 213.

Parentes pro suis liberis appellare possunt. p.296.n.2.
Parentes quomodo pro liberis contrahere possint sponsalia. p.791.n.1.
Pater quid Iuris habeat in bona materna delata ad filios in sua potestate constitutos. p.833.n.1.

Pastor.

Pastoralis dignitas est idem ac Prælatura. p.228.n.2.
Pastorali officio admovendus debet præstare Iuramentum fidei Vnitatis, & Obedientiæ. p.242.pas.
Pastor ordinarius totius Diœcesis est Episcopus. p.720.n.2. Pascere debet Verbo Dei & Sacramentis. ibid.
Pastorali baculo S Petri suscitatus est mortuus. p.548 Baculus iste servatur Treviris. ibid. Propterea Pontifex ibi non utitur Pedo. ibid.

Patriarcha.

Patriarchæ ab arbitrio non potest pendere Electio, quamdiu penes Conventum seu Capitulum est Ius eligendi. p.172.n.2.
Patriarchis competit Pallium. p.458.n.2. *Vide* Pallium.
Patriarcha non potest cognoscere causas subditorum Archiepiscopalium, nisi per viam appellationis. p.712.
Patriarcha & Primas quomodo differant? p.712.
Patriarchalis Ecclesia quæ? & quot? p.713.
Patriarcha ab Impetatore Constant. malè iuxta pedes & ad læ vam collocatus. p.738 pas.

Patronus.

Patrono invito non potest supprimi Præbenda, nisi in necessitate p.32.n.2
Patroni consensus est necessarius, ut legitimè depositus restitui possit ad beneficium. p.156.n.3.
Patronus potest conditionem Iuri communi vel Episcopali contrariam ponere. p.185.n.2. Sed in ipsa tantùm fundatione, non post. p.186.n.2. Nec per se sed cum consensu Episcopi. ibid.
Patrono etiam consentiente non potest Episcopus post factam fundationem instituere mutationem. p.186. num.2.
Patronus si dicat: *eligo præsentandum*, non vitiatur præsentatio. p.226.n.4.
Patronus in patronatu Laico potest variare, non in Ecclesiastico. p.228.n.3.
Patronus potest in fundatione ponere, ut Electio Prælati ad alios Ecclesiasticos pertineat; quàm ad quos de Iure solet. p.233.n.12.
Patrono etiam Laico ut Electio Prælati intimetur consultum est. p.273.n.4.
Patronus Laicus non potest Electionis tractatui se immiscere. p.273.n.5. Sed ei adesse ut defensor. n.6.
Patrono laico ut mors Prælati nuntianda sit, consuetudine aut privilegio obtineri potest. p.273.n.7.
Patronus Laicus non potest sibi in fundatione vel dotatione Ius eligendi Prælatum Ecclesiæ collegialis reservare. p.370.n.2.
Patronus non potest perceptioni fructuum Ecclesiæ se ingerere. p.477.n.3.
Patronus vacantis Ecclesiæ bona conservare debet. p.477.n.4. Fructus[illegible] servare. ibid.
[illegible] quomodo possit [illegible]? ibid.
Patroni consensus requirendus, antequam Episcopus admit at Renuntiationem beneficiati. p.456.n.4. Quomodo, & cur? n.5.
Patronus, etiam Ecclesiasticus non potest sibi reditus beneficij usurpare. p.495.n.1.
Patronus Ecclesiæ curatæ non potest in ea presbyterum instituere aut destituere. p.495.n.2. Nihil et quoad spiritualia præcipere. ibid. Ratione tamen temporalium exigere potest Ecclesiasticus, non Laicus. ibid.
Patronus amittit Ius præsentandi per unionem beneficij. p.496.n.4. Ad eam requiritur illius consensus. ibid.
Patronus amissum ob negligentiam præsentandi Ius recuperat factâ una collatione, etiam sine effectu. p.456. num.6.
Patrono nolente consentire in Valorem parochiæ tenuis, quid agendum? p.530.n.4.
Patrono competit etiam Ius Vicarium perpetuum præsentandi. p.584.n.4.
Patrono inconsulto potest Legatus à latere conferre beneficium Patronatûs ecclesiastici, nō laici. p.692.n.1.
Patronus Laicus præsentans indignum non privatur Iure præsentandi. p.705.n.1. Tenetur præsentare alium intra quadrimestre. n.2.
Patronum inter & Episcopum si sit lis de idoneitate præsentati, constituendus est interea administrator beneficij. p.705.n.2. à quo? n.4 & 5.
Patronus Ecclesiasticus potest ipse vacantis beneficij administrationem habere. p.705.n.4. Vel alteri dare. n.5.

Patronatus.

Patronatûs Ius transfertur cum re temporali, cuius est accessorium. p.92.n.3.
Patronatûs fructus est præsentare. p.297.n.3.
Patronatûs de Iure transigere interventu rei temporalis est simoniacum. p.777.n.1.
Patronatûs Ius an & quomodo possit vendi? remissivè. p.777.

Pauper.

Pauper censetur ad gratiam principis, qui caret sustentatione congrua. p.118.n.1.
Paupertatis Votum quam excludat proprietatem? p.197.n.8.
Pauperum cura spectat ad Ecclesiam. p.502.n.1.
Pauperi gratis servire debet Advocatus & Medicus. p.734.n.2.

Pax.

Pax fieri debet à Principe, si Potest, salvo Iure subditorum. p.25.n.14.
Pacem servare constitutam est Iuris gentium. p.195. num.5.
Pacem violans non potest conqueri contra alios, qui etiam violant. p.294.n.6.
Pacis violatæ pœnas non incurrit, qui ab hoste læsus fœdus frangit. p.757.n.3.
Ad Pacem cogere potest subiectos populos princeps. p.757.n.1.
Pacem inter Christianos constituere debent Episcopi. p.718.n.2.

Pecca-

Peccatum Vide *Crimen.*

Peccatum consuetudine generali minuitur. p. 184. num. 4.

Peccatum consuetudine particulari non minuitur sed augetur. p. 193. n. 1.

Peccatum superioris in eodem facto est gravius quàm subditi p. 454 n. 6.

Peccatum ex simplicitate & ignorantia facilius condonandum, quàm ex malitia. p. 454. n. 7.

Peccatum etiam veniale non est ex ullius mali metu admittendum. p. 815. n. 5.

A peccato quomodo excuset Metus? p. 815 n. 4.

Pedum. Vide *Pontificalia.*

Pedum habent aliqui non Mitrati; & econtra. p. 492. num. 11.

Pedo non utitur Pontifex nisi in diœcesi Trevirensi: & quare? p. 540. & 541.

Pedum pastorale est supernè recurvum, quare? p. 541.

Pensio.

Pensionis pro stipendio acceptæ non teneretur meminisse impetrans Rescriptum beneficiale gratiæ. p. 117. n. 1. Tenetur autem impetrans Rescriptum beneficiale Iustitiæ. ibid.

Pensionis, licet simoniacè obtentæ, mentionem facere debet impetraturus Beneficium. p. 127. n. 3.

Pensionarius negans porrò pensionem spoliat Dominum possessione iuris. p. 299. n. 6.

Pensionis seu præstationis vel debiti merè personalis an & quomodo haberi possit possessio, vel quasi? p. 299. n. 6 potest continuari ignoto titulo. p. 300.

Pensionem Patris an immediatè post consequi possit filius? p. 547. n. 3. §. *Colligitur tertio.*

Pensionem non potest quis ideo obtinere, quod sit dispensatus ad beneficia. p. 558. n. 6.

Pensio non est beneficium. p. 547. n. 3 p. 558. n. 6.

Pensionem beneficio pro Mensa Episcopali debet Pontifex. p. 762. n. 1. Pro alijs usibus potest Episcopus cum consensu Capituli. ibid. Vti & augere. n. 2.

Pensionem in Parochia incorporata reservare sibi potest Monasterium. p. 762. n. 3. Vti & augere. ibid.

Pensionem aut eius augmentum promittere pro Institutione est simoniacum. p. 762. n. 1.

Pensio ad tempus vel vitam imponi potest à delegato, non beneficio sed parti de eo resignanti. p. 773 n. 2.

Pensionem perpetuam olim Episcopus cum consensu Capituli imponere potuit ex iusta causa. p. 773. n. 2. Hodie id non potest. n. 3.

Percussor Clerici Vide *Absolutio, Excommunicatio.*

Percussor Clerici est excommunicatus. p. 52. n. 6. Idque extenditur etiam in consulentes, faventes, non impedientes. ibid.

Percussor Clerici notorius à sacrificio post monitionem etiam vi expellendus. p. 303 n. 7.

Percussorem Clerici absolvere potest Legatus à latere. p. 690. n. 2. Et quidem quemcunque ab egressu ex Vrbe usque ad reditum. p. 695. n. 1. Legatus non à latere absolvere potest tantùm suos provinciales. n. 1. Horum nomine qui nam comprehendantur? ibid.

Percussorem Clerici à Canonis Canonici ex officio absolvere possunt,

1. Legatus sedis Apost. p. 724 prin.
2. Prælati ex privilegio ratione dignitatis suæ concesso. ibid.
3. Episcopi in Casibus à Iure & ob difficilem aditum ad Pontificem concessis. ibid.
4. Prælati etiam regulares in certis casibus. ib. Possunt hanc potestatem alteri delegare. n. 1. Etiam generaliter; n. 2. Et cum cognitione causæ. n. 3.

Periurus.

Periurus est indignus, ut eligatur in Imperatorem. p. 321 par.

Periurus potest ad iurandum compelli non in suum honorem, aut aliorum præiudicium; sed in suam obligationem. p. 743. n. 3.

Permutatio.

Permutatio Beneficiorum est odiosa. p. 127. n. 2.

Permutatio Beneficiorum si fiat, neque ex pacto neque ex consuetudine locum habere potest optio. p. 206 n. 4. habet autem locum in permutatione solius præbendæ. ib.

Permutata beneficia non possunt nisi permutantibus conferri. p. 206. n. 4.

Permutans beneficium potest id repetere, imo ipse resumere, si altera pars non impleat conditionem. p. 761. n. 4.

Perpetuum.

Perpetuum in Iure est idem ac Tempus Vitæ. p. 278. n. 1. Subinde comprehenditur etiam per tempus indefinitum. n. 2.

Persona.

Personæ tres divinæ sunt unum in Essentia. p. 2 n. 2.

Persona quædam alia significant non multos, sed ad summum quatuor. p. 91. par.

Personarum misserabilium causas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 1.

Personæ etiam fictæ comprehenduntur Verbo, *Quicunque.* p. 398. n 4.

Personæ aliquæ sunt Ecclesiasticæ, licet non sint Clericales. p. 405. n. 2.

Personæ dignitas accipitur ab officio vel beneficio, genere, & scientia. p. 390. n. 3.

Personarum miserabilium cura spectat ad Ecclesiam. p. 502. n. 1. Suscipit earum causas, etsi ad forum Laicale, spectant. p. 663. n. 1. p. 780. 2.

Personarum acceptio in quo consistat? p. 535. n. 2.

Personæ industria non facilè præsumitur electa in commissione. p. 670. n. 1.

Personæ industria quandonam censeatur electa? p. 670. n. 4 p. 682. p. 724. n. 1.

Personæ miserabiles quæ? p. 780. n. 2.

Personatus.

Personatum si habet, exprimere debet impetraturus à Pontifice aliud beneficium. p. 79. n. 1. Non item impetraturus ab alio inferiore. p. 80. n. 2.

Personatus & dignitas subinde pro eodem, subinde pro diversis accipiuntur, p. 161. prin. Vti & officium. p 199 n. 1.

Personatus est præeminentia Ecclesiastica sine iurisdictione interiori. p. 161 prin. p. 1;a n. 1.

Personatus sine cura requirit annos XXII, completos. p. 252 n. 2.

Personatuum pluralitas prohibita quomodo & sub qua pœna. *Vide* pluralitas beneficiorum.

Personatus non potest simul cum Cardinalatu retineri sine dispensatione Pontificia. p. 383. n. 1.

S. Petrus.

S. Petrus Apostolorum caput à Christo constitutus. p. 411. Et S. Paulus in Apostolatu Gentium socius datus. ibid.

S. Petri baculo pastorali suscitatus mortuus. p. 541. servatur cum veneratione Treviris. ibid.

S. Petrus fundavit & rexit Ecclesiam Romanam, Alexandrinam, & Antiochenam. p. 713.

Pignus.

Pignus spectat ad eum, cui absolutè est datum ante impletam conditionem, sub qua alteri prius erat obligatum. p. 169. n. 1.

Pignori dans Instrumentum emptionis censetur rem emptam oppignorare. p. 472. n. 1.

Pignoris redditio non est condonatio debiti. p. 472. n. 1

Pluralitas

Pluralitas beneficiorum invisa SS. Canonibus & Pontifici. p. 154. n. 1.

Plures dignitates, Personatus aut officia in una Ecclesia simul habere non possunt. p. 200. n. 3. Nisi solum ex dispensatione Pontificia. p. 200. n. 4. Si tamen fiat cum obreptione est irrita. n. 5. Si sine justa causa, peccat dans, petens, & utens. ibid.

Plures Episcopatus aut Prælaturas habere simul repugnat primævæ institutioni. p. 200. n. 3.

Plura beneficia, quorum unum sit v. g. dignitas, alterum Canonicatus, potest quis in una Ecclesia habere simul. p. 201. n. 6. Et quidem ex consuetudine, statuto, vel Episcopali dispensatione ibid. Triplex autem in una Ecclesia nemo potest esse sine dispensatione Pontificia. ibid. Imo nec duplex in uniformibus. ibid.

Pluralitas beneficiorum per dispensationem sine justa causa obtineri quidem potest validè, sed non licitè. p. 2[illegible]. n. 5.

Plura habens beneficia in una Ecclesia plures habet distributiones & suffragia, nisi consuetudo obstet p. 201. num. 7.

Pluralitas Episcopatuum est reservata Pontifici. p. 208. [illegible] 3.

Plura beneficia curata nemo simul in titulum habere potest absque dispensatione Pontificia. p. 377. n. 2. p. 399. n. 1. p. 530. Imo neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam. p. 399. n. 1. Altero obtento vacat prius ipso Iure. p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Verumque præsumens retinere est utroque privandus. ibid. Imo hodie ipso Iure privatus, & ad omnia alia inh. & ad ordines inhabilis. p. 379. n. 9. p. 530. n. 3. Et beneficia habita sunt reservata Pontifici. p. 530. n. 3. De plurium Dignitatum, Personatuum, aut officiorum retentione idem est. ibid.

Plura beneficia, maximè curata, etiam cum dispensatione possidens, plerumque non est tutus in conscientia, si reditus abundent. p. 378. n. 6.

Plura beneficia simul retinere qui per dispensationem concedit, intelligit ea tantùm, quæ sunt canonicè obtenta. p. 378. n. 7.

Plures Vicariæ perpetuæ non possunt simul uni conferri. p. 583.

Plura incompatibilia possidens ex Pontificis dispensatione, tenetur eam Ordinario petenti exhibere. p. 717. par. Aliàs qui possunt beneficia velut vacantia alteri conferre. ibid. Dispensationem ipsam tenetur admittere Ordinarius. p. 718. n. 3. In dubio debet ad Sedem Apost. remittere. ibid.

Plura incompatibilia habens ex dispensatione an & quomodo aliud simile possit conferri? p. 728. par.

Plura compatibilia aliquamdiu iam possidens non tenetur titulum exhibere. p. 718. n. 3.

Pœna.

Pœna imponitur aliquibus absque sua culpa. p. 8. n. 3. p. 9. n. 1.

Pœnam à lege decretam an & quomodo possit Iudex augere vel minuere? p. 7. n. 14. p. 606. n. 4. 5.

Pœna & culpa sunt correlata p. 9. n. 3.

Pœnam imponere est Iurisdictionis. p. 16. n. 1.

Pœna, quam Lex declarativa Iuri Veteri superaddit aut extendit, non est referenda ad præterita. p. 31. n. 6.

Pœnæ si sint alternativè decretæ penes quem optio sit? p. 71. n. 1.

Pœna privationis ob contumaciam cessat ea cessante. p. 46. n. 3. Nisi aliud sit expressum ibid. Vel contumacia transierit in delictum specificum. n. 5.

Pœna alterius criminis quàm contumaciæ tesseræ ordinariè esse perpetua. p. 46. n. 6. quandoque an durat ultra Magistratum punientis. ibid.

Pœnam unde quis meretur, inde non reportat commodum. p. 94. n. 4. p. 192. n. 5.

Pœna est, quod Rescriptum ex dolo impetratum obrepititium possit totum per exceptionem irritari. p. 198. n. 2.

Pœnam duplicem non debet Iudex ab initio infligere contumaci. p. 114. n. 3.

Pœna mortis quandoque homicidæ in mulctam pecuniariam commutari potest. p. 200. n. 4.

Punire subditos non potest de Iure Episcopus aut Prælatus sine Capituli consilio. p. 203. n. 1.

Pœna malè eligentium aut postulantium. p. 211. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. & seqq. incurritur non tantùm in casibus expressis, sed etiam in similibus. p. 294. n. 4. *Vide* Eligens, Postulatio, &c.

Puniri quandoque possunt Liberi & Uxores propter delicta parentum, aut Maritorum. p. 192. n. 7. p. 213. n. 5. Et innocentes propter nocentes. ibid.

Puniri an & quomodo possit tota communitas ob delictum paucis. p. 214. n. 5.

Pœna Episcopi seipsum ad aliam Ecclesiam transferentis est privatio Communionis etiam Laicæ. p. 257. princ.

Pœna sacrum ordinem beneficio annexum non suscipientis quæ? p. 255. n. 1.

Pœna Archiepiscopi post consecrationem non petentis pallium intra trimestre est privatio dignitatis. p. 269. n. 2.

Pœna intelligi debet cum effectu. p. 302. n. 4. p. 399. n. 3. p. 401. par.

Pœnam suam vel Legis quando evadat ea cui succumbent? p. 318. n. 1.

Pœnam latæ aut ferendæ sententiæ quando indicant Verba futuri temporis? p. 351. n. 5.

Ben

Pœna Iuris requirit culpam. p. 394. n. 5. Ab ea excusat probabilis error. ibid.

Pœna in Veteantem alicuius consanguineos extenditur usque ad quartum gradum. p. 405. n. 5. Non item ad affines aut aliter conjunctos. ibid.

Pœnali & odiosa in Materia est stricta facienda interpretatio. p. 414.

Pœna pro Canonicis non comprehendit Præpositum, si Præpositura sit simul Canonicatus, vel iste ei unitus. p. 415.

Pœna duelli quæ? remissivè. p. 362. n. 2.

Pœna legalis non incurritur ante elapsum tempus pro re facienda statutum. p. 439. n. 1.

Pœna suum tenere debet autorem. p. 441. n. 3.

In pœna Negligentiæ, si latæ sententiæ sit, mora purgandi non conceditur. p. 499.

Pœnam Canonicam non potest Vicarius commutare in leviorem absque speciali commissione. p. 594 n. 2.

Pœna pati sunt digni malè faciens & consentiens. p. 602. n. 4

Pœnam imponere ut ordinarius, ita & delegatus potest. p. 606. n. c.

Pœnam an & testibus imponere possit delegatus? p. 607. n. 1.

Pœnæ iuxta facti & personæ qualitatem temperandæ. p. 614. n. 2.

Pœna si infertur, quomodo habenda ratio dignitatis? p. 648. n. 3.

Ad pœnam excommunicationis vel interdicti quomodo se quis possit obligare? p. 666 n. 2.

Pœnam quam inferre subditis suis possint vel non possint Episcopi, Legati, & Prælati. p. 701. n. 3.

Pœnam pecuniariam imponere potest etiam Iudex Ecclesiasticus. p. 732. n. 3. Ea fisco, vel potius aliis piis causis applicanda. ibid.

Pœnæ gravitas remittenda, si multitudo peccet. p. 778. n. 2.

Pœna adulterorum quæ olim & hodie? p. 787. prin.

Pœnâ talionis obligatur accusans criminaliter. p. 787. n. 3. An etiam uxorem criminaliter accusans de adulterio? ibid.

Pœna mitiore punitur in foro externo, qui ex metu peccat, quàm qui sponte. p. 815. n. 5

Pœna quæ sit alienantis rem mutandi Iudicij causâ, eamque scienter acceptantis? p. 840 n. 4.

Pœna si adiecta sit compromisso in Arbitrum, ad quid teneatur compromittens? p. 854. n. 6. & seqq. Ad quid si contractui vel transactioni sit adiecta? ibid.

Pœnitentia.

Pœnitentiam publicam qui egit est irregularis. p. 566 n. 2.

Pœnitentiæ loco an Confessarius iniungere possit opus ab alio designandum. p. 645 n. 11.

Pœnitentiæ publicæ impositio est de lege Iurisdictionali Episcopi. p. 721. n. 2.

Pontifex. Vide *Princeps Rescriptum, Electio Rom. Pontificis.*

Pontificis Summi erat Legem Mosaicam interpretari. p. 11. princ.

Pontifex commendat observantiam Decretorum sedis Apostolicæ. p. 13. n. 8.

Pontificis maximè est interpretari Ius naturale in spiritualibus & dubiis profanis. p. 21 n. 5.

Pontifex habet liberam dispositionem de beneficiis Ecclesiasticis. p. 24. n. 12. Potest unius Ecclesiæ bona & reditus transferre in aliam. ibid.

Pontifex potest liberè disponere de reditibus Clericorum superfluis, non item de aliis. p. 24. n. 12.

Pontificis approbatione Leges civiles de rebus & personis Ecclesiasticis fiunt validæ. p. 38 n. 3. approbat hoc ipso, quod alleget. p. 39. n. 3.

Pontifex Ecclesiasticis suis decretis obligare potest omnes Christianos. p. 49. n. 1.

Pontifex Iura omnia in scrinio pectoris sui censetur habere. p. 55. n. 2.

Pontificis Lex ut deroget concilio generali opus habet clausula generali. p. 56. n 7. Ut concilio novissimo, opus habet clausula speciali. n. 8. Nisi aliunde satis constet de eius mente. n. 9.

Pontifici non permittendum, ut absque ratione immutet statum universalis Ecclesiæ. p. 57. n. 10.

Pontifex est Ordinarius Ordinariorum. p. 59. n. 2. p. 243. n. 2.

Pontificis Legem aut Censuram Legis ignorans, eam non incurrit, saltem si ignorantia non sit crassa. p. 59. n. 2.

Pontifex ita potest delegare causam ut Appellationis remedium auferat. p. 63 n 1 *Vide* Delegatio.

Pontifex non solet Iudices, consensu partium datos, ad unius partis petitionem revocare. p. 70. n. 8.

Pontificis Rescripto satisfit, si pareatur, vel rationabilis excusatio afferatur. p. 72. par.

Pontificis Lex universalis si alicubi ob speciales causas sit inconveniens, ibi non obligat p. 72. n. 2.

Pontifex censetur specialia locorum ignorare; ibid. Nec velle quid alienum à moribus fidelium. ibid.

Pontifex si iubeat conferri beneficium notoriè indigno, an ei parendum? p. 73. n. 3.

Pontifex potest inhabilitatem ex Iure positivo ortam pro arbitrio absque cognitione causæ tollere. p. 73 n. 3.

Pontifex si iubeat, potest Capitulum sede vacante conferre præbendam spectantem ad liberam collationem Episcopi. p. 78. 2.

Pontifex non censetur consuetudini aut statuto locorum derogare, nisi exprimat. p. 79. n. 4. p. 99. n. 1. p. 206. n. 1.

Pontifex ex certa scientia potest dare Rescriptum ad liberè eligendum Iudicem; sed salvo iure recusandi. p. 82. n. 3.

Pontifex decisionem dare potest, Doctoribus circa legem in materia etiam politica dissentientibus. 104. n. 6

Pontificis litteras si falsificet Clericus, est degradandus. p. 114 n. 2.

Pontifex non solet habenti unum beneficium dare aliud sine prioris mentione. p. 116. par. p. 117. n. 3.

Pontifex non solet eundem collatorem duobus mandatis de providendo gravare. p. 125. n. 3 p. 140. Collatorem tamen, contra quem ipse est simile mandatum Antecessoris executus, potest alio novo gravare. p. 141. par.

Pontifex creatus mox revocat omnes ab Antecessoribus datas Expectativas, in quibus habenti nondum est Ius quæsitum. p. 141. n. 1.

Pontifex attendit, non tantùm ne una Ecclesia, sed maximè ne unius collatio pluribus Expectativis gravetur. p. 142. n. 2.

Pontificis authoritate receptus Canonicus est præferendus cuivis alteri in assecutione præbendæ p. 149 n. 2.

Pontifex non solet unigratiam concedere cum damno & præjudicio alterius. p. 158. n. 1. Nec præsumitur per Rescriptum derogare Iuri prius alteri concesso. p. 684. n. 1.

Pontifex ejusque Legatus quibus possint delegare causas Ecclesiasticas judiciales? p. 161. n. 2. & seqq.

Vide Iudex delegatus.

Pontifex non potest suo Successori Legem præscribere. p. 171. n. 4 Habet potestatem Universalem in omnes Ecclesias. p. 178.

Pontifex iam olim in Orientalibus quoque Ecclesiis constituit suos Vicarios. p. 178. prin.

Pontifex solus potest laicis concedere Ius nominandi, aut eligendi Prælatos Ecclesiasticos. p. 234 n. 14. & seqq.

Pontificis est Abbates exemptos & Episcopos confirmare. p. 239. n. 3. Confirmationem legitimè electi potest aliquando ex plenitudine potestatis rejicere. ibid. num. 1.

Pontifex quomodo sit vel non sit supra Concil. generale? p 243. n 2. Mutare & tollere potest statuta Conciliorum non de fide; sed de moribus, ibid. Non facilè in iis dispensat. p. 482. n. 2.

Pontifex est caput, à quo omnis potestas Ecclesiastica in alios derivatur. p 244. n. 3.

Pontifex est, qui à duabus partibus præsentium Cardinalium electus est. p 245. par.

Pontifex notoriè hæreticus coram Concilio accusari & deponi potest. p. 246. n 3.

Pontificis occulte hæretici acta valent, & defectum supplet Deus. p. 248. n. 4.

Pontifex electus potestatem omnem accipit à Christo Domino. p. 248 n. 6.

Pontifici si sciente scribat pro infante de beneficio conferendo est ei obediendum. p. 256. n. 6.

Pontifex potest litigantes de beneficio cogere ad compositionem. p 276. n. 2.

Pontifex potest beneficia & officia claustralia, etsi sint manualia, concedere in perpetuum. p. 276. n. 1.

Pontifex consecratur in Missa ante hymnum Angelicum. p. 306. par.

Pontifex ante consecrationem non numerat annos Pontificatûs. p. 325 n. 5.

Pontifex potest Electionem indigni in Imperatorem reprobare, & alterum stabilire. p 340. par. Idque sæpius fecit. ibid.

Pontificis est de qualitatibus electi Imperatoris inquirere. p. 326. n. 9. Ut & eum confirmare, consecrare, & coronare. ibid.

Pontifex Imperatorem providere potest, si Electores diu nolint vel negligant eligere. p. 327. n. 10. Vel si diuturna sit Electorum discordia. n. 13.

Pontifex solus potest hodie in anno Novitiatus dispensare. p 336. n 5.

Pontifex solus potest dispensare, ut Non-Professus eligatur Abbas. p. 336 n. 9.

Pontifex dicitur *ex non ente posse facere ens*. p. 337. num 4.

Pontifex potest defectum Electionis contra Ius positivum supplere ex plenitudine potestatis. p. 337. n. 4. Tempus vacationi concessum restringere. p. 340. n. 3.

Pontificem adeundi difficultas consistit in distantia, quanta est inter Romam & fines Italiæ. p 354 n. 3.

Pontifici immediatè subjecti Prælati quinam? p 355. num. 5.

Pontifici mortuo exequiæ in civitatibus omnibus aliisque locis celebrandæ. p. 370 par.

Pontifex potest Administratorem cum libera dare, si vacante Cathedrali Capitulum sit suspectum. p. 446.

Pontificis collatio est irrita, si prævenit Ordinarius. p 448.

Pontifex non censendus est revocare Electionem aut provisionem canonicè peractam. p 449.

Pontifex concurrit in Iurisdictione Ecclesiastica cum quovis Ordinario. p. 448. n. 1.

Pontificis post inhibitionem si fiat electio aut postulatio ad Episcopatum, est irrita. p 448 n. 1 Ad beneficia solum si fiat post acceptum decretum inhibitionis. p 449 n. 2

Pontifici reservatæ sunt causæ maiores. p. 451. n. 1. Quænam illæ? ibid. Reservatio hæc est signum potestatis supremæ in Ecclesia. ibid.

Pontifex quomodo dispensare possit in lege divina? p 454 n 8.

Pontifici competit Pallium. p. 458 n 2. Illo gerit in omnibus Missarum solemniis & ubique. p. 460. par.

Pontifex non solet dispensare cum bigamis ad Episcopatum. p. 479. n 10. An possit cum iis dispensare ad Ordines sacros? p. 566. n. 1. Non solet cum iis ad minores. p. 567. n. 2. Nec facilè cum spuriis, aut irregularibus ob homicidium voluntarium. p. 479. n. 10.

Pontifex potest renuntiare Papatui; p. 487. n. 1. Et quidem validè sine omni causa; n. 2. Licitè, non nisi ex necessitate: n. 3. Neque tamen potest ...

... retineat, sed solum moneri. n. 2.

Pontifex quando possit dare Coadiutorem principi malè administranti? p 502. n. 1. Et multo magis Episcopo? n. 2. Cum qua potestate & iure? n. 3.

Pontifex potest ordinare Subdiaconum die dominico. p. 504 n 2.

Pontifex delegare potest non-Episcopo consecrationem Virginum. p. 505. n 2.

Pontifex cui ordinem vel Tonsuram dedit, non potest alius alium ordinem conferre. p. 511.

Pontifex non utitur baculo pastorali, nisi in Diœcesi Trevirensi, & quare? p. 540 & 541.

Pontifex non solet legitimare ad civilia; nisi etiam temporalibus subditos. p 545. n. 1.

Pontifex quandoque dispensat in Natalibus electis ad Episcopatum. p 563. n. 2.

Pontifex non debet ardua expedire sine Cardinalium consilio. p. 604. n. 3.

Pontifex oblivisci potest sui Rescripti. p. 615. n. ...

Pontifex absolvere potest liberè aliquem a censuris cuiusvis Ordinarij. p. 704. n. 2.

Pontifex quomodo possit absolvi à suo Confessario? p. 755. n. 4.

Pontificis Electio per metum extorta est ipso Iure ecclesiastico irrita. p. 511. n. 6.

Pontificis sententia quomodo possit in melius commutari? p. 829. par

Pontificis à sententia non potest appellari sed solum supplicari. p. 830. n. 1.

Pontificalia Vide *Annulus, Mitra, Pedum.*

Pontificalibus potest Episcopus celebrans uti in aliena Diœcesi absque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Item Prælatus benedictus in aliena Ecclesia. ibid. In Germania est contraria consuetudo. ibid.

Pontificalia significant non tantum Ordinem, sed etiam Iurisdictionem. p. 462. n. 2. Sunt Insignia Pontificibus seu Episcopis propria. p. 492. n. 11.

Pontificalia exercere non potest Episcopus Religionem ingressus. p. 481. n. 8.

Pontificalia ut exerceant Abbates Cistercienses, an & à quo benedicendi? p. 489.

Pontificalia quæ cuique Prælato competant unde dignoscendum? p. 492. n. 11.

A Pontificalibus, suspensus est, suos subditos in aliena diœcesi sine expressa licentia ordinans, confirmans, &c. p. 519. n. 6. Nisi bona fides excuset. ibid.

A Pontificalibus suspensum esse quid sit? ibid.

Pontificalium usus in aliena diœcesi est universim prohibitus. p. 519. n. 6.

Populus.

Populi nomine intelligitur etiam Clerus in favorabilibus non in odiosis. p. 173. n. 8.

Populi dictum non potest consuetudo facere, ut habeatur pro sententia in causis Ecclesiasticis. p. 176. n. 10. Imo nec in civilibus. n. 2.

Populus ut constituatur requiruntur personæ decem. p. 131. n. 4. Conservari tamen potest in paucioribus, & Iura eius etiam in uno. ibid.

Populus olim ad Electionem Episcopi admissus, ut eum nominaret, testimonium daret. p. 234. n. 12. & 13 uti & ad electionem Romani Pontificis. p. 246. n. 1. *Vide* Electio.

Popularis causa quæ? & an agi per procuratorem possit? p. 377. n. 1.

Populi malitia & inobedientia an sufficiat ad renunciandum episcopatui? p. 479. n. 8. An & quomodo scandalum populi? n. 9.

Populus totus si peccet, pœnæ gravitas remittenda. p. 778. n. 1.

Positiones.

Positiones aliæ fiunt super totum super eius partibus, p. 378. n. 5. Iis respondere an & quando sit litem contestari? ibid.

Possessio.

Possessionem certam Iurisdictionis si habeat Episcopus, potest contra prætendentes exemptionem procedere. p. 76. n. 9. Imo etiam, si habeat possessionem dubiam. n. 10

Possessionem certam exemptionis si quis habeat non potest contra eum procedere Episcopus. p. 77. n. 11. Nisi de privilegio aut præscriptione exemptionis nolit docere. n. 12.

De Possessione libellus si etiam meminerit Proprietatis, nil obest. p. 84. n. 3.

In Possessionem beneficij mitti non potest actor reo contumace, nisi Ius suum probet. p. 114. n. 2.

Possidere animo, furiosus non potest desinere p. 151. n. 2.

Possessio potest ex consuetudine etiam per fictam apprehensionem acquiri. p. 174. n. 1. p. 175. n. 2. 3.

Possessionem bonorum defuncti acquirere potest in Gallia, qui declarat se velle hæredem esse. p. 175. n. 3.

Possessio feudi acquiri potest sola Principis declarata Voluntate. p. 175. n. 3.

Possessio per fictam & veram rei apprehensionem in quo differat? p. 175. n. 4. Illa parit Interdictum possessionis adipiscendæ; hæc recuperandæ. ibid.

Possidendi incapax est etiam incapax præscribendi. p. 178. n. 2.

Possidens bona fide Ius præsentandi, validè præsentat; licet reipsa non habeat p. 197. n. 3.

Possessor bonæ fidei percipit fructus rei, donec lis moveatur. ibid. Nec absumptos tenetur restituere, nisi in quantum factus est ditior. p. 388. n. 2. Quid hoc sit? ibid.

Possessio vel quasi an præstationis annuæ vel debiti merè personalis haberi possit? & quomodo? p. 299. n. 6. Potest continuari ignoto titulo. p. 300. n. 6.

Possessionis titulus præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Possessorium & petitorium Iudicium cumulari possunt in uno libello. p. 315. n. 2.

Possessio Iuris eligendi aut providendi quomodo alicui turbetur? p. 315. n. 3.

Possessionis retinendæ in Iudicio obtinet antiquus Possessor, si novus non possit iustificare suum titulum. p. 316. n. 4.

Possessio nova præsumitur vitiosa, si titulus non possit iustificari. p. 316. n. 4.

Possessionem Prælaturæ an habeat electus, qui ex *Cap. Nihil* ante confirmationem eam administrat? p. 357. n. 11.

Possessio in beneficialibus supponit titulum. p. 357. n. 11.

Possessio provisionalis est, quã maritus dotem tenet durante matrimonio. ibid.

Possessio cui Ius resistit, non prodest possessori, nisi sit colorata. p. 363. n. 5. Eius titulus debet exhiberi & ostendi. p. 718. n. 1. p. 785. n. 5.

Possessionem elidit defectus proprietatis notorius aut spontè confessus. p. 363. n. 5.

Possessio una quo signo cognoscatur separabilis ab alia? p. 367. n. 5.

Possessionem Iuris eligendi probans non hoc ipso probat Ius suum, aut consuetudinem præscriptam. p. 367. n. 6.

Possessio sola non dat, nec creat Ius. ibid.

Possessori malæ fidei nullum commodum affert possessio. p. 368. n. 8.

Possessori malę dubiæ & bonę fidei, quid obsit protestatio contra eum facta? p. 368. n. 7. & seqq. *Vide* Protestatio

Possessor præsumitur bonæ fidei, Nisi contrarium probetur. p. 368. n. 11. p. 379. n. 1.

Pos-

Possessor malæ fidei quasi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus si percipiat, proprie furatur. ibid.

Possessor Canonicatus bonæ fidei admittendus est ad Electionem sine protestatione. p. 379. n. 1.

Possessor Canonicatûs unde possit colligi. ibid.

Possessor etiam malæ fidei non est sine Iudicis authoritate pellendus. p. 380. n. 1.

Possessione triennali redditur tutus, qui inscius est simoniacè electus, aut provisus. p. 358. n. 2.

Possessio amittitur deposito animo possidendi. p. 485. n. 2.

Possessor pacificus beneficij difficilius amovetur. p. 499.

Possessor quandonam verè constituatur qui in possessionem est missus à Iudice. p. 715. n. 5.

Possessionis ab aliis habitæ si non meminit impetrans beneficium, an subreptitiè impetret? p. 774. n. 4.

Postulatio, vide *Electio*.

Postulatio est *persona ad dignitatem Ecclesiasticam erga Superiorem directa petitio, ut eam dispensative admittere velit.* p. 208.

Postulatio quomodo conveniat cum Electione, ab eaque differat? ibid. Corollar. 1.

Postulari non potest ad Prælaturam 1. Infamis 2. Illiteratus 3. Bigamus 4. Spurius. 5. Minor XXV. annorum ad Cathedralem. 6. Religiosus Mend. ad inferiorem Cathedrali p. 208. Coroll. 2. Nec. 7. Temerè violator Interdictum p. 212. n. 4. Alij defectus ætatis aut ordinis debent Superiori in ipsa postulatione manifestari. p. 208.

Postulatio dirigenda ad eum Superiorem, cuius esset confirmare Electionem. p. 208. Coroll. 3.

Postulans indignum ad Ecclesiam Cathedralem est ipso facto privatur Iure postulandi aut eligendi. p. 208. p. 212. n. 5. p. 261. n. 1. Sed pro una tantum vice. p. 302. n. 4. Et per triennium suspensus à beneficiis illius Ecclesiæ. p. 208. p. 261. n. 1. Indignus quis hic censeatur? ibid.

Postulans indignum ad Ecclesiam Cathedrali inferiorem non est suspensus. p. 261. n. 2. p. 441. n. 4. Est tamen pro ea vice privatus Iure postulandi p. 261. n. 3. vel certe privari potest. n. 4.

Postulans malè incurrit pœnas statutas non tantùm in casibus expressis, sed etiam in similibus. p. 261. n. 1. p. 294. n. 4.

Postulatio & Electio sunt æquiparatæ quoad Ius suffragandi. p. 212. n. 5. p. 220. n. 3. p. 313. n. 5. Non item in aliis. p. 217. n. 5. p. 356. n. 8.

Postulantes ex privilegio etiam privantur illo pro ea vice si postulent indignum. p. 212.

Postulationem damnosam aut indigni debet Iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.

Postulationem aut Electionem, quando habeat aliquis ad dignitatem Nominatio? p. 217. n. 4.

Postulari an eligi possint Cardinales ad Episcopatum? p. 216. n. 4.

Postulatio si fiat in concordia à maiore parte Capituli, potest ex gratia præferri concurrenti Electioni. p. 217. n. 1. Si in discordia, debent duæ partes Capituli consentire. ibid. Alioquin ei præfertur Electio. ibid.

Imo etsi duæ partes consenserint, potest adhuc à Superiore sine cuiusquam iniuria reijci. n. 6. Debet tamen ex officio admitti, si necessaria vel utilis sit Ecclesiæ. ibid.

Postulationem concordem aut à duabus partibus Capituli factam ut admittat Prælatus Papâ inferior cogi potest. p. 218. n. 7.

Postulandi Ius præscriptione XL. annorum acquiri potest, & per unicum actum. p. 220. n. 2.

Postulationis aut Electionis rescissionem petere potest contemptus. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6.

Postulationes Superiori præsentatas non licet variare. p. 221. n. 6. p. 481. n. 2. Licet autem ante præsentationem. p. 221. n. 7. p. 391. n. 7.

Postulare aut eligere aliquem ex alterius Ecclesiæ corpore an & quomodo conveniens? p. 222. n. 9.

Postulatio nec postulanti nec postulato tribuit ullum Ius aut actionem. p. 217. n. 6. p. 223. n. un. p. 356. n. 8.

Postulandus si eligatur, irrita est electio. p. 214. n. 1.

Postulatio & Electio sunt inter se quodammodo opposita. p. 221. n. 1.

Postulandi & Eligendi quædam formulæ ipso Iure irrita? p. 224. n. 1. & par. p. 225. n. 2.

Postulare in dubio probabili licet cumulative: *Eligo & postulo prout de Iure melius valet.* p. 224. par.

Postulatus cumulative determinare debet, quam viam prosequi velit. p. 225. n. 3.

Postulatio non quidem necessariò, sed tutius servata formam Canonicæ Electionis. p. 237. n. 5.

Postulationem de schismatico admittit quandoque Pontifex. p. 244. n. 1.

Postulatio & Electio promiscuè sumuntur pro se invicem in antiquo Iure. p. 244. n. 2. p. 5. 2 par.

Postulatio simoniaca est omni Iure invalida. p. 255. n. 17.

Postulari potest à Papa Abbas ex alio ordine. p. 271. n. 1.

Postulatio Abbates aut Præpositos Regulares admittere, spectat ad Episcopum. p. 271. n. 2.

Postulari qui debet, non potest validè eligi. p. 287. n. 7.

Postulari potest, qui antea ob ignoratum defectum invalidè est electus. p. 287. n. 8.

Postulatum ante dispensationem recipientes ad administrationem privantur pro ea vice Iure postulandi & eligendi. p. 294. n. 3.

Postulationis impugnatio. *Vide* Electionis impugnatio.

Postulatio est actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 395. n. 1.

Postulatus intra quod tempus postulationi consentire, & confirmationem petere debeat. *Vide* Electus.

Postulantes Ecclesiasticos qui ob certam personam præteritam iniustè gravat, ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 1. Licet eos gravet ex mandato alieno. n. 4. Vel eorum tantùm consanguineum. n. 5.

Postulatus non tenetur postulationi consentire, nec expensas pro admissione facere. p. 210.

Postulare subinde idem est ac Advocatum agere. p. 779. *Vide* Advocatus.

Potestas. Vide *Iurisdictio*.

Potestas Ecclesiastica & Civilis in Ecclesia se mutuò adiuvant. p. 6. n. 9. Ista est illi subordinata. p. 39. n. 4. p 502. n. 1. Illa tamé maior & dignior quàm ista. p. 739.

Potestas ferendi leges etiam civiles est à Deo. p. 39. n. 4. Potestatis plenitudine potest princeps ob bonum publicum, Alijs auferre suum Ius. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc observanda. p. 23. n. 11.

Potestatis plenitudine non censendus est princeps uti, nisi certo constet. p. 23. n. 10.

Potestatis plenitudine faciliùs auferuntur Iura à lege positiva aut Principe, quam à Iure naturali vel gentium orta. p. 25. n. 11. Ius acquisitum aut in re difficiliùs quàm acquirendum aut in spe. p. 24. n. 11.

Potestatis plenitudo non est, ubi non est potestas Iurisdictionis. p. 15. n. 13.

Potestas concessa non præsumitur minui vel augeri per præceptum superveniens. p. 48. n. 8.

De Potestate Principis disputare instar sacrilegij censetur. p. 73. n. 4.

Potestatis plenitudine ablatis pro rebus faciéda compensatio. p. 25. n. 14.

Potestatis plenitudo in auferédo Iure subditorú est supremi Prin. propria; sed communicabilis alijs. p. 25. n. 15.

Potestatis plenitudinem nimium & malè extendunt Legistæ. p. 16. n. 16.

Potestatis plenitudo sine regula honestatis est plenitudo tempestatis. ibid.

Plenitudini potestatis æquivalet interdum clausula *ex certa scientia*. p. 82. n. 3.

Potestatis plenitudine potest Princeps agere contra Ius commune, & stylum Curiæ. p. 82. n. 4.

Potestas patria solvitur professione religiosa. p. 114. num. 1.

Potestatis ecclesiasticæ fructus est collatio beneficij. p. 140.

Potestatis plenitudine potest quandoque confirmatio Electi negari. p. 239. n. 1.

Potestatis papalis plenitudine possunt eligentes Prælatum compromittere etiam in Laicos. p. 263. n. 1.

Potestatis plenitudine supplere potest Princeps Electionis defectum in Iure positivo. p. 337 n. 4.

Potestati maximè Pontificiæ resistens ordinationi divinæ resistit. p. 452. n. 2.

Potestas & Officium quomodo differant? p 600.

Potestas gubernativa spiritualis & spiritualis Iurisdictio quomodo differant, & separari possint? p 746. n 4.

Præbenda.

Præbendæ supprimi possunt ob tenuitatem redituum. p. 32. n. 1. Et quidem ab Episcopo cum consensu Capituli: ibid. Nisi alium habeant patronum: n. 2. Aut suppressio cedat in commodum Episcopi simul & Capituli ob bona communia. ibid. Suppressio tamen ad tempus tantùm est etiam permissa in commodum utriusque simul; p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum pro commodo unius Capitularis. p. 33. n. 3. Vel etiam totius Capituli, si huius & Episcopi bona sint divisa. ibid.

Præbendarum numerus potest augeri vel minui, etsi sit Iuramento firmatus; p. 33. n. 4. Vel à Pontifice definitus: ibid. Aut cum clausula irritante confirmatus. ibid. Non potest autem minui nisi diminutis reditibus. p. 47. n. 1.

Præbéda & Canonia sunt diversa & separabilia. p. 33 n. 5.

Præbendam habere potest etiam Laicus. p. 34. n. 5.

Præbendâ carens Canonicus an percipiat distributiones? p. 34. n 6. An habeat vocem in Capitulo? ibid.

Præbendarum certo de numero statutum semper intelligitur, nisi reditus sint sufficientes pro pluribus. p. 34. n. 7.

Præbendam alioqui ab Episcopo solo liberè conferendam potest sede vacante conferre Capitulum, si Pontifex mandet. p. 78. n 2.

Præbenda Sacerdotalis aut integra si cui per Rescriptum imperatur, non potest ei etiam consentienti alia conferri. p. 135. §. *simili.*

Præbenda debetur Canonico. p. 140.

Præbenda quoque est conferenda ei, cui ex mandato conferendus est Canonicatus. p. 140.

In Præbenda assequenda præferendus alijs, Canonicus autoritate Pontificis receptus. p. 149. n. c.

Præbenda non facit Canonicum. p. 164 n. 8.

Præbendam optare est suâ relictâ aliam vacantem accipere. p. 205. par.

Præbendæ Canonicorum debent esse æquales. p 15. par. p. 34. n. 8. Nisi eorum, qui sunt supernumerarij. n. 9. Aut alicubi aliter consuetum sit. p. 205. prin. Vide etiam. p. 18. n. 7. & 8.

Præbenda sine collatione non potest acquiri, nisi ab habente Ius optandi. p. 205. n. 2.

Præbendam optare potest etiam excommunicatus. p. 205. n 1. qualem? p. 206. n. 3.

Præbendarum in variis Ecclesiis varia ratio. p. 206. n. 2. & 3.

Præbendæ in Ecclesia non numerata non censentur vacare per mortem Canonicorum. p. 315 n. 1.

Præbendæ non patronatæ præsumuntur in dubio esse ex communibus Ecclesiæ bonis. p. 316. n. 5.

Præcedentia.

Præcedentia qualis inter Prælatos? p. 109. n. 4.

Præcedentia qualis de Iure inter Archidiaconum & Præpositum; Decanum, ac Vicarium? p. 574. n. 4.

Præcedentia magnam olim inter Diaconos & Sacerdotes excitavit contentionem. p. 574. n. 4.

Præcedentia inter Ministros Ecclesiæ, in quo consistat? p. 736. Vnde desumatur. ibid.

Præcedentia quæ inter Eccl. & seculares? p 739. n. 2.

Præcedentia inter Clericos quoad locum & præbendam desumitur à maiore gradu Ordinis. p 753. n. 1. Alibi rectè ab antiquitate & prioritate temporis. n. 2.

Præcentor.

Præcentor Canonicus quis, & quod eius officium? p. 182. n 6. Personatum habuit sed minorem primicerio. ibid.

Præcentor alicubi idem ac Primicerius. p. 581.

Præcentoria an sit dignitas seu Personatus? ibid.

Præceptum.

Præceptum Superioris tendit immediatè in personam, eique cohæret. p. 60 n. 3. Obligat etiam extra territorium præcipientis. ibid.

Præceptum Superioris, cùm sit statim ex se obligat. p. 625 n. 1.

Præceptum morte præcipientis extinguitur quoad obligationem, etsi res non sit integra. p. 627. n. 6.

Præcipere an ad finem etiam spiritualem possit sub Monialibus Abbatissa? p. 746. n. 2. Quanta in tali præcepto requiratur materia ad peccatum mortale? ib.

Prædicatio. Vide *Concionator*

Prædicare Verbum Dei est præcipuum officium Episcopi. p. 476. n. 1. Est proprium. p. 720. n. 1. Vti & Sacramenta ministrare. ibid.

Prædicent ut Religiosi exempti in curatis suis Ecclesiis, cogere eos potest Episcopus. p. 799. n. 8.

Prædicatores Regulares etiam exempti debent prius se sistere Ordinario, ab eóque benedictionem petere. p. 709. n. 3. Si errores aut hæreses prædicent, possunt ab Episcopo puniri. ibid.

Prædicatorum Ordo.

Prædicatorum Ordinis Prælati antecedunt Prælatos Minorum, Eremitarum S. Aug. & Carmelitarum. p. 109. n. 4.

Præjudicium.

Sine Præjudicio alterius si quis juvari non potest, præstat neutrum juvari. p. 80. n. 3.

Prælatus. Vide *Abbas, Benedictio, Confirmatio, Electio, Professus, Renuntiatio, Religiosus.*

Prælati delictum non obest Capitulo, nisi consentienti aut suspecto. p. 3. n. 3. Nec Ecclesiæ. p. 740. n. 1.

Prælato bona dilapidante Capitulum est suspectum. ibid. Eo ob dilapidationem deposito non competit conventui administratio. p. 109. n. 5. p. 304. n. 2.

Prælatus Veritatem sequendo non timeat. p. 72. n. 2.

Prælatus Reg. ex officio tenetur Congregationis suæ negotia procurare. p. 105. n. 1. Habet de Iure communi administrationem plenam & independentem à conventu. ibid. Non tantum in temporalibus sed etiam in spiritualibus. n. 3. Nisi alicubi aliud ferat consuetudo aut statutum. p. 106. n. 5. Vel res sint præjudiciales, aut totum statum monasterij concernentes. n. 6. Aut aliæ arduæ, & quæ? p 694. n. 3. In dubio stat præsumptio pro Prælato. n. 5.

Prælatus potest sine conventu constituere procuratorem aut revocare. p. 105. n. 2. Non tamen universalem & perpetuum. ibid.

Prælatus absque consensu Conventus neminem potest recipere in Monachum. p. 106. n. 2.

Prælatus Regularis alteri subordinatus quam potestatem habeat, pendet ex cujusvis ordinis constitutione. p. 106. n. 7.

Prælato & Conventui debent bona Monasterij omnia esse communia. p. 107. n. 9. Possunt tamen ex privilegio vel consuetudine esse divisa. ibid. An & quomodo circa bona Conventui propria competat administratio vel actio Prælato; & econtra? ibid. Ejusmodi divisio plerumque est noxia. n. 10.

Prælatus sine consensu Conventus potest pro communibus Monasterij bonis in Iudicio contendere. p. 105. n. 1. 2. p 107. n. 10.

Prælatorum quis alterum antecedat? p. 109. n. 4.

Prælatus conveniri potest ex Rescripto contra Antecessorem impetrato. p. 140. n 2. Potest etiam uti impetrato per Antecessorem pro Ecclesia. ibid.

Prælatus non debet suas Ecclesias aut Beneficiatos gravare exactionibus sine necessitate. p. 174. n. 3.

Prælatus non-Episcopus potestatem consecrandi vasa sacra non potest acquirere præscriptione, sed privilegio. p. 178. n. 2.

Prælatus non potest renuntiare sine licentia Superioris. p. 183 n. 2. p. 200. n. 3. Nec aliam Prælaturam sine eâ accipere. ibid.

Prælatus electus tenetur à Superiore petere confirmationem. p. 183. n. 3. Nisi, ut in aliquibus Religionibus, habeat privilegium. p. 184. n. 3.

Prælatos inferiores dependere à Superioribus spectat ad ordinem Hierarchiæ Ecclesiasticæ. p. 185. n. 3.

Prælati electi confirmatio spectat Iure communi ad Episcopum. p. 186. n. 2. Nec potest generali statuto abdicare. ibid.

Prælatus per consuetudinem obtinere potest, ut solus expediat de Iure cum consensu Capituli expedienda. p. 203. n. 1. etiam ardua. Præter liberam rerum Ecclesiasticarum alienationem. ibid.

Prælati acta sine Capituli consilio sunt de Iure irrita. p. 204. n 3. Nisi contra sit præscriptum. ibid.

Prælatus Papâ inferior cogi potest ut admittat postulationem concordem, aut à duabus partibus Capituli factam. p. 219. n. 7.

Prælatus est distinctus à Capitulo, nec ille hujus nomine comprehenditur. p. 231. n. 1.

Prælatus ad aliam Prælaturam electus est iterum examinandus ante Confirmationem. p. 241. n. 7.

Prælatum necesse est esse honestate morum & scientia clarum. p. 249. n. 2. Vbi est hæresis, debet esse eximiè doctus & probus. p. 314. n. 9.

Prælati defectus plerumque est, si disciplina collabatur. p. 249. n. 3.

Prælatus deberet esse & Theologus & Canonista. p. 250. n. 6. purè Theologus est præferendus purè Canonistæ. ibid.

Prælati mors ut Principi aut Patrono Laico denuntianda sit, ex consuetudine privilegio aut fundatione fieri potest. p 273. n. 7.

Prælatus Regularis eligi non potest, qui est alterius ordinis & habitus, vel non-professus. p. 305. n. 1. p. 365. num. 1.

Prælato nondum mortuo illicitus & invalidus est tractatus de eligendo successore. p. 332. n. 4. Nisi ipsemet Prælatus instituat. p. 332. n. 3.

Prælato nondum sepulto an liceat de eligendo Successore tractare? p. 333. n. 6.

Prælatus magis temporalia quàm disciplinam regularem curans est damnabilis. p. 335. n. 5.

Prælati Ecclesiæ collegiatæ non de Iure communi sed speciali habent Iurisdictionem in Clericos. p. 34[illegible] num. 1.

Prælatus quas facere possit donationes. p. 501. n. 9.

Prælati quinam ante confirmationem suam possint administrationem suscipere? p. 355. n. 4. p. 357. n. [illegible]

Prælati quinam censeantur immediatè Pontifici subjecti. p. 355. n. 5. Denominari solent à loco [illegible] tate, sicut Episcopi. p. 369. [illegible]

Prælato defuncto faciendi ex bonis Prælaturæ ordinarij sumptus funeris. p. 359. n. 7. Non item extraordinarij. p 360. n. 8.

Prælatus in vivis potest centesimam partem redituum applicare ad sepulturam. p. 560. n. 9. Legatum [illegible]

moderatum ad eum facere non potest. ibid.

Prælatus Monasterij ab alio dependentis per quem eligendus aut confirmandus? p. 371. n. 3.

Prælatus sine consensu Capituli non potest lite cedere: p. 378. n. 8.

Prælatus infamatus si sponte resignet, mitius habetur, quam si per sententiam deponatur. p. 389. n. 5.

Prælati defuncti bona spectant ad Prælaturam, servandaque Successori. p. 443. n. 1. Sub qua pœna prohibita Capitulo & Capitularibus? ibid.

Prælati inferiores Episcopo eligi possunt ad aliam Prælaturam; non tamen sine licentia conferentis. p. 451.

Prælati non-Episcopi transferri possunt à suis Ecclesiis cum licentia proximi Superioris. p. 454. n. 3. Non sunt propriè sponsi Ecclesiæ. ibid. Annulum deferunt solum ex consuetudine vel privilegio. ibid.

Prælatus benedictus potest in aliena Ecclesia celebrare cum Pontificalibus absque licentia. p. 462. n. 2. Germaniæ consuetudo habet contrarium. ibid.

Prælati quidam habent potestatem deponendi beneficiatum. p. 467. n. 7.

Prælato non creditur, simpliciter asserenti se donare propter merita, alienare cum tractatu Capituli, &c. p. 471. n. 2.

Prælatus ob infirmitatem aut senium non est deponendus, aut ad renuntiandum cogendus. p. 478. n. 6.

Prælatus non censetur renuntiare Prælaturæ, etsi Monachos ab obedientia absolvat. p. 484. n. 8. Absolutio eiusmodi est nulla. ibid.

Prælatis ex consuetudine competit potestas benedicendi corporalia aliaque paramenta. p. 492. n. 10. In Germania pro suis & alienis Ecclesiis. ibid.

Prælati Regulares omnes, si benedicti sint aut Pontificalia habeant, possunt dare solemnem benedictionem suis Regularibus. p. 493. n. 13. Non tamen sine annuentu Episcopi, si præsens sit. ibid.

Prælati quomodo olim potuerint, & hodie possint Tonsuram & Ordines Minores conferre? p. 495. n. 13. & seqq. *Vide* Abbas, Ordo.

Prælati Ordinum habent Iurisdictionem in suos regulares. p. 505. n. 1. Non tenentur eos admittere ad ordines. ibid. Imo si extra-sacramentaliter sciant eos inhabiles, non possunt mittere. n. 2.

Prælatus quænam possit suis Regularibus præcipere? p. 508. n. 1. In ijs non debet se immiscere Episcopus. ibid.

Prælatus ordinans alienum sine licentia est per annum suspensus à collatione Ordinum. p. 518. n. 5. Ordinans Regularem alienum indiget licentia Episcopi & Superioris regularis. p. 519. n. 5. Alterutram si habeat, probabiliter non incurrit suspensionem. ibid.

Prælati non possunt suis Regularibus dare dimissorias ad alienum Episcopum; p. 520. n. 1. Nisi Diœcesanus absit, aut non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimissorijs exprimendum ibid. Vel speciale privilegiũ habeant, ut plerique exempti. n. 5.

Prælati etiam exempti si subditis secularibus dent dimissorias, sunt suspensi ab officio & beneficio; p. 521. n. 4. Nisi habeant Iurisdictionem quasi Episcopalem & consuetudinem immemorialem. ibid.

Prælatus si de dilapidatione suspectus sit, quid cum eo agendum. p. 662. n. 2.

Prælatus habens Iurisdictionem quasi Episcopalem est Ordinarius erga suos subditos; p. 701. n. 2. Habet in eos imperium merum & mixtum. n. 3. Qua pœna possit vel non possit eos afficere? ibid. Quomodo possit brachium seculare invocare, & illud vicissim adjuvare? n. 4. & seqq.

Prælati tenentur ex officio corrigere crimina subditorum. p. 717. n. 1.

Prælati castigandi, si subditos impediant referre superioribus statum personarum aut Ecclesiarum. p. 729. par.

Prælatus Regularis potest suos regulares censuris afficere. p. 743. n. 1. Ab alijs separare, incarcerare, ejicere. n. 2.

Prælatus Regularis an & quando possit à suis Regularibus Iuramentum exigere? p. 743. n. 2.

Prælatus Regularis an & quomodò possit suam Iurisdictionem alteri delegare. p. 745. n. 6.

Prælati ratione suæ Ecclesiæ plenissimo iure exempti habent Iurisdictionem quasi Episcopalem. p. 826. n. 2.

Prælati habent potestatem restituendi læsos in integrum. p. 834. n. 2.

Prælati confessione iudiciali si læsa sit Ecclesia, quomodo possit iuvari? p. 838. n. 1.

Prælati compromissum an & quomodo transeat ad Successorem. p. 859. n. 2.

Prælatura.

Prælaturæ aliquem admovens debet plenè nosse eum esse idoneum. p. 282. n. 8.

Prælatura obtinetur Postulatione, Electione, & translatione. p. 208.

Prælatura est pastoralis dignitas. p. 228. n. 2.

Prælatura si indigno conferatur, ad quem tunc ius conferendi devolvatur? p. 262. n. 7.

Vide *Devolutio; Electio, Indignus.*

Prælatura Regulari vacante ad quem spectet administratio? p. 109. n. 5. *Vide* Administratio.

Prælaturæ ultra quod tempus vacare non debeant? p. 339. n. 1.

Prælatura regularis non potest committi non-professo. p. 366. n. 2.

Prælaturam appetere an sit licitum? p. 400. n. 3.

Prælaturæ Resignatio ægrè admittenda. p. 467. n. 3.

Prælaturæ non potest admoveri Religiosus illegitimè natus. p. 545. n. 2. Nisi apud Mendicantes per eorum privilegium. n. 3.

Præpositus.

Præpositus & Decanus obligantur statutis Capituli. p. 17. n. 6.

Præpositi Regulares non consecrantur, sed benedicuntur. p. 277. n. 5.

Præpositum ut deponat Episcopus sine Capitulo, obtineri potest per consuetudinem. p. 203. n. 1.

Præpositus, nisi sit simul Canonicus, non habet vocem in Capitulo; vel solum ex consuetudine. p. 338. n. 2.

Præpositus quoque Collegiatæ si capitulariter eligatur, debet in eum pars minor non respectu aliarum, sed Capituli consentire. p. 416.

Præpositus si alicubi sede vacante exerceat Iurisdictionem, fructus inde provenientes potest sibi retinere. p. 443. n. 2.

Præpositi aliqui Cathedralium mitram habent; sed non pedum. p. 492. n. 11.
Præpositus debet fieri Presbyter; p. 527. Impeditus etiam iustè an sit privandus dignitate? p. 528.
Præposito præferendus de Iure Archidiaconus. p. 574. n. 4.
Præpositus etsi Iurisdictione caret, dignitatem tamen seu personatum habet. p. 581 n. 3.

Præpositura.

Præpositura non comprehenditur nomine beneficij in odiosis. p. 159. n. 3.
Præpositura subinde officium appellatur. p. 200. n. 1.
Præpositura est Personatus. p. 199. n. 1.
Præpositura in aliquibus Ecclesiis est dignitas electiva. p. 228. n. 1. p. 290. n. 1.
Præpositura est beneficium Sacerdotale. p. 254. n. 2.
Præpositura si sit, vel habeat unitum Canonicatum, tunc pœna pro canonicis non comprehendit præpositum. p. 415. Comprehendit autem si Canonicatum habeat à Præpositura seiunctum. ibid.

Præscriptio

Præscriptionis tempus Magistratus Civilis non potest abbreviare quoad Clericos. p. 41. n. 7.
Præscribi à subditis, quamdiu tales sunt, non possunt ea, quæ essentialiter ad Iurisdictionem pertinent. p. 176. n. 2.
Præscribi non possunt ab inferioribus Clericis propria ordinis Episcopalis v. g. potestas ordinandi, confirmandi consecrandi vasa sacra, &c. p. 178 n. 2.
Præscriptio sine possessione non procedit. ibid p. 235. n. 15. p. 367. n. 5.
Præscriptione non potest acquiri, ut carens requisitis qualitatibus esse possit delegatus Iudex Pontificis. p. 178. n. 2.
Præscribere non possunt Laici Ius decimarum spirituale; p. 178 n. 2. Nec Ius conferendi beneficia, aut eligendi, nec Iurisdictionem Ecclesiasticam: p 179. n. 1 p. 235. n. 15. Etiamsi accedat fama privilegij & Immemorialis consuetudo. p. 179 n. 3. p. 235. n. 15.
Præscriptio non extenditur de casu ad casum. p 190. n. 4. p. 198. n. 10. p. 690. n. 3. Nisi in necessariò connexis. p. 220. n. 1. An & quomodo in similibus? p. 378. n. 8.
Præscriptio omnis postulat Iuris adminiculū. p. 194. n. 3.
Præscribet ut Episcopus contra Capitulum, requiritur titulus & XL. Anni p. 203. n. 2. sine titulo tempus immemoriale. ibid.
Præscribenti Episcopo contra Capitulum resistit Ius. p. 204. n. 2.
Præscribere Episcopus contra Capitulum quomodo habere possit bonam fidem aut actus validos? p. 204. n. 3.
Præscriptio potest fieri per actus, non naturaliter, sed civiliter nullos. p. 204. n. 3 *Vide etiam sup.* p. 179. n. 2.
Præscriptione acquirens Ius eligendi, acquirit etiā Ius postulandi. p. 219. n. 1. Ad id necessarium est tempus XL. annor. p. 220. n. 2. Sufficit unicus actus. ibid.
Præscriptionis remedium non impedit error. p. 220. n. 2.
Præscriptione potest Ius eligendi transferri in alios aut restringi. p. 272. n. 2.
Præscribi an possit à Laico Ius præsentandi? p. 357. n. 4.
Præscriptio contra facultates Episcopis Iure communi concessas est strictæ interpretationis. p. 467. n. 1.
Præscriptio non procedit in actibus Voluntarij oppositis. p. 494 n. 18.
Præscribi possunt per immemorialem consuetudinē reservata Principi. p. 690. n. 1. Modò præscribens sit capax possessionis. ibid. Et reservata non sint intrinseca Supremæ principis potestati. n. 2.
Præscripserunt Legati à latere potestatem absolvendi à censura Canonis. p. 690. n. 3.
Præscriptio quomodo per actus merè voluntarios seu gratuitos possit introduci? p. 690. n. 3.
Præscriptio privilegij est, sicut privilegium, revocabilis. p. 690. n. 3.
Præscribi ab Inferiore privativè potest contra Episcopum Iurisdictio in Diœcesanos. p. 717. n. 2. Non tamen ei omne Ius corrigendi adimi. p. 718. n. 3.
Præscriptione obtinere potest Episcopus Ius eligendi Prælatum etiam regularem in sua diœcesi p. 824. n. 1.
Præscriptione non potest Ecclesiæ Ius exemptionis adimi, nisi centum annor. p. 825 n. 3.
Præscribi contra Ecclesiam Rom. non potest nisi centum annis. p. 825. n. 3.
Præscriptio contra Ecclesiam, vacante Prælatura, dormit. p. 826. n. 1.
Præscriptione XL. annor vel immemoriali obtinere potest Ecclesia exemptionem à Iurisdictione Episcopi. p. 826. n. 1.
Præscriptionum temporalium quænam currat vel non currant contra Minores? p. 832. n. 5.
Præscriptio Iudicialis quid? p. 832. n. 1.
Præscribi contra Iudicis officium ordinariè non potest, nisi per longissimum tempus XXX. annor. p. 838. n. 6.
Præscribitur Ius personale non nisi XXX. annis p. 861. n. 7.

Præsentatio.

Præsentatio à pluribus Collegijs collegiatim facta quomodo communi consensu fiat? p. 90. n. 9.
Præsentatio Rescripti Iurisdictionem tribuit Iudici. p. 94. n. 2.
Præsentatio ad Beneficium non tribuit Ius, nisi remotum. p. 129. n. 7.
Præsentatus ad unum beneficium si sine mentione illius impetret Rescriptum ad aliud est irritum. p. 125. n. 7.
Præsentatio non vitiatur, si Patronus dicat: *alijs præsentandum.* p. 226. n. 4.
Præsentatio quandoque dicitur Electio. p. 237. 1.
Præsentatio quomodo differat ab Electione? p. 218 n. 3. in multis æquiparatur. p. 297. 1 3
Præsentandi Episcopi Ius competit ex privilegio Regi Hispaniæ & Galliæ. p. 234. n. 14. & alijs extra Germaniam. p. 509. n. 3.
Præsentatio illiterati quando sit ipso Iure irrita, vel rescindenda? p. 257. n. 10. & 11.
Præsentatus invalidè ob crimen, non potest, etsi emendatus, iterum præsentari? p. 270. n. 2. § In perfectiore.

Præ-

Præsentatio, bona fide facta ab habente possessionem Iuris præsentandi, est valida. p. 297. n. 3.

Præsentare est fructus Iuris patronatus. ibid.

Præsentandi Ius potest à Laico præscribi. p. 298. n. 4.

Præsentatorem Ecclesiasticum ob certam personam non præsentatum qui iniuste gravat, est ipso facto excommunicatus. p. 405. n. 1. Licet eum graves ex mandato alieno. n. 4. Aut eius tantùm consanguineos. n. 5.

Præsentatio comprehenditur etiam nomine provisionis. p. 418. n. 4.

Præsentatus Religiosus Mendicans in discordia, aut non mendicans à minore parte, nihil inde Iuris consequuntur. p. 418. n. 4.

Præsentandi Ius amittit Patronus per Vnionem beneficij. p. 496. n. 4 p 584. n. 3.

Præsentandi Ius per negligentiam amissum recuperat Patronus factâ una collatione, etiam sine effectu p. 496. n 6.

Præsentatos instituere potest de Iure Vicarius p. 597. n. 8.

Præsentatio minus Ius tribuit ad beneficium, quàm Institutio aut collatio. p. 653. n 3.

Præsentare nullum, & inhabilem, sunt paria. p. 705. n 3.

Præsentandi Ius est res spiritualis. p. 777. De eo transigere interventu rei temporalis est simoniacum. ibid.

Præsentatori gratis & absque pacto aliquid donare non est simonia. p. 778. n. 2.

Præstimonium.

Præstimonij pro stipendio possessi non tenetur meminisse impetrans Rescriptum beneficiale Gratiæ. p. 187. n 1. Tenetur impetrans Rescriptum beneficiale Iustitiæ. ibid.

Præsumptio.

Præsumendum pro Principe in dubio. p. 23. n. 10.

Præsumi non debet Princeps aliquid concedere aut mandare cum præjudicio alterius. p 80. n 3. p. 120. n. 5. p. 258. n. 1.

Præsumitur negligens, qui Rescripto Iustitiæ per annum non est usus. p. 81. n. 4 p. 84. n. 3 p. 113. n. 4.

Non præsumitur dolus. ibid. p. 354. n. 2.

Præsumptio cedit Veritati. p. 33. n. 2.

Præsumptio Iuris & de Iure si contra est, non facilè quis admittitur ad probationem contrarij. ibid.

Præsumitur Error scribentis, si Verborum constructio Rescriptum Iustitiæ faciat Iuri communi contrarium. p 97. n. 1.

Præsumptio Iuris stat pro Prælato in dubio, an requirendus sit conventûs consensus? p. 106. n 5.

Præsumptio est pro Iudice in dubio, an rectè processerit? p. 126. n 2. p. 295. n. 8.

Præsumptio est, successorem non ignorare leges anteriores. p. 120. n. 5.

Præsumi bonus non solet Prælatus confirmandus, sed probari debet. p. 140. n. 5.

Præsumi in dubio non debet actus Iure positivo irritus, esse etiam quoad conscientiam irritus. p. 258. n. 16.

Præsumptiones contrariæ si concurrunt, se mutuo infringunt. p. 278. n. 7.

Præsumptionibus quoque probari potest negatiua. p. 295. n. 10.

Præsumitur in dubio compromissum factum in bonum Ecclesiæ, non compromissariorum. p 313. n. 7.

Præsumitur possessio nova esse vitiosa, si titulus non possit iustificari. p. 316. n. 4.

Præsumitur scienter elegisse, qui indignum elegit. p. 374. n. 1.

Præsumitur Iuri suo renuntiare, qui lite cedit. p. 378. num. 8.

Præsumitur possessor bonæ esse fidei donec contrarium appareat. p. 379. n. 1.

Præsumptio si sit contra allegantem ignorantiam, debet eam probare Iuramento. p. 398. n 3.

Præsumitur sententia Iudicis, etiam Arbitri iusta. p. 470. n. 1. Nisi dubitetur de eius Iurisdictione. p. 471. n. 2. Vel appellatio sit interposita. ibid. Vel contrarium ostendatur. ibid.

Præsumptio pro Iudicis sententia an & quomodo sit Iuris ac de Iure. p. 471. n. 3.

Præsumitur potestati Vicarij generalis subesse, quidquid non ostenditur de Iure aut consuetudine esse speciale. p. 593. n. 1. Quænam sint hæc specialia? n. 2. & seqq.

Præsumi non potest Pontifex, per Rescriptum derogare Iuri prius alteri concesso. p. 614 n 1.

Præsumptio Iuris & de Iure cedit Veritati cognitæ & probatæ. p. 661. n 3.

Præsumptio Iuris si sit contra possessorem debet is exhibere titulum. p. 723. n. 2.

Præsumitur adhuc subiectus esse, qui ante fuit p. 778, num. 3.

Precarium.

Precario si addatur clausula de non revocando, & de mente dantis constet, habetur clausula pro non adiecta. p. 35 n. 54. In dubio censetur transire in Commodatum. p 56. n. 14.

Precarij naturæ repugnat irrevocabilitas. p. 36. n. 14.

Preces Vide *Rescriptum*, *Supplicatio*

Precum Veritas in Rescripto probanda ab Impetrante. p 99. n 4

p. Precum veritas in Rescripto cautè examinanda ab Ordinariis & Confessariis ex tempore *data* & forma literarum. p. 100. n. 7.

Preces sufficit esse veras tempore, non quo facultas dispensandi committitur, sed quo dispensatio fit. p. 100. num. 7.

Preces instituendæ defuncto Pontifice pro concordi Electione novi. p 390. per.

Preces aliorum an & quomodo admitti possint pro aliquo eligendo vel instituendo ad beneficium? p. 535. num. 2.

Presbyter Vide *Sacerdos*.

Presbyteri duo in dignitate sufficiunt cum Episcopo ad consecrandum Episcopum. p. 252. n. 6.

Presbyteri olim non fiebant ante annum XXX. ætatis. p. 262. n. 20.

Primas.

Primas quid? p. 712. Quomodo differat à Patriarcha? p. 713.

Primas visitare potest subiectas Ecclesias. p 755. n. 1.

Primicerius.

Primicerij dignitas non potest sine autoritate Pontificis extingui. p. 17. n. 2.

Primicerij dignitas maior quàm Præcentoris, p. 186. num. 6.

Primicerij Etymologia quæ? p. 581.

Primicerius olim dicebatur, qui fuit Notarius. p. 581.

Primicerius alicubi dicitur idem ac Præceptor. ibid. Quodnam eius officium? ibid.

Primicerius si habeat præeminentiam in choro, Capitulo, & processione censetur habere dignitatem seu personatum. p. 551.

Primogenitura.

Primogenituræ statutum cùm sit, excludit fratres futuros Clericos, non iam ante factos. p. 43. n. 13.

Primipilus.

Primipilus est annonæ militaris præfectus. p. 392. n. 7.

Princeps.

Principes suis legibus per se & directè non obligantur. p. 27. n. 5.

Principes Imperij, Duces &c possunt statuta Legibus Cæsareis contraria facere, sed sine præiudicio aliorum. p. 20. n. 4.

Principum Rescripta semper intelligenda cum hac clausula: *sine alterius præiudicio; salvo Iure alterius*, &c. p. 22. n. 9. *Vide* Rescriptum.

Princeps non potest alius ius suum auferre. p. 22. n. 9. Nisi ex plenitudine potestatis ob bonum publicum. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc observanda. p. 23. n. 11.

Princeps in dubio nunquam præsumendus est velle alteri præiudicare. ibid. p. 80. n. 3. p. 120. n. 5. p. 158. num. 1.

Principum Rescripta, quæ derogant Iuri tertij, sunt suspecta de falsitate & obreptione. p. 23. n. 10.

Pro Principe præsumendum in dubio. p. 23. n. 10.

Princeps, nisi certò constet, non est censendus uti plenitudine potestatis. p. 23. n. 10.

Princeps absque iusta causa non potest ferre sententiam Legibus Reipubl. contrariam. ibid.

Principis Rescriptum contra sententiam, quæ in rem iudicatam transiit, est irritum. p. 23. n. 12.

Princeps potest privilegium subditis concessum auferre absque causa, si in contractum non abiit. p. 23. n. 13.

Princeps, si potest, tenetur pro rebus ex plenitudine potestatis ablatis facere compensationem. p. 25. n. 14. Pacem facere debet, si potest, salvo subditorum Iure. ib.

Principis propria est potestatis plenitudo in tollendo Iure subditorum p. 25. n. 15. Communicabilis tamen etiam aliis. ibid.

Princeps secularis nunquam vi privilegij habet tantam potestatem in Clericos, quantam in Laicos. p. 42. num. 10.

Principis est legem dubiam autoritativè interpretari. p. 50. n. 3.

Principem non excusat ignorantia Iuris. p. 55. n. 3.

Princeps curam Reipubl. debet ipse gerere. p. 55. n. 4. Et non totam relinquere Consiliariis. p. 177. n. 3.

Princeps solus potest delegare causam, remoto Appellationis remedio. p. 63. n. 1. p. 642. n. 5.

Princeps debet habere unum calamum & unam linguam, non plures. p. 64. n. 3.

Princeps si mandet illicita, non est ei parendum. p. 73. n. 3.

Princeps potest pro suo arbitrio inhabilitatem ex lege positiva ortam validè tollere. p. 73. n. 3.

Principem contra non est, obreptitia eius Rescripta ut iniqua irrationabilia refutare. p. 73. n. 4.

Principis de potestate disputare instar Sacrilegij censetur. p. 73. n. 4.

Princeps non potest obligari ad certam formam Rescripti. p. 75. n. 4. *Vide* p. 120. n. 5. p. 153. n. 3.

Princeps ex potestatis plenitudine potest agere contra Ius commune & stylum curiæ. p. 82. n. 4.

Principes supremi eligere debent Arbitros, si in suis controversiis ipsi convenire nequeant. p. 90. n. 8.

Principum propria est liberalitas. p. 92. n. 6.

Princeps in Rescriptis Iustitiæ non solet à Iure communi recedere. p. 97. n. 1.

Principis beneficia sic interpretanda, ut non præiudicent Iuri quæsito tertij. p. 98. n. 3. p. 155. n. 1.

Princeps quæ facti sunt, ignorare censetur, p. 122. n. 6.

Princeps certæ Verborum formæ non est adstrictus. p. 153. n. 3. ibid.

Princeps non potest suo successori legem præscribere. p. 171. n. 4. p. 286. n. 4.

Princeps Laicus non potest Electionis tractatui se immiscere. p. 273. n. 5. Advocari tamen & adesse potest ut defensor. p. 273. n. 6.

Principi etiam Laico Electionem intimari consultum est. p. 273. n. 4. Vt ei mors Prælati denuntianda sit, ex consuetudine, privilegio, & fundatione fieri potest. num. 7.

Princeps nullus potest eligi in Rectorem aut Senatorem Vrbis Romæ sine licentia Pontificia scripta. p. 412. n. 3. Nisi sit Romæ oriundus, aut perpetuus habitator. n. 4.

Princeps potest aliquid contra leges cæsareas: non item Episcopus contra universales Ecclesiæ Canones statuere. p. 412. n. 3.

Princeps superiorem non habens est Iudex in propria causa. p. 487. n. 1.

Principi malè administranti dari debet Coadiutor; à quo? p. 502. n. 1. Quid Iuris habeat eiusmodi Coadiutor? n. 2 & 3.

Princeps Laicus potest legitimare ad officia civilia, non ad Ordines. p. 545. n. 1.

Principis Mandatum censetur expeditum & efficax, antequam innotescat delegato. p. 619. n. 5. Quodnam discrimen inter illud & privilegium. ibid.

Princeps inferior an & quomodo possit suo delegato dare potestatem subdelegandi? p. 644. n. 10. *Vide* Subdelegans.

Princeps delegatam iurisdictionem & privilegia potest pro arbitrio revocare. p. 663. n. 5. quomodo Ordinarius? n. 6.

Principi specialiter reservata possunt per immemorialem consuetudinem præscribi. p. 690. n. 1. Modò non sint supremæ eius potestati intrinseca. n. 2.

Princeps etiam subest in spiritualibus Episcopo, velut suo ordinario. p. 738. cus 1 ibid.

Principes & Domini seculares debent reverentiam Sacerdotibus. p. 738. p. 739. n. 2.

Prim

Principis à sententia non potest appellari, sed solum supplicari. p. 830. n. 1.

Princeps solus potest restituere in integrum contra sententiam delegati. p. 835. n. 3.

Principale.

Principale concedens concedit etiam accessoria & præparatoria. p. 89. n. 7.

Principali parte Rescripti corruente corruit & accessoria. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.

Principale mandans censetur etiam mandasse accessorium. p. 140.

Principale non tollitur ablato accessorio. p. 218. n. 5.

Prior, Priorissa Prioratus.

Prior, non claustralis habet dignitatem & potest esse delegatus Pontificis eiusque legati. p. 163. n. 4.

Priores electi à quo confirmandi? p. 239. n. 3.

Priorissæ à quo? p. 240. n. 4.

Prioratus conventualis est beneficium tantùm manuale; concedi tamen alicui potest à Pontifice in perpetuum. p. 276. n. 1.

Prioratus non potest committi alicui nondum professo. p. 166. n. 2.

Prior in Monasterio inferiore an & quando eligendus aut confirmandus ab Abbate Superioris? p. 571. n. 3.

Prior Conventualis debet intra annum fieri Sacerdos sub privatione Iuris ipso facto. p. 415.

Priorissa seu Abbatissa eligenda quot ætatis & professionis annos habere debeat. p. 445. n. 1. & 3.

Prior quid potestatis habeat in Monasterio? p. 745. num. 6.

Prior conventualis an & quomodo possit sine consensu Capituli transigere? p. 772. n. 1.

Prioritas.

Prius impetrans litteras ad beneficium præfertur posterius impetranti. p. 125. n. 2.

Prior nominatus in Rescriptis vel Iure est dignior. p. 109. n. 5.

Prius nominatus in instrumento vel dispositione præsumitur in dubio dignior & præferendus. p. 449.

Privatio.

Privationis pœna ob contumaciam censetur cessare cessante contumacia. p. 46. n. 3. Nisi aliud sit expressum. ibid. Aut contumacia transierit in delictum specificum. n. 5.

Privatos Iure eligendi possunt alij Capitulares, si velint, ad electionem admittere. p. 301. n. 2. Vno se opponente non possunt. p. 301. n. 3.

Privati Iure eligendi id recuperant per vocationem aut admissionem ad Electionem, etsi postea impediatur vel rescindatur. p. 302. n. 3.

Privati Iure eligendi in prima electione, si proximè sequens non valeat, debent rursus admitti ad tertiam. p. 302. n. 4.

Privati Iure eligendi an & quomodo ab Electione etiam vi repellendi? p. 303. n. 6.

Privat Iure eligendi Excommunicatio non minor, sed maior. p. 336. n. 1. 2.

Privati an privandi sint Iure suo eligentes non servatâ formâ Scrutinij? p. 548. n. 14.

Privantur Iure eligendi, qui cum abusu potestatis Laicæ eligunt. p. 352. n. 9. Et quidem ipso Iure pro ea vice. n. 12. Nisi ex metu gravi vel probabili errore fecerint. p. 352. n. 10.

Privari possunt Iure eligendi pro ea vice, qui publicatis suffragijs omittunt eorum collationem. p. 369. n. 12.

Privantur Iure suo Compromissarij eligentes indignum sive scienter, sive ignoranter. p. 441. n. 6.

Privari sunt Iure suo eligentes scienter indignum ad dignitatem Episcopalem, eàque inferiorem. p. 441. n. 5. 6.

Privilegium.

Privilegium est lex non quoad privilegiatum sed alios. p. 5. n. 5.

Privilegio in sui favorem concesso potest Capitulum sine authoritate Episcopi renuntiare. p. 16. n. 5.

Privilegium communiter intelligendum *salvo Iure alterius, sine præiudicio aliorum.* p. 22. n. 9. p. 461. n. 2. Contra Ius tertij, etiam ex motu proprio aut certâ scientiâ datum, censeri debet obreptitium. n. 10.

Privilegium subditis concessum potest Princeps pro libitu auferre, nisi in contractum transierit. p. 23. n. 11. Non subditis, Iure iam quæsito, ne quidem per plenitudinem potestatis. p. 75. n. 7.

Privilegium per unum actum contrarium amitti potest; p. 29. n. 9. Si tamen sit negativum; n. 10. Et voluntariè agatur contra illud; n. 11. Et tractum habeat non successivum, sed initerabilem: ibid. Agatur autem contra ab ijs, qui renuntiare possunt. p. 30. n. 12.

Privilegium affirmativum non amittitur per non-usum, nisi & præscriptio accedat; p. 29. n. 10. Vel habentes velint per non-usum ei renuntiare. p. 207. n. 5.

Privilegium habens actum iterabilem plerumque non amittitur per unû aut plures actus contrarios. p. 29. n. 11. Inde tamen constituitur alter in possessione. ibid.

Privilegium extinguendi dignitatem Primicerij amittitur per unum actum contrarium. p. 30. n. 11.

Privilegio qui non expressè, ille nec tacitè renuntiare potest. p. 30. n. 12.

Privilegio personali quivis potest renuntiare. ibid. Communi & utili nemo nisi tota communitas. ibid.

Privilegium inutile aut noxium per se cessat. ibid.

Privilegium Dignitati aut loco datum est etiam commune. ibid.

Privilegium cum clausula irrevocabilitatis non tollitur, nisi cum expressa mentione clausulæ. p. 36. n. 15.

Privilegium dari potest etiam non subditis. p. 38. n. 1.

Privilegio nemo uti cogitur. ibid.

Privilegio imponendi v. g. collectam Clericis debet Princeps secularis moderatè uti. p. 42. n. 10.

Privilegium differt à Rescripto. p. 62. n. 2.

Privilegium liberè appellandi, quid ultra Ius commune tribuat? p. 63. n. 2. p. 64. n. 3.

Privilegium subinde solum dat, quod Ius commune. p. 64. n. 2. p. 789. n. 4. Communiter censendum est dare aliquid ultra. n. 3. propriè est *alicuius rei contra Ius commune ex Principis benevolentia concessio.* p. 97. n. 3.

Privilegium generale semper datur hoc modo, ut occurrente casu possit à concedente limitari. p. 64. n. 3.

Privilegium speciale derogat legi generali. p. 65. n. 7.

Privi-

Privilegio generali derogatur per speciale iam ante concessum. p. 66. n. 8. p. 158. n. 1. Vti & per subsequens nisi iam sit alteri Ius in re quaesitum. p. 66. n. 8.

Privilegium Principis potest futuris eius Rescriptis formam substantialem praescribere. p. 74. n. 2. Vide. p. 75. n. 4. p. 181. n. 5.

Privilegium speciale est exprimendum in dato contra privilegiatos Rescripto, non Iustitiae sed Gratiae. p. 75. n. 3.

Privilegio specialem sui mentionem exigenti potest derogare generalis clausula Rescripti, si sit extra corpus Iuris; Non item si sit in corpore Iuris. ibid. Idem potest etiam derogatoria generalis clausula in lege vel Canone; n. 5. Nisi privilegium sit in corpore Iuris; n. 6. Vel remuneratorium, aut per modum contractus datum. p. 76. n. 7.

Privilegia quaedam Mendicantium, alioqui in specie exprimenda, Tridentinum revocavit per solam clausulam generalem. p. 75. n. 9.

Privilegium exemptionis an sit validum, non potest Ordinarius esse Iudex? p. 77. n. 12. Etsi sit strictae interpretationis, tamen cum datur Clericis comprehendit etiam Canonicos eiusd. Ecclesiae. p. 215. n. 1.

Privilegij Apostolici interpretatio reservata est eidem sedi. ibid.

Privilegium in praejudicium alterius est strictae interpretationis. p. 142. n. 1. p. 189. n. 9.

Privilegium *ad beneplacitum concedentis* expirat in eius morte naturali vel civili, non item in eius excommunicatione aut amentia. p. 150. n. 2. Imo ut hodie in praxi observatur nec in morte. p. 151. n. 6.

Privilegium datum cum clausula *donec revocavero* non expirat cum eo. 152. n. 3.

Privilegium à principe concessum *ad placitum suae sedis* vel *sedem obtinentis*, non expirat cum concedente. p. 151. n. 4. Imo nec concessum *ad utrinsque*, suum scil. & sedis, *placitum*. p. 151. n. 6. Nec concessum ad solum suum placitum *sub nomine* non proprio, sed *officij* vel *dignitatis*. p. 151. n. 5.

Privilegium personale & reale sumi potest non tantum subiective, sed etiam activè. p. 152. n. 4.

Privilegium nemini praeiudicans est amplè interpretandum. p. 152. n. 6.

Privilegium non plus operatur, quàm Verba exprimunt. p. 153. n. 2.

Privilegia non residendi perpetua & personalia sunt revocata a Bonifacio VIII. p. 171. n. 1. & seqq. Non item data ad certum tempus; n. 2. Vel & ad incertum; n. 2. Nec localia realia. n. 3.

Privilegium contra Ius aut utilitatem publicam censendum est obreptitium. p. 171. n. 3.

Privilegium est consuetudine fortius. p. 179. n. 8.

Privilegij fama etiam cum consuetudine immemoriali non sufficit ad praescribendum id, eius incapax. p. 179. n. 3.

Privilegij vim habet consuetudo introducta permittente eo, qui potest privilegiare. p. 179. n. 4.

Privilegio quidquid potest obtineri, potest etiam à capaci per consuetudinem immemorialem. p. 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 239. n. 35.

Privilegium habent Religiones quaedam, ut electi superiores non indigeant speciali Pontificis confirmatione. p. 184. n. n. 3.

Privilegium habens duplicem sensum, quando accipiendum in proprio vel improprio? p. 188. n. 8. & 9.

Privilegium aut consuetudo optandi praebendas per Non-usum non amittitur. p. 207. n. 1.

Privilegio abutens dignus est eo privari; & quandoque ipso facto privatur. p. 312. n. 1.

Privilegium à Superiore concessum non potest inferior tollere. p. 340. n. 3.

Privilegium contra Ius commune est strictae interpretationis. p. 456. n. 1.

Privilegium benedicendi Vasa sacra cum chrismate non amittitur per non-usum. p. 494. n. 18. Sed ex diuturno non-usu praesumitur vel non datum, vel revocatum. ibid.

Privilegia confirmari & communicari solent tantum ea, quae sunt in usu. p. 494. n. 18.

Privilegium eligendi pro una vice Confessarium quomodo intelligendum. p. 689. n. 9.

Privilegium aliud reale, aliud personale. p. 617. n. 1.

Privilegium nomine dignitatis datum transit ad successorem; p. 627. n. 2. Re etiam adhuc integra. ibid. unde cognoscatur ratione dignitatis vel personae datum? p. 627. n. 6.

Privilegium sub nomine dignitatis & proprio simul datum, an sit reale vel personale. p. 628. n. 1.

Privilegium inter & Mandatum principis quale & quoad acceptationem discrimen? p. 629. n. 5.

Privilegia & facultates à Principe aut Ordinario possunt liberè revocari; p. 663. n. 5. & 6. Nisi in donationem aut pactum transierint. ibid.

Privilegia quae Conservatorum pro Ord. Religiosis? p. 685. n. 1. & seqq.

Privilegium qui non potest dare, non potest extendere. p. 685. n. 1.

Privilegio etiam Apostolico renunciare potest aliquis, si in eius tantum cedit favorem. p. 765. n. 1.

Privilegium Religiosorum de non solvendis decimis in quo consistat? p. 776. n. 1.

Privilegium exemptionis non tantùm ad Ecclesiam exemptam pertinet, sed etiam ad sedem Rom. p. 815. n. 3. ei non potest renuntiare Ecclesia exempta; ibid. Nec potest amittere per praescriptionem, nisi centum annorum. ibid.

Privilegio Papae obtinere potest Ecclesia exemptionem à Iurisdictione Episcopi. p. 825. n. 1.

Privilegia duorum paria si concurrant ro & quomodo utroque cassato servandum sit Ius commune. p. 816. n. 6.

Privilegij tenor si sit dubius recurrendum ad originale in Registro Principis. p. 830. n. 4.

Probatio.

Probatio de Veritate precum incumbit impetranti Rescriptum. p. 67. n. 2. p. 99. n. 4.

Probatio doli fit per coniecturas. p. 81. n. 4.

Ad probationem contractûs non facilè admittitur, contra quem est praesumptio Iuris & de Iure. p. 83. n. 1.

Probare quis debeat Rescriptum esse vel non esse obrepititiè impetratum? p. 99. n. 4. 5. probandum autem narrata fuisse falsa vel vera tempore *datae*. n. 6. & 7.

Probatio ei incumbit, qui dicit, non qui negat. p. 99. num. 4.

Probationes Actoris & Rei si sint pares, quid agendum? p. 286. n. 4.

Probatio morbi sublati quando incumbat electo? p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Probari negativa non potest directè, sed indirectè tantùm. p. 295. n. 9. Vti & per præsumptiones. n. 10.

Probanda est Negativa ab eo, qui in illa fundat suam intentionem. p. 295. n. 10.

Probationem plenam non faciunt testes, nisi sint contestes. p. 296. n. 11.

Probatio pro uno loco confirmatur per generalem alibi in provincia consuetudinem, etiam iuri contrariam. p. 317. n. 6.

Probatio plena requiritur ad Ius alterius auferendum vel minuendum. p. 393. n. 1.

Probando si deficiat oppugnans Electionem quoad formam vel personam electi, quam pœnam incurrat? p. 393. par. p. 394. n. 3. 4. p. 441. n. 3. p. 442. n. 7.

Probare ignorantiam Iuramento debet, contra quem stat præsumptio. p. 398. n. 3.

Probare creditor adhuc tenetur debitum, quod confessum et causâ non expressâ. p. 469. n. 2.

Probanda quomodo sit negativa delegationis? p. 634. num. 2.

Probat solutionem confessio recepti debiti; respectu cuius? p. 656. n. 6.

Probationes inutiles & tempore incongruo non recipiendæ. p. 661. n. 3.

Probatum esse minus est quàm judicatum. p. 677. n. 2.

Probationem semiplenam facit unus testis. p. 784. n. 2. Iuramento completur. ibid.

Probare damni quantitatem læsus potest Iuramento Veritatis seu veræ æstimationis. p. 817. n. 1. Non est deferendum facilè, si alia suppetat probatio. p. 818. n. 2. Quomodo sit deferendum? n. 4.

Probationum terminus peremptorius adstringit etiam Ecclesiam. p. 826. n. 4.

Probatio necessaria si sit omissa, potest Ecclesia & Minor petere restitutionem in integrum. p. 826. n. 4. Sed in causa damni tantùm vel lucri, non delicti. n. 5.

Processio.

Processionibus etiam Regulares exempti interesse debent, si vocentur ab Episcopo. p. 710. n. 3.

Processus.

Processum suum debet delegatus conformare intentioni delegatoris. p. 104. n. 5.

Processum ipso Iure vitiat perversio Ordinis in Rescriptis & Mandatis præfixi. p. 109. n. 7.

Processus est irritus formâ substantiali commissionis seu Mandati non servata; p. 110. n. 6. Quæ forma sit substantialis? ibid.

Processus delegati institutus vi Rescripti ipso Iure irriti, est irritus. p. 146. n. 3.

Processus erit invalidus, si plures Actiones & personales intentaturus uni, impetret Rescriptum ad diversos. p. 147. par. & prin.

Processu opus non est in causa notoria. p. 295. n. 7. p. 552.

Processus ordinarius Iudicij sine litis contestatione non subsistit. p. 377. n. 5.

Processus etsi sit invalidus, valida tamen est confessio rei coram Iudice facta. p. 378. n. 5.

Processus super promovendis ad Episcopatum instituitur in Curia. p. 523.

Processus si sit notoriè iniustus, potest Iudici etiam violenter resisti. p. 610. n. 8.

Procedere non debet Iudex etiam in possessorio *recuperandæ* contra absentem, nisi sit contumax. p. 613. Imo nec semper, si sit contumax. ibid.

Processus an licitè vel validè instituatur de nocte? p. 638. n. 4.

Processus judicialis incipit per citationem expeditam à Iudice. p. 656. n. 6.

Procedendum quomodo sit in Notoriis? p. 728. n. 1.

Processus non impeditur alienatione rei litigiosæ. p. 842. n. 4.

Procurator.

Procurator non excedit fines Mandati faciendo connexa. p. 13. n. 2. p. 656. n. 6.

Procuratorem constituere potest Prælatus sine consensu conventûs. p. 105. n. 1. Non tamen universalem. n. 2.

Procuratorem sine Prælati consensu potest constituere Conventus, si bona habeat separata. p. 107. n. 9.

Procurator ad agendam in Iudicio causam Monasterii expedit, ut habeat consensum Prælati & Conventûs. p. 107. n. 10.

Procurator tuus generalis potest absque speciali mãdato impetrare Rescriptum Iustitiæ. p. 118. n. 4.

Procurator validè agit omnia, antequam sua revocatio ipsi innotescat. p. 131. n. 6. Imo & antequam innotescat aliis, quibus est præiudicialis. p. 132. n. 9. & seqq. Præter contractum Matrimonii. p. 132. n. 7. p. 806. n. 3. Et beneficij acceptationem. p. 132. n. 8.

Procurator Negotiationis validè agit, donec eius Revocatio sit nota in loco, ubi agit. p. 133. n. 11.

In Procuratorem, an in Principalem sententia sit ferenda? p. 298. n. 5. p. 799. n. 2. Quid secundum Ius Canon, aut Cameram Spirensem? ibid. Quid si Dominus ante latam sententiam sit mortuus? p. 801. n. 5.

Procurator ad Electionem mitti potest à pluribus unus, vel ab uno etiam plures. p. 338. n. 3. Singuli debent habere potestatem eligendi in solidum. p. 445. par. Ex pluribus tamen unus tantùm admittendus, & quo defectu? ibid.

Per Procuratorem an quis agere possit in causa populari? p. 377. n. 1.

Per Procuratorem possunt Capitulares impugnare Electionem non Canonicè factam; p. 377. n. 1. Debet habere speciale mandatum. p. 392. n. 3. Quale id esse debeat? p. 442. Debet & ad totam eiusam sufficienter instructus esse. p. 393. n. 4. Quid hoc sit? ibid.

Procurator obest Domino in omittendo, non in committendo. p. 441. n. 2.

Procurator non potest alium suo, & alium mittentis nomine eligere. p. 449. n. 1. Nisi ei mandatum sit de certa persona eligenda. ibid.

Procurator si nullus Capitularium esse velit, non potest impeditus mittere suffragium in scripto. p. 449. n. 2. Nisi in electionibus Regularium. p. 450. n. 3.

Procurator si nec ipse nec superior sciat revocationem,

nem, validè renũtiat beneficio p. 481 n. 3. § *Nec obstat.*

Procurator ante depoſitum munus non eſt ordinandus. p. 560. n. 1. Niſi ſit miſerabilium perſonarum procurator. n. 2.

Procurator generaliter conſtitutus non poteſt agere, quæ ſpeciale mandatum exigunt. p. 591. n. 1.

Procuratorem mittere in arduis non tenetur, qui non ipſe poteſt adeſſe. p. 604. n. 3. p. 659. n. 1. p. 784 n. 1. Niſi impedimentum ſit diuturnum, & cauſa differri nequeat. p. 784. n. 3.

Procuratori ut fides habeatur, commiſſionem exhibere debet. p. 653 n. 1. In dubio admittitur præſtita cautione. p. 783. n. 2. Vel ſi per teſtes probet. n. 3.

Procurator ad lites an poſſit Reſcriptum in favorem domini prorogare quoad locum, tempus, &c. p. 656 n. 5. Prorogare Mandatum non poteſt. ibid.

Procuratoris Mandatum eſt ſtrictè interpretandum. p. 656. n. 6.

Procurator ad vendendum an poſſit fidem habere de pretio? p. 656 n. 6.

Procurator licet Mandato careat, admittitur, ſi Inſtrumenta ſecum deferat, & cautionem de ratihabitione præſtet. p. 658 n. 2.

Procurator in cauſa ſui Monaſterij eſſe poteſt Religioſus. p. 734. n. 4.

Procurator ad agendum poteſt etiam tranſigere, ſi habeat mandatum generale & liberum. p. 772. n. 2. § *Deinde.*

Procurator ad lites quomodo differat ab Advocato? Remiſſivè. p. 782. n. 1.

Procurator ſalius conveniri debet de ſuis geſtis, & non principalis. p. 783. n. 1. Acta eius in Iudicio nullius ſunt momenti. p. 786. n. 2.

Procurator poteſt revocari ſolis verbis, etſi ſit per Inſtrumentum conſtitutus. p. 784. n. 5.

Procurator Epiſcopi ad lites poteſt etiam eſſe Sacerdos. p. 786. n. 1.

Procuratoris inhabilis exceptio an ante vel poſt litem conteſtatam debeat opponi. p 786 n 3.

Procurator in criminalibus conſtitui non poteſt ab Actore. p. 787. n. 1. Poteſt à Reo ad defendendum. ibid. Vel ſaltem ad excipiendum. ibid.

Procurator expenſas repetere poteſt, etſi eventus fuerit infelix; p. 788. n. 1. Poteſt & ſalarium petere, ſi abſque ſua culpa ſit revocatus. p 801. n. 3.

Procuratorem ad agendum inſtituere poteſt Univerſitas; p. 789. n. 3. Vocatur propriè Syndicus ſeu Actor. ibid.

Procurator eſt, qui mandato domini aliena negotia adminiſtrat. p. 789. n. 1. p. 790. prin.

Procurator eſt & dici poteſt, quem Epiſcopus, in cauſa Eccleſiæ conſtituit; p. 790. prin. Vel alius beneficiatus. ibid.

Procuratorem conſtituere non poteſt Tutor ante litis conteſtationem. p. 790. prin.

Procurator ad agendum cenſetur etiam conſtitutus ad reſpondendum in Reconventione. p. 791. n. 3.

Procurator generalis ad negotia cenſetur etiam conſtitutus ad lites. p. 792 n. 1. p. 803. Non econtra. ibid.

Procuratori an & quomodo concedendæ ad dominum conſulendum induciæ. p. 792. n. 3 p 832. n. 1.

Procurator ſine mandato ſufficienti cenſetur eſſe nullus. p. 793. n. 2. Inſufficiens eſt, ſi detur ad agendum tantum, & non ad defendendum. ibid.

Procuratore ad lites revocato, acta cum eo ſunt irrita. p. 794 n. 1. Si revocatio ſit intimata Iudici; ibid. § *Ratio.* An etiam ſi ſoli adverſario? p. 132. n. 10. p. 794. n. 1. § *In tradita.* Imo & ſi neutri; modò neque conſtitutio ſit ijs inſinuata. p 794. n. 1. Aut tantum Procuratori generali inhibitio fiat quoad cauſam particularem. p. 795. n. 2. § *Deinde.*

Procurator lite conteſtata non poteſt invitus revocari, niſi cauſa cognita. p. 795. n. 3. p. 801. n 1. Quænam rationabiles cauſæ eum revocandi. p. 801. n. 2. ante litis conteſtationem poteſt liberè revocari. p. 801. n. 1.

Procuratoris ad lites poteſtas re adhuc integra expirat per mortem conſtituentis; p. 795 n. 4. p 799. n. 2. Non item re iam cœpta. p. 795 n. 5. p. 801. n. 5. Imo etiam tunc ſi ſit conſtitutus à beneficiato in cauſa beneficij vel Eccleſiæ. p 799. n. 5. Aut ad negotia ibid.

Procurator an & quomodo negotium à Prælato commiſſum, poſſit ſede vacante expedire? p 796 n. 6.

Procurator conſtitui poteſt etiam filius fam. ſine patris conſenſu. p. 796. n. 1. p. 803. Ad lites debet eſſe Annorum XXV. p. 803. § *Procurator.* Ad negotia XVII. ibid.

Procurator ad lites etiam futuras poteſt conſtitui. p 797. n. 2.

Procuratore uno dato qui conſtituit alium hoc ipſo tacitè revocat priorem. p. 797. n. 3. p. 803. Niſi unus ſit generalis, alter ſpecialis. p. 797. n. 3. Quid ſi ſimul ambo conſtituti ſint? p. 804.

Procurator ad lites contra ſententiam appellare poteſt & debet; p 797. n. 4. Uti & appellationem proſequi ſine novo mandato. p. 797. n. 4.

Per Procuratorem impetrare Reſcriptum Papæ, aut in Iudicio agere non poteſt excommunicatus. p 797. n. 1. Conſtituente in excommunicationem lapſo ſuſpenditur eius officium. p. 798 n. 2.

Procurator an validè conſtituatur à communitate, cuius capita ſunt excommunicata? p. 797. pat. p. 798. n. 3.

Procurator in cauſis Spiritualibus poteſt etiam eſſe Laicus. p. 799. n. 1.

Procurator fit litis dominus per eius conteſtationem. p. 799 n. 2. Non poteſt alium Procuratorem ſubſtituere niſi lite conteſtata. ibid. Vel niſi in rem ſuam ſit datus p. 800. n. 3. Vel à domino poteſtatem ſubſtituendi acceperit. n 4.

A Procuratore quomodo poſſit litis inſtantia transferri in alium. 805. n. 3. Vel in ipſum Dominum. ibid. p. 806. § *Quares.*

Procurator in rem ſuam datus, quid ſit? p. 800. n 3.

Procurator generalis ad negotia poteſt ſibi ſubſtituere alium? non generalem, ſed ſpecialem. p. 800. n. 5. Quomodo & ſpecialis? ibid.

Procurator lite conteſtata non poteſt reſignare procurationem, niſi neceſſitate cogente. p. 808. n. 3. Poteſt ante litis conteſtationem niſi Reus pro ipſo ſcienter ſatis dederit. ibid.

Procuratore cum ſuo poteſt Dominus adeſſe iudicio. p 801.

p. 801. n. 4. Ad quid? ibid. Domino ipso in Iudicium veniente an & quomodo revocetur mandatum procuratorum? p. 805. §. Sin autem.

Procurator an & quomodo substitutum suum possit revocare? p. 801. 5. Discrimen quoad hoc inter illum & delegatum Pontificis ibid.

Procurator ad plures causas si in una sibi substituat aliquem, potest reliquas ipse agere. p. 802. n. 5. §. *Si Procurator.*

Procurator ad specialia quædam cum clausula generali: *& ad alia*, admittendus est ad alia specialia p. 802. §. *Si in* sed similia tantum & minora, non maiora; ibid. §. *Exemplum.* Et si specialia sint expressa per mittendo, non excipiendo. §. *Declarandum.*

Procurator absque speciali mandato non potest adversario deferre Iuramentum decisivum. p. 802. §. *Non potest.* Nec transigere aut pacisci. ibid. Nisi simul sit administrator cum libera. ibid. §. *Pro intellectu*

Procurator generalis ad negotia non potest alienare aut transigere. p. 803. §. *Similiter.* Potest tamen agere & defendere in Iudicio. ibid. §. *Qui.*

Procurator non cogitur officium procurationis suscipere. p. 804. n. 1. Susceptum autem tenetur exequi vel re integra renuntiare. ibid.

Procurator constitutus sub hac forma: *quoties abesse me contigerit* an & quomodo per meam præsentiam revocetur? p. 805. §. *Sin autem.*

Procuratoris Mandatum ad matrimonium est speciale. p. 806. n. 1. Ab eo non potest alius substitui. ibid. par. & n. 2. Idem est de sponsalibus. p. 807 n. 4.

Procurator ad petendam restitutionem in integrum an indigeat mandato speciali? p. 832. n. 2.

Procuratoris confessione judiciali si læsa sit Ecclesia, quomodo ea possit iuvari? p. 838. n. 1.

Procurator si absque mandato compromittat vel aliud præstet, fit executio contra ipsum. p. 854. n. 10.

Procurationes.

Procurationes Visitatori Diœcesis debitæ quid sint? p. 275. n. 7.

Procurationes debentur Visitatori ex lege Diœcesana. p. 751. n. 3.

Procurationibus nequaquam gravandæ Ecclesiæ. p. 721. n. 4. à pauperibus Ecclesiis omnino non exigendæ. ibid.

Professus, Professio.

Professio est irrita si fiat cum protestatione intrinsecè eius valori repugnante. p. 31 n. 13.

Professus Ecclesiæ Cathedralis Regularis potest esse Iudex delegatus Pontificis & Legati Pontificij. p. 164. num. 8.

Professus invalidè, quamdiu id ignorat, nunquam ratificat. p. 198. n. 10.

Professio Religiosa est irrita, si fit per metum gravem iniustè extorta. p. 273. n. 3.

Professus qui non est, non potest eligi in Prælatum Regularis Ecclesiæ, nisi ea simul sit Cathedralis. p. 305. num. 1.

Profiteri Religionem cum pacto, ut in Abbatem eligatur, est simonia; & Electio irrita. p. 334. n. 2.

Professus ob spem Prælaturæ est ea indignus. p. 334. num. 1.

Professionem cùm quis facit, non potest simul in eodem tempore in Abbatem regularem eligi. ibid.

Professionem inter & Electionem quantum esse debeat intervallum, non est definitum. p. 335 n. 4.

Professio ante absolutum probationis annum olim fuit; hodie non est valida. p. 335. n. 4.

Professio olim ex dispensatione Legati fieri potuit ante Noviciatûs annum absolutum. p. 335. n. 5. Hodie ita fieri non potest nisi ex dispensatione Pontificis. p. 336. n. 5.

Professione nondum factâ Abbas eligi nemo unquam potuit, nisi per dispensationem Pontificis. p. 336. n. 5.

Professus amittit Ius suffragij in suo Monasterio, si ad aliud transferatur. p. 361. n. 2. Nisi istud sit illi pleno Iure incorporatum; & quid hoc sit? p. 362. n. 4.

Professus ad locum non potest cogi ad transitum in aliud Monasterium. p. 362. n. 3.

Professo an & quomodo Ius suffragij in duobus monasteriis possit gratuito concedi? p. 362. n. 5.

Professionem expressam qui nondum fecit, in Prælatum regularem assumi non potest. p. 365. n. 1. p. 423. Nec Prioratus aut ulla administratio committi. p. 366. num. 2.

Professio est irrita, si fiat ante expletum probationis annum. p. 365. n. 1.

Professus tacitè potest eligere, non item eligi in Prælatum sui ordinis. p. 423. Potest tamen eligi in Episcopum, etiam Regularem. ibid.

Professus qui non est expressè vel tacitè, ad Electionem admitti non debet. p. 435. n. 1.

Professionis & ætatis anni quot sint requisiti in eligenda Abbatissa seu Priorissa? p. 445. n. 1. & 3.

Professio Religiosa Episcopi an sit irrita? p. 477. n. 3.

Professio Religiosa non dissolvit Matrimonium consummatum. p. 555. n. 1.

Professus ante alios præcedit alios. p. 736.

Ad Professionem in Ecclesia Regulari etiam non-Cathedrali, an possit admittere Capitulum sede vacante. p. 751. n. 10.

Professio Religiosa ex metu gravi & iniustè incusso facta est ipso Iure ecclesiastico irrita. p. 809. n. 2. Convalescere potest per ratificationem sequentem etiam tacitam. n. 3. Non tamen durante metu. p. 810. n. 5. Cui in tali casu incumbat probatio? p. 809. n. 4.

Prohibitio.

Prohibitio quandoque non durat ultra tempus, quo prohibens est in Magistratu. p. 46. n. 6.

Prohibentis in re communi melior est conditio. p. 301. n. 3.

Prohibitum censetur, quod concessum non reperitur, quo sensu? p. 454. n. 5.

Prohibito uno prohibentur ea, per quæ venitur ad illud. p. 607. n. 7.

Prohibentur multa fieri, quæ si facta sint, valent. p. 638. n. 4.

Prohibiti qui non sunt, censentur admissi. p. 799. n. 8.

Promissio.

Promissio contra Ius publicum aut obedientiam superiori debitam, non obligat. p. 729. n. 1.

Promissio etiam iurata de re illicita non est obligatoria. p. 729. n. 2.

Promiſſio acceptata parit in Iure Canonico actionem. p.759. Niſi facta eſſet animo ſe obligandi tantùm ex fidelitate. ibid. Aut abſque expreſſione cauſæ. ibid. Vt ſervetur hodie raro quis à Iudice compelli ſolet. p.759.

Promiſſio de beneficio nondum vacante eſt prohibita. p.762. Niſi fiat per plenitudinem poteſtatis Papalis. ibid.

Promiſſio de re turpi an & quando pariat obligationem? p.764 n.2.

Proprietas.

Proprietatis meminiſſe in libello de poſſeſſione nil obeſt. p. 84. n. 3.

Proprietas Voto paupertatis repugnans quid? d. 197. n. 8.

Proprietatis defectus notorius aut ſponte confeſſus elidit poſſeſſionem, p. 363. n. 5.

Prorogatio.

Prorogatio Iuriſdictionis delegatæ fieri poteſt conſenſu partium de re ad rem; non de perſona ad perſonam. p. 139. n. 5. Quo modo & ſenſu. p.666. n. 3.

Prorogatio Iuriſdictionis manifeſta alia, alia dubia. p. 656. n. 4. Quomodo utraque poſſit vel non poſſit per conſenſum partium fieri, quoad ſubſtantialia vel accidentalia ibid.

Prorogetur ut Iuriſdictio, requiritur & poteſtas & voluntas ſe ſubjicientis Iudici. p. 666. n. 3.

Prorogare ſe in Iuriſdictionem Laici non poteſt Clericus. p. 666. n. 3. Nec in Iuriſdictionem alicui Epiſcopi ſine conſenſu proprij. ibid.

Prorogare ſe in Iuriſdictionem Epiſcopi non contentioſam ſed voluntariam poſſunt Exempti. p. 667. n. 3.

Prorogare poteſtatem abſolvendi à cenſura Canonis quis poſſit Legato à latere. d. 695. n. 2.

Proteſtatio.

Proteſtatio facto contraria nil iuvat. 34. n. 9.

Proteſtatio eſt mentis declaratio de Iure ſuo conſervando, vel alterius Iuri contradicendo. p. 34. n. 10.

Proteſtatio non habentis Ius nihil proficit. p. 34. n. 11. Vt & cum de Iure conſentiendum eſſet. ibid.

Proteſtatio hæreticorum eſt inutilis contra Catholicos bona eccleſiaſtica retinentes, aut recuperantes, ibid.

Proteſtatio eſt conſervativa Iuris in futurum. p. 35. n. 12. Semel legitimè factam neceſſe non eſt ſæpius repetere. p. 35 n. 11.

Proteſtationi contrarius in dubio non præſumitur actus ſubſequens. ibid.

Proteſtatio non debet eſſe contraria actui à proteſtante liberè exercito. p. 35. n. 13. Si actui quoad ſubſtantiam intrinſecè ſeu ex natura rei repugnet, reddit illum irritum. ibid. Si extrinſecè tantùm ſeu ex lege, relinquit eum validum ſed mutat in alium. n. 14.

Proteſtatio, ſi actui quoad accidentia tantùm ſit contraria, habetur pro non adjecta. p. 36. n. 15.

Proteſtatio, ne ullius ſuffragium valeat, niſi de Iure poſſit, Electioni quandoque præmittenda; p.367. n. 3. Quid & quomodo proſit [illegible] non habentem poſſeſſionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Co[illegible] de cujus fide eſt dubium? n. 9. Co[illegible] legitima poſſeſſione conſtat? n. 10.

P.roteſtatio contra aliquem ſine ejus præiudicio valet ſine ejus conſenſu; non item ſi ſit cum præiudicio, p. 368 n 10.

Provincialis.

Provincialium nomine quinam comprehendantur? p. 695. n. 2.

Provincialis abſolvere poteſt excommunicatum à Guardiano, Priore, Rectore, &c. p. 704. n. 2.

Proviſus.

Vide Beneficium, Beneficiatus, Collatio, Iuriſdictio.

Proviſus ſine legitima ætate aut ſcientia, in excommunicatione minore, aliovè defectu an indiget revalidatione tituli? p. 258 n. 14.

Proviſus ex Iure tantùm naturali validè, eſt tutus in conſcientia, donec reſcindatur proviſio. p. 258. n. 15.

Proviſus accepta inſtitutione poteſt de Iure communi ſtatim adire & adminiſtrare beneficium vacans. p. 265. n 4. Alicubi conſuetudo præ-requirit etiam inſtallationem. p. 266. n. 5.

Proviſus non poteſt propria autoritate poſſeſſionem beneficij, alio adhuc poſſidente, capere. p 265. n. 4.

Proviſus ſi quis ſit invalidè, Ius eius poſt diſpenſationem quomodo convaleſcat? p. 287. n. 3.

Providendi Ius in Eccleſia non numerata quomodo ob negligentiam devolvatur ad Superiorem? p. 315 n. 1.

Proviſus per ſimoniam, etſi ejus nooſit conſcius, invalidè eſt proviſus; p 387. n. 1. Et quidem ipſo Iure. n. 2. Teneturque poſt cognitam ſimoniam beneficiũ & fructus reddere; p. 388. n. 2. Niſi triennali poſſeſſione tueri ſe poſſit. ibid.

Proviſus ſimoniacè, etiam ſe inſcio, non poteſt pro ea vice ad idem beneficium promoveri ſine diſpenſatione p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare poſſit Epiſcopus? p. 389. n. 4.

Proviſionis oppugnatio. *Vide* Electionis impugnatio.

Proviſionis nomine generali comprehenditur etiam Præſentatio. p. 418. n. 4.

Proviſus duplici collatione poteſt utraque ſe defendere; non item electus duplici Electione utramque proſequi. p. 422.

Proviſio Canonicè facta non cenſetur revocari à Papa. p. 448.

Proviſio ad Epiſcopatum facta poſt inhibitionẽ Pontificis eſt irrita. p. 448. n. 1. ad alia beneficia ſolum poſt acceptum decretum inhibitionis. p. 449 n. 2.

Pubertas.

Pubertas plena ſunt ſunt XVIII. anni. p. 668. n. 6

Puer.

Pueri in Germania in Canonicos cathedrales recipiuntur. p. 256. n. 6. Sed id damnoſum ſolet Eccleſiæ eſſe. ibid.

Pueri non ſunt ordinandi. p. 518.

Pueri non ſunt conſtituendi Rectores Eccleſiarum. p. 528.

Puella.

Puella duodennis ſumere poteſt habitum Regularem ſed ante Profeſſionem ab Epiſcopo examinanda. p. 415.

Pupillus.

Pupilli aut servi Acta meo nomine in Iudicio, sed absque mandato, non possunt per ratificationem confirmari. p. 182. n. 4.

Pupilli contractus sine Tutore sunt naturaliter validi. p. 204. n. 8.

Pupillorum causas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 2.

Pupillus cuius autoritate possit obligari Tutori? p. 320. n. 3.

Pupillus olim Canonicus, etiam Cathedralis; sed non Capitularis esse poterat; p. 435. n. 1. Nec de contemptu conqueri. p. 435. par.

Pupilli bona administrare debet Mater alijque agnati sine emolumento p. 443. n. 2.

Pupilli contractus non confirmatur per subsequentem Tutoris autoritatem. p. 760.

Purgatio Canonica.

Purgatio Canonica quid? P. 706. par. Non deferenda nisi graviter & publicè suspecto. p. 706. n. 2.

Quadragesima.

Quadragesimam ut Pontifex tollat absque ratione, non permittendum. p. 57. n. 10.

In Quadragesima ut universim laici ter tantùm per hebdomadem jeiunent, est consuetudo irrationalis. p. 196. n. 7.

Quadragesimale Ieiunium est traditio Apostolica. p. 415. n. 9. Dicitur quandoque divina. ibid.

Quadragesimæ tempore carnes comedendi facultas non exspirat cum concedente? p. 627. n. 7.

Qualitas.

Qualitas demonstrans, & qualitas determinans seu taxans quid. p. 134 n 2. Error circa priorem non vitiat dispositionem, nisi eius sit causa. ibid. Circa posteriorem vitiat. p. 135 n 2. §. *Nunc.* *Vide* Error.

Qualitatis determinantis error redundat in personam vel etiam substantiam rei. p. 135. n. 2.

Qualitates ante confirmationem examinandæ aliæ sunt innatæ & intrinsecæ: aliæ adscititiæ & extrinsecæ. p 140. n. 5.

Qualitatem principaliorem consecutus, secundùm illam iudicari debet. p. 418. n. 4.

Quatuor Tempora.

Extra quatuor tempora Ordines sacri non possunt conferri, nisi à Pontifice. p. 504. n. 1. *Vide* Ordo.

Quicunque.

Quicunque comprehendit etiam personas fictas v. g. collegia. p. 398. n. 4.

Ratihabitio.

Ratihabitio retrotrahitur, & mandato æquiparatur. p. 122. n. 3.

Ratihabitio supplere potest defectum consensus, non item alia. ibid.

Ratihabitione fit valida acceptatio, meo nomine ab alio facta. p. 123. n. 5.

Ratificare nemo potest, quod nescit irritum. p. 198. num. 10.

Ratificatione non potest Electio semel irrita convalescere. p. 233 n. 8.

Ratificari an & quomodo possit actus præcedens per subsequentem consensum? p. 631. n. 2. §. *Sed ut.*

Ratificare non possum actum ipso iure nullum ob defectum rei à me non dependentis. p. 631. n. 2. § *Quamobrem.*

Ratihabitionis cautionem præstare debet Procurator cùm incertum est, an negotium ei mandatum? p. 658. n. 2.

Ratihabitio actûs ex metu invalidi non potest fieri metu durante. p. 810. n. 5.

Ratiocinia.

Ratiociniis obligatorum nomine quinam comprehenduntur? p. 560. n. 1. Comprehenduntur universim omnes, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas. p. 561. n. 4.

Ratiociniis obligatus non est ordinandus, nisi deposito officio. p. 569. n. 1. Aut sit defensor personarum miserabilium. n. 2. Vel legitimus Tutor agnatorum. n. 3. Vel ex consuetudine officium eiusm. sit permissum Clericis. ibid.

Ratiociniis obligatus Reipubl. non est ordinandus, nisi redditis etiam rationibus. p. 561. n. 4. §. *Quod si.* Obligatus tantùm alicui privato, potest ordinari; ibid. Nisi sit periculum infamiæ aut vexationis. ibid.

Reconventio.

Reconventio coram eodem Iudice tribuitur Reo ex ipso Rescripto ab Actore impetrato. p. 148. n. 1. Locum habet non tantùm in eodem sed etiam in quovis alio negotio. ibid.

Reconveniendi Actorem Ius habet ex Rescripto, qui citatus comparuit. p. 148. n. [illegible]

Reconventioni locus non est coram Arbitris. p. 852. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Reconventioni locus non est coram delegato à partibus electo. p. 851. n. 8.

Rector.

Rectori Universitatis plerumque reservata est exclusio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 1.

Rector Universitatis deberet esse Clericus. p. 46. n. 8.

Rector non potest studiosis Ius dicere in loco, in quem Academia ad tempus est translata. p. 60. n. 4.

Rector si idem sit Matricis & Capellæ, tunc ei competit actio, Capellano delecto. p. 84. n. 2.

Rector Urbis Romæ quis esse non possit sine licentia Pontificis in scripto? p 411. n. 3. 4. Sub qua pœna. ib.

Rector Principalis nominat Vicarium perpetuum. p. 583. n. 1. An & cum Patrono. p. 584. n. 3. & 4.

Rector Principalis quid Iuris habeat in Ecclesia perpetui sui Vicarij? p. 583. n. 2.

Rector Ecclesiæ potest sine Superiore pacisci in favorem Ecclesiæ, non contrà. p. 765. n. 2.

Reditus.

Reditus annui æstimantur deductis expensis & oneribus. p. 733. n. 2.

Reditus annui si solvuntur Minori; sufficit adesse autoritatem Tutoris. p. 811. n. 4.

Reformatio.

Reformatio ad primævam institutionem laudabilis est, & favorabilis. p. 190. n. 3.

Regalia.

Regalia inter sua qui habent Ius Principis, possunt contra leges Cæsareas statuta facere. p. 20. n. 4. Sal-

no tamen iure aliorum & reservatis Cæsareis. ibid.

Regalia & specialia quædam alicui sint concessa, docet Investitura & consuetudo. p.25.n.15.

Regalia, Custodiam aut Advocatiam loci ecclesiastici sibi de novo vendicans eiusque bona ideo usurpans, excommunicatur. p.406.n.1. Non item si id fiat ex fundatione vel antiqua consuetudine. p.407 n.1.

Quid sit Regale, Custodia aut Advocatia. p.406.n.1.

Regalia non possunt vendi. p.730. n.2. Inter ea numerantur etiam Angariæ. ibid.

Regula.

Regulæ quarundam Religionum non sunt leges, sed legibus similes. p.14.n.1.

Regulæ Dominicanorum, Societatis, &c. per se non obligant sub peccato. p.14.n.2.

Regulæ obligantes sub peccato, unde dignoscendæ? p.14.n.3.

Regulam non restringunt exempla sed extendunt ad similia. p.123.n.6.

Regulæ universali addita exceptio an eam firmet in aliis, nec ne? p.599.n.18.

Regulæ Iuris.

Ex Decretalibus.

Per quas causas aliquid nascitur, per easdem dissolvitur. Cap. 1. de Reg. Iur. p.57.n.10.p.259.n.17.

Quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum cap. 4. de Reg. Iur. p.24.n.13.

In Sexto.

Ratum aliquis habere non potest, quod suo nomine gestum non est Reg. IX. in 6. p.518 n.3.

Sine possessione præscriptio non procedit. Reg. III. in 6. p.178.n.2. p.235.n.15.

Ratihabitio retrotrahitur & mandato æquiparatur. Reg X in 6. p.122 n.4 p.431.n.2.

Decet concessum à Principe beneficium esse mansurum. Reg. XVI. in 6. p.152. n.6.

Indultum a iure beneficium non est alicui auferendum. Reg. XVII in 6 p.340. n.3.

Tempore tractu non firmatur quod ab initio de iure non subsistit. Reg XVIII. in 6. p.112 n.2.p.157.n.1.

Nemo pluribus uti defensionibus prohibetur. Reg. XX in 6 p.419.

Quod semel placuit, amplius displicere non potest. Reg. XXI. in 6 p.78.n.7. p.226. n.1. p.402.n.1.

Non debet aliquis alterius odio prægravari. Reg. XXII. in 6 p.1.n.3. p.373.n.10 p.487.

Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari. Reg XXIX. in 6. p.301.n.3.

Sine culpa, nisi causa subsit, non est aliquis puniendus. Reg. XXIII. in 6. p.3.n.1. p.289.n.3.

Mutare consilium quis non potest in alterius detrimentum. Reg.XXXIII. in 6. p.302.n.3 p.314 n.8. p.415.

Utile per inutile vitiari non debet. Reg. XXXVII. in 6. p.157.n.2. p.381.n.1. p.442.n.11.

Ignorantia præsumitur, ubi scientia non probatur. Reg XLVII. in 6. pag. 287 n.6. p.374.n.1.

Cum quid una via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti. Reg XLVIII. in 6. p.378.n.8.

Non præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum. Reg. LII. in 6. p.91.n.4. p.568.n.1.

Qui prior tempore, potior est iure Reg. LIV. in 6. p.170.n.1.

Qui sentit onus, sentire debet commodum, & contra Reg LV. in 6. p.40.n.6. p.443 n.2.

Non est obligatorium contra bonos mores præstitum iuramentum. Reg. LVIII. in 6 p.729.n.2.

Quod ob gratiam alicuius conceditur, non est in eius dispendium retorquendum. Reg LXI. in 6. p.30.n.12. p.667 n.3.

Nullus ex consilio, dummodo fraudulentum non sit, obligatur. Reg LXII. in 6. p.373.n.9.

In malis promissis fidem non expedit servari. Reg. LXIX. in 6. p.729 n.1.

Qui facit per alium, perinde est ac si faciat per se ipsum. Reg. LXXII. in 6. p.268.n.1.

Delictum personæ non debet in detrimentum Ecclesiæ redundare. Reg LXXVI. in 6 p.3.n.3.p.740.n.1.

Nemo potest plus iuris in alium transferre, quam ipsi competere dignoscatur. Reg LXXIX. in 6. p.416.

In generali concessione non veniunt ea, quæ quis non esset verisimiliter in specie concessurus. Reg.LXXXI. in 6. p.94. n.4. p.158.n.2.

Certum est, quod is committit in legem, qui legis Verba complectens, contra legis nititur voluntatem. Reg. Ult. in 6. p.399.n.1.

Ex Digestis.

Actionem qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur. L.15 ff. de R. I. p.128.n.2.

Abundans cautela non nocet. L.95. ff. de R.I. p.153. num 6.

Quod ab initio vitiosum est, non potest tractu temporis convalescere. L.29. ff. de R.I. p.160.n.19. p.169. n.1. p.338.n.2

Beneficium invito non datur. L.69. ff. de R.I. p.460. num. 1.

Nemo potest mutare consilium suum in alterius iniuriam. L.75. ff de R. I. p.226. n.3.

Generi per speciem derogatur. L.81. ff. de R.I. p.159. num. 1.

Cui damni actionem, eidem & exceptionem competere multo magis quis dixerit. L.98. ff. de R.I. p.811.n.5.

Religio.

Religionum quarundam Regulæ non obligant sub peccato, nec sunt Leges. p.14.n.1.2.

In Religione possunt fieri leges, quæ obligent non ante receptos, sed recipiendos. p.18.n.1.

Religionem ingredientium doti aut hæreditati nihil potest per statutum civile detrahi. p.42 n.7.

Religioso ordini datus in defensionem Iudex dicitur Conservator. p.88. n.9. Quænam eius privilegia? p.635.n.1. & seqq. *Vide* Conservator.

Religiones quædam habent privilegium, ut Superiores electi non debeant confirmari. p.184.n.1.

Religionis disciplina collabitur plerumque ex Vitio Prælati. p.249 n.3.

Religiosi Ordinis disciplina & Regula instructus esse debet eligendus in Prælatum. p.331.n.1.

Religionum aliæ ad spiritualia, aliæ ad temporalia Ecclesiæ præstanda, institutæ. p.435.n.1.

Sæc

Illæ sunt perfectiores istis. p. 536. n. 2.

Ad Religionem strictiorem transire cum licentia Prælati est permissum. p. 510. p. 536. n. 1.

Ad Religionem laxiorem transiens sine licentia non est Apostata; sed peccat; p. 510.

Incurrit quoque Excommunicationem Pontifici reservatam, si sit Mendicans. p. 510.

Religiosus, Regularis, Vide *Monachus*.

Religioso conveniunt multa, quæ sunt de servis & filiis. p. 12. n. 3. Comparantur servis & filiisfam. p. 109. num. 1.

Religiosarum exemptorum Ecclesiæ & Monasteria non sunt plenissimè aut per se exempta. p. 61. n. 6.

In ijs manent Diœcesani obligati legibus Episcopi. ibid. Episcopi validè in ijs exercent iudicium. ibi.

Regularium privilegio extra corpus Iuris derogat generalis clausula Rescripti. p. 75. n. 4. Vti & Legis, quamvis privilegium habeat clausulam de speciali mentione. n. 5. 6. Nisi sit Remuneratorium, aut in modum contractus. p. 76. n. 7.

Regularium privilegio in corpore Iuris non derogat generalis clausula. p. 75. n. 4.

Regularium etiam Mendicantium privilegia quædā, cæteroqui in specie exprimenda, sunt a Trid. revocata per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.

Religiosus habens facultatem testandi potest post primum Testamentum facere aliud & aliud. p. 95. n. 5. Facultas hæc non potest obtineri consuetudine, sed privilegio. p. 197. n. 8. p. 202 n. 2.

Regulares utriusque sexus non habet personam standi in iudicio, nisi in certis casibus. p. 108. n. 2.

Religiosus si spolietur, aut iniuriâ afficiatur, non ipsi sed monasterio & Prælato competit actio. p. 109. n. 1.

Religiosi domicilium est locus sui Monasterij. p. 124. n. 1. Domicilium originis amittit quoad onera, non quoad commoda. ibid.

Religiosi in odiosis non intelliguntur nomine Cleri aut Clericorum; sed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414. p. 572. n. 1.

Religiosi etiam exempti incurrunt excommunicationem, si interdictum generale loci non observent. p. 180. n. 1.

Religiosus ad Prælaturam electus potest sine alia licentia Ius suum in Iudicio prosequi. p. 185. n. 4.

Religioso potest superior specialem vel generalem dare licentiam disponendi de bonis. p. 197. n. 8. p. 202. n. 2.

Religiosus beneficiatus habet à lege facultatem disponendi de fructibus ad suam sustentationem vel causas pias. p. 197. n. 8.

Religiosi Ord. Mend. non possunt postulari aut aliter promoveri ad Ecclesiam Cathedralē inferiorem absque dispensatione Pontificis. p. 422. n. 3. 208. Idē est de non-Mendicantibus. p. 422. n. 3. §. *Accedit*. Institui tamen adhuc solent à Prælatis suis ad Parochias, etiam incorporatas. ibid. §. *Ceterum*.

Religiosi professio per metum gravem iniustè extorta est irrita. p. 273. n. 3.

Religiosus alterius Ordinis vel Habitus non potest eligi in Prælatum; nec postulari nisi à Papa. p. 271. n. 1. p. 305. n. 1.

Religioso agenti contra suum Prælatum debet expensas dare Monasterium. p. 359. n. 5.

Religiosi Laici seu Conversi possunt eligendi Ius acquirere per consuetudinem immemorialem. p. 381. n. 2. Non sunt admittendi cum Clericis, nisi postquam legitimè præscripserunt. p. 435. n. 2. Aut Religio sit militaris, hospitalis, &c. ibid.

Religiosus si eligatur ad alienam Prælaturam à quo debeat licentiam consentiendi petere; p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. *Vide* Electio Regularium.

Religiosi conversi sunt personæ ecclesiasticæ. p. 405. n. 2.

Religiosus Ordin. Mend. ad Prælaturam extra ordinem nullum Ius consequitur, si Electio aut Postulatio fiat in discordia. p. 416. n. 1. Nec potest ei etiam cum licentia Prælati consentire. ibid. Cur? 418. n. 4. Quæ sit Electio aut postulatio in discordia facta? p. 416. n. 1. Idem est de Præsentatione. p. 418. n. 4. Quid si Mendicans, jam Episcopus aut Cardinalis, eligatur in discordia ad aliam prælaturam? p. 418. n. 4.

Religiosus non Mendicans non acquirit Ius ad ullam Prælaturam, si electio, postulatio, aliave provisio facta sit à minore parte Capituli. p. 417. n. 2. Nec ei potest etiam cum licentia Prælati consentire. ibid. Aliquot talium Electionum exempla. n. 3.

Quinam computandi in numero, ut appareat, quæ sit minor pars capituli? ibid. Minor pars censetur etiam ea, quæ est media. p. 418. n. 4.

Religiosus si Electioni de se extra Monasterium consentiat sine licentia, est Electio irrita. p. 420. n. 1. Eam dare potest Prælatus sine consilio capituli. p. 420. n. 2. & p. 422. n. 4. Nunquam tamen generatim aut ante Electionem factam. p. 420. n. 2.

Dare autem potest Prælatus immediatus: alicubi tantum mediatus. p. 422. n. 4. Requirendus etiam à non-exempto consensus Episcopi. ibid. An, & à quo Prælatus ad licentiam dandam cogi possit? n. 5.

Religiosus eligi potest ad Prælaturam alterius Monasterij, sed sui tantùm ordinis. p. 421. n. 3. Et ad Ecclesiam cathedralem seu Episcopalem quamcunque. ibid. *Dico. II.* Non item ad Prælaturam Ecclesiæ Collegiatæ secularis; ibid. *Dico. III.* Sive jam sit Mendicans, sive non-Mendicans ibid. §. *Accedit*. Solet tamen à Prælato institui ad Parochias etiam incorporatas. ibid. § *Ceterum*.

Religiosi Soc. Iesu non possunt ad ullam dignitatem extraneam eligi aut postulari. p. 421. n. 3. Nisi cui cum onere juncta est Paupertas. ibid. Nec potest Generalis per se vel alium dare consensum, nisi Pontifex cogat. ibid.

Religiosus potest acceptatæ Prælaturæ extraneæ renuntiare sine consensu Prælati sui Ordinis. p. 422. n. 6.

Religiosus non habet velle & nolle in ijs, quæ spectant ad Regulam; sed in alijs. p. 423. n. 6.

Religiosus ante editam professionem expressam eligi non potest in Prælatum sui ordinis. p. 423. Post tacitam professionem potest eligere; ibid. Ante illam & istam potest eligi in Episcopum, etiam Regularem. ibid.

Regularium in Electionibus non servatur exactè forma scrutinij. p. 450. n. 3.

Reli-

Religiosus, qui fuit Episcopus, fieri potest Abbas. p. 475. n. 2. Non potest reassumi in Episcopum, si ob crimen ingressus sit Religionem. p. 480. n. 1.

Religiosus ex Episcopo factus non potest exercere Pontificalia. p. 481. n. 1.

Regularibus suis possunt Prælati in fine officij dare benedictionem solemnem. p. 493. n. 13.

Regularem suum potest Prælatus ad ordines non mittere. p. 508. n. 1. Si extra-sacramentaliter sciat inhabilem, non potest mittere. n. 2.

Regularibus suis quid præcipere possit Prælatus? p. 508. n. 1. Immiscere se hic non debet Episcopus. ibid. Eosdem potest Prælatus censuris coercere. p. 743. n. 1. Non potest cogere ad iurandam obedientiam, nisi conominatos. n. 2. Potest tamen etiam incarcerare. n. 4.

Religiosus in Apostasia ordinatus incurrit suspensionem Pontifici reservatam. p. 510.

Religiosus in minoribus, si Chirurgiam aut Medicam exerceat, fit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1. In maioribus ob homicidium aut mutilationem prorsus inculpabilem. n. 2.

Religiosus potest cum licentia Prælati ad strictiorem Ordinem transire. p. 510. Potest & post petitam sed non obtentam licentiam. p. 536. n. 1. Ad laxiorem sine obtenta licentia transiens non est Apostata, sed peccat. p. 510. Et si sit Mendicans, incurrit Excommunicationem Pontifici reservatam. ibid. §. Alter.

Religiosi illegitimè nati an ad Prælaturam, curam animarum, vel alia munia possint promoveri? p. 545. n. 2. & 3.

Religiosus ducens Virginem non est bigamus; p. 559. n. 2. Sed irregularis, dispensabiliter tamen ab Episcopo. ibid.

Regularium in Ecclesiis potest Episcopus peregrinis alterius Ordinis prohibere celebrationem. p. 572. n. 3.

Religiosi Archidiacono subesse non debent? p. 578. num. 2.

Religiosus beneficiatus si quid inde lucretur, ad quem spectet? p. 708. n. 1.

Religiosi correctio primo ad Superiorem Regularem, tum ad Episcopum pertinet. p. 708. n. 2. p. 710. n. 4. §. Ceterum.

Religiosi etiam exempti in quibus subiaceant Episcopo? p. 708. n. 3. Vide Episcopus quoad exemptos.

Religiosus non-exemptus habet pro superiore Prælatum & Episcopum. p. 578. n. 2.

Prælato est subiectus vi voti. p. 710. n. 4. Episcopo, ut alius Clericus, vi legis iurisdictionalis. ibid.

Religiosus si sit debitor, ubi sit conveniendus. p. 710. n. 5.

Religiosi prædicare & sacramenta ministrare possunt ex privilegio. p. 720. n. 3.

Religiosi si visitentur, debet id fieri præsentibus paucis. p. 721. n. 2. Quorum unus vel plures sint etiam Regulares. p. 722. n. 2.

Religiosus potest agere causam sui Monasterij. p. 734. n. 4. Et pro illo cum consensu Prælati esse advocatus. p. 780. n. 2. p. 807. n. 1. Non item pro alia causa pia nisi in necessitate. p. 781. n. 2. Nec pro fautoribus propriis Monasterij. ibid. Consultum est, ut etiam pro Monasterio constituant Syndicum seu Actorem. p. 807. n. 1.

Religiosi debent vi voti obedire delegatis à Prælato, dum abest. p. 745. n. 6. Eo præsente etiam Priori, Decano aliisque officialibus. ibid. In itinere aut hospitio suo præfecto. ibid.

Religiosi obligantur iure communi ad decimas prædiales. p. 776. n. 1. Sed privilegio Pontificis sunt exempti: quomodo? ibid.

Religiosi claustrales subinde omnes comprehenduntur in iure sub nomine Monachorum. p. 780. n. 1.

Religiosi debent sua iura & bona defendere. p. 807. n. 2. Interdum, ni id faciant, Censuram incurrunt. p. 407. n. 6. Ob scandalum possunt quandoque aliquid inde dimittere. p. 807. n. 2.

Reliquiæ.

Reliquias sacras pro aliis commutare non est simonia. p. 764. n. 1. Nisi propter pretiosa involucra in unis & non in aliis. ibid.

Reliquiæ sacræ si donandæ sint ex pacto pro collatione beneficij est simonia. p. 764. n. 1.

Remedium.

Remedium ordinarium Iudicis ecclesiastici est Censura. p. 601. n. 3.

Extra ordinarium est invocatio brachij secularis. ibid.

Remedio appellationis remoto delegare nemo potest, nisi princeps. p. 642. n. 4.

Remedium revocandi attentata melius est quam interdictum unde vi. p. 748. n. 3.

Renuntiatio.

Vide *Episcopus quo ad Renuntiationem*.

Renuntiare privilegio Communitati concesso & utili potest Communitas; non item eius administratores. p. 30. n. 12.

Renuntiatio Iuris voluntaria non præsumitur. p. 35. n. 12. p. 469. n. 1. p. 471. §. *Contra*. Est species donationis; ibid. p. 473. §. *Tertia*. Eam ab aliquo esse factam probare debet allegando causam verisimilem. p. 469. n. 2. Si Actor dicat eam coactè & Reus liberè factam, quis ad probationem admittendus p. 468. pat. p. 469. n. 1.

Renuntiare quis liberè potest Gratiæ expectativæ. p. 116. n. 1.

Renuntiatio Expectativæ cum pacto pensionis reddendæ aut beneficij est simoniaca. p. 127. n. 2.

Renuntiat Expectativæ ipso facto, qui aliud Beneficium incompatibile suscipit. p. 126. n. 1.

Renuntiatio beneficij valet, etsi fiat per procuratorem sua revocationis ignarum. p. 132. n. 7.

Renuntiare liberè potest electus ante confirmationem. p. 228. n. 5.

Renuntiare Episcopatui non potest Episcopus absque licentia Papæ. p. 360. n. 1.

Renuntiare Iuri suo censetur, qui lite cedit, nisi aliud exprimat. p. 377. n. 8.

Renuntiare acceptatæ extraneæ Prælaturæ potest Religiosus absque consensu Prælati Ordinis. p. 422. n. 6.

Renuntiatio latè accepta est refutatio iuris sui. p. 463 prin.

Renuntiatio strictè est spontanea proprij beneficij dimissio

dimissio, facta coram legitimo superiore id acceptante. p. 463. prin.

Renuntiare quivis potest Iuri suo sed sine præiudicio alterius. p. 463.

Renuntiatio Prælati ad hoc utilis Ecclesiæ non est admittenda. p 463. n. 3.

Renuntians cum Iuramento omni Iuri etiam acquirendo ad beneficium; an & quomodo possit id iterum petere & accipere? p 464. n. 1. & seqq.

Renuntiatio est strictæ interpretationis; p. 464. n. 1. p. 469 n. 1. Non extenditur ad Ius postea obveniens. ibid.

Renuntiatio tacita quid? p. 465. n. 1. Fit etiam petendo & recipiendo donata Ecclesiæ. p. 464 par.

Renuntiatione expressâ vel tacitâ, si acceptetur amittitur omne Ius ad beneficium. p. 465. n. 1. Si de novo ad illud admittatur Beneficiatus ultimum locum tenere debet; p. 465. n. 1. Vel & depositus in perpetuum. n 2.

Renuntiare ut suis beneficijs religionem ingressuri non est consultum. p 465. n. 4.

Renuntiatio beneficij est irrita, si fiat à Novitio ante duos menses professioni proximos. p. 465. n. 4

Renuntiatio beneficij debet de Iure communi fieri in manus Episcopi. p. 466. n. 1. Ab eôque acceptari. n 2. Alioqui non est canonica, nec rata habenda. p 473. §. *Quarta.* De consuetudine fieri potest in manus collatoris Episcopo inferioris. p 467. n. 7. Imo pro arbitrio deserere potest Beneficium, qui tantùm habet Ius ad illud, & non in illo. p 466. n. 2 § *Sed limitari.* Non item si litigiosum sit & dubium. ibid. §. *Sed contrarium.*

Renuntiatio cuius beneficij facilè aut difficulter admittenda? p. 466 n. 3.

Renuntiationē admittere censetur Ordinarius si sciat discessum beneficiati, & non contradicat. p. 467. n 4.

Renuntiationem Beneficiati acceptare non potest collator Episcopo inferior. p 467. n. 7. Nisi & eundem destituere possit. ibid. Vt frequenter & Ordinariè simul potest. ibid. *Dico. II.*

Renuntiare an & quomodo possit reus privandus beneficio? p. 468. n. 8.

Renuntians Iuri suo ex una causa, non censetur renuntiare ex quavis alia. p. 469. n. 1.

Renuntiatio generalis non extendit se ad insolita vel incognita; p. 469. n. 1. Nec ad alimenta, dotem aut feuda; nisi sit generalissima. ibid.

Renuntians beneficio sed non apud legitimum Superiorem vel collatorem, valida est in præiudicium renuntiantis; p. 469. n. 4 p 474. n. 2 & 3. Potestque beneficio privari. ibid

Renuntianti per vim aut metum iniustum quomodo succurrendum? p 472. n. 4.

Renuntiatio simoniaca est omni Iure irrita. p. 470. n 5. Et renuntians privari potest beneficio. ibid.

Renuntiare beneficio an censeatur, qui litteras institutionis suæ tradit? p. 472. & p. 473.

Renuntiatio si non sit omninò spontanea, est renuntianti succurrendum ex Iudicis officio. p. 473. § *Tertia.*

Renuntiatio beneficij si sponte fiat, in manus Laici, est invalida; p 473. n. 1. Non ipso facto sed per Iudicis sententiam, ibid. Ante novam collationem Beneficij, Reus est citandus eôque privandus. p. 474 n. 3.

Renuntiatio in manus Clerici sed potestate carentis est quoad renuntiantem tantùm valida; p 474. n. 2. p. 485. n. 3. §. *Verumtamen.* Legitimus superior potest sed non tenetur admittere. p. 485. n. 1. Tollit non Ius sed possessionem beneficij. p. 474. n. 4. Potest a Renuntiante revocari, antequam Superior se interponat. p. 474. n. 1.

Renuntians Archiepiscopatui vel Episcopatui potest aliud minus beneficium assumere. p. 475. n. 2. Neque id est de dignitate descendere. n. 3.

Renuntiare Episcopatui non licet ad vacandum suæ saluti, etiam in Religione. p. 476. n. 2.

Renuntiandi licentia ex quibus causis dari possit Episcopo vel Archiepiscopo? p. 477. n. 5. & seqq.

Vide Episcopus quoad Renuntiationem.

Renuntiare potest Episcopus vel solum loco & regimini, vel etiam ordini & dignitati Episcopali. p. 480. par. p. 481. n. 1. p. 526. n. 1. Vtrumque præsumitur de ingrediente Religionem. p. 481. n. 1.

Renuntiandi Beneficio sunt causæ præcipuæ commodum Ecclesiæ, & salus propria. p. 482. n. 1.

Renuntians per se vel per procuratorem actualiter coram legitimo superiore non potest resilire. p. 482. n. 3. An & quomodo iuvet, si procuratorem ante revocasset? ibid.

Renuntiandi licentiam tantùm petens, an & quomodo possit resilire? p 482. n. 4.

Renuntiatio beneficij quomodo differat à Cessione bonorum. p. 482 n. 1.

Renuntiatio in loco beneficij publicanda. *Remissiuè.* p. 483. n 4.

Renuntiare velle non est renunciare. p 484 n 1.

Renuntiare non censetur Prælatus absolvendo Monachos ab obedientia; p. 484. n. 1. Et absolutio talis est nulla. ibid.

Renuntiatio Iuris realis validè fit, absente eo, in cuius utilitatem fit. p 485. n. 2.

Renuntiari beneficio aut dignitati publicæ non potest, nisi acceptante eo, qui contulit. p. 485. n 3.

Renuntiare Abbas non potest in manus conventualium. p 485. par. p. 486. n. 1.

Renuntiandi facultas non est neganda, si iustè petatur. p 486. n. 2.

Renuntiatio Prælati si non valet, nec valet alterius Electio. p. 486. n. 3.

Renuntiationem beneficiati ut admittat Episcopus, requirere debet consensum Patroni, p. 486. n 4 Eligentium & collatoris. n. 5. Non possunt tamen contradicere Episcopo, si iustam causam admittendi habeat. ibid. §. *Hanc doctrinam.*

Renuntiare Papatui potest Pontifex; p 487. n. 1. Et quidem validè sine causa; n. 2. Licitè non nisi ex necessitate. n. 3.

Renuntians suo tenui beneficio in fraudem eius, qui habet expectativam, quam pœnam incurrat. p. 487.

Renuntiare privilegio, Dignitati dato, est alienare; p 474. n. 18. Non potest fieri sine causa iusta & consensu capituli. ibid.

Renuntiationes cum pacto in favorem illegitimorum ex Clericis sunt prohibitæ. p. 548. n. 4.

Renunciet si quis statim filio antecessoris, censetur sciens committi. p. 551.

Renuntiat si filius beneficium Patri, quomodo illud possit vel non possit rursus consequi. p. 551. n. 1.

Renuntiationem beneficij an & quomodo legatus à latere possit acceptare, vel alteri acceptandam committere? p 699 n 3. & seqq.

Renuntiationes beneficiorum an accipere possit Capitulum sede vacante? p 751. n. 11.

Renuntians Iuri debet tradere Instrumenta ad id pertinentia. p 761. n 2.

Renuntians beneficio per transactionem potest id repetere, si conditio non impleatur. p. 761. n. 4 Idem est quoad permutationem ibid.

Renuntiare hæreditati debitæ est contra leges Cæsareas; p. 766. n. 1. Alicubi licitum est per consuetudinem vel statutum. ibid. §. Verum. et convalescit Iuramento, n. 2. Modo renuntianti filio aut filiæ aliunde suppetant necessaria. ibid. §. Quæritur secundò.

Renuntiatio hæreditatis debitæ quomodo explicanda. p. 767 n. 4 & 5.

Renuntiatio in dubio sic interpretanda, ut quam minimum lædat renuntiantem. p. 767. n. 6.

Renuntiatio & acceptatio beneficij fieri potest per procuratorem laicum. p. 799. n. 1.

Renuntians Iuri Electionis ex metu potest nihilominus adhuc institui. p 812. n 1.

Renuntiatio Electionis per metum extorta non est ipso iure irrita, sed irritanda. p. 812. n. 2. & 3. Nisi sit extorta per clericos dominiū temporale habentes. n. 3.

Renuntians Iuri Electionis ex metu cum iuramento potest eius petere relaxationem; p. 813. n. 4 Imo Iudex potest id ex officio relaxare. ibid.

Renuntiare Iuri suo quinon potest, an possit super eo compromittere? p. 850. n. 3.

Renuntiare exemptioni suæ non potest Ecclesia sine Pontificis Autoritate. p 849. n. 2.

Res integra.

Rem esse adhuc vel non esse integram quid sit p 313. num. 7.

Res integra desinit esse in Iurisdictione delegata per citationem. p. 625. n. 1. p. 795. n. 5. Etsi nondum ad partem perlatam. p 625. n. 2. *Vide* Citatio. In mandato ad Iudicia per contestationem litis. p. 795. n 5. In mandato ad negotia per præparationem. ibid.

Respublica.

Reipublicæ nomine quid comprehendatur? p. 837. n. 2.

Respublica petere potest restitutionem in integrum, p. 837. n. 2. intra quadriennium à tempore læsionis; ibid. Imo etiam post elapsum quadriennium; p. 838. n. 4. Quamdiu? n. 6.

Rescriptum.

Rescripta erroribus magis obnoxia quàm leges p. 56. n. 9.

Rescripta Pontificis ut derogent legi concilij generalis tacitam tantùm clausulam habenti, debent eius facere mentionem. p. 56. n. 7. Sufficit generalis. p. 120. n. 5. §. *Est tamen.* Ad derogandum concilio novissimo specialis requiritur. p. 56. n. 8.

Imo nulla, si aliunde satis de mente Pontificis constet. p. 56. n 9. p. 120. n 5. §. *Secundo.*

Rescriptum contra legem, quæ expressam habet clausulam derogatoriam, non valet sine specifica eius mentione. p. 56. n. 9. p. 119. n. 5. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*

Rescriptum vim legis obtinet. p. 61. n. 1.

Rescriptum Principis est *in scripto datum à Principe responsum ad alterius suggestionem aut petitionem.* p. 62 n 2.

Rescripti nomine absolutè, intelligitur responsum Principis superiorem non habentis. p. 46 n. 4.

Rescriptum quomodo differat ab oraculo vivæ vocis, Decretali, aut Privilegio? ibid.

Rescriptum aliud generale aliud Speciale. p 61 n 1.

Rescriptum secundum leges communes est propriè dictum Rescriptum. p. 62. n. 4. Contra leges est Privilegium. ibid. Præter leges est Gratia seu Beneficium Principis. ibid

Rescripto nil obstat addi clausulam *motu proprio.* p 62. n. 4.

Rescriptum speciale derogat subsequenti Privilegio generali. p. 66. n. 8. Vti & priori absque eius mentione; ibid. p. 615 n. 1. Nisi per hoc iam sit alteri ius quæsitum iure p. 66. n 8.

Rescripto generali cuicunque derogat speciale. p. 66. n 9. p 615. n 2.

Rescripta duo si non possint simul valere, censetur posterius esse obreptitium. p. 66. n. 9. Nec derogat priori sine eius mentione. p. 603 n 3. Nisi sit ex certa scientia datum. p 648. n 5. vel sint Inferioris Ordinarij, non Principis. p. 603. n 3.

Rescriptum impetranti incumbit probatio de veritate precum. p 67. n 1.

Rescriptum obreptitium afferens suspectus est de falsitate, & remittendus cum illo ad Curiam. p 68. n 4.

Rescriptum omne habet expressè vel tacitè hanc Clausulam: *si preces veritate nitantur.* p 68. n 3.

Rescripto Pontificis satisfit si vel pareatur, vel rationabilis excusatio afferatur. p 75. n 1.

Rescriptum obreptitium potest sine offensa Principis ut iniquum argui. p. 73. n 4.

Rescripti valor si sit dubius, tempus *Datæ* est inspiciendum. p. 78. n. 1.

Rescriptum Pontificis, nisi exprimat, non derogat statutis certas in promovendo qualitates requirentibus. p. 79. n. 4.

Rescriptum non fit subreptitium, etsi Veritatem, sed concedenti iam notam, taceat. p. 80. n 1.

Rescriptum quod à se cuiusvis Principis si solœcismum contineat, stylo Curiæ non receptum, est reijciendum ut falsum. p. 83. n. 1. & 2.

Rescripti fictitij & obreptitij notabile discrimen. p. 88. n. 4.

Ex Rescriptis eâdem die datis illud præfertur, quod constat priore hora datum; p. 90. n. 8. Vel si id non constet, quod prius præsentatur. p. 170. n 2.

Rescripti parte principali corruente corruit & accessoria. p 94. n 1.

Rescriptum ob taciturnitatem veri esse obreptitium debet probare, qui dicit. p. 99. n. 4. Non esse obreptitium

ptitium ob suggestionem falsi probare debet impetrans: ibid. Nisi intentionem suam habeat fundatam. n. 5. Probandum autem, narrata fuisse tempore *Data* vera vel falsa. n. 6. 7. p. 100. n. 7.

Rescripto male intellecto irritandum solum id, in quo Iudex erravit. p. 98. n. 4.

Rescriptum quodcunque fit obreptitium taciturnitate Veri vel suggestione falsi. p. 101. n. 1. p. 117. n. 3. p. 129. n. 7. Sed illius tantùm quod per se & intrinsecè spectat ad negotium; p. 102. n. 1. § *Dixi* p. 118. n. 6. estque causa finalis, & non solum impulsiva factæ concessionis. p. 181. n. 1. §. *Ulterius*. p. 548. n. 9. Exemplum intrusi. p. 118. n. 6.

Rescriptum pendet ex voluntate Iurisdictionem aut gratiam conferentis. p. 102. n. 1.

Rescripti ob- seu subreptio fit vel ex fraude & malitia vel ex simplicitate & ignorantia. p. 102. n. 2.

Rescriptum ex dolo obreptitium fit per exceptionem totum irritum quoad omnes partes connexas; p. 102. n. 2.

Valet tamen quoad separatas; ibid. §. *Quod propter*. Aut si dolus non fuerit impetrantis, sed alterius. p. 103. n. 2.

Rescriptum ex simplicitate & ignorantia obreptitiū, non semper est irritum. p. 102. n. 2. p. 103. n. 4.

Rescriptum obreptitium quodvis est irritum si sublata obreptione non fuisset idem quoad substantiam datum. p. 103. n. 4 p. 548. n. 5.

Rescriptum si detur in causa communi Prælati & conventûs, solet sed non debet fieri mentio conventûs. p 105. n. 1.

Rescripti usus ex se est perpetuus. p. 112. par.

Rescriptum non valet, in quo erratum est circa personam, pro qua petitum. p. 134 §. *Sed dubium*.

Rescriptum non valet, in quo error circa substantiam & substantiale quid. p 135. § *Nunc probatur*.

Rescripti ad formam spectat, quod stylus curiæ jubet exprimere. p. 143. n 1. Eôque omisso est irritum. p 96. n. 2.

Rescriptum est irritum, si tempore *Data* mortua sit persona, cui vel contra quam datur. p. 144 n. 1.

Rescriptum suum alteri eiusdem nominis tradens, committit crimen falsi. p. 145. n. 6.

Rescripto alieno utens est reus stellionatûs. ibid.

Rescriptum quodvis per excommunicatum sine huius censuræ mentione impetratum est obreptitium; p. 116. n. 4. Imò ipso Iure irritum, si à Pontifice sit impetratum; ibid. p. 145. n. 2. Licet excommunicatio sit occulta. n. 5. Excepto Rescripto super ipsa excommunicatione vel appellatione. ibid.

Rescripta Episcopi aut secularis Principis impetrata ab Excommunicato non sunt irrita. p. 145. n. 4.

Rescriptis Pontificiis præmittitur semper absolutio à Censuris. p. 146 n 4.

Rescriptum quodvis impetratum veritate, bonâ fide, tacitâ quando valeat. p. 155. n. 2.

Rescriptum dubium Pontificis aut Principis interpretatur Delegatus. p. 210. n. 1.

Rescripto inserta clausula: *ex certa scientia*, tollit omnem præsumptionem obreptionis. p. 548. n. 5.

Rescriptum ad Officialem indeterminatè destinatum an valeat, si Officiales alicubi sint plures? p. 588. n. 7. à quo & quomodo expedienda causa delegata? ibid.

Rescripti Papalis de revocatione vel mutatione si dubitetur, consulendus est Pontifex. p. 603. n 2.

Rescriptum Principis non est censendum esse in præiudicium alterius; p. 614. n 1. Nisi id exprimatur; p. 620. n. 1. Vel alioqui inutile reddatur; ibid. Verba eius potius impropriè, quàm contra Ius alterius explicanda. p. 615. n. 1.

Rescripti prioris oblivisci potest Pontifex in posteriore. p. 615 n. 2.

Rescriptum generale est quandoque in eventu speciale. p. 615. n. 2. Speciale posterius non derogat illi sine eius mentione. ibid.

Rescriptum Apostolicum vim consequitur ipsa expeditione, antequam acceptetur. p. 681. n. 1.

Rescriptum Beneficiale.

Vide *Exspectativa*, *Gratia*.

Rescriptum illegitimo datum pro canonicatu an & quomodo valeat, si particulari statuto tales sint exclusi? p. 66. n. 10.

Rescriptum Pontificis beneficiale Gratiæ est obreptitium, si petens taceat Dignitatem aut personatum, quem iam habet. p. 79. n. 1. Uti & si taceat Clericatum: vel se habere beneficium sufficiens; p. 96. n. 2. Meminisse debet cuiuscunque Beneficij aut Iuris beneficialis antè impetrati; p. 128. n. 3. p. 129. n. 7. Quantumvis modici. p. 143. Licet eo esset spoliatus p. 128. n. 3. Imo etiam eius meminisse debet, ad quod est solum præsentatus; p. 129. n. 7. §. *atque*. Non item illius, quod ei quidem collatum sed nondum acceptatum est. p 154 n. 1. Uti nec Pensionis aut Præstimonij pro stipendio dati. p. 117. n. 2.

Rescripta Beneficialis Gratiæ si sint obreptitia, sunt ipso Iure irrita. p 96. n. 2 p. 127. n. 2. §. *Advertendum*.

Rescriptum ad Beneficium semper habet saltem tacitè hanc clausulam: *si non obstet Impedimentum canonicum*. p. 97. n. 3. Uti & hanc: *si idoneus sit*. p. 509. num 1.

Rescriptum beneficiale est irritum, si omissum sit, quod stylus iubet exprimere. p 96. n. 2. p. 143. §. *Obiici*.

Rescriptum beneficiale non derogat statuto ecclesiæ sine eius mentione; p 99. n. 1. p. 149. n. 1 Et quidem iurato non sine mentione etiam Iuramenti. p. 99. n. 2. p. 149 n. 1.

Rescriptum beneficiale ex ignorantia obreptitium valet, si cognita veritate fuisset quoad substantiam idem concedendum. p. 103 n. 4.

Rescriptum beneficiale ex dolo obreptitium quoad unam partem, potest per exceptionem fieri irritum quoad omnes alias connexas. p. 103. n. 4. Valet tamen quoad disparatas; ibid. p. 157. n. 7. Si cessante obreptione fuisset idem concedendum. ibid.

Rescriptum beneficiale aliud est Iustitiæ seu in forma communi est pauperum; aliud est Gratiæ seu gratiosum. p. 116. n. 1.

Rescriptum beneficiale Iustitiæ est obreptitium, si in eo non fiat mentio de patrimonio vel beneficio impetrantis; p. 117. n. 2. Si non fiat mentio de pensione

... impatent per exceptionem infringi. ibid. §. *Advertendum*.

Rescriptum Gratiæ si quis ad beneficium per intrusionem obtentum impetret sine huius mentione, est obreptitium: p.118.n.4. Vti & ad beneficium ex manu laici receptum; n.5. Non item ad aliud. n. 6.

Rescriptum ad beneficium est strictæ interpretationis. p.66.n.10. p.121.n.1. p.127.n.7. p.255.n.8. Nec extendendum ultra verba propriè vel communiter accepta. p.153.n.2. Nisi aliud appareat [illegible] rescribentis. n.3.

Rescriptum ad beneficium olim dabatur triplex, scilicet Monitorium, Præceptorium, & Executorium. p.125. [illegible]

Rescriptum ad beneficium quiprius impetrat, præfertur posteriori impetranti. p.125. n.2. *Vide etiam*. p.168 n.1 p.169.p.170.

Rescriptum de providendo clerici beneficium intelligatur, *si prius ad eundem collatorem pro alio non sit scriptum* p.126 n 3 p.140.

Rescripta ad idem Beneficium si dentur plura uni eodem die, valent omnia: p.128. n 5. item & successive data. n 1. Si pluribus datur, posterius est irritum. p.17[illegible] n 2 Si [illegible], quod est posterius, nullum est [illegible]dum. ibid.

Rescriptum ad Beneficium, per Contutsum aut Mensem papalem conferendum, est obreptitium, si prioris Gratiæ ad aliud non fiat mentio. p.128. n.6.

Rescripta duo ad Beneficia in diversis Ecclesiis si quis impetret sine mentione alterius, tunc posterius est irritum. p.129 n 7. Nisi prius sit ante acceptatum. ibi.

Rescriptum ad Beneficium vacans per obitum non valet ad vacans per cessionem. p.135.n 2 § *In Rescriptis*. Aut contrà. p.152 n 1. Nec datum ad vacans per aliud incompatibile valet ad vacans per Matrimonium. ibid.

Ex Rescripto ad beneficium si danda est præbenda sacerdotalis aut integra, non potest ei conferri [illegible] alia. p.135. §. *simili*.

Rescriptum ad Beneficium non potest à casu & persona expressa extendi ad non expressa. p.1[illegible].6.n.3.

Rescriptum ad beneficium v.g. [illegible] valet, etsi in eo per errorem vacetur Dignitas. p 136 n.3 §. *Ex dictis*.

Rescriptum ad beneficium in Diœcesi non intelligitur de beneficio [illegible] Episcopali. p.138. n.2. § *Nihilominus*. Nec per beneficium alicuius Ecclesiæ in urbe intelligitur Ecclesia cathedralis. ibid.

In Rescriptis ad beneficia inspiciendum diligenter tempus *Data* p.144 n 2 §. *Correlativum*. p.170. n.1.

Rescriptum ad beneficium non comprehendit beneficia post impetrationem erecta. p.144.n 2.

Rescriptum ad beneficium tempore *Data* ob subreptionem irritum non convalescit. p.157.n.1.

Rescriptum ad beneficium Curatum ex motu proprio valet, etsi impetrans tempore *Data* careat requisita ætate. p.157.n.1.

Rescriptum ad beneficium quo ad unam partem irritum, potest quo ad aliam dispatatam subsistere. p.157. num.1.

Rescriptum beneficiale absolutum qui impetravit & receptus est, præfertur quoad præbendam ei, qui prius impetravit sed tantùm conditionale. p.169.n.1.

Rescripta beneficialia eodem die ad eandem Ecclesiam data si plures afferant, præferendus est, qui prius præsentavit; p.170. n.2. Si plures ea simul præsentent, locus est gratificationi: ibid.

Rescriptum beneficiale si Papa scienter det pro lasante, est exequendum. p.256. n.6. § *Bellum*.

Rescriptum ad beneficium impetraturus debet meminisse, si alius sit in possessione etiam colorata. p.500.

Rescriptum beneficiale impetrans si tacuit se esse illegitimum Clerici, est subreptitium: p.548.n.5. Nisi habeat Clausulam: *ex certa scientia; non obstantibus*. ibid

Rescriptum beneficiale est obreptitium, si taceatur Veritas, ob quam non fuisset idem concedendum. p.546.n.5.

Rescriptum beneficiale contra aliquem, ab Ordinario dispensatum, est subreptitium, si non meminerit dispensationis p 552.n.1.

Rescripti beneficialis executor habet Iurisdictionem delegatam. p 168 n.1. p.649. n.7.

Rescriptum impetrans ad beneficium velut vacans ostendere debet nullitatem possessionis. p.751.n.5.

Rescriptum Gratiæ Vide *Gratia*.

Rescriptum Gratiæ est ex mera Principis liberalitate in alicuius favorem. p.62.n.1.

Rescriptum Gratiæ est ipso iure irritum, si preces veritate non nitantur. p. 65. n. 2. Habet semper expressè vel saltem tacitè hanc clausulam: *si preces veritate nitantur*. n.1.

Rescriptum Gratiæ non valet contra privilegiatos, nisi privilegium speciale exprimatur. p.75.n.3.

Rescripto Gratiæ dari solet Iudex etiam ad [illegible]. p.81.n.1.

Rescriptum Gratiæ est irritum, si omissum sit id quod stylus curiæ iubet exprimere. p.96.n.1.

Rescriptum Gratiæ non derogat statuto Ecclesiæ sine eius mentione. p.99. n.1. Nec iurato sine mentione etiam iuramenti. n.2.

Rescriptum Gratiæ est irritum propter taciturnitatem veri, etiam probabiliter ignorati ab impetrante, p.99.n.3.

Rescriptum Gratiæ propter obreptionem quoad principale est etiam irritum quoad accessoria. p.100.n.1.

Rescriptum Gratiæ obreptitium ex dolo impetrantis est ipso iure irritum. p.103.n.4 Ex ignorantia obreptitium valet, si Princeps cognita veritate fuisset idem concessurus. p.99.n 3.p.103.n.4 p.155.n.1.

Rescripta Gratiæ obreptitia si sint irrita, sunt ipso iure irrita. p.103. n.4. p.117.n.2. p.127.n.4.

Rescriptum Gratiæ non debet necessario facere mentionem legis, cui derogat; p.110. n.5. §. *Non* Nisi sit notabiliter præiudiciale. ibid.

Rescriptum Gratiæ valet, per quemcunque impetretur pro alio sine eius Mandato. p.123.n.5. Ius tamen in re alteri non acquiritur sine acceptatione mandati vel ratihabita. ibid.

Rescriptum Gratiæ si sit irritum etiam acta propter illud sunt irrita. p.127.n.4.

Rescriptum Gratiæ exprimens & personam & dignitatem concedentis, non expirat per eius mortem. p. 151. n. 6. *Vide Gratia.*

Rescriptum Gratiæ est etiam non extendendum ultra verba propriè vel communiter accepta. p. 153. n. 2. Nisi aliunde appareat alia mens rescribentis. n. 3.

Rescriptum Iustitiæ Vide *Iudex Delegatus.*

Rescriptum Iustitiæ est ad lites componendas. p. 62. n. 5.

Rescriptum Iustitiæ contrarium legi generali est obreptitium. p. 65. n. 6. Nisi eius aliquam faciat mentionem. p. 120. n. 5. §. *Nunc.* Impetrans est cum illo ad curiam remittendus. p. 62. n. 4.

Rescriptum ad Instantiam partis semper habet saltē implicitè clausulam: *si preces veritate nitantur*; p. 67. n. 1. Ea tamen non est substantialis. n. 3.

Rescripta Iustitiæ quæ causam definiunt, sunt irrita. p. 68. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ obreptitium non est ipso Iure irritum, sed valet, donec per exceptionem elidatur. p. 69. n. 2. p. 81. n. 3. p. 102. n. 2. p. 109. n. 2. p. 112. n. 2. p. 117. n. 5.

Rescriptum Iustitiæ, obreptitio Rescripto Gratiæ accessorium, una cum isto est ipso Iure irritum. p. 69. n. 3.

Rescripto priori si secundum, potest procedi ex secundo, ob omissam prioris mentionem obreptitio; p. 69. n. 3.

Rescripto ad Iudicem cum consensu partium dato si una pars aliud ad alios impetret, est id obreptitium. p. 70. n. 1.

Rescriptum Iustitiæ valet contra privilegiatos, si specialis privilegiorum non exprimatur. p. 75. n. 3.

Rescriptum Iustitiæ, nisi tempus defi[illegible] est perpetuum. p. 81. n. 2. p. 112. par. p. 640. n. 3.

Rescriptum Iustitiæ est suspectum, 1. si Iudex certus non delegetur; 82. n. 1. p. 91. n. 2. Vel 2. Ad negotia etiam futura; p. 82. n. 1. Vel 3. contineat repugnantia stylo aut æquitati. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ per clausulam: *si non omnes interesse possint*, quid operetur? p. 85. n. 2.

Ex Rescriptis diversis ad diversos in eadem causa datis quodnam per alterum revocetur, cognoscere possunt nisi Delegati, vel Arbitri. p. 87. par. Posterius est obreptitium, nisi prioris faciat mentionem; p. 603. n. 3. & quidem specialem. p. 651. prin. Quod si ad eosdem Iudices data sint, consulendus est, qui rescripsit. p. 602. n. 1.

Rescriptum speciale Iustitiæ derogat priori generali sine eius mentione p. 66. n. 2. p. 91. p. 615. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ non est necesse, ut causam, quæ committitur, in specie exprimat. p. 92. n. 2.

Rescripti præsentatione tribuitur Iudici Iurisdictio. p. 94. n. 2.

Rescripta diversa ad diversos Iudices in una re impetrans, si utroque utatur neutro gaudet. p. 95. n. 3. Neutro usus quo possit uti? p. 95. n. 4.

Rescriptum Iustitiæ semper conformiter Iuri communi interpretandum. p. 97. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ est irritum, si omissum sit id, quod stylus curiæ iubet exprimere. p. 96. n. 2.

Rescriptio Iustitiæ si quis intra annum ex malitia vel negligentia non utatur, valet secundum sine illius prioris mentione obreptitiè impetratum. p. 112. n. 1. 3. Neque potest ei exceptio obreptionis obijci. p. 80. n. 1. præsumitur autem malitia vel negligentia ex ipso nonusu per annum. p. 81. n. 4. p. 112. n. 4.

Rescriptum papale Iustitiæ fit obreptitium, si impetrans taceat suam excommunicationem, aut spoliatus causam spoliationis, p. 116. n. 4. Validè tamen ex eo procedit Iudex, si excommunicatio sit ignota. p. 147. num. 5.

Rescripta Iustitiæ seu ad lites sunt strictæ interpretationis. p. 121. n. 1. Quoad Iura partium, non quoad facultatem Principis. p. 592. n. 16. §. *Porro.* p. 610. num. 1.

Rescriptum Papale Iustitiæ si pro alio sine speciali eius mandato impetretur, est invalidum; p. 121. n. 2. Et quidem ipso Iure; p. 122. n. 3. Nec per ratihabitionem principalis convalescit. n. 4. Sed hæc in Curiæ Rom. praxi hodie vix habent usum. ibid.

Rescriptum Iustitiæ censetur obreptitium, si in eo pro diœcesi Rei per errorem ponitur alia. p. 133. n. 1.

Rescriptum Iustitiæ *contra quosdam de diœcesi* non comprehendit eos, qui sunt ex civitate cathedrali; p. 139. n. 4. Saltem si non consentiant. ibid.

Rescriptum Iustitiæ cum clausula: *& contra quosdam alios* non valet contra eorum hæredes; p. 139. n. 1. Nisi defuncti sint in specie expressi; ibid. Vel ante mortem iam citati; p. 140. n. 1. Vel causa sit realis. ibid.

Rescriptum Iustitiæ cum clausula generali contra Prælatum valet etiam contra successorem. p. 140. n. 2.

Rescripto Iustitiæ Prælatum nomine Ecclesiæ impetrato potest etiam uti successor. p. 140. n. 2. Idem est, si nomine dignitatis aut beneficij impetratum sit. 144. n. 1.

Rescriptorum ad lites varius abusus. p. 143. par.

Rescriptum Iustitiæ sunt iura personalia. p. 144. n. 1.

Rescripta Iustitiæ sunt irrita, si tempore *Data* mortua sit persona, cui vel contra quam sunt data. p. 144. n. 1. In ijs tempus *Data* diligenter inspiciendum. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ cum clausula: *& alijs quibusdam causis*. non extenditur ad causas post impetrationem exortas. p. 144. n. 2.

Rescriptum irritum non tribuit quidem delegato Iurisdictionem in principali; sed tamen in incidentibus. p. 144. n. 4. p. 146. n. 3.

Rescriptum impetrans cum clausula: *& contra quosdam alios* debet illos omnes coram Iudice statim ab initio determinare. p. 147. n. 1. Siquidem contra illos aliquando litigare velit; ibid. Contra alium si postea agatur etiam consentientem processus est invalidus. n. 2.

Rescriptum si contra unum in pluribus actionibus personalibus impetratur ad diversos Iudices, horum processus est ipso Iure irrit[illegible]. p. 148. prin.

Rescriptum Iustitiæ tribuit Reo Ius reconveniendi actorem coram eodem Iudice. p. 148. n. 1.

Rescriptum Iustitiæ fit utrique parti commune, si reus citatus compareat. p. 95. n. 1. p. 148. n. 2.

Rescriptum papale Iustitiæ in causa Ecclesiastica cui committi possit? p. 161. n. 1. & seqq.

Rescriptum Iustitiæ non censetur derogare Iuri communi. p. 616. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ est subreptitium si quis in causa civili ad Iudicem ecclesiasticum impetravit, fingendo se esse miserabilem. p. 663 par.

Rescriptum Iustitiæ non extenditur ad successorem singularem; p. 840. n. 4. Nisi scienter successerit in re, mutandi Iudicij causa alienata. ibid.

Reservatio.

Vide *Absolutio, Censura, Dispensatio.*

Reservatis Cæsareis contraria statuta facere non possunt etiam illi, qui habent Ius Principis. p. 20. n. 4.

Reservata Imperatori quænam sint communicata aliis, cognoscitur ex Investitura & consuetudine. p. 25. num. 25.

Reservata est Pontifici interpretatio Privilegij Apostolici. p. 77. n. 12.

Reservatum beneficium manet tale post mortem Commendatarij, etiam perpetui. p. 297.

Reservati casus speciales non censentur concedi per verba generalia. p. 92. n. 3.

Reservata Pontifici est promotio ad Episcopatum, Archiepiscopatum; p. 341. n. 6. p. 403. par. p. 449. n. 2. p. 589. n. 3. Electio tamen in Germania est penes Capitulum. p. 403. par.

Reservatæ sunt Pontifici causæ maiores. p. 451. n. 1. p. 754. n. 4.

Reservatio Pontificis est signum potestatis supremæ in Ecclesia. p. 451. n. 1.

Reservatum est Pontifici Beneficium, cui ipse manus apposuit. p. 511.

Reservatam Pontifici suspensionem incurrit Vltramontanus, Ordines aut Tonsuram ab Italo accipiens. p. 516.

Reservatus Pontifici casus si sit occultus, fit Episcopalis. p. 594. n. 4. Ab eo non potest absolvere Vicarius sine speciali commissione; ibid. Vti nec à reservatis Episcopo. ibid.

Reservatos Pontifici casus sed occultos potest absolvere & dispensare Capitulum sede Vacante, p. 617. n. 1. Et universim omnes, sive per se, sive per accidens Episcopales. p. 750. n. 5.

Reservatis à casibus absolvendi facultas si cui ratione officij vel dignitatis sit delegata, potest is eam subdelegare; p. 643. n. 9. Non item si delegata sit tantùm industria personæ. ibid.

Reservata specialiter Pontifici non potest Legatus à Latere vi generalis delegationis expedire. p. 689 par.

Reservata specialiter principi possunt per immemorialem consuetudinem præscribi; p. 690. n. 1. Modo præscribens sit capax Possessionis; ibid. Et reservata illa non sint intrinseca supremæ Principis potestati. n. 2.

Reservare beneficia vacatura potest Legatus à latere suæ collationi in favorem certæ personæ. p. 698. n. 1. Pendente una reservatione in Ecclesia aut beneficio alicuius non potest facere aliam. n. 2.

Reservare sibi Legatus à latere non potest beneficia electiva; p. 699. n. 1. Nisi devoluta ad Papam; ibid. Nec ullum ex reservatis Pontifici in Extrav. *Ad regimen.* n. 2.

Reservata sunt vacante sede Pontifici beneficia ad Episcopi collationem pertinentia. p. 750. n. 3.

Residentia.

Residendi obligatio tolli potest per consuetudinem immemorialem. p. 15. prin.

Residentia Canonicorum, Episcoporum, & Parochorum ex Iure Trid. quæ? p. 15. prin.

Non residendi consuetudo antiqua non potest per statutum Capituli tolli; p. 15. prin. Nisi Episcopus consentiat. ibid. Aut Ecclesiæ sit damnosa; p. 16. n. 3. Vel nitatur privilegio Pontificis. p. 17. n. 3.

Residentiæ locus est domicilium Clerici. p. 124. n. 1.

Non residendi privilegia perpetua & personalia sunt revocata à Bonifacio VIII. p. 170. par. p. 171.

In Residentia dispensare cum Parocho potest Episcopus ad breve tempus; & quodnam illud? p. 408. n. 1.

Non residendi facultas, an expiret per mortem concedentis? p. 627. n. 7.

Restitutio.

Restitutio facienda subditis pro rebus ex plenitudine potestatis ablatis. p. 15. n. 14.

Restitutio bonorum confiscatorum an comprehendat etiam antè alienata à Principe? p. 15. n. 14.

Restitutio furis amissa non tribuit plus quam amissum sit. p. 122. n. 2.

Restitutio ad Iura legitimè amissa est nova Gratia, p. 156. n. 2. Censenda est fieri sine præiudicio Iuris alieni. p. 155. par.

Restitutus ad bona legitimè amissa non hoc ipso recuperat omnia, nec fructus intermedios. ibid. Nec recuperat, quæ interea sunt absolutè in alios translata. p. 741. n. 4.

Restitutio ad beneficium legitimè amissum est quasi nova in[illegible]; p. 156. n. 3. Non potest fieri sine consensu Patroni. ibid.

Restitutio in integrum facta à Principe, non aufert Ius alterius. p. 741. n. 4.

Restitutio non conceditur læsis per translationem, p. 769. n. 1. Nisi Minoribus & Ecclesiis. ibid.

Restituere in integrum est reducere ad eum statum, in quo quis ante læsionem erat. p. 808. n. 1.

Restitutio in integrum competit Ecclesiæ & Minoribus læsis; p. 821. n. 1. p. 827. n. 4. Sive quoad damnum, sive quoad lucrum. p. 833. n. 4. Licet contractus sit factus cum decreto Iudicis, p. 833. n. 2. Et appellare possent; p. 827. n. 3. Modo non ipso Iure sint lesi. ibid. Læsio debet in Iudicio probari, & quomodo? p. 821. n. 2. Et quidem notabilis; quænam talis? ibid. Nomine Ecclesiæ quid comprehendatur? p. 837. n. 2. An etiam Ecclesia nondum extructa, sed primum extruenda? n. 3.

Restitutio in integrum non debet ita fieri, ut unus habeat lucrum cum alterius detrimento. p. 821. n. 3.

Restitutus in integrum contra v. g. emptorem, debet ei reddere pretium. p. 821. n. 4. Nisi id absque decreto Iudicis fuisset solutum Minori, neque in rem eius versum. ibid. Debet item reddere expensas necessarias & meliorationes. p. 822. n. 5. Qua ratione? n. 6. & 7.

Restitutio Venditori in integrum emptor non tenetur reddere fructus adhuc extantes; vel unde est factus ditior. p. 823. n. 8.

Restitu-

Restitutio in integrum si petatur ob solam læsionem in pretio, non est rescindendus contractus. p.813.n.9.

Restitutionem in integrum petere potest Ecclesia vel Minor, in Iudicio læsi per Procuratorem; p.824.n.2. Nisi malint contra Procuratorem agere. ibid.

Restitutionem in integrum petere potest Ecclesia & Minor, si omissa sit probatio necessaria; p.826.n.4. Sed in causa damni tantùm vel lucri, non delicti. n.5.

Restitui in integrum debet Ecclesia contra Ecclesiam, & Minor contra Minorem. p.826 n.6.

Restitutio in integrum nunquam conceditur Maioribus, si appellare possint. p.827.n.4.

Restituuntur quandoque ob læsionem in integrum etiam Maiorennes ex iusta causa; p.828.n.6. Sufficit eam causam esse semiplenè probatam. n.7.

Restitutionem in integrum contra Vicarij sententiam potest Episcopus dare. p.828.n.5.

Restitutio in integrum contra sententiam si petatur, quid agendum? p.830.n.5.

Restitutio in integrum peti potest contra sententiam etiam à principe latam; p.831.n.1. Quæ sit iusta causa petendi? n.2. Petenda plerumque intra decennium. p.832.n.2.

Restitutione in integrum impetrata differenda est executio sententiæ; p.831.n.4. Nisi præsumptio sit, malitiosè petitam esse restitutionem; ibid. Imo etiam tunc, si executio sit irreparabilis, ibid. Vel petens velit in continenti probare causam. n.5.

Restitutio in integrum æquiparatur appellationi. p.830.n.5.

Restitutionem in integrum ut petere possit Procurator, an indigeat mandato speciali? p.832.n.2.

Restituere in integrum possunt Ordinarij administrationem habentes. p.834.n.1. Vti & Delegati ad universitatem causarum cum administratione. n.2. Non item alij Ordinarij simplicem tantùm Iurisdictionem habentes; p.835.n.3. nec alij delegati, n.4. nisi incidenter; n.5 denique nec Arbitri; n.6. quamvis incidenter possint decidere, an petenda sit restitutio. n.7.

Restitutio in integrum est actus Imperij mixti & ad nobile Iudicis officium spectans. p.835 n.4.

Super Restitutionis in integrum causa si lata sit sententia, transit hæc in rem iudicatam, nisi intra decennium appelletur; p.836 n.2. Neque postea petens restitutionem auditur, nisi novam eius causam afferat n.2. Vel quoad omissam appellationem, ibid. §. At vero.

Restitutionis ob amissam appellationem faciendæ in causa, quis sit Iudex? p.836.n.3.

Restitutionem in integrum potest Ecclesia & Minor petere per quadriennium. p.837.n.1. Vnde illud respectu utriusque inchoandum? ibid. Ecclesia & Respublica etiam post quadriennium. p.838.n.4. ex quibus causis? n.5 quamdiu? n.6.

Restituenda in integrum est Ecclesia non tantùm ob damnum patiens, sed etiam ob eius periculum. p.848. n.3.

Retractus.

Retractus est facultas possessionem venditam intra certum tempus iure proximæ consanguinitatis revocandi, oblato eodem pretio p.834.n.4. Plura remissivè. ibid.

Revocatio.

Revocatio Procuratoris. *Vide Procurator.*

Revocatione non adimitur Delegato potestas, antequam ei legitimè sit intimata; p.628.n.11. Nec Vicario. ibid.

Revocari quandoque accipitur pro suspendi. p.648. n.5.

Revocatio potestatis delegatæ est odiosa. p.651. prin.

Revocare delegans non potest subdelegationem ad totam causam, re iam cœpta; p.662. n.3. An delegans delegationem? n.4.

Revocare Princeps vel Ordinarius potest Iurisdictionem vel privilegia pro suo arbitrio. 663, n.5. Nisi in donationem aut pactum transierint. n.6.

Revocare Legatum ordinariè non possunt Cardinales vacante sede papali. p.697.n.3.

Revocatio Procuratoris si parti vel iudici sit intimata, acta cum eo sunt irrita. p.794.n.1.

Revocatio Procuratoris, cuius constitutio est parti vel Iudici intimata, si utroque ignorante fiat, acta cum eo adhuc valent. p.794.n.2.

Revocari invitus non potest Procurator post litem contestatam. p.795.n.3.

Revocatio censuræ vi extorta est ipso Iure irrita; p.819.par. & prin. Etiam excommunicationis; n.3. Et extorquens est ipso facto excommunicatus; par. Modò censura fuerit validè lata. n.1.

Reus.

Reo si restituuntur bona confiscata an comprehendantur iam ante à Principe alienata? p.25.n.14.

Reus non citandus ex loco valde remoto sine necessitate. p.119.n.1.

Reus conveniri potest intra quamvis diœcesin, in qua res est sita. p.124.n.2.

Reus ex Rescripto Iustitiæ contra se potest reconvenire actorem coram eodem Iudice. p.148.n.5.

Reus lite pendente non potest actorem in alia causa coram alio convenire. p.118.n.2. Nec Rescriptum ad alium impetrare. ibid.

Reus & Actor si eiusdem sint civitatis aut diœcesis, cui Iudici possit causa delegari? p.165.n.10. Cui si sint diversæ civitatis aut diœcesis? ibid.

Rei & Actoris probationes si sint pares, quid agendum? p.286.n.4.

Reus non confessus crimen nequit damnari ob testes singulares. p.496.n.11.

Reus manifestè contumax non est citandus. p.489. n.2.

Reus an possit Iudici iniquè agenti violenter resistere. p.510.n.1.&2. An damnatus secundùm allegata sed re ipsa innocens; ibid.

Reus non tenetur comparere, si ex tribus delegatis duo tantùm illum citent. p.629.par.p.634.n.1.

Reus potest actorem repellere obiecta excommunicatione. p.632.n.6.

Reus condemnatus in actione personali solvere debet intra quatuor menses; p.640.n.2. In reali post decennium; ibid. In criminali statim. ibid.

Reus absens, an possit in causa criminali se tueri per procuratorem. p.787.n.2.

Reo

Reo quomodo succurrendum, si actor dolo cedat alteri mutandi Iudicij causa actionem. p. 840. n. 3.

Rex Rom.

Regis Rom. eligendi Ius quomodo competat Principibus Germaniæ ex concessione sedis Apostolicæ? p. 323. n. 2. Quando restrictum ad septem Electores? p. 324. n. 2. & 3.

Rex Rom. promovetur in Imperatorem à Principibus Electione; à Pontifice unctione, consecratione, & coronatione. p. 325. n. 5.

Rex Rom. cùm electus est, debet Vicarij gesta omnia innovare. p. 328. n. 15.

Rex Rom. ut ex eadem familia diù eligatur, an expediens? p. 329. n. 19.

Regi male administranti Coadiutor dari debet, à quo? p. 502. n. 1. Quid Iuris habeat eiusmodi Coadiutor? n. 2.

Reges Galliæ, Hispaniæ aliíque extra Germaniam habent Ius præsentandi Episcopos & Prælatos. p. 509. n. 3.

Reges in brachio unguntur oleo simplici. p. 540.

Regi in qua ætate administratio regni permittenda? p. 668. n. 4.

Rex etiam subest in spiritualibus Episcopo velut ordinario. p. 738. Cui? ibid.

Ritus.

Ritus quoad sacramentorum administrationem possunt esse in uno loco diversi. p. 744. n. 1.

Ritus Rom. Ecclesiæ, conveniens est, ut sequantur aliæ.

Ritum Metropolitanæ non tenentur servare omnes. ibid.

Roma.

Roma cum suis dominijs donata S. Sylvestro à Constantino M. p. 411. n. 12.

Roma nova est Constantinopolis. n. 2.

Romanæ Urbis in senatorem aut Rectorem eligi non potest ullus Imperator, Rex, Princeps, Marchio Comes aut Baro sine licentia Pontificia in scripto; p. 412. n. 3. Nisi sit origine Romanus, aut perpetuus inhabitator: n. 4. Eligentis, electi, & sic eatinquentis pœnæ. n. 3.

Romanæ Curiæ consuetudinem Ordinarios decet imitari. p. 466. n. 3.

Sacerdos Vide *Clericus.*

Sacerdotum est discernere intra lepram & lepram. p. 21. n. 5.

Sacerdotes alij sunt primi seu principales, ut Episcopi; alij simplices ut Presbyteri. p. 178. n. 1.

Sacerdos cùm ordinatur non celebrat, sed Ordinanti concelebrat. p. 368. n. 21. Quomodo Intentionem suam formare debeat? ibid.

Sacerdotibus in dignitate constitutis quinam actus Ordinis Episcopalis a Pontifice committi soleant? p. 491. n. 6.

Sacerdos non Episcopus non potest per consuetudinem, etiam immemorialem, sed solum per privilegium acquirere potestatem conferendi Ordines minores; p. 491. n. 7.

Vel primam Tonsuram. ibid.

Vel benedictione per Unctionem Chrismatis; n. 8.

Vel reconciliationem Ecclesiæ violatæ; ibid.

Vel consecrationem Virginum. ibid.

Sacerdos non Episcopus potest per consuetudinem immemorialem obtinere facultatem benedicendi paramenta sacra: etiam corporalia; p. 491. n. 9. Idque modo faciunt Prælati habentes Pontificalia; p. 492. n. 10. Non tantum pro suis, sed etiam pro alienis Ecclesijs. ibid.

Sacerdos benedictionem dare non debet, nisi absente Episcopo, si adsit. p. 493. n. 13.

Sacerdos simplex potest viduis dare velum continentiæ. p. 505. n. 1.

Sacerdotes Græci matrimonio antè contracto utuntur, non laudabiliter; sed absque peccato. p. 505. n. 2.

Sacerdos Latinus celebrare potest ritu Græco in peregrinatione per terras orientales. p. 510.

Sacerdos quodammodo est quivis fidelis. p. 540.

Sacerdos cùm consecratur, ungitur in manibus oleo benedicto simplici. p. 540.

Sacerdoti quomodo in ordinatione imponatur manus? p. 544. n. 4.

Sacerdotis munia præter altaris ministerium quæ? p. 564. n. 3.

Sacerdos ex irregularitate partiali inhabilis ad altaris ministerium, non potest in sacrificio esse Diaconus aut Subdiaconus. p. 564. n. 2.

Sacerdotibus quomodo olim præcesserint Diaconi? p. 174. n. 4. Gravis inter eos hac de re orta contentio. ibid.

Sacerdotes Cardinales dicuntur Parochi. p. 579.

Sacerdotum Filij. *Vide* Filius.

Sacerdotibus reverentiam debent Principes & Domini seculares. p. 738. p. 739. n. 2.

Sacerdotes & beneficiati non curati an synodo interesse debeant? p. 742. n. 1.

Sacerdotes quorum possint esse Advocati; p. 781. par. & n. 2.

Sacerdos potest esse Procurator Episcopi ad lites. p. 786. n. 2.

Sacerdotis officium est nulli nocere & omnibus prodesse. p. 781. n. 3.

Sacerdotium.

Sacerdotio Aaronico ablato Lex quoque ceremonialis & iudicialis est ablata. p. 11. pen.

Sacerdotium intra annum recipiendum à Curato. p. 255. n. 3. p. 408. p. 414. p. 437. par.

Sacramentum.

Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis conferre non potest Clericus, Episcopo inferior. p. 178. n. 2.

Sacramenta administranda secundùm publicam notitiam, & non secundùm privatam scientiam administrantis. p. 557.

Sacramenti ceremoniæ etiam accidentales, si omissæ fuerint, sunt supplendæ; p. 540. p. 548. n. 2. Non repetendæ seu iterandæ. p. 542. n. 2.

Sacramenta & Sacramentalia validè conferri possunt etiam à Ministris malis, hæreticis, schismaticis, &c. p. 542. n. 1.

Sacramenti materia & forma poni debet eodem tempore, & ab eodem Ministro. p. 544. n. 2.

Sacramenti forma subinde dicitur Oratio. p. 544.

Sacramentum Ordinis an & quomodo requirat tactū instrumentorum physicum, vel Moralem. p. 544. n. 5.

Sacramentorum ritus possunt in una urbe vel Diœcesi esse diversi. p. 719. n. 1.

Sacramenta ministrare est proprium officium Episcopi; p. 720. n. 1. Habet Ius ad id cumulativè cum omnibus suis curatis. n. 2.

Sacramenti Minister dignior plus non confert, quàm alius. p. 739.

Sacrificium Missæ Vide *Missæ Sacrificium.*

Sacristiæ beneficium validè confertur, etsi in Rescripto per errorem vocetur Dignitas. p. 136. n. 3.

Sacrista. Vide *Custos.*

Sanctus.

Sancti nomine sæpè intelligitur eius Ecclesia. p. 95. n. 3.

Scandalum.

Scandalum populi an & quomodo sufficiat ad renunciandum Episcopatui? p. 479. n. 9.

Schisma, Schismaticus.

Schismate abiurato, debent schismatici redhibitur ad unitatem. p. 244. n. 1.

Schismaticus etiam conversus non potest fieri Episcopus sine dispensatione Pontificis. p. 244.

Schismatici si fidelem in loco sacro sepeliunt, non est exhumandus. p. 982. n. 1.

Schismatici possunt Sacramenta & Sacramentalia validè conferre. p. 548. n. 1.

In Schisma aut hæresin si labatur Ecclesia, privatur omnibus iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non privatur, si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Scientia.

Scientia & Morum honestas in Episcopis & Prælatis valdè necessaria Ecclesiæ. p. 249. n. 2.

Scire debet Episcopus Evangelium & omnem scripturam sacram, ac sacros Canones. p. 250. n. 5.

Scientia Episcopi, Prælati, aut Curati debet esse pro ratione officii & curæ. p. 280. n. 2.

Scientia in Episcopo & Prælato non requiritur eminens sed conveniens. p. 284. n. 7.

Scientia conveniens cum prudentia & claritate melior est ad Prælaturam, quàm eminens. ibid.

Scientiæ æquiparatur ignorantia affectata. p. 287. n. 6.

Scientia requiritur in Prælato maior vel Minor secundùm qualitatem Ecclesiæ. p. 374. n. 9.

Scientiæ defectus an sit causa sufficiens ad renunciandum Episcopatui? p. 478. n. 7.

Scientiæ imperfectionem supplere potest perfectio charitatis. p. 478. n. 7.

Scrutator.

Scrutatores debent esse tres ab & è capitulo electi. p. 344. n. 3. Probabiliter de substantia; sed Germaniæ aliud consuetum. ibid.

Scrutatores debent esse fide digni, & humani. ibid.

Scrutatores ut de fide & secreto iuramentum præstent, consultum; & alicubi consuetum est. p. 344. n. 3.

Scrutatores debent singulorum suffragia secretè & sigillatim exquirere. n. 4.

Scrutatoribus testes addi possunt in scrutinio. p. 344. n. 5.

Scrutatores quo modo & ordine suffragia ab aliis & à seipsis exquirere debeant? p. 365. n. 6.

Scrutator, qui eligit & electioni interest, non hoc ipso Ius suffragii habet. p. 367. n. 5.

Scrutinium Electionis.

Scrutinium in postulatione etsi non necesse; tutius tamen est adhibere. p. 227. n. 5.

Scrutinio publicato revocari non potest Electio. p. 228. n. 3. p. 239. n. 3.

Scrutinium valet, quod Capitulares aliqui aliis non contradicentibus faciunt. p. 344. n. 2.

Scrutinio adhiberi etiam Testes possunt præter Scrutatores. p. 344. n. 5.

Scrutinium secretè & sigillatim fieri quid sit? p. 344. n. 5.

Scrutinio adhiberi potest Notarius publicus. p. 345. n. 5.

Scrutinii faciendi modus & forma. p. 345. n. 6. Non observatur exactè, maximè in Ecclesiis Regularibus. ibid. p. 450. n. 3.

Scrutinii publicatio post collecta omnia suffragia mox facienda; & quare? p. 345. n. 7. Quilibet Capitularium eam petere potest. ibid.

Scrutinio publicato facienda collatio numeri ad numerum Zeli ad Zelum, meriti ad meritum; p. 345. n. 8. Alicubi maximè apud Regulares fit collatio solius numeri; ibid. Præstius facienda, si de electione quæstio seu dubium moveatur. p. 346. n. 8.

Scrutinio publicato si nullus habeat sufficientia suffragia, possunt variare eligentes; p. 346. n. 10. Sed novo Scrutinio. ibid.

Scrutinii præscripta forma non in cuiusvis Prælati electione servanda. p. 347. n. 11.

Scrutinii præscripta forma subindè etiam ex privilegio, consuetudine, vel paucitate eligentium potest omitti. p. 347. n. 12.

Scrutinii forma non servata, ubi est servanda an electio sit ipso Iure irrita? p. 348. n. 13. Eligentes Iure suo pro ea vice non sunt privati sed privandi. p. 348. n. 14.

Scrutinio iam aperto qui advenit, non potest suffragium ulli parti adiicere. p. 384. n. 5. An & quando petere possit inchoari novum? n. 6.

Scrutinio publicato si advertatur defectus substantialis, potest inchoari aliud. p. 386. n. 3.

Scrutinii publicatione perfici potest alicubi ex consuetudine Electio. p. 401.

Scrutinium Ordinationis.

Vide Examen.

Sedes Vacans Vide *Administratio, Capitulum, Vacatio.*

Sede vacante potest Capitulum exequi Sedis Apostolicæ mandata de rebus alioqui Episcopo propriis. p. 78. n. 2. Ex mandato Pontificis conferre præbendam, quam aliàs liberè Episcopus solus confert. ibid.

Sede vacante Ius eligendi, quod ante habuit Prælatus non devolvitur ad Capitulum. p. 538. n. 3.

Sede vacante administrare solent alicubi Capitulares per vices. p. 157. n. 13.

Sede vacante potest Capitulum prorogare tempus Commendæ ultra sex menses. p. 409. n. 3.
Sede vacante provenientia bona servanda successori. p. 443. n. 1. Etiam obvenientia ex actibus Iurisdictionis. n. 2.
Sede Cathedrali vacante si Capitulum sit suspectum dari potest Administrator *cum libera* p. 444.
Sede vacante administrandi Ius habet Capitulum. p. 504. n. 1. Administratorem alium solus Pontifex dare potest, sed non solus. ibid. Archiepiscopus non potest nisi ob negligentiam Capituli causaque cognita. ibid.
Sede vacante Capitulum dispensare potest in Interstitiis Ordinum. p. 513. n. 4.
Sede vacante non potest Capitulum intra annum dare dimissorias ... p. 520. n. 3. Cur? p. 577. Potest Episcopo alteri dare facultatem ordinandi ... p. 521. n. 8.
Sede vacante devolvitur ad Capitulum ordinaria Iurisdictio Episcopi. p. 617. n. 1. p. 750. n. 4. Non item specialiter Iure aut privilegio concessa. ibid.
Sede Papali vacante Cardinales ordinarie non possunt Legatum creare. p. 697. n. 3.
Sede vacante non potest Capitulum conferre beneficia, quorum libera collatio est Episcopi. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Potest dare administratorem. ibid. Vel ad sex menses Commendatarium. ibid.
Sede vacante quid possit vel non possit Capitulum fuse explicatur. p. 7... & seqq. maximé. p. 750. n. 4.
Sede vacante Iudicium de bonis Ecclesiæ agitari non debet. p. 795. n. 5.
Sede vacante Ius Præscriptionis expirat, quo sensu? p. 796. n. 5.
Sede vacante dormit præscriptio contra Ecclesiam. p. 816. n. 3.
Sede vacante non potest Capitulum in Iudicio agere pro Iuribus Episcopalibus. p. 826. n. 3.

Senator.

Senator Urbis Romæ sine licentia Pontificis in scripto eligi non potest persona potens. p. 411. n. 3. Sub excommunicatione latæ sententiæ. ibid. Eligi tamen possunt ad annum, qui origine sunt Romani vel perpetui incolæ. n. 4.

Senior, Senium.

Seniores Clerici præferendi Iunioribus in electione, responsione, & subscriptione. p. 125. prin. p. 136.
Senior alicubi dicitur Electoris præ ... p. 221. n. 1.
Senio Episcopi, adhuc Ecclesiæ utilis, Renunciatio non est acceptanda. p. 463. pat.
Senio aut infirmitate causa non est Episcopus cogendus ad renunciationem; nec ferè Prælatus; p. 478. n. 6. Subinde tamen Parochus. ibid.
Senio aut morbo si fiat Episcopus ex parte inutilis, quid agendum Capitulo? p. 503.
Senior quid possit in Capitulo, si alius præsses desit? p. 787.

Sententia Vide Index.

Sententiam Iudicis non potest Princeps pro suo arbitrio rescindere. p. 23. n. 11. Multo minus rem adjudicata alicui auferre. ibid.
Sententia, quæ in rem judicatam transiit, contrarium Rescriptum est irritum. p. 23. n. 11.
Sententia banni non excedit territorium bannientis. p. 40. n. 4. Extra illud Iure offendi non potest bannitus. ibid.
Sententiæ executio est actus Iurisdictionis coactivæ. p. 44. n. 16.
Sententia sine citatione partis, copia defensionis, vel cognitione causæ est irrita. p. 44. n. 17.
Sententia Iudicis de sua Iurisdictione est interlocutoria habens vim definitivæ. p. 131. n. 4.
Sententia a non Iudice lata est nulla. p. 177. n. 3.
Sententiam ferre est actus Iurisdictionis. ibid.
Sententiæ contrariæ si sint pares ..., una non præiudicat alteri. p. 186. n. 4.
Sententia quando per procuratorem agitur, an contra hunc vel principalem sit ferenda? p. 298. n. 5. p. 749. n. 1. Quid si Dominus ante latam sententiam sit mortuus? p. 801. n. 5.
Sententia die feriato lata est ipso Iure irrita. p. 814 num. 7.
Sententia vel Arbitrium quomodo dari debeat, si plures sint delegati vel Arbitri. p. 414.
Sententia transit in rem judicatam, si ab ea intra decem dies non appelletur. p. 640. n. 1.
Sententiæ latæ executor non sustinet personam Iudicis. p. 326. n. 8
Sententiæ latæ aut ferendæ pœnam quando indicant Verba futuri temporis? p. 350. n. 5.
Sententis Iudicis præsumitur justa; p. 470. n. 2. Nisi dubitetur de eius Iurisdictione; p. 471. n. 2. Vel contra eam appelletur; ibid. Vel contrarium ostendatur; ibid. An & quomodo præsumptio hæc Iuris & de Iure? n. 3.
Sententiæ executio an includatur in tempore adexpediendam causam dato? p. 605. n. 2.
Sententia Iudicis aut Transactio in causis beneficialibus & Matrimonialibus non confert Ius. p. 610. n. 3.
Sententiam suam quando delegatus possit vel non possit revocare? p. 611. n. 2.
Sententia inferioris si sit ipso Iure nulla, potest ... superior. p. 622. n. 3. Nullitas æquivalet Appellationi. ibid.
Sententiæ à delegato datæ executio debet propter appellationem differri. p. 630. n. 2.
Sententia lata in actione personali danda executioni post quatuor menses; p. 640. n. 2. In actione reali post decem dies; ibid. In criminali statim. ibid.
Sententiam Iudicis si sit iniusta, quid debeat & possit agere, cui mandata est executio? p. 649. n. 7.
Sententia Iudicis non tollit naturalem obligationem. p. 650. n. 7.
Sententia cùm in rem judicatam transiit, an & quibus casibus sit retractanda? p. 661. n. 3.
Sententia censuræ secum trahit executionem. p. 712. n. 2. Non item aliæ sententiæ. ibid.
Sententia quæ est invalida, dicitur quandoque relaxati. p. 723. prin.
Sententia contra absentem ob justum impedimentum lata, an sit irrita? p. 784. n. 2.

Sen-

Sententia à pluribus delegatis simul lata est irrita, si unus illorum sit excommunicatus. p. 798. n. 3.

Sententia in causis Matrimonialibus transit in rem judicatam non quoad veritatem; sed quoad instantiam. p. 827. n. 8.

Sententia Pontificis quomodo possit in melius commutari? p. 829 per.

à Sententia Pontificis alteriusve Principis non potest appellari; sed tantùm supplicari. p. 830. n. 1.

Contra sententiam Principis peti potest restitutio in integrum. p. 831. n. 1. Quæ sit iusta causa petendi? n. 2.

Sententiæ executio an & quomodo differenda sit impetratâ restitutione in integrum? p. 831. n. 4. & 5. *Vide* Restitutio.

Contra sententiam delegati solus Princeps potest restituere in integrum. p. 835. n. 3.

Sententia super causa restitutionis in integrum transit in rem judicatam, nisi intra decennium appelletur; p. 836. n. 1. Neque postea petens auditur, nisi novam restitutionis causam alleget. n. 2. Vel nisi quoad solam omissam appellationem. ibid.

Sententia super pluribus articulis dicta si quoad unum sit irrita, vel retractanda, an valeat quoad reliquos? p. 849. num. 2.

Sepultura.

Ante Sepulturam Prælati licet de eligendo successore tractare? p. 333. n. 6.

Sepulturæ construendæ Prælatus impendere vel legare tertiam partem Censetur. p. 300. n. 9.

Sepultus à Schismaticis non est ideo exhumandus. p. 548. n. 1.

Sepulturam sibi quis eligere potest extra Parochiam; p. 763. n. 2. Pactum tamen ad id adstringens est irritum. ibid.

Sepeliendi Ius spectat ad Ecclesias Parochiales; p. 765. n. 1. Ex privilegio etiam ad alias. ibid.

Sepeliendi privilegio potest Ecclesia non-Parochialis renuntiare. p. 765. n. 2.

Sepultura non potest eligi in Ecclesia, quæ privilegio sepeliendi renuntiavit. p. 765. n. 2.

Sicilia.

Siciliæ Regnum est Pontifici feudatarium. p. 282. n. 4.

Sigillum.

Sigillum in commune habere non possunt Capellani aut Beneficiarij alicuius Ecclesiæ. p. 367. n. 2.

Sigilli & actuum Iurisdictionalium cura quod sede vacante obvenit, ad quem spectet? p. 443. n. 2.

Sigillum removens à litteris & Instrumento censetur falsarius. p. 658. n. 5.

Similia.

Similium idem Iudicium esse oportet, p. 12. n. 3. p. 453. n. 8. p. 454. n. 4.

In similibus servare debet Iudex formam à Principe in aliis præscriptam. p. 72. n. 3.

Ad similia extendunt Regulam exempla. p. 123. n. 6.

Simile non agit in simile. p. 186. n. 4.

Ad Similia extendi Rex exorbitans non debet ob similitudinem rationis. p. 444.

Simonia.

Simoniaca est Renuntiatio Expectativæ cum pacto pensionis aut beneficij. p. 127. n. 2.

Simonia est beneficiatium ad obsequia, ex gratitudine debita, obligare ex pacto. p. 243.

Simoniaca Rom. Pontif. Electio est ipso Iure irrita. p. 247. n. 3 §. *Tertius.*

Simoniaca Electio, postulatio, confirmatio, aut provisio est ipso Iure irrita. p. 259. n. 17.

Simoniacè adeoque invalidè electus aut promotus etiam sine sua culpa, non potest iterum eligi aut promoveri. p. 270 n. 2.

Simoniacè ambientem Prælaturam qui ad eam scienter eligit, suspensus est à beneficiis illius Ecclesiæ ad triennium. p. 304 n. 2.

Simoniacus est inhabilis ad beneficium, in quo consequendo simoniam commisit. p. 304. n. 2.

Simonia est profiteri Religionem cum pacto, ut in Abbatem eligatur. p. 334. n. 2.

Simoniacè electus etiam inscius, invalidè est electus; p. 387 n. 1. & quidem ipso Iure; n. 2. Tenetur que cognita Simonia beneficium dimittere, & fructus extantes, ac in quantum factus est ditior, restituere, p. 388. n. 2. Nisi triennali possessione tueri se possit. ibid.

Simoniacè promotus si conscius fuit, aut ratum habet, vel non liberè resignat, non potest dispensari ab Episcopo. p. 391. n. 7.

Simoniaca Renuntiatio est omni Iure irrita. p. 470. n. 5. Et ita renuntians privari potest beneficio. ibid.

Simoniacè electus aut institutus an & quomodo Episcopatui renuntiare debeat? p. 477. n. 1.

Simoniaca Transactio est, ut lite & Iure beneficiario quis cedat pro re temporali; p. 761. n. 1. p. 771. Nisi interveniat Superioris autoritas. ibid.

Simoniacum est pro institutione promittere pensionem vel eius augmentum. p. 762. n. 1.

Simoniacum pactum & invalidum est, si res spiritualis detur pro temporali, aut connexa cum temporali. p. 763. num. 1.

Simonia est promittere ad tempus sua servitia, ut beneficium conferatur; p. 764. Capellaniam propriâ autoritate commutare cum beneficio; ibid. Beneficium conferre, ut in vicem donentur sacræ reliquiæ. ibid.

Simoniaca censentur omnia pacta circa beneficia. p. 772.

Simoniacum est transigere per rem temporalem de Iure patronatus, eligendi, aut confirmandi. p. 777.

Simoniaca est Transactio dando pro subiectione spirituali aliquid temporale. p. 777 n. 1.

Simonia non est dare præsentatori vel Collatori donum gratuitum absque pacto. p. 778. n. 2.

Simoniacam pravitatem continens Laudum Arbitri non est observandum. p. 846. n. 3.

Simonia non est dare Adversario in lite beneficiaria aliquid temporale, non pro Iure beneficij sed pro bono pacis. p. 847. n. 3.

Societas IESV.

Societatis IESV homines post biennium Novitiatus sunt verè Religiosi per vota simplicia. p. 51. n. 6.

Societatis IESV superiores immediatè non possunt omne id, quod non est prohibitum; sed solum quod ipsis est concessum. p. 106. n. 8.

Societatis IESV superiores an & quomodo lites forenses possint suscipere? ibid.

Societatis IESV superiores non possunt à Pontifice eiusque Legato recipere delegationem sine consensu Generalis. p. 163. n. 4.

Societatis IESV Collegia non sunt Beneficia. p. 164. num. 5.

Societatis IESV Religiosi non possunt ad ullam dignitatem extraneam eligi & postulari; p. 481. n. 3. Nisi cui cum onere paupertas est adiuncta; ibid. Nec Generalis dare potest licentiam. ibid.

Societatis IESV Generalis non potest Electioni de se aut de aliquo suorum factæ consentire, nisi Pontifex cogat. ibid. Vel Episcopatui adiuncta sit paupertas, ut in Æthiopia. ibid.

Sodomia

Sodomia frequentata depositionem ipso Iure habet annexam. p. 259. n. 17.

Sodomia est sufficiens causa ad renunciandum Episcopatui. p. 478. n. 1.

Solæcismus.

Solæcismus à stylo Curiæ alienus vitiat Rescripta Principum, si insit. p. 83. n. 1. & 2. Instrumenta Notariorum non vitiat. ibid.

Solutio.

Solutionem si cui aliquando fecisti, & porro negas, conceditur ei Interdictum possessorium. p. 299. n. 6.

Solutionem si confiteatis, causa etiam non expressa, liber est debitor. p. 469. n. 2.

Solvere condemnatus in actione personali debet intra quatuor menses à die sententiæ. p. 640 n. 2. In actione reali post elapsum decennium. ibid.

Solutionem probat confessio recepti debiti; respectu cuius? p. 656. n. 6.

Solutionem promisso loco & tempore non faciens tenetur creditori, quatenus interest. p. 666. n. 2.

Sortilegium.

Sortilegium & divinatio nisi manifestè sapiant hæresin, non potest de ijs cognoscere Inquisitor. p. 89. n. 7.

Speciale.

Specialia quæ sunt, non continentur in ordinaria potestate Vicarij. p. 596. n. 1. p. 597. n. 8. & 9. Quænam ista sint? p. 593. n. 1. & seqq. p. 507. n. 8. & 9.

Specialia in generali commissione non veniunt. p. 607. n. 2.

Spirituale.

Spiritualia facilius generantur quàm corrumpuntur. p. 452. p. 455.

Spirituale vinculum est fortius, quàm carnale. p. 453. n. 1. p. 454. n. 2.

Spirituali potestati subordinata est temporalis. p. 502. n. 1.

Spiritualis res & temporalis in simonia quid sit? 764. n. 8.

Spirituale quid est Ius patronatus, ius eligendi, aut confirmandi. p. 777.

Spiritus Sanctus.

Spiritum Sanctum procedere tantum à Patre, est error Græcorum. p. 3. n. 1.

Spiritus Sanctus procedit à Patre & Filio, ut ab uno principio. p. 3. n. 1. Rectè etiam dicitur procedere à Patre per Filium. p. n. 2.

Spoliatus.

Spoliatus iniustè à Iudice non restituitur in forma communi ante cognitionem causæ. p. 115. n. 1. Nisi iniustitia sit notoria. p. 116. n. 3. Aut spoliatio extraiudicialiter, aut non servato Iuris ordine facta. ibid.

Spoliatus si causa spoliationis non expressa impetret Rescriptum, est id obreptitium. p. 116. n. 4.

Spoliatus iniustè beneficio, meminisse huius debet, si aliud petat. p. 121. n. 3.

Spoliator est, qui potest verbalem restitutionem propria autoritate capit possessionem eiusdem vacantem. p. 265. n.

Spoliatus prius est restituendus, quàm de proprietate contendere teneatur. p. 299. n. 6. p. 469. n. 3.

Spoliare censetur dominum possessione suris, qui pensionem solitam ei in posterum negat. p. 299. n. 6.

Spoliatio etiam in rebus incorporalibus fieri potest. p. 300. n. 6.

Spoliato iniustè debet res etiam cum fructibus perceptis restitui. p. 551. n. 2.

Spoliatus si agat Iudicio tantum possessorio, debet ante omnia restitui. p. 552. n. 3. Si possessorio & petitorio simul, debet Iudex de utroque inquirere. ibid.

Spoliatus non debet restitui, si is, contra quem agit, ex iusta causa abstulit. p. 613. par.

Spoliatus à Iudice contra Ius est ante omnia restituendus. p. 631. n. 3. p. 634. n. 1. Probare tamen debet prius iniustitiam; ibid. Nisi Iudex sit incompetens; ibid. Vel non servavit ordinem Iuris; ibid. Vel iniustitia sit notoria. ibid.

Spoliatus iniustè est ante omnia plenè restituendus. p. 662. n. 2.

Sponsalia.

Sponsalia etiam censentur cui prohibitum est Matrimonium. p. 607. n. 3.

Sponsos alterius Parochiæ si copulet vel benedicat Regularis, est ipso facto suspensus. p. 709. n. 3.

Sponsalia quomodo pro liberis parentes, tutores pro pupillis contrahere possint? p. 791. n. 1.

Sponsalia per procuratorem si celebrentur, indiget is speciali mandato; p. 807. n. 4. non potest sibi substituere alium procuratorem. ibid. Invalidè contrahit post revocationem etiam ignoratam. ibid.

Sponsalia ex metu gravi & iniustè incusso contracta sunt ipso iure Ecclesiastico irrita. p. 811. n. 6.

Spurius.

Spurius non potest postulari. p. 108.

Spurij difficulter impetrant dispensationem. p. 479. n. 10.

Spurij qui? p. 545 n. 1. Non sunt ad ordines etiam minores admittendi; ibid. Nisi legitimati à Principe Ecclesiastico; ibid. Vel Religionem professi. ibid.

Statutum.

Statutum facere non potest Capitulum vivo Episcopo. p. 15. n. 1. Nisi ex privilegio aut consuetudine. ibid. Vel in rebus minoribus. p. 16. n. 1.

Statutum si quod facit Capitulum, potest & poenam addere. p. 16. n. 1. Et ad eam subeundam compellere. n. 1.

Statutum Capituli ut sit firmius, expedit Canonicos in illud iurari, & ab Episcopo confirmari. p. 16. n. 2.

Statutis suis non possunt Laici derogare Iuribus Ecclesiarum. p. 19. n. 1.

Statutum facere non potest pagus alicui v. g. Nobili subiectus; p. 19. n. 3. Nisi per modum pacti; ibid. Quod ut valeat, ordinariò necesse est omnes consentire, p. 20 n. 3.

Statuta facere potest communitas, non tantum independens; sed etiam dependens à Superiore; p. 20 n. 4. Sed ea huius potestati sunt subiecta. ibid.

Statuta contra leges Cæsareas facere possunt, qui inter Regalia sua habent Ius principis; p. 20 n. 4. Salvo tamen Iure aliorum & Reservatis Cæsaris. ibid.

Statuti confirmatio alia essentialis alia accidentalis. p. 27. n. 3.

Statutum in utilitatem Statuentium potest ab iisdem tolli; licet sit confirmatum à Superiore. p. 23. n. 3. p. 28 n. 5.

Statutum quod est accidentaliter confirmatum à Superiore potest tolli sine eius consensu à statuentibus. p. 27. n. 4.

Statutum substantialiter confirmatum à Superiore ob bonum publicum, non potest sine eius consensu tolli à statuentibus. p. 28. n. 5. Nisi redeundo ad Ius commune in bonum Ecclesiæ. p. 28 n. 8.

Statutum in aliorum gratiam non potest tolli invitis illis, quorum interest. p. 28. n. 7.

Statutum qui non expressè; ille nec tacitè tollere potest. p. 30. n. 13.

Statutum habens actus iterabiles non tollitur contra agendo, nisi quoad solum illum actum contrarium. p. 30. n. 13.

Statutum iuratum potest propriâ autoritate statuentium tolli. p. 31. n. 14. Tollitur per actum contrarium quoad illam partem, cui actus contrariatur. ibid.

Statutum de certo Præbendarum numero semper intelligitur, nisi reditus fiant sufficientes pro pluribus. p. 34. n. 7.

Statutum cum clausula irrevocabilitatis non tollitur per posterius, nisi in hoc derogetur Clausulæ. p. 36. num. 15.

Statuere nihil possunt Laici contra Ecclesias aut personas Ecclesiasticas. p. 38. n. 1. *Vide* Lex.

Statutum sumit vires à potestate statuentium. p. 38. n. 1.

Statutum civile reddens illegitimos intestabiles, non comprehendit factos Clericos. p. 40. n. 7.

Statutorum civilium immunitati Ecclesiasticæ repugnantium exempla aliquod. p. 40 n. 7.

Statuta quæ faciunt Clericos timidiores, repugnant Immunitati Ecclesiasticæ. p. 41 n. 8.

Statutum primogenituræ cum sit, excludit fratres futuros Clericos; non item iam antefactos. p. 43 n. 13.

Statutum particulare interpretandum secundum Ius commune & stylum principalis suæ curiæ; p. 46. n. 4. p. 255. n. 3. Maximè secundum consuetudinem loci; ibid. Sed salva Verborum proprietate. p. 98. n. 3. p. 188 n. 8.

Statutum Clericorum cedens in divini cultus diminutionem est invalidum. p. 47. n. 2.

Statuta legi communi similia tolluntur per legem illi contrariam; p. 58. n. 16. Nisi ex propria ratione sint edita. p. 66. n. 10.

Statuti nomine Ius commune & Canones universales non solent comprehendi. p. 59. n. 2.

Statutum Episcopi violans subditus extra Diœcesin non incurrit eius censuram. p. 60. n. 3. Aliud est de præcepto. ibid.

Statutum adhæret loco; præceptum personæ. p. 60. n. 3.

Statutis certas qualitates in promovendo requirentibus non derogat Rescriptum Pontificis, nisi id exprimat. p. 79. n. 4.

Statuto Ecclesiæ, maximè iurato, non derogat Rescriptum sine mentione statuti; p. 99. n. 1. Uti & ipsius Iuramenti. n. 2.

Statutum iuratum intelligendum salvo iure Superioris p. 99. n. 2.

Statutum habens duplicem sensum accipiendum in improprio, non ut cum Iure communi conformetur; p. 188. n. 8. Sed ne cedat in præiudicium tertij. p. 189 n. 9.

Statutum dubij sensus accipiens in falso esse excusatur. p. 189. n. 10.

Statuta non valent, quæ peccati aut dilapidationis occasionem præbent. p. 191. n. 1.

A Statuto ad pactum valet plerumque argumentatio, negativa, non affirmativa. p. 192. n. 3.

Statutum cessat, si verba Statuti servari non possunt. p. 374. n. 12.

Statutum Ecclesiæ damnosum non valet, p. 424. n. 2.

Statuta ex se perpetua condere potest Legatus. p. 696. n. 4. Non tamen contra Ius commune n. 5.

Statuta etiam perpetua condere potest Capitulum sede vacante. p. 751 n. 6. et an revocare possit electus Episcopus? ibid.

Statuta de Monachis sub generali ratione comprehendunt omnes Religiosos Claustrales. p. 780. n. 2.

Statutum municipale favorabile & generaliter latum comprehendit etiam Clericos. p. 833 n. 3.

Stellionatus.

Stellionatus est quævis impostura proprio nomine carens. p. 145. n. 6.

Studiosi.

Studiosorum communitas non potest sine Rectore facere statutum; Nisi per modum pacti. p. 20. n. 4.

Studiosi Clerici sunt exempti à Rectore Laico. p. 46. n. 8

Studiosis non potest Rector ius dicere in loco, in quem Academia ad tempus est translata. p. 60. n. 4.

Studiosi ex *Auth. Habita* deberent habere proprium Academicum Iudicem, etiam in criminalibus. p. 482. n. 6.

Studiosi Theologiæ deberent etiam scripturæ sacræ & sacris Canonibus studere. p. 350. n. 5.

Studiosi magnum habent favorem Iuris, & multa privilegia ob utilitatem Ecclesiæ. p. 437. n. 1.

Studiorum causâ potest Episcopus cum Parochis quoad Sacerdotium & Residentiam dispensare usque ad septennium; p. 437 par. Cum beneficiatis non curatis ad tempus, quantumcunque iudicabit expedire; p. 438. n. 1. Studiosis Theologiæ ab ipso Iure conceditur quinquennium. p. 438 n. 2. Debet tamen Parochus primo anno fieri Subdiaconus; p. 437. par. Et Post finita studia intra annum fieri Sacerdos; p. 438. n. 4. Constituto interea idoneo Vicario. n. 3. Quem

 cog-

constituere non tenentur alij beneficiati, nisi ad personale servitium fine obligati. ibid.

Studens Clericus censetus servire Ecclesiæ & habetur pro residente. p. 438. n. 2.

Studiosis adolescentibus an. 14. ingressis conferri Canonicatus, non est contra Trid. p. 438 n. 2.

Studiosi an inter se facere possint Collegium, Rectorem eligere, statuta condere? p. 789 n. 2.

Studiosi lites suas Magistris & Professoribus suis velut legitimis Iudicibus proponere possunt. p. 835. n. 4.

Studiosorum Collegia gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2.

Stylus Curiæ.

Stylus Curiæ facit Ius. p. 46. n. 4.

Secundum Stylum principalis fori curiæ interpretanda statuta. ibid.

Contra Stylum Curiæ agere potest Princeps ex potestatis plenitudine. p. 83. n. 4.

Stylus Curiæ an servatus, diligenter attendendum in Rescriptis? p. 96 n. 2.

Stylus Curiæ quod exprimere iubet, ad Rescripti formam pertinet. p. 143. n. 1.

Stylus Curiæ habet ut omnis gratia Pontificis excommunicato concessa sit irrita. p. 146. n. 3.

Stylus curiæ habet, ut Rescriptis Pontificijs præmittatur absolutio à Censuris. p. 146. n. 4.

Stylus Curiæ Rom. est, ut beneficia promoti ad Episcopatum vacent statim post confirmationē. p. 252. n. 5.

Stylum Curiæ Roman. Ordinarios decet imitari. p. 466. n. 3.

Succentor.

Succentor idem ac Vice Cantor. p. 182. n. 6.

Succentoria an sit dignitas seu personatus? p. 581.

Successor.

Successor est custos legum anteriorum; p. 110. n. 5. Nec præsumitur eas ignorare. ibid.

Successori non tribuitur, etsi opus ab Antecessore cœptum ipse exequatur. p. 141. n. 1.

Successor gaudet Rescriptis per Antecessorem nomine dignitatis aut Ecclesiæ impetratis. p. 142. n. 2. p. 144. n. 1.

Successori suo non potest Princeps aut Papa legem præscribere. p. 171. n. 4 p. 286. n. 4.

Successionis pactum in familia ut valeat, est à Principe confirmandum; p. 192. n. 4. In universum iure prohibita. ibid.

Successorem sibi constituere ante vitæ finem non potest Episcopus. p. 333. n. 4.

Successor alterius tenetur eodem iure & obligatione cum illo. p. 372. n. 1.

Successori servanda sunt bona defuncti & sede vacante provenientia. p. 443 n. 1. Sub qua pœna Capitulo & Capitularibus prohibita? ibid.

Successor Vicarij Generalis an causam ei à Pontifice delegatam possit expedire? p. 592. n. 16.

Succedere collateralis immediatè in beneficio potest v. g. avunculo, patruo &c. p. 614. n. 2.

Successor an & quomodo colligitur ex compromisso antecessoris? p. 859. n. 2.

Subdelegans, Subdelegatus.

Subdelegare Vicario potest Episcopus sibi à Papa delegatas causas? p. 599. n. 11. Nisi eadem ministerium sit commissum; ibid. §. *Sed.* Vel industria personæ speciatim electa: ibid. §. *Secundo.* Non item causas primùm delegandas. ibid. §. *Limitatur.*

Subdelegare potest ordinariè quilibet delegatus Pontificis; p. 599. n. 11. Cujusvis Principis; p. 603. n. 1. p. 670. §. *Notandum.* Etiam absque necessitate & invitis partibus. ibid. Personis discretis & idoneis: p. 604. n. 2. Nisi causa sit valdè gravis & ardua n. 3. Et saltem plerumque nisi delegatus quis sit ad solam executionem. p. 671. n. 5.

Subdelegatus & delegatus simul quis esse potest in una causa. p. 608.

Subdelegato non censetur plenè data Iurisdictio, nisi ea competenti. p. 611. n. 1.

Subdelegatus à delegato Papæ qualis esse debeat? p. 623 n. 2.

Subdelegati si sint plures, & inter se discordent, quid faciendum? p. 623. n. 3. Quid si discordent ab altero delegato? n. 4.

Subdelegare non est actus Iudicialis; p. 616. n. 3. Etsi sit actus Iurisdictionis. p. 647. n. 2 p. 684. §. *Quæst.*

Subdelegatus a delegato Principis habet autem ad exequendam suam sententiam. p. 640. n. 1.

Subdelegatus si sit unus Iudex, potest ab eo appellari. p. 642. n. 2. Nisi delegatus, malitiosè à partibus impeditus, subdeleget *remota appellatione.* p. 650. n. 8. Et si quidem commissa sit ei tota causa appellandum est ad primum delegantem. p. 642. n. 3. Vel & si subdelegans sit delegatus per inferiorem principe. p. 644. n. 11. Alioqui appellatur a subdelegato ad subdelegantem. p. 623 n. 2 p. 642. n. 3. p. 682. prin. p. 684. *Notan. II.* Vel ejus, si mortuus sit, successorem. p. 681. prin. Nisi id cedat in præjudicium partium vel aliorum; ibid. Vt fit etiam per longam subdelegantis absentiam. n. 3. Aut appelletur contra eum, cùm pronunciat pro iurisdictione subdelegantis. p. 684. *Notan. II.* Aut cognoscat unacum uno ex pluribus condelegatis. p. 675. n. 1.

Subdelegatus non est Iudex, nisi ei tota causa, vel articulus Iurisdictionalis committatur. p. 642. n. 5.

Subdelegare nō potest delegatus ab alio quam a Principe; p. 643. n. 7. Nisi sit delegatus ad universitatem causarum. n. 8. Vel speciatim ei concessum, ut nomine delegantis subdeleget; p. 644. n. 10. Vel subdeleget tantum ad articulum causæ non Iurisdictionalem. p. 645 n. 11.

Subdelegandi facultas est privilegium personale. p. 646. n. 12.

Subdelegationem si à socio acceperit condelegatus Principis, non potest iste amplius subdelegare; p. 646. n. 12. Et licet delegatus fuisset *remota appellatione*, potest ab eo tum appellari; ibid. Non ad socium sed ad primum delegantem. ibid.

Subdelegatus Iudex à Delegato Principis potest obstantes Iurisdictioni punire & coercere. p. 651. n. 1.

Subdelegati Iurisdictio expirat, si Delegans ratione dignitatis, ab ea deponatur, transferatur, aut ei renunciet, re adhuc integra; p. 652. n. 2. Item si Delegans ratione personæ deponatur a Dignitate vel Canonicatu. n. 3. Non item si transferatur, vel renunciet. ibid.

Sub delegati Iurisdictio expirat re. integra per mor-

tem primi delegantis. p. 652. n. 1. p. 653. n. 4. p. 648. n. 4. §. Quaeris. Vti & per mortem solus subdelegantis. ibid. § Dico. II. à Principe tamen, non ab alio inferiore delegati. p. 626. n. 3. §. Corollarium.

Subdelegatio ad totam causam non potest revocari à Delegato, re iam coepta; p. 662. n. 3. potest re adhuc integra. ibid. p. 678.

Subdelegare an possit etiam ille, qui Delegatis Principis per partium consensum supperaditur. p. 670. n. 1. §. Att.

Subdelegare potest delegatus cum clausula praeelectionis: si non omnes, tunc tu. p. 670. n. 1.

Subdelegare an possit consentientibus partibus, qui ad executionem personaliter est à Papa delegatus? p. 670. n. 2.

Subdelegationem totius causae stante recusationem faciat suspectus Delegatus Papae, non potest ea impugnari? p. 677. §. Ratio. Potest, si facta sit subdelegatio tantùm quoad partem; ibid §. Caeterum.

Subdelegare non potest Delegatus, propositâ causâ recusationis contra illum, sine partium consensu: p. 677. §. Proposita. Latâ sententiâ, ne quidem cum consensu partium id potest. ibid. & n. 3.

Subdelegatio fieri potest non tantùm absolutè sed etiam conditionatè. p. 678. n. 1.

Subdelegatus potest procedere etiam mortuo subdelegante cum conditione: si absit. p. 678. par. n. 2.

Subdelegare quis potest causam, reservando sibi executionem sententiae, vel articulum. p. 679. n. 3. Ad quem hic à subdelegato appellandum? ibid.

Subdelegatus, si ei negetur Iurisdictio, potest de ea cognoscere. p. 684. Notan. I. Vt. & si negetur Iurisdictio subdelegantis. ibid Notan. II.

Subdelegatus quivis cum Iurisdictione potest alteri nudum ministerium committere. p. 725. n. 4.

Subdiaconus.

Subdiaconus olim non potuit in Episcopum eligi, sed tantùm postulari. p. 321. n. 3.

Subdiaconus fieri debet primo anno Parochus, si cum eo quoad Sacerdotium dispensetur studiorum causâ. p. 437. par.

Subdiaconus non potest die dominicâ ordinari, nisi à solo Pontifice. p. 504. n. 1.

Subdiaconatus non potest conferri extra ordinationem generalem, nisi à Pontifice. p. 506. n. 2.

Subdiaconatus olim non fuit Ordo sacer. p. 534.

Subdiaconus olim postulari, sed hodie etiam eligi potest in Episcopum; p. 534. n. 1. Olim non obligabatur ad continentiam. ibid.

Subdiaconus an & qualem in sua ordinatione accipiat manus impositionem? p. 541. n. 1. Ordinatus sine ea, an sit permittendus ministrare? ibid.

Subdiaconi Ministerium comprehenditur ministerio Altaris. p. 564. n. 2.

Subdiaconus ordinatus à Pontifice est plus honorandus quàm alij. p. 739. Non tamen exemptus ab Obedientia & potestate Episcopi: ibid. Non potest ad ulteriorem ordinem promoveri ab Episcopo. ibid.

Substitutus

Substitutus est Vicarius habens eandem cum substituente Iurisdictionem. p. 587. n. 1.

Substitutus Episcopi est ejus in spiritualibus Vicarius Generalis n. 2.

Substitutus Parochi est ejus Vicarius temporalis n. 3.

Substitutum inter & Delegatum quale discrimen. p. 591. n. 14.

Substitutus Vicarij an causam ei à Papa delegatam possit expedire? p. 592. n. 16. §. Porro.

Suburbium.

Suburbia quando civitatis nomine comprehendantur? p. 137. n. 3.

Ad Suburbia aliàque vicina loca ejusdem Iurisdictionis extenditur consuetudo civitatis. p. 182. n. 5.

Suevia.

Sueviae ducis Philippi Electio ad Imperium reprobata à Pontifice. p. 320. par.

Sueviae duces persecuti Ecclesiam. p. 321. par.

Sueviae duces aliquot sibi in Imperio immediatè successerunt. ibid.

Suffragium.

Suffragia conditionata, alternativa vel incerta in Electione aut postulatione sunt ipso iure irrita; p. 395. n. 1. Vti & suspensiva. ibid.

Suffragium sub conditione de praesenti aut praeterito sed ignota etiam est invalidum. p. 395. n. 1.

Suffragium sub conditione, quae suapte natura inest, valet. ibid.

Suffragia irrita pro non datis habentur, & actus v. g. Electionis peragendus secundum majorem partem reliquorum. p. 395. n. 2.

Suffragium suum minus legitimum potest quis ante publicatum scrutinium corrigere. p. 396. n. 3.

Suffragiorum pars minor in Religioso v. g. eligendo ut appareat, quinam in numero computandi? p. 417. n. 3. ea, quae est media, adhuc censetur minor. p. 418. n. 4.

Suffragium suspensi aut excommunicati non est computandum, si nominatim contra eum fuit ante protestatio facta. p. 418. n. 4.

Suffragia dant Moniales secretò. p. 446. n. 9. Excipienda ab Episcopo vel Ordinis Praelato ad cancellos. n. 10. Vel intra, si necesse sit. ibid.

Superior.

Ad Superiorem non habet recursum, cui sp iter ... iusto expendendum foret. p. 189. n. 1.

Superior mandans alicui rem, iam ante ordinariè eius potestati subiectam, non facit eum delegatum; p. 149. num. 3. Nisi expressè significet. n. 4.

Superiores quarundam Religionum electi habent privilegium, ut non debeant confirmari. p. 184 n. 3.

Superior potest Religioso licentiam vel generalem testandi dare. p. 197. n. 8.

Superioris peccatum est gravius quàm subditi in eodem facto. p. 454 n. 6.

Superiori non tenetur subditus obedire praecipienti aliquid contra legem. p. 514. n. 2.

Nisi ipse ea dispensare possit. ibid. Superior potest in certa causa esse subiectus suo subdito. p. 673. n. 1.

Superior unius partis si detur Iudex, an possit ab altera ut suspectus recusari? p. 621. n. 1.

Superiori Ecclesiastico repugnans in re gravi, potest excommunicari? p. 737.

Supplicatio.

Supplicare appellans potest simul pro Restitutione in integrum, si dubitet de Appellationis receptione. p. 827 n. 3.

Supplicatio tripliciter accipitur, latissimè, latè, & strictè. p. 828. n. 5.

Supplicatio latè sumpta suspendit sententiæ executionem. p. 828 n. 5.

Supplicatione opus non est, si viâ nullitatis agi possit p. 828. n. 5.

Supplicari, non appellari, potest à Pontificis vel alterius principis sententia. p. 830. n. 2.

Suspectus.

Suspectus si sit Iudex, recusari potest. p. 535. n. 2.

Suspectus est Iudex, quando unus litigans sit eius domesticus. p. 639. n. 1.

Suspecto Episcopo suspectus est etiam Vicarius. p. 639. n. 1.

Suspecto domino suspecta est tota familia. ibid.

Suspectus est Iudex, si sit inimicus domini sui. ibid. Vel dominus aut consanguineus adversarij sui. 639. n. 3.

Suspectus Auditor an possit recusari? p. 642. n. 6. an merus sententiæ exemptor? ibid.

Suspectus Iudex est Canonicus in causa contra alium Canonicum. p. 660. n. 5.

Suspectus si quis graviter & publicè sit, deferri potest ei purgatio Canonica. p. 706. n. 2.

Suspensio.

Suspensus potest propter novam contumaciam iterum suspendi p. 125. n. 1.

Suspensus ab officio non potest eligi ad Prælaturam aut Beneficium Ecclesiasticum; p. 187. n. 5. Potest tamen eligere, p. 188. n. 6. Nisi per exceptionem sit repulsus, ibid. p. 259. n. 17. p. 278. n. 8. Suspensus à beneficio non potest promoveri ad beneficium. p. 187. n. 5. Potest tamen beneficia conferre, aut eligere. p. 188. n. 7.

Suspensum esse à beneficio quid sit? p. 188. n. 7.

Suspensus est, qui violat interdictum. p. 213. n. 4.

Suspensus vel potius irregularis est, qui ordinatur à schismatico denuntiato. p. 244. n. 3.

Suspensus est ad triennium à beneficijs, qui scienter ad Prælaturam eligit simoniacè eam ambientem. p. 304. num. 2.

Suspendendi sunt ad triennium eligentes eum abusu laicæ potestatis. p. 352. n. 9.

Suspensus est à beneficijs per triennium, qui oppugnando personam electi, postulati, &c. succumbit: p. 394. n. 4. Is interea se ingerens, est in perpetuum privatus; p. 393. par. Nisi probabili errore se ductum ostendat. p. 394. n. 5.

Suspensus est Cardinalis, qui ex Camera vel obventionibus sedis vacantis aliquid recipit. p. 396 par.

Suspensi suffragium non est computandum, si antè nominatim contra eum facta est protestatio. p. 412. n. 4.

Suspensi sunt à beneficijs ad triennium Compromissarij eligentes scienter indignum ad Episcopatum. p. 441. p. 442. n. 7.

Suspensus ad tempus, cùm restituitur, recuperat omne suum ius & locum. p. 465. n. 2.

Suspensi Clerici sunt adhuc ab Ecclesia alendi p. 475. num. 2.

Suspensum Episcopum ex quovis delicto occulto potest eius confessarius absolvere. p. 478. n. 1.

Suspendendus est ordinans & ordinatus extra quatuor tempora. p. 506. n. 2.

Suspensionem Pontifici reservatam incurrit Religiosus in Apostasia ordinatus. p. 510.

Suspensus est qui culpabiliter ab alieno recipit Ordinem sacrum sine licentia ordinarij. p. 511. n. 1.

Suspensus est una die accipiens vel uni conferens duos ordines sacros, aut minores cum subdiaconatu. p. 521. n. 1. Sabbatho si continuetur ieiunium habetur pro una die cum Dominica. n. 2.

Suspendi debet ordinans aliquem ante legitimam ætatem. p. 523. n. 1.

Suspensionem Pontifici reservatam incurrit Ultramontanus ab Italo ordines, aut Tonsuram accipiens. p. 526.

Suspensus est per annum à Pontificalibus, in aliena diœcesi sine expressa licentia suos subditos ordinans, confirmans, &c. p. 519. n. 6.

Suspensio à Pontificalibus est ab actibus Ordinis Episcopalis proprijs. p. 519. n. 6.

Suspensus est ipso Iure per annum à collatione Tonsuræ, conferens eam Infanti, Illiterato, alieno aut Coniugato. p. 521. & seqq. Non item conferens quatuor minores. p. 522. n. 3.

Suspenso proprio Episcopo ob ordinationem alienam, liberè ad alium pro ordinibus accedere possunt Clerici, non Laici. p. 512. n. 1.

Suspensus Episcopus potest dare dimissorias. ibid.

Suspensus privandus est beneficijs, quæ in suspensione accepit. p. 533. n. 1. An etiam ante habitis? n. 2.

Suspensio tempus aut sub conditione lata cessit et impletis, p. 533. n. 1. Absolutè requiritur tantum pro foro externo. ibid.

Suspensio in perpetuum & Depositio non differunt. p. 533. n. 2.

Suspensus si intra annum non agat suam causam, an adhuc audiendus? p. 553. n. 1.

Suspensus olim ipso Iure fuit concubinarius. p. 568.

Suspensus est per annum Conservator in non manifesta se intromittens, aut inquisitionem Iudicialem: p. 686. n. 5. Nisi sit Conservator Ordinis Religiosi. ibid.

Suspensus est Regularis ipso facto, si alterius Parochiæ sponsos copulet vel benedicat. p. 709. n. 3.

Sustentatio Vide *Alimenta.*

Sustentatione honesta si caret Clericus, non est ordinandus in sacris. 147. n. 1. p. 518. n. 3.

Sustentatio alia necessaria, alia congrua. ibid.

Sustentatio debetur Episcopis & Clericis ab Ecclesia. p. 475. n. 1.

Syndicus.

Syndicus non est ordinandus ante depositum munus & rationes redditas. p. 360. n. 1.

Syndicus propriè est Procurator ad agendum ab Universitate institutus. p. 789. n. 1.

Syndicus si procurator dicatur, an possit exceptione repelli? p. 790. per.

Syndicus in causa Monasterij constituendus est potius secularis quàm regularis. p. 807. n. 1.

Synodus.

Synodum congregare non potest Vicarius sine speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Synodo annuæ ut intersint, quinam exempti possint ab Episcopo cogi? p. 709. n. 3.

Synodus provincialis in Germania intra hominis memoriam non habita. p. 714. n. 1.

Synodi convocatio est de lege diœcesana Episcopi: p. 731. n. 3. Interesse debent. Abbates. ibid. p. 742. n. 1. Cum quibus mitris? ibid.

Synodo an interesse debeant Sacerdotes & beneficiati non curati? p. 742.

Ad Synodum non vocandi omnes curati. p. 742.

Synodum congregare an possit Capitulum sede vacante? p. 754. n. 33.

Taciturnitas.

Taciturnitas veri & suggestio falsi cognoscitur in Rescriptis ex Tempore *Data.* p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.

Taciturnitas an in compromisso habenda pro consensu? p. 312. n. 3.

Taciturnitas in favorabilibus consensum & mandatum obtinere censetur. p. 144. n. 3.

Taciturnitas non reputatur consensus in præjudicium aut diminutionem Juris. p. 368. n. 10.

Tacitum & obscurum non debent tollere expressum & clarum. p. 390. n. 7.

Tempus.

Tempus *Data* inspiciendum in Rescriptis ad cognoscendam taciturnitatem veri, vel suggestionem mali. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.

Temporis tractu non firmatur, quod ab initio de Jure non subsistit. p. 112. n. 2. p. 157. n. 1. p. 157. n. 1.

Tempus delegationis, non præsentationis, inspiciendum pro capacitate delegati. p. 164. n. 6. 7.

Tempus *Data* attendendum in Rescriptis beneficialibus de providendo. p. 157. n. 1. p. 170. n. 1.

Tempus longum in Iure est decennium. p. 173. n. 1.

Tempus immemoriale est loco tituli. p. 204. n. 3.

Tempus præscriptionis. *Vide* Præscriptio.

Tempus sistendi se superiori potest Iudex delegatus præfigere litigantibus. p. 290. n. 2.

Tempus Electionis à Iure definitum potest ex justa causa prorogari. p. 293. n. 1.

Tempus decursus non est aptus modus inducendæ obligationis aut debiti. p. 300. n. 6.

Tempus ultra quod Ecclesiæ Cathedrales, Regulares, Collegiatæ, aliæque dignitates & beneficia vacare non debeant? p. 339. n. 1. 2. *Vide* Electio. Restringi à solo Papa, sio necessitate etiã à Legato potest. p. 340. n. 3.

Tempus electionis computandum à die vacationis cognitæ. p. 337. n. 6. p. 340. n. 4. p. 367. n. 1. Non currit justè impeditis. p. 340. n. 5. p. 392. n. 2.

Tempus constituere possunt, compromittentes, intra quod compromissariorum potestas eligendi expiret. p. 372. n. 2.

Tempus trimestre pro eligendo Prælato accipiendum est non continuum sed utile. p. 392. n. 2. Id interrumpunt impedimenta, non ordinaria, sed extraordinaria. ibid.

Tempus à Iure definitum non currit legitimè impedito. p. 392. n. 2.

Tempore præscripto nisi causam expediat, expirat Iurisdictio Delegati, non item Ordinarij. p. 605. n. 1.

Tempus Delegato præfixum quomodo possint vel non possint partes communi consensu prorogare? 605. n. 2. Prorogare potest delegatus ob rationabilem exceptionem. Rei. p. 615. n. 3.

Tempus litis finiandæ est in Iure trienniũ. p. 605. num. 2.

Tempus pro causa expedienda an includat etiam executionem sententiæ? 605. n. 2.

Tempore congruo & consueto adesse debent, citati ad certum diem. p. 638. n. 1.

Tempus anni continui habet ad exequendam suam sententiam Delegatus aut subdelegatus? p. 640. n. 3.

Tempus anni accipiendum in dubio pro continuo, seu pro 365. diebus. p. 640. n. 3.

Tempus sufficiens ad acta cognoscenda si non habuit Iudex, quæ sit præsumptio contra ipsum? p. 830. n. 3.

Tempus, intra quod reclamari potest contra Laudum Arbitri compromissarij, sunt decem dies. p. 853. n. 5.

Tempus intra quod peti potest reductio arbitramenti ad arbitrium boni viri sunt anni XXX. p. 861. n. 7.

Terminus.

Terminus à Iure vel Iudice definitus habet vim citationis peremptoriæ. p. 393. n. 5.

Terminus peremptorius probationum adstringit etiam Ecclesiam. p. 826. n. 4.

Termini Iudiciales adstringunt etiam Ecclesias & Minores; p. 832. n. 1. Conceditur tamen eis restitutio in integrum. ibid.

Terra.

Terrâ Principis non comprehenditur terra ei adhærentium. p. 231. n. 3.

Terra Principis comprehendit non tantùm terras quoad proprietatem, sed etiam quoad Iurisdictionem subjectas. p. 231. n. 3.

Terra Episcopi quænam ob ejus delictum possit Interdicto subjici? p. 614. n. 2.

Territorium.

Extra territorium Ius dicenti impunè non paretur. p. 60. n. 3. 4.

Territorij nomine in odiosis non comprehenduntur exempti in Territorio, sed in favorabilibus. p. 238. num. 4.

Territorium si dominus alteri subijcere velit, possunt se opponere subditi. p. 748. n. 2.

Testamentum.

Testamentum non obstante clausulâ irrevocabilitatis adhuc est revocabile; p. 36. n. 15. Non tamen revocatur per posterius, nisi in hoc expressè derogetur clausulæ. ibid. Vel aliunde satis appareat voluntas derogandi. p. 56. n. 9.

Testamentum Clerici in terris Imperij ex probabiliore non valet sine solemnitatibus Iuris Cæsarei; p. 43. n. 15. Valet sine solemnitatibus statuti municipalis. p. 43. n. 13.

In Testamento minus solemni relicta Ecclesiæ aut Causæ piæ valent; relicta Clerico particulari non valent. p. 43. n. 14.

Testamenti formam novam præscribens Lex an extendatur ad præterita? p. 52. n. 9.

Testamento uno facto potest aliud & aliud facere Religiosus qui habet facultatem testandi p. 95. n. 5.

Testamentarius Testis non tantum audire, sed & videre debet testatorem. p. 175. n. 2.

Testandi facultatem obtinere Religiosi non possunt consuetudine, sed privilegio p. 197. n. 8. 202. n. 2.

Testari est Religiosis, supposito voto, prohibitum Iure naturali. p. 197. n. 8.

Testamentum sine legitimo Testium numero est naturaliter validum. p. 204. n. 3.

Testamenti executor an & quomodo ipse accipere possit partem Legati pro pauperibus? p. 310.

Testamenti faciendi potestas non expirat per mortem concedentis. p. 627. n. 7.

Testamentum fieri potest nocte. p. 638. n. 3.

Testamenti executor, & si sit exemptus, potest cogi ad rationem Episcopo reddendam. p. 710 n. 3.

Testamenti executor potest etiam à Capitulo sede vacante cogi ad officium & rationes reddendas. p. 751. n. 7.

Testamentum non valet, si testes inviti sint detenti. p. 8 2. n. 7.

Testes.

Testes in periculo mortis possunt recipi ante litem contestatam. p. 13 n. 6.

Testanti de consuetudine, statuto, aut privilegio non statim credendum. p. 58. n. 16.

Testis vel solo facto infamis repelli potest, non item Iudex p. 86. n. 3.

Testium examen alteri delegandum, si maiore sumptu essent advocandi, quàm valet res. p. 119. n. 1.

Testes producens debet sumptus in eos præstare p. 167. n. 19.

Testis Testamentarius non tantùm audire sed & videre debet Testatorem. p. 175. n. 2.

Testium Testamentariorum numerus potest per consuetudinem mutari. p. 202. n. 5.

Testem de Iure & notoriè inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.

Testes de qualitatibus confirmandi debent non ex præsumptione, sed ex probabili fundamento testari. p. 240. n. 5.

Testes ut probent plenè, debent esse non singulares sed contestes. p. 296. n. 11.

Testem esse singularem aut contestem quid sit? ibid.

Testimonia in uno Iudicio non probant in alio. p. 305. num 3.

Testes, alioqui repellendi, admittuntur quandoque ex necessitate. p. 318. n. 4.

Testes præter scrutatores adhiberi possunt ad scrutinium. p. 144. n. 5.

Testis innocentiæ, probitatis, vel idoneitatis testatur non de veritate, sed Credulitate. p. 534. n. 1. Credulitas hæc quo fundamento niti debeat; n. 2.

Testes non est necesse producere in notorijs. p. 552.

Testes possunt etiam puniri à Delegato? p. 606. n. 5.

Testes esse possunt Consanguinei & domestici Accusatoris; si reus non excipiat. p. 628. n. 1.

Testium receptio & examinatio quomodo sit vel non sit actus Iurisdictionalis p. 645 n. 11.

Testium depositiones concordandæ; p. 661. n. 2. Quibus in discordia fides habenda? ibid.

Testis an possit ex Iudicis domo produci? p. 735. n. 4.

Testis pro aliquo in causa an possit in eadem causa idem esse advocatus? p. 774. n. 1.

Testis alicui contractui præsens vel subscribens an possit eundem ut iniustum oppugnare? p. 774. n. 5.

Testis solum testatur de his, quæ sunt facti, non iuris. p. 775. n. 5.

Testes gestorum ab Universitate non possunt esse, qui sunt de illa. p. 783. n. 4.

Testis unus facit in Iudicio probationem semiplenam. p. 754. n. 11

Testes si inviti apud testamenti factionem detineantur, Testamentum non valet. p. 818. n. 7.

Testimonia.

Testimonium promovendo ad Ordines aut Prælaturam qualiter dandum; p. 240. n. 5. à quo dandum? p. 249. n. 2.

Testimoniales litteræ quæ? p. 570. n. 3. Quomodo differant à dimissorijs, commendatitijs, & formatis? ibid.

Theologus.

Theologus an Canonista sit aptior ad Episcopatum? p. 250. n. 5. & 6.

Theologiæ Studiosi debent studere S. Scripturæ & Canonibus. p. 250. n. 5.

Theologiæ Studiosis ab ipso Iure conceditur quinquennium ad non residendum in beneficio curato. p. 438. n. 1.

Thesaurarius. Vide *Custos.*

Thesaurarius an habeat dignitatem seu personatum? p. 581.

Thesaurarius idem ac Custos & Sacrista. p. 582.

Titulus.

Tituli vim & effectum habet commenda perpetua p. 297. n. 1.

Titulus possessionis præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Titulus electi in Excommunicatione, suspensione, vel irregularitate validatur hoc ipso, si Impedimentum tollatur. p. 478. n. 1.

Tituli defectus si sit notorius, potest quis Episcopatu cedere sine licentia Papæ. p. 478. n. 5.

Titulus beneficij est indivisibilis. p. 498. n. 11.

Titulum utilem in Ecclesia habet Vicarius perpetuus directum Rector principalis. p. 584. n. 4.

Tonsura.

Tonsuram primam conferre possunt Abbates sive regulares. p. 277. n. 3. p. 535. n. 3.

Tonsuram conferendi potestas non potest à non Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 7.

Tonsura conferri potest quovis die; p. 500. n. 3. Ex consuetudine potest conferri simul cum quatuor Minoribus eadem die; n. 4. extra sacrificium; à non ieiuno; & feria IV. aut VI. ibid. Extra Ecclesiam, n. 6.

Tonsuram an & quomodo liceat Ultramontanis accipere ab Italis? p. 516.

Tonsura in sacris Canonibus sæpè vocatur Clericalis Ordo. p. 516 Quomodo? p. 531. n. 5. Tonsuræ collatio an sit actus Pontificalis. p. 519 n. 2.

Tonsuram conferens Infanti, Illiterato, aut alieno subdito est suspensus per annum ab eius collatione. p. 521. & seqq. An & quomodo conferens eam corrigatur? p. 532.

Tonsuram non licet accipere sine licentia ab alieno Episcopo, etsi proprius sit suspectus ob ordinatum non suum. p. 552. n. 1.

Tonsura carens non est capax beneficij. p. 774. n. 3.

Tortura.

Ad Torturam quænam indicia criminis sint gravia, pendet ex arbitrio Iudicis. p. 7. n. 26.

Tractatus.

Tractatus omnis de Electione ante mortem Prælati est illicitus & invalidus. p. 332. n. 1. p. 362. n. 5. Nisi ipse Prælatus instituat. p. 338.

Tractatu de Electione quid intelligatur? p. 332. n. 2. p. 343. n. 1.

Tractatus de electione non est ante sepultum Prælatum illicitus? p. 333. n. 6.

Traditio.

Traditiones Apostolicæ quænam sint divinæ? p. 455. num. 9.

Transactio.

Transactio si in præteritum aliquid indulget, vetat in futurum. p. 53. n. 11.

Transactio à quo & quando partibus possit non tantum suaderi; sed & imperari? p. 276. n. 1. p. 757. n. 2.

Transactionem si pars una non servet, potest & altera resilire, vel ad servandum cogere. p. 276. n. 2.

Transactio damnosa Ecclesiæ eiúsque libertati contraria est invalida. p. 370. n. 1.

Transactio in causis beneficialibus & matrimonialibus non confert Ius. p. 611. n. 3.

Transactiones fieri possunt noctu. p. 638. n. 3.

Transactione lites finire inter Christianos consultum est. p. 769. n. 1.

Transactione facta non conceditur læso Restitutio in integrum; p. 769. n. 2. Nisi Minori & Ecclesiæ, ibid. Aut dolus intervenerit. ibid.

Transigere cum laicis potest in dubio Episcopus de decimis, non item eos ab illis eximere. p. 770. n. 1. §. Porro.

Transigere & contrahere potest Beneficiatus super suis Iuribus ad dies vitæ; p. 770. n. 2. p. 776. n. 2. Inde non obligatur Ecclesia aut successor, nisi intervenerit Autoritas superioris. ibid.

Transigere etiam potest qui est Delegatus ad causam secundum iura decidendam. p. 771. n. 1.

Transigere non potest Abbas sine Capituli consensu; 771. n. 2. Nisi in rebus, quarum alienatio ipsi permissa est; ibid. §. Porro. Et in causis dubijs, quarum generalem & liberam dedit ei potestatem Conventus. ibid. §. Deinde.

Transigere non potest Procurator ad agendum, nisi mandatum habeat generale & liberum; p. 771. n. 2. §. Deinde. Vel Speciale. p. 802.

Transactio super Beneficio dubio, propriâ autoritate facta, damnatur ut simoniaca; p. 772. p. 775. n. 3. Propriè tamen simoniaca non semper est; p. 772. §. Porro. Quamvis puniatur, ut verè simoniaca. ibid. Est autem verè simoniaca, si detur in vicem res temporalis. p. 775. n. 1. §. Secundo.

Transactio de Iure beneficiali certo non est simoniaca si fiat tantùm ad redimendam vexationem? p. 772. aut ob bonum pacis & concordiæ. p. 775. n. 2. Præsumitur tamen esse simoniaca, si fiat propriâ autoritate. p. 772. p. 775. n. 2. 3. Transigere super Beneficio, sed non cedere, potest aliquis coram Delegato Papæ, sine consensu Ordinarij. p. 773. n. 1.

Transigenti coram Delegato Papæ potest imponi Pensio vel aliud onus; sed non ipsi Beneficio p. 773. n. 2.

Transactionis potest esse Testis, qui fuit in causa transacta Advocatus. p. 774. n. 1.

Transactionis autor vel mediator non auditur, si velit eandem postea impugnare. p. 774. n. 2.

Transactio de Beneficio pro re spirituali non est simoniaca; p. 775. n. 5. propria tamen authoritate facere non licet. ibid.

Transigere de Iure patronatus, eligendi, aut confirmandi per rem temporalem est simoniacum. p. 777.

Transactio pro subiectione spirituali dando vel remittendo aliquid Temporale est simoniaca. p. 777. num. 1.

Transactio non habet locum in ijs, quæ sunt legis divinæ. p. 778. n. 2.

Transigere qui non potest, nec potest compromittere. p. 853. n. 1.

Transactioni si pœna additur, quomodo quis teneatur ad transactionem, vel ad pœnam; vel ad utrumque? p. 854. n. 6. & seqq.

Transactione si lis semel sit decisa, non potest ea amplius instaurari etiam ob enormem læsionem; p. 861. n. 4. Opponi tamen potest exceptio erroris doli, & metus. ibid.

Translatio.

Translatio Episcoporum est reservata Pontifici. p. 208. p. 451. n. 1. p. 454. n. 3. p. 465. par. Delegari potest metropolitano. p. 453. n. 2.

Translationem Episcopi non potest facere Legatus etiam à latere sine speciali mandato Pontificis. p. 214. n. 6. p. 689.

Translatio ad parem dignitatem est necessitatis vel utilitatis. p. 212. n. 10. p. 823. n. 2.

Translationem Episcopi propria autoritate fieri prohibet Concil. Sardicense Oecum. p. 437. prin.

Translatio Episcopi ut sit legitima, non sufficit sola populi postulatio. p. 437. n. 1.

Translatus Abbas si jam ante semel sit benedictus, non debet iterum benedici; sed Abbatissa. p. 278. n. 6.

Translatum Imperium occidentale à Græcis ad Germanos in Carolo M. per quem, quando, cur, & quomodo? p. 322. n. 1. Quid Iuris hæc translatio contulerit? p. 323. n. 1.

Translatio est modus perveniendi ad Prælaturam solum in Episcopo locum habens. p. 451. prin.

Transferri à suis Ecclesiis possunt Prælati non-Episcopi cum licentia proximi Superioris. p. 454. n. 3.

Transferri non posse Episcopos est probabiliter Legis divinæ; p. 454. n. 8. Probabilius est legis tantùm humanæ. p. 455. n. 9.

Transferens se propria authoritate ab uno Episcopatu ad alium, utroque debet carere. p. 455. par.

Transferre se non potest Episcopus ad aliam Ecclesiam ob eius bonum temporale. p. 738.

Transferat ut se quis ad aliam Prælaturam aut Diœcesin an possit Capitulum sede vacante dare potestatem? p. 752. n. 12.

Treuga.

Treuga sunt induciæ; p. 757. n. 1. Potest à Principe

ep: imperari subiectis populis inter se bellantibus. ibid. *Vide* Induciæ.

Tridentinum.

Tridentino Concilio ut deroget Lex Pontificis posterior specialem eius facere debet mentionem p. 50. n. 8. Sicut & Rescriptum; n 9. Nisi constet de certa scientia & voluntate Pontificis. p. 120. n 6.

Tridentinum multa etiam Mendicantium privilegia, ceteroqui in specie exprimenda, revocavit per solam clausulam generalem p. 75 n. 5.

Tridentini Decretum de prohibitione Annatarum est dubium. p. 159. n. 2.

Tridentino nihil repugnat. Adolescentibus. 14. anno ingressis Canonicatus conferri, si studeant p. 438 n. 2.

Tutor.

Tutor pactum cum creditoribus pupilli initum debet & ipse servare, si sit eius creditor. p. 17. n. 6.

Tutoris contractus cum pupillo non valet, nisi contutor intercedat. p. 33. n. 3.

Tutor certus esse debet de tutela, ut administrare possit. p. 88. n. 3.

Tutor de rebus pupilli stare potest in Iudicio, etsi non possit eas alienare. p. 108. 10.

Tutor merito non exigit debita pupillo, si in exactione plus expendendum quàm valeant. p. 159 n. 1.

Tutore agente nomine pupilli ferri sententia potest contra pupillum. p. 298. n 5.

Tutori cuius authoritate possit obligari pupillus? p. 380. n. 3.

Tutoris datio neque diem neque conditionem recipit. p. 395. n. 1.

Tutela legitima administranda sine emolumento. p 443. n. 2.

Tutores non sunt ordinandi ante depositum munus; p. 560. n. 1. Nisi miserabilium personarum; n. 2. Aut agnatorum. n 3.

Tutores an sint saltem ante redditas rationes ordinandi? p. 561. n. 4.

Tutores si plures, singuli habent administrationem in solidum. p. 630. n. 8.

Tutor verus & falsus si simul agant, an valeant acta? p. 636. n. 5.

Tutores quomodo pro pupillis contrahere possint sponsalia? p. 791. n. 1.

Tutor non potest ante litis contestationem constituere procuratorem. p. 790. prin.

Tutores si duo constituantur, potest unus ab altero exigere debitum. p. 797 n. 3.

Tutor incertus in testamento non potest institui. p. 800. n. 4.

Vacare. Vide *Administratio, sedes Vacans.*

Vacante sede cathedrali, administrat & Iurisdictionem exercet Capitulum. p. 109. n. 5. p. 504. n. 1. p. 744. n. 2. Et quidem ex officio. p. 443. n. 2. Idem est de alijs exemptis. p. 744 n. 2. Vti & de ijs, ubi Iurisdictio spectavit ad Prælatum & Capitulum simul. n. 3. In alijs Collegiatis non-exemptis administrat & Iurisdictionem exercet Episcopus. p. 745. n. 4.

Vacante Prælatura regulari in Monasterio non-exempto constituit administratorem Epi… n. 5. p. 745. n 5. Iterea gubernat … p. 110. n. 5. §. Ceterum. Maxime … spectandi consuetudo cuiusdis diœcesi… rum tamen.

Vacare Beneficium per obitum aut … sunt quasi specie distincta, p. 135. … x. 252. n. 1. Vti & vacare per alia… vel per matrimonium.

Vacare si dicitur beneficium per obit… turalem.

Vacationis, non concessionis, tem… agitur de Gratia, in futurum concessâ … ne.

Vacantis beneficij fructus primi An…

Vacat Cardinalatus, si Cardinalis fa… praxis est alia.

Vacare beneficia promoti ad Epi… p. 252. n. 1. 2. 4. Et quidem ea prax… tim post confirmationem.

Vacantia beneficia per promotione… Pontifici.

Vacante Imperio Romano spectat… Comitem Palatinum Rheni & Duce… num. 15.

Vacare ultra tres menses non debe… drales & regulares. p. 339. n. 1. Pr… legiatæ; p. 340. n. 2. Aliæ Prælat… aut Beneficia non ultra semestre.

Vacationi concessum tempus po… restringi à Legato vel Episcopo; p. … necessitatem à solo Papa; ibid. … die vacationis cognitæ; n. 4. N… pediris.

Vacare diu sine dispendio non p… clesiastica.

Vacante sede Apostolicâ nihil … quàm Camerario & Pœnitentiari… subrogare.

Vacantis Ecclesiæ administrato… ralibus non potest esse Laicus. p. 4… Tolerari tamen potest, qui mitat… memorali; p. 407. n. 3. Sed nih… distrahere; n 4. Nec fructus no… ibid. Nec absumere perceptos; ib… pat. p. 733. n. 1. Nisi modicas v… legij Pontificij, ut in Gallia. p 4… §. *Ad alterum* p. 733 par. Va… perpetua obtento alio Beneficio cu… cantis Beneficij administratorem … tronus ecclesiasticus; p. 708. n. 4… Non item patronus laicus, nisi … consuetudo legitima.

Vasallus.

Vasallo erga dominum convent… erga patronum.

Vasallus non potest sine conse… feudum. p. 19. n. 2. Si alienet … vari.

Vasalli contradicere possunt, s… alteri subijcere velit.

Vasallus militans contra dominum feudi privandus est feudo. p. 782. n. 4.

Vasallo si feudum rescindatur, quæ expensæ & meliorationes refundendæ? p. 822. n. 7.

Vasa Sacra.

Vasa sacra consecrandi potestas non potest præscriptione acquiri, à non-Episcopo, sed per privilegium. p. 178. p. 491. n. 8.

Vasa sacra consecrare possunt Abbates ex privilegio. p. 277. n. 3

Vasa sacra benedicere potest Archiepiscopus ante obtentum pallium. p. 460. n. 1.

Vasa sacra cum Chrismatis unctione benedicere non potest Episcopus needum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Vasa per unctionem Chrismatis benedicendi privilegium conceditur plerumque pro proprijs tantùm Ecclesiis. p. 492. n. 10. Quomodo id Episcopus ad suas etiam Ecclesias extendere possit Abbati. p. 493. n. 17.

Vasa sacra cum chrismate benedicendi privilegium non amittitur per non-usum. p. 494. n. 18.

Vasa sacra aut calices suos in aliena diœcesi consecrans Episcopus sine expressa licentia est per annum suspensus à Pontificalibus; p. 518. n. 6. Etsi intra locum exemptum consecret. p. 519. n. 7.

Vasa sacra benedicere ad huc potest Episcopus, qui renuntiavit & loco & dignitati. p. 526. n. 1.

Vasa sacra cum consecrantur, unguntur chrismate. p. 540.

Vasa sacra Validè possunt consecrari ab Episcopo hæretico excommunicato, degradato. p. 542. n. 1. Probabiliter tamen sine dispensatione non possunt ad Missam adhiberi. p. 543. n. 2. Decet antea simpliciter benedici. p. 548.

Vbivis.

Vbivis locorum intelligitur de locis provinciæ ante nominatæ. p. 93. n. 3.

Vectigal.

Vectigal non censetur vendi vendito prædio cum omnibus Iuribus. p. 92. n. 3.

Vel Particula.

Vel, Aut interdum non optionem sed ordinem servandum indicant. p. 71. n. 8.

Vel accipitur quandoque in Iure copulativè. p. 794. prin.

Velum.

Velum continentiæ dare viduabus dare potest simplex Sacerdos. p. 505. n. 2.

Velum possessionis. p. 809. n. 3.

Venditor.

Vendito prædio cum omnibus Iuribus non censetur vendi vectigal, aut ius gladij, vel furcæ. p. 92. n. 3.

Venditori debet emptor litem, sibi de re empta motam, denuntiare. p. 383. n. 3.

Vendere est aliud, & aliud vendenti consentire. p. 402. n. 2.

Venditori restituto in integrum an emptor debeat etiam reddere fructus adhuc extantes, vel unde factus est ditior? p. 823. n. 8.

Verba. Vide *Interpretatio.*

Verborum à proprietate recedendum, ut Rescriptum Iustitiæ conc ordetur Iuri communi. p. 97. n. 1.

Verborum constructio si Rescriptum Iustitiæ faciat Iuri communi contrarium, præsumitur esse ex errore scribentis. ibid.

Verborum proprietas observanda in privilegijs & statutis, licet Iuri communi contrarijs. p. 98. n. 3.

Verba in favorabilibus latè; in odiosis strictè accipienda. p. 137. n. 2. Quomodo in materia indifferente? ibid.

Verba sunt, ex quibus colligi debet Mens & Intentio disponentis. p. 153. n. 2.

Verborum vis non ampliatur per *Motum proprium.* p. 153. n. 2.

Verba ultra proprietatem non extendenda in concessione cuiusvis gratiæ; p. 253. n. 1. Nisi aliud de Mente & Intentione constet concedentis. n. 2.

Verborum certæ formæ non est adstrictus Princeps. p. 153. n. 3.

Verbum generale est generaliter intelligendum. p. 173. n. 4.

Verba non sumenda impropriè, nisi necessitas cogat. p. 310. n. 3.

Verba futuri temporis quando inducant pœnam latæ aut ferendæ sententiæ? p. 350. n. 5.

Verba legis aptanda ad mentem Legislatoris. p. 386. n. 3. Mens colligitur ex ratione in lege expressa. ibid.

Verba si sint de substantia actûs, factum eis non æquivalet. p. 365. n. 4.

Verba impropriè potius quàm contra Ius alterius explicanda. p. 615. n. 8.

Verba Commissionis benignè sunt explicanda, ut potius valeat quam pereat; p. 978. n. 8.

Verbum Dei.

Vide Prædicare, Concionari.

Veritas.

Veritas Enuntiationis disjunctivæ in alterutrius & copulativæ in utriusque partis verificatione consistit. p. 72. n. 8.

Veritas concedenti nota etsi taceatur, Rescriptum non fit subreptitium. p. 80 n. 2.

Veritati cedit præsumptio. p. 83. n. 2.

Veritas ab impetrante etiam bona fide reticita irritat Rescriptum gratiæ p. 99. n. 3.

Veritatem in impetratione Rescripti esse reticitam probare debet affirmans. p. 99. n. 4.

Veritate precum nitii in Rescripto probare debet impetrans. ibid.

Veritas precum in Rescriptis cautè examinanda ex tempore *Data* & forma litterarum. p. 100 n. 2.

Veritatem quandoque dissimulare licet, sed nunquam simulare falsitatem. p. 460. n. 2.

Vestes sacræ Vide *Paramenta.*

Vestes sacræ possunt validè consecrari ab Episcopo hæretico excommunicato, degradato. p. 543 n. 1. Probabiliter sine dispensatione non possunt ad Missam adhiberi. ibid. Decet antea simpliciter benedici. n. 2.

Vicaria.

Vicaria perpetua est Beneficium Ecclesiasticū p. 126.

par. p. 495. n. 6. Ipso iure vacat obtento alio curato. p. 582. Requirit annum XXV. inchoatum, & sacerdotium saltem intra annum. p. 583.

Vicariæ perpetuæ plures non possunt simul uni conferri. p. 583.

Vicariæ unius titulus non potest spectare ad duos. p. 585. n. 3.

Vicarius.

Vicarius nullus potest sibi similem Vicarium substituere. 585. n. 3. p. 590. n. 10. §. *Sed*

Vicarij sunt triplicis generis. p. 587. n. 1.

Nim 1. a lege. ibid.

2. Ab homine cum Iurisdictione ab eâ, quam habet constituens, diversa. ibid. §. *Altera.*

3. Ab homine cum Iurisdictione eadem. ibid. §. *Tertia.*

Vicarius Episcopus.

Vicarium Episcopum potest sibi Episcopus constituere. p. 590. n. 10. §. *Sed.* Et quidem quoad actus Ordinis. p. 718. n. 2. Quoad Iurisdictionem in necessitate tantùm, & a Pontifice examinandâ. ibid.

Vicarius Episcopus habet Iurisdictionem ex canone, perpetuam & Episcopo subordinatam: p. 718. n. 2. In quo differt a Vicario generali Episcopi. ibid.

Vicarius Christi, Papæ, Urbis, & Imperij.

Vicarius Christi in terris fuit constitutus S. Petrus Apostolus. p. 13. n. 8

Vicarius Papæ non potest Iurisdictionem exercere extra Urbem; p. 585. §. *Vicarium.* Aliqui tamen eam extendunt ad totam diœcesin Romanam. ibid. §. *De Vicario.*

Vicarius Urbis quam habeat Potestatem, pendet ex voluntate Pontificis. p. 585. §. *De Vicario.*

Vicarius Imperij est Comes Palatinus Rheni, & Dux Saxoniæ: p. 128. n. 15. Quam habeant Potestatem. ibid. Acta eorum debent ab electo Rege Rom. innovari. ibid.

Vicarius Generalis Capituli. Vide *Capitulum.*

Vicarium generalem mortuo Episcopo confirmare vel alium constituere debet Capitulum, p. 592. n. 16. Idque intra decem dies. ibid.

Vicarius generalis Capituli habet Iurisdictionem Episcopalem, p. 592. n. 16. Expirat per Episcop. Confirmationem. ibid.

Vicarius Capituli probabiliter potest cognoscere causam a Papa delegatam Officiali seu Vicario Episcopi. p. 592. n. 16. §. *Porro.*

Reliqua vide Vicarius generalis Episcopi.

Vicarius Generalis Episcopi.

Vicarius generalis quando in casibus specialibus sit habendus ordinarius? p. 12. n. 2. p. 600. n. 14. §. *Quarta.*

Vicarius generalis potest esse delegatus Pontificis eiusq. Legati; p. 162. n. 2. Et si sit Vicarius generalis in spiritualibus tantùm; n. 3. Non item si sit Vicarius non generalis; ibid. p. 588. n. 6. Vel in temporalibus tantum. 162. n. 3. p. 588. n. 4.

Vicarius generalis est, cui Iurisdictio Episcopalis

generatim quoad causas & lo
p. 162. n. 3. p. 588. n. 5. A
monasteriis alijsque exemptis
Vicarij generales cum alic
que esse delegatos Pontifici
n. 3. si utrique sit a iure pr
nente in determinatis Re
sam expedire, alijs non pra
& in Rescriptis habitæ, alij
Vicarius excipit Episco
p. 163. n. 5.
A Vicario Generali non
pum. p. 162. n. 1. p. 574.
n. 1. p. 590. n. 9. Nisi i
extratu nec in toto adm
§. *Quarta.* Alicubi nec
Gravatus tamen potest su
Nullitate, vel Restitution
num. 9.
Vicarius generalis & Epi
rium, seu tribunal & audi
Vicarius generalis quo
revocare non potest.
Vicario generali prohi
pus.
Vicarij generalis & Epi
cidentaliter, non substan
Vicarius generalis non
n. 2. p. 596. n. 1. Nisi
p. 130. n. 2. § *Id ver*
leere?
Vicarius generalis debe
nomista.
Vicarij Generalis Offic
fuit, quomodo differant?
Vicarij generalis Iurisd
directè à lege. p. 574
n. 2. p. 600. Et quasi de
Vicarius generalis pot
tis. p. 162. n. 3. p. 574.
Vicario generali præf
chidiaconus. p. 575. n.
Iurisdictioni.
Vicarius Generalis in
substitutus in eadem Iuri
sunt ei etiam specialite
ibid.
Vicarius generalis & C
te idem.
Vicarius Episcopi ali
dùm quid generalis.
Vicarius generalis co
dem persona cum Episco
Vicarius generalis Ep
quit, potest puniri ab A
item ab eius Vicario; i
po, si proprius Episcopus
Vicarius generalis si c
te conferendi non priva
ipse id mandarit, aut ra
Vicario generali exce
Vicarius eius substitutus.

Vicarius generalis non potest sibi similem Vicarium substituere; p. 590. n. 10. Nisi in necessitate; n. 11. Vel ex speciali jussu Episcopi. n. 12.

Vicarius generalis potest causam unam vel plures alteri delegare, non suo iure sed Ordinarij p. 591. n. 13. An & universitatem causarum, pendet ex consuetudine. ibid.

Vicario generali excommunicato non suspenditur Delegati Iurisdictio, nisi in rebus integris; p. 591. n. 12. Substituti autem Iurisdictio suspenditur etiam in cæptis. ibid. Discrimen inter Delegatum & substitutum. ibid. §. Est autem.

Vicarij generalis Iurisdictio suspenditur etiam in causis iam cœptis Episcopo excommunicato, suspenso, aut interdicto; p. 592. n. 15. Si tamen ob eiusmodi censuram sit non toleratus. p. 629. n. 12. Discrimen quoad hoc inter Vicarium & Delegatum. ibid. Episcopo mortuo aut renunciante extinguitur. p. 592. num. 15.

Vicario generali ratione officij delegatam à Papa causam probabiliter expedire potest etiam eius successor substitutus. p. 592. n. 16. p. 618. n. 6.

Vicario generali etiam sub nomine officij delegatam à Papa causam non potest cognoscere Episcopus. p. 592. n. 16. §. Sed. Etiam mortuo aut deposito Vicario. p. 593. n. 16.

Vicarij generalis potestati præsumitur subesse, quidquid non de Iure aut consuetudine ostenditur esse speciale. p. 593 n. 1. Specialia autem censentur.
1. Causæ criminales. n. 2.
2. Causæ matrimoniales. p. 594. n. 3.
3. Casus seu peccata reservata Episcopo aut Pontifici. n. 4. p. 598. n. 10. §. Dico. II.
4. Alij quidam casus graves & ardui. p. 594. n. 5 p. 596. n. 1. p. 597. n. 8. p. 598. n. 9.

Vicarius generalis potest etiam sine commissione speciali inquirere de crimine ad referendum? p. 593. n. 2. Item ad emendandum; ibid. §. Secundò. Vel si de eo agatur civiliter; p. 594. n. 2. §. Tertiò. Imo & ad puniendum, sed leviter; ibid. §. Quartò. Pœnam tamen canonicam non potest mutare in leviorem. ibid. §. Cæterùm.

Vicarius generalis potest absolvere omnes diœcesanos à non reservatis. p. 595. n. 4.

Vicarius generalis non potest conferre beneficia absque speciali commissione; p. 596. n. 2. Post commissionem concurrit quoad hoc cum Episcopo; ibid. In dubio de præventione collatio Episcopi præferenda. ibid.

Vicario generali non potest Episcopus committere potestatem conferendi, sive certæ personæ sive certum beneficium vacaturum; p. 596. n. 3. Nisi certa persona jam habeat in Ecclesia præbendam. p. 597. n. 6. Potest tamen ei committere potestatem conferendi beneficia vacatura certi loci. p. 596. n. 3. §. Sed.

Vicario generali non potest Episcopus simul committere potestatem accipiendi resignationem certi beneficij, illúdque conferendi. p. 596. n. 4.

Vicario generali quid concessum per potestatem conferendi beneficia, Resignationem accipiendi destituendi? p. 597. n. 6. & 7.

Vicarius generalis ratione officij sui potest confirmare electos, instituere præsentatos. p. 597. n. 8.

Vicarius generalis non potest dispensare in ijs, in quibus potest Episcopus; p. 597. n. 9. Nisi ipsum Ius hoc tribuat; p. 598. n. 9. Aut Episcopus saltem tacitè committat. ibid. §. Limitatur.

Vicarius generalis intelligitur etiam nomine Ordinarij, Episcopi, vel Diœcesani p. 598. n. 9.

Vicarius generalis de Iure potest dispensare in Renunciationibus Matrimonij; p. 598. n. 9. Approbare Confessarios. ibid. Excommunicationem ferre ad restituenda inventa; ibid. Potest tamen Episcopus etiam hæc sibi reservare ibid.

Vicario generali potest Episcopus pro arbitrio extendere, vel restringere potestatem p. 598. n. 9.

Vicario generali potest Episcopus dare potestatem dispensandi in casibus Pontificijs, sibi ratione dignitatis generatim commissis vel concessis; p. 598. n. 10. Non intelligitur tamen per facultatem dispensandi in Casibus Episcopalibus. ibid. §. Dico. II.

Vicario generali potest Episcopus etiam delegatas sibi à Papa causas subdelegare; p. 599. n. 11. Nisi delegatum sit nudum ministerium; ibid. §. Sed. Vel delecta industria personæ; ibid. §. Secundò. Non item delegandas. ibid. §. Limitatur.

Vicario generali si Episcopus det potestatem expediendi omnia præter collationem beneficiorum, an hoc ipso det ad specialia? p. 599. n. 11. Quid si det ad omnia suæ potestatis præter collationem? p. 599. n. 12. Quid si det ad omnia suæ potestatis sine addito illius exceptionis. p. 599. n. 13.

Vicario generali data potestas cum Vicariatu vel eius nomine ad specialia, est ordinaria; p. 600. n. 14. Aliter data est delegata; ibid. Notabile utriusque discrimen. ibid.

Vicarij generalis acta post mortem Episcopi publicè adhuc ignoratam valent. p. 618. n. 9. Valent quoque ita datæ dimissoriæ. n. 10.

Vicario generali potestas per revocationem non antè admittitur, quàm legitime sit ipsi intimata. p. 628. num. 11.

Vicarij generales si sint duo, possunt simul & seorsim causas cognoscere. p. 630. n. 1.

Vicarius generalis quoque recusari potest ut suspectus, si possit Episcopus. p. 679. n. 1.

Vicarius generalis si recusetur ut suspectus, cognoscit de hoc Episcopus; p. 676. n. 3. Si & Episcopus sit suspectus, eligendi sunt Arbitri. n. 4.

Vicarius generalis si quos excommunicavit, potest eos absolvere Episcopus. p. 704. n. 3. Idem est de Episcopi Delegato. ibid.

Vicarius generalis quomodo differat ab Episcopo Vicario? p. 719. n. 2.

Vicarius generalis habet Ius prædicandi & Sacramenta administrandi cumulativè cum omnibus suis curatis. p. 720. n. 2.

Vicarium generalem aut officialem pro futuris casibus non potest Archiepiscopus constituere in diœcesi Coepiscopi; p. 725. n. 1. Nisi ex consuetudine immemoriali. p. 726. n. 1.

Vicarius generalis Archiepiscopi non potest ferre censuram

suam in Coëpiscopos. p. 726. par. An si ferat, validè ferat? n. 3. Etiam in electos tantùm & confirmatos. ibid. Potest autem Delegatus Archiepiscopi. p. 726. num. 2.

Vicarius generalis contra sententiam restituere in integrum potest Episcopus. p. 328. n. 5.

Vicarius generalis potest læsos restituere in integrum. p. 834 n. 2.

Vicarius Parochi.

Vicarium constituere debet Parochus, qui studiorum causâ abest: p. 438. n. 3. Non item alij Beneficiati; Nisi ad personale servitium obligati sint. ibid.

Vicarius tenetur ad subsidium Charitativum aliasque exactiones Episcopi. p. 456. n. 5. Nisi portio ipsi assignata sit omnino libera. ibid.

Vicarius alius est perpetuus, alius temporalis. p. 496. n. 6. Temporalem non decet ante annum amovere sine causa. ibid.

Vicario debet congrua redituum portio assignari; & quænam illa? p. 496. n. 4.

Vicarius qualis sit instituendus, docent litteræ Volonis. p. 497. n. 8. p. 498. n. 10.

Vicarium Parochiæ sibi unitæ præsentare debet Monasterium, ab Episcopo examinandum & instituendum. p. 497. n. 8. Qualis is esse possit temporalis, secularis, regularis. ibid. Visitari etiam Regularis Ordinis exempti potest ab Episcopo, cui populus est subditus. p. 498. n. 10. Nisi Parochia sit in loco, ubi residet Abbas, vel Generalis Ordinis. ibid.

Vicarius perpetuus Parochiæ habet Ius & titulum in ea: non item temporalis. p. 498. n. 10.

Vicarium temporalem sui Beneficij potest filius etiam illegitimus constituere Patrem. p. 552.

Vicarius perpetuus non potest esse filius in Ecclesia unita paternæ. p. 554. n. 2. Nec in Ecclesia, cuius Rector immediatè ante fuit pater; n. 3. Aut Vicarius intitulatus. p. 555. n. 4.

Vicarius perpetuus annumeratur verè curatis. p. 582. p. 585. Tenetur intra annum fieri Sacerdos. p. 582. p. 585. Et residere in sua Ecclesia. p. 585. §. Vicary.

Vicarius perpetuus nominandus à Rectore principali Ecclesiæ. p. 583. n. 1. An simul etiam à Patrono? p. 584. n. 3. & 4.

Vicarius perpetuus non instituendus sine examine & consensu Episcopi; p. 583. n. 2. Quarta ei redituum portio; & a quo designanda? ibid.

Vicarius perpetuus est ferè independens à Rectore principali. p. 583. n. 2. Quid utrique Iuris in Ecclesia competat? ibid.

Vicarius perpetuus non potest alium sibi Vicarium perpetuum substituere, p. 584. n. 1. p. 585. n. 3. Potest tamen temporalem, tradendo ei totum etiam officium ad breve tempus. p. 584. n. 1. §. Dico. 1A p. 585. n. 3. Quodnam hic censeatur breve tempus? p. 584. n. 1. §. Quæres.

Vicarius temporalis ab Episcopo in Parochia constitutus potest cooperatorem sibi adsciscere. p. 585. n. 2. Non autem totum Vicariæ officium alteri demandare; ibid. Alicubi tamen id etiam licet ex consuetudine. ibid. Vti & ex licentia expressa vel tacita Ordinarij. n. 6.

Vicarius temporalis Parochi n[...] dinariam sed quasi ordinariam [...] p. 587. n. 3.

Victualia. Vide A[...]

Victualium nomine cibus & [...]henditur; p. 730. n. 1. Nomi[...] alia.

Vidua.

Viduabus vellum continenti[...] Sacerdos.

Viduam qui duxit, ad ordines [...]tendus p. 567. n. 2. Olim fui[...] ad Subdiaconatum.

Viduam qui duxit, etsi ordina[...] est admittendus ad celebrationem

Viduam ducens non est bigam[...] prior maritus non cognovit.

Vindicatio

Vindicatio rei contra quemvis petit metum passo.

Vindicatione potest conveniri [...]di Iudicij causâ alienatæ.

Violentia.

Violentiæ metu possunt absen[...]ctionem.

Violentiâ Laicorum celebrata p. 302. n. 1.

Violenter an possit quis resistere p. 610. n. 1. & 3.

Violenter an possit resistere ius allegata damnatus?

Violenter detenti acta & pacta [...] in Iudicio rescindi.

Violentia, Vis seu Coactio, & [...]do differant?

Vir bonus.

Vir bonus, qui novit, quid re[...]quendum perpetuò est inclinatus.

Virgo.

Virgines consecrandi potestas [...]scopo obtineri per solam consuet[...]

Virgines quibus diebus possint n. 2. Quid instante mortis peri[...] ætate, & a quo?

Virgines consecrandi potestas non Episcopo nisi à Pontifice.

Visitatio.

Visitatorum aliqui habent pot[...] puniendi; aliqui tantùm ordina[...] p. 115. n. 1. Illi possunt beneficiari[...] ibid.

Visitare potest Episcopus Vica[...]nasterio unitæ, licet sit Religiosus [...] n. 10.

Visitare non potest Episcopus [...]rio unitam in eo loco, ubi residet [...] p. 498. n. 10.

Visitare debebat olim Archidiac[...] vis triennio, si Episcopus non pot[...]

Visitare debet hodie Episcopus p[...]sin singulis annis.

Visitator prætet procurationes seu victualia nihil debet accipere à Visitatis. p. 575. o. 7. Ea debent esse moderata. p. 721. n. 4.

Visitari quoties possit una Ecclesia? p. 576.

Visitare diœcesin non potest Vicarius sine speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Visitare debet Episcopus proprijs sumptibus Ecclesias pauperes. p. 721. n. 4.

Visitandi Religiosi præsentibus paucis. p. 781. Quorum unus vel plures sint regulares. p. 782. n. 2.

Visitatori diœcesis, quem Episcopus suo loco constituit, debent visitati solum victum; reliqua Episcopus p. 730. par. Quid nomine victûs comprehendatur? ibid. n. 1.

Visitati non ab Episcopo sed per alium, nihil debent Episcopo. p. 730. n. 2.

Visitare Moniales etiam exemptas potest Episcopus quotannis; p. 750. n. 4. Capitulum sede vacante visitare potest solum non-exemptas. ibid.

Visitare diœcesin an possit Capitulum sede vacante? p. 752. n. 13.

Vita.

Vitæ contemplativæ activam coniungere est maioris perfectionis. p. 479. n 10.

Vita mixta est reliquis præstantior. ibid.

Vltramontanus.

Vltramontanus si sine dimissorijs Ordinarij, caussam captimentibus, aut sine licentia papæ ordines sacros suscipiat ab Italo, est suspensus. p. 516. An etiam si quatuor Minores aut primam Tonsuram? ibid. Suspensio hæc est reservata pœnitentiario Pontificis. ibid.

Vnctio.

Vnctio Imperatoris non fit in capite, sed in brachio. p. 326 n. 9.

Vnctio alia interior, alia exterior; & quid? p. 540.

Vngitur chrismate Episcopus in capite & manibus, cùm consecratur; p. 540. Est accidentale quid, & Græci non observant. ibid.

Vngitur Sacerdos, cùm consecratur, in manibus oleo benedicto simplici; p. 540. Rex in brachio. ibid.

Vngitur chrismate Altare, Calix, & Ecclesia cum consecratur. ibid.

Vnctiones Iudæis & Christianis usitatæ differunt in significatione. p. 540.

Vnio.

Vnire beneficium non potest Episcopus, nisi ad tempus. p. 33. n. 3.

Vnio Beneficij cum Monasterio intelligitur salvo Iure Episcopali. p. 422. n. 3.

Vnire Ecclesiam Parochialem Monasterio aut alteri beneficio non potest Episcopus. p. 495. n. 3.

Vnio ut fiat, requiritur Patroni consensus. p. 496. n. 4.

Vnionis litteræ inspiciendæ sunt, ut sciatur, qualis sit Vicarius constituendus. p. 497. n. 8. p. 498. n. 10.

Vniendæ sunt Parochiæ, si tenues; p. 530. n. 4. Opponente se Patrono quid agendum? ibid.

Vnitum beneficium sequitur naturam & conditiones principalis. p. 556.

Vnire aut dividere Ecclesias non potest Vicarius absque speciali commissione. p. 597. n. 8.

Vnire aut dividere beneficia an possit Capitulum sede vacante? p. 752. n. 11.

Vniversitas.

Vniversitatis Rectori plerumque reservata est exclusio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 2.

Vniversitatis Rector deberet esse Clericus. p. 46 n. 8.

Vniversitati novæ competit ex privilegio *Auth. Habita* Iudicium etiam in criminalibus; p. 182. n. 6. In antiquis id non amplius observatur. ibid.

Vniversitas tota si delinquit, perdit sua Iura. p. 245. n 5.

Vniversitas si proprio loco pellitur, alibi potest congregari & statuere. p. 293. n. 2.

Vniversitas potest procuratorem ad agendum instituere. p. 789. n. 1.

Voluntas.

Voluntatis mutatio non facilè præsumitur. p. 35. num. 12.

Voluntatis ultimæ proprietas necessaria est revocabilitas. p. 36. n. 15.

Voluntas defuncti ab hærede intra annum à monitione exequenda. p. 43. n. 13.

Voluntas morte finitur sive naturali, sive civili. p. 150. n. 2.

Voluntates ultimas pias exequi non potest Vicarius absque speciali commissione Episcopi. p. 595. n 5.

Voluntas semel posita, semper præsumitur, nisi probetur contrarium. p. 805. n. 2.

Voluntarium.

Voluntarium tollit ignorantiam. p. 101. n. 1.

Voluntarium non tollit caussæ impulsivæ falsitas. ibid.

Voluntarium tollit metus non simpliciter sed secundum quid. p. 810. n. 2.

Votum.

Voti dispensatio fit non mutando Legem naturalem, sed eius obiectum p. 21. n. 6.

Votum solemne continentiæ irritat Matrimonium. p. 52. n. 7.

Votum Obedientiæ tribuit Prælato plenam in Regulares suos potestatem. p. 105. n. 3.

Votum paupertatis quam excludat proprietatem? p. 197. n. 8.

Votum Episcopi de Religione ingredienda an sit validum? p. 477. n. 4.

Voto Religionis ingrediendæ obstrictus non potest fieri Episcopus. p. 477. n. 4.

In Votis dispensandi potestas non expirat per mortem concedentis. p. 627. n 7. *Vide* Gratia.

Votum commutare aut dispensare etsi possit Reli-

giosus ex privilegio Papæ, non potest tamen id alteri committere. p. 645. n. 11. §. Corollaria. Potest autem commutare in opus, ab alio designandum. ibid.

Votum Obedientiæ, quod faciunt Regulares non-exempti, obligat non respectu Episcopi, sed Prælati, p. 710. n. 4.

Vsura.

Vsuræ cognitio spectat ad Magistratum Ecclesiasticum. p. 21. n. 5.

Vsurarius contractus etsi confirmatur à principe ex certa scientia non fit validus. p. 769. n. 3.

Vxor.

Vxor debet alicubi per propria bona satisfacere debitis viri, si iste non possit. p. 192. n. 7.

Vxor quandoque puniri potest ob delictum mariti. ibid. p. 213. n. 5.

Xenodochia.

Xenodochia Episcopi autoritate fundata comprehenduntur nomine Ecclesiæ. [...] beneficio Restitutionis in inte[...] do? *Vide* Restitutio.

Xenia

Xenia ut dentur sufficit à [...] ex officio Iudicis tollendum.

Xenia ubiquotannis dari so[...] servanda est consuetudo.

Zelu[s]

Zeli ad Zelum collatio fie[...] nio Electionis.

Zeli ad Zelum collatio no[...] latorum regularium; sed so[...] p. 184. n. 4.

Zelus præsumitur maior [...] p. 382. par. Nisi aliud clare[...]

Zeli aut meriti defectus n[...] duplo maiori ab alijs objici.

FINIS INDICIS.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Amice Lector: Hic præcipua Errata tibi damus, quæ vt plurimùm ex dubio, vel inconstanti charactere Scriptoris in huius Libri primi editionem irrepserunt. Si qua alia adhuc (fortè grauiora etiam) per operarum incuriam, aut aliunde ei adhæserunt, quæ properantem relegentis aciem effugerunt, ea si animaduerteris, facilè, vt spero, pro tua prudentia condonabis, & pro humanitate tua, vt suo tempore emendari possint, benignè monebis.

Fol.	*Col.*	*Vers.*	*Mendum.*	*Emendatum.*	*Fol.*	*Col.*	*Vers.*	*Mendum.*	*Emendatum.*
4	1	6	Explicantur,	explicatur.	210	1	15.à fin.	nullo	nulla
8	1	5.à fin.	separare	superare,	211	2	24	postularit	postularint.
12	2	12.à fin.	Ecteroam.	Externum.	214	2	22	iustitia	iustitiæ
28	1	18	destituendum,	destruendum.	215	2	12.à fin.	actum	factum.
46	1	13.à fin.	principali	principalis,	215	2	19	decet	debet.
50	2	24	in firma.	in prima.	216	1	18	indinus	indigeus.
56	1	12.à fin.	Suarez.	Sanches	217	2	2	ea.	eo.
62	2	4.à fin.	nomen	tamen	217	1	25	derogatio	derogatio
62	2	21	eam	tam.	218	2	1	Episcopum	Archiepiscopũ.
64	1	7	corroboratum	corroboratam.	218	1	18	eo	ea.
69	1	2	auocationem	præsentationem.	221	1	6.à fin.	apponerent	opponerent.
74	1	16.à fin.	non reuocantur	*Dele* non	222	2	6.à fin.	cum nolis	cum nobis.
91	1	3	ad.	ut.	232	1	24	ubi	*Adde* duo,
92	2	18	locus gladij	ius gladij	234	2	26	enim	etiam
103	1	7	etiamsi	modo.	212	1	14	vocatio	Vacatio
104	1	8	sed	licet	251	1	22.à fin.	ff	dele,
119	2	21	communem	*Adde* usum	259	2	23	successione	susceptione
120	1	3.à fin.	Ex. (tero.	In. (mandato.	263	2	23.à fin.	quem	quam.
123	1	12.à fin.	Ad agendum pro al-	*Adde* absq; ejus	269	1	9	sed	ad
135	2	11	Consuetudinem	desuetudinem.	279	1	24	illicitè.	liberè.
139	2	19.à fin.	pastorales	personales.	282	2	14.à fin.	necessitatem	*prapone* Seu;
140	1	7.à fin.	exemptoriæ,	executoriæ.	282	2	5	dictus S. Archi- presbyter	& Archipres- byter.
140	1	5.à fin.	exemptoriis	executoriis	289	2	2	à nobis	cùm nobis
141	2	17.à fin.	Spirituale	speciale.	291	2	25.à fin.	administra-	administratio-
152	1	5	normam	nomen.	293	2	24	non (totij.	*Dele* (ni.
152	1	27	non Extinguatur	*Dele* non	295	1	14.à fin.	ob	*Dele*
155	2	26.à fin.	Titium	Caium.	295	2	22	negatiua	affirmatiua
155	2	6.à fin.	ea collatione.	*Adde* duas	296	1	18	peruenisse	non peruenisse.
156	2	16.à fin.	rus.	ius.	297	2	9.à fin.	uis	ius.
157	1	22	Sacerdotalis	sacerdotale.	298	1	ultimo	eccum	Exempli cau-
157	2	27	sue.	sed. (censetur.	298	1	22	ipsum	seipsum, (sa.
160	1	21.à fin.	derogatum censetur	derogatum non	302	1	22	vocati.	priuati.
165	2	7	delegatus.	delegatum.	302	1	10.à fin.	quæ in prima (electione.	*Adde* ius eli- (gẽdi retinuit.
166	1	4	iudices,	iudicis.	306	1	19	eos	res.
171	1	10	Vel.	Ver.	310	2	25.à fin.	acceptio	accessio.
172	1	2	Ex rescriptis	& rescriptis.	310	2	24.	requis.6.	requisitoSexto.
172	2	5.à fin.	in Scriptura	à Scriptura	311	2	6.à fin.	Saniore	Saniore.
174	2	21	afferenda seruari de-	Offerenda seruari	312	1	7	Episcopus	Episcopum.
175	1	23	deuotum, (beat.	decretũ. (debent	313	2		permitten- (non est	*Adde* ut reuo- (care possit.
177	2	18.à fin.	affectu.	effectu.	314	2	10	electione	*adde* vel
186	1	12.à fin.	dignitate.	dignitati.	318	2	18.à fin.	quosnam	quinam.
204	1	17	necessarius;	necessariæ;	323	1	14	alicuius	alicui.
205	1	16	præcepta.	prætextu.	333	1	20	filium	dele.
207	1	4	nior.	Senior.	ibid.	2	19	neque	atque.
208	2	10	dispensatio;	postulatio	324	2	8	secuti	sicuti.
208	2	24.à fin.	habilitatem	inhabilitatem.	327	14	4	legatos	[illegible] adsint

Fol.	Col.	Vers.	Mendum	Emendatum.
319	2	22	concessione	successione
312	1		15. à fin. electio	Ecclesia
338	2	18	rescindendos non esse	Dele non
339	2	2	Ad.	à.
340	1	6	Saris	Dele
341	1	7	allatum	ablatum.
344	2	1	seusim	seorsim.
ibid	2	19	aquisitum	requisitum.
344	1	10	cæterum	Adde qui
345	1	21	qui	quia.
348	2	11	contractioni	contradictioni.
348	1	13	Concilij	Scrutinij
354	2	19 à fin.	de.	ab.
356	1	22	petendi	petendæ.
357	1	22 à fin.	sed etiam	Adde propter
357	2	24 à fin.	ipsa.	ipsi.
357	1	6. à fin.	dmainistratioç	administrationem.
363	2	11	præsumptionis	præsumptionẽ.
364	1	3 à fin.	iua	uis.
365	2	8	parte	partis.
ibid	22	2	per formam Scrutinij.	Adde fiunt.
ibid	22	2 à fin.	declarata	declaratur.
ibid	2	10	respondeat	respondet
367	2	17 à fin.	iure speciali	iura specialia
368	2	17	in eam consentiat.	in eam non consentiat.
371	1	22	sine.	siue.
372	2	21 à fin.	conditio	conditione.
374	1	19 à fin.	& quidem	Adde antequã.
378	2	3 à fin.	præsentiam	pœnitentiam
379	2	21	discursum	discussum.
382	1	14	incapaces sint	Adde fiat
382	2	14	quæ ad formam	quæ non ad formam.
383	1	15 à fin.	Exigat	exigant.
383	2	3 à fin.	Venditorio	Venditioni.
384	2	22	intentini.	intentioni.
385	2	21	minor	maior.
387	1	4	efficere	adde possunt.
ibid	1	11	ad	ut.
ibid	2	2. à fin.	deinde	adde si.
388	2	8	aliquit eo	aliquis se eo.
ibid	2	24	rectitudine	restitutione.
389		4. à fin.	meritò	mentio.
390	2	2	depositione	dispositione
397	2	19. à fin.	inferat	afferat
399	2	8. à fin.	electioni	administrationi.
401	1	8	definitus	definitum.
412	2	4 à fin.	irrita non fit	Dele non.
414	1	5	hoc ipsum	an hoc ipsum;
ibid	1	16	unus	omnes.
415	2	ult.	lure	quod iure.
415	2	37	Titium	Caium.

Fol.	Col.	Vers.	Mendum.	Em[endatum.]
419	1	3	&	a
418	2	1	sunt	non s
418	2	36	tenementi	Ru
			et subiungenda quæ in altera edi- fu: Sed contraria habentur hi- fuere.	
419	1	14. à fin.	Expressum	no
424	2	9. à fin.	manifestum	ma
435	1	21 à fin.	absente	ab
436	1	11	præscripsit	p
443	2	22	non notum	no
446	2	26 à fin.	doslum	fe
446	1	8. à fin.	peruenias	p
447	2	ult.	erant	
452	2	5 & 6 à fin.	illæ facillimè generatur. quin contemptuntur	
458	1	12 à fin.	allegatus	
454	1	3. à fin.	ex.	
ibid	2	4	prohibita	
456	2	17	Ecclesiam	
457	2	19	propriam	
465	1	4. à fin.	ardore	
465	1	19 a fin.	subiiciunt	
466	2	5. à fin.	Anastas	
466	2	2 à fin.	non	
466	1	3. à fin.	denuntiatione.	
ibid	2	25	portione	
468	2	5. à fin.	pro	
468	2	6	facilè	
474	2	14	sic	
ibid	2	16	debent	
472	2	9. à fin.	n.6.	
472	2	28	beneficiali.	
475	2	6. à fin.	oportet	
477	1	3	episcopatu	
478	2	5. à fin.	sufficientes	
481	2	2	causa 17.	
481	2	15	reuertuntur	
482	2	16	quamuis	
487	2	7	pinguiore	
487	2	16 à fin.	deceptos	
494	1	14 à fin.	reuocationem	
495	2	2. à fin.	Ecclesiæ	
497	2	17. à fin.	regularis	
500	2	14	Semester	
504	1	7	Quin.	
507	2	14 à fin.	gradum	
507	2	10	ut.	
512	2	19 à fin.	ob eam	

Fol.	*Col.*	*Vers.*	*Mendum.*	*Emendatum.*
513	1	8. à fin.	uti.	ut.
513	2	1	Subdiaconatum	Diaconatum.
513	2	21	interstitionum	Interstitiorũ.
518	1	25	negat	affirmat.
518	2	30	affirmat	negat.
519	2	8	Sententiæ	Sententia.
520	2	13 à fin.	ex	est.
521	2	8	ceterique	plerique.
527	2	4	ordinantis	ordinanti
528	1	23	minùs	nimiæ
529	2	12	coguntur	cogantur.
531	2	20	non	*Dele*
536	1	12	religinem	religionem.
543	1	13. à fin.	nullo	*adde* : iure.
549	1	22. à fin.	pater.	patri.
551	2	3. à fin.	immedité	immediatè.
557	1	10 à fin.	Legitimo	illegitimo
557	2	20 à fin.	possit.	possint.
570	1	ult.	habeant	habeat.
ibid	2	2	dederunt	dederit.
578	1	9	subiacent	subiaceant.
579	2	15 à fin.	pluribus	in pluribus
583	2	10	Vnitum	Vnitam.
588	1	2	&.	sed.
589	1	21	quod dimisso	quod uno dimisso.
590	1	4	proprias	proprios
591	1	18 à fin.	eiusdem	cuiusdam.
593	2	23	dicuntur quippiam	dicatur quidpiam.
596	2	7	sine respectu	sine respectu
598	1	13. à fin.	promulgandam non esse.	*Dele* non.
598	1	8	in renuntiationibus	in denuntiationibus
605	2	5	dat	non dat
609	2	ult.	delegata	delegato.
611	1	14	ob.	&.
612	1	5	delegata	delegato.
616	2	5	Vnicestriæ	Vincestriæ
617	2	4. à fin.	si Episcopo	*Adde* : à propinquo.
619	1	2	Exequi non possit	*dele* non
621	1	12. à fin.	Vniuersalem	Vniuersitatẽ.
625	2	3	aliquis	aliquas.
625	2	19. à fin.	citionis	citationis.
627	1	8	res integra	res non integra.
628	1	15. à fin.	publica ignorantia	publicè ignoretur
629	2	18	comparare	comparere.
631	2	6	valeant	Valere
631	2	7	parti (s.	pacti.
632	2	16. à fin.	intelligit: hic not.	intellige iuxta dicta supra.
632	2	6. à fin.	delegato	coram delegato.
635	1	6 à fin.	appellationem illam	appellatio illa
635	2	6. à fin.	non valuisse	conualuit,
635	1	6	excusationes	recusationes.
636	2	20. à fin.	val-de	velle.
638	2	21	cooperandum.	comparendum.
639	2	14	testis	testi.
644	2	18. à fin.	alterum	arbitrum.
647	2	10	Exactor	Executor.
649	2	8	Exceptionem	Executionem.
ibid	2	16	cognoscere	*Adde* potest
ibid	2	9. à fin.	obseruata	obseruato.
650	1	17	tum	eam.
653	1	14	q.19.	*dele* q.
656	1	21	quantitatem	qualitatem.
662	2	4	suspensus	suspectus.
664	1	7. à fin.	in	ut.
666	2	21	ponat	proponat
ibid	2	18. à fin.	ordinariè	ordinariæ
669	2	13	subdelegata	subdelegato.
670	1	4	delegent	deligant.
672	2	23. à fin.	citatus	*adde*: confitetur.
673	2	3	regularibus	à regularibus
673	2	18. à fin.	obsistat.	absistat.
673	2	3. à fin.	eorumque,	*dele* que.
675	1	3	delegatis	subdelegatis
675	1	18. à fin.	delegato	subdelegato.
ibid	1	ult.	non potest	*dele* non.
677	1	16. à fin.	dum	tum.
ibid	2	10	noscitur	nascitur.
682	1	15	in forma	*dele* in.
683	2	18	iurisdictio	inquisitio.
684	2	10	Subdelegatum	subdelegantem.
686	1	11	subdelegationis	delegationis
686	1	5	Extinguatur	non Extinguatur
692	1	22	cogunt	coguntur.
ibid	2	ult.	super	*Adde* causa
694	1	5	cessante	*Adde* potest.
695	1	penult.	sed alij	*Adde* affirmant.
701	2	9	uti.	ut.
702	2	6. à fin.	admonere	admoneat.
705	1	10. à fin.	Sed.	seu.
707	2	24	abutitur	*Adde* in eandem Excommunicatione reducatur.
708	1	5. à fin.	assignatis	assignata
711	2	5. à fine	*Lege sic*	Gl. c.1.§.Verùm ver. cùm executionem.
717	1	18	Exercere	Excitari.
726	1	6	& bona	*Adde* fide
740	1	17	ad alium	*adde* casum.
743	2	6	id.	ad.
744	2	12	contingere,	constringere.
744	2	18	priuatiuè	*adde* habeat.
745	1	17	transire	non transire.
747	1	14. à fin.	quamuis	tamen.
748	1	17. à fin.	atque	absque.
ibid	1	ult.	reuocandum	reuocandorum.

Fol.	Col.	Vers.	Mendum.	Emendatum.	Fol.	Col.	Vers.	Mend…
750	1	14	non præiudicaſſet	*dele* non	ibid	2	18	Gl. na…
751	2	1	electiones	alienationes.	810	1	7. à fin.	volun…
751	2	5	meritò	mutuo	812	1	4. à fin.	electu…
752	2	17. à fin.	ſpretur	Speretur.	816	1	15. à fin.	guuer…
752	2	12	capitulis	capitibus				
753	2	10	uti	ubi.	ibid	2	11. à fin.	malit…
753	1	5. à fin.	Decani	Diaconi.	818	1	4. à fin.	caſum
754	1	12	compenſionem	compenſatio-nem.	ibid	2	17. à fin.	non m…
					819	2	8. à fin.	portio…
767	1	14	ob hanc	*adde* cauſam.	826	2	2	alion…
771	2	4. à fin.	adminiſtratio-nibus	adminiſtrato-ribus	836	2	3. à fin.	afferen…
					853	1	21 & 18	Vero
771	1	5	portiones	pactiones	838	2	20. à fin.	Eccleſ…
773	2	7	præuentibus	prouentibus.	839	1	23	Excuſ…
776	1	11. à fin.	eorum.	earum.	839	2	21	incluſ…
776	2	8. à fin.	afficere	officiat.	840	1	6. à fin.	ei
777	1	ult.	ſoluendam	ſoluendum.	ibid	2	25	mutan… ci
780	1	39	Eccleſiaſtico	*adde* foro.				
790	2	16. à fin.	hæc erat	*adde* cauſa.				
791	1	ult.	factam	facta.	853	2	8. à fin.	docet
797	1	7	procutorium	procuratorium.	ibid	2	ult.	decen…
799	2	16	procuratori	procurator.	854	2	20. à fin.	promi…

